



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A

866,099





880.8

A5P

B



3. 2, 4, 1,

08

IMMANUELIS BEKKER

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

A N E C D O T A

G R A E C A.

VOLUMEN TERTIUM.

THEODOSII CANONES.

EDITORIS ANNOTATIO CRITICA.

INDICES.

BEROLINI, 1821.

TYPIS ET IMPENSIS.

G. REIMERI.

THE STATE OF TEXAS

COUNTY OF _____

Know all men by these presents, that _____

of the County of _____ State of Texas

do hereby certify that _____

is the true and correct copy of _____

as the same appears from the _____

records of the _____

County of _____ State of Texas

this _____ day of _____

19____

at _____

County of _____ State of Texas

County Clerk

My Commission Expires _____

19____

County Clerk

My Commission Expires _____

19____

County Clerk

My Commission Expires _____

19____

County Clerk

My Commission Expires _____

19____

County Clerk

My Commission Expires _____

Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Ο Υ

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Β. Π.

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΙΚΟΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κ α ν ὠ ν α.

Ενικά. Αἴας Αἴαντος: τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ καθαρὸν ὀνόματα δισύλλαβα βαρύτενα μακροκατάληκτα ἀρσενικά διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλινεται, Θόας Θόαντος, Ἰας Ἰαντος, Αἴας Αἴαντος. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα γενική εἰς $\bar{o}\varsigma$ λήγουσα μεταβάλλουσα τὸ $\bar{o}\varsigma$ εἰς $\bar{\iota}$ τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότονον 5 καὶ ὁμόχρονον, Θόαντος Θόαντι, ἔρωτος ἔρωτι, Μίνως Μίνωι, Αἴαντος Αἴαντι. Τὸν Αἴαντα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\bar{\iota}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὅτε ἔχει ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν, τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\alpha}$ αὐτὴν ποιεῖ, Θόαντι Θόαντα, ἔρωτι ἔρώτα, χάριτι χάριτα, Αἴαντι 10 Αἴαντα, λέβητι λέβητα. Ὡς Αἴαν: πᾶσα γενική διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ $\bar{t}\omega\varsigma$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, χωρὶς τῶν μετοχῶν καὶ τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων, Αἴαντος Αἴαν, Ξενοφῶντος Ξενοφῶν, Θόαντος Θόαν. πλακούντος δὲ πλακοῦ καὶ Σι- 15 μούντος Σιμού. *)

Δυϊκά. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\bar{\iota}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\epsilon}$ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, βοῖ βοέ, Θόαντι Θόαντε, Αἴαντι Αἴαντε. Τοῖν Αἴαντοιν: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς 20 $\bar{\epsilon}$ ἢ εἰς \bar{o} λήγουσα εἰς $\bar{o}\iota\nu$ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτι-

*) ἐν ἄλλῃ καὶ σησαμοῦτος σησαμού.

κῆν, ἔρωτε ἐρώτοι, κανόνε κανόνου, Ὀμήρω Ὀμήρου,
σοφῷ σοφοῦν. Ὡς Αἴαντε: τῶν δυνικῶν καὶ τῶν πλη-
θυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Πληθυντικά. Οἱ Αἴαντες: πᾶσα εὐθεία δυνικῶν
εἰς ἔ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ̄ ποιῆ τὴν εὐθείαν τῶν 5
πληθυντικῶν, χάριτε χάριτες, νᾶε νᾶες, ἔρωτε ἔρωτες.
Τῶν Αἰάντων: πᾶσα γενική πληθυντικῶν κοινὴ εἰς
ὦν λήγει ἐπὶ παντός γένους. Τοῖς Αἴασι: πᾶσα
εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ̄ λήγουσα μετὰ μακρᾶς, περισσο-
συλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν 10
γενικὴν, προσθέσει τοῦ ἰ ποιῆ τὴν δοτικὴν τῶν πλη-
θυντικῶν, λέβης λέβητος λέβησι, Τρώς Τρωός. Τρωσί,
Πηλεὺς Πηλέως Πηλεῦσι, παῖς παιδός παισί, πλὴν τοῦ
ποιός ποδός ποσί. Τοὺς Αἴαντας: πᾶσα αἰτιατικὴ
ἐνικῶν εἰς ᾠ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ̄ ποιῆ τὴν αἰτια- 15
τικὴν τῶν πληθυντικῶν, Κύπριδα Κύπριδας, Αἴαντα
Αἴαντας. Ὡς Αἴαντες: εἶπομεν ὡς τῶν δυνικῶν καὶ
τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν β.

Ἐνικά. Ὁ κοχλίας τῆ κοχλίου: τὰ εἰς ᾠσ̄ καθα- 20
ρόν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς ἀπλᾶ βαρύτερα εἰς οὐ ἔχει τὴν
γενικὴν, Παπίου, Ἑρμείου, Αἰνείου. εἰ δὲ εἰς ᾠσ̄ περα-
τώσεις τὴν γενικὴν, τοῦ Παπία λέγων καὶ τοῦ Ἑρμεία,
Ἰωρική ἔσαι ἡ κλίσις, συνήθης γενομένη τῇ κοινῇ δια-
λέκτῳ. σημεῖται τὸ Πικίας Πικιάντος καὶ Πευκετίας 25
Πευκετιάντος ἐν τῷ κανόνι. Τῷ κοχλίᾳ: πᾶσα γε-
νικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ
ἀνεκάρωνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐ-
θείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ
Πέρση, ἡ Μήδεια τῆς Μηδείας τῇ Μηδεῖα, ἡ γῆ τῆς 30
γῆς τῇ γῆ· καλὸς δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος. Τὸν
κοχλίαν: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ̄ λήγουσα, ὅταν
ἔχη ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τῶν αὐτῶν φων-

νηέντων, εἰς ἣν αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ἰχθύς ἰχθύιν, κα-
λός καλόν. ὅθεν Ἀττικοὶ Δημοσθένην κλίνασαι μετὰ ταῦ
ν. Ὡ κοχλία: τὰ εἰς ας ἰσοσυλλάβως κλινόμενα ἀπο-
βολῇ τοῦ ᾱ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηναῶς
Ζηναῶ, Κερκιδαῖς Κερκιδαῖ. 5

Ἀνικά. Τῶ κοχλία: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ᾗ
ἢ εἰς ᾧ λήγουσα ὁμόφωναν ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊ-
κῶν, τῶ Παπίᾳ τῶ Παπία, τῶ καλῶ τῶ καλώ. Τοῖν
κοχλίαιν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ᾗ λήγουσα προσ-
θέσει τοῦ ἰν ποιεῖ τὴν γενικὴν, καλᾶ καλαῖν, Πέρσαι 10
Πέρσαιν. Ὡ κοχλία: εἴρηται.

Πληθυντικά. Οἱ κοχλίαι: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν
εἰς ᾗ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἰ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν
πληθυντικῶν, τὰ Μούσαι αἱ Μοῦσαι. εἰ δὲ εἰς ᾧ λή-
γει, εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. 15
Τῶν κοχλιῶν: εἴρηται. Τοῖς κοχλίαις: πᾶσα εὐ-
θεῖα πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ ε̄
ποιεῖ τὴν δοτικὴν, οἱ Πέρσαι ταῖς Πέρσαις, αἱ Μοῦσαι
ταῖς Μούσαις, οἱ τοξόται ταῖς τοξόταις, αἱ καλοὶ τοῖς
καλοῖς. Τοῦς κοχλίαις: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν 20
εἰς αἰ διφθογγον λήγουσα τροπῇ ταῦ ἰ εἰς ᾱ τὴν αἰ-
τιατικὴν ποιεῖ, Μοῦσαι Μούσας, Πέρσαι Πέρσας. Ὡ
κοχλίαι: εἴρηται.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. Ὁ Λάχης τοῦ Λάχηςτος: τὰ εἰς ᾗ 25
βαρύνεται ἰαμβικά, μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ ἰ, εἰς τος
ἔχει τὴν γενικὴν, λέβητος, Πάχηςτος, Λάχηςτος. σεση-
μειώται τὸ Κόμης Κόμου καὶ γῆς γῆου. Τῶ Λά-
χητι. Τὸν Λάχητα: εἴρηται. Ὡ Λάχης: τὰ εἰς ᾗς
ἢ εἰς ᾧς ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινόμενα *) 30

*) ἄλλως, διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ σος κλινόμενα ὁμόφω-
νον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, οἷον οἱ Λάχης τοῦ Λάχηςτος αἱ
Λάχης, ὁ γῆλος τοῦ γῆλωτος ὁ γῆλος, ὁ ἦρωας τοῦ ἦρωος ὁ ἦρωας.

μόρφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῆ εὐθείας, τοῦ λέβητος
ἢ λέβης, τοῦ ἔρωτος ὡ ἔρωτος.

Δυϊκά. τῶ Δάχητε. Τοῖν Δαχῆτοιιν. Ὡ
Δάχητε.

Πληθ. οἱ Δάχητες. τῶν Δαχῆτων. τοῖς Δά-
χησι. τοὺς Δάχητας. ὡ Δάχητες.

Κανὸν δ.

Ἐν. Ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου: τὰ εἰς ἧς σπον-
δαϊκὰ βαρύτερα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, Πέρσης Πέρ-
σου, Τένης Τένου. σεσημειῶται τὸ μάσθλητος, Μόρ-
γητος, Μίλητος· τὰ γὰρ ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογία. Τῷ
Χρύση: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἓ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου.
Τὸν Χρύσην: εἴρηται. Ὡ Χρύση: τὰ εἰς ἧς ἰσο-
συλλάβως κλινόμενα, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθει-
μένα ἢ τὰ τ ἔχοι ἢ ἔθνικα εἴη, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιῆ
τὴν κλητικὴν, ὡ Εὐριπίδη, ὡ μισογύνη, ὡ Μηριώνη.
εἶπομεν εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα διὰ τὸ ὦ
γεωμέτρα, ἢ τὸ τ ἔχοι διὰ τὸ ὦ τοξότα, ὡ θῦτα, ἢ
ἔθνικα εἴη διὰ τὸ ὦ Πέρσα.

Δυϊκά. Τῶ Χρύσα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς
λήγουσα τροπῇ τοῦ ἦ εἰς ᾧ τὸ δυϊκὸν ποιῆ, τῇ Ἐλ
τὰ Ἐλένα, τῷ Πέρση τὰ Πέρσα. Τοῖν Χρύσα
Ὡ Χρύσα: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Χρῦσαι. τῶν Χρυσῶν. τοῖς Χ
σαις. τοὺς Χρύσας. ὡ Χρῦσαι: εἴρηται.

Κανὸν ε.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένι
Δημοσθένους: τὰ εἰς ἧς ὀνόματα παρ' ο
συντεθειμένα πάντως εἰς οὐς ἔχει τὴν γενι-
εὐγενῆς εὐγενοῦς, ἦθος κακοήθης κακοήθους·
ταὶ τὸ ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου. εἰδέναι

πᾶσα γενική εἰς οὐς λήγουσα συνηρημένη ἐστὶ· δεῖ οὖν τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελές καὶ οὕτω ποιῆν τὴν συναίρεσιν, τοῦ Δημοσθένεος τοῦ Δημοσθενους. τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει τὸν Δημοσθένα τὸν Δημοσθένη καὶ Ἀττικῶς Δημοσθένην. τὰ εἰς ἧς εἰς οὐς ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰς ες ποιῆ τὴν κλητικὴν. *)

Δυϊκά. τῷ Δημοσθέнее τῷ Δημοσθένη. **) τοῖν Δημοσθενέοιν τοῖν Δημοσθενοῖν. ὦ Δημοσθένεε. ὦ Δημοσθένη. 10.

Πληθ. οἱ Δημοσθέnees οἱ Δημοσθένεις. ***) τῶν Δημοσθενέων τῶν Δημοσθενῶν. τοῖς Δημοσθένεσι μόνως. πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ, παραιτησάμενη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἀκουσθῆναι ζοιχαῖα, 15 τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιῆ, Δημοσθένει Δημοσθένεσι, Πάριδι Πάρισι, ὄφει ὄφεισι. τὰς Δημοσθέneas τοὺς Δημοσθένεις: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς σ λήγουσα καὶ συνηρημένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ὁμόφωνον ἔχει τὴν ἰδίαν αἰτιατικὴν. δηλονότι καὶ 20 τὴν κλητικὴν. ὦ Δημοσθέneeσ ὦ Δημοσθένεις.

Κα τών σ.

περὶ τοῦ Ἡρακλέης ὀνόματος.

Τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ εὐθείας μὲν ἔχει δύο, μίαν ἐντελῆ τὴν Ἡρακλέης καὶ μίαν συνηρη- 25 μένην τὴν Ἡρακλῆς, αἱ τινεὶ γεννῶσι γενικὰς τέσσαρας, ἢ ἐντελῆς δύο, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνηρημένην, καὶ ἢ συνηρημένην δύο, μίαν συνηρημένην καὶ μίαν ἐντελῆ.

*) ἐν ἄλλω· καὶ ἀναβιάζουσι τὸν τόνον.

**) καὶ τὰ δύο δεῖ εἰς ἢ κινῶνται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν.

***) καὶ τὰ δύο εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινῶνται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν.

Ἐνικά. Ἡρακλῆς Ἡρακλέος Ἡρακλέους.
Ἡρακλέϊ Ἡρακλέει. Ἡρακλέα Ἡρακλία.
Ἡρακλεες Ἡρακλείς καὶ Ἡρακλες κατὰ συγκο-
πὴν τοῦ ζ.

Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλήη καὶ Ἡρακλήε. 5
Ἡρακλέειν Ἡρακλείων. Ἡρακλέεε Ἡρακλήη
καὶ Ἡρακλήε.

Πληθυντικά. Ἡρακλέεες Ἡρακλείεις. Ἡρα-
κλέεων Ἡρακλεῶν. Ἡρακλέεσιν Ἡρακλήησιν.
Ἡρακλέεας Ἡρακλείεις καὶ Ἡρακλήας καὶ Ἡρα- 10
κλέας. Ἡρακλέεες Ἡρακλείεις.

Ἐνικά. Ἡρακλής Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς· αὐ-
τῆ ἄλεκτος. Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ. Ἡρακλία Ἡρα-
κλήη καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλήν. Ἡρακλες καὶ Ἡρα-
κλής. 15

Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλήη. Ἡρακλείων Ἡ-
ρακλοῶν. Ἡρακλέε Ἡρακλήη.

Πληθ. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς. Ἡρακλείων Ἡ-
ρακλεῶν. Ἡρακλείσι μόνως. Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς.
Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς. 20

Κ α ν ὶ ν ζ.

Ἐνικά. Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος· τὰ εἰς ἰς κύ-
ρια διὰ τοῦ δος κλίνεται, εἴτε ἀρσενικῶς εἴη εἴτε θη-
λυκῶς, Ἀδωνίς Ἀδωνίδος, Πάριδος, Θέτιδος, Μίμφιδος·
τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὑπερον ἐραῶμεν. τὸ 25
δὲ Πάριος, Θέτιος Ἰωνικά. τῷ Πάριδι· εἰρηται. τὸν
Πάριδα καὶ τὸν Πάριν· τῶν εἰς ἰς αἱ αἰτιατικαὶ
διχῶς λέγονται, καὶ ἡ μὲν εἰς ἄ λήγουσα ἀπὸ τῆς ἐνι-
κῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς ῆ ἀπὸ τῆς εὐθείας.
ὦ Πάρι· τὰ εἰς ἰς ἀποβολῆ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, 30
ὦ Θέτι, ὦ Πάρι.

Δυϊκά. τῷ Πάριδι. τοῖν Παρίδοιν. ὦ Πά-
ριδε.

Πληθ. οἱ Ἡάριδες. τῶν Παρίδων: εἰρήται.
 τοῖς Ἡάρισι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνσάμε-
 νον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα
 τὰ μὴ δουάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν
 τῶν πληθυντικῶν ποιῶ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Ἡάρι- 5
δας. ὡ Ἡάριδες.

Καὶ ὦ ν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος: τὰ εἰς ἰς προσηγο-
 ρικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροκατάληκτα, διὰ
 καθαροῦ τοῦ ὄς κλίνεται, μάντιος, ὄφιος. Ἄττικοί δὲ 10
 μάντιως καὶ ὄφειός φασιν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφρος,
 ὡς τὸ

ἔσπειρ ὄφρος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὄς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἤ. 15
 τῷ ὄφρι, καὶ ἐν συναιρέσει ὄφι. τὸν ὄφιν: ἡ μὲν
 ἐναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς δεχῶς κλι-
 νεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλεμψεν ἡ χρη-
 σις τῆς εἰς ἰ αἰτιατικῆς. ὡ ὄφι.

Ἀνικά. τὸ ὄφιε. τοῖν ὄφίωιν. ὡ ὄφιε. 29

Πληθ. οἱ ὄφιεσ. τῶν ὄφίωιν. τοῖς ὄφισι.
 τοὺς ὄφιας. ὡ ὄφιεσ.

Καὶ ὦ σ θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς εἰς
 ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόντος, τι- 25
 μήντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὡ χαρίει
 καὶ ὡ χαρίεν: διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητικὴ, ὡ
 χαρίει καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ δια-
 φόρου ἀποβολῆ τοῦ σ ποιῶ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ὡ
 παῖ, ὁ Πηλεὺς ὡ Πηλεῦ, καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
 τερον ἀρσενικῶ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλά-
 βως κλινότο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφώνει, τὰ
 σφόν καὶ τὸν σφόν, τὸ εὐγῆρων καὶ τὰν εὐγῆρων, εἰ

δὲ περιττοσυλλάβως, τῇ κλητικῇ, τὸ ἄρσεν ὦ ἄρσεν, τὰ σῶφρον ὦ σῶφρον. οὕτως οὐκ ἔσαι ἡ κλητικὴ ὦ χαρίεν, ἵνα ὁμοφωνήσῃ τῷ οὐδετέρῳ.

Δυϊκά. τῷ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιιν. ὦ χαρίεντε.

5

Πληθ. οἱ χαρίεντες. τῶν χαριέντων. τοῖς χαρίεσι καὶ χαρίεσι: διχῶς λέγεται καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας τῶν ἐνικῶν, ἢ χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν. τοὺς χαριέντας. ὦ χαριέντες.

10

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ὁ Πηλεὺς τοῦ Πηλέος, Πηλέως δὲ Ἀττικῶς: τὰ εἰς εὐς λήγοντα διὰ τοῦ εὐς κλίνεται, Οἰνέος, Τυδέος, Πηλέος. Ἀττικοὶ δὲ τῆς γενικῆς ταύτης τρέπουσι τὸ ὄ εἰς ὦ, Πηλέως, Οἰνέως, Τυδέως. τῷ Πη-15 λέϊ, καὶ Πηλεῖ κατὰ συναίρεσιν. τὸν Πηλέα. ὦ Πηλεῦ: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ σ ποιῆ τὴν κλητικὴν, ὁ Ζεὺς ὦ Ζεῦ.

Δυϊκά. ὦ Πηλέε. τοῖν Πηλέοιν. ὦ Πηλέε.

Πληθ. οἱ Πηλέες. τῶν Πηλέων. τοῖς Πη-20 λεῦσι: μόνως τὴν δοτικὴν διὰ τῆς εὐ διφθόγγου λεκτέον τῷ ἀπὸ τῆς εὐθείας κανόνι· οὐ γὰρ διαφορεῖται, ὡς τινες νομίζουσι. μόνον τὸ νίεσιν ἡμάρτηται παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς δίχα τοῦ ὦ λεγόμενον. τοὺς Πηλέας. ὦ Πηλέες, καὶ ὦ Πηλεῖς κατὰ συναίρεσιν.

25

Κανὼν ιι.

Ἐνικά. ὁ ἠδύς τοῦ ἠδέος: τὰ εἰς υς τριγενῆ διὰ τοῦ εὐς κλίνεται, ἠδέος, ὠκέος. τῷ ἠδέϊ, καὶ ἠδέϊ κατὰ συναίρεσιν. τὸν ἠδέα καὶ ἠδύν: καὶ αὐταὶ αἱ αἰτιατικαὶ τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας καὶ τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς. 30 ὦ ἠδύ: τὰ εἰς υς ἀποβολῇ τοῦ σ ποιῆ τὴν κλητικὴν, ὦ ταχύ, ὦ θῆλυ.

Δυϊκά. τῷ ἠδέε. τοῖν ἠδέοιν. ὦ ἠδέε.

Πληθ. οἱ ἡδέες, καὶ ἡδεῖς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τῶν ἡδέας, καὶ ἡδεῖς
κατὰ συναίρεσιν. ὧ ἡδέες καὶ ὧ ἡδεῖς.

Κ α τ ὶ β.

Ἐνικά. ὁ βότρυς τοῦ βότρυος: τὰ εἰς ὄν μονο- 5
γενῆ τὸ ὕ φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ὄς κλίνεται, ζάχνος, βότρυος. σεσημειῶται τὸ πῆχως πῆ-
χρος, πέλεκυς πέλεκος καὶ ἔγγελος ἔγγελος. τῷ βό-
τρυι. τὸν βότρυον. ὧ βότρυ.

Δυϊκά. τῷ βότρυε. τοῖν βοτρυέειν. ὧ βότρυε. 10

Πληθ. οἱ βότρυες. τῶν βοτρυῶν. τοῖς βό-
τρυσι. τῶν βότρυας: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς
εἰς λήγουσα τροπῇ τοῦ εἰ εἰς ἄ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρυες βότρυας. ὧ βότρυες.

Κ α τ ὶ γ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς ὄν ἀπαθῆ διὰ
τοῦ ὄς κλίνεται, χρῶς χρῶς, χῶς χάος, πλῆγ τοῦ
πούς καὶ ὄδους: πούς γὰρ ποδός καὶ ὄδους ὄδοντος.
τῷ βοῦ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὧ βοῦ.

Δυϊκά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὧ βόε. 20

Πληθ. οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοῦς
βόας. ὧ βόες.

Κ α τ ὶ δ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς ὄν συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσην, πλακοῖς πλα- 25
κόεντος πλακοῦς πλακῶντος, χρῦσεος χρυσεῖον χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλαῦς πλοῦ. ἐστὶ δὲ πᾶσα ἡ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς ὄν ἀρσενικά
εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
τοῦ πλοῦ. τῷ πλόω τῷ πλω. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὧ πλόε ὧ πλοῦ: τὰ εἰς ὄν ἀρσενικά εἰς εἰ
ἔχει τὴν κλητικὴν.

Δυϊκά. τῷ πλόω τῷ πλώ. τοῖν πλόοιν τοῖν πλοῖν. ᾧ πλόω ᾧ πλώ.

Πληθ. οἱ πλόοι οἱ πλοῖ: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ᾧ λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν σὺδετέρων. τῶν πλόων τῶν πλών. τοῖς πλόοις 5 τοῖς πλοῖς. τοὺς πλόους τοὺς πλοῦς: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα εἰς οὖς ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, οἷον Ὀμηροῖ Ὀμήρους. ᾧ πλόοι ᾧ πλοῖ.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ὁ ἰδρῶς τοῦ ἰδρῶτος: τὰ εἰς ὡς ὀξύ- 10 τωνα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ τος κλίνεται, ἀπτῶτος, ἀγνώτος. τῷ ἰδρῶτι τὸν ἰδρῶτα. ᾧ ἰδρῶς: τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυϊκά. τῷ ἰδρῶτε. τοῖν ἰδρῶτοιν. ᾧ ἰδρῶτε.

Πληθ. οἱ ἰδρῶτες. τῶν ἰδρῶτων. τοῖς ἰδρῶ- 15 σι. τοὺς ἰδρῶτας. ᾧ ἰδρῶτες.

Κανὼν ιβ.

Ἐνικά. ὁ ἦρωσ τοῦ ἦρωος: τῶν εἰς ὡς βαρυνόντων τὰ μὲν βραχεία παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνεται, γέλωτος, ἔρωτος, Νέπωτος, τὰ δὲ μακρὰ διὰ κα- 20 θαροῦ τοῦ ὄς, Μίνωος, ἦρωος, πλὴν τοῦ εἰλως εἰλωτος. τῷ ἦρωϊ. τὸν ἦρωα. ᾧ ἦρωος.

Δυϊκά. τῷ ἦρωε. τοῖν ἦρώοιν. ᾧ ἦρωε.

Πληθ. οἱ ἦρωες. τῶν ἦρώων. τοῖς ἦρωσι. τοὺς ἦρωας. ᾧ ἦρωες.

Κανὼν ιγ.

Ἐνικά. ὁ Μενέλεωσ τοῦ Μενέλεω: τὰ εἰς ὀνόματα μεταποιῶντες Ἀττικοὶ εἰς ὡς καὶ τὰ παλῆγόντα τῶν φωνηέντων εἰς ε̄ μεταβάλλουσι, κλί- 1 δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὁ λέωσ τοῦ λνεώσ τοῦ νεώ. ἰσέον δὲ ὡς εἴ που εὐρεθείη ἐν τῷ ὀνόματι τὸ ὄ, εἰς ᾧ αὐτὸ τρέπουσι, κἂν φθάσῃ παροξυνθῆναι ἢ εὐθεία, πᾶσα πτώσις προπαροξ-

τῷ Μενέλεω: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιζοίχου. τὸν Μενέλεων: εἶπομεν ὡς πᾶσα εὐθεία εἰς ὁ λήγουσα, ὅταν ἔχη τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαφον μετὰ 5 τῶν αὐτῶν φωνήεντων, εἰς ὦ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ὁ Πέρσης τὸν Πέρσην. ὦ Μενέλεως: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. ἄλλως τε καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς.

Δυϊκά. τῷ Μενέλεω: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ὦ λή- 10 γουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τοῦ Μενέλεων: τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ· διὸ καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰ ἔχει. ὦ Μενέλεω: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Μενέλεω: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ 15 γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ, καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ εὐθεία πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φωνήεν λήγουσα εἰς ἰ θέλει λήγειν. τῶν Μενέλεων. τοῖς Μενέλεως: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα πρόσθεται τοῦ ὁ ποιεῖ τὴν δοτικὴν· ἀναγκαίως 20 οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ἰ γράφεται. τοῖς Μενέλεως: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὁ εἰς ὦ. τὸ δὲ ὦ ἐξέπεσε διὰ τὴν κάκοφωνίαν. ὦ Μενέλεω: εἴρηται ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν. 25

Καὶ ὠν ἰη.

Ἐνικά. ὁ ἄλς τοῦ ἄλός: πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμφωνα λῆγον διὰ δύο συμφώνων κλίνεται, Τίρως Τίρυνθος, μάκαρς μάκαρτος· εἰ οὖν ἄλς, ἔδει ἄλτός. ἀλλ' ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς εὐθείας ἔμελλε ψιλοῦσθαι ἡ 30 γενικὴ, ὑπέσάλη τὸ τ, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνοθῇ καὶ ἡ γενικὴ. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα, ὅτε μὲν ἐξὶ θηλυκῶν καὶ δηλοῖ τὴν θάλασσαν, ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται

μόνον, ὅτε δὲ ἀρσενικόν, δι' ὅλου κλίνεται. τῷ ἄλι.
τὸν ἄλα. ᾧ ἄλες: τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα τὴν
αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Ἀνικά. τῷ ἄλε. τοῖν ἀλοῖν. ᾧ ἄλε.

Πληθ. οἱ ἄλες. τῶν ἀλῶν. τοῖς ἀλοῖν: εἴ-
πομεν ὅτι τὰ εἰς ᾠ λήγοντα μετὰ μακροῦς, περιττοσυλ-
λάβως κλινόμενα καὶ μὴ συναιρούμενα κατὰ τὴν γενι-
κὴν, προσθέσει τοῦ ἰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν
ποιεῖ. τοὺς ἄλας. ᾧ ἄλες.

Κ α ν ὶ ν ι δ.

Ἐνικά. ὁ Ἀλκμᾶν τοῦ Ἀλκμᾶνος: τὰ εἰς ᾠ
καὶ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾠ, καὶ προσθέσει τοῦ
ος κλίνεται, παιᾶνος, Τιτᾶνος, Πανός, ὅτε ἀρσενικόν
ἔσιν. τῷ Ἀλκμᾶνι. τὸν Ἀλκμᾶνα. ᾧ Ἀλκμάν: τὰ
εἰς ἀμετάβολου ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλη-
τικὴν, ᾧ λιμῆν, ᾧ ἀσήρ, πλὴν τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ,
δάερ.

Ἀνικά. τῷ Ἀλκμᾶνε. τοῖν Ἀλκμᾶνοιν. ᾧ
Ἀλκμᾶνε.

Πληθ. οἱ Ἀλκμᾶνες. τῶν Ἀλκμᾶνων. τοῖς
Ἀλκμᾶσι. τοὺς Ἀλκμᾶνας. ᾧ Ἀλκμᾶνες.

Κ α ν ὶ ν κ.

Ἐνικά. ὁ σωλήν τοῦ σωλήνους, ὁ ποιμὴν
ποιμένος: τῶν εἰς ἠν ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἔχει
ἐπὶ τῆς εὐθείας, διὰ τοῦ ἔ κλίνεται, ὅσα δὲ μὴ ἴ
μ, τὸ ἠ φυλάσσει. καὶ τὸ αὐχὴν οὖν αὐχένος
αὐχμῆν γὰρ ἦν τὸ ἐντελέστερον. τῷ σωλήνι. τι
λήνα. ᾧ σωλήν.

Ἀνικά. τῷ σωλήνε. τοῖν σωλήνοιν.
λήνε.

Πληθ. οἱ σωλήνες. τῶν σωλήνων.
λήσι. τοὺς σωλήνας. ᾧ σωλήνες.

Κανὼν κα.

Ἐνικά. ὁ Ἕλλην τοῦ Ἑλλήνος, ὁ τέρην τοῦ
 τέρενος: τῶν εἰς ἤν βαρυτόνων ὅσα μὲν ἐσι μονο-
 γενῆ, τὸ ἦ τηρεῖ, ὅσα δὲ ἔχει οὐδετέρου παρασημα-
 τισμόν, διὰ τοῦ ἔ κλίνεται, Ἑλλήνος, Γέρηνος· τέρενος 5
 τέρενος δὲ ὅτι τὸ τέρεν, καὶ ἄρσενος ὅτι τὸ ἄρσεν. τῷ
 Ἑλλήνι τὸν Ἑλληνα. ὦ Ἑλλην: τὰ εἰς ἀμετάβα-
 λον λήγοντα βαρυτόνα ἀπρβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν
 ἐσχάτην, τὸ ὄσ, ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ἄρσενος ἄρσεν, Μα-
 χάονος Μαχῶον, πλὴν τοῦ ὦ Ἀπολλόν, ὦ Πόσειδον. 10

Δυϊκά. τῷ Ἑλληνε: τοῖν Ἑλλήνοιν. ὦ Ἑλ-
 ληνε.

Πληθ. οἱ Ἑλληνες. τῶν Ἑλλήνων. τοῖς Ἑλ-
 λησι. τοὺς Ἑλληνας. ὦ Ἑλληνες.

Κανὼν κβ.

Ἐνικά. ὁ δελφῖν τοῦ δελφίνος: τὰ εἰς ἰν καὶ
 ἔξυνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ἰ καὶ προσδέσει τοῦ ὄσ
 κλίνεται: δικατάληκτά τε καλεῖται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς
 ἀρχαίοις εἰς ἰς λήγει, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις εἰς ἰν,
 δελφῖν, ἀκτίν, ῥίν. τῷ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα. ὦ 20
 δελφῖν.

Δυϊκά. τῷ δελφῖνε. τοῖν δελφῖνοιν. ὦ δελ-
 φῖνε.

Πληθ. οἱ δελφῖνες. τῶν δελφίνων. τοῖς
 δελφῖσι. τοὺς δελφῖνας. ὦ δελφῖνες. 25

Κανὼν κγ.

Ἐνικά. ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνος: τὰ εἰς ὕν
 προσδέσει τοῦ ὄσ κλίνεται, μόσυνος, Φόρκυνος. τῷ Φόρ-
 κυνι. τὸν Φόρκυνα. ὦ Φόρκυν.

Δυϊκά. τῷ Φόρκυνε. τοῖν Φορκύνοιν. ὦ 30
 Φόρκυνε.

Πληθ. οἱ Φόρκυνες. τῶν Φορκύνων. τοῖς
 Φόρκυνσι. τοὺς Φόρκυνας. ὦ Φόρκυνες.

Κατ' ὄν κβ.

Ἐνικά. ὁ Θεῶν τοῦ Θεώνος, ἁ σώφρων· τοῦ
 σώφρονος, ὁ λέων τοῦ λέοντος: τῶν εἰς ὧν ἄρ-
 σενικῶν βαρυτόνων τὰ μὲν παρώνυμα διὰ τοῦ ὦ κλί-
 νεται, Θεῶν Θεώνος, Ἰέρων Ἰέρωνος, Δίων Δίωνος, τὰ δ
 δὲ κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ὀ, γείτονος, σώφρονος, τὰ δὲ
 ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αῖνα διὰ τοῦ ντ κλίνεται, οἷον
 δράκων δράκοντος ὅτι δράκαινα, θεράπων θεράποντος
 ὅτι θεράπαινα. τῷ Θεῶνι, τῷ σώφρονι, τῷ λέοντι.
 τὸν Θεῶνα, τὸν σώφρονα, τὸν λέοντα. ὦ Θεῶν, 10
 ὦ σώφρον, ὦ λέον.

Λυκά. τῷ Θεῶνε, τῷ σώφρονε, τῷ λέοντε.
 τοῖν Θεῶνοι, τοῖν σωφρόνοι, τοῖν λέόν-
 τοι. ὦ Θεῶνε, ὦ σώφρονε, ὦ λέοντε.

Πληθ. οἱ Θεῶνες, οἱ σώφρονες, οἱ λέοντες. 16
 τῶν Θεῶνων, τῶν σωφρόνων, τῶν λέοντων.
 τρεῖς Θεῶσι, τοῖς σώφροσι, τοῖς λέουσιν: ὅτι
 κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖν θέλει ταῖς ἄλλαις
 πλαγίαις ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ μεί-
 ζονα χρόνον θέλει ἔχειν, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. μεί- 20
 ζονα οὖν χρόνον ἔχει ὡς ἐπὶ τοῦ τοῖς Νέσοσι. τοὺς
 Θεῶνας, τοὺς σώφρονας, τοὺς λέοντας. ὦ
 Θεῶνες, ὦ σώφρονες, ὦ λέοντες.

Κατ' ὄν κγ.

Ἐνικά. ὁ κοιτῶν τοῦ κοιτῶνος, ὁ Σαρπη-
 δῶν τοῦ Σαρπηδόνος, ὁ ἀλεκτροῦν τοῦ ἀλε-
 κτρούνος: τῶν εἰς ὧν ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἐσι περιεκτικά,
 τὸ ὦ φυλάσσει, φοινικῶνος, ἀμπελῶνος, ὅσα δὲ εἰς ὧν
 λήγει, διὰ τοῦ ὀ κλίνεται, Σαρπηδόνος, Μακεδόνος, καὶ
 ὅσα εἰς ὧν καθαρὸν λήγει καὶ βραχεῖ διχρόνω παρα- 30
 λήγεται, περικτίονος, ἀλεκτρούνος. τῷ κοιτῶνι, τῷ
 Σαρπηδόνι, τῷ ἀλεκτρούνι τὸν κοιτῶνα, τὸν
 Σαρ-

Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρούνα. ὦ κοιτῶν, ὦ Σαρπηδῶν, ὦ ἀλεκτροῶν.

Λυϊκά. τῷ κοιτῶνε, τῷ Σαρπηδόνε, τῷ ἀλεκτρούνε. τοῖν κοιτῶνοι, τοῖν Σαρπηδόνοι, τοῖν ἀλεκτρούνοι. ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, ὦ ἀλεκτρούνε.

Πληθ. οἱ κοιτῶνες, οἱ Σαρπηδόνες, οἱ ἀλεκτρούνες. τῶν κοιτῶνων, τῶν Σαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρούνων. τοῖς κοιτῶσι, τοῖς Σαρπηδόσι, τοῖς ἀλεκτρούσι. τοὺς κοιτῶνας, τοὺς Σαρπηδόνας, τοὺς ἀλεκτρούνας. ὦ κοιτῶνες, ὦ Σαρπηδόνες, ὦ ἀλεκτρούνες.

Κανὼν κς.

Ἐνικά. ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφώντος, ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ ταῶν τοῦ ταῶνος. τὰ εἰς ἃν περισπώμενα διὰ τοῦ ντ κλίνεται, Ξενοφώντος, Ἀγλαοφώντος. σσημειῶται τὸ Ποσειδῶν τὸ γὰρ ταῶν καὶ Τυφῶν, ὡς καὶ εἰς ὡς λήξαντα, Τυφῶς καὶ ταῶς, οὐκ ἠκολούθησαν τῇ κλίσει τῶν περισπωμένων. τῷ Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ταῶνα. ὦ Ξενοφῶν, ὦ Ποσειδῶν, ὦ ταῶν.

Λυϊκά. τῷ Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνε, τῷ ταῶνε. τοῖν Ξενοφῶντι, τοῖν Ποσειδῶνι, τοῖν ταῶνι. ὦ Ξενοφῶντε, ὦ Ποσειδῶνε, ὦ ταῶνε.

Πληθ. οἱ Ξενοφῶντες, οἱ Ποσειδῶνες, οἱ ταῶνες. τῶν Ξενοφῶντων, τῶν Ποσειδῶνων, τῶν ταῶνων. τοῖς Ξενοφῶσι, τοῖς Ποσειδῶσι, τοῖς ταῶσι. τοὺς Ξενοφῶντας, τοὺς Ποσειδῶνας, τοὺς ταῶνας. ὦ Ξενοφῶντες, ὦ Ποσειδῶνες, ὦ ταῶνες.

τοῦ ἦ κλίνεται, καμπτήρος, ἐλατήρος, σεσημειωμένου
τοῦ πατήρος, ἀξίρος, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ τ, διὰ τοῦ ε
κλίνεται, αἰθίρος, δαίρος, σεσημειωμένου τοῦ σπυθῆ-
ρος, Ἐλευθῆρος. τῷ λουτήρη τὸν λουτήρα. ὦ
λουτήρ.

5

Ἀνικά. τῷ λστηρε. τοῖν λστηροιν. ὦ λστηρε.
Πληθ. οἱ λουτήρες. τῶν λουτήρων. τοῖς
λουτήρσι. τοὺς λουτήρας. ὦ λουτήρες.

Κανὼν 17.

Ἐνικά. ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβη- 10
ρος: τῶν εἰς ἡρ βαρύνων ὅσα μὲν μακρᾶ παραλή-
γεται, διὰ τοῦ ε κλίνεται, φράτερος, Πίερος, ὅσα δὲ
βραχέα παραλήγεται, διὰ τοῦ ἦ κλίνεται, Ἴβηρος, ἐρίη-
ρος. τὸ δὲ πάνθηρος τοῦ ἀπλοῦ την κλίσιον ἐδέξατο.
τῷ Πίερσι. τὸν Πίερα. ὦ Πίεθ.

15

Ἀνικά. τῷ Πίερε. τοῖν Πιέρσιν. ὦ Πίερε.
Πληθ. οἱ Πίερες. τῶν Πιέρων. τοῖς Πιέρ-
σι. τοὺς Πίερας. ὦ Πίερες.

Κανὼν 18.

Ἐνικά. ὁ Νέσωρ τοῦ Νέσορος, ὁ κέλωρ τοῦ 20
κέλωρος: τὰ εἰς ὦρ βαρύνοντα διὰ τοῦ ὄ κλίνεται. ὅσα
δὲ ἔχει τὸ λ, διὰ τοῦ ὦ, Μέντορος, Ἐκτορος, Νέσορος,
κέλωρος, πάλωρος. τῷ Νέσορσι. τὸν Νέσορα. ὦ
Νέσορ.

Ἀνικά. τῷ Νέσορε. τοῖν Νεσόροιν. ὦ Νέ- 25
σορα.

Πληθ. οἱ Νέσορες. τῶν Νεσόρων. τοῖς Νέ-
σορσι. τοὺς Νέσορας. ὦ Νέσορες.

Κανὼν 19.

Ἐνικά. ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος: τὰ εἰς ψ 30
λῆγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ π κλίνεται, Πέ-
λοπος, Κεκλώπος, λαίλαπος, πλὴν τοῦ Ἄραβος, Κίνυ-
φας, Χάλυβος. τῷ Κύκλωπι. τὸν Κύκλωπα. ὦ
Κύκλωψ.

Δυϊκά. τῷ Κύκλωπε τοῖν Κυκλώποιν. ὦ
Κύκλωπε.

Πληθ. οἱ Κύκλωπεσ. τῶν Κυκλώπων. τοῖς
Κύκλωπι. τοῦσ Κύκλωπας. ὦ Κύκλωπεσ.

τέλος τῶν ἀρσενικῶν κατόγων.

6

ΠΕΡΙ ΘΗΑΤΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κα τὸν α.

Ἐνικά. ἡ Μοῦσα, ἡ μαῖα, ἡ σφαῖρα· τῆς
Μούσης, τῆς μαΐας, τῆς σφαίρας: τῶν εἰς ἄ
βαρυτόνων θηλυκῶν ὅσα μὲν καθαρόν ἔχει τὸ ἄ ἢ μετὰ 10
ταῦ ρ, τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς, Μηδαίας, φοβεράς·
ὅσα δὲ πρὸ τοῦ ἄ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, τηρεῖ αὐτὸ
εἰς ἦ, δίψα δίψης, ἄελλα ἄελλης. τὸ γὰρ Ἀήδας, Φι-
λομήλας, Ἀνδρομέδας Δωριά εἰς, καὶ τὸ Διοτίμας, Φερετί-
μας. τῆ Μούση, τῆ μαῖα, τῆ σφαῖρα: εἶπομεν ὡς 15
πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῆ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει
εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνηέντος τῆς
εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου τὴν Μοῦσαν, τὴν
μαῖαν, τὴν σφαῖραν: εἶπομεν ὡς πᾶσα αἰτιατικὴ
ἰσοσυλλαβοῦσα τῆ εὐθείᾳ μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων 20
εἰς ὦ λήγει. ὦ Μοῦσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα: τὰ εἰς
ἄ καὶ ἦ θηλυκὰ τὴν ἀντήν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ Μοῦσα, τὰ μαῖα, τὰ σφαῖρα:
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἦ λήγουσα τροπῆ τοῦ ἦ εἰς ἄ
τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, τῷ Πέρση τῷ Πέρας· 25
εἰ δὲ εἰς ἄ ἢ εἰς ὦ λήγει, ὁμόφωνον ἔχει τὸ δυϊκόν.
ταῖν Μούσαιν, ταῖν μαΐαιν, ταῖν σφαιραῖν:
εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ἄ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ ἰν ποιεῖ τὴν
γενικὴν. ὦ Μοῦσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα: εἰρηται-
τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ 30
κλητικὴ.

Πληθ. αἱ Μοῦσαι, αἱ μαῖαι, αἱ σφαῖραι:
τὰ εἰς ἄ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ ἰ πληθυντικὰ γίνεται.

τῶν Μουσῶν, τῶν μαϊῶν, τῶν σφαιρῶν: πᾶσα γενική πληθυντικῶν εἰς ὧν λήγει ἐπὶ παντὸς γένους. ταῖς Μούσαις, ταῖς μαΐαις, ταῖς σφαίραις: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἧ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Αἰνεῖαι Αἰ- 5 νείαις. τὰς Μούσας, τὰς μαΐας, τὰς σφαίρας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς αἰ λήγουσα τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς σ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, καλαὶ καλᾶς. ᾧ Μοῦσαι, ᾧ μαΐαι, ᾧ σφαῖραι.

Κανὼν β.

10

Ἐνικά. ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς: τὰ εἰς ἧ λήγοντα θηλυκὰ προσθέσει τοῦ σ κλίνεται, καλῆς, σοφῆς. ὅθεν τὸ γυναικίως ἀπὸ τοῦ γυναιξ̄ κεκλίσθαι φαμέν. τῇ τιμῇ. τὴν τιμὴν. ᾧ τιμῇ.

Δυϊκά. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ᾧ τιμά. 15

Πληθ. αἰ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ᾧ τιμαί.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφοῦς: τὰ εἰς ᾧ λήγοντα θηλυκὰ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, Κλειῶ Κλειοῦ Ἐρατῶ Ἐρατοῦς, ἢ τις συνηρημένη ἐξίν: ἀπὸ γούν Σαπφῶς γίνεται κατὰ συναίρεσιν Σαπφοῦς. τῇ Σαφῶϊ καὶ τῇ Σαπφοῖ. τὴν Σαπφῶα καὶ τὴν Σαφῶ. ᾧ Σαπφοῖ: αὕτη συναίρεθῆσα δύκετι εἶασε ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσεως κληθῆναι, πρὸς αὐτὴν πάσας ἐκλίνε, πλην τῆς κλητικῆς τῶν. ἐξίν οὖν ἡ κλητικὴ αὐτῶν εἰς οἰ τῆς χρήσεως ἐχούσης,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχέσομαι.

Δυϊκά. τὰ Σαπφῶ: αὕτη ἡ εὐθεία τὰ ὠμοφώνησε τῇ ὀρθῇ καὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ε̄ ὧν καθ' ἑνὸς συνέζημε. ταῖν Σαπφοῖν: πᾶσα κῶν εἰς ᾧ λήγουσα εἰς οἶν ποιεῖ τὴν γενικὴν

φά: τῶν δυνικῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή,
καὶ ἡ κλητική.

Πληθ. αἱ Σαπφοί: πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ᾧ
λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδε-
τέρων. τῶν Σαπφῶν: πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ᾧν 5
λήγει ἐπὶ παντός γένους. ταῖς Σαπφοῖς. τὰς Σαπ-
φούς: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα τροπή
τοῦ οἱ εἰς οὐς ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν. ᾧ Σαπφοί: ὡς
ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Καὶ ὦν δ.

10

Ἐνικά. ἡ τρήρων, ἡ Πυθῶν, ἡ τρυγών. τῆς
τρήρωνος, τῆς Πυθῶνος, τῆς τρυγόνος: τῶν
εἰς ὧν θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ὄ κλίνεται,
τὰ δὲ βαρύτερα καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων διὰ τοῦ ᾧ· ὀξύτονα
μὲν τρυγόνος, ἀηδόνας, βαρύτερα δὲ τρήρωνος, μήκω- 15
νος, ἐπὶ πόλεων δὲ Σιδῶνος. σεσημειῖται τὸ Ἀνθηδό-
νος, Ὀλοσσόνος. τῇ τρήρωνι, τὴν τρήρωνα. ᾧ
τρήρων.

Δυνικά. τὰ τρήρωνε. ταῖν τρηρώνοιν. ᾧ τρή-
ρωνε.

20

Πληθ. αἱ τρήρωνες. τῶν τρηρώνων. ταῖς
τρήρωσι. τὰς τρήρυνας. ᾧ τρήρωνες.

Καὶ ὦν ε.

Ἐνικά. ἡ αὔλαξ τῆς αὔλακος: τὰ εἰς ἀξ θη-
λυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται, δίπλα- 25
κος, αὔλακος, πῆληκος. σεσημειῖται τὰ λάτακος καὶ
μάσιγος διὰ τοῦ γ κλιθέντα, καὶ τὸ ἀλώπεκος, ὅτι
ἔτραψε τὸ ἦ εἰς ἱ· τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐδέ-
ποτε τρέπει τὸ φωνῆεν αὐτῶν ἐν τῇ κλίσει. τῇ αὔ-
λακι. τὴν αὔλακα. ᾧ αὔλαξ.

30

Δυνικά. τὰ αὔλακε. ταῖν αὔλακοιν. ᾧ αὔ-
λακε.

Πληθ. αἱ αὐλακες. τῶν αὐλάκων. ταῖς αὐ-
λαξι. τὰς αὐλακας. ὦ αὐλακες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός: πᾶν ὄνομα εἰς
ξ λήγον, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ τοῦ γ κλί- 6
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φά-
λαγγος, Σφίγξ-Σφιγγός: σάρξ δὲ σαρκός και ἄλλῃ ἀλ-
κός. τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ, διὰ τοῦ κ
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τῇ Σφιγγί.
τὴν Σφίγγα. ὦ Σφίγξ. 10

Ἀνικά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγγοῖν. ὦ
Σφίγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. τῶν Σφιγγῶν. ταῖς
Σφιγγί: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα
προσθίσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. 15
τὰς Σφίγγας. ὦ Σφίγγες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ
μητρός: τὰ εἰς ηρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ι κλίνεται, μητέ-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος: τὸ δὲ μητρός και Δημη- 20
τρος και θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίως τῷ πα-
τρός και ἀνδρός. τῇ μητέρι, και ἐν συγκοπῇ μητρί.
τὴν μητέρα. ὦ μητερ.

Ἀνικά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέραιν. ὦ μητέρε.

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μη- 25
τράσιν: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέρσιν
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ-
φωνίαν ὑπέρθεις γίνεται τοῦ ρ και τροπὴ του ι εἰς
ᾱ, ὡς μητράσι και θυγατράσι. τὰς μητέρας. ὦ
μητέρες. 30

Κανὼν η.

Ἐνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: καθόλου τὰ
εἰς ᾱς θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται και τὴν αὐτὴν

ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. τῇ λαμπάδι. τὴν λαμπάδα ὡς λαμπάς.

Δυνικά. τὰ λαμπάδι. ταῖν λαμπάδοιν. ὡς λαμπάδε.

Πληθ. αἱ λαμπάδες. τῶν λαμπάδων. ταῖς λαμπάσι. τὰς λαμπάδας. ὡς λαμπάδες.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. ἡ φιλότης τῆς φιλότητος: τὰ εἰς ἧς θηλυκὰ μονογενῆ δια τοῦ τος κλίνεται, κακότητος, φιλότητος. τῇ φιλότητι. τὴν φιλότητα. ὡς φιλό-10
της: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ἧς ἢ εἰς ὡς δια τοῦ τος ἢ δια καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τῇ ὀρθῇ τὴν κλητικὴν.

Δυνικά. τὰ φιλότητι. ταῖν φιλοτήτοιιν. ὡς φιλότητι. 15

Πληθ. αἱ φιλότητες. τῶν φιλοτήτων. ταῖς φιλότησι. τὰς φιλότητας. ὡς φιλότητες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ἡ μῆνις τῆς μῆνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος: τῶν εἰς ἡς 20
θηλυκῶν βαρυτόνων ὅσα εἰς εἰς νις μακρὰ παραληγόμενα, δια τοῦ δος κλίνεται, ὄνωνις ὀνώματος, νεάνις νεάνιδος· ἔτι δὲ καὶ ὅσα τὸ ρ ἔχει, ἔρις, κίθαρις, πλὴν τοῦ ἕθρις καὶ ἄγυρις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἀρσενικῶν μεταπεποιήται, δραπέτιδος, τοξότι-25
δος. τῇ μῆνιδι. τὴν μῆνιδα καὶ μῆνιν. ὡς μῆνι: εἰρηται ὅτι τὰ εἰς ἡς ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν κλητικὴν ποιοῦσιν.

Δυνικά. τὰ μῆνιδι. ταῖν μηνίδοιν. ὡς μῆνιδι. 30

Πληθ. αἱ μῆνιδες. τῶν μηνίδων. ταῖς μῆνισι. τὰς μῆνιδας. ὡς μῆνιδες.

Κανὼν ια.

Ἐνικά. ἡ πίτυς, ἡ πληθύς, ἡ χλαμύς· τῆς πίτυος, τῆς πληθύος, τῆς χλαμύδος· τῶν εἰς ὑς θηλυκῶν τὰ μὲν βαρύτενα διὰ τοῦ ὄς κλίνεται, χέλιος, πίτυος· σέσημειώται τὸ κόρυθος καὶ κίμυθος· τῶν δὲ ὀξύτων τὰ μὲν ἔχοντα βραχὺ τὸ ὕ διὰ τοῦ ὄος κλίνεται, χλαμύδος, κροκύδος, τὰ δὲ μακρὸν ἔχοντα τὸ ὕ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄος, οἰζύος, Ἐρινύος. τῇ χλαμύδι. τὴν χλαμύδα. ὦ χλαμύ.

Λυικά. τὰ χλαμύδε. ταῖν χλαμύδοιτ. ὦ χλαμύδε.

Πληθ. αἱ χλαμύδες. τῶν χλαμύδων. ταῖς χλαμύσι. τὰς χλαμύδας. ὦ χλαμύδες.

Κανὼν ιβ.

Ἐνικά. ἡ αἰδώς, ἡ ἔω, ἡ Κῶς· τῆς αἰδόος 1 καὶ αἰδοῦς, τῆς ἔω, τῆς Κῶ· τῶν εἰς ὤς θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα δύο εἰσὶν, ἥως καὶ αἰδώς, ἀπερ ὁμοίως ἐκλίθη τοῖς εἰς ὦ λήγουσι κατὰ πᾶσαν πτώσιν· τὰ δὲ βαρύτενα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνεται, τῆς Κέω, τῆς ἔω, τῆς ἄλω· τὸ γὰρ ἄλωος πταῖσμα νεωτερικόν. 2 κλίνεται δὲ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ Ἀττικοῖς. τὸ Κῶς μόνον περισπασθὲν ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις ἐκλίθη. τῇ αἰδοῖ, τῇ ἔφ, τῇ Κῶ. τὴν αἰδώ, τὴν ἔων, τὴν Κῶν· ἡ μὲν ἀναλογία ἐπῆτι μετὰ τοῦ ὕ, εὐρέθη δὲ καὶ δίχα τοῦ ὕ, τὴν ἔω, τὴν Κῶ. ὦ αἰδοῖ, ὦ ἔω, 2 ὦ Κῶς.

Λυικά. τὰ αἰδώ, τὰ ἔω, τὰ Κῶ. ταῖν αἰδοῖτ, ταῖν ἔων, ταῖν Κῶν. ὦ αἰδώ, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

Πληθ. αἱ αἰδοί, αἱ ἔω, αἱ Κῶ. τῶν αἰδῶν, τῶν ἔων, τῶν Κῶν. ταῖς αἰδοῖς, ταῖς ἔω, ταῖς 3 Κῶς. τὰς αἰδοῦς, τὰς ἔω, τὰς Κῶς. ὦ αἰδαί, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

τέλος τῶν θηλυκῶν κανόνων.

ΠΕΡΙ ΟΥΑΡΤΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Παρατηρήτεον ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀρσενικῶ παρε-
σχηματισμένον τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ ἔχει κλίσιν, ὅποιος
ἂν ποτε εἶη καταλήξεως, καλός καλοῦ - καλὸν καλοῦ,
εὐγενής εὐγενοῦς - τὸ εὐγενές τοῦ εὐγενοῦς, ταχύς τα- 5
χύος - τὸ ταχύ τοῦ ταχύος, σῶφρον σῶφρονος - τὸ
σῶφρον τοῦ σῶφρονος, λιπόπατρις λιποπάτριδος - τὸ
λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδος. ὅσους οὖν ἐροῦμεν κανό-
νας, περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν.

Κ α ν ο ν α.

10

Ἐνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήματος: τὰ εἰς ᾧ λή-
γαντα οὐδέτερα καὶ βαρύνεται καὶ συέλλει τὸ ᾧ καὶ τῷ
μ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ τος κλίνεται, θέμα θέμα-
τος, δῶμα δώματος, τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ γέγονε
κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ξ. τὸ κᾶρα, λίπα, ἄλειφα ἀποκο- 15
πᾶς πέπονθασι ἀπὸ τοῦ κᾶρανον, λιπαρόν, ἄλειφας.
τὰ δὲ τῶν σοχειῶν ὀνόματα ἄκλιτα. τῷ βήματι
τὸ βῆμα. ὦ βῆμα: τῶν οὐδετέρων ἢ αὐτῆ ἐσιν
ὄρθῃ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ.

Δυϊκά. τῷ βήματι: τοῖν βημάτοι. ὦ βῆ- 20
ματι.

Πληθ. τὰ βήματα: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῇ
τῶν οὐδετέρων εἰς ᾧ λήγει· εἰ δὲ που εἰς ἧ εὐρεθεῖη λή-
γουσα, κατὰ συναίρεσιν ἐστὶ, τὰ βέλια τὰ βέλη. τῶν βη-
μάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα. 25

Κ α ν ο ν β.

Ἐνικά. τὸ μέλι τοῦ μέλιτος: τὰ εἰς ἰ οὐδέ-
τερα διὰ τοῦ τος κλίνεται, τὸ σίγησι καὶ τὸ πέπερι
οὐχ Ἑλληνικά· διὸ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται.
τῷ μέλιτι. τὸ μέλι. ὦ μέλι. 30

Δυϊκά. τῷ μέλιτι: τοῖν μελίτοι. τῷ μέλιτι.

Πληθ. τὰ μέλιτα. τῶν μελίτων. τοῖς μέ-
λισσι. τὰ μέλιτα. ὦ μέλιτα.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. τὸ πῶϋ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ· τοῦ πῶ-
 εος, τοῦ γόνυος, τοῦ δόρυος: τὰ εἰς ὃ οὐδέτερα
 εἰ μὲν μακρὰ παραλήγοιτο, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, πῶεος,
 ἄεος, εἰ δὲ βραχεία, διὰ τοῦ ὅ, γόνυος, καὶ ἐν ὑπερ- 5
 θέσει τοῦ ὅ γίνεται γονός, δόρυ δόρυος, καὶ ὁμοίως
 δουρός. τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ ἔχουσι καὶ ἄλλας εὐθείας,
 τὸ γόνυα καὶ τὸ δόρυα· ἔχουσι δὲ τὰς γενικὰς εἰς τος,
 τοῦ γόνυατος καὶ δόρυατος, ἀκολουθῶς τοῖς εἰς ας οὐδέ-
 τέροις, ὡς τὸ τέρας τέρατος. τῶ πῶεἰ. τὸ πῶϋ. ὦ πῶϋ. 10

Ἀνικά. τῶ πῶεε. τοῖν πῶεοιν. ὦ πῶεε.

Πληθ. τὰ πῶεα. τῶν πῶεῶν. τοῖς πῶεσι.
 τὰ πῶεα. ὦ πῶεα.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. τὸ ξύλον τοῦ ξύλου: τὰ εἰς ὄν οὐδέ- 15
 τερά εἰς ὄν ἔχει τὴν γενικὴν, μέτρον, ξύλον, ἀρότρον,
 τῶ ξύλω: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
 εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοί-
 χον, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῶ Πέρση, Μηδεία Μη- 20
 δείας Μηδεία· καλὸς δὲ καλοῦ καλῶ διὰ μείζονος ἀν-
 τισοίχου. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον.

Ἀνικά. τῶ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω.

Πληθ. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις.
 τὰ ξύλα. ὦ ξύλα. 25

Κανὼν ε.

Ἐνικά. τὸ ἦπαρ τοῦ ἦπατος, τὸ κέαρ τοῦ
 κέαρως, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος: τῶν εἰς ἀρ οὐ-
 δετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα διὰ τοῦ
 τος κλίνεται, δελέατος, ὄνειατος· τῶν δὲ δισυλλάβων 30,
 τὰ μὲν φύσει μακρὰ παραλήγομενα διὰ τοῦ τος κλίν-
 ῃσι, τὰ δὲ βραχεία διὰ τοῦ ρος, ἦπατος, οὐδατος; ἔα-

ρος, κίραρος. σσημειώται τὸ φρέατος, κίρατος. τῷ ἥπατι
τὸ ἥπαρ. ᾧ ἥπαρ.

Διτικά. τῷ ἥπατι. τοῖν ἥπάτοιιν. ᾧ ἥπατι.

Πληθ. τὰ ἥπατα. τῶν ἥπάτων. τοῖς ἥπα-
σι. τὰ ἥπατα. ᾧ ἥπατα. 6

Καὶ ᾧ γ.

Ἐνικά. τὸ ὕδωρ τοῦ ὕδατος, τὸ ἔλωρ τοῦ
ἔλωρος: τὰ εἰς ὠρ δια τοῦ ρος ἐκλιθη, τέκμωρος,
ἔλωρος, πλην τοῦ ὕδωρ ὕδατος γάρ. τῷ ὕδατι. τὸ
ὕδωρ. ᾧ ὕδωρ. 10

Διτικά. τῷ ὕδατι. τοῖν ὕδάτοιιν. ᾧ ὕδατι.

Πληθ. τὰ ὕδατα. τῶν ὕδάτων. τοῖς ὕδασι.
τὰ ὕδατα. ᾧ ὕδατα.

Καὶ ᾧ ζ.

Ἐνικά. τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, τοῦ 15
κρέατος Ἰωνικῶς, τοῦ κρέως Ἀττικῶς: τὰ εἰς ας οὐ-
δέτερα ἢ μὲν κοινή διάλεκτος διὰ τοῦ τος κλίνει, κρέα-
τος, γήρατος, ἢ δὲ τῶν Ἰωνῶν κρεῖ ὑποσολήν τοῦ τ,
κρέατος, γήρατος, ἢ δὲ τῶν Ἀττικῶν συναιροῦσα τὸ αῖδ
εἰς ᾧ, τοῦ κρέως, τοῦ γήραος. τῷ κρέατι κοινῶς, τῷ 20
κρέατι Ἰωνικῶς, τῷ κρέατι Ἀττικῶς. τὸ κρέας. ᾧ
κρέας.

Διτικά. τῷ κρέατι κοινῶς, τῷ κρέατι Ἰωνικῶς,
τῷ κρέατι Ἀττικῶς. τοῖν κρεάτοιιν κοινῶς, τοῖν
κρεάτοιιν Ἰωνικῶς, τοῖν κρεάτοιιν Ἀττικῶς. ᾧ κρέατι 25
κοινῶς, ᾧ κρέατι Ἰωνικῶς, ᾧ κρέατι Ἀττικῶς.

Πληθ. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέατα Ἰωνικῶς,
τὰ κρέατα Ἀττικῶς. τῶν κρεάτων κοινῶς, τῶν κρε-
άτων Ἰωνικῶς, τῶν κρεάτων Ἀττικῶς. τοῖς κρεάσι
μόνως. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέατα Ἰωνικῶς, τὰ 30
κρέατα Ἀττικῶς. ᾧ κρέατα κοινῶς, ᾧ κρέατα Ἰωνι-
κῶς, ᾧ κρέατα Ἀττικῶς.

τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενικὴ, πλὴν τῶν εἰς ἄ διασυλλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμένος λιμένα, Δημήτερος Δημήτερα, Διομήδεος Διομήδεα, καλοῦ καλόν, μάντιος μάντιν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον εἶπομεν ὡς ἡ γενικὴ ἠνάγκαστο ὑπὸ τῆς μακρᾶς παροξύνεσθαι. σεσημειώται τὸ θυγάτρα καὶ γυναῖκα. αἱ μέντοι εἰς ἄ αἰτιατικαὶ διασύλλαβοι μόνως βαρύνονται, χῆνα, πόδα. τὸ τίνα πάλιν πρὸς τὴν σημασίαν ἔχει τὸν τόνον. αἱ μέντοι μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ἅ λήγουσαι περισπῶνται, κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν, ζῶν, θεῦν.

περὶ τόνου τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης ἔχει τῆς σύλλαβης τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεία, Αἴας Αἴαν, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ, καλός καλέ, εὐγενής εὐγένες, Λεωίδης Λεωῖδες, ποιητής ποιητά. σεσημειώται τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀκάκητα, εὐρύοπα, ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, ἀναβιβάζοντα. ἐπὶ τῆς κλητικῆς τὸν τόνον. ἀναβιβάζουσι δὲ τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς κλητικῆς καὶ τὰ εἰς ἧς κυρία σύνθετα, Διόμηδες, Ἀρισόφινες, καὶ τὰ παρ' οὐδετέρων ἐσχηματισμένα εἰς ἧς, εὐμηκες, κακότητες. παραλόγως γὰρ ἐβαρύνθη τὸ αὐταρχες, αὐθαδες, κάταντες. καὶ τὰ εἰς ἧρ παροξύτονα εἰς ἐρ ἔχοντα τὴν κλητικὴν, Δημήτερ, θυγάτερ, εἴνατερ. καὶ τὰ εἰς ῶν σύνθετα, ὅταν εἰς ὦν εἴη ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, πλὴν τῶν παρὰ τὸ φρήν, Ἀγάμεμνον, χαμαιλέον, κακόδαϊμον. δαΐφρον δὲ καὶ περίφρον παροξυτόνως. παρὰ γὰρ τὸ φρήν. σεσημειώται τὸ ὦ Λακεδαῖμον καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον προπερισπώμενα.

περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυτικῶν.

Ἡ μὲν εἰς ἰ λήγουσα εὐθεία τῶν δυτικῶν ὁμότονός τε εἰς τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ εἰς ἄ ληγουσῆ, εἰ δὲ ἄλεκτος εἴη, τῇ γενικῇ, χεῖρε, Αἴαντε. πόλεα δὲ καὶ βέλεα, ἡ δὲ εἰς ἄ καὶ εἰς ὦ λήγουσα, ἐφ' ἧς ἂν ἔχη συλλα-

λαβῆς ἢ γενικῆ τῶν ἐνικῶν τῶν τόκων· ἐπὶ ταύτης καὶ αὐτὴ ἔχει, Πέρσου Πέρσα, ἀέλλης ἀέλλα, ἵππου ἵππω. τὸ ἄμφω δὲ καὶ τὸ δῶα θεματικά.

περὶ τόνου γενικῆς τῶν δυνικῶν.

Ἡ μὲν εἰς αὐν γενικῆ καθόλου τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἀκο- 6
λουθεῖ, Ὀρέσα Ὀρέσαι, κηδέσα κηδέσαι· ἢ δὲ εἰς οἶν
δίφθογγον ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ᾧ εὐθειῶν συντονοῦται τῇ
ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τοῖν γεωργοῖν, τοῖν βοιδίοι, σεσημειω-
μένον τοῦ ἄμφω, δυοῖν. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ἔ εὐθειῶν
ἀκόλουθος ἔσαι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, χεροῖν, 10
παντοῖν, ποδοῖν, εὐμηκοῖν, τειχοῖν, εὐνοῖν.

περὶ τόνου τῆς ὀρθῆς τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ μὲν εἰς ἐς εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ὁμότονος
ἔσαι τῇ ὀρθῇ τῶν δυνικῶν, Αἴαντες, ἀκλήτες, μύες, ἢ
δὲ εἰς οἱ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, λίθινοι, χρύσινοι, πλή- 15
σιοι. ἢ δὲ εἰς αἱ μονογενῆς μὲν οὐσα ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ
εὐθείᾳ, βορέαι, ἀέλλαι, Πέρσαι, εὐδῦναι, παρεσχημα-
τισμένοι δὲ ἀρσενικοῖς τῷ τόνῳ αὐτῶν ἐπονται, λίθι-
νος λίθινοι λίθιναι· καὶ ἡμεραι μὲν τὸ τριγενές προ-
παροξυτόνως, ἐπεὶ καὶ ἡμεροί, ἡμέραι δὲ τὸ μονογενές 20
παροξυτόνως τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τοῦ δυνικοῦ ἔπεται. τὰ δὲ
οὐδέτερα εἰ μὲν εἴη ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς κεκλιμένα,
τῇ ὀρθῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονεῖ, κανέον κανέα καὶ κα-
νοῦν κανᾶ, καὶ τείχεα, χάλκεα· εἰ δὲ ἀπὸ περιττοσυλ-
λάβου, αἰ βαρύνεται, φῶτα, ὤτα, φιλήματα, κέρατα. 25

περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ μὲν εἰς ἐς δυσύλλαβου εὐθραῖα πληθυντικὰ πε-
ρισπῶσι τὰς γενικὰς, μηνῶν, χηνῶν, γραῶν, σεσημειω-
μένων ἐννεά, τίνων, πάντων, Τρώων, δμῶων, παιδων,
θῶων, κράτων, δάδων, λάων. αἱ δὲ εἰς αἱ δίφθογγον 30
λήγουσαι ἀρσενικαὶ μὲν οὐσαι περισπῶσι τὴν γενικὴν,
τοξοτῶν, πολιτῶν, Αἰνείων, σεσημειωμένου τοῦ χλού-
νων, χρήσων, ἐτησίων. Θηλυκαὶ δὲ οὐσαι εἰ μὲν εἰεν

μονογενεῖς; περισπωμένα, Μουσῶν, ἀελλῶν, πλὴν τοῦ ἀφῶν, εἰ δὲ παρεσχηματισμένοι ἀρσενικοῖς, ὁμοφωνοῦσαι μὲν αὐτοῖς (τοῖς ἀρσενικοῖς) κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ὁμοτονοῦσι, παραλλάσσουσαι δὲ τῇ φωνῇ καὶ τῷ τόνῳ διαφωνοῦσιν, οἷον Ῥόδιοι Ῥοδίων καὶ Ῥόδιαι Ῥοδίων· 6 συμβεβάρυνται τῷ ἀρσενικῷ; ἐπεὶ καὶ μία φωνὴ ἐπ' ἀμφοῖν· ὁμοίως δούλων, φίλων· ταχέιας μέντοι ταχέων· οὐ γὰρ ὁμοφώνως τῇ ταχέων ἀρσενικῇ, μελαιῶν καὶ μελάνων, μακαίων καὶ μακάρων. εἶποι τις ἂν πῶς δι' πόρνοι τῶν πόρων βαρυτόνως, τὸ δὲ θη-10 λυκὸν πόρνοι πόρων περισπωμένως; μία φωνὴ καὶ οὐχ εἰς ὁ τόνος· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πετρῶν, ὄρθῶν, κερῶν. φημι οὖν ὅλα ταῦτα θηλυκὰ μονογενῆ εἶναι καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι· διὸ καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπᾶσθαι· τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀπὸ τῶν θη-15 λυκῶν παρεννόμως ἐσχημάτιζαι. Αἱ μέντοι εἰς εἰς εὐθεΐαι τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνουσι τὰς γενικάς, ἢ ὁμοφωνῶσι τοῖς εἰς αἰ ἀρσενικοῖς· οἱ Ἡλιάδαι γὰρ τῶν Ἡλιαδῶν καὶ οἱ Δαναΐδαι τῶν Δαναίδων περισπωμένως; αἱ Ἡλιάδες δὲ καὶ 20 αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναίδων καὶ τῶν Ἡλιάδων βαρυτόνως.

Αἱ εἰς εἰς εὐθεΐαι συννηρημένοι ὅταν ἔχῃσι τὰς γενικάς συναρθεΐσας, περισπῶσιν αὐτάς, εὐγενῶν, Δημοσθενῶν. τὸ θυρώδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως ἐβάρυνε, καὶ τροήρων φασὶ τινὲς Ἀττικοὺς βαρυτόνως λέγειν. αἱ ὑπὸ-25 λοιποὶ πᾶσαι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονοῦσιν. τὸ πόλεων, λέξεων καὶ τὰ ὅμοια τοίνυν πρὸ μιᾶς ὀφείλει ἔχειν τὸν τόνον, Ἀμμώνιος δὲ φησὶν αὐτὰ παρὰ Ἀττικοῖς πρόσπαροξύνεσθαι. Τὰ εἰς ἄ οὐδέτερα τριγενῆ μὲν ὄντα τοῖς ἀρσενικοῖς συντόνουνται, φίλων, κούφων, δοφίλων, μονογενῆ δὲ τῇ ἰδίᾳ εὐθεΐᾳ, πτερά πτερῶν, ξυρά ξυρῶν, ὄσα ὄσῶν, ὠτα ὠτων, φῶτα φώτων, γούνα γούνων, δοῦρα δούρων. ἐπὶ τοῦ τεργῶν, βελείων ἢ μα-

καταβιβασασα τον τονον συναίρεισιν εποίησεν επι της γενικής.

περι τονου της δοτικής των πληθυντιών.

Πασα δοτική πληθυντική επι ταυτης της συλλαβης έχει τον τονον εφ ης αν και η δοτική των ενικών, μηνί μηνίον, Αλάντι Αλάδι, καλώ κάλοις, χειρί χειρί. άσημείωται το πᾶσιν. αι πλεονάσασιν τῷ α προ μιας έχουνσι τον τονον, πατράσι, θυγατράσιν. αι δε μεταπεπλασμένοι προπαροξύνονται, άερασι, πρόβασι, έγκασι.

10

περι τονου της αιτιατικής των πληθυντιών.

Πασα αιτιατική πληθυντική άπάθης επι εκείνης της συλλαβης έχει τον τονον εφ ης αν και η γενική των ενικών, τάχος ταχέας, καλου καλούς, βίλεος βέλει, Μούσης Μούσας, άθλητου άθλητας, χαλκου χαλκούς. 15
είλος του περι τονου των πτώσεων των δρωμένων.

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐνεσῶς.

Ενικά. τύπτω: τῶν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ῥήμασιν ἐνεσῶτων ἐνεργητικῶν δύο εἰσι καταλήξεις, ἡ τε εἰς ᾧ καὶ παράγωγος ἢ εἰς μί· εἰπόντες οὖν περὶ τῶν εἰς ᾧ ῥημάτων ὕψερρον καὶ περὶ τῶν εἰς μί διαληφόμεθα. πᾶν τοίχην ῥήμα· εἰς ᾧ λῆγον βαρύνεται, λέγω, φέρω· ὅσα δὲ περιεσπασθή, ταῦτα ἀπὸ βαρυνέων συνηρέθη, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ. τύπτεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ὀριστικόν εἰς ᾧ λῆγον ἀμοιβῆ τοῦ ᾧ εἰς εἰς τὸ δευτέρον ποιεῖ, λέγω λέγεις, κόπτω κόπτεις. τὰ περισπώμενα πρὸς τὴν συναίρεσιν ποιεῖται τὴν γραφὴν, ποιεῖς ποιεῖς, βοάεις βοᾶς (τὸ γὰρ ᾧ καὶ ἔ εἰς ᾧ κινᾶται, οἷον τὰ ἐμά τὰμά), χρυσόεις χρυσοῖς· καὶ ἔδει μὲν χρυσοῦς (τὸ γὰρ ὀ καὶ ἔ εἰς τὴν ἔ δίφθογγον κινᾶται, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν), ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς ᾧ ῥήματα πάντως ἐν δευτέρῳ προσώπῳ δίφθογγον ἔχει τὴν μετὰ τοῦ ἔ, ἐπεκράτησεν ἢ οἱ δίφθογγος ἐκθλιβέντος τοῦ ἔ. τύπτει: πᾶν δευτέρον πρόσωπον εἰς σ λῆγον ἀποβολῆ τοῦ σ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖς ποιεῖ, ἔλεγεσ ἔλεγε· περὶ γὰρ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ἀορίσου ὕψερρον ἐροῦμεν.

Δυϊκά. τύπτετον. τύπτετον: δύο ζητοῦμεν ἐν τοῖς δυϊκοῖς ζητήματα, τὸ μὲν ἐν διὰ τί μὴ τρία αὐτῶν ἐστὶ τὰ πρόσωπα, ὡς τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, τὸ δὲ

ἕτερον πῶς τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον αὐτῶν πρόσωπον ὁμοφωνεῖ. λέγομεν οὖν ὅτι, ἡνίκα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ β ἔχει ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀπολείπει τὰ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν καὶ λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὐρίσκονται, δεύτερόν τε καὶ 5 τρίτον. περὶ δὲ τῆς συνεμπτάσεως τῶν δύο τούτων φησὶ, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς σ ἢ εἰς τ αὐ λήγει, ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, ἅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι. τὰ δὲ παραδείγματα ἐπὶ πάσης τῆς κλίσεως φανερωθήσεται. 10 γέγονεν οὖν τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ τέλους εἰς τ , ποιεῖτε ποιεῖτον, λέγετε λέγετον· τὸ δὲ τρίτον ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ, ἐπεὶ εἰς σ αὐ λήγει τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ τύπτουσι. 15

Πληθυντικά. τύπτουμεν: τῶν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν ἀποβαλλομένης, τῆς τ ς, πρὸ τε τοῦ ν λαμβανόμενου τοῦ μ ε τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν γίνεται, λέγοντος λέγον λέγομεν, λέξαντος λέξαν λέξο- 20 μεν, ποιούντος ποιούν ποιοῦμεν. ὁ δὲ κανὼν ἐν τοῖς εἰς μ ι μάλιςα χρεώδης ἡμῖν ὀφθήσεται, τιθέντος τίθεμεν, διδάντος δίδομεν. τύπτετε: τὰ εἰς μ εν πληθυντικά τροπῇ τῆς μ εν εἰς τ ε τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιοῦσι, τὴν δὲ παραλήγουσαν οὐ τρέπουσι μὲν, ὅτε εἰς 25 σ αὐ λήγει ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ παρακειμένου, ὑπερουντελικου, ἀορίζου πρώτου, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, τρέπουσι δὲ ὅτε οὐκ εἰς σ ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ ἐνεστώτος, παρατακτοῦ, μέλλοντος καὶ ἀορίζου δευτέρου. τύπτουσιν: ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ὁμόφωνῶν ἐς τὸ τρίτον τῶν 30 πληθυντικῶν τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῶν ἰδίων μετοχῶν. ὁ δὲ λόγος διήκει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μ ι, τοῖς τύπτουσι - τύπτουμεν τύπτετε τύπτουσι, τοῖς τιθεῖσι - τι-

Θεμεν τίθετε τωδείσι. σεσημείωται τὸ φασίν, ὅτι τῆς μετοχῆς βαρυνομένης τὸ ῥήμα ὠξυτονήθη.

Παρατατικός.

Ἐνικά. ἔτυπτον: ἡ γενική τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστώτος ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν καὶ τὴν ἀρχόνουσαν αὔξουσα χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς τὸν παρατατικὸν ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν ἀπὸ οὐμφάνου ἀρχοῖτο τὸ θέμα, προσοδῶ τοῦ εἰ αὐξεται ἢ ἀρχουσα τοῦ παρατατικοῦ, λέγοντος ἔλεγον, ποιοῦντος ἐποίουν· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχοῖτο ὁ ἐνεσῶς, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρατατικός, ῥάπτω ἔβραπτον· εἰ δὲ ἀπὸ φωνηέντος ἀρχοῖτο ὁ ἐνεσῶς, χρονικῶς αὐξεται ὁ παρατατικός. ἐπτα γὰρ ὄντων τῶν φωνηέντων τέσσαρα μὲν εἰσὶν ἀμετάβολα ἐν τοῖς παραφθήμενοις, ἦ ᾠ ἔ ῥ, ἦ βῶ ἦ βων, ᾠ θῶ ᾠ θων, ἰξένῶ ἰξενον, ὕδρεῶ ὕδρεον, τρία δὲ μεταβολικά, αἰ ἔ ὦ, ᾠ ῥ, τὸ μὲν αἰ εἰς ἦ τρέπεται, ἄγω ἦγον, τὰ δὲ εἰ ποτὲ μὲν εἰς ἦ τρέπεται, ἐλέγχω ἤλεγχον, ποτὲ δὲ τὸ εἰ προσλαμβάνει, ἔχω εἶχον, τὸ δὲ ὦ εἰς ᾠ, ὀμνύω ὤμνον. τῶν δὲ διφθόγγων ἡ εἰ καὶ ἡ οὐ οὐ τρέπονται, ὡς τὸ εἰκάω εἰκάον, οὐραῶ οὐραον, αἰ δὲ λοιπαὶ εἰς τὰ 2 ρικεῖα μεταβάλλονται, οἶγω ὄγον, αἰσχύνομαι ἦσχυνόμην. τὰ μὲντοι ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα ἀτρέπτον τρεῖς τὴν πρόθεσιν ἔξωθεν· ἔσωθεν γὰρ κλίνεται, διάγω διήγον κατὰ προσθήκην, εἰ μὴ κατὰ πλεονασμὸν εἶη, ὡς ἐπὶ τοῦ καθέξομαι ἐκαθεξόμην, ἢ Ἀττικῶς κλι- 2 θείη, ὡς τὸ ἀντιβολῶ ἠντιβόλουν. ἔτυπτες: τὰ εἰς ὄν ῥήματα τροπή τοῦ ὄν εἰς ἐς τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἔλεγον ἔλεγες. καὶ τοῦ ἐποίουν τοίνυν τὸ ἐντελὲς ἦν ἐποίηον καὶ ἐποίηες, εἶτα ἐποίηεις κατὰ κράσιν, ἐβραον ἐβραεες ἐβραεας, ἐχρύσοον ἐχρύσοεις ἐχρύσοους κατὰ συναίρεσιν, 3 ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοεις. ἔτυπτεν: εἰρηται.

Δυϊκά. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην: τὸ τρίκων τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀμοιβῆ τοῦ ὦ εἰς

ἢ· ἐπεὶ γὰρ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν οὔτε εἰς σι
 λήγει οὔτε εἰς ται, οὐχ ὁμοφώνησαν ἀλλήλοις τὰ δυνικά.

Πληθυντικά. ἐτύπτομεν: πᾶν πρῶτον πρόσωπον
 ἐνικῶν εἰς ν λήγον, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, προσόδω
 τῆς με πληθυντικὸν γίνεται, ἄλεγον ἐλέγομεν, ἐποίουν 5
 ἐποιούμεν· περὶ γὰρ τοῦ ἐτίθηεν ἐτίθειμεν καὶ τῶν ὁμοί-
 ων ἐν τοῖς εἰς μι ἐρούμενα εἶπομεν „μὴ ἔχον τὸ μ κλι-
 τικόν” διὰ τὸ ἐτυπτόμην, ἐλεγόμην καὶ τὰ ὅμοια· οὐ-
 κέτι γὰρ τὰ πληθυντικά προσόδω τοῦ με ἀπετελέσθη.
 κλιτικὸν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ ὄν ἐκ θέματος ἀλλ’ ἐκ κλίσεως 10
 γεννημένον. ἐτύπτετε: εἴρηται. ἐτύπτον: τῶν τεσ-
 σάρων παρωχημένων, παρατατικῶν τέ φημι, παρακει-
 μένου, ὑπερσυντελικῶν καὶ ἀοριστῶν, ὅσοι μὲν εἶχον τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ λήγουσαν καὶ ὀξύνομένην,
 οὗτοι καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἶχον 15
 ἰσοσυλλαβῶν τῷ πρώτῳ, οἷον ἡ τετυφῶς παρακειμένου
 ἐς ι καὶ ὑπερσυντελικῶν μετοχῆ εἰς σ τε οὔσα καὶ ὀξύ-
 νομένη· τοίνυν ἀμφοῖν τοῖν χρόνοις τὰ τρίτα πρόσωπα
 τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλαβῶσι τοῖς πρώτοις ἐαυτῶν,
 τετύφαμεν τετύφασιν, ἐτετύφειμεν ἐτετύφεισαν. ὅσοι 20
 δὲ αὐτῶν οὐκ εἶχον τὴν μετοχὴν εἰς σ μετ’ ὀξείας, ἐν-
 δέον συλλαβῆ τὸ τρίτον ἔχουσι τοῦ πρώτου, καὶ λήγον
 εἰς ἐκείνην τὴν συλλαβὴν ἢ τις ἦν παράληξις τῆς γε-
 νικῆς τῆς μετοχῆς, οἷον τοῦ ἐτύπτον ἢ μετοχῆ τύπτων
 οὐκ εἰς σ ὀξύτονος· ἔνδεξαι τε τοῖν τὸ τρίτον τῶν 25
 πληθυντικῶν μιᾷ συλλαβῆ τοῦ πρώτου, καὶ λήξει εἰς
 τὴν πτοῦ συλλαβὴν, ἢ τις ἦν παραλήγουσα τῆς τύπτου-
 τος γενικῆς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀοριστοῦ, τύψας· ἢ μετοχῆ
 εἰς σ μὲν, ἀλλ’ οὐκ ὀξύτονος. ἔσαι τοίνυν ἐτύψαμεν
 ἐτύψαν.

30

Παρακείμενος.

Ἐνικά. τέτυφα: δύο χρόνοι κατασκευάζουσι τὸν
 παρακείμενον, ὁ παρατατικὸς τὴν ἀρχουσαν, ὁ δὲ μέλ-

λαγ τὴν λήγουσαν καὶ τὴν παραλήγουσαν καὶ τὴν πο-
 σότητα τῶν συλλαβῶν. πᾶς τοίνυν παρακείμενος εἰς $\bar{\alpha}$
 λήγει, παραλήγεται δὲ ἢ τῷ κ ἢ τῷ φ ἢ τῷ χ · καὶ
 ταῦτα ποιῆται πρὸς τὴν τοῦ μέλλοντος συγγένειαν.
 ὅτε μὲν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ , ὁ παρακείμενος διὰ δ
 τοῦ κ , κείθω κείσω πέπευα· ὅτε δὲ διὰ τοῦ ψ , ὁ πα-
 ρακείμενος διὰ τοῦ φ , κείβω κείψω λέλειφα· ὅτε δὲ διὰ
 τοῦ ξ , ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ χ , λέγω λέξω λέλεχα·
 ὅτε δὲ διὰ ἀμεταβόλου ὁ μέλλων, ὁ παρακείμενος δι'
 αὐτοῦ καὶ τοῦ κ , κείρω κερῶ κέκαρκα, πλὴν τῶν ἡμαρ- 10
 τημένων, τοῦ νένεμῆκα καὶ τῶν ὁμοίων. παραλήγου-
 σαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι,
 λέξω λέλεχα, πλὴν τῶν δυσυλλάβων τῆς πέμπτης συζυ-
 γίας ἐφ' ὧν τὸ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ τρέπεται, κερῶ κέκαρκα. ἢ δὲ
 ἄρχουσα, ὡς ἔφαμεν, ἐκ τοῦ παρατατικοῦ γίνεται. καὶ 15
 ὅτε μὲν ὁ παρατατικός ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται φύσει ἢ
 θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος, ἡγό-
 ραρον ἡγόρακα, ἔρθειρον ἔφθαρκα· ἐὰν δὲ ἀπὸ βρα-
 χείας ἄρχεται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασιάζεται ὁ πα-
 ρακείμενος, ἔλεγον λέλεχα. ὥστε καὶ ὁ ἔπλεον βραχεῖαν 20
 ἔχει τὴν ἄρχουσαν τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς· διὸ ἀναδιπλα-
 σίασε τὸν πέπλευκα· ὁμοίως καὶ ὁ ἔγραφον γέγραφα.
 τὰ μέντοι ἀπὸ τοῦ ϑ ἀρχόμενα συνάρχεται τοῖς ἰδίοις
 παρατατικοῖς, ῥαπίζω ἔρράπιζον ἔρράπικα, ἔρραπτον
 ἔρραφα· τὸ γὰρ βρουπωμένα κεῖται ποιητικῶς. ἰξέον δὲ 25
 ὡς πᾶς μέλλων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ἰσοσύλλαβον
 ἔχει τὸν παρακείμενον, ἀγοράσω ἡγόρακα, ἔλεῆσω ἠλέ-
 κκα, ἀπὸ δὲ συμφώνου μιᾶ πλεονάζοντα, τύψω τέτυφα,
 ποιήσω πεποίηκα, πλὴν τοῦ μενῶ, νεμῶ. τέτυφας·
 τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγοντα πρῶτα πρόσωπα προσθέσει τοῦ $\bar{\alpha}$ τὸ 30
 δεύτερον ποιεῖ, ἔλεξα ἔλεξας, πεποίηκα πεποίηκας. εἰ
 δὲ τις λέγοι εἰς ἐς ταῦτα λήγειν, ἵνα τῇ ἀποβολῇ τοῦ σ
 τὸ τρίτον ποιῶσω, ἴσω ὡς καθόλου τῶν παρωχημένων

ἡ παραλήγουσα τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυν-
 τικῶν λήγουσα γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, ἐποιεῖτε
 ἐποιεῖς, ἐβοᾶτε ἐβόας, ἐλελέχετε ἐλελέχεις. εἰ τοίνυν
 γεγράφατε, καὶ γέγραφας, ἐλέξατε, καὶ ἐλεξας. τέτυφε·
 ἔδει μὲν τῷ κοινῷ λόγῳ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ τοῦ δευ- 5
 τέρου προσώπου τὸ τρίτον ποιεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐνδέ-
 χεται κατὰ τὴν αὐτὴν δόξαν καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθ-
 μὸν ὁμοφωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, καὶ τροπὴ παρα-
 κολούθησε τοῦ ᾠ εἰς ἔ.

Δυϊκά. τετύφατον. τετύφατον: εἰρηται. 10

Πληθυντικά. τετύφαμεν: τὰ εἰς ᾠ ἐνικά προσ-
 θέσει τῆς μὲν πληθυντικά γίνεται, ἐλεξα ἐλέξαμεν, πε-
 ποιήκα πεποιήκαμεν. τετύφατε. τετύφασιν: εἰρη-
 ται μὲν διὰ τὴν ἰσοσυλλαβίαν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, εἰς
 σὶ δὲ λήγει μμιούμενος τὸν ἐνεσῶτα ὁ παρακειμένος· 15
 καὶ αὐτὸς γὰρ παρὰ πολλαῖς ἐνεσῶς συντελικῶς ὀνο-
 μάζεται.

Περὶ Ἀττικῶν παρακειμένων.

Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ᾠ ἢ ἔ ἢ ὀ, ποιού-
 σιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακειμένον οὔτω. τὰ ἀρκτικά τοῦ 20
 ἐνεσῶτος δύο γράμματα προστιθέασιν τῷ κοινῷ παρα-
 κειμένῳ καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συγγέλλουσιν, ἀλείφω
 ἤλευφα ὁ κοινός, ἀλήλιφα ὁ Ἀττικός· ἐλεύθω ἤλευθα
 ὁ κοινός καὶ ἐλήλυθα ὁ Ἀττικός· ὀμῶ ὤμοκα ὁ κοινός
 καὶ ὀμώμοκα ὁ Ἀττικός. 25

Μέσος παρακειμένος.

Ἐνικά. τέτυπα: τρεῖς εἰσὶν αἱ διαθέσεις τῶν ῥη-
 μάτων, ἐνεργεια, πάθος, μεσότης· ἐκάστη δὲ αὐτῶν
 ἀνά ἕξ ἔχει χρόνους· ὡς περ οὖν, εἴ τις τριγένης ὄνομα
 κλίνει, καθ' ἕκαστον γένος τὰς πέντε πτώσεις λέγοι καὶ 30
 οὐκ ἀναμίσγοι τὰς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ θηλυκῷ, οὕτω καὶ
 ἐνταῦθα ἔδει ἡμᾶς ἐκάστην διάθεσιν ἀνά μέρος κλίνον-
 τας λέγειν πρῶτον τῆς ἐπιρρητικῆς τοὺς χρόνους, εἶτα

λων τὴν λήγουσαν καὶ τὴν παραλήγουσαν καὶ τὴν πο-
 σότητα τῶν συλλαβῶν. πᾶς τοίνυν παρακείμενος εἰς $\bar{\alpha}$
 λήγει, παραλήγεται δὲ ἢ τῷ κ ἢ τῷ φ ἢ τῷ χ · καὶ
 ταῦτα ποιῶνται πρὸς τὴν τοῦ μέλλοντος συγγένειαν.
 ὅτε μὲν γὰρ ὁ μέλλον διατῶν σ , ὁ παρακείμενος διατῶν δ
 τοῦ κ , πείθω πείσω πέπεικα· ὅτε δὲ διατῶν ψ , ὁ πα-
 ρακείμενος διατῶν φ , λείβω λείψω λείπειρα· ὅτε δὲ διατῶν ξ , ὁ παρακείμενος διατῶν χ , λέγω λέξω λέλεχα·
 ὅτε δὲ διατῶν ἀμεταβάτου ὁ μέλλον, ὁ παρακείμενος δι-
 ατῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ κ , κείρω κερῶ κέκαρκα, πλὴν τῶν ἡμερ- 10
 τημένων, τοῦ νέυεμῆκα καὶ τῶν ὁμοίων. παραλήγου-
 σαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλουτι,
 λέξω λέλεχα, πλὴν τῶν δισυλλαβῶν τῆς πέμπτης συζυ-
 γίας ἐφ' ὧν τὸ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ τρέπεται, κερῶ κέκαρκα. ἢ δὲ
 ἀρχουσα, ὡς ἔφαμεν, ἐκ τοῦ παρατατικοῦ γίνεται. καὶ 15
 ὅτε μὲν ὁ παρατατικός ἀπὸ μακρᾶς ἀρχεται φῦσει ἢ
 θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχεται καὶ ὁ παρακείμενος, ἠγό-
 ραζον ἠγόρακα, ἔφθειρον ἔφθαρκα· ἐὰν δὲ ἀπὸ βρα-
 χείας ἀρχεται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασιάζεται ὁ πα-
 ρακείμενος, ἔλεγον λέλεχα. ὥστε καὶ ὁ ἔπλεον βραχεῖαν 20
 ἔχει τὴν ἀρχουσαν τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς· διὸ ἀναδιπλα-
 σίασε τὸν πέπλευκα. ὁμοίως καὶ ὁ ἔγραγον γέγραφα.
 τὰ μέντοι ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχόμενα συνάρχεται τοῖς ἰδίοις
 παρατατικοῖς, ῥαπίζω ῥοράπιζον ῥοράπικα, ῥοράπτον
 ῥοράφα· τὸ γὰρ βρουπυμένα κείται ποιητικῶς. ἴσέον δὲ 25
 ὡς πᾶς μέλλον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ἰσοσύλλαβον
 ἔχει τὸν παρακείμενον, ἀγοράσω ἠγόρακα, ἐλεῖσω ἠλέ-
 ηκα, ἀπὸ δὲ συμφωνίου μὲν πλεονάζοντα, τύψω τέτυφα,
 ποιήσω πεποίηκα, πλὴν τοῦ μενῶ, νεμῶ. τέτυφας·
 τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγοντα πρῶτα πρόσωπα προσθέσει τοῦ σ τὸ 30
 δευτερον ποιεῖ, ἔλεξα ἔλεξας, πεποίηκα πεποίηκας. εἰ
 δὲ τις λέγοι εἰς $\bar{\epsilon}$ ταῦτα λήγειν, ἵνα τῇ ἀποβολῇ τοῦ σ
 τὸ τρίτον ποιῶσιν, ἴσω ὡς καθόλου τῶν παρακείμενων

ἡ παραλήγουσα τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυν-
 τικῶν λήγουσα γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, ἐποιεῖτε
 ἐποιεῖς, ἔβοατε ἔβoας, ἐλέχετε ἐλέχεις. εἰ τοίνυν
 γεγραφατε, καὶ γέγραφας, ἐλέξατε, καὶ ἐλέξας. τέτυφες·
 εἶδει μὲν τῷ κοινῷ λόγῳ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ τοῦ δευ- 5
 τέρου προσώπου τὸ τρίτον ποιεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐνδύ-
 χεται κατὰ τὴν αὐτὴν δόκιμον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθ-
 μὸν ὁμοφρονεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, καὶ τροπὴ παρα-
 κολούθησε τοῦ α̅ εἰς ε̅.

Δυϊκά. τετύφατον. τετύφατον: εἶρηται. 10

Πληθυντικά. τετύφαμεν: τὰ εἰς α̅ ἐνικά προσ-
 θέσει τῆς μὲν πληθυντικά γίνεται, ἐλεξα ἐλέξαμεν, πε-
 ποιήκα πεποιήκαμεν. τετύφατε. τετύφασιν: εἶρη-
 ται μὲν διὰ τὴν ἰσοσυλλαβίαν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, εἰς
 σι δὲ λήγει μμουόμενος τὸν ἐνεσῶτα ὁ παρακειμένος· 15
 καὶ αὐτὸς γὰρ παρὰ πολλαῖς ἐνεσῶς συντελικὸς ὀνο-
 μάζεται.

Περὶ Ἀττικῶδ παρακειμένου.

Ὅτε τὸ ῥῆμα ἀρχεται ἀπὸ τοῦ α̅ ἢ ε̅ ἢ ο̅, ποιού-
 σιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακειμένον οὕτω. τὰ ἀρκτικά τοῦ 20
 ἐνεσῶτος δύο γράμματα προστιθέασιν τῷ κοινῷ παρα-
 κειμένῳ καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συσέλλουσιν, ἀλείφω
 ἤλειφα ὁ κοινός, ἀλήλιφα ὁ Ἀττικός· ἐλεύθω ἤλευθα
 ὁ κοινός καὶ ἐλήλυθα ὁ Ἀττικός· ὀμῶ ὀμοκα ὁ κοινός
 καὶ ὀμώμοκα ὁ Ἀττικός. 25

Μέσος παρακειμένος.

Ἐνικά. τέτυπα: τρεῖς εἰσὶν αἱ διαθέσεις τῶν ῥη-
 μάτων, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης· ἐκάστη δὲ αὐτῶν
 ἀνά ε̅ξ ἔχει χρόνους. ὡς περ οὖν, εἴ τις τρογενὲς ὄνομα
 κλίνει, καθ' ἕκαστον γένος τὰς πέντε πτώσεις λέγει καὶ 30
 οὐκ ἀναμίσγοι τὰς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ θηλυκῷ, οὕτω καὶ
 ἐνταῦθα εἶδει ἡμᾶς ἐκάστην διάθεσιν ἀνά μέρος κλίνον-
 τας λέγειν πρώτον τῆς ἐνεργητικῆς τοὺς χρόνους, εἶτα

τῆς παθητικῆς, καὶ τρίτον τῆς μέσης· ἀλλὰ τοῖς ἀρ-
 χαϊοτέροις τῶν γραμματικῶν οὐκ ἔδοξεν ὅτιως, ἀλλὰ
 τοὺς χρόνους τῆς μέσης κατεμέρισαν τῇ τε ἐνεργητικῇ
 καὶ παθητικῇ, παρακειμένους μὲν τῆς μέσης καὶ ὑπερ-
 συντελικούς συγκαταλέγοντες τῇ ἐνεργητικῇ, ἐπεὶ καὶ 5
 ἀφ' ὧν ὁμόφωνοι ἦσαν τοῖς παρακειμένοις καὶ ὑπερσυν-
 τελικοίς τῶν ἐνεργητικῶν, ἀορίστους δὲ καὶ μέλλοντας
 τῆς μέσης συγκαταλέγοντες τῇ παθητικῇ, ἐπεὶ ὁμοιοκα-
 τέληκτοι ἦσαν τοῖς ἀορίστοις καὶ μέλλουσι τῶν παθη-
 ητικῶν· ἐνεσῶτας δὲ καὶ παρατατικούς τῆς μέσης ἀμνη- 10
 μονεύτους εἶασαν, ἐπεὶ οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς ἐνεσῶσι καὶ
 παρατατικοῖς τῶν παθητικῶν. τὸ γὰρ κολάζομαι πρὸς
 τὴν σύνταξιν ἔχει τὴν διάδοσιν· ἐὰν γὰρ εἴπῃς κολά-
 ζομαι ὑπ' αὐτοῦ, παθητικόν ἐστιν, ἐὰν δὲ κολάζομαι αὐ-
 τάν, μέσον. ὁμοίως καὶ ὁ ἐκολάζομην παρατατικός. Ὁ 15
 μέσος τοίνυν παρακείμενος τὴν μὲν ἀρχουσαν τὴν αὐ-
 τὴν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ καὶ εἰς α λήγεε,
 πρὸ δὲ τοῦ α τὸ σύμφωνον ἔχει τοῦ ἐνεσῶτος, ὅταν
 ᾖ ἐν ἀπλοῦν, πείθω πέποιθα, χαίρω κέχηνα· εἰ δὲ δύο
 σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεσῶς, δὲ οὐ τὸ ῥηματικῶν ὄνομα 20
 ἐκφέρεται, διὰ τοῦτον καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, κόπτω
 κόπη κέκοπα, σκάπτω σκαφή ἔσκαφα· εἰ δὲ διὰ δύο
 ἀμεταβόλων εἴη ὁ ἐνεσῶς, διὰ τοῦ προτέρου ὁ μέσος
 παρακείμενος, τέμνω τέτομα. εἰ δὲ εἴη διὰ τοῦ ζ ἢ δύο
 σ ὁ ἐνεσῶς, τότε ὁ μέσος παρακείμενος ἀκολουθήσει 25
 τῷ μέλλοντι· κὰν μὲν ὁ μέλλον διὰ τοῦ σ , ὁ μέσος
 παρακείμενος διὰ τοῦ δ , φράζω φράσω πέφραδα, εἰ δὲ
 ὁ μέλλον διὰ τοῦ ξ , ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ ,
 πλήσσω πλήξω πέπληγα. παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν
 ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ ὁ μέσος παρακείμενος, οἶον νένηκα 30
 νένηθα, εἰ μὴ που ἐν δισυλλάθῳ μέλλοντι τὸ ϵ εὐρεθίη
 ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι : τότε γὰρ εἰς σ τρέπει αὐτὸ ὁ
 μέσος παρακείμενος, λέγω λέξω λέλογα, κείρω κερῶ κέ-

κορα, κείθω πείσω πέποιθα. ἀλλὰ κἄν ὁ ἐνεώς τῆ
αι διφθόγγω παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μῖσος εἰς
ἦ, χαινῶ κέχηνα, φαίνῶ κέφηνα. τέτυπας. τέτυπε.

Δυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 6
πασιν: εἶρηται.

Ἐπερουντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύφειν: πᾶς παρακείμενος τρέπων σὸ
ἃ εἰς εἰν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῆ προσόδῳ 10
τοῦ εἰ: εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἢ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερσυντέλικον, οἷον λέλεχα ἐλελέχειν, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
κειν. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ἡ λήγον
μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπή-
τοῦ ν εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἔδαρχην ἐδάρχης, ἐτετύ- 10
φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακρᾶς”
διὰ τὰ ἐπιούρια ἐποιεῖς καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ περισπω-
μένων παρατατικούς· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλος δίφ-
θαργοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναιρέσεως, διὸ
ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχούσων ἐχούσους οὐκ ἐτράπη; 20
ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχούσων ἐχούσους καὶ τὰ δύο οὐ
εἰς τὴν ἔ διφθόγγον κινᾶται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ ὅε
ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ καρόνι
„μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
τὰ ὅμοια. ἐτετύφει: εἶρηται. 25

Δυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφέιτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφέετε. ἐτε-
τύφεισαν: τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ν
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σαν. ποιεῖ τὸ
τρίτον, ἔγνω ἔγνωμεν ἔγνωσαν, δαρείην δαρείημεν δα- 30
ρείησαν.

Μέσος ὑπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύπειν: ὡςπερ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος τὸν ὑπερσυντέλικον ἐποίησεν, οὕτω καὶ ὁ μέσος παρακείμενος τὸν μέσον ὑπερσυντέλικον ποιεῖ, λέλογα ἐκλόγειν, τέτυπα ἐτετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτε- 5
τύπει.

Λυϊκά. ἐτετύπειτον. ἐτετυπέιτην.

Πληθυντικά. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπειτε. ἐτε-
τύπεισαν.

Ἄοριςτος πρῶτος.

10

Ἐνικά. ἔτυψα: πᾶς μέλλων ἀμείβων τὸ τελευταῖον ᾧ εἰς ᾧ καὶ τὴν ἄρχουσαν ἐκτείνων χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς ἄοριςτος γίνεται, κόψω ἔκοψα, ἀγοράσω ἠγόρασα. εἰ μέντοι περισπῶτο ὁ μέλλων, καὶ τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει ὁ ἄοριςτος, κερῶ ἔκειρα, τίλω 15
ἔτειλα. ἔτυψας. ἔτυψε.

Λυϊκά. ἐτύψατον. ἐτυψάτην.

Πληθ. ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυψαν.

Ἄοριςτος δεύτερος.

Ἐνικά. ἔτυπον: ὁ δεύτερος ἄοριςτος μόνῃ φωνῇ διε- 20
νήνοχε τοῦ πρώτου, σημαινομένῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἐξίν, ὡςπερ καὶ ἐπὶ ὀνομάτων· ὁ γὰρ πρῶτος καὶ δεύτερος τύπος τῶν ὑπερθετικῶν φωνῇ μόνον, οὐ σημασίᾳ διενηνόχασι· τὸ γὰρ ταχύτατος ἢ τάχιστος οὐδὲν διαφέρουσιν, ὅσον γε περὶ τὸ σφραϊνόμενον. πᾶς τοίνυν δεύτερος ἄοριςτος 25
ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ βαρυτόνων κεκλιμένος συνάραγεται μὲν τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ, εἰς ὄν δὲ λήγει, καὶ πρὸ τῆς ὄν ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέτυπα ἔτυπον. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων τῷ πρώτῳ ἰσοσυλλαβεῖ, ἔνυξα ἔνυγον, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μίξ 30
αὐτοῦ ἐνδεί, ἐμύκησα ἐμυκον. ἔτι δὲ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων αἰεὶ βραχεία παραλήγεται, πειθῶ ἐπιθον, δῆκω ἔδακον, τρώγω ἔτραγον. κᾶν που τύχη τὸ ἔ σὺν

ἀμεταβόλω, εἰς ἃ αὐτὸ τρέπει, πλέκω ἔπλακον, τρέπω ἔτραπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένων διαφορεῖται ἢ παραλήγουσα, πῆ μὲν συγελλομένη, ληκῶ ἔλακον, πῆ δὲ ἢ αὐτῇ μένουσα, χραιδῶν ἔχραισμον, ὀλισθῶ ὤλισθον. ἔτυπες. ἔτυπε.

6

Δυϊκά. ἐτύπετον. ἐτυπέτην.

Πληθ. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον.

Μέλλων πρῶτος.

Ἐνικά. τύψω: πᾶς μέλλων ἐνεργητικῶς εἰς ὦ λῆγει καὶ συνάργεται τῷ ἐνεσῶτι, πλὴν τοῦ τρέφω θρέψω 10 καὶ τρέχω θρέξω καὶ ἔχω ἔξω. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῶ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ περιττεύει, ποιῶ ποιήσω. παραλήγεται δὲ ἢ μὲν πρώτη τῶν βαρυτόνων τῷ ψ, λείβω λείψω, ἢ δὲ δευτέρα τῷ ξ, λέγω λέξω, ἢ τρίτη τῷ σ, πείθω πείσω, ἢ 15 τετάρτη τῷ σ ἢ ξ, ὀρύξω, φράσω· διαφορεῖται γάρ· ἢ πέμπτη τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συζολῆς τῆς παραλήγουσας καὶ περισπωμένου τόκου, σπείρω σπερῶ, ψάλλω ψαλῶ· ἢ ἕκτη τὰ σ, ἱππεύσω· οἱ δὲ ἀπὸ περισπωμένων αἰεὶ μὲν εἰς ὦ λήγουσι, παραλήγεται δὲ ἢ μὲν 20 πρώτῃ τῷ η ἢ τῷ ε, νοήσω, τελέσω, ἢ δὲ δευτέρῃ τῷ η ἢ τῷ α, βοήσω, εἶσω, ἢ τρίτῃ τῷ ὦ ἢ τῷ ο, γυνώσω, ἀρόσω. τύψεις. τύψει.

Δυϊκά. τύπετον. τύπετον.

Πληθ. τύπομεν. τύπετε. τύπουσι.

25

Μέλλων δεύτερος.

Ἐνικά. τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν οὐν εἰς ὦ μεταβαλῶν, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβαλῶν, δεύτερον μέλλοντα ποιῶ πάντως περισπωμένων καὶ τὸ δεύτερον προσώπων ἔχοντα διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου. 3α τυπεῖς. τυπεῖ.

Δυϊκά. τυπεῖτον. τυπεῖτον.

Πληθ. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσιν.

τῆς παθητικῆς, καὶ τρίτον τῆς μέσης· ἀλλὰ τοῖς ἀρ-
 χαιοτέροις τῶν γραμματικῶν οὐκ ἔδοξεν οὕτως, ἀλλὰ
 τοὺς χρόνους τῆς μέσης κατεμέρισαν τῇ τε ἐνεργητικῇ
 καὶ παθητικῇ, παρακειμένους μὲν τῆς μέσης καὶ ὑπερ-
 συντελικούς συγκαταλέγοντες τῇ ἐνεργητικῇ, ἐπεὶ καὶ 5
 σχεδὸν ὁμόφωνοι ἦσαν τοῖς παρακειμένοις καὶ ὑπερσυν-
 τελικοίς τῶν ἐνεργητικῶν, ἀορίστους δὲ καὶ μέλλοντας
 τῆς μέσης συγκαταλέγοντες τῇ παθητικῇ, ἐπεὶ ὁμοιοκα-
 τήληκτοι ἦσαν τοῖς ἀορίστοις καὶ μέλλουσι τῶν παθη-
 ητικῶν. ἐνεσῶτας δὲ καὶ παρατατικούς τῆς μέσης ἀμνη- 10
 μονεύτους εἶασαν, ἐπεὶ οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς ἐνεσῶσι καὶ
 παρατατικοῖς τῶν παθητικῶν. τὸ γὰρ κολάζομαι πρὸς
 τὴν σύνταξιν ἔχει τὴν διάθεσιν· ἐὰν γὰρ εἴπῃς κολά-
 ζομαι ὑπὲρ αὐτοῦ, παθητικὸν ἐσιν, ἐὰν δὲ κολάζομαι αὐ-
 τόν, μέσον. ὁμοίως καὶ ὁ ἐκολαζόμεν παρατατικός. Ὁ 15
 μέσος τοίνυν παρακείμενος τὴν μὲν ἄρχουσαν τὴν αὐ-
 τὴν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ καὶ εἰς ἅ λήγει,
 πρὸ δὲ τοῦ ᾠ τὸ σύμφωνον ἔχει τοῦ ἐνεσῶτος, ὅταν
 ᾠ ἐν ἀπλοῦν, πείθω πέποιθα, χαίρω κέχηνα· εἰ δὲ δύο
 σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεσῶς, δὲ οὐ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα 20
 ἐκφέρεται, διὰ τοῦτου καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, κόπτω
 κοπή κέκοπα, σκάπτω σκαφή ἔσκαφα· εἰ δὲ διὰ δύο
 ἀμεταβόλων εἴη ὁ ἐνεσῶς, διὰ τοῦ προτέρου ὁ μέσος
 παρακείμενος, τέμνω τέτομα. εἰ δὲ εἴη διὰ τοῦ ζᾠ ὁ
 σ ὁ ἐνεσῶς, τότε ὁ μέσος παρακείμενος ἀκολουθήσει 25
 τῷ μέλλοντι· καὶ μὲν ὁ μέλλον διὰ τοῦ σ, ὁ μέσος
 παρακείμενος διὰ τοῦ δ, φράζω φράσω πέφραδα, εἰ δὲ
 ὁ μέλλον διὰ τοῦ ξ, ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ,
 πλήσσω πλήξω πέπληγα. παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν
 ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ ὁ μέσος παρακείμενος, οἶον νένηκα 30
 νένηθα, εἰ μὴ που ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι τὸ εἴφρεθίη
 ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι· τότε γὰρ εἰς ὁ τρέπει αὐτὸ ὁ
 μέσος παρακείμενος, λέγω λέξω λέλογα, κείρω κερῶ κέ-

κορα, πείθω πείσω πέποιθα. ἀλλὰ κἄν ὁ ἐννεὸς τῇ
αἰ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέσος εἰς
ἦ, χαινῶ κέχηνα, φαινῶ πέφηνα. τέτυπας. τέτυπε.

Δυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 6
πασιν: εἶρηται.

Ἐπιρουντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύφειν: πᾶς παρακείμενος τρέπων πῶ
ᾱ εἰς εἰν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῇ προσόδῳ 10
τοῦ ε̄: εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἢ αὐτῇ ἀρχῇ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχην, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
κειν. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ἤ λῆγον
μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπή
τοῦ ν εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἔδαρην ἔδαρης, ἐτετύ- 10
φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακρᾶς”
διὰ τὰ ἐπίουον ἐποιεῖς καὶ πάντα τοὺς ἀπὸ περισπω-
μένων παρατατικούς· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλος δίφ-
θαργοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναίρεσεως, διὸ
ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρῦσον ἐχρύσοις οὐκ ἐτράπη; 20
ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοον ἐχρύσοις καὶ τὰ δύο οο
εἰς τὴν ε̄ διφθόγγον κινᾶται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ ρε
ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ καγόνι
„μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
τὰ ὅμοια. ἐτετύφει: εἶρηται.

25

Δυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτε-
τύφεισαν: τὰ εἰς μεν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ν
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σαν ποιεῖ τὸ
τρίτον, ἔγνων ἔγνωμεν ἔγνωσαν, δαρείην δαρείημεν δα- 30
ρείησαν.

Μέσος ὑπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύπειν: ὡςπερ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος τὸν ὑπερσυντέλικον ἐποίησεν, οὕτω καὶ ὁ μέσος παρακείμενος τὸν μέσον ὑπερσυντέλικον ποιεῖ, λέλογα ἐκλόγειν, τέτυπα ἐτετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτετύπει.

Λυϊκά. ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπετε. ἐτετύπισαν.

Ἄοριςος πρῶτος.

Ἐνικά. ἔτυψα: πᾶς μέλλων ἀμείβων τὸ τελευταῖον ᾧ εἰς ᾧ καὶ τὴν ἀρχουσαν ἐκτείνων χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς ἄοριςος γίνεται, κόψω ἔκοψα, ἀγοράσω ἡγόρασα. εἰ μέντοι περισπῶτο ὁ μέλλων, καὶ τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει ὁ ἀόριςος, κερῶ ἔκειρα, τίλῶ ἔτειλα. ἔτυψας. ἔτυψε.

Λυϊκά. ἐτύψατον. ἐτυψάτην.

Πληθ. ἐτύψαμεν. ἐτύπατε. ἔτυψαν.

Ἄοριςος δεύτερος.

Ἐνικά. ἔτυπον: ὁ δεύτερος ἀόριςος μόνῃ φωνῇ διενήνοχε τοῦ πρώτου, σημαυνομένῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἔστιν, ὡςπερ καὶ ἐπὶ ὀνομάτων· ὁ γὰρ πρῶτος καὶ δεύτερος τύπος τῶν ὑπερθετικῶν φωνῇ μόνον, οὐ σημασία διενηνόχασι· τὸ γὰρ ταχύτατος ἢ τάχιστος οὐδὲν διαφέρουσιν, ὅσον γε περὶ τὸ σφαινομένον. πᾶς τοίνυν δεύτερος ἀόριςος ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ βαρυτόνων κεκλιμένος συνάρχεται μὲν τῷ πρώτῳ ἀοριζῶ, εἰς ὃν δὲ λήγει, καὶ πρὸ τῆς ὃν ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέτυπα ἔτυπον. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων τῷ πρώτῳ ἰσοσυλλαβεῖ, ἔνυξα ἔνυγον, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μὲν αὐτοῦ ἐνδεῖ, ἐμύκησα ἔμυκον. ἔτι δὲ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων αἰεὶ βραχεῖα παραλήγεται, πείθω ἐπιθον, δῆκω ἔδακον, τραίγω ἔτραγον. κᾶν που τύχη τὸ εἰ σὺν

ἀμεταβόλω, εἰς ἃ αὐτὸ τρέπει, πλέκω, ἔπλακον, τρέπω
 ἔτραπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένων διαφορεῖται ἡ παραλή-
 γουσα, πῆ μὲν συζευλομένη, ληκῶ ἔλακον, πῆ δὲ ἡ αὐτῇ
 μένουσα, χραισῶμῳ ἔχραισμον, ὀλισθῶ ὠλισθον. ἔτυ-
 πες. ἔτυπε.

6

Δυϊκά. ἐτύπετον. ἐτυπέτην.

Πληθ. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον.

Μέλλον πρώτος.

Ἐνικά. τύψω: πᾶς μέλλον ἐνεργητικῶς εἰς ὦ λῆ-
 γει καὶ συναρῆται τῷ ἐνεσῶτι, πλὴν τοῦ τρέφω θρέψω 10
 καὶ τρέχω θρέξω καὶ ἔχω ἔξω. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων
 ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῶ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων
 μᾶ περιττεύει, ποιῶ ποιήσω. παραλήγεται δὲ ἡ μὲν
 πρώτη τῶν βαρυτόνων τῶ ψ, λείβω λείψω, ἡ δὲ δευ-
 τέρα τῶ ξ, λέγω λέξω, ἡ τρίτη τῶ σ, πείθω πείσω, ἡ 15
 τετάρτη τῶ σ ἢ ξ, ὀρύξω, φράσω· διαφορεῖται γάρ· ἡ
 πέμπτη τὴ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συσολῆς τῆς παρα-
 ληγούσης καὶ περισπωμένου τόκου, σπειρω σπερῶ, ψάλλω
 ψαλῶ· ἡ ἕκτη τὰ σ, ἱππέυσω. οἱ δὲ ἀπὸ περισπω-
 μένων αἰεὶ μὲν εἰς ὦ λήγουσι, παραλήγεται δὲ ἡ μὲν 20
 πρώτη τῶ ἦ ἢ τῶ ε, νοήσω, τελείσω, ἡ δὲ δεύτερα τῶ
 ἦ ἢ τῶ α, βοήσω, εἶσω, ἡ τρίτη τῶ ὦ ἢ τῶ ο, γυψώσω,
 ἀρόσω. τύψεις. τύπει.

Δυϊκά. τύψετον. τύψετον.

Πληθ. τύπομεν. τύπετε. τύπουσι.

25

Μέλλον δεύτερος.

Ἐνικά. τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν ὄν εἰς ὦ
 μεταβαλῶν, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβα-
 λῶν, δεύτερον μέλλοντα ποιεῖ πάντως περισπωμένων καὶ
 τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔχοντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 30
 τυπεῖς. τυπεῖ.

Δυϊκά. τυπεῖτον. τυπεῖτον.

Πληθ. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσιν.

Διικά. ἔτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἔτυ-
πτέσθην.

Πληθ. ἔτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε. ἐτύπτοντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικά. τέτυμμαι: ὁ παθητικός παρακείμενος ἐκ 5
τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται τροπῇ τοῦ τέλους εἰς μαι, πε-
ποίηκα πεποίημαι. καὶ οἱ μὲν εἰς φα ἐνεργητικοὶ καὶ
ἄλλοι μ̄ προσλαμβάνουσι, νένυφα νένυμμαι, τέτυφα τέ-
τυμμαι· οἱ δὲ εἰς χα τὸ γ, λέλεχα λέλεγμαι, νένυχα
νένυγμαι· οἱ δὲ εἰς κα εἰ μὲν εἶεν ἀπὸ περισπωμένων, 10
πρὸς τὴν παραλήγουσαν κανονίζεται (βραχείας γὰρ ὄψ-
σης τῆς παραλήγουσης προσλαμβάνει ὁ παθητικός τὸ
σ, τετέλεχα τετέλεσμαι, γεγέλαχα γεγέλασμαι, μακρῶς
δὲ οὐ προστίθεται τὸ σ, πεποίηκα πεποίημαι, νενόηκα
νενόημαι)· ὅτε μὲν τοῖ· εἰσιν ἀπὸ βαρυντόνων θεμάτων, 15
ὁ εἰς κα παρακείμενος τὸ σ προσλαμβάνει ἐν τοῖς πα-
θητικοῖς πλὴν τῆς πέμπτης συζυγίας καὶ ὀλίγων τῆς
ἑκτης, νένυχα νένυσμαι, πέπειχα πέπεισμαι, πέφραχα
πέφρασμαι· τέτυλχα δὲ τέτυλμαι καὶ ἵππευχα ἵππευ-
μαι. μηδεὶς δὲ οἰέσθω ἀπὸ τοῦ ἔρραχα ἔρραμμαι, 20
μεμρίαχα μεμρίαμμαι τὸν παθητικὸν παρακείμενον ἕτε-
ρον μ̄ προσειληφέναι· τὸ γὰρ μ̄ τοῦτο οὐκ ἔστι κλιτικὸν
ἀλλὰ θεματικόν, πρὸς τὰς συντάξεις τῶν σημαίωνων
τρέπομενον ὅτε μὲν εἰς γ, ὡς ἐν τῷ ἔρραχα, ὅτε δὲ εἰς
μ, ὡς ἐν τῷ ἔρραμμαι. ὁ μέντοι κέκλειχα, ὀφείλων ἐν 25
τῷ κέκλεισμαι προσλαμβάνειν τὸ σ, κέκλειμαι λέγεται
παρὰ πᾶσιν Ἑλλήσιν. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλήλαχα ἐλή-
λαμαι, οὐκ ἐλήλασμαι. τέτυψαι: εἶπομεν ποῖα τῶν
ἐχόντων τὸ μ̄ κλιτικὸν τροπῇ τοῦ τ̄ εἰς σ̄ ποιεῖ τὸ δευ-
τερον, καὶ ποῖα ἐνδεία τοῦ τ̄ καὶ κράσει τοῦ τοίνυν 30
τέτυπται τρέποντος τὸ τ̄ εἰς σ̄ γίνεται πσ, ἃ συγκρι-
νώμενα εἰς ψ (τὸ γὰρ ψ ἐκ τοῦ π̄ καὶ σ̄) ποιεῖ τὸ τέ-
τυψαι, ὡς καὶ τὸ νένυκται νένυξαι. τέτυπται: ἔδει
μὲν

μὲν τριπομένου τοῦ μαι εἰς ται ἀπὸ τοῦ τέτυμμα, εἶ-
 ναι τὸ τρίτον τέτυμται· ἀλλ' ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἡγεῖται
 καὶ δασεῖα δασέων, εἰς τὸ ἀντίσφιχον τοῦ τ μεταβέβλη-
 ται τὸ μ.

Δυϊκά. τετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον. 5

Πληθ. τετύμμεθα. τέτυφθε: εἶπομεν ὡς ἀπὸ
 τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται τὸ δεύτερον τῶν πλη-
 θυντικῶν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θε· εἰ δὲ ψιλῶ πα-
 ραλήγοιτο, τρέπεται εἰς δασὺ διὰ τὴν ἄσυνταξίαν.
 τετυμμένοι εἰσί: πᾶν τρίτον ἐνικόν, ἔχον πρὸ 10
 τοῦ τ σύμφωνον, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δέξασθαι
 πρὸ τοῦ τ τὸ ν οὐ ποιεῖ τρίτον πληθυντικόν, ἀλλὰ
 διὰ μετοχῆς αὐτὸ καὶ τοῦ εἰσὶ ῥήματος ἀναπληροῖ ἢ
 χοῆσις. καὶ Ἰακῶς τετύφαται: πᾶν τρίτον ἐνικόν,
 ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ 15
 προσθήκη τοῦ α ποιοῦσιν Ἴωνες τρίτον πληθυντικόν,
 νένιπται νενίφαται, λέλεκται λελέφαται. εἰ μέντοι εἴη
 τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σι ἀπὸ βαρυτόνων, τότε τὸ Ἴωνικὸν
 ἔχει πρὸ τοῦ α τὰι τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ
 μέσου παρακειμένου, πέφρασαι πεφράδαται, ὅτι πέ- 20
 φραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρὰ πα-
 ραληγόμενοι ταύτην συζέλλουσι πρὸ τοῦ α τὰι εἰς τὴν
 ὀφειλομένην συλλαβὴν, πεποιήται πεποιάται.

Ἐπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύμμη: πᾶς παθητικὸς παρακείμε- 25
 ὁς τροπῇ τῆς μαι εἰς μην ὑπερσυντέλικος γίνεται,
 προσλαμβάνων κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε, εἰ ἀπὸ συμφώνου
 ἀρχοῖτο· εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, οὐ δεῖ προσθήκης, λέ-
 λεγμαὶ ἐλελέμμη, ἐφθαρμαι ἐφθάρημη. ἐτέτυπο.
 ἐτέτυπτο. 30

Δυϊκά. ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον. ἐτετύ-
 φθην.

Πληθ. ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τετυμμί-

νοι ἦσαν· εἶδεναι δεῖ ὡς ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τε-
 τυμμένοι εἰσὶ φαιμεν, ἐν δὲ τῷ ὑπερσυντελικῷ τετυμ-
 μένοι ἦσαν· κοινὴ μὲν γὰρ ἀμφοῖν τοῖν χρόνοιν ἡ μετοχή,
 ἀλλ' οὐ τὸ ῥῆμα· παρακειμένῳ δὲ οἰκείος ὁ εἰσὶν ἐνε-
 σῶς καὶ ὑπερσυντελικῷ ὁ ἦσαν παρωχημένος. καὶ Ἰα- 5
 κῶς τετύφατο· πρόδηλος ἡ τεχνολογία, ὁμοία οὐσα
 τῇ τοῦ παρακειμένου.

Παθητικὸς ἀόριστος πρῶτος.

Ἐνικά. ἐτύφθη· τέσσαρας ἀόριστους εὐρίσκομεν
 ἐν τοῖς παθητικοῖς, δύο παθητικούς, πρῶτον καὶ δεύ- 10
 τερον, καὶ δύο μέσους, ὁμοίως πρῶτον καὶ δεύτερον.
 γίνεται ὄν ὁ μὲν πρῶτος παθητικὸς οὕτως. πᾶς πα-
 ρακειμένος παθητικὸς τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς θη
 καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον ἀποβαλὼν τὸν παθητι-
 κὸν πρῶτον ἀόριστον ποιεῖ, τετέλεσμαι ἐτελέσθη, κέ- 15
 καρμαι ἐκάρθη, πεποίημαι ἐποίηθη. εἰ μέντοι εἴροι
 πρὸ τοῦ μ τὸ γ ἢ τὸ μ, εἰς ἐκεῖνα' αὐτὰ τρέπει τὰ
 δασέα ἐξ ὧν καὶ μεταβέβληνται, οἷον λέλεχα λέλεγ-
 μαί ἐλέχθη, τέτυφα τέτυμμαί ἐτύφθη. ἐτύφθης.
 ἐτύφθη. 20

Ἀνικά. ἐτύφθητον. ἐτυφθήτην.

Πληθ. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε. ἐτύφθη-
 σαν· τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ν φύσει
 μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς αν ποιεῖ τὸ τρίτον.

Παθητικὸς ἀόριστος δεύτερος. 25

Ἐνικά. ἐτύπη· πᾶς δεύτερος ἀόριστος ἐνεργητι-
 κὸς εἰς ον λήγων τροπῇ τοῦ ο εἰς ῆ παθητικὸς δεύτε-
 ρος ἀόριστος γίνεται, ἐτύπον ἐτύπην, ἐνυγον ἐνύγην.
 ἐτύπης. ἐτύπη.

Ἀνικά. ἐτύπητον. ἐτυπήτην. 30

Πληθ. ἐτύπημεν. ἐτύπητε. ἐτύπησαν.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐνικά. ἐτυψάμην· οἱ μέσοι ἀόριστοι ἀπὸ τῶν

ἐνεργητικῶν γίνονται προσῶδα τῆς μην, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ὁ δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἔπεισα ἐπεισάμην, ἐπιθον ἐπιθόμην. ἐτύψω. ἐτύψατο.

Δυϊκά. ἐτυψάμεθον. ἐτύψασθον. ἐτυψάσθην.

Πληθ. ἐτυψάμεθα. ἐτύψασθε. ἐτύψαντο.

Μέσος ἀόριστος δεύτερος.

Ἐνικά. ἐτυπόμην. ἐτύπου, ἐτύπετο.

Δυϊκά. ἐτυπόμεθον. ἐτύπεσθον. ἐτυπέσθην.

Πληθ. ἐτυπόμεθα. ἐτύπεσθε. ἐτύποντο.

Παθητικὸς μέλλων πρῶτος.

Ἐνικά. τυφθήσομαι: ὁμοίως τοῖς ἀορίστοις καὶ τοῖς μέλλοντας τέσσαρας ἔστιν εὐραῖν ἐν τοῖς παθητικοῖς, δύο παθητικὸς καὶ δύο μέσους. γίνονται οὖν οἱ 15 μὲν παθητικοὶ μέλλοντες ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἀορίστων, οἱ δὲ μέσοι ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν μελλόντων. πᾶς παθητικὸς ἀόριστος κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόσωπον προσλαβὼν τὸ σομαι, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικῇ ἔκτασιν ἀποβαλὼν, μέλλοντα παθητικὸν ποιεῖ, ἐτύφθη τυφθήσομαι, ἡγοράσθη ἀγορασθήσομαι, εἰκάσθη εἰκασθήσομαι. τυφθήσῃ. τυφθήσεται.

Δυϊκά. τυφθησόμεθον. τυφθήσεσθον. τυφθήσεσθην.

Πληθ. τυφθησόμεθα. τυφθήσεσθε. τυφθήσονται.

Παθητικὸς μέλλων δεύτερος.

Ἐνικά. τυπήσομαι: εἶπομεν ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου τρίτου προσώπου γίνεται, ἐνήγη νυγήσομαι, ἐπραθή προαθήσομαι, ἐτύπη τυπήσομαι τυπήσῃ. τυπήσεται.

Δυϊκά. τυπησόμεθον. τυπήσεσθον. τυπήσεισθον.

των, ἐξ ἀνάγκης περισπασθῆ, καὶ οὕτω συνέλπει τῷ
 τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Μέλλοντος: πρώτου.

τῷ τριτῷ: πᾶς μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον
 τὸ ὄ προσλαμβάνον ἀπαρέμφατον ποιῶν, λέξι λέξις λέξι 5
 λέξι.

Ἄοριζον δευτέρου καὶ μέλλοντος.

τῷ τριτῷ: ὁ δεύτερος μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρό-
 σωπον προσλαμβάνον τὸ ὄ τὸ ἀπαρέμφατον ποιῶν τοῦ ἄορι-
 ζον καὶ μέλλοντος, τῷ τριτῷ τριτῷ τριτῷ. 10

Ἀπαρέμφατα καθ' ἑαυτὰ

πρὸς ἑσθαι καὶ παρακίωθαι.

τῷ τριτῷ: πᾶν καθ' ἑαυτὸν ἢ μίσην ἔχον ἐν
 τῷ τριτῷ προσκλή το ἰ κλιτικόν, τρίτον τὴν ἐσχάτην
 εἰς ἑσθαι καὶ τῷ κατ' ἀρχαί, κλιτικὴν ἔχασιν ο: πηλίκων. 15
 ἀπαρέμφατον ποιῶν. καὶ εἰ μὲν καθαρῶς τὸ τ, καὶ ὄ
 προσλαμβάνεται, ἢ δὲ σιωπῶντα παραλήγοντο, τῷ τριτῷ
 τὸ σιωπῶντα: εἰ δὲ κλιτῶν, εἰς δασὺ τρέπεται. τοῦτο δὲ
 δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ παρακίωτος τὴν ἐν ἀρχαί, κλιτικὴν
 ἔχασιν ἔχασιν ὀδασμοῦ ἀποβάλλει. γίνονται οὖν οἱ 20
 τριτῷ οὕτως ἐκείντος καὶ παρακίωτος τριτῷ: τῷ
 τριτῷ: παρακίωτος καὶ ἐπιφθιγγεῖον τριτῷ
 τριτῷ: ἄοριζον πρώτου ἐπιφθιγγεῖον τριτῷ, ἄοριζον
 δευτέρου ἐπιφθιγγεῖον, μίσην ἄοριζον πρώτου ἐπι-
 φθιγγεῖον τριτῷ, μίσην ἄοριζον δευτέρου ἐπιφθιγγεῖον 25
 πηλίκων, μέλλοντος πρώτου τριτῷ τριτῷ τριτῷ, μέλλοντος
 δευτέρου τριτῷ τριτῷ τριτῷ, μίσην μέλλοντος
 πρώτου τριτῷ τριτῷ. μίσην μέλλοντος
 δευτέρου τριτῷ τριτῷ, μετ' ὀλίγον μέλλοντος
 τοῦ καὶ ἄοριζον τριτῷ τριτῷ τριτῷ. ἄοριζον δὲ κα-
 30 θ' ἑσθαι πρώτου καὶ δευτέρου, ἐπὶ καὶ ἔχουσαν ἐν τῷ
 τριτῷ προσκλή κλιτικόν τὸ ἰ, ἑσθαι, γίνονται: μετὰ
 γὰρ τὸ τρίτον προσκλή ὀδασμὸν προσλαμβάνουσας τὴν

δὲ ποικίλον αὐτίκα γούν καὶ πάση λέξει συναπτόμενον ἄρθρον κατὰ τὸν τῆς φωνῆς λόγον ἐνικῶς λέγεται, τὸ Ἄριστοι προπαροξύνεται, τὸ τύπτω παροξύνεται. τὰ τοίνυν ἀπαρέμφατον αὐτοῦ τοῦ φῆσαι ῥήματος ἐσιν ὄνομα· διὰ καὶ ὁμόφωνόν ἐστι καὶ πολλάκις ἄρθρον ἔχει ὁ συναρτώμενον, οἷον τὸ ἀναγνώσκων ἀφέλιμόν ἐστιν.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικῆ
χρόνου ἐνεσῶτος καὶ παρατατικῆ.

τύπτειν: πᾶς ἐνεσῶς ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ ἦ προσλαβὼν ἀπαρέμφα- 10
τον ποιεῖ, λέγει λέγειν· ἀπὸ δὲ περισπωμένων ὁ παρα-
τατικὸς προσῶδω τοῦ ἦ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης,
ἔποιε ποιῆν, ἔβόα βοῶν, ἐχύρου χυραοῦν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικῆ.

τετυφέναι: πᾶς παρακειμένος κατὰ τὸ τρίτον 15
πρόσωπον προσλαβὼν τῆν ναι ἀπαρέμφατον ποιεῖ, τέ-
τυφε τετυφέναι, πεποίηκε πεποιηκέναι.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικῆ.

τετυπέναι: ὁμοίως καὶ αὐτὸς γίνεται, τέτυπε
τετυπέναι, νένυγε νενυγέναι. 20

Ἄορίσου πρώτου.

τύψαι: ὁ εἰς ἄ λήγων ἄοριζος προσθέσει τοῦ ἦ
καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔπεισα
πεῖσαι. οὐ συνεξείχθη δὲ τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ μηδὲ ἡ
μετοχή. ὦν γὰρ αἱ μετοχαὶ συνεμπίπτουσι, τούτων καὶ 25
τὰ ἀπαρέμφατα. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οὖν δευτέρου
ἄορίσου καὶ μέλλοντος αἱ μετοχαὶ μὲν συνέπεσον, τὰ
δὲ ἀπαρέμφατα οὐ, ἴσω ὅτι αἱ μετοχαὶ αὐτῶν φωνῇ
μὲν συνέπεσον, τόνω δὲ διεσάλησαν· ἄορίστου γὰρ δευ-
τέρου τυπῶν ὀξυτόνως, μέλλοντος δὲ τυπῶν περισπω- 30
μένως. τὸ μέντοι ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἄορίστου,
μὴ δυνάμενον ὀξυτῆσαι καθὼ οὐκ ἐστὶ ῥῆμα ὀξυτούμε-

νον, ἐξ ἀνάγκης περιεσπάρθη, καὶ οὕτω συνέπεσε τῷ
τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Μέλλοντος πρώτου.

τύπειν: πᾶς μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον
τὸ ἦ προσλαμβάνει ἀπαρέμφατον ποιεῖ, λέξω λέξεις λέξει 5
λέξειν.

Ἄοριζου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

τυπεῖν: ὁ δεύτερος μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρόσω-
πον προσλαμβάνει τὸ ἦ τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ τοῦ ἀορί-
ζου καὶ μέλλοντος, κυγῶ κυγῆς, κυγῆι κυγῆιν. 10

Ἀπαρέμφατα παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

τύπτεισθαι: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον ἐν
τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὸ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχίτην
εἰς θαι καὶ τὴν κατ' ἀρχᾶς κλιτικὴν ἔκτασιν σιστεῖλαν, 15
ἀπαρέμφατον ποιεῖ. καὶ εἰ μὲν καθαριεῖται τὸ τ, καὶ σ
προσλαμβάνει, εἰ δὲ συμφωνῶν παραλήγοιτο, τηρεῖται
τὸ συμφωνον· εἰ δὲ ψιλῶ, εἰς δασὺ τρέπεται. τοῦτο δὲ
δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ παρακείμενος τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν
ἑαυτοῦ ἔκτασιν οὐδαμοῦ ἀποβάλλει. γίνονται οὖν οἱ 20
χρόνοι οὕτως. ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ τύπτεται τυ-
πτεσθαι, παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικὸν τέτυπται
τετύφθαι, ἀορίζου πρώτου ἐτύφθη τυφθῆναι, ἀορίζου
δευτέρου ἐτύπη τυπῆναι, μέσου ἀορίζου πρώτου ἐτύ-
ψατο τύψασθαι, μέσου ἀορίζου δευτέρου ἐτύπετο τυ- 25
πέσθαι, μέλλοντος πρώτου τυφήσεται τυφθήσεσθαι,
μέλλοντος δευτέρου τυπήσεται τυπήσεσθαι, μέσου μέλ-
λοντος πρώτου τύψεται τύψεσθαι, μέσου μέλλοντος
δευτέρου τυπήται τυπέσθαι, μετ' ὀλίγον μέλλοντος
τοῦ καὶ Ἀττικοῦ τετύψεται τετύψεσθαι. ἀορίζου δὲ πα- 30
θητικοὶ πρῶτος καὶ δεύτερος, ἐπεὶ μὴ ἔχουσι ἐν τῷ
τρίτῳ προσώπῳ κλιτικόν τὸ τ, ἐτέρως γίνονται· κατὰ
γὰρ τὸ τρίτον πρόσωπον αὐτῶν προσλαμβάνοντες τὴν

ναι καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντες τὸ ἀπαρέμφατον ποιοῦσιν, ἐτύφθη τυφθῆναι, ἐτύπη τυπήναι.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Καθόλου παντός προστακτικῶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἐπὶ παντός ἀριθμοῦ ἐπιλέλοιπεν, ἐπεὶ πρῶτόν ἐστι πρόσωπον τὰ περὶ ἑαυτοῦ ἀποφαινόμενον, ἢ δὲ πρόσταξις πρὸς παρόν ἐξὸ πρόσωπον ἀπότασις· πῶς οὖν δυνατόν ἦν ἐν μιᾷ φωνῇ περὶ ἑαυτοῦ τε ἀποφαινέσθαι τινα καὶ πρὸς ἕτερον ποιέσθαι τὸν λόγον; 10

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐριστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτε: πᾶν τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἐτυπτε τύπτε, ἐποίησεν ποίει, 15 ἐβόα βόα, ἐχρῆσεν χρῆσον. τυπτέτω: πᾶν δευτέρον προστακτικὸν ἐνεργητικὸν εἰς φωνῆν λῆγον, πλὴν τῶν εἰς θι, προσθέσει τοῦ τω τρίτον γίνεται, λέγε λεγέτω, ποίει ποιέτω.

Δυϊκά. τύπτετον. τυπτέτων: τὸ μὲν δευτέρον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς τε εἰς τον, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου· πᾶν γὰρ δυϊκὸν ἐν προστακτικοῖς τροπῇ τοῦ ὀ εἰς ὦ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιέτον ποιέτων.

Πληθυντικά. τύπτετε. τυπτέτωσαν: ἄμφω 25 τὰ πληθυντικά ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται· τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἐνικῶν τροπῇ μὲν τοῦ ὦ εἰς ἔ δευτέρον πληθυντικὸν γίνεται, λεγέτω λέγετε, τετυφέτω τετύφετε, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον ποιεῖ, τυπτέτω τυπτέτωσαν, βοάτω βοάτωσαν. 30

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντέλικον.

Ἐνικά. τέτυφε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὀριστικοῦ παρακειμένου δευτέρον ἐστὶ προστακτικόν, τέτυφε

ἐκείνος - τέτυφε σύ, πεποίηκεν ἐκείνος - πεποίηκε σύ.
τετυφέτω.

Δυϊκά. τετύφετον. τετυφέτων.

Πληθ. τετύφετε. τετυφέτωσαν.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου. 5

Ἐνικά. τέτυπε. τετυπέτω.

Δυϊκά. τετύπετον. τετυπέτων.

Πληθ. τετύπετε. τετυπέτωσαν.

ἢ αὐτὴ τεχνολογία τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου καὶ
ὑπερσυντελείου καὶ τοῦ μέσου. 19

Δοξίμου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψον: ἔδει μὲν καὶ τὸν ἀόριστον ἐκ τοῦ
ἰδίου ὀριστικοῦ τρίτου προσώπου γίνεσθαι, ἔτηγεν ἐκεί-
νος - τύψε σύ, ἀλλ' ἐκρατήθη Συρακουσίων ἔθος· ἐκεί-
νοι γὰρ τὰ εἰς ἔ προστακτικὰ εἰς ὃν μεταποιοῦσι, τὸ λάβε 15
λάβον λέγοντες καὶ τὸ ἀνελε ἀνελον. οὕτω καὶ τὸ τύψε
τύψον. τυψάτω: ἔδει μὲν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν
εἰς ἔ προστακτικῶν διὰ τοῦ ἔτω εἶναι τὸ τρίτον, ἀλλ'
ἐπεὶ πανταχοῦ ὁ ἀόριστος φιλεῖ τὸ ᾧ (τὸ γὰρ ὀριστικὸν
ἔτηψα, καὶ τύψας ἢ μετοχή, τὸ ἀπαρέμφατον τύψαι, 20
τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι), τούτου χάριν οὐδὲ τὴ προστακτι-
κὸν ἐχωρίσθη τοῦ ᾧ.

Δυϊκά. τύψατον. τυψάτων.

Πληθ. τύψατε. τυψάτωσαν.

Δοξίμου καὶ μέλλοντος δευτέρου. 25

Ἐνικά. τύπε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου
δοξίμου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικῇν ἔκτασιν ἀποβάλλον προ-
τακτικὸν γίνεται, ἔνυγον ἔνυγες ἔνυγε νύγε. τυπέτω.

Δυϊκά. τύπετον. τυπέτων.

Πληθ. τύπετε. τυπέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ
χρόνου ἰσώτους καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτου: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἕκασιν συστειλαν προστακτικὸν γίνεται, ἐποίου ποιού, 5 ἐβῶ βῶ, ἐχρῦσου χρυσῶ. τυπτέσθω: τὰ εἰς τῷ τρίτῳ ἐνεργητικὰ τροπῇ τοῦ τῷ εἰς θῶ παθητικὰ γίνεται, νοεῖτω νοεῖσθω, λεγέτω λεγέσθω. ἐνὶ δὲ λόγῳ πᾶν δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὸν ὀριστικὸν τῶν παθητικῶν ἢ μέσων τροπῇ τοῦ εἰς ῶ προστακτικὸν γίνεται τρίτον, τυπτεσθε τυπτέσθω, τετύφθε τετύφθω, ἐτύφθητε τυφθήτω, ἐτύφητε τυφήτω, ἐτύψασθε τυψάσθω, ἐτύψετε τυπέσθω.

Ἀνικά. τυπτεσθον. τυπτέσθων: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. 15

Πληθ. τυπτεσθε: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἑμικῶν τροπῇ τοῦ ῶ εἰς εἰ. τυπτέσθωσαν: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν προσθέσει τοῦ σαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τέτυψο: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ὑπερσυντελικού συστολῇ τῆς ἀρχούσης προστακτικὸν γίνεται, ἐλελέγμην ἐλέλεξο λέλεξο. τετύφθω: δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τετυφέτω τετυφέσθω καὶ ἐν συγκοπῇ τετύφθω εἶναι, δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυφθε τετύφθω γεγενῆσαι.

Ἀνικά. τέτυφθον. τετύφθων. 25

Πληθ. τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Λογίου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύφθητι: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ̄ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν, διδούς διδοθι, ἰσάς ἰσαθι. οὕτως οὖν τυφθίς τύφθηθι 30 εἶδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον τῆς ἐπαλληλίας τῶν δασέων τύφθηθι φάμεν διὰ τοῦ τ. τυφθήτω.

Ἀνικά. τετύποιτον. τετυποίητην.

Πληθ. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τετυπῶς μετοχῆς.

Ἀριστον πρώτου.

Ἐνικά. τύψαιμι. τύψαις. τύψαι. 6

Ἀνικά. τύψαιτον. τυψαίτην.

Πληθ. τύψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψας μετοχῆς.

Ἀριστον δευτέρου.

Ἐνικά. τύποιμι. τύποις. τύποι. 10

Ἀνικά. τύποιτον. τυποίτην.

Πληθ. τύποιμεν. τύποιτε. τύποιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψοιμι. τύψοις. τύψοι. 15

Ἀνικά. τύψοιτον. τυψοίτην.

Πληθ. τύψοιμεν. τύψοιτε. τύψοιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψων μετοχῆς.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυποίμι. τυποίς. τυποί. 20

Ἀνικά. τυποίτον. τυποίτην.

Πληθ. τυποίμεν. τυποίτε. τυποίεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Ἐγκτικὰ καθητικὰ

χρόνου ἐπιστώτος καὶ παρατατικοῦ. 25

Ἐνικά. τυπτοίμην: πᾶν καθητικὸν ἢ μέσον ἔχον
 ἐπὶ τέλους τὸ μ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μην
 καὶ τὸ ἰ δεχόμενον πρὸ τοῦ μ, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλι-
 τικῆν ἔκτασιν συστειλαν, εὐκτικὸν γίνεται, τύπτομαι
 τυπτοίμην, τύπτομαι τυπτοίμην, τυφθήσομαι τυφθη-
 σοίμην, τυπήσομαι τυπησοίμην. τύπτοιο: ὅσα τῶν
 εὐκτικῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἔχει κλιτικὸν τὸ τ, ἀπο-
 βολῇ αὐτοῦ τὸ δεύτερον ποιεῖ, τύπτοιο τύπτοιο, τύ-

ποιεῖ, τύπτων τύπτοντος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότος τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μι ἀλλ' εἰς ἡν τρέπεται, δοθεῖς δοθέντος δαθείην, εἰς εἰς ἄντος εἰσίνην. τύπτοις: πᾶν ῥῆμα εἰς μι λῆγον τροπῇ τῆς 5 μι εἰς σ τὸ δευτέρον ποιεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τίθης. τύπτοι.

Δυϊκά. τύπτοιτον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ δυϊκά τῶν εὐκτικῶν εἰς ἡν ἔχουσι τὸ τρίτον· οὐχ ὁμοφώνει γὰρ τῷ δευτέρῳ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ τρίτον τῶν 10 πληθυντικῶν εἰς σμ ἢ εἰς ται.

Πληθ. τύπτοιμεν: τὰ εἰς μι εὐκτικὰ τροπῇ τῆς μι εἰς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν, τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μὲν εἰς 15 τέ· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικὰ τὴν παραλήγουσαν τρέπει. 15 τύπτοιεν; τὰ εἰς μὲν εὐκτικά, εἰ μὲν διερθόγγω παραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιοῦσι, λέγοιμεν λέγοεν, τύψαιμεν τύψαιεν· εἰ δὲ μονορθόγγω, εἰς σαπ, δρχειήμεν δαρείησαν καὶ δοίημεν δοίησαν. ὡς δὲ γίνεται κατὰ συγκοπὴν δοίμεν (Ὀμηρος: 20

δοίμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην), τότε καὶ τὸ τρίτον

ὅμιν μὲν θεοὶ δοίεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. τετύφοιμι: ἢ μετοχή τετυφώς τετυφό- 25 τος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ ἦν ὀξύτονος ἢ μετοχή, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ἡν. τετύφοις. τετύφοι.

Δυϊκά. τετύφοιτον. τετυφοίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν: 30 εἴρηται.

Μέσον παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.

Ανικά. τετύποιτον. τετυποίητην.

Πληθ. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τετυπῶς μετοχῆς.

Λογιστὸν πρώτου.

Ἐνικά. τύψαιμι. τύψαις. τύψαι. 6

Ανικά. τύψαιτον. τυψαίτην.

Πληθ. τύψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψας μετοχῆς.

Λογιστὸν δευτέρου.

Ἐνικά. τύποιμι. τύποις. τύποι. 10

Ανικά. τύποιτον. τυποίητην.

Πληθ. τύποιμεν. τύποιτε. τύποιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψοιμι. τύψοις. τύψοι. 15

Ανικά. τύψοιτον. τυψοίτην.

Πληθ. τύψοιμεν. τύψοιτε. τύψοιεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψων μετοχῆς.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυποίμι. τυποίς. τυποί. 20

Ανικά. τυποίτον. τυποίτην.

Πληθ. τυποίμεν. τυποίτε. τυποίεν.
 πρόδηλος ἢ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Ἐντικὰ καθηκτικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

25

Ἐνικά. τυπτοίμην: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον
 ἐπὶ τέλους τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς $\bar{\mu}\eta\nu$
 καὶ τὸ $\bar{\epsilon}$ δεχόμενον πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλι-
 τικῇ ἔκτασιν συστῆλαν, εὐκτικὸν γίνεται, τύπτομαι
 τυπτοίμην, τύπτομαι τυψοίμην, τυφθήσομαι τυφθη- 30
 σοίμην, τυπήσομαι τυψησοίμην. τύπτοιο: ὅσα τῶν
 εὐκτικῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἔχει κλιτικὸν τὸ τ , ἀπο-
 βολῇ αὐτοῦ τὸ δεύτερον ποιεῖ, τύπτοιο τυπτοιο, τύ-

ψαιτο τύψαιω. τύπτοιτο: τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρώτου
 γέγονε τροπῇ τοῦ μην. εἰς το.

Δυϊκά. τυπτοίμεθον. τύπτοισθον. τυπτοί-
 σθην.

Πληθ. τυπτοίμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον 5
 τὸ μ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθα
 τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, τύπτοισθε; εἴρηται ὡς πᾶν
 τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὰ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
 εἰς θε δεύτερον πληθυντικὸν ποιεῖ· κὰν μὲν καθα-
 ρεῖται τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει, εἰ δὲ ψιλῶ παραλή- 10
 γοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. τύπτοινο: εἴρηται ὡς
 πᾶν τρίτον πρόσωπον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, πρὸ τοῦ τ δε-
 χόμενον τὸ ν τρίτον πληθυντικὸν γίνεται μετὰ τοῦ φυ-
 λάσσειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου.

Παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελικου. 15

Ἐνικά. τετυμμένους εἶην: ὅτε μὲν καθαρὰν ἔχει
 τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τῷ κοινῷ κα-
 νόνι τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ, κέκλημαι κεκλήμην, δέδημα δε-
 δήμην· ὅτε δὲ ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ παραλήγεται,
 τότε διὰ τὸ ἀσυστατεῖν τὸ εὐκτικὸν τε αὐτοῦ καὶ τὸ 20
 ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆς ἀναπληροῖ. τετυμμένος
 εἶης - εἶη.

Δυϊκά. τετυμμένω εἶητον - εἶήτην.

Πληθ. τετυμμένοι εἶημεν - εἶητε - εἶησαν.

Λογίστου πρώτου. 25

Ἐνικά. τυφθείην: εἶπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ ὀξύ-
 τονος εἰς σ λήγουσα διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος
 τῆς γενικῆς τροψάσα εἰς ην καὶ τὸ ι πρὸ τοῦ ην δε-
 χομένη, τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ. ἔστιν οὖν τυφθεῖς τυφθέν-
 τος τυφθείην. τυφθείης. τυφθείη. 30

Δυϊκά. τυφθείητον. τυφθείητην.

Πληθ. τυφθείημεν. τυφθείητε. τυφθείη-
 σαυ.

Λογίστου δευτέρου.

Ἐνικά. τυπαίην. τυπαίης. τυπαίη.

Δυϊκά. τυπαίητον. τυπαίητην.

Πληθ. τυπαίημεν. τυπαίητε. τυπαίησαν.
 πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπαίης μετοχῆς. 6

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τυψαίμην: εἶπομεν ὡς ὅσα ἔχει τὸ μ κλιτικόν, τρέποντα τὴν ἰσχύτην εἰς μὴν, προ τοῦ μ δεχόμενα τὸ ἰ, συστέλλοντά τε τὴν κατ' ἀρχὴν κλιτικὴν ἕκτασιν, εὐκτικὸν ποιῶ. ἦν οὖν ἐτυψάμην καὶ τὸ εὐκτι- 10
 κὸν τυψαίμην. τύψαιο. τύψαιτο.

Δυϊκά. τυψαίμεθον. τύψαισθον. τυψαί-
 σθην.

Πληθ. τυψαίμεθα, τύψαισθε. τύψαιντο.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου. 16

Ἐνικά. τυποιίμην. τύποιο. τύποιτο.

Δυϊκά. τυποιίμεθον. τύποισθον. τυποι-
 σθην.

Πληθ. τυποιίμεθα. τύποιθε. τύποιντο.

Εἴρηται ὡς ἐνὶ κανόνι κανονίζονται πάντες οἱ μέλλοντες. 20

μέλλων πρώτος τυφθήσομαι τυφθήσοίμην.

μέλλων δεύτερος τυπήσομαι τυπησοίμην.

μέσος μέλλων πρώτος τυψομαι τυψοίμην.

μέσος μέλλων δεύτερος τυπῶμαι τυποιίμην.

μετ' ὀλίγον μέλλων τετύψομαι τετυψοίμην. 25

πρόδηλος ἀπάντων ἡ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Αἱ μὲν ἄλλαι τῶν ἐγκλίσεων μοναδικὴν ἔχουσαι σημασίαν ἐξ αὐτῆς ὀνομάζονται, οἷον ἡ ὀριστικὴ ἐκ τοῦ μόνως ὀρίζειν, ἡ προστακτικὴ ἀπὸ τοῦ προστασσειν, καὶ 30
 ἕξῃς ὁμοίως· ἡ μέντοι ὑποτακτικὴ ποικίλας ἔχει τὰς σημασίας. δηλοῖ γὰρ δισταγμὸν, ὡς ἐν τῷ ἐὰν ὑγιάνω ἀναγνώσομαι· δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτελεσμὸν, ὡς ἐν τῷ

δός μοι τὸ βιβλίον ἵνα ἀναγνώ· ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰτίαν,
ὡς ἐν τῷ ἵνα τιμηθῶ ἐλυπήθης. διαφορὸς οὖν ἔχουσα
σημασίας οὐκέτι δεδύνηται ἀπὸ μιᾶς ὀνομασθῆναι.
ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς συντάξεως· ἐπεὶ γὰρ αἰεὶ ὑπο-
τάσσεται ἐν τῶν ὑποτακτικῶν συνδεσμῶν, τῷ ἵνα, 5
ὅπως, ἐάν, τούτου χάριν ὑποτακτικὰ καλεῖται. δηλοῦσι
δὲ πράγματα ἢ γινόμενα, ἃ ἔστιν ἐνεστώτος, ἢ γενησόμενα,
ἃ ἔστι μέλλοντος· διὸ τὰς μὲν καταλήξεις τῶν
παρωχημένων ἀπέβαλοντο, μετεποίησαν δὲ αὐτὰς εἰς ὦ
καὶ εἰς μοι, αἱ τινές εἰσιν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων. 10

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐάν τύπτω: οἱ τρεῖς παρωχημένοι, παρα-
τατατικὸς παρακείμενος καὶ ἀόριστος, τὴν τελευταίαν
τρέποντες εἰς ὦ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικῇν ἑκτασίην 15
ἀποβάλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἔτυπτον - ἐάν
τύπτω, τέτυρα - ἐάν τετύρω, ἔτυρα - ἐάν τύψω. ἐάν
τύπτῃς: καθόλου τὰ εἰς ὦ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τῶν εἰς
ὦ κεκλιμένα εἰς ἧς τὸ δευτέρου ποιεῖ, πλὴν τῆς δευτέ-
ρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐκεῖνα 20
γὰρ ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικὰ κλίνου-
σιν, ἐάν βῶ βῶς βῶ, ἐάν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ. ἐάν
τύπτῃ: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ σ.

Ἀνικά. ἐάν τύπτῃτον: ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν
πληθυντικῶν. ἐάν τύπτῃτον: ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέ- 25
ρω, ὅτι εἰς σὶ λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Πληθ. ἐάν τύπτωμεν: πᾶν ὑποτακτικὸν εἰς ὦ
λήγον προσθέσει τῆς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἐάν
τυφθῶ - ἐάν τυφθῶμεν, ἐάν τύπτω - ἐάν τύπτωμεν.
ἐάν τύπτῃτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπή τῆς 30
μεν εἰς τε καὶ τοῦ παραλήγοντος ὦ εἰς ἦ. ἐάν τυ-
πτωσι: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπή τῆς
μεν εἰς σὶ.

Παρακειμένου και ὑπερσυντελλίου.

Ἑνικά. ἐὰν τετύφω - τετύφης - τετύφη:

Δυϊκά. ἐὰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. ἐὰν τετύφωμεν - τετύφητε - τετύφωσιν. 5

προείρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μίσου παρακειμένου και ὑπερσυντελλίου.

Ἑνικά. ἐὰν τετύπω - τετύπης - τετύπη:

Δυϊκά. ἐὰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. ἐὰν τετύπωμεν - τετύπητε - τετύπωσιν. 10

εἴρηται.

Ἀορίστου και μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. ἐὰν τύψω - τύψης - τύψη.

Δυϊκά. ἐὰν τύψητον - τύψητον. 15

Πληθ. ἐὰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωσιν.

ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος, ὡς ἠλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἐστὶ γὰρ ὁ ἀόριστος ἕκκιμα, ὁ μέλλον κερῶ· τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερῶ ἀλλ' ἐὰν κείρω. 20

Ἀορίστου και μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. ἐὰν τύπω - τύπης - τύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. ἐὰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωσι. 25

πρόδηλος ἡ κλίσις.

Ποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος και παρατακτικοῦ.

Ἑνικά. ἐὰν τύπτωμαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστώτων ὑποτακτικῶν προσθέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνονται, ἐὰν λέγω - ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν βοῶ - ἐὰν βοῶμαι, 30
ἐὰν χρυσῶ - ἐὰν χρυσῶμαι. ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τὰ δεύτερα και τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας και τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διενηρόχασι
πρὸς

πρὸς τὰ ὀριστικά, ὅτε καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τὰ
 δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα ὁμοφώνησαν. ἔάν τύπτη:
 καθόλου τὰ τρίτα ἐνεργητικά των ὑποτακτικῶν δευ-
 τερά εἰσι τῶν παθητικῶν, ἔάν λέγω λέγης λέγη - ἔάν
 λέγωμαι ἔάν λέγη, ἔάν βοῶ βοᾷς βοᾶ - ἔάν βοῶμαι ὅ
 βοᾶ, ἔάν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ - ἔάν χρυσῶμαι χρυσοῖ.
 ἔάν τύπτηται: τὸ δεύτερον πρόσωπον προσλαμβάν-
 ῃ τὴν ται τρίτον γίνεται· περὶ γὰρ τῆς δευτέρας καὶ
 τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι ὁμοφωνεῖ τοῖς
 ὀριστικοῖς, προσηρτάται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ Ἀττικῆς 10
 συνηθείας γράψας φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς τὰ τρίτα πρό-
 σωπα τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ᾠ λέγειν, ἔάν χρυσῶ-
 ται, ἔάν γυνῶται, ἔάν στεφανῶται.

Δυϊκά. ἔάν τυπτῶμεθον. ἔάν τύπτησθον.
 ἔάν τύπτησθον: εἴρηται. 15

Πληθ. ἔάν τυπτῶμεθα. ἔάν τύπτησθε.
 ἔάν τύπτωνται: εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἐνικῶν.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. ἔάν τετυμμένος ᾠ - ἦς - ἦ: εἰπομένως
 ὅταν ὁ παθητικὸς ὀριστικὸς παρακειμένως σύμφωνον 20
 ἔχη πρὸ τοῦ μ, οὐ ποιεῖ οὔτε ἐντικὸν οὔτε ὑποτακτι-
 κόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὰ ἢ χρῆσις ἀναπληροῖ. εἰ
 μέντοι καθαρῶς τὸ ὀριστικόν, πρὸ τοῦ μ δεξάμενον
 τὸ ᾠ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, κέκτημαι - ἔάν κετῶμαι, μέ-
 νημαι - ἔάν μεμῶμαι, προπερισπωμένως. 25

Δυϊκά. ἔάν τετυμμένω ἦτον - ἦτον.

Πληθ. ἔάν τετυμμένοι ᾠμεν - ἦτε - ᾠσιν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἔάν τυφθῶ: πᾶσα μετοχὴ εἰς ᾠ λήγασα
 μετ' ὀξείας καὶ διὰ τοῦ π κλινομένη, τρέπουσα τὴν 30
 ἰσοχάτην εἰς ᾠ μετὰ περισπωμένης, τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ,
 τυφθῆς - ἔάν τυφθῶ, διδούς - ἔάν διδῶ. ἔάν τυ-
 φθῆς. ἔάν τυφθῆ.

πρακείμενος τρέπων τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ τὴν μετοχὴν ποιεῖ, λέ-
 λεχα λελεχώς, τέτυπα τετυπώς. μόνη δὲ αὕτη ἢ τοῦ
 παρακειμένου μετοχῆ διὰ μόνου τοῦ τ τὴν γενικὴν ἔχει,
 ἴσως μιμουμένη τὴν ὀνομαστικὴν κλίσειν· οὐδὲν γὰρ τῶν
 εἰς $\bar{\omega}$ ὀνομάτων διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλίνεται. τετυφυῖα: 6
 δύο ζητοῦμεν ἐν ταύτῃ τῇ μετοχῇ, διὰ τί καθαρὸν ἔχει
 τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ διὰ τί τῇ $\nu\iota$ παραλήγεται. φαιμέν οὖν ὡς αἱ
 θηλυκαὶ μετοχαὶ ἤτιονα ἔχουσι σύμφωνα ἐπὶ τῆς ἐσχά-
 τῆς τῶν παραληγόντων τῇ γενικῇ τοῦ ἄρσενικοῦ, ὡς
 ἢ λέγοντος δύο ἔχει, ἀλλ' ἢ λέγουσα ἔν. ἐπεὶ οὖν ἢ 10
 γενικῇ τοῦ παρακειμένου ἐν εἶχε τὸ τ , ἀναγκαιῶς ἢ
 θηλυκῇ οὐδὲ ἐν ἔσχευ, ἀλλὰ διὰ καθαρῶ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐξη-
 νέχθη. τῇ δὲ $\nu\iota$ παρελήχθη, ἐπεὶ τρία αὐτῇ ἔχρω-
 στεῖτο φωνήεντα, πρῶτον μὲν τὸ \bar{o} τῆς γεγραφότος γε-
 νικῆς, ἔπειτα τὸ \bar{u} (οὕτω γὰρ ἐκτείνεται τὸ \bar{o} , ὡς καὶ 15
 ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγουσα, φέρουσα) καὶ τρίτον τὸ \bar{e} ,
 ἐπεὶ τὰ παρεσχηματισμένα θηλυκὰ ἄρσενικοῖς εἰς $\bar{\epsilon}$
 καθαρὸν λήγοντα ὡς ἐπὶ πᾶν τῷ \bar{e} θίλει παραλήγε-
 σθαι, ὀξεῖα, Ῥοδία, ἄλλοια. ἐκπεσόντος οὖν τοῦ \bar{o} ἔμεινε
 τὸ \bar{u} καὶ τὸ \bar{e} . τετυφός: καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς γενικῆς 20
 τοῦ ἄρσενικοῦ γέγονεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποβαλλομένης τῆς
 ἐσχάτης συλλαβῆς εἰς $\bar{\epsilon}$ λήγειν ἤμελλεν, ὅπερ ἀδύνα-
 τον, προσλαμβάνει τὸ $\bar{\sigma}$ · οὐ γὰρ τὸ ν , ἐπεὶ μηδὲ διὰ
 τοῦ $\nu\tau$ ἢ κλίσει τοῦ ἄρσενικοῦ.

Δυϊκά. τετυφότε. τετυφυῖα: πᾶσα δοτικὴ ἐν- 26
 κῶν εἰς \bar{i} ἐκφωνούμενον λήγουσα ἢ εἰς $\bar{\alpha}$, τὸ μὲν \bar{e} εἰς
 \bar{e} μεταβάλλει καὶ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν, τὸ δὲ
 $\bar{\alpha}$ τῆρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, τῷ Νέστορι-
 τῷ Νέστορι, τῷ Δινείᾳ τῷ Αἰνείᾳ.

Πληθ. τετυφότες. τετυφυῖαι. τετυφότα. 30

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπεραντιλείου,

Ευικά. τετυπός. τετυπηῖα. τετυπός.

Δυϊκά. τετυπότε. τετυπυῖα.

Πληθ. τετυπότες. τετυπνῖαι. τετυπότα.
προδήλος ἢ κλίσις ὁμοία οὔσα τῇ τοῦ παρακλιμένου.

Ἀορίστον πρώτου.

Ἐνικά. τύπας. τύπασα. τύπαν: ὁ εἰς $\bar{\alpha}$ ἀ-
γων ἀορίστος προσθίσει τοῦ σ καὶ συστολῇ τῆς ἀρ- 5
χούσης κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἔλεξα λέ-
ξας, ἤχησα ἤχησάς, ἔτυπα τύπας.

Ἀνικά. τύπαντε. τυπάσα.

Πληθ. τύπαντες. τυπάσαι. τύπαντα.

Ἀορίστον δευτέρου.

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυπόν: ὁ εἰς $\bar{\omega}$ ἀορί- 10
στος τρέπων τὸ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\omega}$ καὶ συστέλλων τὴν ἐν ἀρχαῖς
κλιτικῇ ἐκτασὴν μετοχὴν ποιεῖ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ἐνυγαν
πυγῶν, ἔτυπον τυπῶν.

Ἀνικά. τυπόντε. τυπούσα.

Πληθ. τυπόντες. τυπούσαι. τυπάντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύπων. τύπουσα. τύπον.

Ἀνικά. τύποντε. τυπαύσα.

Πληθ. τύποντες. τύπουσαι. τύποντα. 20
ἢ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶ τῷ ἐνεστώτι.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυποῦν: ἢ τοῦ δευ-
τέρου μέλλοντος μετοχὴ ὁμοφανεῖ μὲν τῇ τοῦ δευτέρου
ἀορίστου, οὐ μὴν καὶ ὁμοτονεῖ· ἢ μὲν γὰρ τοῦ δευτέ- 25
ρου ἀορίστου αἰεὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς $\bar{\omega}$ ν ἔχει, ἢ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος
αἰεὶ περισπᾶται καὶ διὰ τῆς $\bar{\upsilon}$ διφθόγγου κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς $\bar{\omega}$ ν λῆγον ἔχει.

Ἀνικά. τυποῦντε. τυπούσα.

Πληθ. τυποῦντες. τυπούσαι. τυποῦντα. 30

Μετοχαί παθητικά

χρόνου λυστώτας και παρτακτικού.

Ένικά. τυπτόμενος: πᾶν ῥήμα παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ̄ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μένος τὴν μετοχὴν ποιεῖ, τύπτομαι τυπτόμενος, τέτυμμαι τε- 5 τυμμένος. πρόκειται „τὸ μ̄ κλιτικόν” ἐπεὶ τὸ ἐδάμην θεματικὸν αὐτὸ ἔχον οὐκέτι ποιεῖ δάμενος τὴν μετοχὴν. τυπτομένη ὁμοίως τοῖς εἰς νος ὀνόμασι ποιοῦνται τὸν παρασχηματισμὸν τῶν γενῶν καὶ τὴν κλίσιν· ὡς γὰρ δερμάτινος δερματίνῃ δερμάτινον, οὕτω τυπτόμε- 10 νος τυπτομένη τυπτόμενον. πᾶν τοίνυν εἰς ὄς μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ ρ, ὅτε ἔχει θηλυκόν, εἰς ἡ αὐτὸ ποιεῖ, σοφός σοφή, καλός καλή. τυπτόμενον: πᾶν ἀρσενικὸν ἰσοσυλλάβως κλινόμενον, ἡνίκα ποιεῖ οὐδέτερον, ὁμόφωνον αὐτὸ ποιεῖ τῇ ἰδίᾳ αἰτιατικῇ, καλός 15 καλοῦ - τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, εὐγῆρως εὐγῆρω - τὸν εὐγῆρων καὶ τὸ εὐγῆρων, εὐνους εὐνου - τὸν εὐνον καὶ τὸ εὐνον. ὅθεν σεσημεῖώται τὸ ἄλλο, τοῦτο, ἐκείνο καὶ τὰ παραπλήσια.

Δυϊκά. τυπτομένη: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ᾱ 20 ἢ εἰς ὦ λήγουσα ὁμόφωνον, ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τυπτόμενα: εἵπομεν ὡς πᾶσα δοτικὴ εἰς ἡ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς, ᾱ τὸ δυϊκόν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσῃ, τῇ καλῇ - τὰ καλά, τῇ τυπτομένη - τὰ τυ- 25 πτομένα.

Πληθ. τυπτόμενοι: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ὦ λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Ὀμήρω Ὀμηροι, Σαμφῷ Σαμφοί. τυπτόμενα: εἴρηται ὡς πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ᾱ λήγουσα πρόσθεσει τοῦ ἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Πέρσῃ Πέρσαι, καλά καλά. τυπτό- 30 μενα: εἴρηται ὡς πᾶν οὐδέτερον εἰς ᾱ λήγει κατὰ τὸ πληθυντικόν.

Παρακείμενου καὶ ἰπαρασυντελίκου.

Ἐνικά. τετυμμένος. τετυμμένη. τετυμ-
μένον.

Δυϊκά. τετυμμένω. τετυμμένα.

Πληθ. τετυμμένοι. τετυμμένα. τετυμ- 5
μένα.

Ἄριστον πρώτου.

Ἐνικά. τυφθεῖς: πᾶν ῥῆμα εἰς ὃ κληθὲν μετὰ
φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τὴν μετοχὴν
ἔχει εἰς σ ὀξύτονον, ἐτετύφειν τετυφῶς, ἐδάμην δα- 10
μεις. τὸ μέντοι ἐποιοῦν ἐβόων οὐ φυσικὴν ἔχουσι
τὴν μακρὰν ἀλλ' ἐκ πάθους· διὸ οὐκ εἰς σ αὐτῶν ἡ
μετοχή. τὸ ἐτυπτόμην τὸ μ ἔχει κλιτικόν, τυφθεῖσα.
τυφθέν: ἀμφοτέρωθεν γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρ-
σεικοῦ, τὸ μὲν τροπή τῆς τελευταίας εἰς ᾧ καὶ ἐτά- 15
σει τῆς παραληγοῦσης, τὸ δὲ οὐδέτερον ἀποβολῆ τῆς
τελευταίας.

Δυϊκά. τυφθέντε. τυφθεῖσα.

Πληθ. τυφθέντες. τυφθεῖσαι. τυφθέντα.

Ἄριστον δευτέρου

20

Ἐνικά. τυπεῖς. τυπεῖσα. τυπέν.

Δυϊκά. τυπέντε. τυπεῖσα.

Πληθ. τυπέντες. τυπεῖσαι. τυπέντα.

Μέσου ἄριστον πρώτου.

Ἐνικά. τυψάμενος. τυψαμένη. τυψάμενον: 25
εἰπομέν ὡς τὰ ἔχοντα τὸ μ κλιτικόν τροπή τῆς ἐσχά-
της εἰς μενος καὶ συστολή τῆς κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ
τὴν παθητικὴν μετοχὴν. ἔστιν οὖν ἐτυψάμην, καὶ συ-
στολή τῆς ἀρχούσης καὶ τροπή τῆς τελευταίας συλλα-
βῆς εἰς μενος γίνεται τυψάμενος.

30

Δυϊκά. τυψαμένω. τυψαμένα.

Πληθ. τυψάμενοι. τυψάμεναι. τυψάμενα.

Μίσου. ἐσπίστου δευτέρου.

Ἐνικά. τυπόμενος. τυπομένη. τυπόμενον.

Δυϊκά. τυπομένω. τυπομένα.

Πληθ. τυπόμενοι. τυπόμεναι. τυπόμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἐνικά. τυφθησόμενος. τυφθησομένη. τυφθησόμενον.

Δυϊκά. τυφθησομένω. τυφθησομένα.

Πληθ. τυφθησόμενοι. τυφθησόμεναι. τυφθησόμενα.

10

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπησόμενος. τυπησομένη. τυπησόμενον.

Δυϊκά. τυπησομένω. τυπησομένα.

Πληθ. τυπησόμενοι. τυπησόμεναι. τυπησόμενα.

15

Μίσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τυψόμενος. τυψομένη. τυψόμενον.

Δυϊκά. τυψομένω. τυψομένα.

Πληθ. τυψόμενοι. τυψόμεναι. τυψόμενα.

20

Μίσου μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπούμενος. τυπουμένη. τυπούμενον.

Δυϊκά. τυπουμένω. τυπουμένα.

Πληθ. τυπούμενοι. τυπούμεναι. τυπούμενα.

25

Μετ' ἄλλογον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀιτικοῦ.

Ἐνικά. τετυψόμενος. τετυψομένη. τετυψόμενον.

Δυϊκά. τετυψομένω. τετυψομένα.

30

Πληθ. τετυψόμενοι. τετυψόμεναι. τετυψόμενα.

ἄλλος τοῦ μεγάλου ῥήματος καὶ τῶν μεσοχῶν.

ΚΑΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ῥήμα θεοσετικόν ενεργητικόν ἀπλοῦν κατέμαγον
 συζυγίας πρώτης τῶν εἰς μι φημάτων
 τῶν τριῶν προσώπων τε καὶ ἀριθμῶν

χρόνου ἐνεστώτος.

5

Ἐνικά. τίθημι: τινὲς ἐνόμισαν τὰ εἰς μι πάντα
 τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλή γάρ ἐστι παρ
 αὐτοῖς ἢ εἰς μι κατάληξις· γέλαιμι γὰρ καὶ ἀσυνετημί
 φασιν. ἀλλ' ἐλέγχονται ἐκ πολλῶν; μάλιστα ἐξ αὐτῆς
 τῆς κλίσεως. ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίως τοῖς εἰς ᾧ καὶ τὰ εἰς 10
 μι κλίνουσι, γέλαιμι γέλαις γέλαι λέγοντες· ἡμεῖς δὲ
 οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὸ τρίτον εἰς σι. πᾶν τοίνυν εἰς μι
 λῆγον φύσει μακρᾷ παραλήγεται, πλὴν τῆς εἰ διφθόγ-
 γου· ὅθεν ἡμάρτηται τὸ εἰμί. πᾶν εἰς μι λῆγον βαρῦ-
 νεται πλὴν τοῦ εἰμί, φημί. τῶν εἰς μι ἢ πρώτη μὲν 15
 καὶ δευτέρα συζυγία τῶ ἢ παραλήγεται, ἢ τρίτη δὲ τῶ
 ᾧ καὶ ἢ τετάρτη διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τίθησι: τὰ εἰς
 μι τροπῇ τῆς μι εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἴστημι ἴστης,
 δίδωμι δίδως, ζεύγνυμι ζεύγνυς. τίθησι: πᾶν δεύτε-
 ρον τῶν εἰς μι, προσθέσει τοῦ ι τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδως 20
 δίδωσι, ζεύγνυς ζεύγνυσι.

Ἀνικά. τίθετον. τίθετον: πρῶτον οὐκ ἔστι
 πρόσωπον διὰ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἶναι τὸ μ. τὸ
 δὲ τρίτον συνέπεσε τῶ δευτέρῳ, ὅτι τὸ τρίτον τῶν πλη-
 θυντικῶν εἰς σι.

25

Πληθ'. τίθεμεν: εἶπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελ-
 λόντων ἢ γενικῇ τῆς μετοχῆς ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχά-
 την καὶ πρὸ τοῦ ν δεξαμένη τὸ με πληθυντικὸν ποιεῖ,
 τιθεῖς τιθέντος τιθεμεν, ἰστάς ἰστάντος ἴσταμεν, δι-
 δούς διδόντος δίδομεν, ζεύγνυς ζεύγνυντος ζεύγνυμεν. 30
 τίθετε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μὲν εἰς τε.
 ἢ δὲ παραλήγουσα πεφύλακται, ἐπεὶ περ εἰς σ ἢ με-
 τοχή. τίθεισιν: εἶπομέν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελλόν-

των τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ ταῖς
δοτικαῖς πληθυντικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. τὸ δὲ φασί
μόνον ἐν τόνῳ διήλλαξε· τὸ μὲν γὰρ ῥήμα φασίν ὀξύ-
νεται, ἡ δὲ μετοχὴ φᾶσι βαρύνεται. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα
Ἰωνες προσόδῳ τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ συστολῇ τῆς παραληγουσῆς 5
προφέρονται, τιδάσι, διδόασι, ζευγνύασι· ἐπὶ γὰρ τῆς
δευτέρας οὐκέτι τοῦτο ποιοῦσι διὰ τὴν κακοφωνίαν τοῦ
ἰάσσι· καὶ ἀπὸ οὖν τοῦ ἴημι ἴησιν ἰᾶσιν Ἰωνικῶς ἰέασι,
καὶ κατὰ κράσιν Ἀττικῆν ἰᾶσι, καὶ ἐν συνθίσει ἀφια-
σιν. [ἰᾶσι πέμποσιν, ἰᾶσι πορεύονται.] 'το

Παρατατικῶδ.

Ἐνικά. ἐτίθην· τὰ εἰς $\bar{\mu}$ τροπῇ τῆς $\bar{\mu}$ εἰς $\bar{\nu}$
καὶ κλιτικῇ ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης τὸν παρατατικὸν ποιεῖ,
τίθημι ἐτίθην, δίδωμι ἐδίδων. ἐτίθης· εἶπμεν ὡς τὰ
εἰς $\bar{\nu}$ μακροκατάληκτα μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχοντα 15
τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τροπῇ τοῦ $\bar{\nu}$ εἰς $\bar{\sigma}$ τὸ δεύτερον ποιεῖ,
ἔστην ἔστης, ἐδίδων ἐδίδως. ἐτίθῃ.

Δυϊκά. ἐτίθετον. ἐτιθέτην.

Πληθ. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε. ἐτίθεσαν· εἶπο-
μεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\nu}$, μὴ ἔχοντα τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ 20
δεχόμενα τὸ $\bar{\mu}$ πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρα-
τατικοῦ τῶν εἰς $\bar{\mu}$ καὶ ἡ παραληγουσα συστέλλεται
διὰ τὴν πρὸς τὸν ἐνεστώτα συμπάθειαν. τὸ δὲ τρίτον
εἰς $\bar{\sigma}\alpha\nu$, ἐπεὶ τὰ εἰς $\bar{\mu}\epsilon\nu$ πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\nu}$
φύσει μακροκατάληκτων κεκλιμένα εἰς $\bar{\alpha}\nu$ ποιεῖ τὸ τρί- 25
τον, ἐφθάρην ἐφθάρημεν ἐφθάρησαν.

Παρακειμένον.

Ἐνικά. τέθεικα· εἰ θέματα τῶν παρακειμένων
οἱ μέλλοντες, μέλλον δὲ τοῦ τίθημι θήσω, δικαίως ὁ
παρακειμένος τέθηκα, διὰ μὲν τὸ $\bar{\sigma}$ ἔχων τὸ $\bar{\kappa}$, ἀνα- 30
διπλασιάζων δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἀπὸ ἀπλοῦ συμφώ-
ρου ἀρξασθαι. τὸ μέντοι τέθεικα Βωβήτιόν ἐστι, τρο-

πην ποιησάμενον τοῦ ἦ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, ὡς ἤρωες
εἰρωες. τέθεικας. τέθεικε.

Δυϊκά. τεθείκατον. τεθείκατον.

Πληθ. τεθείκαμεν. τεθείκατε. τεθείκασι.
μέσος παρακείμενος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μὴ δι' αἰτίαν 5
τοιαύτην. ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔνδει τοῦ πρώτου
σύλλαβῃ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἔνδει τοῦ ἐνεργη-
τητικοῦ, οἷον ἐλήκησα ἔλακον λελήκηκα λέληκα. ἐν τοῖς
εἰς μὴ τοίνυν καθόλου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔνδει τοῦ
πρώτου, ἔστησα ἔστην. καὶ ὁ μέσος τοίνυν παρακείμε- 10
νος ὀφείλων ἔνδειν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς δυσλλαβίαν πε-
ριστάτο. ὁ περ ἀδύνατον· πᾶς γὰρ παρακείμενος ὑπερ-
βαίνειν θέλει τὴν δυσλλαβίαν, ἡμαρτημέου τοῦ οἶδα.

Ἐπερουντελικου.

Ἐνικά. ἐτεθείκειν. ἐτεθείκεις. ἐτεθείκειτε. 15

Δυϊκά. ἐτεθείκειτον. ἐτεθείκειτήν.

Πληθ. ἐτεθείκειμεν. ἐτεθείκειτε. ἐτεθεί-
κεισαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔθηκα. ἔθηκας. ἔθηκεν: εἰ θῆσω ὁ 20
μέλλον, ὁ ἀόριστος ἄφειλεν εἶναι ἔθησα· ὁμοίως καὶ
ἀπὸ τοῦ δῶσω ἔδωσα ἦσω τε ἦσα. ἀλλὰ φαμεν σέση-
μειῶσθαι τοὺς τρεῖς τούτους ἀορίστους ἐν τοῖς εἰς με,
ὡς περ ἐν τοῖς εἰς ᾧ τὸν ἔπα καὶ τὸν ἦνεγα.

Δυϊκά. ἔθηκατον. ἔθηκάτην. 25

Πληθ. ἔθηκαμεν. ἔθηκατε. ἔθηκαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἔθην. ἔθης. ἔθη: πᾶς μέλλον τῶν εἰς
μὴ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τρέπων εἰς ῥ καὶ τὴν ἄρ-
χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς τὸν δεύτερον ἀόριστον ποιεῖ, 30
δῶσω ἔδων, θῆσω ἔθην, ἦσω ἦν.

Δυϊκά. ἔθετον. ἔθειτήν.

Πληθ. ἔθεμεν. ἔθειτε. ἔθεσαν.

σεσημείωνται κατὰ πολλοὺς τρόπους· οἱ τρεῖς οὗτοι δευ-
τεροὶ ἀόριστοι, λέγω δὴ τὸ ἔθην ἔδων ἦν, πρῶτον ὅτι
συστέλλουσι τὴν ἐσχάτην ἐν ταῖς πληθυντικαῖς τῶν
ἄλλων φυλάσσόντων αὐτήν, ἔθεμεν ἔδομεν ἔμεν, ἔφη-
μεν δὲ καὶ ἔγωμεν οἱ ἄλλοι· εἶτα ὅτι ἐν τοῖς ἀπα- 6
ρεμφάτοις διφθόγγῳ παραλήγονται, θεῖναι δύναι
εἶναι, τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων μὴ θελόντων δι-
φθόγγῳ παραλήγεσθαι· τρίτον ὅτι μὴ εἰς θι ποιῶσι
τὸ προστακτικόν, ἔχοντα εἰς σ ὀξύτονους τὰς μετοχάς,
ἀλλὰ θές δός ἔς. 10

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. Θήσω. Θήσεις. Θήσει· τὰ εἰς $\bar{\mu}$ ι λή-
γοντα τρέποντα τὴν $\bar{\mu}$ ι εἰς $\bar{\sigma}$ ω μέλλοντα ποιῶ, τὸν ἐν
ἀρχῇ διπλασιασμόν ἀποβάλλοντα, δίδωμι δώσω, ἴστημι
στήσω, φημί φήσω. 15

Δυϊκά. Θήσετον. Θήσετον.

Πληθ. Θήσομεν. Θήσετε. Θήσουσι·
δευτερος μέλλων οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}$ ι. ὅτι γὰρ ὁ
δευτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου συλλαβῆ, τότε
καὶ ὁ δευτερος μέλλων ἐνδεῖ τοῦ δευτέρου ἀόριστου, 20
ἐμύκησα ἔμυκον μύκησω μύκω. εἰς μονοσυλλαβίαν οὖν
περίσταντο, ὃ περ ἀδύνατον ἐπὶ μελλόντων· διὸ σε-
σώπηται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικὰ παθητικὰ
χρόνου ἐπιστώτος. 25

Ἐνικά. τίθεμαι· τὰ εἰς $\bar{\mu}$ ι τρέποντα τὴν $\bar{\mu}$ ι εἰς
 $\bar{\mu}$ αι καὶ τὴν παραλήγουσαν τῶν πληθυντικῶν ἐνεργη-
τικῶν φυλάσσοντα παθητικὰ γίνεται, τίθημι τίθεμαι,
δίδωμι δίδομαι, ἴστημι ἴσταμαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. 30
τίθεσαι· εἶπομεν ὡς ὅσα τῶν παθητικῶν εἶχε τὴν
ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ταῦτα τροπῇ τοῦ
κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ ποιῶ τὸ δευτερον, πεποιήται

πεποιήσαι ὅτι πεποιηκώς, τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθεῖς.
τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπῇ τῆς μαι εἰς ται τὸ τρίτον ποιῆ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς σ ὄξύτονον.

Δυνικά. τίθήμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον. 6

Πληθ. τίθήμεθα. τίθεσθε. τίθενται

Παρατατικού.

Ἐνικά. ἐτιθέμην. ἐτίθεισο. ἐτίθειτο: πᾶς ἐνσῶς παθητικός, τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἀρχουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιῆ, δίδομαι, 10 ἰδιδόμην, ἴσταμαι ἰστάμην.

Δυνικά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθεισθον. ἐτιθείσθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεισθε. ἐτιθέντο.]

Παρακειμένου.

15

Ἐνικά. τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται: ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος τρέπων τὴν κα εἰς μαι καὶ τὴν παραλήγουσαν ἀνστέλλων παθητικός γίνεται, δέδοκα δέδομαι, ἴστηκα ἴσταμαι, τέθεικα τέθειμαι. τὸ δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ἰ. 20

Ἐνικά. τεθείμεθον. τέθεισθον. τέθεισθον.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθεισθε. τέθεινται.

Ἐπερυντέλιου.

Ἐνικά. ἐτεθείμην. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο: πᾶς 25 παρακειμένος παθητικός τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἀρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερ-τυντέλιος γίνεται, δέδομαι ἐδεδόμην, ἴσταμαι ἰστάμην.

Δυνικά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθεισθον. ἐτεθείσθην.

30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθεισθε. ἐτέθειντο.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐτέθην. ἐτέθης. ἐτέθη: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνονται τροπή τῆς. μαι εἰς θην καὶ ἀποβολὴ τοῦ κατ' ἀρχὴν συμφώνου. ἦν οὖν τέθεμαι, ἐτέθην· ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἔδει πάντως εἰς θην λήγειν τὸν ἀόριστον, τὸ παραλήγον θ̄ τέτραπται διὰ τὴν εὐφωνίαν, οὐ τὸ τελευταῖον.

Ἀνικά. ἐτέθητον. ἐτεθήτην.

Πληθ. ἐτέθημεν. ἐτέθητε. ἐτέθησαν. 10
ἀόριστος δεύτερος ἐν τοῖς παθητικοῖς τῶν εἰς μ̄ ὄνκ' ἔστι· τὴν γὰρ κατάληξιν αὐτῶν προῦφήρησασαν οἱ ἐνεργητικοὶ ἀόριστοι δεύτεροι. ὁ μόντοι ἔσθην ἀόριστος ἐνεργητικὸς ὡν τῇ φωνῇ τῇ συντάξει ἔστι παθητικῶς· ὡς γὰρ ἔστάθην ὑπὸ σοῦ, οὕτως ἔσθην ὑπὸ σοῦ. 15

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐθήκামην. ἐθήκω. ἐθήκατο.

Ἀνικά. ἐθήκάμεθον. ἐθήκασθον. ἐθηθήσθην.

Πληθ. ἐθήκάμεθα. ἐθήκασθε. ἐθήκαντο. 20

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐθέμην. ἔθεσο. ἔθετο: ἐν τοῖς εἰς μ̄ ὁ εἰς θην ἀόριστος τρεῖπων τὸ θ̄ εἰς τὸ μ̄ μέσον ποιεῖ, ἐφάθην ἐφάμην, ἐπάθην ἐπάμην. πάλιν μόντοι τὸ τίθημι καὶ ἵημι κατ' αὐτῷ παρενομήθη· ἐποίησε γὰρ 25 μέσα ὁμοίως τοῖς εἰς ᾧ, ἐθήκামην, ἠκάμην. τοῦ μόντοι ἐθέμην ἐδόμην τὰ δεύτερα ἔθεσο ἔδοσο τροπή τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ̄ εἰς σ̄, ἔπει καὶ ἡ ἐνεργητικῇ μετοχῇ θεις καὶ δούς. γίνονται δὲ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ̄ καὶ κρῆσιν ἔθον καὶ ἔδου. 30

ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθαν,

Σοφοκλῆς.

Ανικά. ἐθέμεθον. ἐθεαθον. ἐθέσθην.

Πληθ. ἐθέμεθα. ἐθεσθε. ἐθεκτο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθήσομαι. τεθήση. τεθήσεται· και οὗτος ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ ληγάντων ἀπὸ 5 τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου γίνεται προσθεσεῖ τῆς σομαι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον και συστολῇ τῆς ἀρχούσης, ἐτέθην τεθήσομαι, ἐδόθη δοθήσομαι.

Ανικά. τεθησόμεθον. τεθήσεαθον. τεθήσεσθον.

Πληθ. τεθησόμεθα. τεθήσεσθε. τεθήσονται.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσομαι. θήση. θήσεται· ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος. 15

Ανικά. θησόμεθον. θήσεσθον. θήσεσθον.

Πληθ. θησόμεθα. θήσεσθε. θήσονται.

Μετ' ἄλλου μέλλοντος τοῦ και Ἀττικου.

Ἐνικά. τεθείσομαι. τεθείση. τεθείσεται· και οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ 20 παρακειμένου γίνεται, πρὸ τῆς αἰ δεχόμενος τὸ ὀμ, τέθειμαι τέθεισαι τεθείσομαι, εἶγε ἄρα γίνεται.

Ανικά. τεθεισόμεθον. τεθείσεσθον. τεθείσεσθον.

Πληθ. τεθεισόμεθα. τεθείσεσθε. τεθείσονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Ἀπαρέμματα ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐπίστατος και παρατατικού.

τιθέναι: εἶπομεν ὡς πᾶσα μετοχή εἰς ᾧ ὄξυτο-30
τος, διὰ τοῦ ἵτ κλίνομένη, εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμ-
φατον. ἦν οὖν τιθεῖς τιθέντες· τιθέναι, δίδους δι-

δόντος δίδοναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐναρ-
γητικὸν ἐνεστώτος χρόνου τροπῇ τῆς μὲν εἰς ναι ποιεῖ
τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μὴ τίθεμεν τιθέναι, ἴστα-
μεν ἴσταναι, δίδομεν δίδοναι, ζεύγνυμεν ζεύγνυμαι.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελείου.
τεθεικέναι.

6

ἀορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ
ὀριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔθηκα ἔδωκα ἦκα οὐκ
ἐποίησαν μετοχάς, ἀπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχάς οὔτε
ἀπαρέμφατα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐχ ὑπο-
τακτικά ποιοῦσιν. ὁ μέντοι ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς
εἰς ᾧ ποιοῦσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς σ μετοχῇ ὀξυτόνως
εἰς ναι ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδει μέντοι αὐτὸ εἶναι
θῆναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου
προσθίσει τῆς ναι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπα-
ρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνώναι.
ἀλλ' εἶπομεν ὅτι ἡμαρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμφατα καθητικά
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατασιᾶς.

20

τίθεισθαι: εἶπομεν ὡς πᾶν τρίτον καθητικὸν
ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς
θαι καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκτά-
σεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαρμένοι τὸ
τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ
παρὰλήγοιτο, εἰς δασύ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθειναι
τίθεισαι τίθειται τίθεισθαι, δίδοται δίδοσθαι, τέθει-
μαι τέθεισαι τέθειται τεθεισθαι.

Ἀορίστου πρώτου,

30

τεθῆναι: ἐτέθην τὸ ῥῆμα, τεθείς ἢ μετοχῇ, τε-
θῆναι τὸ ἀπαρέμφατον.

MI-

Μίσου ἀριστεροῦ δευτέρου.

Θέσθαι: ἐθέμην ἔθεσο ἔθετο, τροπή τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολή τῆς ἀρχούσης θέσθαι· ἔδοτο δόσθαι.

Μέλλοντος πρώτου.

τεθήσεται.

6

Μίσου μέλλοντος πρώτου.

θήσεται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

τεθείσειται.

10

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν

κρίνου ἐνεστώτος καὶ παρασπαστικῶν.

Ἐνικά. τίθεται: ὧν εἰς ὃ ὀξύτονος ἢ μετοχή δια τοῦ ντ κλινομένη, τούτων εἰς θι τὸ προστακτικόν, δι- 15
 ἄδους διδοθι, ἰσθᾶς ἰσθαθι, ζυγνύς ζυγνυθι, τυθείς
 τιθεθι, ἀλλὰ δια τὸ εὐφωνον τίθεται. ἰστίον δὲ ὡς τὰ
 προστακτικά του ἐνεστώτος βραχεία θέλει παραλήγε-
 σθαι. τίθεται: τὰ εἰς θι προστακτικά τροπή τοῦ
θι εἰς τω τὸ τρίτον ποιεῖ.

20

Ἀνικά. τίθεται: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυν-
 τικῶν. τίθεται: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπή τοῦ
 ὃ εἰς ὦ.

Πληθ. τίθετε. τίθετωσαν: πᾶν τρίτον ἐν- 25
 κὸν τροπή τοῦ ὦ εἰς ἔ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν
 ποιεῖ, προσδέσει δὲ τῆς ὄαν τὰ τρίτον.

Παρακείμενου καὶ ἐκπεπλεγμένου.

Ἐνικά. τέθεικε. τεθεικίτω.

Ἀνικά. τεθεικετον. τεθεικίτων.

Πληθ. τεθεικετε. τεθεικίτωσαν.

προδῆλος ἢ τεχνολογία ὁμοία οὖσα τοῖς ἀπό τῶν εἰς ὦ. 30

Λογιστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν θῆκόν ὡς τύπον· ἀλλ' εἴπομεν ὡς τοῦ ἔδηκα ἐπαλλόλιπεν ἢ κλίσις. κλίνομεν οὖν ἀντ' αὐτοῦ τὸ στησον. στησάτω.

Λυϊκά. στησατον. στησάτων. 6

Πληθ. στησατε. στησάτωσαν.

Λογιστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείς. θέτω: ἔδει μὲν τῆς μετοχῆς οὐσης θείς θέντος θέτι εἶναι τὸ προστακτικόν· ἀλλ' εἴπομεν ὡς ἡμάρτηται αὐτό τε καὶ τὸ δός καὶ τὸ ἔς. 10

Λυϊκά. θέτον. θέτων.

Πληθ. θέτε. θέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ
κρόνου ἰσιστάτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τίθεισο. τιθέσθω: ἀπὸ τοῦ δευτέρου 16 προσώπου τῷ παθητικοῦ παρατατικοῦ γίνεται συστολῇ τῆς ἀρχούσης, ἐδίδοσο δίδοσο. πᾶν δευτέρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν παθητικῶν ὀριστικῶν τρέπον τὴν θε εἰς θω τρίτον προστακτικόν γίνεται, τίθεισθε τιθέσθω, τέθεισθε τεθείσθω, τέθητε τεθήτω. 20

Λυϊκά. τίθεισθον. τιθέσθων.

Πληθ. τίθεισθε. τιθέσθωσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυχελίκου.

Ἐνικά. τέθεισο. τεθείσθω: καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου γίνεται τοῦ παθητικοῦ ὑπερ-25 συνηλικίου, ἐδέδομην ἐδέδοσο δέδοσο.

Λυϊκά. τέθεισθον. τεθείσθων.

Πληθ. τέθεισθε. τεθείσθωσαν.

Λογιστου πρώτου.

Ἐνικά. τέθητι. τεθήτω: τὸ ῥῆμα ἐτέθη, με-50 τοχῇ τεθείς, τὸ προστακτικόν τέθητι.

Λυϊκά. τέθητον. τεθήτων.

Πληθ. τέθητε. τεθήτωσαν.

Μέσον ἀριστερου δευτερου.

Ἐνικά. Φοῦ. θέσθω: εἶπομεν ὡς τοῦ ἐθέμην
ἐδόμην διχῶς ἐστὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἰς ὀ καὶ εἰς οὔ.
ἀπὸ οὔν καὶ ἑτέρου γέγονε τὸ προστακτικὸν εἰς οὔ,
οὐκ εἰς ὀ.

Λοικά. θέσθου. θέσθων.

Πληθ. θέσθω. θέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Ἐγκτικὰ ἐπιρρητικὰ

κράτου ἐκαστοῦ καὶ προστακτικοῦ.

Ἐνικά. τιθεῖην. τιθείης. τιθεῖη: εἶπαμεν
ὡς ἢ εἰς ὀ ὀξύτονος μετοχή διὰ τοῦ ἦ κλινομένη,
τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς ἦν καὶ πρὸ αὐταῦ
τὸ ἰ δεχομένη, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἦν οὐκ τιθείς τιθέντος
τιθεῖην τιθείης τιθεῖη.

Λοικά. τιθεῖητον. τιθειήτην.

Πληθ. τιθειήμεν. τιθειήτε. τιθειήσαν.

Παρακειμένου καὶ ἡπερουνσελλίου.

Ἐνικά. τεθεικοίμι. τεθεικοίς. τεθεικοί:
τὸ ῥῆμα τέθεικα, ἢ μετοχή τεθεικώς τεθεικός, τὸ
εὐκτικὸν τεθεικοίμι. οὐ γὰρ εἰς ἦν, ἵπτι μὴ διὰ τοῦ
ἦ ἢ κλίσις τῆς μετοχῆς.

Λοικά. τεθεικοίτον. τεθεικοίτην.

Πληθ. τεθεικοίμεν. τεθεικοίτε. τεθει-
κοίσα.

Λογιστον κράτου.

ἔδει μὲν φήσασαι, ἀλλ' ἠέλωμεν κλίσην δὲ
ἀντ' αὐτοῦ τὰ στήσαιμι στήσαις στήσαι.

Λοικά. στήσαιτον. στήσαιτην.

Πληθ. στήσαιμεν. στήσαιτε. στήσαιεν.

Λογιστον δευτερου.

Ἐνικά. θέην. θέης. θέη: τὸ ῥῆμα ἔθη, ἢ
μετοχή θέης θέντος, θέην τὸ εὐκτικόν.

Υγυα

Δυϊκά. θείητον. θείήτην.

Πληθ. θείημεν. θείητε. θείησαν.

Μίλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσοιμι. θήσοις. θήσοι: τὸ ῥῆμα
θήσω, μετοχή θήσων θήσοντος, καὶ θήσοιμι τὸ εὐκτικόν. δ

Δυϊκά. θήσοιτον. θήσοίτην.

Πληθ. θήσοιμεν. θήσοιτε. θήσοιεν.

Ἐγκτικὰ καθηκτικὰ

χρόνου ἐνεσῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθείμην. τιθείο. τιθείτο: πᾶν πα-10
θητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχά-
την εἰς μὴν καὶ πρὸ τοῦ μ δεχόμενον τὸ ἰ, τὸ εὐκτι-
κὸν ποιεῖ, τίθεμαι τιθείμην, δίδομαι διδοίμην.

Δυϊκά. τιθείμεθον. τιθείσθον. τιθεί-
σθην. 15

Πληθ. τιθείμεθα. τιθείσθε. τιθείντα.

Ἡράκλειδου καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. τεθείμην. τεθείο. τεθείτο: τῷ αὐ-
τῷ λόγῳ ἀπὸ τοῦ τίθεμαι γέγονε τεθείμην.

Δυϊκά. τεθείμεθον. τεθείσθον. τεθεί-20
σθην.

Πληθ. τεθείμεθα. τεθείσθε. τεθείντα.

Ἄοριότου πρώτου.

Ἐνικά. τεθείην. τεθείης. τεθείη: τὸ ῥῆμα
ἐτέθην, μετοχή τεθείς τεθέντος, τεθείην τὸ εὐκτικόν 25

Δυϊκά. τεθείητον. τεθείήτην.

Πληθ. τεθείημεν. τεθείητε. τεθείησαν.

Μέσου ἄοριστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείμην. θείο. θείτο: τὸ ῥῆμα. ἐθέ-
μην· πρόσθήκη τοῦ ἰ καὶ συστολή τῆς ἀρχαίας, θεί-30
μην, τὸ εὐκτικόν.

Δυϊκά. θείμεθον. θείσθον. θείσθην.

Πληθ. θείμεθα. θείσθε. θείντα.

Μέλλοντες πρώτου:

Ἐνικά. τεθησοίμην. τεθήσοιο. τεθήσοιτο.
 Δυϊκά. τεθησοίμεθον. τεθησοισθον. τε-
 θεσοίσθην.

Πληθ. τεθησοίμεθα. τεθήσοισθε. τεθη- 5
 σοιντο.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θεσοίμην. θεήσοιο. θεήσοιτο.
 Δυϊκά. θεσοίμεθον. θεήσοισθον. θεήσοί-
 σθην.

Πληθ. θεσοίμεθα. θεήσοιαθε. θεήσοιντα. 10

ΠΕΡΙ ΤΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ

Τποτακτικά ενεργητικά
 χρόνου ἐπιστώτος καὶ παρατακικοῦ.

Ἐνικά. ἔαν τιθῶ. ἔαν τιθῆς. ἔαν τιθῆ: 15
 εἶπομεν ὡς παρατακικός παρακείμενος ἀόριστος τὸ τέ-
 λος τρέποντες εἰς ῥ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικῆν ἔπα-
 σιν. αὐστέλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἐπίθην-
 ἔαν τιθῶ, ἐδίδων-ἔαν διδῶ, ἔφην-ἔαν φῶ, τὰ μέντοι
 τῆς τετάρτης ἀόρητα ἔμεινεν. ὠφείλε γὰρ ἀπὸ τοῦ 20
 ἐξευγνῶν ἐπήγνυν-ἔαν ζευγῶ καὶ ἔαν πηγῶ μετὰ πε-
 ρισπωμένης εἶναι καθόλου γὰρ, ὧν ἡ μετοχὴ εἰς σ
 ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τούτων περισπαται τὸ
 ὑποτακτικόν. τὰ μέντοι δευτέρα καὶ τρίτα τῆς μὲν
 πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ἦ, τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοῦ 25
 α, τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ ὦ. ὁ Εὐριπίδης.

δύναμιν ἢν διδῶ θεός.

Δυϊκά. ἔαν τιθῆτον. ἔαν τιθῆτον.

Πληθ. ἔαν τιθῶμεν - τιθῆτε - τιθῶσι.

Παρακείμενον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. ἔαν τεθείχω - τεθείχης - τεθείχη. 30

Δυϊκά. ἔαν τεθείχητον - τεθείχητον.

Πληθ. ἐὰν τεθείκωμεν - τεθείκητε - τε-
θείκωσιν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν ἐὰν θήκω, ἀλλ' ἄρρητον ἔμει-
νεν. ἀντ' αὐτοῦ οὖν ὁ ἐὰν στήσω - στήσης - 5
στήση.

Δυϊκά. ἐὰν στήσητον - στήσητον.

Πληθ. ἐὰν στήσωμεν - στήσητε - στή-
σωσιν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶ - θῆς - θῆ: ὁμοίως καὶ ἐπὶ 10
τοῦ δευτέρου Ἀορίστου ὅλα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν
ὑποτακτικῶν διὰ τοῦ ἦ. τὰ μέντοι τῆς τρίτης συζυ-
γίας διὰ τοῦ ῶ, ἐὰν γνῶ γνῶς γνῶ, ἐὰν βιῶ βιῶς βιῶ.
ῥάων γένηται καὶ βιῶ.

Δυϊκά. ἐὰν θῆτον - θῆτον. 15

Πληθ. ἐὰν θῶμεν - θῆτε - θῶσιν.

Ἐποτακτικά καθηκτικά
χρόνου ἡγετώτεος καὶ παρατάτικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τιθῶμαι - τιθῆ - τιθῆται: εἶ-
πομεν ὡς πᾶν καθηκτικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, 20
τὴν ἐσχάτην μεταποιῶν εἰς μᾶι καὶ τὴν παραλήγου-
σαν τρέπων εἰς ῶ τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, τίθειται - ἐὰν
τιθῶμαι, ἴσταμαι - ἐὰν ἰσῶμαι. τὰ δὲ τρίτα τῶν
ἐνεργητικῶν ὑποτακτικῶν δευτέρᾳ ἔστι τῶν καθηκτικῶν,
καὶ ἀπ' αὐτῶν προσδέσει τῆς ται τὸ τρίτον γίγεται, 25
ἐὰν τιθῆ - τιθῆται, ἐὰν ἰσῆ - ἰσῆται, ἐὰν διδῶ -
διδῶται.

Δυϊκά. ἐὰν τιθῶμεθον - τιθῆσθον - τι-
θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν τιθῶμεθα - τιθῆσθε - τι- 30
θῶνται.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶμαι - τεθῆ - τεθῆται: τέ-

θεμαι τὸ ὀριστικόν, καὶ τροπή τῆς παραληγουσῆς εἰς
 ᾧ τεθῶμαι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐὰν τεθείκομαι φησὶ εἶ-
 ναι αὐτὸ ἀμαρτύως, ὡς φησὶν Ἡρωδανός.

Ἄντικά. ἐὰν τεθῶμεθον - τεθῆσθον - τε-
 θῆσθον. 5

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεθα - τεθῆσθε - τε-
 θῶνται.

Ἐπίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶ - τεθῆς - τεθῆ: εἶπομεν
 ὡς ἂν ἡ μετοχή εἰς σ' ὀξύτωνος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, 10
 τούτων εἰς ᾧ περισπώμενον τὸ ὑποτακτικόν, ἦν οὖν
 τὸ ῥῆμα ἐτέθην, ἡ μετοχή τεθείς, τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν
 πεθῶ, ἐὰν ρέθῶ.

Ἄντικά. ἐὰν τεθῆτων - τεθῆτων.

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεν - τεθῆτε - τεθῶσι. 15

Μέσου ἁορταίου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶμαι - θῆ - θῆται.

Ἄντικά. ἐὰν θῶμεθον - θῆσθον - θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν θῶμεθα - θῆσθε - θῶνται.

εἶπομεν ὡς πᾶν παθητικόν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτι- 20
 κόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μαι καὶ ἐν τῇ παραλη-
 γούσῃ λαμβάνον τὸ ᾧ ὑποτακτικόν ποιεῖ, συστέλλον
 τε τὴν κλιτικὴν ἔκασιν. ἦν οὖν ἐτέμην - ἐὰν θῶμαι,
 ἐδόμην - ἐὰν δῶμαι, ἐφάμην - ἐὰν φῶμαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

25

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ

χρόνου ἑνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθεῖς. τιθεῖσα. τιθέν: πᾶν ῥῆμα εἰς
 ἢ λῆγον μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν,
 εἰς σ' ὀξύτωνον ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἐτετύφειν τετυφώς, 30
 ἐτύφθην τυφθεῖς, ἐτίθην τιθεῖς.

Ἄντικά. τιθέντε. τιθεῖσα.

Πληθ. τιθέντες. τιθεῖσαι. τιθένται.

Παρακειμένου καὶ υπερσυντελικού.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικυία. τεθεικός.

Δυϊκά. τεθεικάτε. τεθεικυία.

Πληθ. τεθεικάτες. τεθεικυία. τεθει-
κότα. 5

Αριστοῦ πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν εἶναι θήκας, ἄλλ' ἐσιωπήθη, ἀντ'
αὐτοῦ δὲ τὸ στήσας κλίνομεν, οἷον ατήσας. στή-
σασα. στήσαν.

Δυϊκά. στήσαντε. στήσασα. 10

Πληθ. ατήσαντες. στήσασαι. στήσαντα.

Αριστοῦ δευτέρου.

Ἐνικά. θείς. θείσα. θέν· καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ
τοῦ παρατατικού ἀπὸ τοῦ ἔδη γέγονεν.

Δυϊκά. θέντε. θείσα. 15

Πληθ. θέντες. θείσαι. θέντα.

Μέλλαντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσω. θήσουσα. θήσω.

Δυϊκά. θήσοντα. θήσουσα.

Πληθ. θήσαντες. θήσουσαι. θήσοντα. 20

Μετοχὰὶ πικθητικαὶ

χρόνου ἰσοτάτος καὶ παρατατικού.

Ἐνικά. τιθέμενος. τιθεμένη. τιθέμενον.

Δυϊκά. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθέμεναι. τιθέμενα. 25

Παρακειμένου καὶ υπερσυντελικού.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμένον.

Δυϊκά. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμέναι. τεθειμένα. 30

Αριστοῦ πρώτου.

Ἐνικά. τεθείς. τεθείσα. τεθέν.

Δυϊκά. τεθέντε. τεθείσα.

Πληθ. τεθέντες. τεθείσαι. τεθέντα.

Μίσην ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. *θέμενος. θεμένη. θέμενον.*

Δυϊκά. *θεμένω. θεμένα.*

Πληθ. *θέμενοι. θέμεναι. θέμενα.*

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἑνικά. *τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθη-*
σόμενον.

Δυϊκά. *τεθησομένω. τεθησομένα.*

Πληθ. *τεθησόμενοι. τεθησόμεναι. τε-*
θησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἑνικά. *τεθεισάμενος. τεθεισομένη. τε-*
θεισόμενον.

Δυϊκά. *τεθεισομένω. τεθεισομένα.*

Πληθ. *τεθεισόμενοι. τεθεισόμεναι. τε-*
θεισόμενα.

15

τέλος τῶν εἰς μὴ ἡμέλιων.

ANNOTATIO CRITICA.

LEXICA SEGUERIANA edita sunt e codice Segueriano s. Coislino 345, quem certatim celebrarunt Montefalconis (Biblioth. Coisl. p. 465.), Ruhnkenius (Tim. p. XVIII.), Villoisio (Apollon. Soph. p. XLII.), intelligentiores illi Tittmanno (Zonar. p. XII.) indices. **APABIOT]** Cod. ἀραβίου.

3, 4. Cod. προσφέρεται. Correx. Schaeferus ad Corinth. p. 160.
6. ἀφήλει] Scr. ἀφήλει, 11. ἤγου] Cod. ὄτιον. Et
mox καὶ εἴρηται δι. 20. τῶ] Cod. τὸ. 24. Vid.
Lobeck. ad Phrynich. p. 730. 26. Cod. ἀμελταίς.

4, 4. Cod. γε εἰ — ἐπετάξον. 5. Cod. ἐπιτάξον.
11. Αἰνείας δ' ἐπαίξαι] Cod. καὶ ὁδ' ἐπαίξαι. 12. Cod.
δ' ἔλασ' ἐς. 16. Cod. τὸ ἀγαλλία. 18. ἀληθῶς]
φανερῶς ap. Valckenar. ad E. Hippolyt. 368. 21. ἤιον]
Cod. ἤκειν. 22. Ἀωρίη] Cod. ἄωριαν ἤκειν. 23. δέον]
Cod. δέου.

5, 3. μεταβάσει] μεταβολῆ ap. Bast. ep. crit. p. 211.
15. τῶ] Cod. τὸ. 18. τὸ] om. Cod. 27. Scr. ἰσ-
παγμαῖος. Qui infertur indicativus, cum tuetur Bastius epi-
metro 2 ad Schaeferi Plutum Hemsterhus. p. XXXIX; idem
Ep. crit. p. 155. ediderat καλοῖτο.

6, 1. ἀκίμων] Vid. Valckenar. ad E. Phoen. p. 81. b.
4. Cod. ἀκίματος. 9. Cod. ἄρχον. 10. Cod. ἐπιγ-
γελαν οὐδὲ ἀρ. δ. 14. Platonis locus est de Rp. 2.
p. 361. C. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 248. a. 20. τὸν]
Cod. τὸ. 29. Cod. ἢ τὴ σαφῶς.

7, 7. Cod. ἀπὸ θύρατος. 13. Cod. οὐδὲ — οὐδὲ.
19. Cod. ἐκαθάρσαντο δὶον τὰς ἀποδοτομκῆσεις ἐκοιδῶν, οἶον
ἐκ τοῦ δέου τοῦ φέρματος, καὶ — Quorum partem delevit
Ruhnken. ad Tim. p. 40. 26. αἰχμή] Cod. αἰχμήν.
33. Cod. ἀδόξως.

- 8, 1. τὴν νόσον] Cod. τινός. Correxit et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρονίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέρεμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέραμα — στικτός — προσήπτεν.
22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αἰτούμενος.
30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 8. Ἰσκανῆς] Cod. ἀνακινεῖν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. ἀλητοφῶντι. 12. Scr. ἦ. 17. Cod. τὸ, omisso ἰαοκ ἦ. 18. Cod. ἀρακτην. 24. δ'] om Cod.
26. σημάειν] Ambigua scriptura codicis. Possis et δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris.
31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. κρόβους — ἰποτελευσα. 32. Scr. οἶον. 33. ἀγαθὸν ἀγαθὸς οἶον] Desunt cod.
- 10, 4. Ἀράμενον] Cod. ἐράμιον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἤψημένον] Cod. ἐψήμων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδρῦναι. 17. Cod. στέφανω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλίον] Cod. πλίον. 29. πέγιον] Cod. πλάγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρῶσωπον, οὐχὶ ἀπέδραν, καὶ ἐπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνιδταῖς· δειρο δ' ἐν οὐκ ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυτος ὁ αὐτός τὸ κατέπυτος. 12. Cod. πυθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀσαφῆ ἔχηται aut simile aliquid. 17. ἦ om. cod. Paulo ante malim αὐτη. 18. Cod. εἰς. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἀρτι cum suture coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 26. Cod. ἔχον. 33. Scr. βούλεψ.
- 12, 3. Cod. οἰδι. 4. Cod. ἄμβρος. 5. Cod. ἐφ' ὄν. 9. Scr. θολόν. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 16. τὸ] om. cod. 22. Cod. θεατροποιεῖν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori διόν. 24. Cod. οἶον. Correxit et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ἀσαφῆ λακωσίζω τὸ τὰ λ. καὶ β, τὸ τὰ β.

- 13, 4. ἡμφιγύβου] Cod. ἀμφιγύβου. 7. τῷ εἰσέρμῃ — ἐξ
 ἑνωτίου apud Ruhnk. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἄθῃ
 et v. 9. λέγεις. Ruhnk. ad Tim. p. 199. a.: Ἰδεὺν ἄλλως, ἕμοια
 σημαίνει τῷ μ. λ. τὰ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.
12. Cod. ἐκάτερον^{οἷς}. Eudemus: *) ἀμνηστὶ ἀμνημονεῖ. ἀμνηστῶν
 ἐπιλήμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διαγύσαι] διανύσεται a prima manu.
 29. Cod. ἢ οὐδ'. 32. Φοφοκλῆς] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τόν. 24. Cod.
 ἀλλεῖ ἀλεινοίμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhnk. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Ἰσό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθῆνόν καὶ ἀχθῆνά. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. γ. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεψιφῆν — ἀδελφιδῆν.
 23. εἰς Ἰσιώνια] Cod. ἐπιδώρια. 26. τόνου] Cod. τόπου.
 27. Cod. τὴν μελοποίταν ἢ τὴν μεροποίταν τυχόν.
- 16, 2. ἀλωῶν] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἔσθα. 5. καὶ
 μητραλοίας] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter versus sunt a
 recentiore manu. 7. δι] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὄφειλε. 29. σὺνθεῖν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. αἰ] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud Valcken. ὀρεισάδες.
 15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Ἀυθένιστος
 ὁ ἀκουσθητός καὶ ἐν τοῖς καθ' ἓνα θελοῦν ἀριθμηθεῖσθαι, ἢ ὡς
 ἀπαξίων πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἑαυτῷ θύνασθαι ἀπὲρ
 πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεκτιηθείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμειξίας δι'
 ἀπλότητι γνῶμης. 26. αὐθένιστα λέγει] Cod. ἀλλὰ τὰ
 ἑωστω λέγοντα. 28. Scr. αὐθενίστου. 29. ἀκωνιστικός] Cod.
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537: ἀγωνιστικός] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart. f. max. fol. 288, litteris grandibus: ex Bibliotheca Io. Hungalti Boistallerii: emi a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima manu λέξων χρησίμων συναγωγῆς, αἷς μάλιστα κέχρηται ἕκτος τε καὶ τῶν συγγραμμάτων οἱ λογιστικοὶ: a secunda εἰδήμων ἕκτος, a tertia εἰδήμων ἕκτος περὶ λέξων ὁμοίων. Auctorem Christianum præcedunt in prima pagina ἀπὸν, ἐπὶ, ἀπὸν, ἀπὸν.

- ἀγοραστίας. 33. In margine a manu recentiore haec adduntur: εἴρηται οὖν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀσκῶν, παρόσον οἱ τοῖς ἀσπῆς ἐργαζόμενοι μετὰ τινοῦ ἐπιμελῶς ἐργασίας τέτους ἐργάζονται.
- 18, 1. Cod. κίβων. 3. Cod. ἄβουδος. 7. Scr. ἄτα-
ξάταρες coll. p. 331, 27 et 415, 15. 10. [σαι] Cod. αῖ.
13. ὀρῶμαι (ita enim scr.) ὀρᾶ] Cod. ὀλώμαι ὀλᾶ.
26. Cod. εἰρημένον. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.
27. Cod. ἡροδότου.
- 19, 13. Margo: μικροῦ δεῖν με καὶ τοῦτο παρέδραμεν ἀνάτια τοῦς ἐνθρῶπους δορομάζεσθαι, ὃ φίλων ἄριστε καὶ ἐπέεωα φίλων τα-
ράσει, phrasi et nomine Photium referente. 16. Cod.
δο. quod vellem non tetigissem. 26. τῶ] Cod. τὸν.
30. Cod. ἀνεχατίσας καὶ ἀνακόψαι, punctis illis, per quae
glossas ab interpretamentis dispescit, post vocem τοῦτίσας
positis.
- 20, 5. Cod. ἀσφαλιῆ et a correctore ἀσφαλιῆ. 8. τῶν]
Cod. τὸν. 10. Cod. καὶ ἄρτι γενειῶσκων. 15. Cod.
ἀελιῆς. 17. ἀτενῆς] Cod. ἀγενῆς. 20. Cod. a
prima manu μήπω βεβληκός. Conf. p. 49, 38.
- 21, 11. Cod. κήσματα. 12. Cod. a prima manu ἀνδρε-
ροστια, a secunda ἀνδραροστια. Correx. Bast. ad Gregor.
Cor. p. 260. 14. Cod. ἀνθρωπίλακος. 15. τοῦ] Cod.
τοῦτου. Conf. Toup. animadv. in Schol. Theocrit. p. 209.
17. ὄ] Cod. οὐ. 18. Cod. ἀειλθγια δότιμα. το δ' αἰ
λέγειν. 20. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 505.
22. Cod. αἰσχροποιούσα. 27 et 28. Cod. προσάλειν.
30. τῶ] Cod. τοῦ. 31. τοῦ δεest.
- 22, 1. Apparet mutilum esse locum. 8. Margo rec.: ὡς
μήλα, αὐτοῖσι μήλοισι καὶ αὐτοῖσιν ἄσθειν μήλων (Hom. II. 9, 542.).
14. λέγεται δε] Cod. δε: Bastius ep. crit. p. 284. ἴσσι, ap-
pend. p. 56. ἴσσι δε. 17. ὡς] Cod. καὶ. ζωός [ως]
Cod. ζω ζῶ. 21. Cod. ἴππον. 29. Adduntur haec:
καὶ πύλη πύλας ἢ ἐν θεμελίωσιν ἀνοδος. 33. Cod.
ἀντην.
- 23, 6. Cod. ἀλόρημα. 23. Altera πῖρ] δεest. Margo:
λέγεται τοῦτον, ἢ μὲν πῖρση ἀλόρημα ἢ πῖρ] τοῦ ἐρίστου, ἢ
μετ

ματ' ἐπιλήθη δὲ ἀριστον, ἤτις καὶ ἐωθινή· μετὰ δὲ τὴν ἐωθινήν
τὴν δαλιανήν· τὴν τετάρτην δὲ δόξον διὰ τὸ τὸ δόρον παύσθαι

- ἤδη. 27. Cod. καὶνὰ. Mox om ἄν.
- 24, 14. τίθενται] Cod. τίθενται τὴν φωνήν. 15. Cod. ἀκο-
λλῆσαι et mox σκόλου. 16. ἐφ] Cod. ἐφ. 19. ἀσκα-
λλῆ]. Cod. σκαλλῆ et ἀρόθειν. 29. Cod. ἀροτιῶν et
ἀροίαι. Vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 443.
- 25, 2. μέντοι] Cod. μέν. 14. Conf. Ruhnk. ad Vell. 2, 19.
p. 131. b. 15. Cod. ἀπολειστοικον. 19. Cod. οὐκ
ἐρήδομα. 21. γῆ] Cod. ἄ; Valcken. ad Eurip. Hippol.
890 ἄ γὰρ. Conf. id. ad v. 1339 et Lobeck. ad Phrynich.
p. 563. 29. Cod. ἀστράγυλα.
- 26, 1. Cod. ἀποστοματῶν. 8. Cod. ἀπταίρων.
13. ψίχος] Cod. ἴφος. ἐν Φαίδρω] p. 31 nostrae editionis.
- 27, 1. Cod. ἀπόρησις. 2. ἐν τῇ πολιτείῃ] 2. p. 57, 3.
7. φαρμακῶν Ruhnken. ad Tim. p. 115. b. 10. Cod.
ἀντιβάλλειν. 14. Cod. ἀνασχιδαυλευσθῆναι. Vid. Ruhnk.
ad Tim. p. 32. b. 28. δευτέρω] p. 70, 7.
- 28, 2. Cod. ἀμφιλόγη. 6. Cod. ἄμαζαν. 8. Cod.
προέδομα. 10. Deest ἄν. 17. Δημοσθένης] p. 400, 2.
Reisk. 21. οὐσπεύδειν] Cod. σπεύδειν.
- 29, 2. καὶνή] Cod. κρη. 4. παραπροσβείας] p. 354, 11.
7. δυαῖν] Cod. β. Sic et p. 33, 2. 9. Cod. κλέπτῃ
et λωποδύτην. 14. Cod. ἀναβοήσατε. Δημοσθένης]
p. 433, 20. 28. Cod. ἦ τα. Leg. ἦγουν. 29. Vid.
Lobeck. ad Phrynich. p. 655. 32. Cod. βοῶν.
- 30, 5. Cod. πρὸς βασιάνιον. 16. τὰν] Cod. τῆα.
22. Βόλος] Leg. fortasse βάλος coll. Pierson. ad Moer. p. 95. a.
23. Cod. ββελυγμαία. 30. Cod. δρύγιον.
40. Vid. Ruhnk. ad Ernest. opp. p. 133. ed. Tittmann.
17. γλατ τὴν] γοητεύοντα Pierson. ap. Ruhnk. ad Tim.
p. 73. b. 27. Cod. κατωπέπτωκιν. 29. μῆ] deest.
μαλλὰ τὸδ μῆ. 31. δὲ] deest.
- 32, 5. Cod. γενία. 11. εὐγενῆς] Fortasse leg. εὐμνωῶ.
18. Cod. ἄγρον. Bast. ad Gregor. p. 920. 20. Cod.

- θύραις. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 74. 21. Cod. ὑμενικά.
 27. Cod. γέγον δόξαι. 30. Cod. ἀργυροῦς ἢ δὲ οὖν.
 33, 10. Cod. γογγυλῖς. 14. λινῶν] Cod. λευκῶν.
 18. Cod. γαστροχάρυγδις. κατεσθιόντων] Malim πόντ
 ἰσθιόντων. 20. Cod. ἀναθυῶ. 27. Cod. προβήματα.
 28. Cod. ἐπιμυγνύμενον. Cf. p. 52, 1.
 34, 3. Cod. γυναικῶν. 4. Cod. γόννης. 12. εἰ] deest.
 21. ἐν] deest. 28. Cod. ἀπειλητικῶς. 29. Cod.
 πιθήηκεν. 32. ὅπερ] Cod. ὅσπερ.
 35, 1. Cod. διασχιδῖς. 6. Cod. διαίρειν. 27. Cod.
 δαικῶν. 20. τὸ deest. 21. Cod. οὐ διεφθαρει.
 30. Cod. δέτως.
 36, 6. εἰ] deest. 17. Cod. ὄνου. Correx. Valckm. ad
 Adon. p. 346. B. 22. Cod. γινόμενον. 23. οἱ] ἡρα-
 λιμ ὄνον. 29. ἃ ἀρπαγμῶς] desunt.
 37, 3. Scrib. διαμιλλήσασθαι, invito codice. Ita Hast. ep. erit.
 p. 216. 4. Cod. διαλίξεσθαι. 5. παρὸν] Cod. πολλοί.
 8. Cod. κέρων. 18 et 20. Cod. ἑτεροκέφαλον.
 31. Cod. φεβοφίος. 33. Cod. βρώμας.
 38, 1. ἰδομαι] Cod. ἰδομεν. 2. ἰδομαι] Cod. ἰδοται.
 7. Deest articulus. 12. τῷ] Cod. τὸ. 14. γὰρ]
 deest. 25. ἐφ' οὐρουῶν] Cod. ἐκ φέτου οὖν. Et διαφρη-
 μένου ἄχθους.
 39, 20. Cod. ὑποθήματα. 22. τὸ] deest. 25. οὐ τὸ]
 An legendum οἶον? Mox Cod. εἰάσαι. 29. ἐμπυρεῖσθαι]
 Cod. ἐμπυρεῖσθαι πῦρ.
 40, 4. Cod. πλουτεῖν. 7. Cod. προδιδόμενα. 9. Deest
 ἀντί. 21. Cod. εἰδύσιος. 23. Cod. εὐθετεῖ.
 33. λέγει] Cod. λέχει.
 41, 2. Cod. λαμβείοις. 4. Deest ἐγδ. 5. Cod. τοῦτο.
 8. Cod. κλήσις. 21. Post ζωμήρησις lacuna est ver-
 suum 14. 28. Conf. Koen. ad Gregor. p. 150. ed. Schaeff.
 29. τῆς] Cod. τοῦ.
 42, 1. Cod. ἡπάλιος. 2. τὸ δὲ ἡπάλιος διὰ — apud Ruhnk.
 ad Tim. p. 134. b. 6. Cod. σσεύρασι. 9. Vid.
 Lobesk. ad Phrynich. p. 64. 16. Cod. βάλια. 25. Cod.

29. Cod. *Θάλ. κόπτε.* 33. Cod. *προβολή.* Vid. *Suid.*
 43, 5. *Σεινύ]* Cod. *Φίμβρα.* 6. Cod. *Φήμβρα.*
 7. Cod. *Θωράκιον.* 12. Cod. *Θωραχθεῖς μεμνησθῆναι* —
 τὸ —. 16. Cod. *Θησαύριον.* 25. *Hesychius: οἱ τῶν*
ἐχνεύμενες λεγόμενοι.
 44, 5. Cod. *ἐκεῖτους μὲν.* 12. Cod. *βαίε.* 17. Cod.
ὕλωμενοι. 30. Cod. *κεχρησμένοις.*
 45, 9. τὰ δεστ. 16. Cod. *καχιστής.* 17. Cod. *ἀμα-*
θίας. 22. *καταπλήσω σε Bast. ep. crit. p. 230.*
 29. Cod. *καταδην.* 31. *γῆσθου]* Cod. *γῆσου.*
 33. τὸ δεστ.
 46, 1. Cod. *ἄσπρα.* 12. *καταφρονεῖν]* *καταφροεῖν* *Wytten-*
bach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 12. 16. τῶ] Cod. τὸ.
 18. Cod. *πεπληγμέναι:* *Ruhnk. ad Tim. p. 105. a. πεπληγθαί.*
 19. *προσθήκη* *Ruhnk.* 20. τὸ — *κρησίσθαι]* τὸν *κα-*
κρησίσθαι ἐπὶ ἑλάτῳ id.
 47, 18. *ὕψιστον]* Cod. *εὐθείων.* 20. Cod. *καίς.*
 24. Cod. *διαίρων.* 32. τὸ] Cod. τὰ.
 48, 5. Cod. *his ἔχων.* 13. *πολιτικώτερον* *Bast. ep. crit. p. 230.*
 14. . . .] Cod. *σ τ.* 30. Cod. *δύο.* Item p. 49, 19.
 33. Cod. *προσσεινόντων.*
 49, 13. Cod. *κρίσα.* 17. Cod. *ἀπεικολυμφοί.* 21. Cod.
παραπονούνται. 29. Cod. *λεπτοσχιδῶς.* 31. Cod. *ἐπι-*
λεπτον.
 50, 1. Cod. *δι' οὐ καὶ ἕλεξεν τῆν καὶ τῶν ἄλλων* —. *Correxist*
ex parte Montefalconius Bibl. Coisl. p. 467. 3. Cod.
λεμῶν. 9. *κοῖλον]* Cod. *κοινῶν.* *Hesychius* *ληκυθιστής*
κοιλώθωνας. *Mox cod. ληκίθωνας.* 23. *διαφέρουσαν* *apud*
Ruhnk. ad Tim. p. 172. b.
 51, 4. *Alterum λέγων dalecamp.* 6. Cod. *λέγος.*
 7. Cod. *λεψηναίας.* 10. *Deest articulus.* 11. Cod.
λόστρον. et ποx κατασκευασθῆναι. 13. Cod. *μένον μὲν ἐν.*
τοῖς] Cod. *τοῖς.* 18. *δλοναυτῶν]* Cod. *iterum ἱεροκινητῶν.*
Vid. p. 36; 13. 20. *τόν]* Cod. *τά.* 28. *Deest μή.*

31. Vid. Valck. *anira*. ad Ammon. p. 39. 32. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
- 52, 5. Cod. *μολυβδαῖν*. 6. Cod. *μείθυ*. 15. Cod. *πράξαντο*. 16. Cod. *γενικαῖ*. 21. Cod. *συνετηγμένον*. Fortasse leg. *συντηγμένον*. 23. *νιομηρία*] Cod. *νομηρία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νεω-
αι* ^{αο} ^{αι} *λια*: *ἴστιν νῆως λῆως* — *νεωλεα*. 29. *νῆστεις* Lobeck. p. 326.
- 53, 5. τὸ] Cod. τὸν. 8. Cod. *θ* — *δ*. 13. Cod. *ὄφ-
θαγγαλίαις*. 29. Cod. *ὄφραύζει*.
- 54, 14. *διαγελώσης* Lobeck. p. 275. Idem mox *ἐξελχοτος* et *ἀγορά*
ἀμφὶ τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν. 28. Cod. *ἀρρόθμων*.
- 55, 1. Cod. *δίη*. 4. *εἰπεῖν*] Cod. *εἴρειν*. 12. Cod. *ῶπταῖσιν*. Ruhnck. ad Tim. p. 198. a: *τὸ σημαῖνόν ἴστιν ἐπι-
φημῶτων*. 18. Deest *ἄν*. 30. Cod. *ἄρα ὄφραθίας*] Cod. *παρονθίας*.
- 56, 1. *ἐγκαθίστα]* Scriptura ambigua. Possis legere *συγκα-
θίστα*. 22. Deest *οἶκ*. 26. Cod. *προββαλεν*.
27. Cod. *φωραθέντες*. 32. *ὄχειον*] Cod. *ὄχειαν*.
- 57, 9. Cod. *ψάβδος*. 10. Deest *μέν*, et v. 12: *ἐπ*.
25. *ὄνω*] Cod. *ὄντων*.
- 58, 9. Cod. *εἶπεν*. 10. *καὶ ἄνυξ*] ὁ *ἄνυξ* apud Bast. ep.
crit. p. 155. 11. Cod. *παροξόνια*. 17. Cod. *ἀργα-
λείαις*. 21. Cod. *πρωῶδην*. 28. Deest *δι*.
- 59, 1. Cod. *πρωῶδην*. 7. Cod. *ἑκαταπύτων*. 10. *ἀπὸ*] ^δ
Cod. *ὡς ἔπὸ*. 26. Cod. *φιλονικος*. 28. Cod. *δεδου-
λωμένων*.
- 60, 3. Cod. *κοικίλα κενεργημένα*. 4. Cod. *λευκίαις*.
7. Cod. *προφειῖσθαι* cum Hesychio. *διαζομένους* Suidas.
16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλοκληρος*] Cod. *ὁ κληράς*.
28. *τύρεμα*] *εὔρεμα* Ruhnck. ep. crit. 1. p. 43. 31. Cod.
περιεργασμένος. 32. Cod. *πρωπέρτου*.
- 61, 1. *ποντοκίαι]* Cod. *πρωτοκίαι*. 9. Cod. *ἐκότερον*.
18. Cod. *πρὸ*, circumflexa. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod.
δυνασθίαις. 31. *χόρτος*] *φόρτος* Pierson. ad Moer. p. 115. a.

62, 3. Cod. συμβόλευσον φίλον. 7. σπονδῆς] Cod. σπόδης.

9. εἰ] Cod. δ. 16. Deest ταῦ. 18. Cod. ἐσθίοντά
τινα σιάλον τινα ἐπίοντα. 30. Cod. ἐθήμηνα. 32. τε-
κτῆρασθαι] Cod. τεκτῆναι.

63, 5. Cod. σικυοσπερματίας. Vid: Intpp. ad Hesych. h. v.

-6. πολλῶν] πάντων Lobeck. p. 259. 14. Cod. κρεῖ.

21. Deest τῷ. 24. Deest ἄν.

64, 1. Cod. φιεραγμητόν. 5. Cod. φανερός. 14. Cod.
στόμης. 16. Vid. Valcken. ad Theocrit. 2, 55.

19. Cod. συμμασθητά.

65, 3. Cod. τεμαχημενον: Bast. ep. crit. p. 262. n. (105). τε-
μάχη μὲν. Idem σκελλδας. 13. Cod. ἄχθους. 18. πα-

τράσων] Cod. πρύγμασων. 21. Cod. νεολαιας: 22. Cod.

λαοῦ. 30. Cod. τηθαλαδοῦς.

66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. μακροῦ. 14. τετημέλημαι]

Cod. τετηλέμημα. 30. ὑπὸ] Cod. ἀπὸ. 32. τὸ] Cod. τῷ.

67, 7. Φρίνχιος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ παρατίθεται τὰ ὑπό-
ξυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἶρηται δέ, φησί, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιπολῆς ἐπιλέχεται ἄργυρος. κείτω δὲ ἐπὶ
τῶν λαμπρῶν μὲν ἔσωθεν καὶ ἐπιμικῶν, ποτηρῶν δὲ τὰ ἔσθον.
Διοχίλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιαδὸς ἐν τῇ λέξει τού-
του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐπιλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μένανδρος ἐν
τῇ Περικίᾳ φησὶν „οὐδ' αὐτὸς εἰμὶ σὺν θεοῖς ὑπόξυλος," οἷον
κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίων καὶ πε-
ρηργυρωμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
fol. 186. 23. Cod. ὑπερευρύβαντος. 32. Cod. ὑποψόνην.

68, 5. ὑπουλα] Cod. ὑπουλον. 6. Cod. ὑγείας. 9. De-
est δέ. 32. Deest τῶν.

69, 5. Cod. κοινῶς. 12. Vid. Creuzer. Meletem. f. p. 3.

15. Cod. ὑπερκενώμενος. 20. Cod. ἐπινοσῆ. 29. Cod.

τετριμμένον. 32. Cod. φειδαλφιστήν.

70, 1. Cod. φερίπς. 3. τείνεσθαι Valcken. ad Theocrit.

1, 43. 4. Cod. πρῶττοντι. 17. Cod. λέγειν.

28. Cod. ἐπὶ et καθύλαται. 32. Cod. δειπνοῖς.

71, 4. Cod. φήλικες et v. 5. φιλοῦν. 8. Cod. φιλοκρίνειν.

9. δακτύλτειν] Cod. διαπρῶττειν. 15. Cod. φερερωτοῖν.

18. οὐλόγητος] An ελιόγητος? 19. Cod. φαλου.
 23. φοσηται] Cod. μαθηται. 24. Cod. οὐ γρομμυτικοῦ
 ἢ οὐ μ. 25. Cod. φρουάνδιον. 27. Cod. φιλέμφρω-
 πος ἄνος: ad marg. ab eadem manu γε. καὶ φιλέμφωλος.
 72, 13. Cod. πολὺς. 19. Cod. δύο. 26. Cod. χειλο-
 νίδης — χειλόγη.
 73, 15. τοὺς ἔππους] Cod. τὰ σκαύη. Conf. Suid. 18. Cod.
 ψηλαφίνδρον. 25. τοῦ] Cod. τὸ. 27. διὰ ψυχροῦ πι-
 νομένου] Num ὕδωρ ψυχρὸν πίνοτος? 31. Cod. ἀπικῶς.
 74, 2. Cod. ἀνυσιμός. 3. ὡς] ὡς ἐμοί Toup. in Suid. 1.
 p. 454. κατ' ἄλλω] Cod. κατ' ἄλλω, quod amplectitur
 Toup. in Suid. 2. p. 116., correxit Koppiers Obs. philolog.
 p. 86. Conf. Porson. append. ad Toup. 4. p. 469. et Bast. ad
 Corinth. p. 795. 5. δ] Cod. φ.

ANTIΛΑΤΤΙΚΙΣΤΗΣ] Cod. ἄλλος ἀλάβητος. Vid. Ruhnk.
 hist. crit. p. LXXXIX et de Antiphonte p. (Reisk.) 828. Bast.
 ad Corinth. p. 155. Porson. ad E. Med. 264.

- 77, 2. θεαίνη] p. 142. d. Steph. 25. Cod. ἀντιφ.
 78, 18. Cod. a prima manu πολυέκτου.
 79, 9. διαφόρος] Fortasse leg. ἀδιαφόρος. 11. ἀναπίσαι:]
 ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 30. Vid. Lo-
 beck. p. 21. 31. Cod. δεῖ. 33. Vid. Lobeck. p. 90.
 80, 1. Vid. Ruhnk. ad Ernest. ep. p. 17. 9. Cod. ἐπι
 τὸ — πῦν τὸ —. 28. Cod. ἐπιπόμω την ἴρο.

- 81, 22. Cod. ἐγὼ. 23. Cod. αἰεὶ καὶ κατ'. 28. οἶον-
 ται] Cod. οἶον τε. Item p. 83, 4, 87, 15.
 82, 2. Cod. κεύθει. ἄλλο] ἐνταῦθα δοκεῖ συγκεχῆσθαι τὸ δι-
 κόν, ὃ δηλοῦ τὸ ἕτερον. ἴδει γὰρ οὐκ ἄλλα ἀλλὰ ἕτερον ἐπείν.
 τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλειόνων τίθεται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ δύο. ποθα-
 νεύονται δὲ ἐπὶ τῶν ἁμοιούτων τὸ ἕτερον. Cod. Coisl. 177.
 11. Cod. καὶ ἐπιγραφῆ. 13. Cod. βούπυλλον. 15. Cod.
 ἀμφιανέω. 18. Cod. ἀραισαγινοῖς. 29. Cod. ἀνι-
 θέσαι — ἐγγνησαι. 31. λέγου] Cod. λέγουσι.
 83, 2. κρῆτερ] Cod. παρῆα. 18. Φιλιάλλος] Φιλιάλλος
 Ruhnk. ad Ernest. p. 167. a. 20. ἀναλέγει] Cod. ἀναλείπει.

- 84, 7. Cod. φησι. 11. Vid. Lobeck. p. 616. 24. Cod.
24. Cod. βλεφθεῖς.
- 85, 9. Στρατῆς] Cod. στρατηγὸν οὐκ ἐκβιάσαι λέγειν.
10. Cod. βαβῶν et βαβῶμεν et βαβῆσομεν. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 204. A. 11. Cod. ἀπομόρσαι.
14. Cod. βαβαλλοῦ. 24. βλεπὸν apud Ruhnck. ad Tim.
p. 156. a.
- 86, 9. Vid. Osann. Philem. p. 294. 10. Cod. βόλβητον.
18. γενέθλιον] Cod. γενεσθαῖον. αἰ] Cod. δεῖ. 20. Cod.
ἰορτῆς τῆς δημοτελοῦς. 21. πέμπτη Schaefer. in Bast.
append. ep. crit. p. 16. 25. Cod. ἑκαστον; Schaefer. ἐκά-
στοίς. 26. Cod. ἀνάματα. 27. ἔτω] c. 119.
32. Vid. ad Corinth. p. 155.
- 87, 5. Cod. θερυσμοῦ. 12. Deest ἄς. 20. Cod. δεῖ.
23. Cod. γλασιφθην. 27. Cod. φιλλ^μ. 32. Cod.
εὐφραίνεσθαι.
- 88, 10. Cod. αἰτοί.
- 89, 9. δευτέρω] Cod. δευτέρω γνώμονα. 10. στατήρ] Cod.
αἰτήρ. 20. Cod. διατυχεῖν et κατακολληναίφ. Vid. p. 114, 25.
- 90, 1. Cod. ὄντως.
- 91, 4. Cod. τημεκλειδης. 6. Cod. ἀθήρησιν ἀντι τοῦ τὸν—
7. Cod. δικολλεῖς. 16. Cod. ναυτολλιαζον. 23. Cod.
ἰγνωσμενος αὐκ. ἤνχητο. 26. Cod. χριστοῦ — εἰηθείας —
λογισμος. 29. θᾶ] εἰ Lobeck. p. 150.
- 92, 9. Vid. Hermann. ad Hymn. Cer. 284. 10. Deest τοῦ.
20. Cod. πρῆτι.
- 93, 19. Cod. ποσδιπκος. Item p. 102, 32. 104, 19. 30. Vid.
Lobeck. p. 590.
- 96, 1. Αλέξανδρος Bast. ep. crit. p. 241. Conf. Suid. in v.
5. Cod. ελαφρά. 12. Cod. ἐπισότης. Vid. Coraen
Plutarch. 4. p. 443. 14. Cod. εὐτυχεῖν. 20. Cod.
οὐζήγητης. Rectè Ruhnken. ad Tim. p. 110. b. 21. ἐη-
γεῖτο] Vid. Reisig. Coniectan. in Aristophan. 1. p. 175. coll.
Hermann. Elem. D. M. p. 404. 32. εὐοργησά Valcken.
ad E. Hippol. 1038. 33. Cod. εὐοργισία.
- 97, 8. Cod. ἐπέτης. 14. Cod. ἀπὸρδιπκοῦ.

- 98, 13. Cod. *ἐπιμαλώτης*. 21. Cod. ἤδη — *θησίας* —.
 26. Cod. *ἡμωσθεῖαι*
- 99, 2. Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 321. Lobeck. ad S. Aisc. 117. 11. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 651.
 23. Cod. *θρασεία γυνή*.
- 100, 17. Vid. Lobeck. p. 351. 21. Deest τοῦ. 22. Cod. *λαχρόφωνος*. 24. Cod. *ἀπελαίνωσιν*. 27. Cod. *δατφ*.
 31. Cod. *τυραντίνοις*. 32. *κάθησαι*] Cod. *κάθισαι*.
 33. Cod. *κάθισο*.
- 101, 8. Cod. *δαί*. 16. Cod. *ὀρχισμοῦ*. 22. τοῦ] Cod. *τὸ*.
οἶδονται] Cod. *οἶον τὸ*.
- 102, 5. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 166. a. Bast. ep. crit. p. 196 et 281. 9. Cod. *κέρμινον*. 10. Cod. *δαί*. Sic et v. 33. et p. 103, 21. 104, 4. 21. *ἀντι*] Cod. *τῆ*. 23. *λέγεσθαι* apud Ruhnk. ad Tim. p. 162. b. 25. *τενάρτω*] γ' Ruhnk.
- 103, 1. Cod. *εὐβολος*. 10. Cod. *ποιεῖσθε* — *κρηγῶσαι*.
 25. Scr. *βόας*.
- 104, 6. *Γοργίαι*] Num pag. m. 103, 21? At nullum in tredecim meis codicibus superlativi vestigium. 7. Cod. *κέρνος*.
 10. Cod. *κράμβης*. 14. Cod. *κορακῶνον*. 31. Cod. *κιφαλωτομῆιν*.
- 105, 14. Cod. *ἐτίθεντό*. 16. *ᾶ*] Cod. *β*. 23. Cod. *κυλαία*.
 25. Cod. *κατήρτυκεν*.
- 106, 19. Cod. *σημαίνειν*. 25. Cod. *ἀνήλωμα* vel *ἀνήλωμα*.
- 107, 14. *εἴ τι*] Cod. *ἦτοι*. 20. *Μεταπέμψαι*] Cod. *μειναιπέμψεται*.
- 108, 5. *αἰ*] Cod. *δαί*. 24. *τὸ*] Malim *τὸν*.
- 109, 8. *τρήτω*] c. 26. 14. Vid. Lobeck. p. 374.
 22. *νοσόν* vel *νοσάων* idem p. 206. 30. Cod. *πνέουσιν*.
- 110, 5. Cod. *ἐπισολ*. 13. *ὀρχίζομαι*] „Hoc ex *ὀρχίζομαι* detortum, neque *ἄλλω* incorruptum est." Lobeck. p. 372.
 14. Cod. *σοί*. 19. Cod. *ὀποδομῆιν*. Vid. Lobeck. p. 490. 22. Cod. *ὀργίαν*.
- 111, 19. Cod. *ἐγνωστέην*. 25. Cod. *προεπίστρα*.
- 112, 6. Cod. bis *πρὸς*. 20. Cod. *κῆτόν*.
- 113, 7. Cod. *ἐαχέων*. 40. Cod. *τρετῆ*. Vid. Tourp. in

- Suid. 2. p. 141. et 4. p. 470. 12. Cod. κατάβαλλιν.
 13. Cod. οίκιας. 22. Vid. Bast. ep. crit. p. 150.
 25. Σώφιλος Lobeck. p. 381.
 114, 2. Opd. Θουριοπύργου. 7. Cod. επιγράφονται.
 20. Cod. ἐπεὶ ἀνί.
 115, 3. Cod. καιίροις. 18. Cod. ἐπεὶ τὸ μη μω.
 26. Cod. φιλαυτερία. 29. Cod. φατίζιν.
 116, 16. Cod. ἑξαπατῶντος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ. De syntaxi praeter alios plurimos scripsit Io. Glycys: τοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Γλυκῆος περὶ ὀρθότητος σύνταξης cod. Vat. 895. f. 31—66. Eius hoc esto specimen, f. 32: Οἶμαι . . . ὡς οἱ κατὰ φύσιν λόγοι καὶ ταύτη μάλλον ἐπάμενοι, οὗτοι καὶ τῆς ἀληθείας μάλλον καὶ τοῦ προσήμοτος, εἰς ἑσὸν ἔξουσιν, ἐπιτυγχάνουσιν, κἂν εἴ τις τῶν ἐν γράμμασι τοῦτον λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὀρθότητα ἐπὶ τῇ συντάξει φυσικῇ τινὲ προῆχθαι τῇ ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει δύναιτο ἐκδέξαι, αὐτὸ τοῦτ' εἶναι τὴν ὡς ἀληθῶς ὀρθότητα ἐπὶ τούτοις. ἑπικύη τὸν συνταξὶς ἐν λόγῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ σημῶντων εἰς καὶ ὀνομάτων εἰς ταῦτ' οὐνομομή κἂν πρὸς ἕτερα ταυαῦτα ἐπὶ δηλώσει πρῶτατος συνέχεια καὶ κοινωνία, ὁ δὲ λόγος εἰς εὐπρεπῶς καὶ ὡς ἐν μάλις κατὰ φύσιν καὶ τέχνην συντεθειμένος, εἰ δαξόμεν τὴν τοῦ λόγου ταύτην σύνταξιν καὶ συναφὴν ἐπομένην τῇ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ τῶν πραγμάτων κοινωνίᾳ, τῇ πρώτῃ δηλονότι καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὀρθῶς ἂν ἔχουν οἶμαι πάντα καὶ τὸν λόγον τῆς συντάξεως εἶναι τοῦτον, ὃ χρῆσάμενοι καὶ οἱ πάλαι περὶ αὐτῆς ἐγένοντο. ἔσε τὸν ἢ τῶν ἀνθρώπων κοινωνία, περὶ ἧς ἰδέσαν, ὡς ἔφημεν, αὐτῆς καὶ τοῦ λόγου ἐξ ἀρχῆς, διπλῆ τις, ἢ μὲν φυσικῇ, καθ' ἣν καὶ τὰ γένη καὶ οἱ ἐντεῦθεν ἔκκειομένοι πρὸς ἀλλήλους συνάπτονται καὶ σχετικῶς ἐπὶ τὸ κοινωεῖν ἔρχονται, ἢ δὲ προσηκτικῇ καὶ μεταδοτικῇ καὶ ὡς περὶ συναλλαγμικῇ. ἢ γὰρ γένους οἰκειότητι καὶ κοινωνίᾳ εἰς ταῦτ' οἷνες ἔρχονται καὶ κοινωοῦσιν ἀλλήλους ἀναγκάως, ἢ χρείας τιῶς ἕνεκα καὶ τὸν διδοῦσι καὶ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων, ἂν εἰς χρείας ἦκουσι. καὶ ἔσιν αὕτη δευτέρα τις κοινωνία καὶ ἑξωτερικῇ, οὐδὲν τοι ἥττον ἀναγκαία καὶ αὐτῇ τοῖς ἀνθρώποις οὐσα. κοινωικὸν γὰρ ζῶον κτίσας ὁ δημιουργὸς τὸν ἀνθρώπον τοῖς μὲν συναπτομένοις γένει

καὶ Ἰγγίσι ἐντεῦθεν τῷ ἠεροσήμεν οὖσαν αὐτόθεν ἤδει τὴν οἰκειότητα καὶ κοινωνίαν οὖσαν· τοὺς δὲ παρῶν γένους ὄντας συνάπτειν ἴσων τρόπον ἕτερον καὶ οἰκειοῦν ταῖς καθ' ἑλληλῶν κοινοῦσις τε καὶ χρεῖαις, ἐνθεὶς ἐκάστῃ ἄλλῃ ἄλλῃ εὐδοκίμησιν καὶ ἰσθεῖαν, καὶ ὅλως ἐν τῇ φύσει τὸ προσδεῖς φυνεύσας, ἐν ὅπερ ἔφη· ἔξ αὐτῆς τῆς φύσεως εἰς ἀνάγκην κοινοῦσις ἔρχοιντο, μὴ δινημίμενοι, οἶμαι, τῆς κατὰ τὸ ζῶον φύσεως τὸ αὐταρκείας αὐτόθεν σχεῖν, ὡς ταῖς αἰδοῖς μάλιστα πρόσκειε φύσειν, αὐτοτελῶς ἔχουσις πρὸς τὴν τοῦ αἰῶνος ἕπειρον διέξοδον. διττῆς οὖν, ὅπερ ἔφη, τῆς κοινοῦσις οὕτω τοῖς ἀνθρώποις οὕσης, περὶ ταύτης δὴ τῆς κοινωνίας καὶ πῶς πρὸς ἑλλήλους τῶν ἀνθρώπων ὁμιλίαις, καὶ ἔτι περὶ τῆς τῶν τελευταίων γνώσεως καὶ ἐπιστήμης, ὁ λόγος ἀτέχνως μὲν τὸ πρῶτον, ἔπειτα καὶ ἀτέχνως εὐρηται καὶ δεδοται. θεωροῦνται δὴ περὶ τὴν διπλὴν ταύτην κοινωνίαν πρὸς ὅσα τὰ κοινοῦντα, πράγματα περὶ ὧν συμπράττουσι καὶ κοινοῦνται, καὶ τρίτον ἐπὶ τοῖς δυνάμειν αἰτιαῖς δι' ἧς ἕκαστὸν πράττεται. καὶ περὶ τούτων, ὡς περὶ ἔφημεν, ὁ λόγος δηλοῦν καὶ διαλέγεσθαι καὶ σαφῶς καὶ εἰρηκτικῶς τὴν αὐτοῦ πληροῦν χρῆσιν βραβύεται. ἔτι μέντοι καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ῥήμασι καὶ ὀνόμασι, ὡς περὶ εἴρηται, συντεθειμένος. ταῦτα γὰρ καὶ περὶ αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ κοινωνίαν καὶ συνέχειαν θεωροῦνται, παραπληρώμασι τισὶ προσχωρέμενα. ποικιλλοῦται δὲ καὶ ταῦτα ταῖς καλοῦμέναις πτώσεσι καὶ τοῖς προσώποις ἐπ' ἐυθείᾳ τῇ χρήσει καὶ καθαρῶς τῇ δηλώσει τῶν ὑποκειμένων. πτώσεις μὲν οὖν ἐγένοντο περὶ τὰ ὀνόματα πάντα ἐξ ἀνάγκης, ἢ τε καλομένην ὀρθὴν καὶ εὐθεῖαν (ἴσως ἂν δηλαδὴ μὴ πρὸς ἑτέραν συμπέτοι καὶ συνάπτετο· οὐ γὰρ ἂν πτώσις οὖσα εὐθεῖα καὶ ὀρθὴ λέγοιτο), καὶ ἔτι-ἢ γενική καὶ ἢ δοτική, καὶ πρὸς τούτοις ἢ αἰτιατική καὶ ἢ κλητική, ἐλίχισον καὶ αὐτῇ· δὴ ἢ κλητικῇ μετέχουσα τοῦ πτώσις εἶναι, ὡς μὴ μεθ' ἑτέρας δηλαδὴ συναπτομένη, εἰ μὴ ἄρα δὴ μετὰ γενικῆς καὶ αὐτῆ κατὰ τὸ παλαιὸν τῆς κλήσεως ἔθος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ μάλιστα εὐρηται, τοῖς οἰκειοῖς ἐπὶ δηλώσει πλεονοῦν τῶν πατρωνυμικῶν προστιθεμένων ὀνομάτων, οἷον

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόθυμον·

Ἀϊαν διογενές, Τελαμώνιε, κόλυμν λαῶν·

Διογενές Ἀμειβιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.

ἐνταῦθα γὰρ τὰ πατρωνυμικά, εἰς γενικὴν ἀναλυόμενα, τῇ κλητικῇ συνάπτεται. διὸ καὶ ἢ αὐτῇ ἔτι σχεδὸν ἢ κλητικῇ τῇ πρώτῃ καὶ

ὁρθῶς. δὴλώσις μὲν οὖν ἑκάστου τῶν πραγμάτων μονομερῶς ἐστὶ
 διὰ τῆς ὁρθότης· ὑπὸ ταύτης γὰρ πάντα κατ' εὐθὺ δηλοῦνται καὶ
 σημαίνονται, οἷον ἀσθματικός, βουξ, λίθος, τὰ ἄλλα. ὡσαύτως καὶ
 διὰ τῆς κλητικῆς ἑκάστου δηλοῦνται μὲν, κλητὴν, ὡς ἴσημεν, κατὰ
 κλητῶν καὶ οὐ κατὰ σημασίαν μόνη· οὐ γὰρ βουλόμεθα διὰ τῆς
 κλητικῆς μάλιστα σημαίνει τι ἀλλὰ καλεῖν. ἐν μέρει τοῦ συναπτε-
 σθαι τὰ τὰ ὀνόματι καὶ πρόγραμμα καὶ διὰ λόγου πρῶξιν τινῶ ἢ
 βούλησιν δηλοῦσθαι ὑπὸ τῆς εὐθείας καὶ τὰς ἑτέρας ὡς ἐλάειν
 πτώσεις συμβέβηκε γενέσθαι, ὡς κατωτέρω σαφέστερον ὑποδείξει-
 ται. βουλόμεθα τοίνυν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὡςπερ ἐπεδείξαμε, τὴν
 τοῦ λόγου σύνταξιν καὶ κοινωνίαν καὶ ὅλας τὴν συνέχειαν τῆ τῶν
 ἀνθρώπων, ἥπερ ἴσημεν, ἀρχήθεν κοινωνίαν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πρῶ-
 τῶν συμβαίνουσαν καὶ ἰσομένην κατὰ φύσιν ἐπιδείξαι, ὅπως τε
 ὄνομα ὀνόματι συνήφθη καὶ ἐπὶ τοῦτοις ἔφηματι, καὶ ὅπως πρῶ-
 τῶν πρῶτος φασικῶς τε ἄμα καὶ ἔτι γε μὴν, ὡπερ ἴσημεν, συναλ-
 λαγματικῶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν τοῦ λόγου εὐρείαν φαίνεται ὡς τῇ φά-
 σει ἀκολούθως ἐξ ἀρχῆς προέβη. ἀνάγκη τοίνυν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ταύτην κοινωνίαν τρεῖς τὸ ἐλάχιστον πρόσσωμα ὡς ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ
 εὐκλεθεῖν, ὅτι τὸ ἐν τῇ μὲν ἐπὶ κοινωνίᾳ φυσικῶς, τῇ δὲ ἐτέρῃ
 μεταδοτικῶς καὶ κατὰ χρῆσιν. ὑποκρίσθω δὲ καὶ τὸ παράδειγμα
 ὡς ἐπὶ Δημοσθένει τῷ ῥητορι, καὶ ἔσω, ὅς ἀερότης ἐγενέτο τοῦ
 περὶ ῥητορικῶν λόγου, οὗτος δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πε-
 ραδείγματος ἡμῶν δημιουργῶν, καὶ ἀξιώσωμεν ὡς αὐτοῦ πρώτου
 κοινωνούντος φυσικῶς τε καὶ πραγματικῶς τὴν προαγωγὴν καὶ γε-
 νεσιν τοῦ λόγου ἐπιδείξαι. βούλησις δ' ἡμῶν γενέσθω διὰ τῶν ὀνο-
 μάτων καὶ ῥημάτων καὶ ἀπλῶς τοῦ λόγου αὐτὸ δηλῶσαι τοῦτο,
 τίς τε εἶναι πατὴρ ὁ Δημοσθένης καὶ τίς τῶν ἐπιτεθειμένων ἢ καὶ
 τῶν οικειῶν ἄλλως συμπρόκτων ἐκείνου, καὶ δι' ἣν τινι ἐπὶ τὸ
 κοινωνεῖν προήχθη τὴν αἰτίαν. λέγομεν τοίνυν ὡς ὁ Δημοσθένης
 Δημοσθένους ἦν υἱός, εἰ οὖν ἔμενε τὸ ὄνομα ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας
 εἶχεν, οὐκ ἂν τὸν πατέρα εἶχομεν δηλοῦν. τὸ γὰρ Δημοσθένος ἦτοι
 ἢ εὐθεῖα ταυτὸ τοῖς πᾶσιν ἀπαρατήτως ὅτι οὐκ ἂν εἶχεν ἕτερον
 δηλοῦν ἦτοι τὸν πατέρα, ἀλλ' ἢ ὡπερ καὶ πρῶτον ἦτοι τὸν
 υἱόν. εἰδήσει τοίνυν τοῖς εἰρηκῶς τοῦ λόγου καὶ δημιουργοῖς (διὰ
 γὰρ τοῦ τεχνικοῦ λόγου τὴν δὴλώσιν καὶ κοινωνίαν ὑποκρίσθω γί-
 νεσθαι) περὶ τῆν εὐθεῖαν ἐξαλλαγῆς τινός, ἵνα δὲ αὐτῆς καὶ τὸ
 πατέρα εἶχομεν δηλοῦν. γέγονε τοίνυν ἐπὶ τῇ τέλει ἢ διαφορῇ, καὶ

οὕτω δὴ γενομένη τῆς ἑξαλλαγῆς ὁ Δημοσθένης ἐδηλώθη ὅτι Δημοσθένους ἦν πατὴρ, καὶ ἡ πῦσις γενεὴ ἐκλήθη, ὡς γένος δηλοῦσα τὸν πατέρα. καὶ ἐδήθη δηλῶσαι ὡς καὶ ἕτερον μεταδοτικῶς ὁ Δημοσθένης καὶ πραγματικῶς συνέπραξε. καὶ ἔσω ὁμωνύμων, ἐπιτηδεῖα ἴσως ἢ συγγενεῖ, συνηγορίαν ἐπὶ δίκῃ ποιῶν· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ ἕτερα παρεμφαλίσθαι πρόσωπα, οἷος τὰ τῶν δικαστῶν, τῶν κοινωνοῦντων ὁμοῦ ὅταν τριῶν. ἐδήθησε τοῖσιν καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ συγγενοῦς ἑτέρου τινὸς τῇ πῦσει ἑξαλλαγῆς· ἢ γὰρ εὐθεία καὶ ἡ γενεὴ ἑτέρων ἐγένοντο δηλωτικά. καὶ ἔσχε καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ πῦσις ἑτέρων τὴν ἑξαλλαγῆν, ταύτην δὴ ἦν ἔσχε, καὶ ἐδηλώθη ὡς ὁ Δημοσθένης συναγορεύει Δημοσθένει συγγενεῖ. λοιπὸν ἂν ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ καὶ συμπράξει δηλώσεια καὶ εἰπεῖν καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὸ συναγορεύειν ὤρμησεν ὁ Δημοσθένης. ἔστι δὲ αἰτία αὐτὸς ἐκείνος ὁ συγγενὴς καὶ ἡ συγγένεια. ἐπὶ οὖν δηλοῦν ἐθέλομεν ὡς διὰ τὸν συγγενὴ προήχθη ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, πῶς τὸν συγγενὴ δηλώσομεν ὀνόματι δηλοῦν (θελόντες; πάντως ἑξαλλαγῆς τινὸς καὶ ἐπαῦθα δει. εὐρηται οὖν καὶ τέταται ἢ τῆς αἰτιατικῆς ἑξαλλαγῆς, καὶ παραλλάττοντες λέγομεν ὡς διὰ τὸν συγγενὴ Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ὁ Δημοσθένης συνηγόρευσεν. οὕτως οὖν ἐξ ἀνάγκης τὰ ὀνόματα συνήφθη τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τὰ πρόσωπα δὴ τοῖς προσώποις, καὶ ἡ κοινωνία ἀφοτέρων καὶ ὁ περὶ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν λόγος ἐτελέσθη, ὡς ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένους ἂν υἱός, Δημοσθένει συνηγόρευσε τῇ συγγενεῖ, δι' αὐτὸν δὴ τὸν Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ἐπὶ τὴν συνηγορίαν καταστῆς, καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν χεῖρα ταύτην τῆς συνηγορίας· ὁοῖς γὰρ τις καὶ ἐπαῦθα ἢ συνηγορία, καὶ ὡς εἰς γένος ἐπ' αὐτὴν ἀνέγεται τὴν δόσιν. εὐρηται οὖν τῶν τριῶν τούτων πτώσεων ἐξ ἀνάγκης οὕτω πως τῆς γένεσις, ὑπὸ τῆς εὐθείας ἄρξαμένων μονομερῶς τὰ πράγματα, ὡς ἔφημεν, δηλοῦσης, περὶ αὐτῶν δὲ εἰς τὴν κλητικὴν. τῶν γὰρ εἰς τὴν κοινωνίαν πτώσεων ἀναγκαιῶς εὐρημένων ἔδει προσειληφθῆαι καὶ τὴν κλητικὴν, δι' ἣς ἐπὶ τὴν κοινωνίαν ταύτην καὶ τὰς χρήσεις καὶ ὅλων ἐπὶ τὸ συνελθεῖν ὁμοῦ ἐπὶ ἀλλήλων προσκληθῆσονται.

Supposititius est Apollonii qui fertur in cod. Ottobon. 173 *) de syntaxi commentarius, ab edito diversus. Tali

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 198: ex codicibus Io. Angeli Ducis ab Altaemps. p. 1. Νικολός Σφοδρῆς γραμ-

enim est initio: ἴσον ὅτι τινὰ τῶν ῥημάτων πρὸς δύο πτώσεις ἑνάματός τε καὶ πρῶματός ἀποθόσεται, καὶ οὕτως ἐπιταλῆς αὐτῶν ἢ οὐνταξίς ἔστιν, εἰ καὶ πολλὰκις θύτῃσαν τῶν πτώσεων εὐρύς καὶ τῆν ἑτέραν ἔξωθεν λυβοῖς ὡς ὀφειλομένην προστεθῆναι. ἔτι τοιγαροῦν ταῦτα τὸ παρέχω, ὅπερ καὶ παρέχομαι, τὸ φθονῶ, τὸ δίδομι, τὸ ἀπογινώσκω, τὸ κοινωνῶ, τὸ μετέχω, τὸ ἐγκαλῶ, ἔστιν ὅτα καὶ τὸ κατηγγρῶ. πλὴν ἴσθι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλὰκις τὰ ῥήματα οὐκ ἀποδιδομένα εὐρίσκειται εἰς τὰς οἰκείας συντάξεις, ἀλλ' ἀπαρμεφάτω συντάσσεται, καὶ ἄλλα ἢ διὰ τὸ τῆν αὐτὴν ἔχειν ἐνέργειαν καὶ τῆν αὐτὴν ἔχουσι συντάξιν. καὶ ἕτερα, ἃ καὶ ἐρετικὰ καλεῖσθαι, ποτὲ μὲν γενικῇ ποτὲ δὲ ἀπαρμεφάτω συντάσσουσιν. ἄλλα μὴδὲ τοῦτο σε λυθάνετω, ὡς ὅσα ῥήματα προσώπων καὶ πρῶματι συνταχθεῖεν ἢν, τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ τὸ δὲ πρῶμα αἰτιατικῇ εἴη συντακτόμενον. διδάξω γὰρ σε οὐχὶ ἐκ μέρους λεγομένης συντάξεως, ἀλλὰ περὶ ἀπίσης μετὰ καὶ προθέσεως τὰ ῥήματα θήσω,

μετικῆς παιδαγωγίας βιβλίον α. ἡ γραμματικὴ ἔστι μία τέχνη ὅπου μὲν παιδεύει τὰ γράφομεν καὶ νῦν λαλοῦμεν ὀρθῶ. p. 31. Ἀπολλωνίου περὶ συντάξεως. p. 81. ab alia manu: Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρῆος περὶ τῆς τῶν ἄντωνυμιῶν συντάξεως βιβλίον δεύτερον. in quo libro multa deerant, quae ita restituitur ex v. c. supplevit enim lacunas Aldinae. p. 115. eadem manus Alexandri Aphrodisiensis in libros de anima commentarios supplevit. p. 117. Ἰσοθεὶς διάφορος τῶν καὶ γραμμάτων συντεθεισῶν παρὰ Ζαχαρίου Καλιεργίου τοῦ Κρητός (tabula est variarum, quibus eadem litterae scribuntur, formarum, additis scripturae compendiis). p. 122. Ζαχαρίου Καλιεργίου ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραμματικῶν περὶ προσωπίων. περὶ τόπου τῶν τόνων. περὶ χρόνου τῆς κατάληξεως τῶν πτώσεων. p. 127. Πορφύριου περὶ προσωπίων. p. 146. τοῦ αὐτοῦ μακαρίου μητροπολίτου Γρηγορίου, τοῦ πρότερον Πλάδου ὀνομαζομένου. Πάλιν δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προέρχονται καὶ εἰσὶν αὐτετέλη, ὡς τὸ περιπατῶ, ἔω, ὑπάρχω τὰ πρὸς αἰσθησὶν λαμβανόμενα γενικῇ ἀνεὶ τῆς ὁράσεως, ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις κατὰ εἰσπομπὴν γίνονται, ὅ ἴσθιν ἐκ τῶν ἄκτος, ἢ δὲ ὁμοίως κατὰ ἐκπομπὴν. Ἀρκεῖ σοὶ τὰ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων ἔχεις γὰρ ἐκ ταύτων καὶ τὰ λοιπὰ συμβάλλειν καὶ μὴ σολοιμῆσαι. p. 148. v. περὶ τῶν τεσσάρων μέρων τοῦ τελείου λόγου. ὁ τέλειος ἑξαμεριστὸς ἱστορικὸς λόγος ἑξαμεριστὸς συγκίετα ἀπὸ κεφαλαίων ἢν καὶ Ἀφθόνιος ἐν τοῖς προγυμνασμοῖσι διδάσκει. ταῦτα γοῦν τηρεῖν τὸν γράφομεν ἀναγκαῖον. ἔστι δὲ ὁ τοιοῦτος λόγος καὶ τὰ τέσσαρα μέρη, προοίμιον, διηγήσεις, ἀγνώσεις καὶ ἐπιλόγους ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς κείσθω σοὶ καὶ πᾶσινας εἰς ἀρχέτυπον ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Νύσσης, ὁ μέγας Βασίλειος ἐν οἷς ἄλλοις τοιοῦτοις ἔγραψεν, ὁ Μανασθηναῖος λόγος τοῦ

καὶ ἀκολουθήσεις ἔμοι οὐδὲν, κατὰ τῶν πάντων ἐκδοιῶν, εἰ μὴ
 που ἀνεπιπτάσις ἴδους κειμένης ἀπανίως. ἔλλα καὶ αὐτὰς παρ
 ἑμοῦ ὕστερον ἀκούσεις. Deinde praepositiones recensent, pro
 verba ordine alphabetico, exemplis petitis e Synesio, Libanio,
 Ioanne Chrysostomo, Gregorio et psalmis, verbis compositis
 ad simplicia relatis.

- 119, 1. Δημοσθένης] Pag. 15, 5. Reisk. 2. Cod. ἀντιλα-
 βεσθμ. 4. τοῦ αὐτοῦ] p. 15, 18. 6. p. 15, 23.
 8. κατὰ Φιλ.] p. 54, 16. 9. κατὰ Ἀρόβου] p. 815, 12.
 11. Ὀλυνθ.] p. 34, 14. 15. δοκίμ.] p. 52, 9. 19. ε-
 περ] p. 52, 16. 23. οὐδέ] p. 69, 3. 25. Δίω] 54
 p. 746, 15. 27. κατὰ Φιλ.] p. 110, 22.
 120, 2. ἐπιστολῆ] p. 163, 13. 5. κατὰ Φιλ.] p. 131, 7.
 6. τῶν] Cod. τὸ. 9. ἐπιστολῆ] p. 164, 16. 12. ἐν

Ἀριεΐδου, ὁ Θεμίστιος, ὁ Προκόπιος Γύζης, ὁ Χορῆσιος, ὁ Ψελλός
 ὑπὲρ πάντας οὓς ἴσμεν αὐτοὶ νελέτους ἱστορικοὺς λόγους
 ἄριτους, ἀπόστατοι οἱ τέσσαρες οὗτοι, ὁ περὶ σεφάνου Δημοσθενεῖως,
 ὁ Παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριεΐδου, ὁ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιτά-
 φιος τοῦ Θεολόγου καὶ ὁ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν μητέρα. ἀντίγνωθι
 Λευκήτην, Χαρκίλειαν, Λουκιανόν, Συνέσιον, Ἀλκίφρονος ἐπιστολάς·
 ἢ πρώτη χαρίτων καὶ ἄνθους γέμει, ὁ δεύτερος χαρίτων μετὰ σω-
 φροσύνης πλήρης, ὁ τρίτος παντράπαν ἔχει τὸ καλόν, ὁ τέτατος
 σεμνὸς καὶ ὀγκυρὸς, αἱ ἐπιστολαὶ πολὺ τὸ πιθανὸν καὶ εὐπλάστον
 ἔχουσι. σεμνὸς κατὰ πάντα καὶ ὑψηλὸς ὁ Φίλων. ὁ Ἰωσηπος ἀρε-
 στος τὸν συγγραφικὰν χαρακτῆρα ἐν τοῖς περὶ ἰλιώσεως. τοῦ αὐτοῦ
 τύπου καὶ ἡ Χαρκίλεια. εἰ θέλεις εὐδοκίμειν ἐν τοῖς σὺν καιραῖς,
 μικτοὺς λόγους ἐργάζου ἐν τε ἱστορικῶν, ἱστοριῶν καὶ φιλοσόφων· εἰ
 γὰρ μόνον ἱστορικοὺς, ταπεινὸς λογαγράφος ὄξεις, εἰ δὲ πλέον τοῦ
 εἰκότου φιλοσοφεῖς, ἐηρύτερος καὶ ἀκρίτα γράφων, ὥστε ἡ μίξις ἐπιαι-
 νετή. εἰς παραδειγμα γούν της τοιαύτης μίξεως κειθασάτω σοι αἱ
 λόγοι τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασι-
 λείου, τοῦ Νύσσης, αἱ τοῦ Ψελλοῦ λόγοι καὶ αἱ ἐπιστολαί, ὁ Συνέ-
 σιος, ὁ Θεμίστιος, ὁ Πλάταρχος . . . ὁ Ἰμέριος . . . ὁ Καισαριεύς
 Προκόπιος. οὗτος ἐν τε δημογραφίαις καὶ συμβουλαῖς ἔχει τι καὶ
 ἐναργίον καὶ ἐγκατάσκευον, καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀφηρηματικὸς ἔστιν
 καὶ τὴ λαμβεία λογαγραφία τίς ἐστιν ἀνώμαλος. ἐχλοῦ-
 σθω σοι καὶ τὸ ἐνθυμητικὸν ἐν αὐταῖς. ἔχεις ἀρχίμωρον τὸν Πλα-
 σίδην, νεκτέραν τὸν Καλλιμάχον, τὸν Πτωμακροδόξωμον καὶ εἰ τις
 ποιούσας, ἐν τοῖς παλαιαῖς τὸν Θεολόγον, τὰς Σοφοκλεῖν ἐκτός τῶν
 ποιητικῶν ἰδιωματικῶν αὐτοῦ, τὰ εὐφραδέτερα τοῦ Ἀνκίφορος καὶ
 εἰ τι τοιοῦτον Ὀμηρος, Ὀσπιανός, Παριγηγής, Τρυφιδόωρος καὶ
 Μουσαῖος.

- τῷ αὐτῷ 4.] p. 165, 10. 13. Cod. ἡμῶν. 17. παρα-
 πρεσβ.] p. 412, 21. 19. Cod. ἡμῶν et v. 25 ἀπείρα
 21. Ἀπειρίτην] p. 508, 3. 22. Cod. ἀπορήματα.
 23. Cod. ἡμῶν. 28. Ὀμήρω] II. 2, 345. 29. κατὰ
 Μειδίου] p. 559, 2. 30. Ὀμήρω] II. 1, 348. 33. συνθ.]
 p. 211, 1.
- 121, 1. Cod. ἀποδέξαθε. 3. Διμόνικον] 4 p. 3. edh Cor.
 6. συνθ.] p. 217, 27. 9. στεφ.] p. 242, 7.
 11. Cod. ἡμετέροις. 12. τῷ αὐτῷ 4.] p. 245, 10.
 15. ἀπειλάων] Cod. ἀπλάσω. τῷ αὐτῷ 4.] p. 252, 25.
 18. στεφ.] p. 281, 7. 19. Cod. ἡμῶν. 24. τοῦ
 αὐτοῦ 4.] p. 286, 26. 26. Ελ. ἐγκ.] 16. p. 242.
 27. στεφ.] p. 295, 2. 30. τοῦ αὐτοῦ] p. 296, 4.
 32. Ἰσοκ.] Paneg. 23. p. 53.
- 122, 2. Ὀμηρος] II. 3, 181. 3. Cod. ἡρώαστο. 6. πα-
 ραπρεσβ.] p. 402, 2. 10. καὶ οὐκ] Demosib. de F. L.
 p. 410, 20. 11. Cod. φιλότιμον. 12. παραπρεσβ.]
 p. 446, 25. 13. Ἀριστοκ.] p. 623, 10. 15. Τιμοκρ.]
 p. 709, 21. 18. Ἀπει] p. 503, 2. 20. δειν] Cod. δεινῶν.
 21. Μειδίου] p. 535, 13. 23. Μειδίου] p. 540, 13.
 27. Cod. ἀντιρεῖν. Μειδίου] p. 580, 9. 31. Μειδίου]
 p. 583, 5.
- 123, 1. Scr. Μειδίου. 3. Ἀριστοκ.] p. 690, 15.
 6. Παναγυρ.] 44. p. 71. 9. Ἄνδρον.] p. 606, 10.
 Cod. αὐτῶν. 11. Τιμοκρ.] p. 733, 9. 13. πάλιν]
 p. 732, 18. 15. Τιμοκρ.] p. 734, 26. 17. Νικοκλ.]
 14. p. 22. 20. Τιμοκρ.] p. 700, 2. 23. Cod. ἀγωνί-
 σονται. Τιμοκρ.] p. 741, 20. 25. Τιμοκρ.] p. 741, 22.
 27. Ἀριστοκ.] p. 790, 18. 29. Νεαίρ.] p. 1374, 4.
- 124, 6. Cod. ἡδονοθήναι. 11. Cod. πραγμάτων.
 13. Cod. ἱαντῶν. 14. τριακ. ἐβδ.] 43. p. 138, 18.
 17. Deest οὐκ. 20. τριακ. ἐν.] 24. p. 202, 65.
 23. τεσσ. πρ.] 27. p. 284, 63. 24. Cod. με. Est 44, 13.
 p. 389, 75. 29. διαφορεῖται γάρ] Cod. διαφορεῖται γ
 30. μη] 1. p. 527, 1.
- 125, 1. κατὰ τινι] 48, 9. p. 533, 53. 3. ἐστ] 12. p. 668, 83.
 5. Cod. διανεμῶν. 6. τῷ αὐτῷ] 11. p. 667, 27.

9. παρακρησβ.] p. 376, 27. 13. καὶ τοῖς] Isoc. Pines.
 11. p. 44. 18. πανηγ.] 14. p. 47. 20. Ἀριστ.] 12.
 p. 144. Cod. αλοχύντω. 24. Ἀριστ.] 12. p. 144.
26. Cod. μονῶ αι. 30. δευτέρῃ] c. 49.
- 126, 1. τετάρτῃ] c. 19. 4. Μειδίου] p. 575, 15.
 22. Scr. ὑπερφυγελίου et hic et v. 30. 26. Αλοχ.] de
 F. L. p. 353, 24. 28. στερ.] p. 228, 5. 31. στερ.]
 p. 235, 29. 32. πάλιν] p. 242, 9. 33. πάλιν] p. 251, 27.
- 127, 1. πάλιν] p. 271, 14. 5. τῷ αὐτῷ] p. 235, 27.
 6. πάλιν] p. 252, 17. 7. πάλιν] p. 301, 21.
 9. ἔγραψεν] Cod. ἔγραψεν δευτέρῃ. 15. στερ.] p. 307, 12.
 18. ἀντιδόσ.] 17. p. 319. 20. πρώτῃ] p. 9, 1.
 21. ὑποκατιών] p. 9, 7. 28. Ἀστ.] p. 467, 28.
 31. ἀντιδόσ.] 25. p. 342.
- 128, 7. στερ.] p. 314, 19. 10. Νικοκλ.] 8. p. 17.
 11. Cod. ἑπαντας. 12. Εὐθ.] 8. p. 403.
 15. στερ.] p. 267, 14. 16. τῷ αὐτῷ] p. 292, 18.
 18. Εὐβ.] p. 1300, 8. 23. Γοργία] p. 458. A.
 25. μου] Cod. ου. 30. ἡμῶ δὲ] Cod. μηδεῖς.
 31. πρώτῃ] p. 830, 26.
- 129, 3. στερ.] p. 234, 4. 4. πάλιν] p. 236, 19.
 6. πάλιν] p. 240, 25. 8. τῷ αὐτῷ] p. 247, 13.
 14. Vid. Reisig. Coniect. 1. p. 254. 21. ἐπιτάφῃ] p. 116.
 23. ἐπιτάφῃ] p. 82, 1. 29. Cod. ἀλεξάνδρῃ.
 34. Vid. Bast. ep. crit. p. 177. n. (79).
- 130, 8. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 100. 18. χρῆ]
 p. 94, 18. 20. τοῦ] Cod. τῆς. Ἀστ.] p. 464, 9.
 29. Cod. ἐπαγγέλουται.
- 131, 4. εἰρ.] p. 62, 25. 6. Ἀστ.] p. 501, 12.
 9. Μειδ.] p. 569, 3. 15. Ἴσουλ.] de pace 15. p. 166, 20.
 20. Cod. ἐν τῇ β τῇ μετ'. 25. Cod. τῷ ὀργάνῃ.
 28. Θιλ.] p. 163, 14. 33. ὑποκατιών] p. 163, 18.
 Cod. μαρώνίταις.
- 132, 1. Μειδ.] p. 551, 3. 5. στερ.] p. 236, 4.
 8. γενεῆ] Hoc post στερ. ponit cod. στερ.] p. 244, 5.
 11. τοῦ αὐτοῦ] p. 246, 25. 16. παρακρησβ.] p. 400, 22.
 19.

19. παραπροσβ.] p. 449, 1. 21. Ἀριστοτέλ.] p. 778, 3.
 25. Μεσδ.] p. 520, 7. 27. πάλιν] p. 522, 7.
 30. Μεσδ.] 577, 3.
- 133, 3. Ἀριστοτολ.] p. 661, 14. 11. Deest δὲ. 13. Cod. ἠρότοις. 25. Cod. ὑποβεβητός.
- 134, 3. τισσ. πρ.] 35. p. 285, 67. 6. τισσ. ἰβδ.] Impto lib. 46. p. 456, 65. 9. μη] p. 529, 87. 13. Ἀρόβον] p. 814, 29.
 14. Cod. δ. Est lib. 54. p. 747, 52. 16. Cod. μασκρη.
 17. ηη] c. 2. p. 876, 49. 20. εη] c. 6. p. 1124, 55.
 26. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 6. 29. Νικοκλή:] Isocrat. p. 249.
- 135, 1. εἰρ.] p. 164, 12. 7. Ἰσοκρ.] de pace 40. p. 183.
 Cod. ὑπαμεν. 12. Cod. κριμάτων. 31. Cod. ὀλυθίων,
 Est p. 31, 2.
- 136, 1. πάλιν] p. 36, 6. 8. τρίτω] p. 36, 2. 7. πρώτη] p. 52, 14. 12. Ἀλων.] p. 82, 8. 14. συντάξ.] p. 166, 3.
 16. Ἀλων.] p. 83, 18. 19. Χερό.] p. 94, 21.
 23. Χερό.] p. 100, 9. 26. συντάξ.] p. 171, 20.
 28. συμμ.] p. 179, 29. 32. ὕπατοι τε] 36, 27. p. 102, 98.
- 137, 3. ἐλευθ.] p. 200, 21. 4. Cod. τούτω. 5. Ἰσοκρ.] p. 166, 8. παραπροσβ.] p. 396, 7. 9. Cod. ἐπιτογῶν.
 16. Δημόκ.] p. 6. 18. Λεπτ.] p. 479, 22.
 23. στεφ.] p. 226, 13. 26. τοῦ αὐτοῦ] p. 260, 28.
 27. Cod. ἄλλασκουα. 29. στεφ.] p. 273, 17.
 31. αἰτιατικῆ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 299, 21.
- 138, 1. τοῦ αὐτοῦ] p. 331, 7. 4. Cod. ἐφίλομα. παραπροσβ.] p. 361, 24. 6. Δημόκ.] 2. p. 2. 10. παραπροσβ.] p. 357, 18. 42. Μεσδ.] p. 519, 14. 15. Ἀριστοτολ.] p. 631, 5. 18. Μεσδ.] p. 585, 1. 21. τοῦ οὐδέ] Cod. τοῦ οὐδὲν οὐδέν. Vid. Bast. ad Gerinth. p. 56.
 23. Μεσδ.] p. 518, 26. 28. Ἀριστοτολ.] p. 643, 14.
- 139, 1. μετ' ὄλιγον] p. 637, 23. 2. Cod. προσδοκῆν.
 7. Ἀριστοτολ.] p. 662, 15. 21. Cod. ἐν τῷ τοῦ.
 31. Cod. ἀπάλωνος. 32. Cod. αἰγίαντος. 33. Ἀριστοτολ.] p. 785, 14.
- 140, 2. Νεαιρ.] p. 1374, 23. 5. Cod. ἐταλων.
 12. αὐτὸν μὲν] 40, 60, p. 259, 57. 14. Cod. ἐκ. ἀπάλωνος.
 28. τισσ. πρ.] c. 58. p. 340, 12.

- 141, 3. *τισο. τει.*] 10. p. 387, 11. 7. *τισο. ἔκτῃ*] 9. p. 456, 83. 9. *τισο. ἑβδ.*] 42. p. 521, 57. 11. *παρω-προσβ.*] p. 406, 20. 43. *τισο. ὀγδ.*] 6. p. 531, 78. 16. *μη*] 21. p. 541, 6. 18. *ρθ*] 24. p. 587, 46. 20. *Cod. επαγγελλόμενος.* 25. *νβ*] 54, 23. p. 752, 43. 27. *Cod. κρυσταλλίνων.* 28. *νβ*] 54, 27. p. 758, 40. 33. *Μειδ.*] p. 549, 24.
- 142, 1. *Ἰσοκρ.*] *Paneg.* 15. p. 48. 3. *ειρ.*] 27. p. 173. 13. *Cod. Ἰουλια.* 16. *Cod. ἐπιταφίου.* 19. *Δημ.*] p. 2. 23. *Δημ.*] p. 1. 27. *Isocrat. ad Demon.* p. 1. 28. *Ἰσοκρ.*] *ad Demon.* p. 2. 30. *Ἰσοκρ.*] *ad Demon.* p. 4. 32. *τοῦ αἰτιοῦ λ.*] p. 10.
- 143, 1. *Ἰσοκρ.*] p. 11. 14. *Cod. αιοχύνειν.* 24. *περὶ τοῦ ἔαρος apud Ruhnck. op. crit. 2.* p. 161. 27. *Cod. ἐμπαρονήσαν.* 29. *Cod. θανάτω.* 31. *τρίτω*] c. 55.
- 144, 5. *Conf. Hermann. de praeceptis quibusdam Atticistarum §. II. De verbis ἀθυποτάκτοις et ἀνυποτάκτοις haec leguntur in cod. Paris. 2929, Herodiani nomine commendata, similia illis quae Epimerism. p. 278 edita sunt: Τῶν φησῶτων τὰ μὲν ἀθυποτάκτα καλεῖται, τὰ δὲ ἀνυποτάκτα. καὶ τῶν ἀθυποτάκτων τὰ μὲν ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ παθητικῶς προφέρονται ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνυποτάκτα. Εἰσὶ δὲ ἀθυποτάκτα ἐνεργητικά, ὧν τὸ ἴζημα βαρύνεται καὶ ἡ μετοχὴ ὀξύνεται καὶ τὸ ἀπαρέμφατον περισπᾷται. τούτων τὰ ἐνικὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα καὶ τὰ πληθυντικὰ πρῶτα ἀθυποτάκτα εἶναι, οἷον δάκω θωκῶν δακεῖν δάκης δάκη δάκωμεν, δράμω δραμῶν δραμεῖν δράμης δράμη δράμωμεν, λάθω λαθῶν λαθεῖν λάθης λάθη λάθωμεν, πῶω πωῶν πωεῖν πώθης πάθη πάθωμεν, πῶω πωῶν πωεῖν πώθης πάθη πάθωμεν. καὶ τὰ συντιθέμενα ἀπὸ τοῦ οὐχ, ἀνάσχω ἀνασχῶν ἀνασχέιν ἀνάσχεις ἀνάσχει ἀνάσχωμεν, ἐπίσχω ἐπισχῶν ἐπισχεῖν ἐπίσχεις ἐπίσχει ἐπίσχωμεν, κατώσχω κατωσχῶν κατωσχέιν κατώσχεις κατώσχει κατώσχωμεν, παρώσχω παρωσχῶν παρωσχέιν παρώσχεις παρώσχει παρώσχωμεν. καὶ ταῦτα εἶναι ἀθυποτάκτα ἐνεργητικά. Εἰσὶ δὲ παθητικὰ ἀνάσχωμαι, ἀντιλῶμαι, ἀπόσχωμαι, ἄφρωμαι, οὐ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἄφρωμαι, ἀφίλωμαι, ἀφίλωμαι, γένωμαι, ἐπιλάθωμαι, πρῶμαι ἀπὸ τοῦ ἄγορασθω, καὶ πρῶμαι ἀπὸ τοῦ προπέμψω.*

Μάθων δὲ περὶ τῶν ἀνυπότακτων, μίθε καὶ περὶ τῶν ἀνυ-
 πατάτων. ἁμαρτήσω ἁμαρτήσεις ἁμαρτήσαι ἁμαρτήσομεν, ἀνήσω
 (ἀντὶ τοῦ καταλείψω) ἀνήσεις ἀνήσει ἀνήσομεν, ἀφήσω ἀφήσεις
 ἀφήσει ἀφήσομεν, δώσω δώσεις δώσω δώσομεν, ἐτήσω (ἀντὶ τοῦ
 ἐμβαλῶ) ἐτήσεις ἐτήσει ἐτήσομεν, εὐρήσω εὐρήσεις εὐρήσει εὐρήσο-
 μεν, θήσω θήσεις θήσει θήσομεν, παρήσω (ἀντὶ τοῦ παραλείψω)
 παρήσεις παρήσει παρήσομεν. Διὰ τί οὐχ ὑποτάσσονται ταῦτα;
 Διότι ἐν οἷς ῥήμασιν ὁ ἀόριστος τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν ἔχει
 τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, ἐν ἐκείνοις γίνεται καὶ ἀόριστοι
 πρώτοι ὑποτακτικοί· ἐν τούτοις δὲ οἱ ἀόριστοι τῶν ἐνεργητικῶν,
 μὴ ἔχοντες τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, οὐδὲ ὑποτακτικούς ἀορί-
 στους ποιοῦσιν. Ἀνυπότακτά εἰσι καὶ τὸ ἔω ἔξεις ἔξει, ἔξομεν,
 ἤσω (ἀντὶ τοῦ ἔλθω) ἤσεις ἤσει ἤσομεν, λήσω (ἀντὶ τοῦ λάθω) λήσεις
 λήσει λήσομεν, οἶσω (ἀντὶ τοῦ κομίω) οἶσεις οἶσει οἶσομεν. οὐχ
 ὑποτάσσονται δὲ οὐδὲ ταῦτα, διότι οἱ ἀόριστοι ἐν τοῖς ὀριστικοῖς
 ἐνεργητικοῖς ἐπὶ τῶν ῥημάτων ταύτων ἐξέλιπον, ταύτων δὲ ἐκλι-
 πόντων ἐξέλιπον καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ οἱ πρώτοι. Κατὰ δὲ αὐτὸ
 ποῦτος, τὸ ἐκλείπειν δηλαδὴ τοὺς ὀριστικούς ἐνεργητικούς ἀορίστους
 πρώτους καὶ τοὺς παθητικούς μέσους ἀορίστους πρώτους, οὐχ
 ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ ῥηθισμένοι παθητικοὶ μέσοι μέλλοντες πρώ-
 τοι, αἰρῶ τὸ βούλομαι αἰρήσω αἰρήσομαι, ἀφίξομαι, βίξομαι, ἐξ οὐ
 καὶ τὸ ἀπαβήσομαι καὶ ἀπροβήσομαι, βουλήσομαι, γήνησομαι, εἶδω
 τὸ γινώσκω εἶσω εἶσομαι, ἴρησομαι ἀντὶ τοῦ ἰσότησω, λήψομαι
 ἀντὶ τοῦ λάβω, οἴησομαι ἀντὶ τοῦ ὑπολάβω, ὄψομαι ἀντὶ τοῦ
 φάσομαι, πείσομαι ἀντὶ τοῦ πάθω, προήσομαι ἀντὶ τοῦ προ-
 πέψω καὶ προσήσω ἀντὶ τοῦ προσδέξομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται
 οὐδὲ οἱ μέλλοντες δευτεροὶ τῶν αὐτῶν ὀριστικῶν παθητικῶν, ὅσον
 τυφθήσομαι, αλεχθήσομαι-τυπήσομαι, κλακθήσομαι. Οὐχ ὑπο-
 τάσσονται οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες δαυτεροὶ τῶν βαρύντων ἐν-
 σὺγγλῆς τῶν βαρύντων οὐχ ὑποτάσσονται, ὅσον ἀφανίω ἀφα-
 νίσω ἀφανίω ἀφανίεις ἀφανίει, γνωρίζω γνωρίσω γνωρίω γνωρίεις
 γνωρίει, ἔγχερίσω ἔγχερίω ἔγχερίεις ἔγχερίει, μερίσω μερίω με-
 ρίεις μερίει, ὄνειδίσω ὄνειδιω ὄνειδίεις ὄνειδίει, ὕβρισω ὕβριω
 ὕβριεις ὕβριει. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ ἄρτικοι μέλλοντες
 πρώτοι τῆς αὐτῆς τεταρτης σὺγγλῆς τῶν βαρύντων, ὅσον ἀγω-
 νείτω, βαδίειται, καθίεται ἀντὶ τοῦ καθίσει, ἔβρισκονται σὺν

τούτοις καὶ ἀπ' ἄλλων συζυγιῶν μέσοι μέλλοντες πρώτοι μὴ ὑποτασσόμενοι μηδὲ αὐτοί, πεσεῖται ἀντὶ τοῦ πέρας. Οἱ πρώτοι μέλλοντες τῶν ὀριστικῶν ἐπιρρητικῶν, τῆς κέρυκτος συζυγίας τῶν βαρυτόνων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον βαλῶ βαλεῖς βαλεῖ, δερῶ (ἀντὶ τοῦ κλισῶ) δερεῖς δερεῖ, μενῶ μενεῖς μενεῖ, ἐρῶ (ἀντὶ τῆ λέξω) ἐρεῖς ἐρεῖ, καὶ τὰ ὅμοια ἀκολούθως τούτοις. Οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες πρώτοι τῶν παθητικῶν τῆς αὐτῆς συζυγίας ὑποτάσσονται, ἐντελοῦμαι ἐντελεῖται, ὀλοῦμαι ὀλεῖται, φανοῦμαι φανῆ φανεῖται. Οἱ πυροχημένοι πάντες οὐχ ὑποτάσσονται, ἐτετύφεις, ἐτετύφεις, παρφοχημένοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ οἱ παρατακτικῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων, οἷον ἰγνωσιμάχεις ἡμισοβήτης. Καὶ τὰ προστακτικὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον μὴ ἀδίκει, μὴ ὀλιγώρει. Καὶ οἱ μονοσύλλαβοι ἐνεστῶτες τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον ζεῖς ζεῖ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ βράζω, θεῖς θεῖ, κλείς κλεί, ρεῖς ρεῖ, χεῖς χεῖ· ἐν θεῖς καὶ ἐν πλέης πλεῖ ὑποτάσσονται.

Δὸν μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ὑποτακτικῶν μορίων, καὶ πόσα μόρια ὑποτάσσουσιν, οἷον ἐνι, ὄφρα, ὅπως, ἐάν, ἂν, μὴ. πολλάκις δὲ καὶ ὁ ἥλικα καὶ ὁ ἔως, ἥλικα ἔχουσιν ἐτίρους συνδέσμους ὅς ἐν τῷ

εἴπερ γὰρ τε χόλον καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,

ἀλλ' ὄγε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ.

ὡςπερ δὲ τὸ ἂν ὑποτάσσει, οὕτω καὶ ὅσα σύγκεται ἐξ αὐτοῦ, οἷον πᾶν, οὐκ ἂν, ἐπεί, ἐπειδὴν, ὅταν, ὁπόταν. Καὶ οὕτω μὲν, ὡς εἰρηται, τὸ ὅπως καὶ τὸ ἔνα τὰ ὑποτακτικὰ μόρια ὑποτάσσουσιν. ὅτε δὲ τὸ ὅπως ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πᾶν καὶ τὸ ἐνι ἀντὶ τοῦ οἴου, οὐχ ὑποτάσσουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἔνα τε, ἀντὶ τοῦ διὰ τε, ὑποτάσσει. Καὶ τὸ μὴ ὑποτάσσει, ὅτε λέγει τις ὡς προσετίσων μὴ ἐλεήσῃς ὑπεύθυνον. ὑποτάσσει δὲ τὸ μὴ καὶ ὅτε ἔχει προκείμενον αὐτοῦ τὸ οὐ, ὡς τὰ ἐπόμενος ἐμοὶ οὐ μὴ ἐκτοπίσῃς. ὅτε δὲ τὸ μὴ ἐρωτηματικόν ἐστιν, οὐχ ὑποτάσσει, μὴ μίσην διδάσκουμεν; Καὶ τὸ ἔως; ἢτε κείται μόνον, οὐχ ὑποτάσσει. ὅτε δὲ κείται μετὰ τοῦ οὐ, ὑποτάσσει.

De eodem argumento Ioannis Tzetzae versus sunt circiter 120 cod. Reg. 2594 f. 120—123 et Vatic. 1357 *) f. 44.

*) Cod. chart., f. max., fol. 113. ἀρχὴ συν. φεῶ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικῶν ἀλεξανδρείως περὶ προσφιδῶν etc.

(Conf. Tittmann. Zonar. p. XVI.) Quartus primos posui et ultimos: Τοῦ φιλοσοφώτατου κυρίου, Ἰωάννου τοῦ Τζέζου περὶ ἡμεμάτων αὐθυποτάτων εἰχοι πολιτικοί.

f. 25. περὶ ποδῶν. f. 29. περὶ βαρβαρισμῶ καὶ αλοικισμοῦ.
f. 30. περὶ διαλέκτων. f. 33. περὶ τοῦ ἥρωϊκοῦ μέτρου ἱριητρίαι ἀναγκάαι. f. 46. γυναικί διαφορῶν ἀφελιμώτιται. f. 51. εἰς τὸν Μανιάκην περὶ τοῦ Μούλου ἡρώκα:

Θιμῶν ἔχει μεγάλη βεβαρωμένος ἀγχιος ἀγχο
Μανιάκης ἀγέρωχος ἀγχιος ὀβρημοίργος
μάνεται ἐν κραιδί, καὶ ἀσπίδα πῶσαν ἀγίλει,
ἔξελαν δὲ ἀνακτα ἄφρονιο τοῦ Μονομαχοῦ
καὶ πόλεος μεγάλης βασιλευμένη ἱριδαίει κ. τ. ε.

f. 53. στίχοι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν τιτῶν Βασιλεῖου τοῦ μεγάλου. f. 55. πῶθη λέξων κ. f. 57. Θεοφυλάκτου τοῦ Συμωκατου ἐπιστολαὶ ἡθικαί. f. 81. εἰς τὸν ἐποβασιλέα Μιχαὴλ τὸν Καλφῶτην, ὅτε δια τὴν ἀεπρικκην Ζωγὴν ἔδοξαί τῆς βασιλείας κατενιχθεὶς ἐνφυλώση, ἡρώκα.

Μέλλεν ἄρα τρετάκων πόλις Βύζαντο, ἰδέσθαι
ὀλιγαδοπιταῦτον τε καὶ ἔσταν φύλοπον αἰνήν,
μῆλε καὶ ἥλιος φέωσσομαι οὐλαμὸν ἄλλον,
ὄν τέκεν ἔδοξη βαφίλλοσης εἶδος ἀρίστης,
Ζωῆς εὐγενετέρας, ἔν ἀπυλῆν ἔτι ἰοῦσαι
δέξαστο πορφύρας ἡδὲ θορόματο μαρθῶς ἀνάσσης,
κουριδίην δ' ἄλοχον λαχε Ῥωμανὸς μετέπειτα,
ἀνήρ εὐγενέτης· κάλεον δὲ μιν ἀργυροπῶλον
ὅς καὶ παρθενίην ἰαγῆν ὑπέλλαστο τῆσδε.
ταῦτης ἔδοξη κακῶ γένετο ἀστέι πολλῶ,
παισὶ μὲν ὀρφανίην, χηρείην δ' αὐτὴ γυναιξί,
ἀίματα ὤστιας τε μαχῆς τ' ἰσθροκτασίας τε,
λενγαλέους θανάτους, πόλι δ' ἀλγῆ τε σοναχῶς τε,
κηπιόεντι νόῳ τέκνοισι θετοῖο ἰκείνης,
ὅς ἔει κακῆ αἰσῆ μεγάλης πόλιος βασιλευσεν,
εἰσουλῆ δὲ φρονέων· κατῆν λάθετο συνθέσσαν,
ἦσι δ' ἀτασθαλίῃσιν κακῆν ἀμφεφάσαστο μῆτην,
ἀμφὶ πόλιν δὲ μέσσην μάλα ἡδέει ὤλεσε φῶτα,
οὐνεξ ὑπερβυθῆ δηλήσαστο δικίη πιστά,
ἦβρισε δὲ τὸ σῆμα, κακῶ σπονδῶς τε κῆρσος,
δύψας ἐν βασιλείῳ δυσβαρῆς βασιλίωσαν.
ἀλλῆ τὸν ἀφροσύνη ὀρων τ' ἀθέτης ἀθερος
δεινῶς ἐξάλωσαν, ἀκῆπυρα δ' αὖ ἀντοῦ ἔλονται.
οὐν δὲ βαρυσενάχων γοερον βροίει κακοδαίμων,
οὐλαμῶν καλέων βασιλείην ἡς βασιλευσα.
κῆται δ' ἐν δακίῳ μέγα ὄδλος, ὅς κριν ἀνασεν,
ἄκρος δυστυχῆς καὶ ὀμυγῶσις ὑπαδειμα,
φατὸς ἐλδομονος, τὸ περ ὤλεσε ἀφρονι βουλή.

f. 82. Χριστοφόρου πατρικίου, ἀνθυπῆτου, γεγονότος κριτοῦ τῆς Παφλαγονίας καὶ τῶν Ἀρμενικῶν, τοῦ Μιτυληκαίου, εἰχοι διάφοροὶ ἐκλεγέντες. Epticedion inest Imp. Romani:

Φέρος μίγρόν τι παίζωμεν πολιτικοῖς ἐν εἰρήοις,
 τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροφυχίας,
 περὶ ῥημάτων δ' ἔβωσαν αὐθυποτάκτων οὔτως·
 τοῦτο γὰρ ἀνεξέταστόν ἐστι τὸ μέρος μόνον.
 δεῖ γοῦν προσέχειν ἀκριβῶς. ἀλλὰ μοι προσεκτίον.
 ὡς ὅταν τὸν βαρὺν ἔχει πάντως τὸ ῥῆμα τόνον,
 ἢ μετοχή δ' ὀφείνοιο καὶ περισπῆτο πάλιν,
 τούτων τὸ ἀπερίφραστον γινόμεν αὐθυποτάκτων.
 τὸ θάνω δὲ παραδείγμα, θανάω, θανέειν καὶ θάνης·
 μεθ' ὧν καὶ τὸ ἀπόσχονται καὶ πρόονται τακτίον,
 καθ' ἑνὸν καὶ τρέπονται, ἀφένται τε χρέη,
 ἀφίκονται καὶ πρίονται, τὸ ἀγοράσωσί τε,
 ἀπόσχονται, ἀντίσχονται καὶ πρὸς ἀφελονταί τε.
 τὸ δ' ἐπιλάθωμαι λυθῶν τίτοχθω τελευταῖον.
 Καὶ ταῦτα μὲν εἰρησθῆσαν αὐθυποτάκτων πέφ,
 κεφαλαῖωδη, σύντομα, Λακωνικά, βραχέα·
 τὰ δ' ἀνυπότακτα ζητεῖν ἐπιμελῶς ἀρετόν· . . .
 Ἦδη τὸν δρόμον ἤνυσεν ὁ κάλλιός μοι κῶλος,
 καὶ πνευσίφῃ πως ἵοικεν. οὐκοῦν ἀναγκαστόν.

8. Ξενοκ.] p. 991, 22. 10. τῷ] Cod. τῆ. Ἀφοβ.]
 p. 833, 17. 11. Ἐύεργ.] p. 1163, 5. 12. πάλιν]
 p. 1158, 28. 14. Νανσίμ.] p. 991, 9. 15. Διονυσ.]
 p. 1289, 22. 17. Νανσίμ.] p. 992, 21. 19. Ἀφοβ.]
 p. 829, 14. 21. εἰς] Hom. II. 12, 239. 24. ὁ αὐτός]
 Oed. Colon. 1142. 25. Cod. γὰρ ἔγωγε. Vid. Lobeck. ad
 S. Aiac. p. 302. 27. Cod. κρατ. 28. ἢ] Cod. εἰ.
 33. Cod. συντίσσεσται.
 145, 3. Λακρ.] p. 931, 16. 6. Ὀλυμπ.] p. 1173, 10.
 10. ὅς] Cod. ὁ. 25. Deest ὅτι. 28. Ἀφῶβ.] p. 814, 26.
 29. μετ' ὀλίγον] p. 815, 1. 30. Cod. ὡσπερ λυκούργω.

προὔπεμπον δὲ ἄτακτα κατὰ πόλιν, ὅσπερ ἄριστοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ Ἰκαρίαν γε περιβλέπτου ἐνὶ νηῶ,
 ἔνθα δὲ ταρχύσαντο νέων βασιλῆος ἀγαυοῦ,
 βῶν δ' ἐπ' ἑκάστη κέον καὶ Ρωμανοῦ ἐξέλαθοντο.

f. 94. ab alia manu ἕτερα στίχια τοῦ κυροῦ Στεφάνου εἰς τὸ πρῶ-
 τον τῆς Ἀριστοτέλους ἠτοιμῆς. f. 106. ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ
 δευτέρου βιβλίου τῆς Α. ῥ.

- 146, 1. Cod. *συμμαχία* παρὰ 11. *Ὀμήρου*] II. 9, 452.
 16. *Ἀριστοφ.*] p. 630, 13. 18. *ὑποκλιών*] p. 676, 10.
 28. Cod. *ἐηλοτόπιδον*. 32. *τοῦ*] Cod. *τῆς*.
 147, 1. *ἐλευθ.*] p. 197, 14. 3. *στεφ.*] p. 308, 9.
 4. Cod. *προεβύτης*. 5. Cod. *ἡρών* 9. *μα*] 27.
 p. 281, 71. 11. *στεφ.*] p. 252, 16. 18. *παρατρ.*] p. 387, 13. 20. *ειρ.*] 2. p. 158. 23. *ἀλλ.*] 29.
 p. 175, 23. 25. *πεντάργη*] Immo 54, 5. p. 734, 49.
 32. *πρώτῳ*] c. 19. 33. Cod. *φάρουσι*.
 148, 9. *Ὀλυθ.*] p. 30, 15. 11. *ειρ.*] 36. p. 181.
 13. Cod. *ἕβ βιβλίον*. 16. Cod. *κακῶν*. *Χερό.*] p. 91, 3.
 17. Cod. *θανυμάζω*. 20. *πολλά θε*] p. 500, 21.
 22. *Μεγάλ.*] p. 209, 24. 23. *Decat ei*.
 26. *Ἀετ.*] p. 500, 21.
 149, 1. *Δημ.*] 4. p. 7. 9. *Ἄνδροτ.*] p. 599, 27.
 13. *Ζηνοθ.*] p. 884, 8. 17. *Τιμοκρ.*] p. 700, 14.
 23. *πρώτῳ*] p. 14, 8. 24. *τῷ αὐτῷ λ.*] p. 17, 10.
 26. *καρπούμενοι*] Cod. *ποιούμενοι*. 28. *τρίτῳ*] p. 33, 10.
 30. *πρώτῳ*] p. 43, 9. 33. *Χερό.*] p. 102, 21.
 150, 4. *Ἀετ.*] p. 507, 5. 7. *Μειδ.*] p. 544, 5. *παρὰ τῶν*] Cod. *πάντες*. 11. *Μειδ.*] p. 544, 16. 13. *συνθ.*] p. 219, 27. 16. *Μειδ.*] p. 563, 28. 18. *στεφ.*] p. 301, 26.
 20. Cod. *τῆ πόλει*. 21. *στεφ.*] p. 829, 14.
 23. *παρατρ.*] p. 444, 12. 27. *παρατρ.*] p. 351, 16.
 32. *παρατρ.*] p. 377, 25.
 151, 1. *παρατρ.*] p. 382, 27. 11. *Ἄνδροτ.*] p. 601, 22.
 152, 22. Cod. *καταπαλαίης π.*
 153, 13. Cod. *ἑμῶν — ἀφ.* 19. Cod. *ὄλωσ*.
 25. Cod. *ἐξίλον — κλειτών*.
 154, 9. *Δημοσθ.*] p. 15, 27. 15. Cod. *τῆ μεθριδα*.
 27. Cod. *ὄλωσ*.
 156, 3. *Ὀλυθ.*] p. 38, 21. 8. *ειρ.*] p. 58, 2.
 9. *ἐπ.*] Cod. *τῶν ἐπ.* 32. *παρατρ.*] p. 403, 11.
 157, 10. *αιτιατικῆ*] Cod. *δοτικῆ*. 13. Cod. *δεδομένου τιμῆν*.
 17. Cod. *μισθῶμαι*.
 158, 7. *ὄ*] Cod. *οιον*. 12. *Ἀετ.*] p. 506, 12.

15. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 480, 5. 18. μβ] 52, 3. p. 662, 65.
 25. Cod. ἰννάτω. 28. εἰρ.] p. 160. 33. Deest τὰ.
 159, 6. παραπρ.] p. 405, 3. 11. πρώτῳ] p. 14, 9.
 13. τρίτῳ] p. 110, 7. 15. πάλιν] p. 125, 9. Cod. δσιλεύσαι.
 16. μετὰ τινα] p. 126, 20. 17. τετάρτῳ] p. 134, 16. 27. ἦ]
 Cod. ἦ. 29. Ζηρόθ.] p. 888, 15. 33. ὅπως] p. 1170, 9.
 160, 3. τετάρτῳ] p. 141, 19. 4. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4. p. 6.
 6. ἐπισ.] p. 162, 29. 8. σταφ.] p. 300, 13.
 15. Μειδ.] p. 576, 1. 17. Cod. ὕμῶν. 18. Μειδ.]
 p. 578, 23. 24. δὲ πλείστον] Fortasse leg. δ' ἐπὶ πλ.
 27. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15.
 161, 6. Δημόν.] 1. p. 1. 11. πρώτῳ] p. 14, 14.
 14. πρώτῳ] p. 14, 15. 18. τρίτῳ] p. 30, 23.
 23. εἰρ.] p. 63, 14. 25. πάλιν] Mid. p. 523, 23.
 29. Ζηρόθ.] p. 99, 16. 32. τετάρτῳ] p. 147, 16.
 162, 2. ἐπισ.] p. 157, 8. 3. Cod. μικρῶν οὐ λ.
 6. εὐδὲ] p. 506, 17. 9. πρώτῳ] c. 82. 15. Cod.
 ἔχοντες. 23. σταφ.] p. 310, 3. 24. Cod. ταῦτα οὐ
 συστάνα — καλῶς. 31. παραπρ.] p. 384, 13,
 163, 8. καὶ τοσαύτης] p. 424, 23. 14. Μειδ.] p. 533, 3.
 16. τῆς] Cod. τοῦ. Μειδ.] p. 545, 20. 21. Μειδ.]
 p. 579, 2. 22. Λεπτ.] p. 497, 3. 25. Ἀριστοκρ.]
 p. 622, 9. 27. κἄν] Cod. καὶ. Conf. p. 166, 8.
 29. Cod. καὶ μ. καὶ μεχ. 32. Κ] v. 391.
 164, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 8. Ἀνδρρτ.] p. 597, 28.
 13. δευτέρῳ] s. 65. 28. Deest πρό. 29. Cod. πρός.
 165, 5. Cod. προτιμῶμαι. 6. Cod. εἶ τι. 7. Cod. πρό.
 11. Ἀριστοκρ.] p. 785, 16. 25. ἔστι πρ.] Cod. ἐπιπρ.
 30. Cod. ἄλλο γ' ἢν τι.
 166, 15. Cod. ὅσπερ ἦν. 17. Cod. αὐτῶν.
 167, 2. μβ] Immo 44, 31. p. 400, 39. τῶν] Cod. ἦτο.
 5. δεῖν] Cod. δεινῶν. 11. Πλεονεκτῶ γενικῇ] Desunt.
 μη], Immo 49, 3. p. 571, 85. 15. Cod. μήν.
 20. νη] 11. p. 884, 96.
 168, 4. Cod. τότε μᾶλλον. 6. Cod. αἰτιατικῇ
 8. Cod. πόλεμον. 10. Cod. τις. 20. Συντακτ.]
 or. 32. p. 526. D; ed. Colon. a. 1690. 21. Cod. ἦς.

- 169, 17. *κατάφω*] c. 60. Cod. *ποιμῦνας*. 23. *ἰσορῆτης*
Leg. *ἰατρικῆς*. (p. 13; 15. ed. Foes.) 24. Cod. *ἄφρων*.
- 170, 2. Cod. *προσβέβων*. 7. *Ἀδρ.*] 4, 42, 4. 8. Cod.
προπύνα. 24. Cod. *συρρακῆ*. 26. Cod. *προσαγγέλουσα*.
- 171, 3. Cod. *ἰσοκράτης*. 4. Cod. *ῥυφήν* — *οικνω*.
9. *πρώτῳ*] p. 16, 5. 10. *οἶον*] Cod. *οἶ*.
- 172, 2. Cod. *προσέκοντα*. 4. *τη*] 2. p. 876, 49. Cod.
αὐτη. 8. Cod. *προαγγέλει*. 9. Cod. *βεβαιῶ*.
13. Cod. *οὐδ'*. 18. Cod. *ἐπι*. 20. *δευτ.*] Gregor.
Naz. or. 34. p. 553. C.
- 173, 5. Cod. *ἰσοκρατικῆς*. 9. Cod. *ἀκρατούνη*.
15. *τοῦ*] Cod. *τήν*. 33. Cod. *φασί*.
- 174, 29. Cod. *σημαίνων*. 31. *συνθ.*] p. 213, 16. *πρὶν*]
Cod. *πρὸς*. 33. *Στηλιτ.*] Gregor. Naz. or. 3. p. 52. A.
- 175, 4. *Μειδ.*] p. 547, 22. 10. *Ἀριστοκρ.*] p. 676, 11.
12. *Ἀνδρότ.*] p. 607, 4. Cod. *εἰς τοσοῦτῳ τιμῆσασθαι*.
13. *Ἀριστογ.* p. 794, 6. 14. Cod. *αὐτοῦ θανάτῳ*.
16. *Ἀριστοκρ.*] p. 691, 19. 21. *Τιμοκρ.*] p. 720, 29.
et 721, 5. 23. *ὑποκ.*] p. 723, 12. 25. *πάκην*] p. 728, 12.
26. Cod. *δέκτης*. 29. *ἐπὶ τῆς*] p. 732, 18. 31. *Μειδ.*
p. 570, 22.
- 176, 6. *Ἰσακρ.*] ad Nicocl. 9. p. 18. 17. *τρίτῳ*] p. 35, 7.
20. *ἔλευθ.*] p. 192, 26. 22. *παραφρ.*] p. 348, 25.
26. *Μειδ.*] p. 529, 14. 28. *φόνου*] p. 17, 2 Reisk.
30. *Μειδ.*] p. 554, 10. 33. *Ζ*] v. 521.
- 177, 7. Cod. *ἀλόβωτον*. 8. *στεφ.*] p. 273, 24. 10. *τήν*]
Cod. *τόν*. 12. *παραφρ.*] p. 383, 21. 13. Cod. *τόδ'*.
14. *παραφρ.*] p. 391, 18. 17. *Μειδ.*] p. 569, 3.
23. *Τιμοκρ.*] p. 702, 27. 26. *Τιμοκρ.*] p. 752, 13.
- 178, 1. *κ*] 37. p. 136, 8. 10. *δευτέρῳ*] c. 61.
20. *πρώτῳ*] c. 63. 29. Cod. *ἐξήπυσαν*.
31. Cod. *ὑλακτούντας*.
- 179, 6. *στεφ.*] p. 306, 29. *εἶτα*] Cod. *εἰς τὰς*. 8. *νδ*] 34.
p. 764, 45. 11. *Ἰσοφρ.*] ad Demon. 4. p. 6. 14. Ni-
κοκλ.] 13. p. 22. 16. Cod. *βαρβαρῶ*. 29. *Λεπτ.*
p. 508, 2. 32. *στεφ.*] 310, 16.

180, 9. *τρίτω]* p. 113, 4.11. *φρόβ]* p. 123, 21.13. *Νικοκλ.]* p. 18.14. *κτῆτὰ]* Cod. *κτῆματα*.

ΔΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ.

183, 13. *πρός]* Cod. *ἔπειρος*.185, 2. Cod. *δεινός*.6. Cod. *τριόβολον*.187, 27. Cod. *ἀπό*.188, 6. Cod. *ἐπέθεσαν*.10. Cod. *λέγειν*.30. Scr. *ἔφεται*.

190, 10. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 503.

26. Cod.

ἐκλογίων.

191, 27. Deest ἤ.

28. *Δειναρχός]* Ruhnk. hist. crit. p. XCII.192, 2. *αὐτοῦς]* Cod. *αὐτῆς*.5. Cod. *χωρῶν*.19. Cod. *δέκα*.28. Cod. *προηροσία*.

30. Cod.

πενηκοντεύοντες.193, 10. Leg. ex cod. *ὁ τὰ μύση καὶ τὰ ἄρη καὶ τὰ μ*.194, 14. Cod. *φατριάζειν* — *φατρία*.15. Scr. *φαῦλον*.

ΛΕΞΕΙΣ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ] Differunt ab his ρητορικαὶ λέξεις

codd. Vat. 2130, Urbin. 157, *) Paris. 2618. quae sunt bre-

*) Urbin. membr., f. quadr., fol. 312, quo antiquiorém, huius quidem generis, non vidi. f. 1. *κροκλον ἀρχιεπισκοπού ἀλεξανδρείας λεξικόν κατὰ σοικίων*. f. 145. *ἱστομολογία ἐκ τὰ κδ σοικίου* (quae est etiam in Vatic. 1751 et 2130): *ἀναγκάων δὲ προ πάντων γινώσκων ὅτι αἱ ἱστομολογίαι οὐ πάντας ὅλα τὰ ἱστομολογία τῶν πραγμάτων ἔχουσιν ἀλλὰ μόνον ἀντικείμενα καὶ ἀρχαί. λοιπὸν ἐν τῷ βουρεχί ἐστὶ τὸ διαγινώσκων τί σημαίνει ἢ δύναμις (desunt litterae λ μ ν ξ ο, quibus carent et quos supra posui codices).* f. 147. *λέξεις Ὀμηρικαὶ κατὰ σοικίων. Ἀβάντα μετῶχητο ἐπὶ τὸν Ἀβάντα ἐπορεύετο. Ἀβλητος ἀτρωτος. Ἀγαθὸν κομίσω. Ἀγάθος γενεαίας, καλός . . . Ὡς φάτο ὦς εἶπεν, οὕτως εἶπεν. Ἰσθμὸν ὄσπερ αὐτοῖς. Ἰσθμὸν ἐπέβαλεν. Ὡς τὸν ἀπὸ τοῦ ὄσπερ.* f. 225. *λεξικόν τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν ἐπιτεθὲν παρὰ Στεφάνου καὶ Θεοφάνητου Κασσινοῦ Λογγίνου φιλοσόφου καὶ ἑτέρων λεξιγράφων: λέξεις τῆς διπλοτύχου, ἢ μὲν τοῦ Νῦνε κίβωτος πρακτικὴ φιλοσοφία. Νῦνε κατὰ ἀναγωγὴν ὁ Χριστός, οἱ δὲ τρεῖς υἱοὶ τῶν γ' ἔξων, φημι πρακτικῆς φυσικῆς θεολογικῆς, Σῆμ φιντεμῖ τε καὶ τέλειος, φερμωσί δὲ ὁ Χίμ, καὶ πλατυσμός; ὁ Ταγέθ. κατὰ σοικίον: Ἀγκύλας ὀγκύδους εἰς οὗς ἐβάλλονται οἱ κόκοι τῆς κόπης. Ὀμμη ἐνόμζων. Ὀπται ἐδέθη ἰδέθη (ἐδέθη 2130). Λέξεις βασιλειῶν πρώτης - β - γ, f. 230. λ. τοῦ Ἰώβ, f. 232. τῶν παροιμιῶν, f. 234. λ. τῆς πικαρῆτον, f. 235. λ. σοφίας Ἰησοῦ τοῦ Σαράχ, f. 237. λ. τῶν ἐβ προφητῶν, f. 241. ἱερμηνεῖα τῶν ὀνομασιῶν τῶν προφητῶν et μοχ ἱερμηνεῖα τῶν ὀνομασιῶν τῶν ποταμῶν et λέξεις τῶν ὀν ψαλιῶν, f. 244. λ. τῶν ὄσων, f. 246. λ. ἐγκείμενα τοῖς ἄγλοις εὐαγγελίοις, f. 247: τῶν*

vissima in Demosthenis Philippicas scholia. ἀρχὴ πρώτου λόγου. τὸ μᾶλλον: τὰ γενησόμενα. ἰ συνοίσει: χρησιμείνεν. σκοπέει: σκέπτεσθε. ἡμεῖς τις παραγίνεται. — ἀρχὴ τρίτου λόγου. προηροτο: προεληλυθότα. ἐξήμα: ἕσονται.

- 197, 6. Cod. τοῦτο. 16. Cod. παραβάλλειν.
 198, 4. Cod. ἐξητάσονται τὰ ὄφ. 33. Cod. αἰτῶ.
 199, 4. Cod. τὸν μὴ βουλόμενον. 22. Cod. παραίσιμα.
 29. Cod. ἐπιγεγραμμένων.
 200, 10. Cod. μὲν.
 201, 3. περὶ] Eeg. ἰσθρ. 6. Cod. διδομένους. 7. Cod. ἀμφίζονται. 13. Cod. μετοικόντων πρὸς. 23. Cod. χρημάτων. 32. Scr. ἀργυρίων.

πράξεν τῶν ἀποστόλων, f. 248. τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Παύλου, f. 253. λ. χριστιανικῶν βιβλίων. (Ἄγενως ἀνδρῶν, ἀσθενοῦς. Ἀδέκατος. Ἀκρίδες. Ἀνταχθῆσαι εἰς.), ibid. ἐκλογὴ λέξεων κατὰ διαφορὰν κατὰ σοχείον (Ἀνάκλιτον πανν Ἰνδοξον. Ἀγαπαζόμενος ἀγαπῶν. Ἀγαθὸν Ἰνδοξον, θανατόν), p. 257. ἠητορικαὶ λέξεις, quantum prima supra positae sunt, f. 265. τέλος αὐτοῦ λόγου: Πητορικαὶ λέξεις. (ἔπειτα addit 2130.) Ἀρχαίφρασις συγράδους καθ' ὡς τοὺς ἀρχόντας τοῦ πατρῶς ἡρώδου. Ἀδίκωτον καθάρων. Ἀδιοροδοκῆρον μὴ δῶρα διχορμενον Ἀδύλα. Πολύφατος. Πολύμαλα. Ἀφῆ πων. Ἀγλαῖζεται. Ἀδαλμάται Δικαιορομύχηται. Κομιδῆ Ἀδοκαμύχανους f. 269. λέξεις τῶν συμβουλευτικῶν Ἀριστοτέλους. λόγος α. Παραυλ'σπευθαί. λόγος β. Εφικέσθαι. λόγος γ. Ἀνυπόπτου, ibid. λέξεις τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐν μέρους κατὰ σοχείον. f. 270. Ἰωάννου Φιλοπόπου περὶ τῶν διαφορῶν σημασιῶν διαφορῶς τοπονημένων. Ἀγλαίος ὁ μαθητῆς ἁγελίος ὁ ἐκ τῆς ἁγέλης, f. 276. Ἀγυπτίω μῆνα. Ἀκαλιαντῶ Ἀστωχίω ἦσαν Μυκεδοναὶ Ρωμαίων μῆνες. Ἐβραίων μῆνες. Ἀθηναίων μῆνες. Ποῖα γὰρ ἄσκα. πατὰ πολεῖς. αἰται καλοῦνται γλωσσασματικά. Ἀθηναίων ἄγαν λίαν. αἷος ἀρκεί. λωπὸς ἰμάτιον. ὀθνηῖος ἄλλοτριος. πέδα γῆ. Ἀγελίων αἴσα μοῖρα. κτήπος νόφος. μήλα πρόβατα. Ἀρκάδιαν ἀσθ ἔρος. ὄγγει ἀκονῆ. ἔξ. λαχύν. λέντρον κλίση. λυκάβας ἐπιωτός. ἔνυον κοινόν. οἷος μίση. Ἀχαιῶν αὐτὴ φωνή. ἄτερ χωρῆς. λέξω λαμβάνω. Αἰτωλῶν ὄμμα σώμα. οὐλας ἔκφορος. πύλος κλήρος. Ἀκρωταγαν ἐπέει λέγει. στείχε παρῆου. κῆρ φυγή. Ἀμφοικωτῶν αἰθεταὶ καίεται, βιος τόδου. χυτή τρέχει. Ἀλλίων ἀίμη λογγη. γῶος κλανθμός. δῶμα οἶκος. κέρυφάκος ἀριστοφόν. Ἐρμιονίων ἔτι πορῆου. κνῖσα ἐπίπλου. Θεσσαλῶν αἶφα ταχίως. ἀνευθε χωρῆς. βροτός ἀσθροπος. ἐκᾶς πόρῶ. καλπίς ὕδρα. κέρκος ἔρμας. κῆρα κερφαλήρ. λῆρος δούλος. Κυπρίων ἄλας τυφλός. ἄλγος ὀδύνη. ἄλγος γυνή. ὄκεας ποτήριον. ἐμαρην ἔλαβεν. ἦβαιὸν ὄλιγον. ἔε κῆρῶσον. ἰός βλλος. θῆς λῆρος. ταρβεί φοβέται. πέδιλο ὑπόδημα. φασγικον ἔρος. χθῶν γῆ. τόργος γυν. δούπησεν ὑπὸδανεν. Βοιωτῶν ἀγοραῖε λέγει. ἀγῶ ἡσυχου. ἦρι πρωτ. κείρανος βασιλεύς. μέ

- 202, 20. *Λαυός*] Cod. ἕρρατον.
 203, 5. Cod. *εὐρήρη*. 12. *θινῶν*] Cod. οἶνον. *θινες*]
 Cod. *θινείς*.
 205, 5. Cod. ἄμιστος. 7] *Malim* ἢ α'. 19. Cod. ἕρρατον
 21. Cod. ἀεροποτούντες.
 206, 4. Cod. ἀτεῖσαι.
 207, 2. Cod. ἄρθτος — ἀρδήτου. 3, Cod. *στιασίτων*.
 22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.
 210, 3. Cod. ὁ ἀνύγυρος. 29. Cod. ἀμόργις τις.
 211, 9. Cod. ἀνομησίας. 11. *οικίαν*] Cod. οὔσιαν.
 31. Fortasse leg. *καταδέκουσεν*.
 212, 6. Cod. τοῖς ἐπικυδοθηγίην. 16. Cod. *πάρηθι*.
 18. α] Cod. ἐν.

θου οἶνος. πελεία περιστερά. Δωριέων ἔπειε ἔπατι. φύς δασύς·
 δασύς δὲ λέγονται αἱ φύαι, παρὰ τὸ φθεῖν τὰ κινδία ἀπὸ τῆς πα-
 τούσης ἐκείθεν γούης, ὅπερ φησὶ καὶ Πλάτων. Ἴωνων κούρος καίς.
 ἔκτου, νεκρός. Κλειτορίων ἀγῆται ἀνεμοί· αὐτῆ φωνῆ. δέδορκεν ὄρῃ.
 Ἰστιάδι νεκρός. ἔσθλον ἀγιάθον. λούσαι ὄρῃ. παροῖθετ ἐμπροσθεν. χη-
 λος κισωτός. ὄκα ταχέως. ὠλέαι βραχίονες. Κρητῶν γονυτοε Θημη
 φηρέτρα. Ἰππομαί δασα. ἔντα ὄπλα. θέρητες δόδοι. λῆς ἰδός.
 μέλων ἑλασσον. μόθος πόρος. σάκος ἀσπίς. φῶς ἀνηρ. ἀμπετρον
 βακτηρία. Κορινθίων ἔκτυμον ἀληθές. φῆρος ἱμάτιον. Κερκυραίων
 πόπη λαβὴ ξίφους. φαλαθτος φαλασρος. φηγος δρύς. Λακωνῶν
 ἀγλαος καλός. Μαγνητῶν αἶα γη. σιδύς γαστήρ. Σικελῶν κόρσας
 πεφαλάς. μιλιαθρον οἰκία. ταίε οἰκίε. φορμιγῆ κούφα. Φλιασίων
 ἀμφω ἀμφοτέροι. ἀντιμῦ ἑναστῆον. fol. 278. Ἑμμετροι στίχοι δια-
 φόρων μέτρων παρὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἐπη
 καὶ ἱαμβοὶ καὶ ἰαγεῖα. βιβλίον πρῶτον. τοῦ ἀγνωστάτου Γρηγορίου
 τοῦ Θεολόγου πρόδιδον ἐν ἀρχαίᾳ εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ οἴων
 τῶν ἐν τῷ βίῳ. δηγῆται δὲ σχεδὸν ταῦτα παρὰ πάντων αὐτοῦ
 τῆν ζωὴν πεπεράται: —

Χε̄ ἀναξ̄ χε̄ βασιλεῦ
 ὃς ἀγναῖς ὅς τις καθαραῖς
 ποτ̄ ποτ̄ προ χερόνου
 αἰρημέναις κουφιζομένας
 παλαμῆσιν χερσίν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et ipse in-
 signi est vetustate: membr., f. quadr., fol. 284. Habet prae-
 terea (f. 212.) λέξεις ἱατρικοῦ βιβλίου περὶ βοτανῶν ἱερῆ. *Ἀκανθα*
Αγνῆτις ἀγριόκαρδον. Ἀκανθα λευκή ὁ λεγόμενος πορδικανος.
Ἀπεπτος ἰχθυόεντος. Ἄλις ἄλας. Ἀκρου ἑλίκα τῆς ἀγριοσπυδαίλης,
ὃ ἔστιν εἰς τὰ βάλτα. Ἀκτίας χυλός κουφοζυλέας τις κατ' ἄβου-
δος λεγομένη ὁ ζυμός . . . Ἀλυπιάδος σπέρμα κατὰ Λατίνους
λαυρῆλλα . . . ῥέον ποτικόν τὸ ὄρειον βάρβαρον. Καρια πο-
τικῆ. λεπτοκόριμ. f. 215. ἐκ τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἱατρικόν.

- 213, 10. ψεύσματα] ψανά Eudemus. 24. Cod. ἀκονήτ.
 214, 16. Cod. ὤτιν. 17. Cod. δι ὄτως.
 215, 1. Cod. κατακράτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἀμαρτή-
 μασιν ἔπεισῶν] ἀδικήμασιν ἐβληθεῖς Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τι Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παραγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινομένης. 23. Deest ἤ. Cod. ἐγκάλει.
 217, 21. Cod. ἀναμύχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἀμίδας s. ἀμίδας Löbeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τόν.
 218, 19. Cod. ἄλλος. 22. ἀπιστός Ruhnk. ad Tim.
 p. 249. b. 23. Cod. πόρμων. 26. ἀτεγκτός] om
 Ruhnk.

Ἐλάθρος τὸ ὄβλημα ὃ ἐστὶ δεικνύς. Ἀλφίτης ἀπὸ ἄρτου κριθῆς
 ψυχῆς. Χαλδίην ἀγριοκολύβην. Ἀγριοσύνκιον ἀγρανοῦσσην κα-
 λιταί.) f. 218. περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν. περὶ κόρου. ὁ κόρος ἐστὶ
 μόδια η. . . . περὶ λεγεθ. περὶ κέτου. περὶ μνάσις. περὶ μελίμου.
 περὶ σάκου. περὶ μέτρου. περὶ κάθου. περὶ χολνίξ (sic). περὶ δρα-
 κός. περὶ μερτίου. περὶ χοσθόλου. περὶ τέβελ. . . . f. 223. Πέ-
 σαι καὶ τίνες εἰσὶ μετροβολίαι καὶ πόσα πρὸς τὴν μέτρον εὐχρησ-
 μέτρα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν Ἀττικῶν καὶ σημείων.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν. f. 226.
 φέρος δὲ εὐ. ὑπελλονται τὰ νῦν ἀπὸ κρίσεως κόσμου ἐπὶ τρεῖς. (a
 Chr. n. 876.) διὰ τὴν περίουδου ἧτις περιέχει φθβ ἐτη. ibid. ψή-
 φος δὲ οὐ εὐρίσκειται ἡ καθημερινὴ πόσοτις τῆς σελήνης. f. 235.
 Λέξις. Πόθρηξ ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφυ-
 ροῖς ὑπάρμασι βαβδομένοις. Φιλώτης λευκός. ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λῶν οἰονεὶ τὸ μέγα σπέυμα, ἀπὸ τοῦ τέγερσ κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὗτω γὰρ τὸ σπέειν Ρωμαῖοι καλοῦσθ. Κοσθόρος τὸ βωσιμῶν
 τζιγγῶν. Κεντουρίανες. Ακουσῆτορες. Ἐσκούρητορες. f. 238.
 Ἐτέρα Λέξις. Ἰπολος (αἰπύλος?) ὃ ἐπὶ τα ἐτη (αἴτη?) πλανόμενος,
 ὃ ἴστιν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βαίνειν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. Βροχη διὰ
 τὸ βρέθως γασθαι. Βοτάνη διὰ τὸ βάλως τάλωσθαι. ἤ. οὐκ αὐδύν.
 f. 243. Ρωμαϊκαὶ λέξις ἐν τῷ νόμῳ ἐκείμηναι. Ἀρτικενοσφ. ἄν-
 τιγραφρεῖς. Ἀδρισπύσου εἰς ἀπόκρισιν. Ἀποφιδεκομμάισου . . .
 . . . f. 245. Λέξις ἐν τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλία τοῦ νέου. Ἐγλη-
 χος. Ἐσθρηεῖ. Σελασφόρου . . . f. 246. Λέξις ἔσφα. Ἐθρίνας
 νεράδας. Ἀθοβορεῖ ἀναμασάτε. Ἄσημα, ψυχή. Κορωνίς ἀπαρχῆς.
 f. 248. Περὶ ἐτοιμολογίας. Θύλασσα. Θέα σαλευμένη, ἣ δὲ θά-
 λασσα. Θέα κατατρεμένη. βυθός βυλιε θέα. f. 255. Θεοφύτου
 γραμματικοῦ Ἰωάννη τῷ Θεοφιλοτάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόνεσι τῶν ἁγίων ἱερῶν. max ἔτα
 ἐξῆς τῶν γραφομένων αἱ λέξις ἐξηγημέναι κατὰ σοφίαν. Ultima
 folia inde a 278 chartacea sunt et a recente manu scripta; περὶ
 πνευματικῶν ὀρθότητος. f. 281 canones cum suis herænticis.

- 219, 10. Cod. χειραῖδον. Vid. Rubnk. p. 60. a. 12. Cod. κιάδα. 17. Cod. ιερωσύνην. 29. Cod. λόγιον.
30. Cod. ἰγνύκλημα.
- 220, 1. Deest κατά. Cod. ὁ δὲ ἕτερος ἀμφισβητᾷ.
4. Cod. οἱ ἰδόντες. 5. Cod. βεβαιώση. 6. Deest ὁ.
19. Cod. ἐισέλθοι. 26. Cod. βρυγμῖνα — βαρβαρος —
βουρῶνος.
- 221, 17. καὶ om cod. Cod. τὰς. 19. Cod. ἀλλὰ.
21. Vid. Bast. ad Corinth. p. 562. 26. ἰσμο ὁ δὲ
μαλακός — Βάτιλος. 23. Cod. βολεάνες.
- 222, 21. Cod. βαναύσους. 22. καὶ κλιβανοί. ἔθρη καὶ]
Malim ἔνθεν καὶ κλιβανοί.
- 223, 9. Cod. πατάγει. 15. Cod. ἰταλλίαι. 21 et 22.
Cod. βρέμνος: βρήγμα ἀποπτ. 26. οὐ] Cod. ψ.
- 224, 14. Cod. ἀλλόμενοι. 16. Cod. βηλοῦ. 25 et 29.
Cod. πομπύζεν. 25. ψ] Cod. ὡς. 30. Cod. ὑπερβα-
λοῦσας. 32. Conf. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 225, 18. Cod. μεγαλόψυχος. 30. Cod. ἑδός. 32. ὄρω] Cod. φοῖσιν.
- 226, 3. Cod. βηρικίαν.
- 227, 1. Cod. διαφθερομέναι. 5. Cod. γεισημένους καὶ γαι-
σηπόδισμα — γεισημένους. 9. Cod. γήθους. 10. Scr.
συνεστός, invito codice. 13. Cod. νόμον. 26. Cod.
νέμεσα. 33. Cod. γειεάγρα.
- 228, 4. Cod. his γαιμήλια. 15. Vid. Pierson. ad Moer.
p. 114. 21. οἰεσθαι] Malim σελεσθαι. 25. Cod.
μωρίας.
- 229, 4. Leg. cum Suida Ταρτησσία — Ταρτησσίας. 12. Cod.
λιμαργῶς. 18. Cod. νύσους.
- 230, 5. Cod. γάλος.
- 231, 2. Deest τὰ. 14. Cod. αὐτῶ. 24. Cod. ἑμο-
γαλάκτως.
- 232, 5. Cod. καλεῖσθαι ἢ λέγεσθαι. 24. Cod. κερπίμος.
27. Cod. ἀπολείπων.
- 233, 9. Cod. ἔμοι ἐπὶ τὸ. 21. τὸ] Cod. τὸν.
- 234, 16. Deest alterum ἤ. 19. τὸν] Leg. τὸ.

- 235, 7. Cod. ἄγραφ. 11. Cod. δοκιμάσαι. 16. οὐς] Cod. ἄσ...
- 236, 2. κατάλλου] Cod. κατασταθέντες. 20. Cod. τόν.
30. Cod. ἡ μαρτυρία.
- 237, 6. Cod. κατὰ τὰς δόξας γραφῆν. 13. Cod. ἀπὸ μεταφ. τῆς ἔκδοσης: Ruhnk. ad Tim. p. 77. b. ἀπὸ μεταφ. τῆς βαφῆς τῆς ἔκδοσης. 18. εἰκοσι] Cod. δύο. 23. Cod. διοικητέα. 33. ἦν] Cod. ἡ.
- 238, 4. Cod. his διεκιδώθησεν. 13. Cod. διακιδωθήσεται. 14. Cod. φιλοπράγμοντατον. 22. δεῖλα] Immo διάσια. 23. Cod. σκληροφραγέτος. 29. ἀπὸ] Malim ἐπὶ.
- 239, 9. Cod. γραύλη. 13. Cod. μινσταύρα. 15. Cod. ἀποδιδόντας. 19. Scr. τοῦτο. 20. Cod. διεισκαρφησαμέθα. 23. Cod. φόνοι. 25. παρόντα] πρότερον Luzac: Exerc. academ. p. 177. ἡ μὲν] ὁ μὲν ἢ μὴν Ruhnk. ad Tim. p. 38. b. 28. Luzac. καὶ ἔπειτα φ. ἢ φη τῆς φ. ὁ οὐκ ἔστιν ἐνικητέα, εἰ μὴ δικαίως ἐξελ. Mihi pro εἰ μὴ legendum videtur ἡ μὴν.
- 240, 7. Cod. προστιθέμενος. 11. Cod. τοχους. 30. Cod. ὀργονικά. 31. Cod. ἕκαστος.
- 241, 23. περι] Malim ἐπὶ.
- 242, 15. Cod. φερεπάτης. 23. Cod. διμυρίετα.
- 243, 8. Cod. ἐπιλύει. 23. Cod. μίλων. 27. Cod. ἐπισημνία. 29. Deest φράσας.
- 244, 1. Cod. οὗτος. 11. Cod. εἰσφρησιν: εἰσφρησιν. 14. Vid. Luzac. de Socrate cive p. 108. 31. Cod. κληρωτῶν. correxit Luzac. p. 96.
- 245, 10. Cod. ἀθλοῦσιν. correxit Ruhnk. ad Tim. p. 126. a. 22. δικαστήριον] Immo βουλευτήριον. 26. Cod. ἔκτων.
- 246, 11. ἄλλου τῆ] Cod. ἄλλους. 12. Cod. πωλήσαντι. 14. οἱ] Cod. καὶ. Cf. Luzac. de Socrate p. 111. 17. Cod. ἡγγυθήσαν. 23. Cod. πεντηκόντερον — τριακόντερον. 27. Cod. πύναψιων.
- 247, 12. ὅταν ante τοὺς ponit codex. 18. τοῦ φύσει] Cod. φύσει τοῦ.
- 248, 7. Margo: καὶ ἄλλως εἰς τὰ αὐτό. ἀντὶ τοῦ διὰ φύλλων

αὐτοῦ καταψηφιστηῖν· διὰ φύλλον γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίσαντο
 ἐν τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ ψήφοις· αὐτῶν γὰρ
 ἐβουλευόντο περὶ τοῦ αὐτοῦ.

- 249, 4. Deest τὸ. 6. Cod. ἑλωός. 31. Cod. μολκτινον.
- 250, 2. Fortasse leg. δημαγωγῶν, ut excederit numerus libri.
 20. Cod. ἐθρυττα.
- 251, 28. περιβλέποντας apud Ruhnk. ad Tim. p. 102. b.
 32. Cod. ἐξέτωμεν: ἐξετάσωμεν.
- 252, 1. Cod. ἐφορμίσαι et ἀπό. 10. Cod. ὑφεξαιρούμενον.
 12. Cod. ἐφαρθείς δικῆς: et ὀπόντων. 23. ἐπισπέρχειν. Ita
 codex, non ut legit Ruhnk. ap. Valcken. ad Theodorit. 6, 29.
 31. Cod. γυίας.
- 253, 2. Cod. προπεθείσας. 3. Cod. ἐπακτρία. 13. Cod.
 ἐπιτρίταις ἐπὶ ὀκτὼ ὄβολοις: ἀπὸ τοῦ τὸ τρίτον. 15. Cod.
 δραχμῆς: — ἐπέλξεις: δικαστήριον τῶν φοσηῶν δικῶν· ἐκδομή-
 ται δὲ πρὸς τῷ πρωταίεω: — Quae omnia ut supra posita
 p. 243, 16. 20. Cod. δραγματι.
- 254, 21. Cod. τινη νίκη κηρῦσαι.
- 255, 3. κηρύττειν] Cod. κρύπτειν. 14. Cod. ἰσὶνθικον.
 16. Cod. ἦν τὸ δὲ ἐκκ. 19. ἐν τῶν] Cod. ἐν τῷ.
 25. Deest τοῦ. Ἀττικὸν ex Harpocratiōne Boeckhian
 (Staatshaushalt. 1. p. 336.) τὰ] Cod. κατὰ. 27. Cod.
 ἐπισκοπις. 32. Cod. δραγματῆ, ut solet.
- 256, 1. Post ἀπέφυγεν codex iterum ponit illa ἐπίσημοι —
 προσηγορεύθησαν p. 245, 17. 14. Cod. αὐτῆ.
 15. Cod. ἐρμιόνα — ἐρμιόνα. 22. Deest οἱ.
 28. Cod. ἀπὸ τοῦ τῆς. 32. ἢ στρογγ.] Cod. ἢ στρογγ.
- 257, 2. Cod. οἰκοδομηθέν. 12. Cod. ὄρον. Conf. Etym.
 M. p. 391, 48. 13. Cod. εὐανδρεία — εὐανδρείας.
 15. Cod. εὐθῆνοι. 17. Cod. εἰσοσασθ. 33. Deest δὲ.
- 258, 8. Cod. λευκῆ — ποιούσ. Vid. Etym. M. p. 406, 33.
 13. Cod. κενδριμμένους. Conf. Phot. p. 41, 5. et Zonar.
 p. 954. 19. Cod. ἐκτικῶσαντο. Vid. Etym. M. p. 324, 1.
 et Zonar. p. 675.
- 259, 9. Cod. ἐπακτρία. Vid. Etym. M. p. 352, 53.
 13. Cod. φλυῶρος. Hoc quoque correxi auctore Etym.
 M.

M. p. 370, 12. 20. Cod. ὁ γένει εὐγενής καὶ παλιῆς.

24. Cod. ἀπαντα.

31. οἶονα] Cod. οἶον ἐν. Vid.

Zonar. p. 663.

260, 31. Cod. ἐπευδύοντο.

261, 1. Prior ἐπὶ δέσσι.

12. Cod. ζήτριον. Vid. Etyim.

M. p. 411, 33. Phot. p. 45. Zonar. p. 957.

13. ζάτειον

Etyim. M. p. 414, 40. Zonar. p. 963. Theognostus f. 83. *)

Mox cod. ἀφρίσιον.

17. Cod. ζαυκιδία. Vid Zonar.

p. 950.

*) Cod. Barocc. 50, membr., formae quartae. § 1:

τῷ δεσπότῃ μου καὶ σοφῷ στεφῆφάφῃ
 Λέοντι, τῷ κρατοῦντι πάντων ἐν λόγοις,
 Θεύγνωστος, εὐγνώστός τις ὡς ὦν οὐκ ἐστίν,
 δῶρον φέρω κλλιστον ἀδῶ. κ. . . ον,
 ἐμοὶ ποιηθὲν ἐκβολῆς παλαι . . . τῆς
 ὃ καὶ λαβῶν φάνηθι κῆμοι συντόμως
 λιμὴν ἀκλυστος, ἀφραγεστατή σκέπη.

(Conf. Bentl. ad Mill. p. 77.). Eodem folio verso: *πάλας μοι διαπονομένῳ τὰ γραμματικὰ καὶ ἐκάστης λέξεως τὸν ἀρμόδιον κῆμον ἐπὶ τῶν φοιτητῶν ἀπαρατήτως εἰσπραττομένῳ, οὗς δὲ ἐκ τῆς πολυλίου βιβλίου τῆς καθόλου τῆς Ἡρωδιανοῦ ἀνάλεξιμένος. καὶ λέξει λέξιν τὴν προσήκουσαν ἐπισυνάψας, ἔργον αὐτῶν τῶν προῆμου μεμελετημένον, τινας δὲ καὶ τῶν παλαιῶν κανόνων διορθώσεως δευμένους ἢ καὶ ἀπρεπῶς συγκειμένους ἐρῶν, τῶν μὲν τῷ ἀπρεπῆς τῶν δὲ το περιττῶν ἐξευμαρίσας, κανόνες . . . τοὺς χίλλους συντεταχῶς (numerantur 1003), τοῦ φθόγου τὰ κέντρα ἁρωγῆ θεία ὡς νηπιῶν βέλη διαδιδράς, τῇ σῇ προσάγω Θεοδόσῳ καὶ παρνευμένει γαληνότητι, δέσποτα, δῶρον ἐράσμιον. Fol. 111: ἀρχὴ τῶν δεσφ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀρθογραφίας, κατὰ στοιχεῖον ἀπὸ φωνῆς Γκαθῆλου τοῦ Χοιροβοσκῶ Βυζαντινοῦ γραμματικῶ καὶ αἰκουμενικοῦ γραμματικῶ, ἐν συντομίᾳ τμηθ. ἐκ τῆς καθόλου καὶ κατὰ πλάτος αὐτοῦ ὀρθογραφίας, διὰ τὸ ἐν συντόμῳ εὐσυνόπτου εἶναι τὸ ζητούμενον, οὖν καὶ ταῖς αἰτίαις ἐκάστου.*

τέχνη πρόσελθε τοῖς κανόσι ἐπισυμένῃ,
 βάλλουσα πάντας τοὺς βαρβαρωμένους
 τοὺς οὖν ἔχοντας ἰσπερημένον λόγου.
 ἔχεις τὸ θαρῆν καὶ τὸ νικῶν εἰκότως
 νικῶν ἔχουσα τοὺς Γεωργίου λόγους.
 πρόσελθε λοιπὸν τοῖς λόγοις κοσμομένη,
 καὶ δεῖξον ἡμῖν τοὺς κανόνας ἐξῆφμένους.

Ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τοῦ 7 μικρῶν, ὡς διατελέηται κ. τ. ε. Fol. 210: ἐπιμερισμοὶ κατὰ στοιχεῖον γραφικὰ. Fol. 292: ἐκδογαὶ διαφορῶν λέξεων συνειλεγμένων ἐκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῶν εὐρυθεῶν πραγμάτων. Fol. 322: Musaeus. Fol. 371: Phocylides.

- 262, 3. Cod. *ἐναντία τῶν*. 25. Cod. *ἡτιοῦν*. Ita et Thu-
cydideorum antiquissimi.
263, 7. Cod. *ἡμικοτυλιου*. 15. Cod. *ἡπιστάτησαν*.
19. Cod. *θροιλῆν*.
265, 21. Cod. *ἰνέ*. 30. *ἰδιος* Etym. M. p. 466, 10. Cod.
ἰδιος.
267, 3. Cod. *ἰσοδιάτης*. Conf. Harpocrat. p. 93: et Phot.
p. 88. 10. *ἰσὶ τοῦ ὄρμην*.
268, 2. *ἱμπαθῆ* Etym. M. p. 484, 50: Cod. *ἱμπαθῆς*.
6. Cod. *πισῶν π. καὶ λιπαριῶν*. 15. Cod. *προκλήσεως*.
Conf. Ruhnk. ad Tim. p. 160. a. 24. Cod. *εἰς ἡν*. Vid.
Phot. p. 95. 27. Cod. *τῶν δήμων*.
269, 4. Cod. *καὶ κατὰ τῶν γονέων*. Conf. Harpocrat. p. 95 et
Phot. p. 95. 7. Cod. *καλιμήτην*. 16. Cod. *καθήρου*.
19. Cod. *καὶ τῆ ἄρου*. Vid. Phot. p. 112. 20. Cod.
ἐκδυσάμενρι. 29. Cod. *ἱερωσύτησιον*. 33. Conf. Bast.
ep. crit. p. 159.
270, 13. Cod. *κατάρρευς*. 15. Cod. *διάνουαν*. 16. Vid.
Lobeck. ad Phrynich. p. 518.
271, 9. Cod. *καταλαγήν*. 25. Cod. *ἀργυριῶν*.
272, 1. Ante *εἰ* exciderunt haec fere: *τινὲς δὲ πιστοφόρον*.
19. Cod. *φορῶν*. 21. Cod. *κοβαλία*. 22. Cod.
καὶ ὁ κόβαλος ὁ ταυτῶν. 26. *ἡ τῶν* Harpocrat. p. 105:
cod. *ἡ τόν*. 29. *Deest τῶν*. 32. Scr. *κοροπλάθος*.
273, 1. Vid. Luzac. de digamia Socratis p. 59. 3. Cod.
φορῶν. 7. Cod. *κορωνιάδαι — κίνωνος — κόρωνος. καὶ*
κορωνιάδαι — Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 153 et Hist. crit.
p. LXXV. 22. Cod. *ἰθάπως*.
274, 11. Cod. *πρωτον*. Conf. p. 277, 6. 15. Cod. *ἐπι-*
νύμων.
275, 22. οἱ] Cod. *καὶ*. 24. Cod. *ἄλισκόμενα*. 25. Cod.
ἰδρεῖαι et v. 28 ἰδρεῖαι et p. 276, 25 et 29 ἰδρεῖαι.
26. Cod. *ἰσθμῶν*.
276, 18. Cod. *τινοῦν*. 25. Cod. *λουτροφορεῖν*. 32. Cod.
ἐκλειποί.
277, 4. Cod. *λεθόστρατα*. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 175. a.

10. Cod. ληκόν. 15. Cod. bis ληκίμμη ἀλλήλ.]
 Cod. διελημμένος.
 278, 5. Cod. παιδίων. 17. Cod. δραχμάς. 29. λαχό-
 τες] ἴμμο ἄλαγτες.
 279, 13. Cod. μοίρα. 32. Cod. μαρωτία.
 280, 4. Cod. συναφῆσαν. 11. Cod. ἀργύρια. 12. Cod.
 ἀργυρέτης. 14. ἀνανδίστιρον Ruhnk. Hist. crit. p. LXXXV.
 281, 27. Cod. βαχιάδων. 30. Cod. θρηλάσσας.
 282, 3. Cod. οικοδομημένα. 6. Cod. θεωρίαν. 25. Cod.
 τὸ τὰς καθοδημήσεις — ὑφορηήσασθαι. 31. Cod. ἠφάλα.
 284, 11. Cod. ξενάγας.
 285, 23. εἰς] Nonne τίς? 28. Cod. τούτω. 30. Cod.
 ὄσσης.
 286, 11. Cod. ὁσονδὴ εἰ γενέτων. 14. Cod. σφθαλμίων —
 ξηλάειν. 18. ἐκ] Cod. οἱ ἐκ. 19. Deest οἱ ante ὀ-
 πογενεῖς.
 287, 10. Vid. Lobek. ad Phrynich. p. 656. 20. Cod.
 ὀριδιόκται. 27. Cod. ὄρον.
 288, 1. Deest ἦ. 4. καλέσει Ruhnk. ad Tim. p. 196. h.
 7. τὰ ἐν] Cod. καὶ ἐν. 25. πρόσηθε Lobek. ad
 Phrynich. p. 724. 28. Cod. πύθεια.
 289, 5. Cod. κρινοθάλασσα. 8. Cod. πικυτεροί. 12. Cod.
 ψηφισμάτων. 26. προβουλιειν Lütz. de Socrate civis p. 102.
 290, 14. Cod. ἐπὶ τῶν ἐμφισβητούμενων. 25. Cod. ποδοῦ τι.
 291, 7. Cod. ἀπὸ. 17. ἔστιν οἱ τῶν πολιτῶν. 23. Ma-
 lim ἐτ' ὄντες. 25. Cod. ἐτι οἱ ἐν. 33. Deest διὰ.
 292, 10. Cod. πάνδια — πανδέλας — πανδέλιανος.
 295, 5. Cod. τούδηποις: Ruhnk. ad Tim. p. 225. b. ὄλον ὄρηται.
 11. Cod. ἰάθει. 20. Vid. Bar. ad Cofinith. p. 926.
 25. Cod. ξενόμενον. 28. εἰκοί] Cod. ἑαίν.
 294, 6. Cod. πύλακον. 12. Cod. ἰαί. 25. Cod. τῆς
 ροκίμια. 27. Cod. κλατὴ μάλα τι. Conf. p. 317, 26.
 29. Cod. φηριατικός. 30. Cod. ἀλίτους.
 32. Cod. ἐπιλοισίς.
 295, 8. Cod. κληθία — κληθουργία. 23. Cod. ἐγομῆς.
 296, 9. Cod. ὅτι ἐκ τῶν ἐπιλήθιας. 12. ἐπί] Cod. περί.

23. *βουχημάτων* Ruhnk. ad Tim. p. 224. a: Cod. *κρημάτων*.
30. Cod. *προεμβ.* — *προεμβ.*
- 297, 1. *θυμούμενος*] Leg. *στενούμενος*. 11. Leg. *πεντηκόσταρχος* et v. 12 *πεντηκοστώνων* cum Boeckhio (*Staatshaltung* 2. p. 339.). 17. Cod. *λεγομένη*.
- 298, 3. Cod. *αύτου*. 7. Cod. *χρημάτων* *παρά*.
11. Cod. *καὶ ἐκ τοῦ β.* 13. Cod. *παρά*.
16 et 17. *προσχεῖν*] Cod. *προσχεῖν*. 22. Cod. *πεντηκόντεροι*. et v. 24 *πεντηκόντερος*.
- 299, 16. Cod. *τυρρηλικῶν*. 18. Cod. *πέλαρα*.
- 300, 10. An *ἀκλεισῶ*? 17. *ἄλεξις Ταραντίους* Valcken. diatr. in Eurip. p. 244. B. 31 et 32. Cod. *συμμόρτης*: *σημαίνει*. 33. Cod. *ιδικῶς*.
- 301, 19. Cod. *οὔτος*.
- 302, 24. Cod. *σάκους*. 28. Cod. *στεγανόμενοι*.
- 303, 9. *οὐρ*] ἢ Ruhnk. ad Tim. p. 241. a. 12. Scr. *Στραυματόδεσμος*. 14. Cod. *Σταμφλοκόλιον*.
- 304, 3. Cod. *ἐφρόντιζεν*. Conf. Phot. p. 385. 32. Cod. *τούταν*.
- 305, 5. Cod. *τὸν ἐπαρμόν*. Correx. Ruhnk. ad Tim. p. 123. b.
10. Cod. *οὐκῆσαντες*. 20. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
22. Cod. *σκήτης*. Vid. Ruhnk. p. 232. a. 31. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 104. 32. Cod. *τόπων*.
- 307, 1. Malim *παρατιθεῖσα*. 3. Cod. *τὸν κυριετούντων*.
7. Cod. *τρεῖς*. 19. Cod. *τετριμμένοι*. 27. δα]
Cod. δ. 29. Cod. *προδοσίαν*.
- 308, 16. Cod. *εἰ πυλῖδα et φαρίαν*. 18. Cod. *τὸ πείον*.
- 309, 13. Cod. *τελεσφορίαν*. 23. Alteram *τὸ δεεστ*.
30. Cod. *τιθῆς*.
- 310, 1. Cod. *ἐλάχτων*. 2. Cod. *καὶ αἱ τῶν*. 4. Cod. *ἐπιδικασίαν*. 9. Cod. *δικαίων*. 22. *Deest* οἱ.
25. Cod. *ἐπὶ τῶν ἡτ. δοκούντων*. 27. Cod. *γράφοντες* *εἰσηγον*.
- 311, 5. Cod. *ἐφίμαρτος*. 33. Cod. *ὑποβελῆς*.
- 312, 6. Cod. *τὸ τοῦ*. 10. Cod. *ἀέθρα κακούργως ὑφορμ.*

15. *ἔχον*] Cod. *ἔχοντων*. 21. [*Ἐπιπέδω*] Immo
ὑπαιψίων. Cf. Thom. M. v. *ὑπαιψίων*. 26. *τι*] Cod. *τό*.
 313, 4. *μασχάλας* Lobbeck. ad Phrynich, p. 196. 13. Cod.
ψεστώδες.
 314, 9. Cod. *φορβάκιον*. 11. Cod. *φαιδροντίς*.
 14. Cod. *φραγισμός*.
 315, 10. *φείλλα* Ruhnck. ad Tim. p. 270. a. 11. Cod. *φ*-
λώματα — *τὴν φιλικήν. φιλική δ' ἔστιν ὁ λόγος*. 14. Cod.
χρυσίδες. 23. *χαλιῶ* an *χαλιῶ* habeat codex, non liquet.
 27. Leg. *κτῆματα*.
 317, 5. Cod. *ψεδόν*. 13. Cod. *ἐμφύσημα*. 18. Cod.
καλούμενος. 19. Cod. *ψυχώζεν*. 21. Cod. *δοῦν καὶ*
δῶρα περιθόντα ταμιεύεται. Correxī ex Etym. M. 26. Vid.
 Ruhnck. ad Tim. p. 276. a. 29. *τῶν*] Cod. *τῶν*.
 318, 6. *ὀδαῖον*] Cod. *ὄδα δέν*. 19. Cod. *ὀμακῶδία*.

ΛΕΞΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.

- 321, 5. Cod. *βλάψαι*. 6. Cod. *βλάπτει*. 7. Cod.
λυπῶν: Eudemus *λυπῆσαι*, 10. *εἴθε*] *εἴθε* φεῦ Eud.
 12. Cod. *ἑατομώτατος* cum Eud., qui et *ἄβακτος ἢ ἄβακτό-*
τάτος. 22. Cod. *φιλῶ καὶ ἀρδέλυκτα ἐμοὶ τῆδε*.
 26. Eud. *ἀβλεπτήματος ἁμαρτήματος*.
 322, 2. Cod. *ἔχοντι ἐπὶ* — *γνωρίσματα*. Vid. Bast. ad Corinth.
 p. 800. 22. Cod. *ἄβροκόμος*. 25. *ἄσθενές*] *ἀναίσθη-*
τον Eud. cum Zonara. 27. *διεθρόπτεται* Eud.
 30. Deest *καὶ*. 32. Cod. *τό*.
 323, 11. Cod. *τό*. 15. Cod. *τοῖς θεοῖς*. 17. Vid.
 Valcken. Adon, p. 217. C. 22. Deest *ὁ*. 25. Cod.
ἔλοι. 30. Cod. *ἔηδε*. 31. Cod. *πλείστον*.
 324, 11. *οὐτως φίλων*] Eud. *οὐ φίλων*. 14. Cod. *πραεῖς*:
Eud. πραῖος. 31. Eud. *ἴαν* *εὐνακτικός*.
 325, 26. Eud. *ἰδιωτῶν, ῥεμβωδῶν*.
 326, 9. *ἐντ. ἀνθρ.*] Eud. *ἀλαζονικός*. 10. *ἄγετε* — *ἠγείσθε*
 — *οἴεσθε* Eud. cum Suida. 11. Cod. *βείρον*. 12. Eud.
ἄγευτος ἄπειρος. 21. Cod. *ἄγερμῖς*. 27. Cod. *ἐξ*.
 Conf. Ruhnck. ad Tim. p. 223. b. 28. *καὶ Ἀργαίας*] *τῆς*
Ἀργαίας Ruhnck. 30. Scr. *Κλειδῆμος*. Cod. *καὶ δῆμος*.
 Correxī Ruhnck. qui mox *Ἀρτίθου*. 32. Cod. *πῶλαι*

- Fortasse addendum ἦν. ὄνομα] Apud Ruhnk. est ὄρος.
 8] Cod. τοῦτο δ.
 327, 8. Cod. ἀκαλίδας. 14. Cod. ἀκαταλλίαι: ἀγγη.
 25. Cod. ἐν τῇ ταίρῳ.
 328, 11. Cod. ἀγαλε καὶ προσαγγίλει. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
 19. Cod. ἱεροσώνας. 22. Ἀριστοφ.] Pac. 395, ubi v.
 Bergler. coll. Hermann. de metris p. 362. 23. Cod. με-
 γάλαις ἰδίαι πάντας. 25. Cod. ἀρτοκόλοισι. 26. Cod.
 αἶους ἐγώ. Correxīt Ruhnk. 28. Cod. πηρλόπη,
 29. Cod. τὰ νομημια.
 329, 6. Cod. ἀλαουθίνους δικάσαι. 18. ἀγλαύποτος Eude-
 mus quoque et Suidas. Sed malim ἀγλαυκίδης.
 330, 5. Cod. ἡμερῶν. 17. Cod. λογατία. 19. Cod.
 ὄραν: Eudemus et Suidas ὠραν. 24. Cod. σύμβολοι.
 331, 8. Cod. ἀγόμενοι: Eudemus ut edidit. 11. Cod. οἱ κλεα-
 γόπται λέγεται δὲ καὶ κλέπται: χαρισιανή θὲ ῥ —. 12. κω-
 μωδία] Eudemus κωμωδικὴν χρεῖν. 23. Cod. θναρχος.
 26. Scr. ἀνυσον. 27. Cod. ὅσα κλεθεῖς. Scr. γύσαι.
 332, 10. Eudemus ἐχθὺς. 30 et 31. Cod. ἀγροεῖθεν —
 ἀγρολλη — ἐρεχθίδος — ἀγροεῖς. Idem infra post p. 340, 7:
 Ἀγρόλη δῆμος ἐρεχθίδος.
 333, 1. δέξῃ accessit e Suida. 17. δς] Cod. δ.
 28. σπηρικός] Cod. κυρικός.
 334, 29. Cod. ὁ πλάτων. 30. Θουκνδ.] 2, 41.
 335, 1. Deest ἄγαν. 6. Cod. τῶν. 9. Cod. οὐκ ἀνα-
 σπαλεῖς. 16. βλος] Cod. βροτός. 18. Vid. Reisig.
 Coniectan. 1. p. 165. Supra p. 329, 5. post σκολιόχμιλος co-
 dex: Ἀγανόφρονες ἡδυλόγω σφίε βροτων πὰρὰ (vel περὶ) σὲ
 καλεῖς. Idem hic περισσοκαλεῖς. 25. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 419. 29. Cod. μωδωνίου ὃς εἶχε. 32. κερα-
 μείων ap. Ruhnk. ad Tim. p. 8. b.
 336, 2. Cod. ἦκειν. 7. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 514.
 15. Cod. supra post illa Ἀγη — τερεῖα: Ἀγερσικίβηλιν λαμ-
 πωνναυματικὴν καὶ θύτην: κύβηλις γὰρ λέγεται ὁ μαρτικὸς πέλενος.
 25. Cod. διαλέεται. 28. Cod. ἀγελισκωμική.
 337, 2. πάλιν] Cod. πλήν. 5. Cod. αὐτήν. 18. Κρά-
 τος ap. Ruhnk. ad Tim. p. 13. a. 19. Cod. ἀγκυλισγωγὸς

- et v. 21 ἀγυαλιαγωγούς 27. Cod. ἀκράτως et v. 28 ἀνα-
κράτως.
- 338, 13. Cod. ἀραφή. 22. ἀγρόλεγεῖς οἱ ἴδιοι Ruhnk. ad
Tim. p. 133. a. 25. Cod. ἀγροπωλεῖσθαι. 26. Cod.
κυσήροισι.
- 339, 1. Vid. Bast. ep. crit. p. 189. 6. Cod. ἀμφιδέτα.
20. Cod. ἀγαθῶν. 21. ὄρε] Cod. εἰς ὄρεν
22. Cod. τρέψη.
- 340, 4. Cod. αὐτὸ καινότετον. 6. Cod. καὶ ἄλεκτα.
9. Cod. διαφῆσαι. 21. Cod. ἀνάχεσε. 28. Dapst ὁ.
- 341, 13. Scr. ἀήθης. 15. Cod. χαρμίδι. ἐπὶ. 30. Cod.
τοῦ ἁπλοῦ.
- 342, 6. τὴν αὐτὴν τῆ] Cod. τάτη. 12. Cod. ἄπο.
14. ἢ Harpocrat. cod. Palat. 375. Conf. Schellenberg.
Antimachi fragm. p. 71. 16. Cod. ποταμοῦ. Correxī ex
Harpocracione. 17. Cod. ἀντῆ. 19. Cod. Ἀδύνατον.
26. Cod. τετραχύνουον.
- 343, 4. Cod. φθοράν. 20. τὸν] Cod. εὐ. 22. Cod.
ἐμόλετο.
- 344, 1. Cod. ζοφερόν. 2. Cod. om τὴν et pro Ἀχεροντίαν
(sic enim scrib.) habet ἀχεροντίαν. 10. ὁ Ἀπόλλων Ruhnk.
ad Velf. 1, 4. p. 14. b. Vide Bast. ad Corinth. p. 834.
11. Cod. πως εἰκασθέντα. Correxīt Schaeferus l. l.
33. Cod. τίμωνον. Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 200.
- 345, 9. Cod. πρὸ. 12. Cod. ἀνδράφαξιν ἰποῦσα εἶτα ὁ
βλάξ z. 27. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 508.
- 346, 8. Cod. ἀδριάνιος. 14. Θουκυδ.] 2, 65.
25. Μηδείη] v. 668. Porson. 26. Cod. βίοναι.
- 347, 12. Cod. ποταμῶν. 17. αἰέτω.
- 348, 1. Cod. αἰωνον. 2. Cod. ἔτρον. 5. Cod. ἀπο-
τεκαός. 12. Cod. ἀτηνέυς: ἀτηνία. 17. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 21. 23. Cod. ἀραξεντα καὶ ἀναγκαία.
24. Cod. χέδους. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 292. B.
- 349, 9. Cod. ἀποδαφθέντας αὐτόν. 26. Cod. ἄκλωστον.
- 350, 7. Νόμοις] 7: p. 796. B. 8. Cod. εὐφρ. τῆς χ. παιδεία.
12. Cod. ὅτε ὁ ἄρχ. — καὶ τὸ π. —. 15. Cod. δια-

- τετριμμένον.¹ 21. Cod. *ποσιδίππος*. 25. Cod. *Ἰσπία*.
 28. ὡς] Immo δὲ.
 351, 2. Cod. *ἀθηρήλατον*. 12. Vid. Valcken, *Αθην.*
p. 205. A. 13. Cod. *ἐφημέτων* et v. 26 *ἐφημένη*.
 16. Deest ὦν. 17. Cod. ἡ *ἐφημέτων*. 23. *ἄθηρ*
Valcken.
 352, 3. Cod. *ἔνος* — *δαῦρον*. 28. Cod. *ἡμαρμένα*. Cor-
rexist Bast. ad Corinth. p. 880.
 353, 1. Cod. *ἀθαρίξει*. 5. Cod. *δυναρχος*. 6. Cod.
ἀθήματοι. 7. Cod. *ἀλκματοι*. 27. Cod. *αἰγώτων* et
v. 28 περιόγων. Vid. Bast. *p. 884.* 32. Cod. ὡς ὁ *ἀπό*.
 354, 3. Cod. *αἰζωνέοιον*: Ruhnk. ad Tim. *p. 15. b. ῥίξωνων*.
 4. Eudemus: *διὰ στεγμάτων πεπλεγμένον δίκτυον*.
 7. Cod. *πενταίσις*: *correxist duce Eudemo*. 8. Cod.
πολὸν ἐκ τοῦ. 11. Cod. *πανδίωτος*. 21. Cod. *χληδών*.
 25. Cod. *his θεά*. 27. Cod. *θεάτρου*. 28. Cod.
αἰγύπτιον.
 355, 8. Cod. *ἄφελεν*.
 356, 10. τὸ ὑπὸ] Cod. *τοῦτο*. 12. Cod. *καὶ οὐκ*.
 15. Eudemus *αἵματος*. 30. Vid. Lobeck, ad P hry-
nich. p. 717.
 357, 3. Eudemus *αἰρήσασθαι*. 9. Cod. *αἰουτήρι*.
 17. Cod. *φελίζουσαι*. 25. Deest *καὶ*. 26. *τῶν*
 Cod. ὡς *τῶν*.
 358, 3. Cod. *αἰρεθ' οὐχ ἕπρον*. 15. Cod. *συναριστώσις*.
 20. Vid. Marx. Ephori fragm. *p. 185.*
 359, 9. Cod. *ἀκριβοῦς εἰδέναι δέ τι*. 10. Cod. *ἐπινοεῖν*, et
v. 12 ἐποπτεύειν. 14. Cod. *αἰρούμενος*.
 360, 7. Cod. *γελῶ δ' ἐπιπροσίμην*. 8. Cod. *νόσις*.
 20. Cod. *ἀθθυμι*.
 361, 20. Deest *μέν*. 29. Cod. *αἰγύγεον*.
 362, 2. Cod. *αἰδοῦσαι τιμὴν*. 7. An *καυθολογῆς*?
 15. Cod. *αἰμοροχλια*. Conf. Ruhnk. Hist. crit. *p. XGVII.*
 18. Cod. *αἰμοροχλιαν ποιήσω*. 19. Cod. *ρύχος*.
 22. Cod. *τίσω* — *ἔστιν ἡ αἰμ*. 28. *Πλάτων*] de Leg. 3.
p. 681. A. 29. Vid. Bast. ad Corinth. *p. 511.*

- 363, 8. Cod. *αὐτοῖς* 17. Vid. Koen. ad Corinth. p. 309.
 Toup. add. in Theocrit. p. 399. 22. Cod. *ῥῆς*: Eudemus ἡ ῥῆς τοῦ κήτους. 25. Vid. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 364, 6. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 18. b. 9. Eudmus ἡπί-
 στριαν. 13. Cod. *ιατρῶν*. 15. Cod. *ἀσκούμενοι*.
 17. Cod. *φουσίη ἦν, οὐ*. 24. Cod. *ἄπληγ*: Eudemus
ἄσπλον.
- 365, 1. *λέγοντα* delet Ruhnk. ad Tim. p. 19. a: Eudemus τὸν
λέγοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. 25. Cod. *ἀνοητέ*.
- 366, 10. Cod. *ἀκροφανοῦς οἰονεὶ ἄβλαβοῦς*. 18. Cod.
ἀδιακρίτως: Eudemus *ἀκρατούς*. 32. τὸ] Cod. *οὔ*.
- 367, 1. Cod. *πολλά*. 33. *ἀκοιουθοῦσαι* apud Valcken. ad
 Eurip. Hippol. p. 206. a.
- 368, 13. Deest τῷ. 20. Cod. *ἔστι πάντων κτημάτων κη-
 ριστον*. 22. Cod. *τὸ κόβαλον*.
- 369, 16. Cod. *τὴν ἀκοήν*. 31. Immo *ἔτους*: 32. Eu-
 demus *ποιητικῶ*.
- 370, 4. Cod. ἡ *τελευταία*, Rectius Eudemus, qui e addit καὶ
πόδες. 20. Cod. *πρῶτον φραφῆναι*. Fuitne *ἄφας γῆραι*?
 Conf. ad p. 379, 28. 23. Cod. *κακῶσαι δόντος*
- 371, 2. Cod. *πρεσβύταις π. γηραιούς*. 14. Cod. *ἀκίόμενοι*.
 25. τῷ] Cod. *τὸ*. 32. Cod. *ἀπροκόλευα*.
- 372, 16. *λέγειν*] Cod. *λέγουσι*. 20. Cod. τῷ *ἀρράματι*,
 31. Cod. *λέγεις*.
- 373, 3. Cod. *προσθυραῖον*. 4. Deest ἡ. 5. τῷ]
 Cod. *τῷ*. 6. Deest *σοι*.
- 374, 1. Cod. *κωπια*. 6. Eudemus *λιθίνου ἢ λίθιτος*. Cod. *ἠ-
 ψηφίτος*. 11. Cod. *ἀλάληγγν*: *πνεῦ ἀπορία ἀσπνοια*.
 15. Cod. *ἦς*. 20. Cod. *ἀλαζουσι*.
- 375, 2. *Παμφις*. 7. Cod. *ἀλείφασι*: Eudemus *ἀλείφατι*.
 27. εἰ] Cod. *καί*.
- 376, 6. Cod. *ἀληθείας ὡς ἀπλῶς*. 7. *τάττεται πὲ εἰρωνείας*]
 Haec addidi ex Eudemo. 8. Cod. *ἄλλη*. 12. Cod.
ἄλλα. 15. Scr. *πειραιᾷ φυσίν*. 21. Cod. *λέγεται ἡ*
αλιβας καὶ τὸ ὄξύτονον: Eudemus *λέγεται ἡ ὄξος*.
- 377, 27. *ἔνδεκα*] Cod. *ἐν ἑ*. 29. Cod. *φιλεωρας*.

- τετράμετρον. 21. Cod. πασιδίππος. 25. Cod. Ἰσπία.
 28. ὡς] Immo δέ.
 351, 2. Cod. ἀθηρήλατον. 12. Vid. Valcken, Adon.
 p. 205. A. 13. Cod. ἐφημέων et v. 26 ἐφημέτη.
 16. Deest ὦν. 17. Cod. ἡ ἐφημέων. 23. ἀθήρ
 Valcken.
 352, 3. Cod. ἔνος — δαῦρον. 28. Cod. ἡμαρμένα. Cor-
 rexit Bast. ad Corinth. p. 880.
 353, 1. Cod. ἀθαλξεί. 5. Cod. δέναρχος. 6. Cod.
 ἀθήμετοι. 7. Cod. ἀλκμάτοι. 27. Cod. αἰγίστων et
 v. 28 περιάγων. Vid. Bast. p. 884. 32. Cod. ὡς ὁ ἀπό.
 354, 3. Cod. αἰξωνέουσι: Ruhnk. ad Tim. p. 15. b. ρίξωνσιν.
 4. Eudemus: διὰ στεγμάτων πεπλεγμένον δίκτυον.
 7. Cod. πυνκίαις: correxi duce Eudemo. 8. Cod.
 πολὺ ἐκ τοῦ. 11. Cod. πανδίωτος. 21. Cod. χληδῶν.
 25. Cod. his θεά. 27. Cod. θεάτρού. 28. Cod.
 αἰγύπτιον.
 355, 8. Cod. ὄφελεν.
 356, 10. τὸ ὑπὸ] Cod. τοῦτο. 12. Cod. καὶ οὐκ.
 15. Eudemus αἰματος. 30. Vid. Lobeck, ad P hry-
 nich. p. 717.
 357, 3. Eudemus αἰρήσασθαι. 9. Cod. αἰουτήρι.
 17. Cod. ψελλίζουσαι. 25. Deest καὶ. 26. τῶν]
 Cod. ὡς τῶν.
 358, 3. Cod. ἀρεσθ' οὐχ ἔπνον. 15. Cod. σαρκεστύσις.
 20. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 185.
 359, 9. Cod. ἀκριβοῦς εἰδέναι δέ τι. 10. Cod. ἐπινοεῖν, et
 v. 12 ἐποπτιέων. 14. Cod. αἰρούμενος.
 360, 7. Cod. γείω δ' ἐπιπροώμην. 8. Cod. νόις.
 20. Cod. ἀθρυμ.
 361, 20. Deest μὲν. 29. Cod. αἰγίλιον.
 362, 2. Cod. αἰθαῦσαι τιμῆν. 7. An καυθείσης?
 15. Cod. αἰμορυχία. Conf. Ruhnk. Hist. crit. p. XCVII.
 18. Cod. αἰμορυχίαν ποιήσω. 19. Cod. ῥύχος.
 22. Cod. τίσω — ἔστιν ἡ αἰμ. 26. Πλάτων] de Leg. 3.
 p. 681. A. 29. Vid. Bast. ad Corinth. p. 511.

- 363, 8. Cod. *ἀντίοις* 17. Vid. Koen. ad Corinth. p. 309.
 Toup. add. in Theocrit. p. 399. 22. Cod. *ῥῆς*: Eudemus ἡ ῥῆς τοῦ κήτους. 25. Vid. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 364, 6. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 18. b. 9. Eudemus ἡπί-
στριαν. 13. Cod. *ιατρείων*, 15. Cod. *ἄσοιμένοι*.
 17. Cod. *φουίση ἦν, σὲ*, 24. Cod. *ἄπηλερ*: Eudemus
ἄσπιλον.
- 365, 1. *λέγονται delet Ruhnk. ad Tim. p. 19. a*: Eudemus *τὸν*
λέγοντά τι προσκοιῖσθαι μὴ ἐθέλειν. 25. Cod. *ἄκονητέ*.
- 366, 10. Cod. *ἀκηροφανοῦς οἰοῖται ἔβλαβούς*. 18. Cod.
ἄδιακρίτως: Eudemus *ἀκρατούς*. 32. τὸ] Cod. *οῦ*.
- 367, 1. Cod. *πολλά*. 33. *ἀκολουθοῦσαι* apud Wlcken. ad
 Eurip. Hippol. p. 206. a.
- 368, 13. Deest τῷ. 20. Cod. *ἔστι πάντων κτηνῶν κρᾶ-*
τιστον. 22. Cod. *τὸ κόβαλον*.
- 369, 16. Cod. *τὴν ἀκοήν*, 31. Immo *ἔπος*. 32. Eu-
 demus *ποητικῶς*.
- 370, 4. Cod. ἡ *τελευταία*, Rectius Eudemus, qui e addit καὶ
πόδες. 20. Cod. *πρῶτον φραφῶναι*. Fuitne ἄφας φῶναι?
 Conf. ad p. 379, 28. 23. Cod. *κακῶσαι δόγτος*
- 371, 2. Cod. *πρεσβύταις π. γηραιῶσι*, 14. Cod. *ἀκίόμενοι*.
 25. τῷ] Cod. *τὸ*. 32. Cod. *ἀκροκόλεια*,
- 372, 16. *λέγειν]* Cod. *λέγουσι*, 20. Cod. *τῷ ἀροάματι*,
 31. Cod. *λέγεις*.
- 373, 3. Cod. *προσθυραῖον*. 4. Deest ἡ. 5. τῷ]
 Cod. *τῷ*. 6. Deest *σοι*.
- 374, 1. Cod. *καπια*. 6. Eudemus *λιθίνου ἢ λίθινος*. Cod.
ψηφίνος. 11. Cod. *ἠλάγγην*: *πνιγὼ ἀπορία δσπνοια*.
 15. Cod. ἡς. 20. Cod. *ἄλαζουσι*.
- 375, 2. *ἡαμψις*, 7. Cod. *ἄλειφμοι*: Eudemus *ἄλειφατι*.
 27. εἰ] Cod. *καὶ*.
- 376, 6. Cod. *ἀληθείας ἄς ἀπλῶς*, 7. *τάττεται πὲ εἰρωνείας]*
 Haec addidi ex Eudemo. 8. Cod. *ἄλλη*. 12. Cod.
ἄλλα. 15. Scr. *πειραιᾷ φουόν*. 21. Cd. *λέγεται ἡ*
αλιβας καὶ τὸ ὄξύτονον: Eudemus *λέγεται ἡ ὄξος*.
- 377, 27. *ἔνδεκα]* Cod. *ἐν ἑ*. 29. Cod. *φιλεμνος*.

- 408, 9. εὖτως Ἀναξίλας] Haec addidi ex Eudemo. 14. Cod. φρυγίας. 16. φησὶν ὁ χρησμὸς] Eudemi sunt.
- 409, 14. Eudemus δικαζομένων, 15. Cod. δῶκεν. Vid. Suid. 16. παρὰ καιρὸν ὄντος] Cod. παρόντος, 18. Cod. γραψάντων. 22. Cod. ἀπολογησασθαι.
- 410, 16. Cod. καταγαθόν. 23. τοῖς] Cod. τῆν. 33. Cod. ἀνταμομοσι.
- 411, 1. Cod. prius ἀντανακλωμένη. 13. Alterum τοῖς deest. 28. Cod. bis ponit ἀνύειν. 31. οὐκ ἀνύει] II. 4, 56.
- 412, 7. Cod. βιῶντες. Vid. Suid, 10. δέ τι] Haec desunt. 11. Ὀμηρος] II. 24, 243. 14. Cod. τεθνεῶτος. 15. πάλιν] II. 12, 63. 20. Cod. cum Eudemo ἄαν, 21. Cod. τι et v. 22. σιγήν.
- 414, 1. Deest δε. 2 et 3. Scr. φύλλον — Τυρσηλα. 17. Vid. Lobeck. p. 308. 22 et 24. Cod. δάδεκα. 29. Cod. ἀπάλλης.
- 415, 6. An leg. ἀλασίσεως?
- 416, 1. Cod. καιρως: Eudemus καινά. 2. οἶον] Cod. σοί. 24. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 120.
- 417, 1. Cod. επιτραφέντα. 5. Cod. συνδέσανου. 11. τὸ] Cod. τῷ. Mox scr. ἐπανάρματα. 12. Cod. κουριώτης. 15. Cod. φατρία. 26. Cod. μέλαρος.
- 418, 18. Cod. κραπατάλλοις. 24. Cod. κοριανοί. 27. Cod. κλεοφῶντα.
- 419, 10. Eudemus ἡλιυα. 32. Cod. ἐπανεχώρησάν.
- 420, 3. Eudemus ἀπέθρισεν.
- 421, 14. Cod. ἀπελογίσω. κρητ: Eudemus στράτης. 27. Cod. ἀπεστομοισεν: Eudemus ἀπεσθῶμισεν.
- 422, 4. Cod. ἀπερρώγη — ἀπερρωγην. 6. Cod. καταπερρώγην. 11. Vid. Porson. Adversar. p. 34. 16. ἀπεσβέσθη Ruhnk. ad Tim. p. 40, a. 22. Eudemus ἀπεσεν.
- 423, 18. Cod. ἀπέυρα: ἀπήλανσεν. 27. Θουκ. — ἀνέρου] Haec addidi ex Eudemo.
- 424, 25. π] Cod. ῆ. 26. Cod. ποσιδίπω.

- 425, 15. *εἰπέ accessit ex Eudemo.* 18. Cod. *ἁλοῦς.*
 25. Eudemus *ἄνω.* 29. 30. Haec recentiorem ma-
 num referunt.
- 427, 3. Deest *ὧς.* 5. Cod. *προγράψαν.* 31. Cod.
ἀποθράξας.
- 428, 22. Vid. Valcken. Adon. p. 202. C et 204. B.
- 429, 28. Cod. *θρασων.* 32. Cod. *τὸν λόγον.*
- 430, 9. Adde quae post *ἐπὶ exciderunt errore operarum:* *τῶν*
μηδεμίων μὲν πρόφασιν ἔχόντων πόλεμου, δρασαντων δὲ τὰ πλε-
μιων. — Ἀντιλαχτεῖν ἀντὶ. 20. Cod. *σωκράτης.*
- 431, 3. Cod. *ἐκκρύψαι.* 19. Cod. *cum Eudemo ἀπο-*
χωρίσας.
- 432, 2. Scr. *θυσίας δημοσίας.* 16. Cod. *cum Eud. ἀπονη-*
θήσεται. Mox Eudemus παραπαραθήσεται. 30. *ἀντὶ τοῦ]*
 Cod. *ἀπὸ τοῖς.*
- 433, 10. Cod. *χρυσογένει.*
- 434, 12. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 492. 22. Cod.
προσθήναι. 32. Cod. *ἵπ.*
- 435, 10. Cod. *πράξαντα.* 13. Cod. *ἀποκλαίει:* Eudemus
ἀποκλαίει. 19. *Omisi μὲν post ἐπιτεμῖν.* 25. Cod.
ἀποκόλλει.
- 436, 3. Cod. *λιπόστρατον.* 5. Cod. *ἄλογους.*
 6. Deest *μή.* 10. Cod. *οἶδε τῷδε.* 20. Cod. *τό.*
 23. Cod. et Eud. *ἀποτρέχομεν.*
- 437, 1. Eudemus *ἀποσχεῖν.* 2. Idem. *ἀποστερήσαντες, non*
ἀποσφραγιστες. 4. *τὴν Eudemus: cod. τῶν. θρῶων Ruhnk.*
ad Tim. p. 45. a: codex enim τερθῶων. 11. Cod. *ἀπο-*
χωρίσειεν.
- 438, 1. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 351. 11. Vid. eund.
 p. 323. 17. Cod. *ἑπνυχθεῖς.*
- 439, 4. Cod. *σφιξίν.* 9. Cod. *ἀπόφηλκίσις.* 20. Cod.
ἔξαρκῆ. 22. Cod. *ταγήναις.*
- 440, 25. Cod. *μέτοιμον.* 26. Cod. *ἤρνετο.*
- 441, 1. Cod. *ποχλίου.* 33. Cod. *περαινῶνται.*
- 442, 18. Cod. *κᾶπθεαῖς.* 24. Cod. *ἀργυροβοιβόν, et in*
marginē οἱ δὲ ἀργυρομοιβόν.

- 443, 8. Cod. καὶ τὰ κίβ. 9. Cod. μετρία. 11. Cod. ἡμακτῆρας.
- 444, 4. βίον] Cod. μίαν. 7. Cod. cum Eudemo ἐπὶ δὲ φόνον] Eud. δὲ δὲ ἀφῆς ἐπὶ τῶν φόνων. 22. Cod. ἐπερτίδης. 25. Deest ἀριβάλλω. 27. Cod. ἀρτίματος. 32. Deest ἄρτοι.
- 445, 1. Cod. λόγου. 4. Cod. κόρη. 14. Vid. Lebeck. ad Phrynich. p. 260. 26. Deest αἰ.
- 446, 2. Eudemus ἀντὶ τοῦ καυλλ. 11. ἢ ἡ ὄνομα] Haec videntur esse recentiora. 18. Cod. τέσσαρες. 31. δ.] Cod. γα. Ineplit Osannus Philem. p. 252. 32. Cod. θυκται.
- 447, 3. ἄρσι Grotefend. 19. Cod. ἄρτισμός. 25. Cod. ἀρτόποτον — ἀρτόποτον — ἀρτοποταῖν. 30. Eudemus ἀρτῆ.
- 448, 1. Cod. κρεμὰ. 3. τῷ] Cod. τῆ. 7. Cod. μηχανοῖς. 13. Deest δι.
- 449, 13. πρωτότυπον addidi ex Eudemo. 16. Cod. ἡμῶς.
- 450, 1 et 2. Cod. ἀρχιδάμιος. 7. θεοῖς] Cod. οἰς. 23. Cod. θυμῖατα.
- 451, 1. ἐν] Cod. ἀν. 4. Cod. σφουῖοντ' εἰς.
- 452, 1. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 40. 18. Eudemus ἀσκληιάζοντες. 31. Cod. μεταβολῆ ὅν τῶν.
- 453, 2. Eudemus ἀσκαλλία ἢ. ἐργασία. Ex eodem recepi illa δ' ἀλιεύς. 11. Cod. ἀσπαζόμεθ'. 28. τῷ] Cod. τὸ. 31. Cod. κρήνη ὡς.
- 454, 3. Cod. στέγειν. 8. Vid. Toutp. ad Suid. 3. p. 18. 9. Cod. πῦσι φαῖνον ἔγνοιτ'. 30. Deest τοῖς. Cod. πύλαται.
- 455, 5. Cod. ἀσπερία — βιάβιον. 7. Cod. ἐκπε.] Eudem. ἔμπε.
- 457, 6. Cod. ἐσθιδόμενος. 11. ἐν] Eudemus μέγ.
- 459, 22. τὸν] Cod. τὸ.
- 460, 2 et 3. Cod. ἀτλάντη — ἀτλάντης. 10. Deest δ.
- 461, 6. Cf. Philem. §. 43. 22. Cod. ἔμφυ. 23. Cod. ἄπτας. 24. Vid. Lobek. p. 148.
- 462, 10. Cod. ἐπιτεθύμενον, Eudemus ἐπιτεθύμενον. 32. Cod. ποσδάπιος.

- 463, 2. Eudemus ἀπαροαλίπκτα. 6. *καὶ τῆ ἡμέρας*] Haec
recepti ex Eudemo. 11. Eudemus αἰθις αὐ δὴ πάλιν:
15. Cod. ὑπερείδης. 18. Cod. διαρβαν.
- 464, 1. Eudemus ἐν εὐλίφ συνδιαγωνα. VII. Suid. 2. Scr.
ἰμάς. Post ὅτιq adde, quod excidit, οί.
- 465, 7. Cod. κατηράτως. 20. Punctum male positum post
κεκτημένους pone post ληυόθους.
- 466, 1. Eudemus αὐτογέννητος, ὁ θεός ὁ ἀγέννητος. 11. Cod.
αὐτόπρεπον. 15. *ἐκ χειρός*] Eudemus αὐθώροθ.
- 467, 1. Cod. ἀντιποιηθαί.
- 468, 18. Cod. ὑπερείδης. 29. Scr. ἀπνεχυόση.
- 469, 16. Cod. ἐρεγκάλε.
- 471, 9. Cod. φείεν. 24. Post δὲ omisi καί. 28. Scr.
Ἀφοιψοσθαί.
- 472, 15. Cod. προῦτα. 29. Leg. μὲν τι.
- 473, 1. Cod. ἀφελος + ἐταίρων — ὑπερείδης. 6. Cod.
καίθει. 8. Scrib. ὕπνου. 14. Cod. ἀφρηίς.
15. Cod. ἀχανώς. 25. Vid. Ruhrk: ad Tim. p. 274. b.
28. Vid. eund. ad Vell. 1, 14. p. 15. a. 29. Cod.
ἐγχαρτέυσιν. 32. *Βοιώτιον*] Eudemus περισκόν.
- 474, 3. Cod. ἀχαφας. 8. Cod. ἀχιλλια δὲ. 21. Cod.
ὑποκονδύλους. 25. αἰός accessit ex Eudemo.
- 475, 27. Scr. φοκ. et v. 28 τὸ.
- 476, 4. Eudemus ἀρημοσία. 11. αῶριον — αῶριον] Vana
est Osanni (Philem. p. 290.) de scriptura codicis suspicio.
19. Cod. ἀρόλιος — λιανόμενος. 22. Cod. ζωτιβεῖν.
- Reliquas hujus lexicī litteras praetermisi propterea quod
nihil fere habent quin id aut apud Suidam aut Zonaram
editum sit. Eadem Eudemi conditio:
- De APOLLONII codice dixi ad librum de pronome.
- 479, 14. Cod. ἔστιν οὖν. 24. Cod. ἐγκλήσεως. 16. Cod.
κατιστήσάμεν.
- 480, 2. Cod. γινόμενοι: quod me invito mutatum est.
18. *δὸναμιν*] In eam vocem desinit codicis folium 92,
nulla lacunae nota. 19. *ἔνα*] Cod. να. 20. *ἔνα εἰδ. ἀμφω*]

- Hom. II. 1, 363: 23. Cod. λόγον καὶ τὰ 24. Cod.
προσθέρασαν. 31. Cod. διό.
- 481, 1. γραμμα] Inter hanc vocem et illa v. 3 ἡμέρα ἔστιν va-
cuae sunt codicis tres paginae et dimidia. 4. [σ]κotos.
5. [σν]δέμοι. 7. Corrige errorem typhotetae repo-
nendo ἐπεδείξαμε. 16. Cod. ἰπαγοραίαι. 19. Uncis
inclusa ego addidi. Cod. παρατακίως. 25. Cod. ἦε.
ἠπορήθη. De re cf. Maxim. Victorin. p. 1952 et Priscian.
16. p. 1029.
- 482, 3. Cod. εἶπεν ἄν. 14. καὶ αὐτοί]. 15. ἐπιφω-
ρόμεν[ον πρᾶγμα] 17. συν[δέμου, σαφές] 19. π[α-
ραλαμβά] 22. [ἀληθῆ] vel [κατὰ φύσιν] 23. [x ἀληθῆ]
24. [νον ἦ] sic scribendum. 25. Cod. ἀληθῆ καθε-
στην ἐξουμένω. 31. φά[ημεν οὕτως] *
- 483, 3. Cod. τοῖς μαχομένοις et mox συνδέμοις. 11. For-
tasse leg. ἢ συμπλεκόμενοι. 18. ἐστίν]. Rescribe cum co-
dice ἐστίν. 20. ἀνακνεῖν] Adde accentum. 28. ἦε
διαπρ.] Versus est Hom. II. 18, 511. 33. Scrib. [παντ]ι.
- 485, 12. Scr. παραδιαζευκτικῆ καλουμένη. Ita enim codex.
13. Cod. συν ὄν. 14. [τι]θέναι. 29. Folium ab
hoc versu incipiens a bibliopecto postpositum est ei quod incipit
ε p. 488, 8.
- 486, 5. Ser. μα ἐστι. 15. καὶ] Praestat μέν. 23. Prio-
rem καὶ erasit librarius. 29. Cod. κτείναις.
- 487, 4. προκα[τελεγμένων] 6. [οὐ συμπλεκει] καὶ . . . [ἐν
ἀρχῆ] ὧν] 7. ἄν. [τεθεῖεν ἐν μέ] 8. ἄν [παρωληφθεῖεν]
9. ἔφα[μεν οὖν, τῇ δυνά] 10. Cod. οικιωται. [τὸ μὲν
γάρ] 12. δ[ε διαζευκτικὸν] 13. κατὰ τῆν]
14. [τὸν ἔτερον] 16. σ[υνδέουσι] 18. [ἀπο]φαι-
νομεθα. Post hoc verbum me invito excidit ἦτοι.
19. ἦ[τερι] 30. ἦ] Deest codici. Malim ἦτοι.
- 488, ε. [ἡμέρα] ἐστίν. 10. δε [γυῖ] 11. Fortasse leg.
προκατελεγμένος. 12. ἀπό[φρασις] 13. [ἐπεδείξαμεν, τὰ]
2. κα[θέστηκεν] 24. Ser. [ἦ] 25. αὐτο[τέλειαν]
23. ἴδιον [ἐπέ] 31. σύνδεμος]. Dele accentum alte-
rum. 33. Cod. μεταβαλλεν.

- 489, 4. καὶ τὸ Leg. ἢ καὶ τὸ. 10. τοῦ] Scr. τοῦ.
18. [εἶγε]
- 490, Cod. κενὸν δεσμῶσι. 14. Cod. κενώτερος.
- 491, 2. Scr. [δρ]. 5. γὰρ [ὀδονόως]. 11. [ῥ] εἰ καὶ
ἀπικόπη.
- 492, 12. ἀναθ[εγεγμένα]. 14. πάντως [οὔ] συνδεσμός ἐκ. δ?
16. Fortasse ποιέται. 22. Cod. περικαμφάνομεν.
- 493, 14. [λαμβύρεται ἢ κατ']. 23. Scr. [δ].
- 494, 6. ἢ] Cod. ε. 13. Fort. [δν] οὐ μεταθεσίου. Plura-
lem certe habet codex. 27. Cod. ἐν συντάτω.
28. Cod. τιθῶσι.
- 495, 9. Cod. ὄρα. 13. Cod. ἤγ. 16. τὸ ἔτιρον] Haec
a prima manu ommissa secunda addidit supra versum.
22. ὡς] deest. 23. Cod. πριστάται. 26. Fort.
καὶ [γὰρ] ἄλλ[α], ὡς τὸ π. i. e. καὶ γὰρ ἄλλα ἔστι Δωρικὰ
κατ' Ἀθηναίους. 28. [συστήσεται οὐν κατὰ].
- 496, 4. Cod. γράψη. 12. Ram. 203. ed. Brunck.
16. Phoen. 607 ed. Porson. Supplevit versum recentior
manus appositis in margine illis πρὸς τὸν οὐδὲν εἰς μίσην.
30. Cod. μόνον το. Et μοκ κοσος. 32. εἶτα] Cod. η.
- 497, 10. Fort. [ἐφ' οὗ] εἰ: est enim aliquid lacunae in cod.
22. Cod. ὑποσυνεληπται.
- 498, 24. Fortasse leg. κδ. 25. Scr. [ἐκπι Απολλωνίου]
- 499, 4. Cod. ἐκπι. 25. [ὄτι ἀπὸ συνθέτων] 16. δῆ-
[λον ὅτι τὸ κὰ] 21. καθίσσ[εται]
- 500, 24. οὐν similiter positum p. 502, 19. 28. [διά]
- 501, 22. Scr. [οὐ γὰρ]. 31. αυτοτελες τι recentior manus
- 502, 1. οὐκ — 4. ὀριστικῶν] Laudat haec Bast. ad Gregor.
Cor. p. 39. 10. Cod. εβλεψε.
- 503, 1. ὡς εἰ] Fortasse legendum ὡς γε. 10. ὄδι] Cod.
ὡς δε. 20. ἀν[τιθετῆ]. 22. [αὐν] vel [δῆ]
25. [ἀντιγιαστικ]όν.
- 504, 1. πᾶν] καὶ recentior manus. 21. δ] Cod. εε.
- 505, 18. εἰδ' οἰδ' legit Bastius ad Gregor. Cor. p. 899.
19. Post αἰῶμα addit φηρηνὸς margo codicis.

27. Addiderim tē post τῶ: 31. Cod. ^{ηλ} αλλοτροβυτας.
Unde facias ἡλλοτροβυτας.
- 506, 20. Cod. συνδεσμου.
- 507, 21. Priorem γὰρ ego addidi. 29. [μονάζε]
- 508, 19. Cod. κωλυοι.
- 509, 3. Cod. κειντικῆς. 5. αιτιώθης] Cod. συνδεσμος.
11. Post hæc διὰ τοῦτο codex iterum ponit illa φῶς ἐστὶ.
32. [τὰ τῆς τοιαύτης] 33. ἐπὶ] Cod. ἐκε.
- 510, 1. Cod. κλειτικῆς. 12. Cod. γραφῶ. 24. Cod. ἐπιτελεστικῶν. 29. Cod. ινα.
- 511, 3. Malim ὁποιος. 4. Cod. ὁποιος. 10. Cod. χροικῶν. Quod ut servetur, præponendum erit voci ὄμοιον. Idque præstiterit. 13. Cod. καθεστηκῶς. 28. τὸ [ῥως] Cod. τῶ ῥως. 29. Cod. μηδε ἐπ' ἐκεῖνο δε παραληπτειον, transfossis syllabis ρλη. 31. Cod. ατιολογιστον.
- 512, 6. Cod. ἐπιτελεστικον. 12. καὶ — 13. περιέσπασεν] Laudavit hæc Bast. ad Corinth. p. 127. 25. Scribendum potius ἐπὶ δὴ. 30. ὁ] Dele spiritum.
- 513, 8. δὶδ] Addendum videtur ῥ. 19. σοι] Cod. συ.
20. τὸ deest cod. 28. Fortasse τόνους. 32. Χάρων — 514, 11. χάριν] Apposuit hæc Bast. ad Corinth. p. 32.
- 514, 6. παραπολὺ ἐν Εὐρηπίδῃ Bastius l. l.: codex habere videtur ευρηπιδιν. 9. παιδα σου Bast. 15. Nullam in codice lacunae indicium. 18. Cod. κωλυοι.
- 515, 7. Cod. αυτων. 16. Cod. φασι. 18. τῷ] Malim γε γελ χοῦν. 22. τὰ] Cod. τω. 27. Cod. κωλυοι.
- 516, 12. Cod. εθελημι. 14. λέγωθα] Cod. λεγωσθα.
26. προσηκτικοὶ γίνονται] Cod. προθεσεις μη γινονται.
- 517, 6. Extremus ὁ deest cod. 8. Cod. λεξς.
13. Cod. ουνετι μερος. 14. Cod. παρακειται.
16. Cod. παντι μέρει. 32. γε] Deest cod. Item ἄλλο v. 33
- 518, 4. Cod. ἐπιθεμεθα. 7. Fortasse leg. ὄτος.
25. Fortasse καὶ περ.
- 519, 7. Cod. τῷ η ητοι. 8. Cod. διαφραει τῶ καὶ παρητή-
σασα μὲ ὁ μόνος. 15. Cod. ἄλειψιν. 16. Cod. πῶς
γραφαμ. 21. Fortasse leg. ἀφῶ δε τὸ τοῦτο

- 520, 5. Cod. *εται*. 9. Ita *δηλούντες* v. 20 et *δηλοῖ* p. 526, 8. Ne quis excidisse putet, quod additur v. 12, *τι*. 12. *αἰ*] Cod. *καὶ εἰ*. 29. Cod. *προκειμένη*.
- 521, 3. Articulus τῶν deest cod. 17. Cod. *παρὰγραφῆν*. 21. Cod. *παρὰγραφίδι*. 24. [*πᾶσι*]. 26. Cod. *ιδίκα*.
- 522, 18. Post haec τὸ *α* dimidius in codice versus vacuus est relictus. 33. Hom. *Ὀδ.* 2, 13.
- 523, 12. Ant delendum *δή* aut in *δέ* mutandum. 15. [*προκατατόμενα καὶ ὑποκατατόμενα*]. Nullum in cod. lacunae signum. 25. *καὶ ὡς*] Fortasse *καθὼς* vel *καθό*. 29. Non dubito quin articulo addito legendum sit τὸ *ποῦ*.
- 524, 4. τῷ] τὸ est apud Bast. *Epist. crit.* p. 202. 15. Cod. τὸ *η*. 16. Scr. *δέ*. 28. [*καὶ*] τὸ.
- 525, 2. Cod. τὸ *δ*. 6. Cod. *συμφωνῶ*. 23. *δύναμιν τῷ περ* rec. m. 26. Scr. *τοῖχοι*. 27. Cod. *ἔσται ἀντι*.
- 526, 1. Pro altero *ἔχει* reponendam videtur *ἔτι*.
529. Omisi titulum: *περὶ ἐννοίας*. Item similes infra. Nam p. 536 post v. 27 in codice leguntur haec *παρὶ τοῦ ὀμοιοῦ ἢ ἄμοιο*, et p. 538 v. 12 *περὶ τοῦ χρόνι καὶ δεῖ*, et p. 543 post v. 16 *περὶ τοῦ ἔκτε*, et p. 551 post v. 12 *περὶ τοῦ πύξι καὶ λῆξι καὶ τῶν ὀμοίων*. 27. Cod. τῷ *ε*, *ἐκ*. τὸ *μ*.
- 530, 11. Fortasse leg. *γόνν*. 23. *αἰ*] Malim *δή*. Vid. Bast. ad Gregor. *Cor.* p. 704. 25. Cod. *οὐ μὴν*.
- 531, 2. τῇδέ [*τε*]. 9. *σιγωμένοις*] Cod. *γινόμενοις*. 18. Fortasse leg. *εἰρηταῖ*. 23. Punctum post *λόγον* sublatum pone post *πάλιν*.
- 532, 3. Legendum videtur *ἀποφαινοίμεθα*. 29. τὰ] Cod. *καὶ*.
- 533, 31. Fort. *ἴσθι γόνν*.
- 534, 5. Cod. *ὁ γὰρ μελλόν*. 13. Cod. *ἀπαγορευουσα*. 14. *ἴσθι* — 19. *ἐκλήσας*] Protulit haec Bast. ad Gregor. *Cor.* p. 162. 23. *ἐπεὶ*] Cod. *ἐπὶ*. 30. *διορίζων* rec. m. 32. Cod. *προσλαβόν*.
- 535, 6. *εἰ*] Cod. *η*. 8. *εἰ καὶ* rec. m. Quod recipiendum. 13. Leg. *ἐφῆν*.
- 536, 7. *πρόσεισιν*] Cod. *προσίστιν*. 14. Cod. *πῆσιν*. 32. τὸ deest cod.

- 537, 3. Cod. οὐδ; 4. καὶ παρὰ scr. cum cod.
 9. Cod. καθολού. 11. Cod. πηβιν. 13. Cod.
 ἐπιφύημα. 32. Aptius leg. τὸ π. τῷ π. κ. καὶ τὸ δ. τῷ ᾱ,
 ο. καὶ τὸ ὦ. τῷ ἰ.
- 538, 9. παρὰ] Cod. περ. Cf. Orio p. 119. 14. πρὸς ἀπάν-
 των] Velut ab eo qui haec scripsit Codd. Paris. 2630 et 2638:
 Μέχρι ἐπιφύημα χρόνου δηλωτικὸν ἢ ἐπιφύημα καιροῦ παραστα-
 τικόν. τὸ χρι ε. διὰ τί; τί πεφυκότα ἐπιφύεματα κἄν τε μετὰ
 τοῦ σ̄ κἄν τε ἀνέν τοῦ σ̄, διὰ τοῦ ἰ γράφονται, οἷον πολλῶς,
 ὀλιγῶς, μέχρως, ἄχρως καὶ ἄχρι, πλην τοῦ χρη̄, ὅπερ καὶ παρ̄
 ἡμῖν λέγεται καὶ παρὰ πολλοῖς ἀπόχη. 19. μετὰ] Cod. κατὰ.
- 539, 13. Fortasse leg. κατὰ τοῦ αὐτοῦ.
- 540, 5. Malim iterato articulo ἢ ἀπό. 26. Leg. videtur
 λέπει.
- 541, 8. Cod. διαστήσεων. Item p. 542, 18. 18. καὶ] Cod.
 ὄς. 28. Cod. λέγει μὲν καὶ λέγει.
- 542, 27. Cod. πνεῖ πνεε. 31. Vid. ad Gregor. Cor. p. 352.
 33. τὸ — p. 553, 1. φασίν] Protulit haec Bast. ad Gre-
 gor. Cor. p. 140.
- 543, (ita enim corrig.) v. 1. πλέον] Cod. πλώ. 2. Cod.
 τὸ δε δεω. 7. τὸ τοιοῦτον] Haec a rec. m. in margine
 sunt addita. 13. Fortasse leg. κατὰ τε τάσιν, ἐχρήν γάρ
 ὅτι τε καὶ —
- 544, 3. οὔτε] Cod. οὐ. 26. Cod. ἀσσητι. 30. Cod.
 παραγραφεται.
- 545, 4. τῷ] Cod. τὸ. 9. τοῦ] Cod. τὸ. 17. τόνον]
 Cod. τοπον. 19. Fortasse leg. παρακειμένων. 22. γε]
 Cod. τε. 23. Cod. της. 27. ἢ τοῦ] Cod. ἦ.
 28. Cod. ἀποβίλλη et γινόμενον. 31. Cod. καταστουσι
- 546, 2. ἐκ] Malim ἐπὶ. 4. Cod. γνωμένην.
- 547, 19. καὶ τὸ ἀκρ.] Malim κατὰ τὸ ἀκρ. 23. Fortasse
 leg. οὐς. 29. καὶ [ἔπει] vel κἀπει. 30. Fort. ἐλλείψαι.
 32. Fort. παρελαμβάντο.
- 548, 2. [βαρῶν ἡσιν] 10. Cod. ἐπίοντα. 13. Con-
 cinnius legeris παραθέσει. 23. Malim διαλάβη.
 29. Fort. leg. ἐν τινι. 30. τούτω — p. 549, 1. διατμή-
 γουσι] Edidit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 332.

624, 12. τῶν] Cod. τσ. 29. τσ δν] Cod. εν ουν.

625, 5. Vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 351.

8. Cod. τῶ πῶ μ. καὶ τῶ πῶν. 16. ε] Deest codici.

DIONYSII THRACIS codices siglis distincti, ut

A. sit codex Paris. 2290.

B. Vatic. 1370. *)

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 217. Eorum sexaginta a rec. m. scripta scholia habent in Iliadis libros 1, 2, 3 et Pindari Olympionica 1—13. f. 63 Michaelis Syncelli *περὶ τῆς συντάξεως του λόγου*. f. 83 Theodosii canones. f. 128 *κλίσεις ἀνωμόμων* (vid. infra p. 909.). f. 132 *περὶ τῶνου περιορισμένων ὀνομάτων*. f. 134 *περὶ ὀρθογραφίας*, auctore Theodosio grammatico, si fides Ottobon. 173 f. 157: praeter quem et h et Ven. append. 11, 4. et Coislin. 176 f. 25 hunc libellum habent. *Δύο σημαίνει τὸ τῆς ὀρθογραφίας ὄνομα. ὀρθογραφία ἐστὶν ἡ ὀρθῶς γεγραμμένη λέξις, καὶ πάλιν ὀρθογραφία ἐστὶν ὁ κατῶν ὁ ἀποδοτικὸς καὶ ἀποδεικτικὸς τῆς ὀρθῶς γεγραμμένης λέξεως. ἔαν γὰρ τὸ ταχέως γράψω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ αὐτὴ ἡ λέξις ὀρθῶς γραφίσα ὀρθογραφία καλεῖται, κἄν ἐρωτηθεῖς τὴν αἰτίαν τῆς γραφῆς εἶπες, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν κυροσηματισμένα θεηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφεται· βραδύς βραδεία· ὀδύς ὀδεια, καὶ αὐτὸς ὁ κατῶν ὀρθογραφία καλεῖται. τῆς δὲ ὀρθογραφίας εἶδη τρία, συντάξις, ποσότης καὶ πασότης. καὶ συντάξις μὲν ἐστὶν ὅταν ζητῶμεν ποῦς συλλαβῆ συντάξωμεν τὰ στοιχεία, ὅταν ἐν τῷ ἄσθενῆς τὸ σ πότερον ληκτικὸν ἐστὶ τῆς προτέρας συλλαβῆς ἢ ἄρκτικὸν τῆς δευτέρας· ποσότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ποῖον στοιχείον γεγραμμένον ἐν τῷ ἔμπορος, τὸ ν ἢ τὸ μ· πασότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ἐν τῷ μίμος πόσα στοιχεῖα ἐστὶ, μὴ ἢ μί. καὶ ταῦτα μὲν τὰ εἶδη τῆς ὀρθογραφίας. Χανόνες δὲ αὐτῆς τῆσαστες, ἀναλογία, ὁμιλικτος, ἐτυμολογία, ἱστορία, καὶ ἀναλογία μὲν κατορθοῦμεν γραφῆν, ὅταν κινῶνα ἐποδάμην, ὡς περὶ ἐπὶ του ταχέως εἰδηλώσαμεν· διαλέκτου δὲ, ὅταν τὸ ἡμίς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράψωμεν εἶπαι ὅτι Αἰολεῖς ὄμιες λέγονται, τὰ ποσὸν ἐν τῇ λέξει προσηγήσαντες· ἐτυμολογία δὲ, ὅταν τὸ ἡμίμος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράψωμεν εἶπαι „ἐπειδὴ πῆρας οὐκ ἔχει, ἀπῆρας τις οὐσα”· ἱστορία δὲ, ὅταν τὸ χίλιοι γράψωμεν διὰ του εἰ εἶπαι „ὡς καὶ αὐτὸ βούλεται γραφεσθαι ἢ παραδοσῆς.” Εἶπωμεν ἐν πρώτῳ περὶ συντάξεως. Πᾶν συμφωνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐκ μιᾶς λέξεως ἐν τῷ δευτέρῳ ἀκολουθεῖ, ἄγω, φέρω, χηρυλώπηξ, πρόδοτος· κἄν μὴ ἢ μία λέξις, ἀλλὰ β, πῶδη δὲ ἡ πρώτη ἐκφλιπν, τὸ πρό τῆς ἀπασιτρόφου τῷ ἐπιφερομένῳ φωνηέντῳ ἐπισυνάπτεται, κατὰ ἐμοῦ· κατὰ ἐμοῦ, ἀπὸ ἐκείνου — ἀπὸ ἐκείνου. Πᾶσα συλλαβὴ ἐν μιᾷ λέξει ἐκ συμφωνον λήγουσα ἔχει τὴν ἐξῆς ἀπὸ συμφωνῶνου ἀρχομένην, ἀπῆρας, ἀρχαῖον, ἀρχομαι. Πᾶσα συλλαβὴ ἀπὸ συμφωνῶνου ἀρχομένη ἔχει τὴν πρό ἐαυτῆς ἐκ φωνῆεν λήγουσαν, αὐτὴ, αἶδος, ἔλαμα, ῥυθέτατος*

563, 3. *βαρύνοντος* Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *),

F. *πληθυντικῶν*, ut v. 15.

8. *καὶ πληθυντικὸν τὸ θαμῆν,*

ὡς τὸ θ... ταχία] Malim *πληθυντικόν, καὶ οὐδέτερον τὸ θαμῆν,* τὸ θαμῆν, ὡς ταχία. Apud Bastium deesi illud θ... : quocirca post *σημειωτέον* addidit τὸ θαμῆν. 10. *ἐν*] Cod. η.

21. *οὐχ ἐρικυτῆ* ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.

27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884. 29. Cod. *προσ.*

Correxit etiam Bastius.

31. Cod. *ληγοντα.* Mox quid

sibi velit *ου*, alius viderit.

564, 4. *ὡς γὰρ*] Cod. *εγε.*

5. *ἐπι*] Cod. η.

7. *καὶ*]

Deest codici.

16. F. *ἴδιε λαμβανόμενον τοῦ.*

19. F.

addito articulo καὶ τὸ εἰς, ut infra p. 571, 24.

565, 6. Cod. *ουδαμα η ουδαμη.*

9. F. *οὐδέτερον πληθυντικῆ.*

15. *οὐχ ὡς*] Cod. *οὕτως.*

18. Cod. *τον τονον.*

24. Cod. *τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως.*

27. Cod. *καθι-*

σταται.

29. Cod. *τῷ — το.*

30. τὸ] Cod. *τῷ.*

566, 1. Cod. *αλλοθεν.* Correxit etiam Ruhnken. ad Tim.

p. 29. b.

3. *Ἐπικούρου*]

Id nomen corruptum cense

Ruhnkenius. Ego legerim *παρὰ Ἐπικούρου σὺνδόν* vel *πολὺ* vel simile quid.

5. Apud Ruhnkeniam *κρίσις* παρονομαστικόν τὸ.

6. Cod. *τὸ — τῷ.*

11. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.

p. 573. Welcker. fragm. Alcmān. p. 72. n. LXXXI.

13. Cod. *ἄλλα.*

21. F. *παρὰ τοῦ ἄνα.*

29. Cod.

παρὰδεξιμοσθ absque particula. 32. *εὐ β]* Cod. τὸ *δευτεροθ.*

567, 1. *ὄν* — 3. *ῥέα*] Protulit hæc Bast. ad Gregor. Cor.

p. 895.

3. *εἰ*] Vid. Bast. l. l. p. 903 infra.

7. Cod.

καὶ παρὰ τοῦ λωϊῶν καὶ λωϊοσ. Bastius p. 573. *ῥαδίας καὶ ῥαδς.*

καὶ λωϊός καὶ ἄρος. 9. Bast. *λωϊόν καὶ λωϊόν.* 10. Cod. *λωϊόν.*

Correxit Sturzianus *Κυρρῶν* p. 571. 12. 13. Cod. *ρα.*

Mox Bastius *βριθὺν, ὡς* 15. Cf. Ruhnken. *Exp.* ad

Ernest. ed. Tittmann. p. 104. 16. *κρίσις*] Hesiod.

Theog. 518. 19. *πρό*] *βρά* malit Schaslerus ad Gregor.

Cor. p. 576. Ernstra. 20. *οἱ λωϊοί* Bastius, de suo.

27. *καὶ αἱ ἄποκαλι* Bastiana. 29. *ἐπινομήματα* Bastius,

Male. 30. F. *προκατελεγγόμενα.*

568 12. *τινός*] Dele accentum.

14. Leg. ant *τῷ ἀγλαῖς*

εις τὸ α̅. aut τὸν ἀποστόλῃ. τὰ κ. λέγει, versus inferiori, aut τὸ
λέγει εἰς τὸ β̅. aut τὸν λέγει τὸ δ̅.)

569, 12. F. χρόνου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο τὸ τῆν. 21. καθύπερθε]
Cod. καὶ οὐκ. 01

570, 4. ἐκ λειποσύνης] Cod. ἠλλελοπούση. 4. F. προκαταλεγμέ-
νων. 9. F. [ἄρσεν] ἀρσενία. τῆ] Cod. τῆ, probante
Bastio ad Gregor. Cor., p. 904. 11. ἄρ] Deest codici.
19. Cod. συνδαν. 28. τὸν] F. τῆν.

571, 1. F. ommissa praepositione καὶ ἴδεται. 7. Cod. ἀνα-
στη. 32. τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad
Gregor. Cor. p. 91.

572, 6. Cod. ὄρα, et τ: 8. ὄρακιστε ὄρακιστε. 15. ἰεροσὺ
cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.
23. ὄτ] Deest codici. 24. F. προκαταλεγμένα.
27. σ̅]. Bastius cum codice τ̅.

573, 3. Vid. Ruhken. Epp. ad Ernest. ed. Tittmann. p. 50.
3. τῆ] Cod. δὲ. 29. σ̅] Cod. ἐν τῆ]

574, 2. η̅] F. ε̅. 11. F. καὶ αὶ Ἀλοικαλ. 24. Cod.
καὶ αὐτῶν. 29. Cod. αἰκινον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.
χάλκον.

575, 6. Cod. παραφορμα. 12. Cod. ἀποβαλλεν.
29. Cod. τὸ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀποβαλλεν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
p. 659. q. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.

576, 2. εἰ γὰρ αὐτὸ ἦ]. Cod. ἠγαφ᾽ αὐτῆ. 3. τοῦ β̅] Cod. ὡς
ἐκ τοῦ. 8. ἀκούμενα] Hanc vocem α̅ in margine, adscivi.
9. γον] Praestiterit οὐκ, Item γ. 29. 14. Cod. ὄρα.

577, 19. Cod. τριτην. Quasi voluerit εἰς ἐπιτην.

578, 22. Cod. ὁδῶς. 24. F. ἔχουσαι.

579, 7. F. ὀνόματι. 11. Cod. μόνω. 16. ἰδέσασιν].
Cod. ἐπὶ πασι. Mox malim ἄλλ' ἢ. 19. σ̅] Cod.
ἐπιτασιν.

580, 2. τῆ] Cod. τὸ. 6. Cod. ἐπισημασμένη. 10. F.
καὶ [ἐπιθήματα] ταχῶς. 28. Cod. ταχῶς. 28. F. τῆ.
30. Cf. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.

32. περιπάται ap. Koen. 33. ἀπὸ ἀνομιῶν] καθό-
λου τὰ εἰς ὧς ἐπιθήματα τῶν γενικῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τῆ
γραφῆν καὶ τὸν ἄνον, αἶον καλῶν καλῶς, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ἄ-

- ριός δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν δεικνύοντων ἀμφήματα δεικνύοντων, ὅταν
 σοφός σοφός, καλός καλός. Cod. Barsec. 50 f. 107.
- 581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὐκ ἄλλως
 rec. m. 19. τὸ — 28. περιεσπόμεσαν] Edidit haec Koen.
 ad Gregor. Cōf. p. 313. 22. ἐπιε] Apud Koeniam est
 ἀρα. 23. τὸ ἄλλως] Sic et Koenii apographum et meum.
 Sed Bastius codicem habere dixit τὴν ἄλλως, ἠδὲ ἔτι
 legendum esse τὴν ἄλλως. 30. κατὰ] Cod. κατὰ.
- 582, 17. Cod. ὑπολαβή. ἄλογον] Cod. ἀναλογον. 18. F.
 ἀρχῆ. 24. τὴν ἴσιν] Cod. ἴσιν. 27. ὅς] Cod. ὅς.
 28. F. τὸ ὅς τὸ σ.
- 583, 5. Cod. στο χερνατῆ. 6. Cod. φῆμα. 7. Cod.
 ἀμμιωσέντα. 13. ἐρωτύλος] Cod. ἐρωτύλος. 14. Cod.
 παρὰ τὴν εὐθείαν παρὰ τὴν ἡδύς.
- 584, 2. τοῦ τῶς] Cod. του τῶς. 20. ἐπιε] Cod. ἐπιε.
 30. ἀετιποδοσικῶ] Cod. ἀετιποδοσικῶ.
- 585, 7. καὶ post εὐν videtur abundare. 23. Cod. καὶ
 τὴν τῶς.
- 586, 1. F. οὐδ' ἄν ἐπι. 16. Cod. μολαίλιος. 27. φα-
 μιν — 33. ἄλλως] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.
 29. Post hunc versum, qui Homeri est ll. 13, 49, codex
 habet καὶ ἄλλως. Quae voce ἄλλως queta Schaeferus refert ad
 Hom. Od. 14, 124.
- 587, 11. Cod. καί τις. 21. τῶ] Nonne τὸ? 33. τῶ
 τέλος] Cod. τὸ τέλος.
- 588, 2. Cf. Orio p. 152. 17. F. ἀρρήστας. 27. Vid.
 ad Gregor. Cor. p. 368.
- 589, 7. F. ἐνθάδε, ἢ [τε] τὰ. 10. δὲ] Cod. δ.
- 590, 7. Cod. πτε δα.
- 591, 8. F. ὀροῖ ἄνκλινατο accentu. 18. Scribi. δλοκλήρους.
 33. οἶος] Cod. οἶσδα.
- 592, 14. τῶ] Cod. τῶ. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 157.
 26. ἐπ] Cod. τῶ. 31. ὅτι] Cod. ὅτι.
- 593, 3. εἰ γὰρ λέγῃ] Fu. καὶ γὰρ λέγῃ, et v. 5 non ἦ sed καί.
 12. τοῦ πλέον] Cod. τοῦ πλέον.
- 594, 3. οἶον δὲ. 5. σύμφη] Immo τῶσιν. Etiam infra
 v. 8 reponendum, ni fallor, τῶσιν. 7. γε] Cod. δ.

16. δὲ] Cod. γε. Et mox προσθετῆ παρομοιωθεῖς.
28. τόπος] F. τόπος. 32. Cod. μορῶ.
- 595, 3. ἀπάντων] Rectius legas ἀποτελών. 5. δὲ] Cod. δέ.
18. Cod. ἐν ἐκ της λισβρου ου. 24. Scr. ἐπιβήματα ἔστι.
27. Scr. βαρεία. 30. F. τὰ τε τοιαῦτα.
- 596, 13. Vid. ad Gregor. Cor. p. 443.
- 597, 3. δὲ — 18. ἀπέλω] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 393. 9. Hom. Od. 19, 73. 11. Hom. Od. 7, 20.
22. σημειωμένη] Eam vocem in margine habet codex.
28. τὴν] Cod. του. 30. τὴν] Cod. το. 22. Deesse videtur articulus ἢ aut post ἀλλ' aut post ἄκρια.
- 598, 3. τοῦτο] F. τό τε. 13. καθάπερ — 19. εὐρέσθαι] Laudat haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 393. 15. Cod. ἀνεργάται. 19. Cf. Goraes ad Hippocrat. de Aëre §. 24. T. 2. p. 81. 22. τῷ σχεδόν] Cod. το σχεδον. 27. Post hoc quoque οὕτως in codice additur γὰρ, quae ne supra quibus v. 24 habet quò referatur. 33. Cod. κατασκευασ.
- 599, 17. Cod. ἀντανυμία. Malim articulo addito αὶ ἀντανυμίας.
18. Cod. πτωσών. 27. γὰρ] F. δέ.
- 600, 18. κα — 28. Ἀττικοί] Dedit haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 347. 20. Apud Bastium χάμαιθεν χάμαθεν: unde Schaeferus χαμαὶ χαμάθεν. 22. Cf. Bast. Ep. crit. p. 239. 25. Hom. Od. 14, 203.
- 601, 19. ἀμυρόστικα] Cod. πρῶστικα. 28. Cod. γηοθεν.
- 602, 9. Cod. τον δεκτεα. 14. ἐν] F. εὐ ὁ τὸ ἐν.
18. ἐν — 25. αἰμηπότας] Protulit haec Bastius Ep. crit. p. 56. 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656.
- 603, 13. Cod. ἄλλων φωνησεν. 20. τῇ γούν] Cod. ηγουν.
25. Vocem ἀνευ ego addidi.
- 604, 3. Τὰ — Ἀττικοί] Usi sunt his ad Gregor. Cor. p. 142 et 353. Koenius et Bastius. 7. Cod. ἐντὸσκαποτισσὸν ονωασικται. Virgulam post prius καῶ reponē. 11. Hom. Il. 18, 12. 12. Hom. Il. 16, 745. 13. Distinguéndum cum Bastio: ἑγώμας πόθεν; 14. ταμίτην] F. αὐτήν.
20. τὸ — 21. ὁμοία] V. ad Gregor. Cor. p. 122.
- 605, 2. ἢ ἦν] Cod. ἦν. 7. Vid. Zonar. p. 1645.
9. ἐσ] Cod. ατε. 33. Articuhum τῆς delendum censeo.

cessit ex N, qui praefigit particulam ἢ. βαρύνετος T.

18. ἢ ὡς ἐξ ὀνόματος] om CNTh. εἶον] ὡς F.

20. Νοήμων] μνήμων AF. 21. ὀνομαστῶν εἶσι] om h.

Item 22. ἐπλοῦν — 23. Ἀγαμέμνονος. 24. ἄ.CNPSH: αἱ ceteri. Item v. inf. 25. εἶσιν om T. εἶσιν S. εἰ τῶν δύο omnes praeter CPTH.

26. ἐκ δύο ὑποκειμένων] ἀπὸ λειπόντων AFH. ἄ NPSH. Ceteri αἱ. Item v. 27.

29. δε] om C. δέ εἰσι Ph. πληθυντικός, ὡς προελέγεται, T, cui desunt ἐνικός 30 — 636, 7. προσαγορευτική.

30. Ὀμηρος] ἄνθρωπος C, ὁ ἄνθρωπος Nh. εἶον] om ACHS. Item v. inf. Ὀμήρω] ἄνθρώπω CNh. 31. δε]

Recepi ex CNh. Ὀμηρο] ἄνθρωποι C; οἱ ἄνθρωποι Nh.

τινες καὶ ἐνικοί h, ommissa, quae v. 32 infertur, καὶ.

32. εἶον] om h. χορός] χορὸς ἄλλο CNh.

636, 1. πληθυντικὸν F. κατά] καὶ τὰ P. τε] om AFH.

2. αἱ Ἀθήναι] Omisi articulum cum CNh. καὶ θῆβαι h. ἀμφοτέρω P. 3. δε] om Ph. ὀνομαστῶν εἶσι CPH.

4. καὶ αἰτιατικὴ καὶ h. Λέγεται ἢ μὲν ὀρθῇ AH: καὶ ἢ μὲν ὀρθῇ λέγεται CNh. 5. κτητικὴ τε καὶ Ch. 6. ἀποσταλτικὴ h et P, qui in commentario: οἶον τῷ Πιτρω ἀποστέλλω ἢ δίδωμι.

αἰτίαν] αἰτίαν τινὰ ἀγαθὴν ἢ κακίην N. κτητικὴν σημασίαν λέγεται Ch. 8. δε] καὶ S. καὶ] om T. αὐτὰ] accessit ex CNSH.

9. προσαγορευόμεναι CNh.

10. ὡς πρὸς τι ἔχον] Addidi haec ex CMNPSTh. φερόμενον, συνώνυμον. h. 15. ἀπολελυμένον καὶ μεταυδιστικόν h.

16. τὸ — σημαῖνον CNSTh: ceteri ὁ — σημαίνει. οὐσίαν] om F. Post σημαῖνον CNh addunt ἤτοι ὑπόστασιν.

Eadem ante participiam ponit P. 17. οἶον] om h.

18. τὴν κοινὴν CNPT. καὶ καθόλου οὐσίαν CNPh. τὴν εἶδος σημαῖνον CN: σημαῖνον τοῦ εἶδος P. 19. ἢ] ἀπὸ h.

21. καὶ om CNT. 22. καὶ ἐπὶ N. μὲν] recepi ex CNh et, qui cetera ad verbum transcripsit, Philemone Lex. v. ἐπιθήσει.

τὸ] om CNh et Philemo. καὶ ἀκόλατος omnes praeter Ch et, qui ἢ habet, N. 23. Utrumque τὸ omittunt CNTh cum Philemone.

24. ἔχον δέ CNPT. Item v. inf.

25. δεξιός] ἴσι θεοπότης H in marg. 25. ἔχοντα AF:

om h. 26. φάνετος, [om] om h. Cf. Jul. Scaliger de

cau-

causis ling. Lat. c. 91. [ιστιν] om h. 27. οἶον — κα-
 ρίον] om N, qui v. 28 post Οἰκίος addit haec ἐπὶ τῶν κυ-
 ρίων. 28. Articulum τοῦ ante Οἰκίος omisi, cum CNT.
 δὲ τῶν προσηγορικῶν h. 29. Συνώνυμα H. Conf. Phileas,
 h. v. 30. ὀνόμασι] om h. 31. ἀρ] om C.

Vocem σπάθη ante vocem μάχαιρα ponit h, post vocem φά-
 σγανον T, uterque versui consulens. C vero ante σπάθη addit
 ζιβύνη. 32. ὡς Τραφειὸς καὶ CNSTh. Ceteri οἶον.

637, 2. ἀναστρέφω h, ἀναστρέφων. τὰ T. δὲ τοῦ h. εἰ τις
 CH, αἰκίης T, οὐτος N: ὅς τις ceteri. 4. κυρίου] om h.

7. καλεῖται] om AFH. 8. ἐπερώτησιν CN.

9. τιθέμενον] λεγόμενον CNSTh. 10. ὅστις] εἰς ὅς
 ὄνομα: μοινοσύλλαβον διὰ τοῦ ὀ γραφομένου εὐκ εἶναι
 τοῦτο γὰρ ἐκ ἀρθρων καὶ κτητικῶν ἀνωταυμιῶν τηρεῖν ἡμᾶς ἢ
 ἀεὶ παρῆλθε. τοῖνον τὸ ὅστις ἀόριστον ὄνομα ἀπὸ ἀρθρων
 ἀφελόμενος ὁ Διονύσιος, τῆ ἀναλογίᾳ καὶ αὐτὸς δουλεύων διὰ τοῦ
 τις μορίου τὴν ἐπέκτασιν τῆς λέξεως προσηύκατο ἐν τῷ ὅστις ὁπίσθι
 καὶ τοῖς λοιποῖς. Theognostus f. 88. ὁπίσθι] om N.

13. Περιληπτικῶν — 16. ἕκαστος] Addidi haec ex CHMN
 PSTh; habet etiam Monac. 310, teste Thierschio. περι-
 κτικῶν HM. 14. ἀριθμῶ] ἀρθρω καὶ ἀριθμῶ N.

16. ἔτερος] Recepti ex T. 17. ἐκαστῶ τὸ] ἐκαστῶ τι CNS.

18. παρθενῶν H, παρθενῶν h. Post hanc vocem ἀμπελῶν
 addunt CN, ελαιῶν φόνικῶν h. 19. περὶ P. 20. ῥοί-
 ζος, βρόμος, ὄρυμαγδός h. ὄρυμαγδός CNST. 21. δι-
 ερισθαι N. 22. τὸ διαιρεθῆν] τὸ δυνάμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 γένους διαιρεθῆναι h. 23. τὸ — 25. ἔστι] om AF.

25. σημαῖνον] δηλοῦν N. Μετουσιαστικῶν — 27. ἀργύ-
 ρισος] om S. 26. οἶον πύρινος, δρύϊος, ἐλάφιος N: οἶον
 πύρινος, δρύϊνος, ἐλάφινος C: οἶον ἀμμόδης, δρύϊνος, πύρινος T:
 οἶον πύρινος] ὁ μετέχων πυρός, ἐλάφινος ὁ μετέχων ἐλάφου, δρύϊ-
 νος ὁ μετέχων δρυός h. ὑργύριος AFH.

28. νοῦται NSTh: καλεῖται ceteri. λόγος, ἄγγελος N, qui
 in commentario, ἰδοῦ, inquit, καὶ παρ' Ἑλλήσι Θεολογία. Id
 quod etiam a Ch monemur.

638, 4 et 11, παριστάτα N. 6. πρόσωπα χρόνοι καὶ h.
 D d d d

C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r. — 118. v.).

F. editio Fabricii (Biblioth. Graec. 6. p. 311 — 349. Harles.).

H. codicis Hamburgensis p. 6 — 15.

h. eiusdem p. 296 — 320.

M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villosio Anecd. 2. p. 99 — 101.

συλλαβῆ εἰς δαυὺ λήγει. ὅθεν τοῦ βάρκος ἡ πρώτη συλλαβὴ εἰς ψιλὸν λήγει τὸ π καὶ οὐκ εἰς δαυὺ τὸ χ. καὶ τοῦ ἀπρός εἰς ψιλὸν λήγει τὸ π, καὶ οὐκ εἰς δαυὺ τὸ φ. Ἀφ' οὗ φθάσει ἐν ἀρχῇ λέξεως συμφωνον συμφωνοῦ προηγήσασθαι ἐν συλλήψει, οὕτως αὐτοῦ χωρίζεται, κῆν ἐν μέσῳ λέξεως εὐρεθῶσιν, οἷον ἐν τῷ σθένος προηγήσατο τὰ σ καὶ τὸ θ καὶ ἐν τῷ ἀσθενής Δημοσθένης ὀλισθηρός ἐν συλλήψει ἴαται μετὰ τοῦ θ, καὶ οὐ χωρισθῆσεται αὐτοῦ. εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγουσαι εἰς δύο συμφωνία, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν. ἰδοὺ γούτ το ἄς ἔχει ἐν τῷ τέλει λ καὶ σ κατὰ σύλληψιν. ἀλλ' ἐν τῷ ἄλλος διέστησαν ἀλλήλων, ὁμοίως καὶ τὸ μάκαρς ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ καὶ σ. ἀλλ' ἐν τῷ ἄρσενος διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Τίθωνς — κέν-σαι,, σάξ κατάρξω. διὰ ταῦτα οὖν εἶπομεν ἴαν φθάσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως ἀμφωνον προηγήσασθαι συμφωνοῦ. Αἱ εἰ, εἰς, πρὸς, προ-θέσεις καὶ τὰ δύο μέγιστον ἐν ταῖς συνθέσεσιν οὐ συνδέουσιν τὰ ἀμφωνία ἐαυτῶν τοῖς ἐπιφερομένοις συμφωνοῖς· ἴαν μέγας φωνῆς ἐπιφερῆται, συνδέουσιν αὐτῶν τὸ συμφωνον. πρόσφατος κατὰ διάστασιν, προσελθεῖν δὲ κατὰ σύλληψιν· διαμορφον κατὰ διάστασιν, δυσάρατος κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρω κατὰ διάστασιν, ἐξάγω δὲ κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐν τῷ πεποινηνῆ, μνῆα, μεμηνῆα, νῖος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἡ ὕε διφθογγος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ ὕ καὶ τοῦ ε. τὰ γὰρ εἰς ἃ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἐν ἀρσενικοῖς ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γυνικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, μέλας μελανός· μέλαινα, δέξος δέξια, μάκαρος· μάκαρ, μακαρίου μακαρία. εἰ τοίνυν τὸ νενυχότος τετρασύλλαβον, καὶ τὸ νενυχῆα καὶ εἰ ἐν τούτῳ εἰδείθῃ διφθογγος ἡ ὕε, καὶ πανταχοῦ τοίνυν διφθογγον αὐτῆν ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ. τ. λ. f. 138. περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος· οὐν διὰ τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσώπων (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Μοχ περὶ γραμματικῆς. Γραμματικὴ ἴστιν ἑμπειρία κ. τ. ε. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λεξικόν περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκικοῦ, τρύφανος, θεοδώρετον καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ πανσεβαστοῦ σεβαστοῦ καὶ κρητοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου. ἀγάλλωμαι τὸ χαίρω κ. τ. λ., quae est σύνταξις ὁμημάτων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ θεϊότατον βασιλέα Ρωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὸν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προσηγορῆ Γεωργίου τοῦ Τραπεζοῦτου. Horum quae grammatici generis sunt, pleraque omnia habent Ottoboni. 173, Coislin. 176; Hamburg.

640, 4. καὶ] om C. καὶ ἔστι T, deletis illis τῆς — ὑποτασσομένων. quorum haec τῆς — ὀνομάτων ante priorem καὶ collocat h. καὶ ἔστ. μὲν — 5. δ] καὶ προτακτικὸν μὲν δ, υποτακτικὸν δὲ ὡς CNTh. 6. τρία] recepi ex CNTh. ταῦτα praebebat A. 7. ἡ ποιήσασα T. 7. καὶ ante τὸ omisi cum CNSTh. δέ εἰσι h. 8. καὶ ἐνικός h. οἶον τὸ] om CNSTh. 9. οἶον ante οἱ omisi cum NST.

10. δὲ] ε N. δὲ ἐνικαὶ πέντε h. qui mox ὁμοίως καὶ θεηλικαὶ πέντε et ὁμοίως καὶ ὀδδετέρων πέντε etc. ὦ et hic et v. 11 om pr B. 15. δ] om h. 22. Πρωτότυπον μὲν πρόσωπον οἶον εἰπεῖν ἐγὼ σὺ ἐκείνος, παράγωγον δὲ οἶον — h. πρωτότυπον — παράγωγον, voce πρόσωπα deleta, T.

23. γένη τῶν S: γένη τῶν μὲν CNTh: γένη μὲν AH. μὲν] om h. 24. διακρίνονται h. δια δὲ] φανεροῦνται δὲ διὰ CNh. ἐπ' C, ὑπ' Sh: omittit N. 25. οἶον ἐγὼ σὺ] CN: ε. ἐγὼ. ἰ σου h. οἶον δ NT. 26. οἶον ἐγὼ CNh. τ] ὡς T, ἔ H. Item uterque v. 30. 27. σφῶϊ σφῶϊ H, σφῶϊ σφῶ T. 28. ἐνικός ST: ἐνικός N, qui item δυνάμει. πληθυντικῶς δὲ N. 29. μὲν ὀδδής] ἡ εὐθεῖα T. 30. γενική T. Et mox δοτική ^{οὐκ} αὐτις.

32. ἐμῶ σφ ὅ] Haec addidi ex NS.

641, 1. δὲ οἶον ST. 2. δὲ] accessit ex NT. πρωτότυποι, αἱ καὶ μονοπρόσωποι λεγόμενα, N. 3. τ] ὡς T. 5. ἐνικός T, κτητικῶν AF. 15. τε τῆ συνθέσει καὶ τῆ CP. δὲ] οὖν CN et h, hic quidem ita mutato ordine, ut legatμονοσύλλαβοι μὲν οὖν εἰσιν. αἱ πᾶσαι ST: ceteri πᾶσαι αἱ. 16. ὦν — ἔ] Haec assumpsi ex CNST, illa vero 17. αἱ — ἀναστρέφονται ex CNSH, et quae sequuntur, δισύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα, ex CNSTh. Totum hoc ὦν 16 — δέκα 18 om H. 25. εἰσιν N. οἶον ὡς NST. Item v. 26. 27. ὑποτακτικὸν NS, ὑποτακτικῶν T: ceteri ὑπονοητικόν. 28. οἶον AHNST: ceteri ὡς. 29. δυνατῶς] accessit ex NST. 30. οἶον] om AH.

642, 2. οἶον] om N. εἶθε αἶθε NST: ceteri inverso ordine. ἄβαλε] ὄφελον N. τὰ — 3. φεῖ] addidi haec ex NST. Subiungit T, quae leguntur vv. 7 et 8 τὰ — βαβαί. 4. Post οὐδὲντα οὐκον inserit N. 7. δῆτα] δῆ T.

- HMS. Ceteri $\alpha\eta$. 21. *παραγομένους* B. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 154. 27. *ἐνομαίς* AHN. 30. Hom. Il. 11, 388. *ἔχειαι* F, *εὐχεται* N. 32. *κυλδύνται δὲ καὶ στ.* N, qui quae inferuntur, interroganti singulatim facit responderi, omittitque §§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. *σίχρον* N, omisso *τινα*.
- 631, 1. *ἴστω* B. 3. *ἴστω* B. 5. *καὶ]* om A.
 9. *τῷ καὶ τὸ* BFL. 10. *τοῖς]* *ἐν τοῖς* HM.
 11. Codices plerique diphthongum $\epsilon\iota$ quinto, $\omicron\iota$ tertio penunt loco. 16. *μὲν ἴστω ὀκτώ* B. 17. Particula *ἔτι* punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 156. 25. *τοῦ secundum et quartum* om B.
 26. θ *καὶ τοῦ τ* H. alterum *τοῦ* om B. 27. *τῷ μὲν π* $\tau\omicron$ ϕ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. *τῷ δὲ π τὸ χ* BH: $\tau\omicron$ $\delta\epsilon$ π $\tau\omega$ χ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32. *τῷ δὲ θ τὸ τ* H. $\tau\omega$ θ $\tau\omicron$ τ ceteri.
- 632, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. *λέγεται* B. 8. Prius *οὔτα* om B, alteri sufficit *οὐδέ*. 10. *γενικῶς* S. 17. *ἐρῶσεται καὶ ἡ εἰ δειφθογγος τελικὴ τῆς εὐθέλας τῷ δίκων, ὅσον Δημοσθένεϊ Δημοσθένει* (τὰ γὰρ δύο εἰ εἰς τὸ ἦ ἔργετο) καὶ πύλιν τὸ πόλει πόλει (τὰ γὰρ δύο εἰ εἰς τὴν εἰ δειφθογγον ἔργετο). *ἔχομεν γὰρ παρὰ τῷ Διοχίῳ τῷ Σικριτικῷ πόλει διὰ τῆς εἰ δειφθογγου, ἔνθα περὶ Ἀθηῶν καὶ Λυκιδαιμῶνος διαλέγεται.* Choerob. in Theodos. fol. 78. 23. *συμφώνων* Ph:
 24. *κῆρ* CHPS. Ceteri $\pi\alpha\varsigma$. 25. $\acute{\alpha}$, η] Accentus sumpsi ex A. 29. η *μακρὰ* Ph. 31. *ἐκφέρεται* F.
- 633, 1. η *τοῖ* η b. *οἶον* — 4. *λήγη]* Haec ego addidi ex CPh.
 4. *καὶ* CHh. Ceteri η . *συμφώνων* CHMH. Ceteri *συμφώνων*. 6. $\acute{\alpha}\rho\alpha\zeta$ H, $\acute{\alpha}\rho\alpha\phi$ BCh. 11. *φύσει* — 12. *ἔσω]* om Ah. 12. *τι]* deest F. *παραλαμβάνοντων]* om H.
 17. *τρεῖς τρόπους* h. 18. *μικρὸν φωνήεν* C.
 20. Hom. Il. 3, 164. 21. *φάσηεντι]* om AF. Qui *μοχ ἐπιφέρεται*. 22. *ὄν* *οἶον* H. *ἔπον* AF. 24. *ἤστω*. Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph.
- 634, 7. Addit haec B: *τῶν δὲ μαζῶν τοῦ λόγου κλίεται μὲν πέντε, ὄνομα ῥῆμα μετοχή ἄρθρον ἄνωγωνμα, ἀκλίτα δὲ τρία, πρόθεσις ἐπιρρήμα σύνδεσμος.* 11. η] *καὶ* AF. 14. *ἄνω-*

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Holstenio e Vaticano, opinor, tum lectu faciliore transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare. 3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: *ἴστίον ὅτι τέχνη εἰρηται παρὰ τὸ τευχάω τευχάνη, συγκοπῆς δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς τὴ θηλυκὰ ἔχοντα ἐπιλοκῆν ὁμοφώνων ἀποστρέφονται τὴν εἰς δίσφουγον, οἷον Ἄσπνη λέχνη πύχνη Ἀριάδνη θεράπνη καθόλου δὲ ἴστίον ὡς τὰ εἰς τὴν λήγοντά, ἔχοντα προηγουμενον ὁμοφώνων εἴτε κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν, πᾶσαν φύσει μακρὰν ἀποστρέφονται, οἷον πόρνη ἀράχνη ὄρφνη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, οἷον τὸ Ἄσπνη ἀπὸ τοῦ ἀσπῶ αἴθη καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Ἄσπνη καὶ ἀσπνη· καὶ τὸ πλήμνη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμνῆ (στρωμονῆ γὰρ ἦν) καὶ τὸ ποίμη· ποίμη γὰρ ἦ παρὰ τὸ τεχνῶ ἀρχη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄνομα σεσημειωσθαι κατὰ τὴν παρεκλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνῆ ληγόντων ὑπὲρ μίαν συλλάβην τῷ ἔπι παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπὼν ἴστί λέχνη πύχνη ἔχνη καὶ εἰ τί τοιοῦτον. κατὰ τοῦτο σεσημειωσθαι τὸ τέχνη τῷ ἔπι παραληγόμενον. ἴστιν οὖν ἀπὸ τοῦ χνῶ ὄρηματις περισπωμένου· οὕτω γὰρ ἄμεινον λέγει· ἴδιον μὲν καὶ ἕτερα πλεονα εἰρηται τισι τῶν γραμμετικῶν· αὐτὸ δὲ Χοιροβοσκῶ Γεωργίῳ οὐδ' ὅλως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησὶ, τὰ εἰς ὧ περισπωμένα ὄρηματα ἔχουσι τὸ θηλυκὸν προὑπάραχον, οἷον τρυφή τρυφῶ, ὄρημ' ὄρημῶ. ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τευχάω, ἐπειδὴ οὐδέποτε εὐρηται ἐν χρήσει. ἴστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται τεύχνη, τὸ δὲ ἔπι ἀπεβλήθη διὰ τὸν χάριτικόν.* 10. Ἰππαρχος] Hyparchum hunc vocat Theoddsius *) de grammatica (cod. Parib. 2355): ὅτι μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἴστί τῷ βίῳ ἢ τέχνῃ, πολλοὶ μὲν πωλλῶσις ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codice leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὀκτὰ τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prodromum s. Ptochopodromum referuntur: ἀρχὴ γὰρ θεῶ τῶν ἐρωτημάτων συντεθέντων παρὰ τοῦ ἀσφατάτου προδρομοῦ κυροῦ Θεοδώρου. Initium ponam: Καθ' ἕνα τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογοτάτη μοι βασιλίδων, ἀπὸ διαφόρων μερῶν καὶ μελῶν συναρμολογεῖται καὶ ἀταρτέταται, οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος ἅπας, ὃν διὰ τῶν χειρίων προφίρομεν ἄνθρωποι, ἐκ μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτός. . . . μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ἀφθρου καὶ ἰντωνυμίας προθέσεως καὶ ἐπιφθῆ-

cessit ex N, qui praefigit particulam ἢ. βασιλέως T.

18. ἢ ὡς ἐξ ὀνόματος] om CNTh. οἶον] ὡς F.

20. Νοήμων] μνήμων AF. 21. ὀνομάτων εἶσι] om h.

Item 22. ἰσλοῦν — 23. Ἀγαμέμνονος. 24. ᾤ CNPSh:
αι ceteri. Item v. inf. 25. εἰσιν om T. ἰσίν S. εἰ

τῶν δύο omnes praeter CPTH. 26. ἐκ δύο ἰσολοκόντων]
ἀπὸ λειπόντων AFH. ᾤ NPSH. Ceteri αι. Item v. 27.

29. δέ] om C. δὲ εἰσι Ph. πληθυντικός, ὡς προείρηται
T, cui desunt ἐνικός 30 — 636, 7. προσαγορευτική.

30. Ὀμηρός] ἄνθρωπος C, ὁ ἄνθρωπος Nh. οἶον] om
ACHS. Item v. inf. Ὀμήρω] ἀνθρώπω CNh. 31. δέ]

Recepi ex CNh. Ὀμηροί] ἄνθρωποι C: οἱ ἄνθρωποι Nh.

τινες καὶ ἐνικοί h, ommissa, quae v. 32 infertur, καὶ

32. οἶον] om h. χορός] χορὸς ὄχλος CNh.

636, 1. πληθυντικὸν F. κατὰ] καὶ τὰ P. τε] om AFH.

2. αἱ Ἀθήναι] Omisi articulum cum CNh. καὶ θῆναι h.
ἀμρότερα P. 3. δέ] om Ph. ὀνομάτων εἶσι CPh.

4. καὶ αἰτιατικὴ καὶ h. λέγεται ἢ μὲν ὀρθῇ AH: καὶ ἢ
μὲν ὀρθῇ λέγεται CNh. 5. κτητικὴ τε καὶ Ch. 6. ἀπο-

σταλτικὴ h et P, qui in commentario: οἶον τῷ Πέτρῳ ἀπο-
ξέλλω ἢ δίδωμι. αἰτῶν] αἰτῶν τινῶ ἀγαθῶν ἢ κατὰ N. αἰ-

τιατικὴν σημασίαν λέγεται Ch. 8. δέ] καὶ S. καὶ] om T.
αὐτὰ] accessit ex CNSh. 9. προσαγορεύονται CNh.

10. ὡς πρὸς τι ἔχον] Addidi haec ex CMNPSTh. φερέ-
νυμον, συνάνυμον h. 15. ἀπολειμμένον καὶ μεταύσιαστι-

κόν h. 16. τὸ — σημαῖνον CNSTh: ceteri ὁ — σημαίνει.
οὐσίαν] om F. Post σημαῖνον CNh addunt ἦτοι ὑπάστασαν.

Eadem ante participium ponit P. 17. οἶον] om h.
18. τὴν κοινὴν CNPT. καὶ καθόλου οὐσίαν CNPh.

τὰ εἶδος σημαῖνον CN: σημαῖνον τοῦ εἶδος P. 19. ἢ] καὶ h.
21. καὶ om CNT. 22. καὶ ἀπὸ N. μὲν] recepi ex CNh

et, qui cetera ad verbum transcripsit, Philemone Lex. v. ἐπιόχρα-
τὸ] om CNh et Philemo. καὶ ἀκόλατος omnes praeter

Ch et, qui ἢ habet, N. 23. Utrumque τὸ omitunt
CNTh cum Philemone. 24. ἔχον δέ CNPT. Item v. inf.

25. θεῖός] τοῖ θεοπάτης H in marg. 25. ἔχοντα AF:
om h. 26. φάντος, [αἶ], om h. Cf. Jul. Scaliger de

- 652, 7. Theodosius: ἥς ὁ πόνος πολὺς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι πολλὰς ὁπάς ποιεῖν ἐν κόκῳ κέγγρου. Scr. τῆ. 48. δι' ἄλλοῦ V.
- 653, 11. κινουμένη libri. 12. ἐνίστησιν libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πηδαλίων II. 26. γάρ] Fortasse leg. δέ.
- 654, 31. γίνετα] ἐτέρως H.
- 655, 3. βάνον V. 10. ὀδόνοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἢ πρακτικά. 23. μνήμην] μίμησιν H.
26. ἴσ. πραχθήτω H in marg.
- 656, 8. τέγγην H, σοφίαν V. 13. F. αὐτῆ. 20. F. χρωμένοις καὶ παραποιούσι καὶ ἐξιστοροῦσι.
- 657, 15. F. ἦν πρώτη. 21. σοφός V, φίλος H.
- 658, 3. ἀνπλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωρικὴ HV. 15. λογίσι. πραγῆς δὲ H.
17. δίκαιον V, δεικνόνται H. 19. αὐτῶ HV.
22. περιγραφῆς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. τάληθῆ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγου] Eadem v. leviter immutata apud Villois. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἴγνοια ἦγγον σκοπός M. 33. σολοικισμός δέ] Haec in margine tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὀρισμῶν H. 19. F. μόνον ἓνα ὑπογράψαι, ὡς εἰ τύχοι λέγων. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φύσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod. eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum est apud Zonaram v. φίλωντος, et verbis iisdem in codd. Coislin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἐστὶ τὸ γένος Codd. 10. χαίροις V, χάροις et in margine χάρις H. 18. δεῖ] Codd. οὐν. 22. Codd. φθέρω et σκέρω. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφρομεν H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum ὅσα vel cum ἐστὶν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. ψ] deest H. ἢ προσφέρει] ὁμ. HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. Fortasse leg. οἶον κατ'. 23. αὐτῆν VH.
- 665, 2. οὔτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δέ]
- Immo γένος γάρ.
- 666, 3. et 4. ἔσιω H. 20. ὅσα VH. ὁ Πλάτων] Legg. 2. ab initio.

- 667, 6. ὅταν] ὅταν VH. 7. F. ὑπνώσονται? 14. ἀπό] ἐπὶ VH. 22. ἐπὶ] F. περὶ. 30. τῆς γραμματικῆς VII.
- 668, 3. ἄναμμα] ἀντίλημα H. 12. ἀναστρέφειν, VH.
23. Desunt nomnulla. 26. Inter τὸ et ἴδιον deesse videtur ea res quae scientiae sit propria.
- 669, 8. ἄλλα H.
- 670, 9. μὲν τῶν ὧν V, μὲν τοι ὧν H. 11. F. ἐπιστάσεις.
- 671, 18. Cf. Villos. Anecd. 2. p. 174. 26. τὸν/τόπον, ὅπου βούλονται τὸ βέλος πέμπειν, εἰς οὕτως τοξευόντων. Theodos.
- 672, 2. F. δὴ. H αἷτια δὲ ταῦτα. 9. τῆς] H τοῦ.
14. τῷ ἄρθρῳ H. 28. πηρὸ Ven. app. 11, 4. Barocc. 116.
32. γὰρ οὕτως τὸ Barocc. 34. διονύσιος ὁ θράξ ὡς Barocc.
- 673, 21. τὸ πρόταρον κριτικὴ ἐλέγετο (ἢ γραμματικὴ), καὶ οἱ ταύτην μετιόντες κριτικοί. Ἀντίοχος δὲ τις Κυμαῖος συγγραφέμενος λέξιν ἐπέγραψεν ἄτ. δάγρον γραμματικῶν λέξιν, καὶ ἐκ τούτου ποτὲ ἢ κριτικὴ γραμματικὴ λέλεκται. Cod. Voss. 76.
674. Edidi ex Hamburg. (p. 4—6).
- 675; 29. Ge. Choerobosco haec dat Cod. Vat. 1751 f. 17, Porphyrio, qui incipiunt ab illis (p. 676, 3) Ἰστίον ὅτι ὡς, Vatican. 260 f. 127, Palat. 70 f. 224*), Venet. append. class. 11, 4**), Barocc. 116, hic quidem rec. m. Conf. Holsten. de

*) Cod. chart., f. max., fol. 272, recens: Πρόκλον διαδόχου Πλατωνικοῦ ὑποτύπασιν τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων, f. 51 Γεμίνου εἰς τὰ φαινόμενα. f. 72 ἐξηγήσεις τῆς Πριάδος καὶ Ὀδυσσεύς Ὀμήρου (Inil. πρὸ τοῦ ἀρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δὲ ὅτι ὁ ποιητὴς ἠλλειπτικός τῶν ἀρθρῶν ἐστὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. 77. μέχρι τούτου τοῦ τύπου τοῦ Ἐκτορος ὁ Ὀμηρος τῶν κδ γραμμάτων τὸ σπούδασμα συναπέρτισε. τὰ δὲ ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφορῶν ποῦν πολλῶν ἀλλέξας Ἰσάκιος, ὁ Πορφυρογέννητος διέθνηκεν εἰς εἰδησίαν τῶν καταλειφθέντων (leg. παραλ.) παρὰ τοῦ Ὀμήρου καὶ γεγονότων περὶ τῆς Τροίας). f. 92 παρεχόμενοι ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντιθέμενα παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινού. f. 180 Ἀππιανῶν ἐμφυλίων τὸ γ. f. 224 Πορφυρίων περὶ προσφθίας. f. 230 Θεοδοσίου περὶ ὄρου. f. 233 γένος Διονυσίου κ. τ. f. f. 241 περὶ τόπου περιασπομένη. f. 247 περὶ πνευμάτων. f. 249 Γεωργίου γραμματικῶν τοῦ Χοιροβοσκου (illis quae leguntur p. 703, 24 minus integra).

**) Cod. membr., f. max., fol. 204: Κλήμεντος στρωματώσεως κειδευγῶς λόγοι γ. f. 106 Πορφυρίων περὶ προσφθίας. f. 115

vita et scriptis Porphyrii c. 6. p. 46. et Villosion. Anecd. 2. p. 103. Ego Parisienses secutus sum 2542 et 2603.

676, 7. τὸν ἀλεξάνδρει ἀντίκειται Θεοδόσιον marg. 2542. ἄλλος δέ τις μεταγενέστερος, Θεοδόσιος τὸν ἄμα, τὸν Ἀλεξάνδρει φημί, τοὺς τε ὀνομαστικὸς κανόνας καὶ τοὺς ἑρμηνευτικὸς ἐτεχνάσατο, ὃν δὴ καὶ τῶν (περὶ addit h) προσφιδῶν τινὲς παριστάσι συγγραφεῖα, διὰ τὸ ἀσαφῶς περὶ τῶν διδάσκων τὸν Διονύσιον. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ θεολογικωτάτου Γρηγορίου λέγουσιν, εἶναι τὸ πρόσημα, ὃς κὰν τούτῳ θελῶν ἄρχεσθαι τοὺς εἰσηγούμενους εἰς τὴν γραφὴν ἀπ' αὐτοῦ θεοῦ τοὺς κατὰ στοιχεῖον ἄμβλους ἐπόδησε (ἐπόησε h), τὴν καθ' ἑαυτὸν οἰκείαν ἔνοιαν ἀπαρτίζοντα. ἔφα καὶ περὶ προσφιδῶν διέλαβεν, ἀπαρτίθης τὰς καὶ ἀριθμῆσας καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰσηγούμενων δύναμιν συγγραφάμενος. ἀλλ' ἡμεῖς ὅσον ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ πολυμαθοῦς ἐκλεξόμενοι, εἰ καὶ δοκεῖ τῶν ἑρωτημάτων προτίθεσθαι, διατρανώσομεν καὶ σαφηνίσωμεν, καὶ οὕτως ἀπὸ τῶν προσφιδῶν ἀρχὴν ποιήσομεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἑρῶμεν. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς οὗτος υἱὸς μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου τοῦ πικλῆν δυσκόλου, τοῦ καὶ εἰς τὰ ὄκτω μέρη συγγραμμένου καὶ εἰς τὴν σύνταξιν — — —*) οὕτω τὴν προσφιδῶν ἐρῶμεν. προσφιδῶν ἐστὶ — h et 2542. 20. ἢ mg. Vat. 260.

21. λόγον. ἔστιν οὖν τὸ μὲν ποιῶ τὰς (24), om mediis, Vat. 260 et Barocc. 116. 31. τοῦτέστιν ἢ ὄξυτονος, ἢ βαρύτονος ἢ περισπωμένη 2603.

678, 4. Πέτρος] ξένος 2542, qui mox deleto γὰρ et illis οὐκ — γραμματικῶν haec habet in margine: σαφηνιστέον δὲ τὸ λεγόμενον. λέγομεν τοῖσιν ὅτι τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέρεται καὶ πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς τόνου, ἄνω δὲ χρόνου οὔτε τόνος οὔτε πνεῦμα ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ χρόνος χωρὶς τόνου. οὐκ ἔστι δὲ (γὰρ h) συλλαβὴ μὴ ἐπιδοχόμενη τόνου κατὰ τοὺς πηλαιοὺς τῶν γραμματικῶν. Eadem habet h.

Γεωργίου γραμματικῶν τοῦ Χοιροβοσκῶ (ut supra). f. 153 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ περὶ σολοικισμοῦ. ἔτερος περὶ βαρβαρισμοῦ (Valcken. Ammon. p. 191—204). f. 156 γένος Διονυσίου. f. 157 προλεγόμενα τῆς τέχνης τοῦ Διονυσίου. f. 164 τοῦ αὐτοῦ περὶ τόνου περιπωμένου. f. 167 περὶ ὀρθογραφίας. f. 174 Θεοδοσίου περὶ ὄρου. f. 177 περὶ διαλέκτων ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ γραμματικῶν τεχνικῶν. f. 187 Ἀμμωνίου περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων (p. 1—101, 5, Valck.).

*) Omitto quae in vita Apollonii Dyscoli poni solent.

681, 22. Οὐ δύναται — 683, 9. σηματούμενα] ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένους μεμαθήκαμεν καὶ ἐν τῇ διαφύσει τῶν στάσεων. τούτων οὖν οὕτως ἔχοντων. — h. c. m. 2603.

690, 29. διαλάβωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effectum habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco apposui, quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (Hort. Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Paris. Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ore emendatius legentur.

Ἡρωδιανοῦ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορίων.

Ἐγκλινομένον ἴσθι μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρίπουσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει

εἰ μὴ μητρικὴ περικαλλῆς *Ἡερίβουα*.

ἐγκλιτικῶν δὲ ἴσθι μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κομίζον τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθέστηται, ὥ ἢ *δυναίμαι ἢ φύσει* ἑτέρα βαρεῖα ὑπάρχειται, δυναίμαι μὲν ὡς τὸ

δώματέ μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρκισβλαός τε.

συνεγκλιτικῶν δὲ ἴσθι σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.

ἢ *νύ σέ που δίος ἰσχει*.

ὃ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νύ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νύ διὰ τὴν ἀντανυμίαν τὴν σέ, ἢ δὲ σέ ἀντανυμία διὰ τὸν ποῦ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σύν ἐγκλιτικῆ παραλαμβανόμενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινομένον ἐγκλιτικοῦ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινομένον κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεως ἴσθι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρίπουσης τε εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίῳ θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ· καὶ οἷα τὸ μὲν αὐτὴν μόνην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετασθῆσαι εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδοχοῖτο.

Πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μογροσύλλαβόν ἴσθι ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μιαν συλλαβὴν τράχρονόν, ἴσθι. *Ανα-*

πέμψει δὲ τὴν ὄξειαν ἐπὶ τὴν ὑπερκειμένην βαρεῖαν ἐν τῇ συντάξει καθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων καὶ προπεριστομένων, οἷον

Ἄρκισίλαός τε,

Σχοινόν τε Σκῶλον τε·

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων, δια τὸ τὴν περισπωμένην μῆδεν ἴσχειν ἐν τῇ συντάξει, Ἐπὶ δὲ τῶν παροξυτόνων μόνων τῶν τροχαίων,

Λάμπι τε,

φύλλα τε καὶ φλοῖον.

οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπογγίῳ παρακολουθεῖ, ὡς δὴ ἐπὶ τοῦ

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν,

Φοίβῳ δ' ἱερὴν ἱκατόμβην.

ἄλλ' οὐδὲ ἐν ἰάμβῳ,

κύρος γε μὲν οὔτι θαμβεῖς.

ἄλλ' οὐδὲ ἐν τῷ πηβίχῳ,

ὅτι οἱ συμφράσσαστο βουλάς.

ἴαν δὲ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τῶν τ', ἴσονται ἐπ' ἄλληλοι ὄξειαι, οἷον

ὅτι μιν ὡς ὑπέδεκτο.

πλὴν εἰ μὴ τὸ ἐπιφερόμενον μόριον διούλλαβον εἴη ἀπὸ τοῦ σφ' ἀρχόμενον· ἀκολουθήσει γὰρ καὶ τοῖς παροξυνομένοις οὐκ ἐν μόνῳ τροχαίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ποσίν, οἷον

Ἰνά σφιν δῶκ' Ἐνρσίχθων,

Ἰφθα σφεας ἐπέγανεν υἱὸς Δολιχιο Μελωφθεύς,

τρεῖς σφείων τις ἀριστα Κυδωνίῳ.

Τάξει δὲ χεῖρτι τῇ ὑποτακτικῇ, τοῦ τοιούτου ἐνλόγως πάνυ γενομένου· εἰ γὰρ δια τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὄξειαν εἰς τὰ ὑπερκειμένα ἐγκλιτικά καλεῖται, σαφές οὖν ἀποδίδεται τὸ ὑποτίσσεσθαι, ἔνε καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδείχεται.

Ἐκ μὲν ὀνομάτων ἐγείρει τὴν ὄξειαν τὸ τίς καὶ αἰ τοῦτου πτώσεις καὶ τὰ ἰσοθνημοῦντα τοῦτω, ὅτε ἀοριστοῦδ' ἐνφέρεται, οἷον ἔλθε τίς, ἐλάλησέ τίς, ἐν οἷς καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἐστί, τὸ μὲν οὖν τίς ἐγείρει ἐν τῷ

εἰ μὲν τίς τὸν ὄνκρον·

πινός, μὴ τίς τις· τινί,

οὐ τίς κοιμηθεῖσα·

τικέ,
 καὶ τίνα Τρωϊάδων·
 τινές, οἳ τινες ἀναίρεσις· τινάς,
 οὓς τινὰς μεθιεντας ἴδοι.
 ἰσοδυναμῆ δὲ τῷ μὲν τινός τὸ τεῦ,
 ἀλλ' οὐ τευ οἶδα,
 τῷ δὲ τινεὶ τὸ τῷ, οἶον

οὔτε σοὶ οὔ τέ τῳ ἄλλῳ.
 Ἐκ δὲ ῥημάτων τὸ εἰμι καὶ φημί μόνῳ ἑγκλιτικά εἰσιν, οἶον

ὅσον σὺ φέρτερός εἰμι.
 καὶ ἀπὸ τούτου ἑγκλιτικά εἰσιν εἰς, οἶον

αἵματος εἰς ἀγαθοῖο,
 ἴσοι,
 ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἴσοι,

ἴστον,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φέρτερός ἴστον,

ἴσμεν,
 εἴδοδ' ἄρ' ἴσμεν,

εἰσίν,
 οἳ με φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κῆναί τε·

καὶ τὸ φημί,
 πέξος δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

Ἐκ δὲ μετοχῶν οὐχ οἶον τέ ἐστιν ἑγκλιτικὸν μόριον· ἀεὶ γὰρ ταῦτα
 ἐν θέματος ἀνάγεται, [εἶγε] μεταλήψεις ῥημάτων εἰσίν. Ἀλλ'
 οἷδὲ ἐξ ἄρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἢ παράθεσις τῶν ἄρθρων μά-
 χεται· ἅπαντα γὰρ ταῦτα προτακτικά ἐστιν, ἀρκτικώτερον ὄντα
 τῶν καλουμένων προτακτικῶν, ἢ κατάρχει ὅλου λόγου,
 ἢ μὲρ Ἀχαιοὺς ἄλγε' ἔθηκεν

καὶ

δε μάλα πολλὰ

πλόγχθη.

διὰ τοῦτο καὶ ἰδίῳ ῥήματι κατακλείεται, πρὸ αὐτοῦ τε πίπτου-
 σιν αἱ σιγμαί. καὶ ἐξ ἀπάντων τῶν ὄντων [οὔ] πολλὰ ἴσθι μό-
 ρια εὔρειν, ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν ὑπάγεται.

Ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν ἐλείφθησιν τὴν ὀξείαν τὴν πρὸ αὐτῶν
 ἑγκλιματικά καλοῦνται, αἱ δὲ μὴ ἐλείφθησιν ὀρθοτονοῦμεναι· αἱ
 μὲν οὖν ἀεὶ ἐλείφθησιν τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν εἰσιν αἶθε, μεῦ

μου, μὸς τοί, μέ μίν, σφίν σφέ, σφώ. τοῦσκα παραδείγματα,
της μὲν μευ

κλυθί μευ ἀργυρότοξ·

μοί,

οὐ γάρ μοι βωμός·

τοί,

καί τοι ἐγὼ συνέριθος·

μέ,

καί με φίλησεν, ὡς εἶτα πατήρ·

μίν,

καί μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσήδα·

σφίν,

καί σφιν ἅμα ἐστὶ Μέδων·

σφέ,

γίνωσκε γάρ σφε πάρος·

σφώ,

τίς ταρ σφωε θείων.

αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ποτὲ δὲ μὴ, σὺ σέο
σοῦ ὅλο σέ, εὐ οἱ ἔθεν, σφί σφῶ σφίσι σφέας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστέ-
λονται, ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν· ὅτε δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τι ἕτερον δικιστολήν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀπολελυμέ-
νως, σὺ,

ἀλλὰ σεν ἀκάματος,

ὀρθοτονομένως δέ,

σὺ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σέο, ἀπολελυμένως,

ὡς σέο νῦν ἔραμαι,

καί σε πρῶτον ἔθηκα,

ὀρθοτονομένως δέ,

μήτε σέο ἐν ἀμφίλω Ἰθάκῃ.

[ἢ] σφῶ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὀξείαν· αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἐνικαί
τε καὶ πληθυντικά, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενον ἐστιν,
ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν. ἢ μὲν ἴο
ἐπεὶ ἴο κήδετο λίην·

ἔστι γάρ, ἐπὶ αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεως) ἐκήδετο λίαν ὁ Εὐμηλος. ὅτε

- 667, 6. ὅταν] ὅταν VH. 7. F. ὑπνώσοντα; 14. ἀπό] ἐπὶ VH. 23. ἐπὶ] F. περι. 30. τῆς γραμματικῆς VH.
 668, 3. ἀναμμα] ἀντήμα H. 12. ἀναστρέφειν VH.
 23. Desunt nomnulla. 26. Inter τὸ et ἴδιον deesse videtur ea res quae scientiae sit propria.
 669 8. ἄλληλα H.
 670, 9. μὲν τῶν ὧν V, μὲν τοι ὧν H. 11. F. ἐπιστάσις.
 671, 18. Cf. Villos. Anecd. 2. p. 174. 26. τὸν τόπον, ὅπου βούλονται τὸ βέλος κίμπειν, εἰδ' οὕτως τοξευόντων. Theodos.
 672, 2. F. δὴ. H. αἷμα δὲ ταῦτα. 9. τῆς] H τοῦ.
 14. τῷ ἄρθρῳ H. 28. πηρῷ Ven. app. 11, 4. Barocc. 116.
 32. γὰρ οὕτως τὸ Barocc. 34. διονύσιος ὁ θραξ ὡς Barocc.

673, 21. τὸ πρόταρον κριτικὴ ἐλέγτο (ἢ γραμματικῆ), καὶ οἱ ταύτην μειώντες κριτικοί. Ἀντόδωρος δὲ τις Κυμαῖος συγγραφέματος λέξιν ἐτέγραψεν Ἄτ. δώρον γραμματικοῦ λέξις, καὶ ἐκ τούτου ποτὲ ἢ κριτικὴ γραμματικὴ λέλεκται. Cod. Voss. 76.

674. Edidi ex Hamburg. (p. 4—6).

675, 29. Ge. Choerobosco haec dat Cod. Vat. 1751 f. 17, Porphyrio, qui incipiunt ab illis (p. 676, 3) Ἰστέον ὅτι ὡς, Vatican. 260 f. 127, Palat. 70 f. 224 *), Venet. append. class. 11, 4 **), Barocc. 116, hic quidem rec. m. Conf. Holsten. de

*) Cod. chart., f. max., fol. 272, recens: Πρόκλον διαδόχου Πλατωνικοῦ ὑποτύπωμα, τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων, f. 51 Γεμίον εἰς τὰ φαινόμενα. f. 72 ἐξηγήσις τῆς Πριάδος καὶ Ὀδυσσεύς Ὀμήρου (Init. πρὸ τοῦ ἀρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δεῖ ὅτι ὁ ποιητὴς ἑλλειπτικὸς τῶν ἄρθρων ἐξὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. 77. μέχρι τούδε τοῦ τύπου τοῦ Ἐκτορος ὁ Ὀμηρος τῶν κτ γραμματικῶν τὸ σπούδασμα συναπήρτισε. τὰ δὲ ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφορῶν πόνῳ πολλῷ συλλέξας Ἰσάκιος, ὁ Πορφυρογέννητος διέθηκεν εἰς εἰδήσιν τῶν καταλειφθέντων (leg. παραλ.) παρὰ τοῦ Ὀμήρου καὶ γεροντότων περὶ τῆς Τροίας). f. 92 παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντεθείσα παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδικοῦ. f. 180 Ἀππιανοῦ ἐμφυλλῶν τὸ γ. f. 224 Πορφυρίου περὶ προσφθίας. f. 230 Θεοδοσίου περὶ ἄθρον. f. 233 γένος Διονυσίου κ. τ. ε. f. 241 περὶ τόνου περιγραμμένου. f. 247 περὶ πνευματικῶν. f. 249 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (illis quae leguntur p. 703, 24 minus integra).

**) Cod. membr., f. max., fol. 204: Κλήμεντος στρωματικῶς παιδαγωγὸς λόγοι γ. f. 106 Πορφυρίου περὶ προσφθίας. f. 115

vita et scriptis Porphyrii c. 6. p. 46. et Villosion. Anecd. 2. p. 103. Ego Parisiensis secutus sum 2542 et 2603.

676, 7. τὸν ἀλεξανδρεία ἀντίκειται Θεοδοσίον marg. 2542. ἄλλος δέ τις μεταγενέστερος, Θεοδοσίος τὸν ἄμα, τὸν Ἀλεξανδρεία φημί, τοὺς τε ὀνομαστικὸς κανόνας καὶ τοὺς ῥηματικὸς ἐκχάσατο, ὃν δὴ καὶ τῶν (περὶ addit h) προσφιδῶν τινὲς παριστώσι συγγραφεῖα, διὰ τὸ ἀσαφῶς περὶ τῶν διδάσκων τὸν Διονύσιον. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ θεολογικωτάτου Γρηγορίου λέγουσιν, εἶναι τὸ πρόσημα, ὃς κὰν τούτῳ θείων ἀρχεσθαι τοὺς εἰσηγομένους εἰς τὴν γραφὴν ἀπ' αὐτοῦ θεοῦ τοὺς κατὰ στοιχεῖον ἰμβίους ἐπόδισε (ἐπόνησε h), τὴν καθ' ἑαυτὸν οἰκείαν ἔνοιαν ὑπαρτίζοντα. ἔφα καὶ περὶ προσφιδῶν διέλαβεν, ἀπαριθμήσας ταύτας καὶ ἀριθμήσας καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰσηγομένων δύναμιν συγγραφέμενος, ἀλλ' ἡμεῖς ὅσον ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ πολυμαθοῦς ἐκλεξόμενοι, εἰ καὶ δοκί τῶν ἐρωτημάτων προτίθεσθαι, διατρανώσομεν καὶ σαφηνίσωμεν, καὶ οὕτως ἀπὸ τῶν προσφιδῶν ἀρχὴν ποιησάμενοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐροῦμεν. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς οὗτος υἱὸς μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου τοῦ πικλήν δυσκόλου, τοῦ καὶ εἰς τὰ ὄκτω, μέρη συγγραφέμενος καὶ εἰς τὴν σύνταξιν — — —*) οὕτω τὴν προσφιδῶν ὀρίζεται. προσφιδῶν ἐστὶ — h et 2542. 20. ἢ mg. Vat. 260.

21. λόγον. ἔστιν οὖν τὸ μὲν ποιῶ τάσις (24), om mediis, Vat. 260 et Barocc. 116. 31. τουτέστιν ἢ ὀδύτονος, ἢ βαρύτονος ἢ περισπωμένη 2603.

678, 4. Πέτρος] ξένος 2542, qui mox deleto γὰρ et illis οὐκ — γραμματικῶν haec habet in margine: σαφηνιστέον δὲ τὸ λέγόμενον. λέγομεν τοῖσιν ὅτι τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέρεται καὶ πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς τόνου, αὐτὸ δὲ χρόνου οὔτε τόνος οὔτε πνεῦμα ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ χρόνος χωρὶς τόνου. οὐκ ἐστὶ δὲ (γὰρ h) συλλαβὴ μὴ ἐπιδοχόμενη τόνου κατὰ τοὺς παλαιούς τῶν γραμματικῶν. Eadem habet h.

Γεωργίου γραμματικῶν τοῦ Χοιροβοσκῶ (ut supra). f. 153 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ περὶ σολοικισμοῦ. ἔτι περὶ βαρβαρισμοῦ (Valcken. Ammon. p. 191—204). f. 156 γένος Διονυσίου. f. 157 προλεγομένα τῆς τέχνης τοῦ Διονυσίου. f. 164 τοῦ αὐτοῦ περὶ τόνου περισιτωμένου. f. 167 περὶ ὀρθογραφίας. f. 174 Θεοδοσίου περὶ ὄρου. f. 177 περὶ διαλέκτων ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ γραμματικῶν τεχνικῶν. f. 187 Ἀμμωνίου περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων (p. 1—101, 5, Valck.).

*) Omitto quae in vita Apollonii Dyscoli poni solent.

681, 22. Οὐ δύναται — 683, 9. σημαίνοντες] ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένους μεμαθήκειεν καὶ ἐν τῇ διαφύσει τῶν στάσεων. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων — h. cum 2603.

690, 29. διαλάβωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effectum habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco apposui, quae de inçhñandis accentibus ab Aldo primum edita (Hort. Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Paris. Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emendatius legentur.

Ἦρωδιανοῦ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορίων.

Ἐγκλινομένον ἐστὶ μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέπουσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει
εἰ μὴ μητρικῇ περικαλλῆς Ἠερίβοια

ἐγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμίζον τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν, ἢ ἢ δύναμις ἢ φύσει ἑτέρα βαρεῖα ὑπέγκεται, δύναμις μὲν ὡς τὸ

δώματό μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρκισόλαος τε

συνεγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.

ἢ εὐ σέ που δέος ἴσχει.

ὃ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ εὐ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ εὐ διὰ τὴν ἄνωσυνυμῖαν τὴν σέ, ἢ δὲ σέ ἄνωσυνυμῖα διὰ τὸν ποῦ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σύν ἐγκλιτικῆ περιλαμβανόμενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινομένον ἐγκλιτικοῦ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινομένον κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστὶ κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρέπουσης τε εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίῳ θέμασι καταλειπόμενον ἄριθμῶ ἰδίῳ· καὶ ὅτι τὸ μὲν αὐτὴν μόρην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμβέβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετατίθησιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχεται.

Πᾶν τοῖων ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβον ἐστὶν ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τριήχρονόν ἐστιν. Ἀνα-

αποπερισσώμενος μὲν, ἔχων δὲ τὴν τελευταίαν θέσει μακρῶν, ὡς ἔχει τὸ φοῖνιξ, κήρυξ, ἢ σπονδαῖος ὁμοίως παραξύτονος, ὡς περὶ τὸ ἦρας, εἰλωσ, ἢ ἕμβρος πάλιν παραξύτονος, ὡς τὸ ἔρας, γέλωσ, ἢ πυφύριχος, καθάπερ τὸ λόγος, πόνος. τηρικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἰ δέχεται, οἷον μάντις ἐστί, φοῖνιξ ἐστί, ἦρας ἐστί, γέλωσ ἐστί, λόγος ἐστί.

Γ' Ἰωάννου: γραμματικῶν τοῦ Χάρσακος
περὶ ἐγκλινομένων.

Ἰστέον ὅτι τὰ ἐγκλιτικὰ οὐκ εἰδὸν ἐν τοῖς ὀκτὼ μέρεσι τοῦ λόγου, ἀλλ' ἐν πέντε, ὀνόμασι, φήμασι, ἄνωσιναισι, ἐπιβόημασι καὶ συνδέσμοις. καὶ οὐ πᾶσα λέξις ἐν τούτοις ἐγκλίνεται, ἀλλ' ἐπιβόη-
τοι. εἰσὶ δὲ τινες ἐν ταῖς ἐγκλινομέναις διάφορον σημασιόμενον ἀναφαίνουσαι ἐν τῷ ὀρθοτονεῖσθαι καὶ ἐγκλίσεσθαι.

Ὄρθοτονεῖσθαι μὲν φαμεν, ὅτε τὸν ἀνάλογον καὶ κατὰ φύσιν τό-
νον φυλάττει, ἐγκλίσεσθαι δὲ, ὅτε τὸν τόνον ἀναβιβάζει τῇ πρό-
αυτοῦ λέξει, ὡς ἀπὸ μεταφορῶς τῶν ἐγκλιόντων ἐπὶ τὰ ὀπίσω τὰ
σώματα αὐτῶν, καὶ ἰστέον ὅτι τὰ ἔνεκεν διαφοροῦ σημασιόμενου
ἐγκλιτικὰ καλοῦσιν, οἷον ἐμοῦ ἦκουσας· ἀντιδιασολή· ἦκουσάς μου·
ἀπόλυτος σημασία. τὰ δὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν φυλάττοντα ἐγκε-
τικὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσι διὰ τὸ ἐγείρειν τὴν πρό αὐτῶν ὀξείαν καὶ
μηδὲν ἄλλο θηλοῦν. ὁμοῦς δὲ ποιτῶς πάντα ἐγκλιτικὰ καλεῖται.
ἔχει δὲ τὰ τοιαῦτα ὀξείαν ἢ περισπωμένην· βαρύντονος γὰρ λέξις
οὐκ ἐγκλίνεται, εἰ μὴ κατὰ κάθος εἴη ἢ βαρεία, ὡς τὸ σφᾶς καὶ
τινα ἄλλα, περὶ ὧν διαληφόμεθα. Προηγείται δὲ τούτων τῶν ἐγκλι-
νομένων, ὅτε ἐγκλινομένη, ἢ προκαροξύτονος λέξις, ὡς ἄνθρωπός μου,
ἄνθρωπός τις, ἢ ὀξύτονος, ὡς μαθητῆς μου, σφᾶός τις, ἢ τροχαί-
κη ἀπὸ τόνου, ὡς δούλός μου, ἄλλός μοι, ἔνθά μοι. ἄλλων δὲ
προηγούμενων οὐκ ἐγκλίνονται, οἷον ἄνθρωπου τινός, ἄλλου τι-
νός, ἄλλω τινί. Καὶ δεῖ εἰπεῖν τὴν ἑτέραν. ἐν μιᾷ λέξει κατὰ
συνέχην δύο ὀξείας οἱ παλαιοὶ οὐκ ἐτίθουν· κωποφικῶν γὰρ
ποιεῖσι. τὰ οὖν ἄνθρωπός τις οὐκ ἐστὶ κατὰ συνέχην, ἀλλὰ με-
σολαβεί βαρεία ἢ ἐν τῇ ὄρθῳ συλλαβῇ. σφᾶός τις· μία ἐστὶν ὀξεία
ἢ εἰς τὸ ος. ὅθεν μέμφομαι οἱ ἀκριβεῖς τὸν θέσει τροχαϊκὸν
ἔχοντα δύο ὀξείας ἐφεξῆς, ἄλλός τις· καὶ εὐλόγως εἰς τὴν ἀρχὴν
τῆς Ὀδυσσεύς ὁ Ἀγίαταρχος οὐκ ἐβουλήθη δοῦναι εἰς τὸ ἄνδρα
μοι δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν εἰς τὸ αν, φύσκων „ ἐν ἀρχῇ ποιή-

σιως παράλογον οὐ μὴ ποιήσω." ἀπλῶς οὖν προπαροξυτόνου τροχαϊκοῦ προηγουμένου αἱ ἐγκλίσεις γίνονται.

Καὶ πρὸς σαφήνειαν δὲ δεῖ εἰπεῖν ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα ἢ μονοχρονοῦσαι, οἷον ὕβρισε με, ἢ διχρονοῦσαι, ἤκουσά τινας, ἢ τριχρονοῦσαι, ἤκουσά τινων· καὶ τότε τῇ πρώτῃ λέξει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὡς ἐλαφρὰ ὄντα. ὅτε δὲ τετραχρονοῦσι, τῇ πρώτῃ συλλαβῇ αὐτῶν, ἡμῶν ἡμῶν, ἡμῖν ἡμῖν, ἡμᾶς ἡμᾶς. Ἰστίον δὲ ὡς ταῦτα τὰ τετράχρονα, καὶ εἰ συστέλλουσι τὸ τέλος καὶ γίνονται τριχρονα, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλὰ φυλάττουσι τὸν αὐτὸν τόνον, ὡς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς ἐγκλινόμενα. οἷον δάδακεν ἡμῖν· συστεῖλαν τὸ ἰ, παρὰ τρεῖς Ἴουσι· οὕτως ἔμειπεν ἐγκλινόμενον. ὕβρισεν ἡμᾶς· οὐ συστεῖλαν τὸ ᾠ κατὰ διάλεκτον ἐφύλαξεν ἐν αὐτῇ τῇ συλλαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον. Δεῖ δὲ νοῆσαι ὅτι αἱ δισύλλαβοι ἀναμφιβόλως καὶ ἀναβιβάζουσιν ἐγκλινόμεναι καὶ φυλάττουσιν ὀρθοτονοῦμεναι, οἷον ἤκουσά τινας, ἀφ' οὗ τινας. αἱ δὲ μονοσύλλαβοι ἀναβιβάζουσι· μὲν ἐγκλινόμεναι τῶν προειρημένων λέξεων προηγουμένων· ἄλλων δὲ λέξεων προηγουμένων τῶν μὴ διχομένων τῆν ἑγκλίειν τῆν ἐπιφερομένην ἄριστος σύγχεσιν ἐποίησαν. οἷον ἀνθρώπου μου· ἴδει εἶναι ἀνθρώπου ἱμοῦ. μέλει μοι· ἴδει ὀρθοτονεῖσθαι, μέλει ἱμοῦ. ὅμως μονοσύλλαβοῦντα οὕτε ἀνεβίβασαν οὕτε ἐφύλαξαν, ἀλλ' ὡς μιᾶς λέξεως οὐσῆς ὁ τόπος ἐτέθη, ἀνθρώπου μου. καὶ οὕτως ἡμεῖς δοξάζομεν. Ἄλλοι δὲ τινες συγχέουσι, ὡς καὶ Ῥωμανὸς λέγων, εἰ περιωπαμένη προηγείται, οὐ παρέχουσι τὸν τόνον αὐτῇ, οἷον κυλοῦ μου· εἰ δὲ ἄλλος τόπος εἴη, παρέχουσι τὸν τόνον, οἷον πόθεν τις, ὅθεν με. ψευδὲς δὲ λίαν ἰστίον· εἰς γὰρ ὁ τόπος ἐστὶ καὶ τίθεται, καὶ οὐ παρέχουσι τὸν τόνον, ὡς ἐπομεν, ταῖς προηγουμέναις, εἰ μὴ εἴη προπαροξυτόνος ἢ ὀξύτονος ἢ τροχαϊκῆ. Ἰστίον δὲ ὅτι διαφέρει ἐγκλιτικὸν ἐγκλινομένου, οὐχ ὡς λέγει ὁ Φιλόσοφος ἐν τῇ ἀνωσιρίᾳ, ὅν ἐλέγχονεν ἐκεῖ, ἀλλὰ τῷ καθόλου καὶ πρὸς μερικῶν. πᾶν μὲν γὰρ ἐγκλιτικὸν καὶ ἐγκλινόμενόν ἐστιν, οὐ πᾶν δὲ ἐγκλινόμενον καὶ ἐγκλιτικόν ἐστιν. αἱ μὲν γὰρ λέξεις αἱ ὀξύτονοι ἐν τῇ συνεχεῖ κοιμίζουσαι τοὺς τόνους ἐγκλισθέναι καλοῦνται, οἷον

αἱ μὴ μητρικῆ περικαλλῆς Ἐλεφθίου.

Ἰδοὺ αὐταὶ κοιμίζουσαι ἐν τῇ συνεχεῖ τὸν τόνον ἐγκλινόμεναι καλοῦνται καὶ οὐχὶ ἐγκλιτικά. ἀλλὰ πᾶν ἐγκλιτικὸν ἐγκλινόμενον. ἀγαπητέοντες δὲ παρὰ ἐπιστοῦ μέρους δεῖξομεν ὀλίγα ἐναντιού-

μενα τοῖς προειρημένοις, περὶ ὧν ἐν εὐκαίρῳ διδάξομεν. νῦν μὲν-
τοι διαλάβωμεν περὶ τοῦ ὀνόματος.

Καθόλου ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὐδὲν ἐγκλίνεται, εἰ μὴ τὸ τις ἐν ὄλιαις
ταῖς πτώσεσι καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς γένεσι. καὶ ἐν ταῖς ἐν-
θεταῖς ἄντωνσι μὴ ἐγκλινομένης, τὸ οὐτις παρτεχοῦ ἐγκλινε-
ται, καὶ τὸ τοῦ καὶ τὸ τῶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τῷ τινός καὶ τινί
ἐν μόνη γενικῇ καὶ δοτικῇ. ταῦτα δὲ καὶ τὸ τις πρὸς διάφορον
σημαινόμενον, καὶ τὰ κινήματα ταῦτα. πνευματικὰ γὰρ ὄντα βα-
ρύνονται ὀρθοιοινοῦμενα, τίνος τινὶ τινά, τινε τίνων, τίνες τίνων
τιοῦ τινάς. καὶ τὸ τις τῶ λόγῳ τῆς ἀρχοντίας ἔχει τὴν ὀξείαν,
ὅθεν οὐ κοιμίζεται ἐν τῇ συντέλει, τίς ἦλθε; καὶ τὸ τοῦ περι-
σπᾶται καὶ τὸ τῷ. ὅτε γὰρ πνευματικὰ ὄντα ὀρθοιοινοῦνται, ὁ-
ριστὰ δὲ ἀποφαντικὰ ἐγκλίνονται, ἄνθρωπός τις, ἤκουσά τίνος,
δέδωκά τινι, ὑβρισά τινος, ἤδυσά τὸν λέγοντος, δέδωκά τῳ,
ὑβρισέ τινά, Αὐαυτέ τινε, ἄνθρωποι τίνες, ἤκουσά τινων, δέδωκά
τισιν, ὑβρισέ τινος. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὀνόματος ἔλω-
μεν δὲ εἰς τὸ ῥήμα.

Ἐν τοῖς ῥήμασιν οὐδὲν ἐγκλίνεται εἰ μὴ δύο μόνον, τὸ εἶμι καὶ
φῆμι, καὶ ἔηλον ὅτι προηγουμένων τῶν προῤῥηθειῶν λέξεων,
ἔπει τὸ ἄνθρωπου εἶμι οὐκ ἐγκλίνεται καὶ τὸ οὖν εἶμι. τοῦ δὲ
εἶμι ἐγκλίνεται καὶ τὸ δευτέρον πρόσωπον εἰς,
αιματος εἰς ἀγῆθοιο.

καὶ ταῦτα ὁ πρὸς διάφορον σημαινόμενον ἐγκλίνεται, ἀλλὰ πρὸς
εὐπρεπῆ φάσιν οὕτως ἀρεῖσαι τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ εἰ οὐκ ἐγκλινε-
ται, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἶμι ἐστὶ διὰ τὸ πάθος εἴτε ἐτέρωθεν, ἀλλ' ὀρ-
θοιοινοῦνται καὶ ἐν τῷ ἄνθρωπός εἰ. Τὸ δὲ ἔστι τρίτον πρόσωπον
καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίνεται, ἄνθρωπός ἐστιν. εἰς πολλὰ
δὲ αὐτὸ παρεβῆ τὴν ἀκολουθίαν. ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ἄλλης λέξεως
μὴ ἐγκλινομένης ἐγκλίνεται τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ τὸν τόνον ἀναπέμπον,
ἐπι πόλις Ἐφύρη, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως. κάτω δὲ ὑπάρχον,
προηγουμένων αὐτοῦ τινῶν λέξεων ὀξυνομένων, παρεβῆ τὴν ἐγκλι-
σιν. ἔθει γὰρ ἐπὶ πάντων ἀναβιβάζει τὸν τόνον τῇ πρὸ αὐτοῦ
λέξει ὀξυτόνω οὐσῇ, ὡς ἐν τῷ ἔμος ἐστὶ, καλός ἐστιν. εἰς τὴν ἰδίαν
δὲ ἀρχὴν ἀναβιβάζει ἐπὶ τίνων καὶ ἐπὶ τῆς οὐ,

οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν,

καὶ ἐπὶ τοῦ καὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὡς, ὡς ἔστι ταυτάπερ τουτέστι.
Ἐγκλίνεται δὲ καὶ τὸ ἔστων θυϊκόν, οἶ μοι φίλτατόν ἐστιν. οὕτως

ἔχει καὶ ἡ ἀνάγνωσις, μὴ πεισθεῖσα τοῖς ἐναντιουμένοις, φημί δὲ Τηλέφῳ Περραμηνῷ. Ἐτι καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίονται, ἄνθρωποι ἴσμεν, ἄνθρωποι εἰσι. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ φημί κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπόν ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ, ἄνθρωπόν φημι. τινὲς δὲ ἔλεγον αὐτὸ μὴ ἐγκλίεσθαι, ὡς ὁ προειρημένος Τηλέφος, ὃ οὐκ ἐπίσθη ἡ χρησις. τὸ δὲ φῆς δευτέρου οὐκ ἐγκλίεται, μήποτε [διὰ] τὸ πλένασμα τοῦ ἰ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἂπ' αὐτοῦ γεγονός κατὰ ἀποβολὴν ἡμὶ ἐγκλίεται. τινὲς δὲ λέγουσι μὴδὲ εἶναι αὐτὸ ἂπ' αὐτοῦ, διότι ἐνῆλλαξε τὴν συζυγίαν (τὸ γὰρ φημί δευτέρας, τὸ δὲ ἡμὶ πρώτης) κακῶς λέγοντες· ἰδοὺ γὰρ τὸ καυχῶ καυχῆς δευτέρας ὄν συζυγίας ἐν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ κύππαι ἐγένετο αἰχῶ αἰχῆς. τὸ δὲ φησί ἐγκλίεται, ἄνθρωπόν φησι. ἔτι καὶ τὰ δυϊκὰ. τὰ δὲ πληθυντικὰ οὐκ ἐξωμάλιται, ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς πολλοῖς καὶ μάλιστα τοῖς ἄκριβέσις ἐγκλίεται, ἄνθρωπόν φημεν, ἄνθρωπόν φατε, ἄνθρωπόν φασι, παρὰ τισὶ δ' οὐ, οἷς ἡ ἀκριβὴς ἀνάγνωσις οὐκ ἐπίσθη.

Αὕτη δὲ ἡ ἀνωνομία πρὸς διάφορον σημαινόμενον καθ' αὐτὸ ὄνομα πῆ μὲν ὀρθοτονεῖται, πῆ δὲ ἐγκλίεται. ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ πάντα τὰ ὀνόματα, οὔτε ἐπιπύθα ὄλαι αἱ ἀνωνομίαι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν αὐτὴν διαφορὰν τοῦ σημαινόμενου ἔχουσι τὰ τε ὀνόματα καὶ αἱ ἀνωνομίαι ὀρθοτονοῦμεναι καὶ ἐγκλιόμεναι. ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνόμασι, ὡς εἴφημεν, πνευματικὰ τὰ ὀρθοτονοῦμενα, ἀορίστον δὲ σημασίαν ποιούσιν ἀποφαιτικὸν ἐγκλιόμενα. ἐν δὲ ταῖς ἀνωνομίαις αἱ ἐγκλιόμεναι ἀπόλυτον σημασίαν ποιούσιν, αἱ δὲ ἀντιδιαφορῶν ὀρθοτονοῦνται. οὐ πάντως γὰρ ὀρθοτονοῦμεναι ἀντιδιαφορῶν ποιούσιν· εἰσι γὰρ πολλαὶ αἱ ἀπόλυτον σημασίαν ἔχουσαι οἱ θύραται ἐγκλιθεῖναι. ἀπλῶς οὖν οὐδεμία κτητικὴ ἐγκλίεται. καὶ εὐλόγως, ὅτι παράγονται καὶ προσλαμβάνουσι φωνὴν τινα ἐν παραγωγῇ, ἐμὲ ἐμός· οὐδεμία δὲ παραγωγὴ ἐγκλίεται. λοιπὸν περὶ πρωτοτύπων ὁ λόγος. αἱ πρωτότυποι δὲ ἐγκλίονται οὕτως. οἰδεμία εὐθεῖα ἀνωνομίας ἐγκλίεται· τὰ γὰρ ῥήματα ἀναπληροῦσι τὴν χρεῖαν αὐτῶν, ὡς δείκνυται ἐν τῷ περὶ ἀνωνομίας. ἀνωνομία ἐν ἀρχῇ ἐγκλίεται οἰδεμία. βαρύτερος φύσει οὐκ ἐγκλίεται. εἰπομεν δὲ φύσει βαρύτερος, ὡς ὅτι εἰσι τινες κατὰ πάθος βαρυνόμεναι καὶ ἐγκλιόμεναι, ὡς τὸ ἡμέων κατὰ διαίρεσιν· καὶ γὰρ ἐβαρύνθη οὐ φύσει. καὶ τὸ σέο δὲ παρὰ τὸ σου ἐνεκλήθη, ὡς ἐπὶ τοῦ Πύριδος

ὡς σιο εὖν ἔραμαι.

ἐπὶ γὰρ τοῦ Λιδός ὀρθοτονεῖται· ἀντιδιαβολὴν γὰρ ἔχει πρὸς ἄλλας γενεάς, ἐπὶ δὲ τοῦ Πάριδος οὐκ ἔστι διαβολὴ πρὸς ἄλλην. Ἐν τοῖς δυϊκοῖς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου αἰεὶ ὀρθοτονοῦνται, ὅτι αἰεὶ βαρύνονται, καὶ περισπᾶσι, πῶν, σφῶν. ὡς περ τοῦναντίον ἐπόρην ἐπὶ τοῦ ἡμέων, ὅτι ἐγκλίνεται· οὐ γὰρ φύσει βαρύνεται. ἐγκλίνονται δὲ αἰεὶ αἰ τοῦ τρίτου δυϊκοῦ,

ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶν καταλύσομεν ὠκέας ἕκπου
καὶ

τίς τὰρ σφωε θεῶν ἱριδι.

Καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τοῦ τρίτου προσώπου σφίσι σφίας ἀναβιβάζεται ὁ τόνος τῇ πρώτῃ λέξει,

ἐκαὶ αὖ σφισι,

καὶ σφειας φωνήσας,

ἐπεὶ οὐ φύσει ἰβαρύνοντο, ἀλλὰ κατὰ πάθος, σφῶν σφίσιν, σφῶς σφίας. Ἔφαμεν δὲ ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ καὶ συσταλῶσι καὶ γίνονται τριχρονοί, ἡμῖν ἡμιν, ὑμῖν ὑμιν, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ ἔχουσι ἐγκλιτικήν, καὶ δέχεται ἢ ὑποστιγμῆν ἢ στιγμῆν, εἰ μὴ που φιλοφρονητικῆ εἴῃ ἢ φράσις,

Πάτροκλέ μοι.

Φασὶ δὲ τὰς ἐχούσας χαρακτηριστὰ καταλήξεως μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὡς ἢ ἐκείνος καὶ οὗτος, ἀλλὰ μόνον ἢ αὐτός κατὰ αἰτιατικὴν παρέβη,

κόψε γὰρ αὐτον.

οὐ καλὸς δὲ τοι ὁ λόγος· ὡς γὰρ βαρύνονται οὐσα οὐκ ἐγκλίνονται, ἐκείνος ἐκείνου, οὗτος τούτου. τὸ αὐτὸν δέξινεται. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φασὶν ὅτι ἢ αὐτοῦ αὐτῷ οὐκ ἐγκλίνονται, ἀλλ' ὡς τετράχρονοι εἰς τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τὸν τόνον ἀναπέμπουσι. πρὸς οὓς φάμεν ὅτι διὰ τὸ μὴ συνεπέσειν τοῖς Αἰολεῦσι βαρυνόμενος λέγουσι αὐτοῦ καὶ αὐτῷ. ἢ δὲ αἰτιατικῆ οὐ συνεπέσειν· ἐγκλινομένη γὰρ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς λέξιν τὸν τόνον ἀναπέμπει, κόψε γὰρ αὐτον ἔχοντα, τὸ δὲ Αἰολικὸν εἰς τὴν ἀρχὴν, αὐτον. Πάλιν αἰ ἔχουσι ἐπιφορὰν τὴν ἐπιταγματικὴν ὀρθοτονοῦνται, σὲ αὐτόν, σὲ δὲ αὐτῆν παντὶ, ἀλλὰ σὲ αὐτόν, εἰ μὴ που ποιητικῶς ἐγκλιθῶσιν,

ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·

οὐκ ὤφειλεν ἢ οἱ ἐγκλιθῆναι· ἔχει γὰρ τὴν ἐπιταγματικὴν. τινὲς δὲ φασὶ καὶ ἔνα μὴ νομισθῆ ἄρθρον, ὅπερ ψευδές· ἀντισημειῖ γὰρ οὐσα περισπᾶται, ἄρθρον δὲ ὄν δέξινεται. ὡς τε ποιητικῶς ἐνε-

κλίθη. Αἱ λοιπαί, ὡς περ προείπομεν, πρὸς διάφορον σημαίνον-
 μενον πῆ μὲν ἐγκλίνονται, πῆ δὲ ὀρθοτονοῦνται. ἐγκλινόμεναι οὖν
 ἀπόλυτον σημασίαν σημαίνουσιν, ἀντιδιαστολὴν δὲ ὀρθοτονοῦμε-
 ναι, ἴαν, ὡς περ προείπομεν, προηγῶνται αἱ παραφυλακαί. ὁλγαι
 δὲ παρέβησαν τὸν λόγον, οἷον τὸ ἴσαν,

ἐνθ' ἴσαν οἱ πέπλοι.

καὶ πάλιν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ νομισθῇ τὸ οἱ ἄρθρον, ὅπερ ἄκαιρον
 ὡς εἴπομεν γάρ, ὁ τόνος διέσπειλε. καὶ πάλιν

ἵνα σφισιν ἀγορῆ τε θέμις τε.

καὶ πάλιν

ὄτε σφας εἰσαφίκηται,

ἦρχε δ' ἄρα σφιν.

αὐταὶ παραλόγως ἐνεκλίθησαν, μὴ προηγουμένων ἢ ὀξυτόνων ἢ
 τροχαϊκῶν. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τῷ 5οῦ σφῶν τις ἄριστα Κυθω-
 εῖλου* σπονδεῖος γὰρ βαρύτονος προηγείται. παραλόγως οὖν ἐπὶ
 τούτων ἐπεκράτησεν ἡ ἐγκλισίς. Ταῦτα περὶ ἀντωνυμιῶν ἐν συν-
 τόμῳ ἐν ἑτέροις γὰρ ἐν πλάτει.

Πολλοὶ δὲ τρόποι εἶσιν ὀρθοτονοῦντες καὶ προηγουμένης τῆς ὀφει-
 λούσης δεξασθαι τὴν ἐγκλίωσιν. εἶσιν αἱ προθέσεις ὀξυτονται, καὶ
 ὁμως αἱ μετὰ τούτων ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦνται, περὶ ἐμοῦ, καὶ
 ἐμοῦ, σὺν ἐμοῖ, ὑπὲρ ἐμαῦ. ὅθεν παρὰ Μενάνδρῳ σημειοῦνται τὸ
 πρὸς με ἐγκλιθέν· οἱ δὲ ἐξηγηταὶ μετὰ τοῦ εἰ προφέρονται αὐτὸ,
 πρὸς ἐμέ. αἱ μετὰ τῶν συμπλεκτικῶν καὶ διαζευκτικῶν ὀρθοτονοῦν-
 ται. τὸ γὰρ

ἢ μὲ ἀνύειρε

τὸ εἰ συνεκράσθη μετὰ τοῦ ἦ, ἢ ἐμέ — ἢ μέ, καὶ τὴν ὀξείαν εἰς
 τὸ εἰ φιλάττομεν. τὸ δὲ

καὶ μοι ὑποστήτω

ὑπέρθατον ἐστί, καὶ ὑποστήτω μοι, ὡς δείκνυμεν ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ.
 καὶ εὐλόγως ὀρθοτονοῦνται, ἐπειδὴ ἀντιδιαστολὴν πάντως εἰσφέ-
 ρουσιν αὐταὶ αἱ συντάξεις. καὶ μετὰ τοῦ οὐνεκα καὶ ἔνεκα ὀρθοτο-
 νοῦνται, ἔνεκα σοῦ, οὐνεκα σοῦ, ἔνεκεν σοῦ· κακῶς γὰρ ἐγκλίνουσιν.

Ὅλλγα δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιθρήματι ἐγκλίνονται καὶ ὀρθοτονοῦνται, ὡς
 περ ἐπὶ τοῦ τίς εἴπομεν καὶ τοῦ τίς καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι ὀρθο-
 τονοῦμενα πνευματικά εἶσιν, ἐγκλινόμενα δὲ ἀποφαντικῶς ἄοριστα.
 οἷον πόθεν ἦλθε πύσμα, ἦλθε ποθεν ἄοριστόν· ποτε ἔγραψας;
 ἔγραψας ποτε. ὁμοίως καὶ τὸ πόθι,

ἐπὶ οὗ ποθι.

καὶ τὸ πῶς ἀπῆλθεν; ἀπῆλθέ ποι,
αἱ κέ ποθι Ζεὺς.

καὶ ἔτι τὸ πῶς, πῶς ἤλθεις; ἤλθές πως, καὶ τὸ πῶ, οὐ καὶ με-
γνώσκεις. καὶ τὸ πῆ ὁμοίως. ταῦτα δὲ τινες τὰ μονοσύλλαβα κατὰ
τὸ πόθι ἔλεγον συνδέσμους κακῶς, καὶ Ἡρωδιανὸς μετὰ αὐτῶν
Ἀπολλώνιος δὲ ἐν κλάτῃ καλῶς ἀνατρέπει αὐτά. ταῦτ' οὖν ἐν
ἐπιβήμασιν.

Οἱ σύνδεσμοι ὁμοίως, ὁ τέ,
καὶ τε χαλιφρονόοντα·

ὁ γέ,
τοῦτό γέ μοι χάρισμα·

ὁ πέρ,
μηδ' οὕτως ἀγαθὸς περ ἰών·

ὁ τοί,
μή νύ τοι·

ὁ ρά,
ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι·

ὁ νύ, οὐ νύ μοι· ὁ θῆν, καὶ θην· ὁ πέν,
ἢ κεν ἐλεγχιστος.

ὁ οὖν μετὰ μόνῃς τῆς οὐ παραπληρωματικὸς ὢν ἐγκλινεται, οὐ-
κουν, συλλογιστικὸς δὲ ὢν ὀρθοτονεῖται, οὐκ οὖν αλοχρὸν τόδε· καὶ
τὸ νῦν ἐπιβήμα ὢν περισπᾶται, σύνδεσμος δὲ ᾧν καὶ συστέλλε-
ται καὶ ἐγκλινεται,

πρῶτά νῦν Ὀρφῆος μνησάμεθα.

καὶ οὗτοι μὲν, ὅτε ἔχουσι τὰς προειρημένους λέξεις τὰς δεχομένας
τοὺς τόνους τῶν ἐγκλινομένων, ἀναπέμπουσι τοὺς τόνους, τοῦτό γε,
Ὁμηρὸν τε, ἀνδρά τε. εἰ δὲ μή, ὡς εἶπομεν περὶ μονοσυλλάβων. οὐτα
ἀναβιβάζουσι οὔτε φυλάττουσιν, οἷον τούτου γε· οὔτε εἰς τὸ
του ἢ ὄξεϊα, οὔτε εἰς τὸ γέ, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, τού-
του γε. οὐ γὰρ πιστόιον ταῖς λέγουσιν ὅτι ἐκάστη λέξει ἀναπέμ-
πουσι τὸν τόνον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ ἐγκλινομένων.

Ἐγκλίνονται ἦγον ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ὅτε καλεῖ ἀπὸ τῶν τοῦ
λόγου μερῶν πέντε, ὄνομα, ῥῆμα, ἄντωνυμία, ἐπιβήμα καὶ
σύνδεσμος. Ὄνομα μὲν ὡς τὸ τίς καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ
οἱ ἀριθμοί, καὶ οὐδέτερον τί, οἷον οἶκος τις, ἱμαθὸν τινας,

ἡλθόν τινες, ἤκουσά τινων, ἤμαθόν τι· καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα
 τοῖσι, τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ, ἤκουσά του, δέδοκά τῳ καὶ τὰ τοιαῦτα.
 ῥήματα τὸ εἰμι φημί, ἁμαρτωλός εἰμι, ἐγὼ φημι. τὸ δεῦτερον
 φῆς ἀνέγκλιτον. τὸ τρίτον φησὶν ἐγκλίνεται, αὐτός φησι, καὶ τὰ
 πληθυντικά, αὐτοὶ φάσκον, τί φατε, τί φασιν. καὶ τὰ πληθυντικά
 τοῦ εἰμι, ἄνθρωποι ἴσμεν, ἄνθρωποι ἴστε, ἄνθρωποι εἰσιν. Καὶ
 τῶν ἀντωνυμιῶν ἐκείνη, ἰδοὺκός μοι, ἔνυμάς με, ἤκουσά σου, πα-
 ρώχόν σοι, καὶ οἱ ἐπιχόμενοι, καὶ μιν φωνήσας. μετὰ δὲ τοῦ ἔνεκα
 τὸν οἰκίον φυλάττουσι τόσον ταῦτα, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα ἐμοῦ. καὶ μετὰ
 προθέσεως, περὶ σοῦ, διὰ σέ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπιθήματα οἷον τὸ
 ποτέ, οὐ ποτε, ἐγὼ ποτε, καὶ τὸ ποθέν, οἷον ἡλθέ ποθεν, καὶ τὸ
 πῶς πῆ ποῦ τὰ ὡς ἐπιθήματα, ἡλθέ πως, ἀπὸ ἡλθέ που, ἀνεχώ-
 ρησέ πη. Σύνδεσμοι δὲ ἐγκλίνονται μὲν δὲ τέ γάρ, οἷον ἐγὼ μὲν,
 σύ·δε, αὐτός τε, ἄλλοι γάρ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκείνο δὲ παραφυ-
 λακτικόν, ὅτι ἐὰν σπονδευαῖ πρόκειται λέξις ἤγουν δισύλλαβος,
 πρὸν ἴδιον φυλάττει τόσον, οἷον ἡδὴ φασί, οὕτως ἐστί, οὕτω ποτέ
 καὶ τὰ ὅμοια. καὶ λαμβική, Σόλων εἰμι.

Καὶ ἄλλως περὶ ἐγκλινομένων. *)

Ἐν ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου προσώπου ἐγκλίνονται καὶ τὸ κατ' ἀρ-
 χῆν ἔ ἀποβάλλουσι, ἤκουσάς μου, ἰδοὺκός μοι, ἔνβρισάς με. αἱ δὲ
 τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου οὐδεμίαν στοιχείου ποιοῦνται
 ὑποβολήν, ἤκουσά σου, ἰδοὺκός σοι, ἰδίδαξά σε, ὑβριούά σε, καὶ οἱ
 ἐπιχόμενοι, φωνήσας ἔ κέλευε, καὶ μιν φωνήσας. αἱ δὲ δυνάμει τοῦ
 πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου οὐκ ἐγκλίνονται διὰ τὴν βαρεῖαν τά-
 σιν, γὰρ γὰρ, σφῶν σφῶν· προπερισπώνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου
 ὀξύνονται ἐγκλίνονται, τίς τὰρ σφωε θεῶν, καὶ σφῶν δὸς ἀγειν.
 καὶ τὰ πληθυντικά ἐπει ἐγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνου-
 σιν, ἤκουσας ἡμῶν λαλούντων, ἰδοὺκας ἡμῶν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου πλη-
 θυντικά ὀξύνονται, σφῶν σφῶν σφῶς, καὶ σφῶν, καὶ σφας, καὶ
 σφιν. καὶ εὐλογον οἶμαι λέγειν ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλίβειν τὸ κάθος
 ἐπηκολούθησεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιθήμασι ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς ποτέ πο-
 θέν ποθί, καὶ τὰ ὑποδείγματα δηλῶ, πῶς ἡλθες; ἡλθές πως· πῆ
 ἡλθες; ἡλθές πη· πόθεν ἡλθες; ἡλθές ποθεν· πόθι ἡλθες; ἡλθές

*) Praemittuntur quae verbis leviter immutatis Arcadius
 habet p. 139.

ποθι. ταῦτα πνευματικά ὄντα βαρύνεται, αὐρίστηα δὲ ὀξύνονται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἑγκλίνονται.

Ἐν δὲ συνδέσμοις ἑγκλινόμενοι εἰσιν οἷδε, τέ πέρ τοι θῆν γέ, καὶ περ, καὶ τοι, καὶ γε, τοῦτό γε ἡμῖν, οὐ θῆν, αἶ κε, Σκῶλόν τε. διὸ σημειοῦνται τὸ ἔνθ' ἑσάν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι· παραλόγως γὰρ ἐνεκλήθη ἢ οἱ ἀντωνυμία, πυρρόχλου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ σφ ἀντωνυμίας. καὶ αὐταὶ πυρρόχλου ὄντος ἑγκλίνονται, ἵνα σφ ἄγορή τε θέμις τε, οἳ σφεις εἰσαφίκητε. εἰ μέντοι προπαροξύνοντο ἢ προκειμένη λέξις τῶν ἑγκλιτικῶν μορίων, ἑγείρει τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, ἄνθρωπος τις. κἂν παροξύνοντο τροχαϊκῆ οὐσα, ἄλλος τις, ἔστί τις, ἐνθά ποτε. ἔτι δξύνονται λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἑγκλιτικῷ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς αὐτὸς μοι. εἰ δὲ περισπᾶται ἡ λέξις, φύλλαττεται πάλιν ἢ περισπωμένη, πῶς ποτε, πῆ με φέρεις, καλῶς με βεβίκαεν. Ἐάν οὖν πλείονα συμβῆ ἐφεξῆς ἑγκλιτικῶν εἶναι, πολλαὶ ἴσονται καὶ αἱ ὀξείαι, ἢ νῦ σέ που θεός ἴσχει ἀκήριον· τρεῖς εἰσὶν ἐφεξῆς αἱ ὀξείαι. δυνατὸν δὲ καὶ πλείονας ἐκινῆσαι, αἶ πέρ τίς σέ μοι φησὶ ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἑγκλιτικῷ πέγ, τὸ δὲ πέρ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησὶ, τὸ δὲ φησὶ διὰ τὸ ποτε, ὥστε ἐφεξῆς ὀξείαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέπειαν. Κάκεινο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἑγκλινομένων ἢ σκοπδεικῆ προηγείται λέξις ἢ πυρρόχιακῆ. εἰ μὲν μὴ μονοσύλλαβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυναμί οὔτε ἐνεργεία ἑγκλινόμενον, ἤδη φαρμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαρμέν. φλοι εἰσὶν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσὶν ὀξύνομεν.

Α Ἰ λ λ ο υ

περὶ ἑγκλινόμενων λέξεων.

Πᾶν ἑγκλινόμενον ὑποτάσσεται πάντως ἐκείνῳ, ᾧ καὶ τὸν ἑαυτοῦ τόνον ἑγκλίνει, ἢ ἰδέ τις, ἔδωκός μοι, ἦκουσά σου.

Ὅκτῶ δὲ ἄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τὰ, ἐν οἷς ἔστιν ἑγκλινόμενα, εἰσὶ πέγτε, ὀνόματα, ῥήματα, ἀντωνυμίας, ἐπιρῥήματα, σύνδεσμοι. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἑγκλίνεται, οὔτε μετοχῆ οὔτε ἄρθρα οὔτε προθέσεις. Πάλιν τῶν ἑγκλινομένων τὰ μὲν κόμμου ἕκκεν ἑγκλίνονται μόνον, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπὰ.

Ἐν μὲν οὖν ὀνόμασι τὸ τίς μόνον ἐγκλινεται καὶ ἀπὸ τούτου πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ καὶ τὸ οὐδέτερον αὐτῷ τὸ τί, οἷον οἰκός τις, ἱμαθὸν τινες, ἰθακῶν τινι, ἰθθαζῶν τινα, ἡμαθὸν τι. ταῦτα δὲ πάντα ἐγκλινόμενα ἀόριστά ἐστι, τὸν κατὰ φύσιν δὲ τόνον ἔχοντα πνευστικά γίνονται, τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίνος ἢ πόλις; τίνος ἰσὶ τὸ δῶ; καὶ τὰ τούτων πληθυντικά ὁμοίως.

Ἐν δὲ ῥήμασιν ἐγκλινεται τὸ φημί, πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι, τόσων ἐγὼ φημι πλείας ἔμμεται. τούτου τὸ δεύτερον ἀνέγκλιτόν ἐστι, λέγω δὲ τὸ φής. τὸ δὲ τρίτον φησί ἐγκλινεται, τοῦτο φησιν. ἴσθ' ὅτε δὲ καὶ τὰ πληθυντικά ἐγκλίνονται, ἐκείνῳ φαιμεν ἢ φατε ἢ φασιν. Ἔτι καὶ τὸ εἶμι, καλὸς εἶμι, αἵματός εἰς ἀγαθοῦ, ἀνθρωπός ἐστι. τοῦτο δὲ τὸ ἴσθιν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύνεται, ἴσθι πόλις Ἐφύρη, καὶ μετὰ τῆς οὐκ ἀποφάσεως, οὐκ ἴσθιν οὐδὲν δεινὸν ἴσθ' εἰπεῖν ἴπος, καὶ μετὰ τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἐπιρρήματος πάλιν παροξύνεται, καὶ ἴσθιν εἰπεῖν, ὡς ἴσθιν εἰπεῖν. καὶ τὸ δυῖκον δὲ ἴσθιν ἐγκλίνεται, οἱ μοι σκυζόμενῳ περ Ἀχαιῶν φηλατοῖ ἴσθιν. καὶ τὰ πληθυντικά, ἀνθρωποὶ ἴσμεν, ἀνθρωποὶ ἴστε, οὐτοὶ εἰσι. καὶ ἴσθι δεύτερον ἐγκλίνεται, ἀγέλιός ἴσθι γεγαί. τὸ γὰρ εἰ, ἀνθρωπος εἰ, ἀγαθός εἰ, οὐκ ἐγκλίνεται, καθότι οὐ τῶν εἰς μι ἴσθι. Reliqua v. (apud Arcadium p. 142.

703, 6. τῶν δὲ διαστολῶν αἱ μὲν εἰσι κατὰ γράμμα, αἱ δὲ κατὰ συλλαβήν, αἱ δὲ κατὰ λέξιν, αἱ δὲ κατὰ διάνοιαν. κατὰ μὲν οὖν γράμμα

καὶ Χλωρίν εἶδον ἐπικαλλία, τὴν ποτε Νίστωρ
ῥήμενον μετὰ κάλλος·

πύτερον ἴδον μετὰ κάλλος ἢ νέον; κατὰ συλλαβήν δὲ
ἐπεικεκάμω πολεμῶν·

ἦτοι γὰρ ἴσθι κικάμω, ἢ ὁ κέ συνδεσμός ἐστι. κατὰ λέξιν ὡς Ὀνομάκλυτος ὑφ' ἔν καὶ ὄνομα κλυτός ἐν διαστολῇ. κατὰ δὲ διάνοιαν ὡς ἐν τῷ

ἐν λιμένι Πειθρῶ ΠΠΟΝΗΙΩΙ.

ὁ γὰρ Ἀπλῶν ὡς τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος Ἐπιονήτου καλουμένου συνθέτως ἀπέγνω, ὁ δὲ Ἠλιόδωρος διαιρεῖ, ἐν ἢ ὑπὸ τῷ Νῆτρ. Cod. Ottobon. 1:7. 21. Habet haec et Cod. Palat. 70 fol. 249. non integer. Item Ven. append. cl. 11. 4 et Barocc. 116.

704, 10. F. συγκλινομένοι.

714, 25. Pertinenti huc quae perī τόνου περισπωμένων ὀνομάτων traduntur cod. Vatican. 1370 f. 132, Ottonob. 173 f. 155, Coisl. 176. f. 24, Hamburg. p. 15. Quorum exemplum apposui.

Κανὼν α. Πᾶν ὄνομα μόνουλλάβον οὐδέτερον ἱμακροκατάληκτον περισπᾶται, εἴτε ἀπαθὲς εἴη εἴτε πεπονηθός. πρῶτον μὲν ὅλα τὰ μονουλλάβια ὀνόματα τῶν στοιχείων, οἷον μὲν ξῦ πῖ ρῶ τᾶν ὕ φῖ χῖ ψῖ ᾶ, ἔπειτα κῆρ φῆρ σῆς ζᾶς οὖς φῶς πῦρ ακῶρ πᾶν κρῖ.

β. τὰ εἰς ας κύρια ἰσοσυλλάβως κλινόμενα καὶ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον περισπᾶται, ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ, ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ, καὶ ὅτα τὸν ποταμὸν δηλοῖ καὶ ὅτε τὴν πόλιν. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ λήθου δὲ καὶ αὐτὸ γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, εἰ καὶ μὴ ἴσῃ κύριον· δισυλλάβως δὲ λέγεται ὁ λᾶς. Μηνῦς Μηνᾶ, Ζηνῦς Ζηνᾶ, Κερκιδῦς Κερκιδᾶ.

γ. τὰ εἰς ους ὀνόματα ἀπλᾶ περισπᾶται, βούς νοῦς χρῶς χούς πλούς φλούς θρούς ρούς χαλκοῦς ἀργυροῦς Σιμοῦς, σεσημειωμένου τοῦ πούς καὶ ὀδούς. ἀπλᾶ δὲ διὰ τὸ εὔνοος εὐπλους.

δ. τὰ εἰς υς μονουλλάβια περισπᾶται, μῦς οὖς δρῦς. συναπηρέχθη δὲ αὐτοῖς τὸ λχθῦς ἀπφῦς Διονῦς ὀσφῦς ὀφρῦς.

ε. πᾶσα διφθογγος τέλειχ εἰς ὕ λήγουσα καὶ ἐφ' ἐαντῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, καλοῦ σοφοῦ Πηλεῦ Πρωτεῦ. καὶ γραῦ νοοῦ ποιοῦ ἔμοῦ ἔμιῦ οοῦ σεῦ εὔ αὔ ἀγγοῦ. σεσημειῶται τρία, ἰδοῦ ἰοῦ οῦ· τὸ ἰδοῦ δεικτικόν, τὸ ἰοῦ σχετλιαστικόν καὶ τὸ οῦ ἀπαγορευτικόν.

ς. πᾶσα συναλφεισ εἰς ὀξείας καὶ βαρείας περισπωμένην ποιᾷ, οἷον Ἑρμῆας Ἑρμῆς, Θαλέας Θαλῆς, τιμήεις τιμῆς, Σιμόεις Σιμοῦς, Ξενοφῶων Ξενοφῶν, φᾶος φῶς, φθόεις φθοῖς, δῖς οἷς, πᾶς παῖς, βῶας βῶς, κρέας κρῆς. τὸ μέντοι Σαπφῶ καὶ Αἰγῶ, καίτοι συναιρεθέντα εἰς τὴν Σαπφῶ καὶ Αἰγῶ, ὅμως οὐ περισπᾶσθη, ἐπειδὴ πᾶσα πτώσις ὁμοφωνήσασα τῇ εὐθείᾳ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον ἡ Μοῦσα ᾧ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μιᾶ φωνῇ καὶ εἰς ὁ τόνος· τὸ ξύλον ᾧ ξύλον. ἄπαξ οὖν τῆς εὐθείας ὀξυθελος συνωξύνθη καὶ ἡ αἰτιατικὴ· πάντα γὰρ τὰ εἰς ᾧ θηλυκὰ ὀξύνεται. ὁμοφωνήσασα οὖν καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὸν τόνον αὐτῆς ἀπηρέκατο. ἀμείλει τὴν ἤσα συναφούντες εἰς τὴν ἤσᾶ καὶ τὴν αἰδοῦ εἰς τὴν αἰδῶ περισπωμεν, ὅτι οὐχ ὁμοφωνήσαν τῇ εὐθείᾳ· ἤσᾶ γὰρ καὶ αἰδῶς ἴσαν αἰ εὐθείαι. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Δημοσθένεις

Δηροσθένης συναϊρεθὲν οὐ περισπᾶται, ἔρουμέν ὅτι ἐκ ἧν ἡ συναϊρεως ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρειῶν κάλων βαρύνεται· τὰ γὰρ συνηρημένα ἐκ δύο βαρειῶν πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθοος Πάνθους, εὐγήρμος εὐγήρως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκειος συναϊροῦν τὰς δύο βαρείας περισπᾶσθη ἐν τῷ χάλκειος καὶ χρύσειος χρυσοῦς, ἔρουμέν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναϊρεως περισπᾶσθη ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν, ὡς προείπομεν.

β. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ θυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τοῖν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλαῖν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ νεῶ καὶ τοῦ λεῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὠξυτόθησαν ἐτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ὦ ἀπέτραπται τὴν περισπωμένην. πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντι ταῖς εἰς ὦ λήγοντα θυϊκά, πᾶσαι αἱ εἰς ὦ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαὶ· τὸ γὰρ Ποσειδῶν κκεῶ καὶ ἰδρῶ ρὺ τελικὸν εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κκεῶνα καὶ τεῶνα καὶ ἰδρῶνα. τὸ ἦψ καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθὲς εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐκ κρᾶσιος. τὸ ῶ καὶ ὦ ὀνόματα τῶν φοιχέων οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ὦ ἀλλ' ἄκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ὦ δοτικὰς λέγομεν εἰς τ' καταλήγειν, ἐπεὶ εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ὦ οὐκ ἂν περισπᾶσθ' ἔσαν, φημι δὴ τῷ καλῷ τῷ δοπῷ. τὰ γοῦν εἰς οὐς ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν θυϊκῶν ὄξυτόνται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῷ διπλοῦν, διπλῷ δὲ στρατηγῷ ὄξυτόνται. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῶ καὶ ταῶς ταῶ περισπᾶσθη κατὰ τὴν γενικὴν, ἔρουμέν ὡς πᾶσα εὐθεία ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιούσα ὁμότονον αὐτῇν ἔχει, ὁ ρους τοῦ ρου, ὁ Μηνῶς τοῦ Μηνῶ.

γ. πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ ροῶ χρυσαῶ χρυσοῦ τυποῦ, σεσημειωμένου τοῦ χρῆ.

δ. πᾶν ἐπιρῆμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἔκτεταμένον περισπᾶται, ἃ δειλῶ τί σφῶϊ, νῦν γρῦ μῦ· τὸ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥεδῶς ἐστὶ, διὸ καὶ ὄξυτόνται.

ε. πᾶν ἐπιρῆμα μονοσύλλαβον πεῦσικὸν περισπᾶται, ποῦ ποῖ πῆ πῶς.

ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῆματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τόνους, καλῶν κελῶς, φιλῶν φιλῶς. τὸ δὲ ὡς ὄξυτόνται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὄς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὕτως ἀπὸ τοῦ οὔτος.

ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὐν λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-

ποτα δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὐνοῦν εὐχρον εὐπλον, περι-
σπᾶται δὲ κανοῦν ὄζουν. δεκαίως οὖν καὶ ὁ οὖν σύνδεσμος περι-
σπασθήσεται.

γ. πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγου
ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον δῶρον οἶκος· κἄν
εὐρεθῆ δὲ ἐπὶ τέλους ἢ αἰ διφθόγγος καὶ ἢ οἰ, ἀντὶ βραχειῶν
λογίζονται, Μοῦσαι Αἰνεῖται λῶροι πῶλοι κούραι. ἐν μὲν τοῖς εὐκ-
ταίοις ἡμέραις ἢ ἐπιθῆμασι τέλει λογίζονται μακρὰ ἢ αἰ διφ-
θογγος καὶ ἢ οἰ. τὸ γὰρ νοῆσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφατον, προπερι-
σπᾶται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται· τὸ τε οἶκος εἰ μὲν εἴη ὄνο-
μα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπιθῆμα, παροξύνεται. αἱ μέντοι τῶν
ἀπτότων ἐπεκτασίας οὐ τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς περιπωμένην, εἰ
αἶθε, καὶ ναίχι.

ιδ. πᾶσα αἰτιατικῆ μονοσύλλαβος εἰς ἡ λῆγουσα περισπᾶται, κλείν
λιν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων πρόβλεπται.
τέλος τοῦ περὶ τόνου περιπωμένου.

723, 13. ὁ τὴν τ. συγγρ. τὴν γραμματικὴν Ven. app. 11, 4.
Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιος αἰνεῖσθαι Διονύσιος, ὃς τὰδ' ἔγραψεν,
ἀνθρώποις ἰρατὴν δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βοῦ-
λομῆ. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) ὄραται.

725, 4. κατάφρασσα H cum Bastio. 28. ἀπας] om Ven.
app. 11, 4, qui post χάρι inserit φαίνεθ.

729, 22. Θεαγέτους Cod. Ottobon. 147 p. 7. Idem mox Πρά-
ξιφειρους.

730, 22. Γραμματικὴ λέγεται παρὰ τὸ τῆμεν καὶ καθαλεῖν τὰ
γράμματα. ὡς περὶ γὰρ ὁ χρῆσός τῆρόμενος ὑπὸ τῶν πυρός, του-
τίστι χωνεύόμενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμ-
ματα, τῆρόμενα καὶ χωνεύομενα ἡγοῦν καθαρόμενα ὑπὸ τῆς γνώ-
σεως (ἀναγνώσεως H) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φα-
νερώτερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357, et

*) Cod. chart., f. quadr., foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν
θεῶν τῶν ἰρατημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρείως. fol. 34.
post orthographica: quaedam, ἀρχὴ οὖν θεῶν τῶν συνταξῶν πᾶς
δαὶ ὀφείλειν συντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τῶν ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et qui Chæroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Chæroboscum, vel ex illis patet quæ adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διέξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῶ φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eosdem partim simillimos. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio hæc dantur Etym. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίου περὶν h cum Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιηταὶ μὲν Ὀμηρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Ἀλκμαῖος (sic), Πίνδαρος, Ἡλόδοτος, Ἰσοκράτης, Εὐριπίδης, Θουκυδίδης, Φακυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταὶ συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγραφόμενοι. λέγωμεν δὲ τρανότερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων. ποιητῆς μὲν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Μαρθεῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additam a me articulum habet D.

πρώσεις. Ἄρχη στοιχείου τοῦ α̅. ἑγδοκασμῶ γενική· ἑγδοκασμῶν ῥημαίων ἐτελεσθησ ἑτίας. ἀγωνίσοντα γενική· ἕως ἂν τῶν μαρ... ἀγωνίσονται. ἀγαλλομαι δοτική· τῇ χαμενιῆς ἡγάλλετο ἀπὲ τοῦ ἐτέρτερο. ἀγαπῶ τὸ ἕρκω δοτική· οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀπὲ τῷ. ἀγαπῶ τὸ φίλῳ αἰκισατιῆ· ἀγαπῆς με πᾶσιν ἀπὲ τῶν. ἑγορεῖω δοτική· ὑπαγορεῖων μυροφόροις. F. 55 φράσις τῶσων ποιητικῶν. F. 62 ἕτεροι τρόποι ποιητικοὶ κς, δηλωτικοὶ συνεσκευασμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδείσεως. F. 72 διάλεκτοὶ εἰσι πάντε. F. 80 περὶ ῥαψωδίας (similia iis quæ p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγκλινομένων. Ἰστέον δὲ οἷ τὰ ἐγκλινώμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἀντωνυμίαις καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιφθέρημασι καὶ ἐν συνδέσμοις. καὶ ἐν ὀνόμασι μὲν τὸ τις καὶ ἕξ πρώσεις, ἀνθρωπῶσ τις, ἀνθρωποὶ τῆς — ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαιμέν φίλοι εἰσιν ῥηοίης καὶ τὸ φησὶν ὀξύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοισιαμοῦ. F. 89 τὸδ περιβαλμιον ἐν φιλοσόφοις κυροῦ μετὰ τῷ φελλοῦ δύντομός ἐξήγησῃ καὶ τῶν ὀκτώ μέρων τοῦ λόγου τοῦ μὴ βαρβαρῶσιν καὶ σολοκλῆσιν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χεῖρ οὖν γνωστικῆ, ὡ προσφιλῆτατε, οἷ, ὡσ οἰδας, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὀκτώ εἰσιν κ. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nysseni et Symeonis τοῦ νέου Θεολόγου, deinde rhetorica quedam Trophonii Sophistæ, inde a folio 98 Θεοδοσίου γραμμ. ἀλεξ. κ. προσωδίων.

735, 5. ποιήματα. ἢ τινα ἐστὶν ἐμμέτρων Ven. app. 11, 4.

736, 7. ἔχειν] om D: idem 8. ἄρξασθαι τὸν νέον ἀγαγνώ-
σκειν. 12. ἀγαγνοστήν D. 17. συνειργεῖν D. 19. καὶ
τοῦ ἀναγν. καὶ τοῦ ἐξηγ. D. 25. ποιημάτων D, omitta altera
ἤ. Conf. Valck. ad E. Hipp. 923. 26. Secundam ἢ om D.

738, 4. ἀλλὰ κατὰ γνῶσις μᾶλλον D. 10. Πουητικοὶ τρόποι
εἰδὸν κτ. ἔχεται αὐτοὺς ἐν τῷ περὶ τρόπων Χοιροβοσκοῦ. δεῖ δὲ
τὸν γραμματικὸν καὶ κυριολογίαν καὶ τροπολογίαν γινώσκειν. h.
21. ἵπποισι D: idem 22. ἐπιφέρει, 25. πολυτηδύκων,
29. ἀνακεφαλαιωσώμεθα. 30. δευτέρον] habet D. 31. τρώ-
πους καὶ] τρώπους τοὺς D. 33. δευτέρῳ] δύο D.

739, 1. ὡς τῇ εἰρωνείᾳ] ὅς τις εἰρωνεία καλεῖται D:

7. ταύτη· οὖν τῇ D. 8. μὴ ἄρα προτ. D. 16. ἱστο-
ρία δὲ ἢ τῶν παλαιῶν χρήσις. πολλὰς δὲ αὐτῇ ἐναντιοῦται δια-
λέκτω. τοῦ γὰρ χέλιος κληθῆναι τοῦ ὀνόματος ἀπαιτοῦντος τῆν εἰ-
ρηνοφῶρον, καὶ ὡς ἢ διάλεκτος, (χέλιος [an χέλιος?]) γὰρ φασὶν οἱ
Ἰολοίαι] ἢ ἱστορία ἐναντιομένη διὰ μόνου τοῦ ἱ γράφει. Cod.
Ottohon. 147 pag. 11. 29. ἢ καὶ πόλις D. 30. κη-
σις] ἀπόκρισις D.

740, 3. ἔτυμολογία ἐστὶν ἔτυμος ἐρμηνεία λέξεως, οἷον ὡς ὅταν
ἐρωτηθῶμεν τί ἐρμηνεύεται πατήρ, ἐπὶ μὲν θεοῦ ἐτοίμως ἀποκρι-
θῶμεν ὅ τὰ πάντα τηρῶν, ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ ὁ τοὺς ἰδίους παῖδας
τηρῶν. h. Proclus in Cratylum (cod. Paris. 1832 fol. 109—
125.) §. πγ: Ὅτι τὸν ἐτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τις τῶν δια-
λέκτων εἰδέναι διαφορὰς· τοὺς γὰρ ὀδόντας ἰδόντας καλοῦσιν Ἰο-
λοίαι. δευτέρον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν· λέγει γὰρ τις αὐτῶν
ἄχινος τοὺς πένητας, παρὰ τὴν στήρσιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως
καλέσας. τρίτον καὶ τὰ ἀπὸ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρί-
νειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν σακρυόφιν σύνθετον εἴη, τὸ δὲ φολεῖον
ἄκροον. τέταρτον δεῖ καὶ αὐτὸν οἰκίως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰς
ἀναπτύξεις τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν Μελέαρον, ὡπερ Ἐϋρη-
πίδης, κακῶς ἐτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγραν· οὐ γὰρ εἰδὸς
τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαλοῖον ὄνομα θέσθαι τῷ παιδί· ἀμεινδὸν οὖν
ῶ μέλει τί τῆς ἄγρας. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἷον μί-
νηνδρος ἢ παρθένος. πίμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφορῆς
χρήσιμα δεῖ ποιεῖσθαι, οἷον νόμισμα μὲν Ἄρκιός φασι, νεομύ-

νταν δὲ Κρήτες, ἔκτον δὲ αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πύθη των λέξων,
 οἷον ἰσποκοπῆς, συσκοπῆς, ἐλλείψεως, πλεονασμούς, συναλοιγίας,
 ἀραιώσεις, συνίξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔβδομον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς
 των στοιχείων ἰδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τοῦ-ων ἰσχύτων ἡ ὀρθό-
 της δείκνυται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια.
 ὄγδοον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρί-
 νει· καταχώννυται γὰρ διὰ τούτων ἡ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια·
 μακρὸν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαραῖνον καὶ τὸ μαραίνόμενον, ἐκ-
 μαγεῖον δ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμῦσσον καλεῖ, καὶ τὸ ἐκμασόμε-
 νον τὸν ἄλλον τύπον. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμούς εἰδέ-
 ναι οὐκ ἀεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους· ἄλλως γὰρ καὶ δ
 καλλιοσθήρας λέγεται ὁ καλάμω θηρῶν, καὶ ἄλλως ὁ φυγαδοσθήρας ὁ
 φυγάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζήτως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι, οἷον
 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπουδαῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 καὶ τὰ βάρβαρα δ' οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθαι αὐτὰ, οἷον
 τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κάρδον. τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσονται τοιαῦ-
 την δεῖ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογα-
 μένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμησιν, οἷον σκεῖν· τὰ δὲ κατ' ἀνα-
 φωνίαν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θεῖν ἄνω καὶ ἀδῶος
 ὁ ἀζήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακόφρων, καίτοι τὸ φρο-
 νεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσούσης, οἷον
 πιεῖς ἢ ἄργυρά· τὰ δὲ κατὰ ἰστορίαν, οἷον ὄβολός καὶ δραχμή
 — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδηροῖς ὀξεῖσιν ἐχρῶντο οὐς ἐκίλουτο ὄβολους·
 ἐν γούν τοῖς ὠνίοις οἱ ἔξ ὄβολοι τὴν δράκα πληροῦντες δραχμὴ ἐκ-
 λούντο — τὰ δ' εἰσὶν ἐπιδιατετακῶτα, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ τὰ
 φυτὰ γράφων· τὰ δὲ καθ' ὑπερβολὴν, ὡς ἄφρωνος καὶ ἀκέρδιος·
 τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν,
 ὡς ὄρους κορυφή· τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν
 τὸ ἦθος καὶ ὄμῳ· τὰ δὲ κατὰ παράγωγησιν, ὡς ἡ κρημὶς καὶ τὸ
 κρήνιον· τὰ δὲ κατ' ἕλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὐσα· τὰ
 δ' ἀπὸ τῶν εὐρότων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐ-
 ρημάτων, ὡς ὁ Ἡρακλεῖος πῦρ· τὰ δὲ καθ' ὑπεροχὴν, ὡς κέρα-
 μος ὁ πίθος καὶ χειρουργός ὁ ἱατρός· κέραμος γὰρ οὐδὲν ἦττον
 καὶ ἢ χύτρα καὶ ἢ καλπὶς, καὶ χειρουργός οὐδὲν ἦττον καὶ ὁ ζω-
 γράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας πένος ἔμκεν τότε τοιωσδε λιλκτας
 D omissis v. infer. illis τέτ. — ἔστιν. 18. καὶ βλέπε D.

714, 25. Pertinenti huc quae per̄ hoc περιπαμέων ὀνομάτων traduntur cod. Vatican. 1370 f. 132, Otobon. 173 f. 155, Coisl. 176. f. 24, Hamburg. p. 15. Quorum exemplum apposui.

Κανὼν α. Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον οὐδέτερον μικροκατάληκτον περιπαῖται, εἴτε ἀπαθὲς εἴη εἴτε πεπονηθός. πρῶτον μὲν ὅλα τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα τῶν στοιχείων, οἷον μῦ ξῦ πῖ ρῶ ταῦ ῡ φῖ χῖ ψῖ ᾠ, ἔπειτα κῆρ φῆρ σῆς ζαῖς οὐς φῶς πῶρ ακῶρ πᾶν κρῖ.

β. τὰ εἰς ας κύρια ἰσοσυλλάβως κλινόμενα καὶ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον περιπαῖται, ὁ Γρας τοῦ Γραῖ, ὁ Λας τοῦ Λαῖ, καὶ ὅτε τὸν ποταμὸν δηλοῖ καὶ ὅτε τὴν πόλιν. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ λήθου δέ καὶ αὐτὸ γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, εἰ καὶ μὴ ἔστι κύριον· δισυλλάβως δὲ λέγεται ὁ Λαας. Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηνᾶς Ζηνᾶ, Κερκιδᾶς Κερκιδᾶ.

γ. τὰ εἰς ους ὀνόματα ἀπλᾶ περιπαῖται, βούς νοῦς χροῦς χοῦς πλοῦς φλοῦς θροῦς ροῦς χαλκοῦς ἀργυροῦς Σιμοῦς, σεσημειωμένου τοῦ πούς καὶ ὀδούς. ἀπλᾶ δὲ διὰ τὸ εὔνοος εὐπλοος.

δ. τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα περιπαῖται, μῦς αὐς ὄρυς. συναπηρέχθη δὲ αὐτοῖς τὸ ἔχθυς ἀπφύς Διονύς ὀσφύς ὀφρύς.

ε. πᾶσι διφθογγος τέλει κῆ εἰς ὕ λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περιπαῖται, καλοῦ σοφοῦ Πηλεῦ Πηρωτεῦ καὶ γραῦ ποοῦ ποιοῦ ἔμοῦ ἔμιῦ σοῦ σεῦ εὔ αὐ ἄγγου. σεσημειώται τρία, ἰδοῦ ἰοῦ οὔ· τὸ ἰδοῦ δεικτικόν, τὸ ἰοῦ σχελιαστικόν καὶ τὸ οὔ ἰπαγορευτικόν.

ς. πᾶσα συναλρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας περιπομένην ποιῶ, οἷον Ἑρμείας Ἑρμῆς, Θαλίης Θαλῆς, τιμῆις τιμῆς, Σιμόεις Σιμοῦς, Ξενοφᾶων Ξενοφῶν, φάος φως, φθόις φθοῖς, δῖς οἷς, πᾶς παῖς, βόας βῶξ, κρέας κρῆς. τὸ μέντοι Σαπφῶα καὶ Αἰητόα, καλοῖ συναιρεθέντα εἰς τὴν Σαπφῶ καὶ Αἰητώ, ὅμως οὐ περιπαίσθη, ἐπειδὴ πᾶσα πῶσις ὁμοφωνήσασα τῇ εὐθείᾳ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον ἡ Μοῦσα ᾠ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μιὰ φωνή καὶ εἰς ὁ τόνος· τὸ ξύλον ᾠ ξύλον. ἄπαξ οὖν τῆς εὐθείας ὀξυνθείσης συνωξύνθη καὶ ἡ αἰτιατική· πάντα γὰρ τὰ εἰς ᾠ θηλυκὰ ὀξύνεται. ὁμοφωνήσασα οὖν καὶ ἡ αἰτιατική τὸν τόνον αὐτῆς ἀπηρέχκατο. ἀμέλει τὴν ἡσά συναιροῦντες εἰς τὴν ἦω καὶ τὴν αἰδοῦ εἰς τὴν αἰδῶ περιπαίωμεν, ὅτι οὐχ ὁμοφώνησαν τῇ εὐθ. αῖ· ἦως γὰρ καὶ αἰδῶς ἦσαν αἰ εὐθείαι. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Δημοσθένεις

νίαν δὲ Κρήτες. ἔτιον δὲ αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ κύβη των λείων, οἷον ὑποκοπᾶς, συγκοπᾶς, ἑλλείψεως, πλειονασμοῦς, συναλοιφᾶς, ἀφαιρέσεις, συνιζήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔβδομον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς τῶν στοιχείων ιδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσχάτων ἡ ὀρθότης δέκνεται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια. ὄγδοον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρίνειν· καταχώννεται γὰρ διὰ τούτων ἡ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια· μακρόν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαρῆνον καὶ τὸ μαραινόμενον, ἐκμαγείον θ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμῆσσον καλεῖ, καὶ τὸ ἐκμασόμενον τὸν ἄλλον τύπον. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς ὀχηματισμοὺς εἰδέναι οὐκ αἰετὸς πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένου· ἄλλως γὰρ καὶ ὁ κιλανοθήρας λέγεται ὁ κιλάνη θηρῶν, καὶ ἄλλως ὁ φουραδοθήρας ὁ φουράδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι, οἷον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπουδαῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ βύρβαμα δ' οὐ δεῖ ἄγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτὰ, οἷον τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κἀνδυν. τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσονται τοιαύτην δεῖ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογούμενων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμησιν, οἷον σῆξιν· τὰ δὲ κατ' ἀναφορὰν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θεῖν ἄνω καὶ ἄσῶος ὁ ἄξήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακόφρων, καίτοι τὸ φρονεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσούσης, οἷον πιξίς ἢ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὄβολος καὶ δραχμῆ — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροι δέξισιν ἐχρῶντο οὗς ἐκύλουν ὄβολους· ἐν γούν τοῖς ἄνω τοῖς οἱ ἐξ ὄβολοι τὴν δράκα πληροῦντες δραχμῆ ἐκάλουτο — τὰ δ' εἰδὸν ἐπιδιατετακότες, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ τὰ φιντὰ γράφων· τὰ δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρων καὶ ἀκέρδιος· τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, ὡς ὄρους κορυφῆ· τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν τὸ ἦθος καὶ ἄμιον· τὰ δὲ κατὰ παρέμφλησιν, ὡς ἡ κνημὶς καὶ τὸ κρᾶνιον· τὰ δὲ κατ' ἑλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὐσα· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐφρόντων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐρημάτων, ὡς ὁ Ἐφραϊστος πύρ· τὰ δὲ καθ' ὑπεροχὴν, ὡς κέραμος ὁ πύθος καὶ χειρουργός ὁ ἱατρός· κέραμος γὰρ οὐδὲν ἦτορ καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ κιλπίς, καὶ χειρουργός οὐδὲν ἦτορ καὶ ὁ ζωγράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίνος ἔμεν τοδε τοιωδε λέλεται
D omisiss v. infer. illis τέ. — ἔστιν.

18. καὶ βλέπε D.

22. φημί γινώσκειν ὅτι γινώσκει ἐν τοῖς ἀκούουσι ποιῶ τὰ ἐν τῷ
 νῷ D. 28. οὖν] τοῖν D.

741, δδ] οὖν D.

22. ὡς προείρηται ἔνω, τμηθῆν εἰς τρία.
 Ἰστί δὲ τρίτον — D.

24. Κρίσις ποιημάτων μὴ ἢ ἀκριβοῦς.
 γινώσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτη τῇ ἠκριβομένη γινώσις χρω-
 μένος ὁ γραμματικὸς διὰ γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πάντα,
 τοιούτοις τὴν παλαιὰν καὶ νῦν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φων-
 ῆν ξένην καὶ σύγγραμμα ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξῃται αὐτὸ ὡς
 ἀληθινόν, ἐπειδὴ ἴστιν εὐαγγελίον κατὰ Θωμῶν λεγόμενον. δεῖ δὲ
 διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν
 εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἄλλοτριον καὶ ψευδὲς εὐαγγελίον δέξῃται.
 ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῆ συγγράμματα εἶναι, οἷον ἡ λεγομένη
 ἄποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γὰρ ἴστι τοῦ ἁγίου Παύλου,
 ἀλλ' ἑτέρου, αἰρετικοῦ, τοῦ Σαμουσατίως, ὅθεν οἱ Παυλιανοὶ κα-
 τὰγονται. καὶ ἑτέρα ἄποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λέ-
 γομεν δὲ τὴν ἐν Πάμφῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὕτη γὰρ ἀλη-
 θεοπάτη ἴστιν· ἀλλὰ τὴν ψευδώνυμον καὶ ἄλλοτριον. δεῖ δὲ τὸν
 γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν
 αὐτοῖς ὁμώνυμα βιβλία ψευδῆ, οἷον ἡ ἄσπις Ἡσιόδου καὶ τὰ Θη-
 ριακὰ Νικάνδρου· ἑτέρων γὰρ εἰδῶ ποιητῶν, ἐχρήσαντο δὲ οἱ συγ-
 γραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσιόδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄξια κριθῶ-
 σιν ἀναγνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.

742, 3. ἰδέας] αἰτίας D. idem ἀποφαίνεσθαι, ὃ δὴ κάλλιστόν ἴστι
 πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ
 Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων. τινὲς δὲ φασιν
 ὅτι κριτῆς ὢν ὁ Διονύσιος τοῦτων ἐνικεν τῶν ἄλλων μεθῶν τοῦτό
 φησι κάλλιστον εἶναι.

743, 16. ἀραγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 25. ἀπται-
 στος D. προφορῶν δὲ τῆν διὰ φωνῆς ἐκφορῶν τοῦ λόγου νόησον.
 ἴστι γὰρ λόγος προφορικὸς ὁ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἴστι
 λόγος ἐνδιάθετος ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος. πρότερος δὲ ἴστιν
 ὁ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὁ θέ-
 λομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐκδιαθέτως, καὶ οὕτω τότε προ-
 φορικῶς ἐκφερόμεν h.

744, 1. Rectius h: Ἰσοκρίσις ἴστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανῆ
 διάθεσις, πρέπουσα τῇ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.

13. τόνοισ] εἰρηναίαι δὲ ἐκ μεταφορῆς τῶν ἐν τῇ κισθάρῳ παυ-

ῶν τινομένων· οἱ γὰρ τῶνοι ἀπηχίματα μουσικῆς εἶδός η.

26. Praepositionem om D.

745, 3. γραίας ἢ δεδοικίας ἢ ὄργιζ. ἄνδρας D, qui 4. εἰς-αγομένους.

746, 1. h: τραγωδία καθ' Ὁμηρον Ἰπαριά ἐστι φωνῆς. τὴν γὰρ τῆς Πλοῦ πόλεως ἄλωσιν καὶ συμφορὰν ἐν ὑψηλῇ φωνῇ ἐξαγο-
θησε, τοιαύδε λέγων

ἄνδρες μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ πῦρ ἄμαλδύνει,
τέκνοι δ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.

5. λογικοί D, et 6. παραλυμβίνοντες.

11. ἁμαρτή-

σαντες] ἁμαρτημάτων αὐτοῖς προῖτηρημένων D: idem 25. φευ-
κτίον.

30. Articulum om D.

32. τρεφ.] στεφί-

νους D.

747, 29. Articulum om D. Idem ἀθήναις, et 30. περὶ, ommissa
quae v. 31. est, περὶ. Mox idem ἀγνίως ἔσθα ἔμενον οἱ
βλάπτοντες αὐτοὺς ἔλεγον.

748, 5. ἐπονείδιστον ποιῶν τὸν ἀδικοῦντα· τὸν δὲ ἐμφανῆ γε-
νόμενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι D. 9. ὄθεν — 16. ἀν-
δράσιν] om D. Idem 18. ἐμφύχου et 20. μνήμης. 21. Vid.
Pearson. Vindic. Ignat. 2. p. 11. Bentr. upon Phalaris (ed.
Lond. a. 1699). p. 202 et 504 Valcken. ad Theocrit. 1, 65
et de Aristobulo p. 78. n (15). 22. λέξεως Ven. app.
11, 4. 22. ταύδε λέγει Ven. app. 11, 4 et D.

23. φιλήνης μὲν ὄθεν τρίποδος κίων D. γεγαρόθου τριπο-
δάκος Ven. app. 11, 4. 30. ἢ μὲν κωμῶδία τὸν βίον συνί-
στηον, ἢ δὲ τραγωδία διαλύει. Theodosius.

749, 24. h: κωμῶδιαν δὲ οἱ ἀρχαῖοι ψόγον καὶ περιούρημα ἔλε-
γον εἶναι. ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ ἐπαινοῦ καὶ ἐπὶ ψόγου παρα-
λαμβάνεται. βιωτικῶς γὰρ εἶπεν ὁ τεχνικός, τουτέστι κατὰ τὸν
ἐκῆστον βίον. βίος γὰρ δίκαιος καὶ βίος ἀδικός. οἷον ὁ βίος τοῦ
ἀγίου Πέτρου καλός, ὁ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κακός. ὅταν οὖν ἐκατέ-
ρου μνημονεῦσαι θέλωμεν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀπαστόλου πρᾶξιαν καὶ
ἐλαφρὰν τὴν φωνὴν ἀφιέμεν, ἤρεπυσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἤγουν „ὁ
μακροβιωτάτος ἀπώστολος, τῶν προσκαίρων ἀγαθῶν καταφρονήσας,
ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ” ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ τραχίαν καὶ κα-
τάπικρον φωνὴν ἀφιέμεν, ἤρεπυσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, οἷον „ὁ ἐθ-
λιώτατος Ἰουλιανὸς διὰ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἀπίστη ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ.”

- 750, 6. τρόπο] μέτρον D: idem 15. ὀξύτερα τινά παρεσάγει.
- 751, 5. ἐκάλεσαν D. 7. ἰστορίας D. 19. h: λυρικῆ
 πρώτης ἐστίν ἢ τὰ ἄσματικά, τουτέστι τὰ ψαλτικά, ποιήματα πε-
 ριέχουσα. δεῖ δὲ τὸν ποιητὴν ἑμπειροῦ εἶναι τῆς μουσικῆς, ἵνα
 μέλλῃ καλῶς τὰ ποιήματα· οἷον ἐν τις θέλῃ ποιῆσαι κανόνα,
 πρῶτον δεῖ μελέσαι τὸν εἰρμόν, εἶτα παραγαῖν τὰ τροπαίρια ἰσο-
 συλλαβούντα καὶ ὁμοτονούντα τῷ εἰρμῷ καὶ τὸν σκοπὸν ἀποσώ-
 ζοντα. 21. ἴσχομαι D: idem διπλάσμων, et 22. τὸ τε μέτρον,
 25. γεγόνاسι δὲ λυρικοί, 27. ἀλαμὸν ἀλκαῖος βασιχ.
 30. Theodosii haec sunt.
- 752, 19. αὐτὸν τὸν τεθνεῶτα, διδάσκει D.
- 753, 24. τοῦτο ὅτι D. 26. ξεντελλεῖ, ἀφανίζει D.
- 754, 1. ὅθεν δεῖ ἐκ. — παραφυλάττειν D.
- 756, 23. πλείστον D, et 24. δύο· ποτὲ δὲ συνεχρομένῃν εἰς μίαν,
 καὶ, et 27. συλλαβῶν συνεχρομένων ἐξ.
- 758, 4. „In alio codice Στεφάνου περὶ στιγμῆς” margo H.
 14. ὅτῳ δὲ εἰσι, καὶ οὐ πλείους, δι’ ἣν αἰτίαν ἱροῦμεν. τὸ τῆς
 φωνῆς διανόημα ἢ ἀποκαταστατικὸν ὅλης ἐννοίας, καὶ καλεῖται
 ὑπερτελεία, ὡς τὸ δ’ καὶ ἄλλῳ τινὶ τῶν πρὸ ἡμῶν πεφιλοσόφηται
 κάλλιστά τε καὶ ὑψηλότατα· ἢ ἀποκαταστατικὸν μερικῆς ἐννοίας
 ἐντελοῦς κατὰ λέξιν, καὶ ποιεῖ τελεῖαν, ὡς τὸ Χριστὸς γεννᾷται·
 ἢ ἀποκαταστατικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς δὲ κατὰ
 λέξιν, καὶ καλεῖται ὑποτελεία, ὡς τὸ Χριστὸς ἐκ παρθένου (προ-
 σιπακούεται γὰρ ἄνωθεν τὸ γεννᾷται)· ἢ συμπληρωτικὸν μὲν
 μερικῆς ἐννοίας — — Cod. Barocc. 72 f. 204.
- 759, 12. οὐκέτι D. 21. ὅταν ἴθω D. 22. ἀνεγκ.
 με ἐπαγ. D.
- 763, 11. διατίκωσιν τὴν περὶ D. 19. εἰπας D. 30. ἐν
 δὲ τούτῳ] ἴφη δὲ D.
- 764, 25. πλεγίου νυγμῆ νεύουσα D.
- 766, 7. ἑκάστον ῥὺν τούτων D. 22. ὕγιη τέλειον ποιοῦν-
 τας D.
- 767, 20. ἢ δεύτερον ἠθρίσασα D.
- 768, 1. ὁμοφρόνως D. 13. πισότερ. ὡς σπουδ. D.
 15. ἐξεκύλισε D.

770, 22. ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Ἐπίκουρος καὶ οἱ Στωϊκοὶ σώμα λέγουσι τὴν φωνήν, ὅτι πᾶν ὃ ἔχει ἐνέργειαν καὶ πάθος, ἢ γουὺν δύναται δράσαι καὶ παθεῖν, σώμά ἐστι. Theodosius vel Theodorus Prodromus cod. Paris. 2555.

772, 29. Deleto καθὼς haec reponenda e D: ὡς καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν. εἰπὼν γὰρ „περὶ γραμματικῆς” ἐπιφέρει γραμματικῆ, ἐστι καὶ „περὶ ἀναγνώσεως” ἀναγνώσεως.

773, 1. ἐπειδὴ δὲ τοῖς D. 3. ζητεῖν, θέλει ἡμᾶς ἐπιστῆσαι ὅτι ἀναγκαιὸν ἐστι πρῶτον ἀναγνῶναι τὸ τοῦ ς. D

774, 5. τοῖς] δύο D. 22. στοιχειὸν ἐστιν ἀλλὰ γράμματι ἐστιν D. 31. τὸ πνεῦμα om D. Idem lacunam explet: ἐξτάσωμεν ποῖα αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῶν εἰσὶν. εὐρίσκομεν οὖν.

775, 33. ἢ ποτὲ μὲν ἐν δ. σ. ἐκφωνουμένη D.

776, 13. ἐπὶ δὲ τῶν D. 20. ὦ οὐδέποτε ψιλοῦται D.

777, 4. διαφορᾶς. τὸ δ' ἀμετάβολα, φημι δὴ ἰ μ ν ρ, ἔχει ὀκτὼ διαφορᾶς. ποτὲ μὲν μηκύνει — D. 11. τῶν συμφώνων] om D. 14. ὥστε πάσας D. 19. ἐστὶν παρ' αὐτοῖς ψιλὴν ἐκφωνήσιν ἐχούσης οὐ διφθ. D. 27. προστίθεται δὲ καὶ τὸ Γ παρ' Αἰολέουσι καὶ Ἰωσὶ καὶ Λαρυεῦσιν καὶ Λύκωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἀναξ γουάναξ, ἔλενα γουέλενα. ἀπαξ δὲ παρ' Ἀλικαῶν τὸ ρήξει γούρηξει εἴρηται. Πάθη τῶν λέξεων cod. Paris. 2594 f. 142. v.

780, 22. ἀντι] ἐπὶ D. 24. ἀντι] ἐπὶ D. 25. ἦν δὲ] habet D. 26. διὸ ὅτε D. 31. ὅτι δὲ ποιητικοῦ τινὸς ἀνδρὸς καὶ μουσικοῦ ἢ τῶν στοιχείων εὐρεσις ἦν, ἠμείων τὸ πᾶλαι τοὺς αὐτοὺς εἶναι διδασκάλους καὶ μουσικῆς καὶ γραμματικῆς, ὡς ὁ Εὐπόλις εἰσάγει ἐν Αἰξὶ καὶ Ἰσοκράτης ὁμοίως ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Theodos. Εὐρίσκει — ἐφευρίσκει τις τὸ ἐπινοεῖν πρὸς τι καὶ ἕτερόν τι, εἴτα τοῦτ' ἐκείνῳ προστίθῃσι. καὶ ἐστὶ μὲν αὐθις καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προστεθέντος ἐκείνῳ ὃ καὶ πρότερον ἦν· ἀλλ' οὖν τῇ ἐκείνου ἐφευρέσει τε καὶ προσθήκῃ χρησιμώτερον ἀποπέφτανται. οἷον λέγεται τίς Θραξ Λιονύσιος ἐφευρεῖν τινὰ τῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς τῶν Φοινικῶν γλώττης, ὃ προσεφευρῆ τίς τινα τῶν δεκλῶν, ψαλλδα εἰπὼν τὴν σπαλλδα, ἀντιστρόφως τὴν σύμφωνα θις. Cod. Vatic. 1410. Ἐρώτημα. Πόθεν

εὐρέθησαν τὰ γράμματα; Απόκρισις. Κατὰ μὲν τὴν Ἑβραϊκὴν ἰσορῶν ἀπὸ τοῦ Σήθ τῆς υἱᾶ τῆς Ἀδὰμ, κατὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἄκουε. οἱ Ἕλληνες οὐ γράμματα εἶχον, ἀλλὰ διὰ φωνητικῶν γραμμάτων ἔγραφον τὰ ἑαυτῶν Ἑλληνικά· πάντα γὰρ κατὰ μίμησιν τῶν Ἑβραϊκῶν τοῖς Φοίνεξιν εὐρέθη. Πυλαμίδης δὲ ὑστερον ἔλθων ὁ φῆτωρ εἶρε τὰ δεκατὲς γράμματα τὰντα α - υ. ἕτερος δὲ τις, Κάδμος ὀνόματι ὁ Μιλήσιος, προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία δασέα, καὶ πολλῶ χρόνῳ τὰ δεκαεννέα μόνα ταῦτα ἔχρῳτο οἱ Ἕλληνες, μὴ ἔχοντες δὲ τὸ ψ τὴν ψαλίδα σπαλίδα ἔλεγον. Σιμωνίδης δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Χίου ἔτιρα δύο ἐφεῦρε γράμματα, τὸ η̄ καὶ τὸ ω̄. Ἐπιχαρμος δὲ ὁ Συφρακούσιος προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία διπλά, καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ κθ γράμματα. Cod. Vatican. 1751 f. 1 *).

781, 5. Τινὲς παραγινώσκουσιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ Ἰσώσά ὃ ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. τὸ δὲ ἀληθέστερον κατὰ διαστάσιν ἀναγινώσκειται, οἷον Ἰσώσά ὃ ἐκ τῶν σίγμα, καὶ ἐπιφέρεται τῶν

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 318. ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγία τῆς γραμματικῆς πρακτικῆς τε καὶ θεωρητικῆς, συντεθείσα ἐκ διαφόρων, τοῦ τε Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου, f. 17 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ γραμματικῆς (p. 675, 31.) f. 54 Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου, τοῦ πρότερον Πάφου ὀνομαζομένου, περὶ συντάξεως τοῦ λόγου. Οὐκ εἶσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου κ. τ. λ. f. 65 Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγέλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως. f. 105 τοῦ μακαρίτου ὑπερτίμου καὶ προέδρου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ εἶχος πολιτικῶς πρὸς τὸν βασιλεῖα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Μορομάχον περὶ γραμματικῆς.

Μιλέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας:

πρῶτος αὕτη θεμέλιος καὶ βῆσις μαθημάτων κ. τ. λ.

f. 110 μῦθε καὶ χρῆσιν, δέξποτα (vid. Tittmann. Zonar. p. CXV). f. 115 περὶ πνευμάτων τοῦ σοφωτάτου Θεοδοῦτου. f. 130 περὶ τῶν τοικισμένων λέξεων κατὰ στοιχείον. ἐξεβλήθησαν ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Χοιροβοσκοῦ Φιλοπόπου Τρύφωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν. f. 145 κωνὸν ἀρίστον περὶ ἀσθηποτικῶν καὶ ἀνιποτικῶν. ὡς τὸ ῥήμα βαρύνεται, ἢ μεταγι δένεται, τὸ ὑπερέμφατον περισπᾶται, τοῦτων τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν καὶ τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν ἀσθηποτικά εἰσι, οἷον δακῆς δακῶν δακῆς δακῆς δακῆ δακῶμεν. f. 147 κωνσταντῖνος ὁ λίσκαρις λακώβη ἑμπένη τῆς μουλιερῶς μυστικῆς τοῦ ἀντιβασιλέως ἡσοῦ τῆς σικελίας εὐ πρᾶττειν (mittit ei quae post Theodosium excerpit ἐκ τῆς Ἡρωδιανοῦ μεγάλης προσφῳδίας). f. 156 τοῦ σοφωτάτου ἀνδρός Μαξίμου τῷ Ἰλιανούδη περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων. τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ μεταβατρού-

Εὐριπίδου, ἕνα εὐρεθῆ τὸ ἄρθρον ἐπιφερόμενον, λέγω δὲ τὸ τῶν.
Choerob. ad Theodos. f. 179. Conf. Porson. ad Eur. Med.
476 et Riemer. v. σίγμα.

785, 15—34. Theodosii haec sunt.

786, 18. Paulo aliter Cod. Ottobon. 173 f. 168 v: Ἰστέον ὅτι
τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν βουστροφηδὸν ἔγραφον τὰ γράμματα, οἱ δὲ
κιωνηδόν, οἱ δὲ πλινθηδόν, οἱ δὲ σκυρηδόν. καὶ βουστροφηδὸν
μὲν ὡς ἐπὶ τούτοις

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| α | β | γ | δ | ε | ζ | η | θ |
| π | ο | ξ | ν | μ | λ | κ | ι |
| ρ | σ | τ | υ | φ | χ | ψ | ω |

κιωνηδόν δὲ ὡς ἐπὶ τούτοις

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| α | ε | ι | ν | ρ | φ |
| β | ζ | κ | ξ | σ | χ |
| γ | η | λ | ο | τ | ψ |
| δ | θ | μ | π | υ | ω |

σαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ καὶ
ἀμετάβητα προσηγόρευται, οἷόν ἐστι τὸ ζῷ πλοῖτὸν ὑγιαίνω καὶ τὰ
τοιαῦτα κ. τ. λ. f. 174 ἕτερον περὶ σύνταξιν ῥημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. ἀκούω γενικῆ τοιγαροῦν ἰκούσατε θείας φωνῆς. ἀπὲρ δὲ
τοῦ νοήσατε αἰτιατικῆ, ὡς τὸ ἀκούσατε πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰ πε-
ριχώρα τῆς οἰκουμένης. in fine: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ μμανοῦηλ πό-
νος. f. 225 περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικοῦ κλινομένων.
f. 227 περὶ συνωνύμων ῥημάτων κατὰ ἀλφάβητον. Ἀγαπῶ φιλῶ
ἀσπάζομαι στήγω ποθῶ ἔρω. ἀγρυπνῶ γερουσιῶ ἰαίω. ἀγοράζω
ἀνοῦμαι προίμιαι κ. τ. λ. f. 235 περὶ ὀνομάτων ῥημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. Ἀπὸ τοῦ εἶξομαι τὸ ξηραίνω ἀέσθην ἀέριστος πρῶτος
παθητικός ἀπὲρ τοῦ ἐξηράνθη. Ἀγαμίαι ὁ μέλλω ἀγασσομαι, ὁ
ἀέριστος ἠγασθη, ὁ μέσος ἀέριστος ἠγασάμην κ. τ. λ. f. 242 περὶ
τῶν κανονισμάτων ῥημάτων ἐκ τῶν τοῦ Ὀμήρου. Ὀλέκοντο ἀπὸ τοῦ
ὀλέωκα ἐρετώως ὀλέω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδαίω. δέχθαι ἀπὲρ
τοῦ διδύχθαι ἵστι δὲ τῶν Ἰώνων κ. τ. λ. f. 265 Γρηγορίου μη-
τροπολίτου Κωνσταντινου περὶ διαικτῶν. f. 285 Ἀρτικισμοί. Ἀπὲρ τοῦ
εἰπεῖν μνημονεύω τοῦ δαῖνος (Villois Anecd. 2. p. 79) — Ἀπὲρ
τοῦ εἰπεῖν ἀλαζονεύεται ἀνασπῆ τὸς ὄφρυς. f. 288 nonnulla πάθη
λέξων, initio manca. f. 289 ἕτερα πάθη λέξεων. f. 291 τοῦ αὐ-
τοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν. f. 295 Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκου
περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. f. 299 Ἡρωδιανοῦ περὶ ἐγκλινομένων
καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ συνεγκλιτικῶν. f. 302 Ἰωάννου γραμματικοῦ Χά-
ρακος περὶ τῶν ἐγκλινομένων. f. 307 Ἡρωδιανοῦ περὶ διχρόνων.
f. 316 τὰ κατ' ἐπέκτασιν οὐσημειωμένα.

πλειθῆδον οὕτως

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| α | β | γ | δ | ε | ζ |
| η | | | | | ω |
| θ | | | | | ψ |
| ι | | | | | χ |
| κ | | | | | φ |
| λ | | | | | υ |
| μ | | | | | τ |
| ν | ξ | ο | π | ρ | σ |

σπειρηθῶν οὕτως

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| α | θ | ι | π | ρ | ω |
| β | η | κ | ο | σ | ψ |
| γ | ζ | λ | ξ | τ | χ |
| δ | ε | μ | ν | υ | φ |

ἃ δὲ νῦν ἡμεῖς λέγομεν, λέγονται δισχιδὸν παρὰ τὸ διεσχίσθαι τοὺς στίχους. εἰσὶν οὖν ταῦτα·

| | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| α | β | γ | δ | ε | ζ | η | θ | ι | κ | λ | μ |
| ν | ξ | ο | π | ρ | σ | τ | υ | φ | χ | ψ | ω |

788, 21. Περὶ τοῦ $\bar{\alpha}$ πῶς προτέτακται. Διὰ τί ὑπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄρχονται τὰ στοιχεῖα; φαμέν ὅτι ἐχρήη τὰ στοιχεῖα οὐκ ὑπὸ συμφώνου ἀλλ' ὑπὸ φωνήεντος ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν ὡς τιμιωτέρου ὄντος. καὶ ἄλλως προτέτακται τῶν στοιχείων διὰ τὸ μόνον ἀρχεσθαι [τα ἄφ' ἑαυτοῦ] καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγειν. καὶ ἄλλως ἐπειδὴ εἰθίως τικτόμενα τὰ παιδία ἐν τῷ κλαίειν τῇ ἐκφωνήσει τὸ $\bar{\alpha}$ λέγει. Καὶ ἄλλως διὰ τί οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τῶν βραχέων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν διχρότων; λέγομεν, τὰ μὲν μακρὰ μεγαγενέστερά εἰσι τοῦ $\bar{\alpha}$. ὕστερον γὰρ γέγονασιν· τὰ δὲ βραχέα μονόχρονα εἰσι. λοιπὸν ἐκ τῶν διχρότων ἤρξατο ταῦτα γὰρ καὶ τοῖς μακροῖς ἐκτεινόμενα ἰσοδυναμοῦσι καὶ τοῖς βραχεῖσι συστέλλόμενα. Διὰ τὴν μὴ ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\iota}$ ἤρξατο; ἐπειδὴ ταῦτα ὑποτακτικὰ αὐτοῦ εἰσὶν, οἷον $\bar{\alpha}\bar{\iota}$, $\bar{\alpha}\bar{\iota}$. Περὶ τοῦ $\bar{\beta}$. Διὰ τί τὸ $\bar{\beta}$ προετίθη τοῦ $\bar{\gamma}$; λέγομεν ὅτι ἴδει τὸ $\bar{\gamma}$ προετιγῆναι, ἐπειδὴ πολλὰκις τὸ $\bar{\beta}$ πέφυκεν ὑποτάσσασθαι τῷ $\bar{\gamma}$ κατὰ σύλληψιν, βλάβη· σημαίνει δὲ τὸν ὑπὸ τοῦ βλακτικῆς καταβιγόμενον. Περὶ τοῦ $\bar{\gamma}$. Διὰ τί et sic porro per totam litteraturam. Cod. Otthobon. 173 f. 166. r. 30. ἀποτελεῖ, καὶ μάλιστα D.

789, 26. ἐν ἐπιπλοκῇ] om D. habet autem id quod addidi hic et v. 27.

Εὐριπίδου, ἕνα εὐρεθῆ τὸ ἄρθρον ἐπιφερόμενον, λέγω δὲ τὸ πῶν.
Choerob. ad Theodos. f. 179. Conf. Porson. ad Eur. Med.
476 et Riemer. v. σίγμα.

785, 15—34. Theodosii haec sunt.

786, 18. Paulo aliter Cod. Ottobon. 173 f. 168 v: Ἰστίον ὅτι
τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν βουστροφηδὸν ἔγραφον τὰ γράμματα, οἱ δὲ
κιονηδόν, οἱ δὲ πλινθηδόν, οἱ δὲ σπειρηδόν. καὶ βουστροφηδόν
μὲν ὡς ἐπὶ τούτοις

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| α | β | γ | δ | ε | ζ | η | θ |
| π | ο | ξ | ν | μ | λ | κ | ι |
| ρ | σ | τ | υ | φ | χ | ψ | ω |

κιονηδόν δὲ ὡς ἐπὶ τούτοις

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| α | ε | ι | ρ | φ | |
| β | ζ | κ | ξ | σ | χ |
| γ | η | λ | ο | τ | ψ |
| δ | θ | μ | π | υ | ω |

σαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ καὶ
ἀμετάβητα προσηγορεῖται, οἷόν ἐστι τὸ ζῶ πλινθῶ ἰγυίω καὶ τὰ
τοιαῦτα κ. τ. λ. f. 174 ἕτερον περὶ συντάξεως ὁρημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. ἀκούω γενικῆ· τοιγαροῦν ἀκούσατε θέλας φωνῆς. ἀπὲρ δὲ
τοῦ νοήσατε αἰτιατικῆ, ὡς τὸ ἀκούσατε πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰ πε-
φύχοντα τῆς οἰκουμένης. in fine: θίου τὸ δῶρον καὶ μμανοηὴ πό-
νος. f. 225 περὶ τῶν ὁρημάτων τῶν μέχρι παρατακτοῦ κλινομένων.
f. 227 περὶ συνωνύμων ὁρημάτων κατὰ ἀλφάβητον. Ἀγαπῶ φίλῳ
ἀπάλλομαι στέργω ποθῶ ἐρῶ. ἀγρυπνῶ γερωσῶ κίω. ἀγοράζω
ὠνούμαι πρίμαμι κ. τ. λ. f. 235 περὶ ὀνομαζῶν ὁρημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. Ἀπὸ τοῦ ἔλομαι τὸ ἐρηλίω ἀσάθην ἀρίστος πρῶτος
παθητικὸς ἀπὲρ τοῦ ἐξηράνθην. Ἀγαμίμι ὁ μέλλων ἀγασσομαι, ὁ
ἀόριστος ἠγασθην, ὁ μέσος ὠριστος ἠγασαμην κ. τ. λ. f. 242 περὶ
τῶν κανονισμάτων ὁρημάτων ἐκ τῶν τοῦ Ὀμηροῦ. Ὀλέοιστο· ἀπὸ τοῦ
ὀλώλεκα ἐρεστώς ὀλέω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδολέω. δέχθαι ἀπὲρ
τοῦ διδέχθαι· ἴσθι δὲ τῶν Ἰωνῶν κ. τ. λ. f. 265 Γρηγορίου μη-
τροπολίτου Καρλίνθου περὶ διυλέκτων. f. 285 Ἀπικισμοί. Ἀπὲρ τοῦ
εἰπῶν μνημονεύω τοῦ δέινος (Villois Anecd. 2. p. 79) — Ἀπὲρ
τοῦ εἰπῶν ἀλαζονεύεται ἀνασπῆ τὴς ὄφρυς. f. 288 nonnulla πάθη
λέξων, initio manca. f. 289 ἕτερα πάθη λέξεων. f. 291 τοῦ αὐ-
τοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν. f. 295 Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῶ
περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. f. 299 Ἡρωδιανοῦ περὶ ἐγκλινομένων
καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ συνεγκλιτικῶν. f. 302 Ἰωάννου γραμματικοῦ Κά-
ραχος περὶ τῶν ἐγκλινομένων. f. 307 Ἡρωδιανοῦ περὶ διχρόνων.
f. 316 τὰ κατ' ἐπάτασιν σεσημειωμένα.

806, 14. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡμίφωνα λέγεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἡμικύκλιον λέγομεν, οὕτω καὶ ἡμίφωνον λέγομεν. καὶ γὰρ τὸ ἡμικύκλιον τέλειον κύκλον ποιεῖ, τὰ δὲ ἡμίφωνα οὐχ οὕτως ἔχουσι· οὐ γὰρ τὸ ἡμίφωνον λαμβάνον ἕτερον ἡμίφωνον φωνὴν ἀποτελεῖ τέλειον. ἀλλ' οὕτε ὥσπερ ἡμίτονος λέγεται, οὕτω καὶ ἡμίφωνα λέγεται. καὶ γὰρ ἡμίτονος ἐκ δύο διαφόρων συνίσταται, ἀπὸ ἔππου καὶ ὄνου, ὅπερ τοῖς ἡμιτόνοις οὐ παρέχεται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ ἡμίξηρον χόρτον λέγομεν τὸν μὴ εἰς τέλειον ξηρασθέντι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμίφωνα λέγομεν τὰ μὴ τέλειαν φωνὴν ἔχοντα. Cod. Ottobon. 173.

17 . . .] τοσοῦτον D.

807, 19. εἰ γὰρ ἦν σύμφωνον, εἰς ἣ ὄφειλε ποιήσειν τὸ θηλυκὸν καὶ οὐκ εἰς ᾧ. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἔχοντα τὸ ρ θηλυκὰ τῷ ᾧ χαλῶρουσιν, ἔτε μορογενῆ ἔτε κη μορογενῆ, οἷον φαρέτρα φαλάκτρα ποδάγρα χαράδρα σαπρὰ μικρὰ μακρὰ πονηρὰ. καὶ σημειοῦται τινα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου μὴ ἐξενεχθέντα διὰ τοῦ ᾧ ἀλλὰ διὰ τοῦ ἦ· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Ἄσκη πόλις Βοιωτίας, κόρη, ἀθάρη (ἔστι δὲ σιτώδης τι ἐψητόν, ὅπερ ἐν τῇ σινηθείμῃ ἀρσανα καλοῦσι), δέξη ὁ τρύχηνος, Ἐφύρη ὄνομα πόλεως (ἣ νῦν λεγομένη Κόριθος), Κύρη (ἔστι δὲ ὄνομα κρήνης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ Κυρήνη πόλις), Τεψιχόρη (Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ᾧ φασὶ Τεψιχόρα), ἐπικαθήρη (σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς· κόρη γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀπὸ τοῦ κόρη καὶ κόρη, ὡς ἄρσην καὶ ἄρῃην), Ὀθύρη πόλις, Κάτρη καὶ αὐτὴ πόλις Κρητικὴ ἀπὸ Κάτρωος, Ἄγη πόλις Λυδίας, Ἀντικώρη πόλις· τινὲς δὲ τισαρη φασὶ. καρή· σημαίνει δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ ὀξύνεται· τὸ γὰρ καρή τὸ βαρυντονομενον οὐδέτερον ἔστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ κάρηνον γεγόμενον κατὰ ἀποκοπὴν ἔστιν. Ἰρη ἔστιν ὄνομα πόλεως. ταῦτα δὲ Ἰωνικὰ φησιν εἶναι. Choerob. in Theodos, fol. 234.

808, 12. Articulum om D. 17. . .] ἄφρονός ἐστι, τουτέστι κακόφρονος· οὐ γὰρ ἔστι τραγωδός D. λέγεται ταῦτα τὰ ἐννέα γράμματα ὡς D. 19. εἰ μὴ] ἡμῖν D.

809, 15. μέσα. καὶ ψιλὰ D.

810, 11. τὸ π] habet D: idem 12. μηδ' ἄλλω πνεύματι, 22. αὐτὸν τόνον ἐκείνοις, 23. μὲν γὰρ κ, 24. 26. 29. ἐφύσι.

811, 9. ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ ἐραπτομένης καὶ μὴ ἐραπτομένης

οὗτος D. 11. τυχόντων] habet D: διακεκριμένα] κεκριμέ-
 νως D. 29. ἐκφρνείται τὸ φ ἄλλ' D. 30. τῆν]
 om D. 31. ἐλάσσονος] ὁ ἐλάσσων D. 32. ὡσαύτως δὲ
 καὶ D.

812, 14. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τί πῆ μὲν τὰ ψιλὰ τῶν δασέων προ-
 τάττει, λέγων τὸ π τῷ φ, τὸ δὲ π τῷ χ, πῆ δὲ τὰ δασέα τῶν ψιλῶν,
 λέγων τὸ δὲ θ τῷ τ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ἵνα δείξῃ ὅτι οὐ μόνον δα-
 σέα ἀντὶ ψιλῶν παραλαμβάνεται, ὡς ἐπὶ τοῦ κατὰ ἡμῶν — καθ'
 ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶς — ἐφ' ἡμῶς, αὐτίκα. ὁ μὲν χλαῖναν — αὐτίχ' ὁ
 μὲν χλαῖναν, ἔλλα καὶ ψιλὰ ἀντὶ δασέων, οἷον ἐπὶ τοῦ φιλω φι-
 λῆσω πεφίληκα, χειροτονῶ χειροτονήσω κεχειροτόνηκα, ἠ θύω θύσω
 τέθνηκα. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. r.

813, 19. Pro insertis a me lege cum D: ἤρξατο τῆς δευτέρας
 ὑποδιαφέσεως τῶν συμφώνων. Aliter Ven. app. 11, 4: δαίγμα
 τοῦτο τῆς δευτέρας ὑποδιαφέσεως ἐστὶ τῶν συμφώνων. τὰ μὲν ἐστὶ
 μακρὰ ὡς φησί, τῆς — 23. ἤγουν φς] ἀπερ D.

25. τὸ ἦ δύναμιν ἔχει δύο βραχέων, τοῦ ἄ καὶ ὀ, σθῶτος καὶ
 τὸ ξ ἔ ψ δύναμιν ἔχει τῶν δύο συμφώνων D: τὸ ᾗ δύναμιν ἔχει
 δύο Ven. app. 11, 4. 29. διπλασιότα D: πσδχ 30. ἡμυχρο-
 νίου ἡμὶ ἔχει, τὰ δε τέσσαρα ἀμετάβολα ποτὲ μὲν ἀπὸ ἐνὸς χρο-
 νου, ποτὲ δὲ ἀπὸ ἡμυχρονίου (διὰ καὶ δίχρονα αὐτὰ ἔφραμεν), ποτὲ
 δὲ οὔτε ἀπὸ ἡμυχρονίου, ὡς σὺν θεῷ εἰσόμεθα. 32. Arti-
 culum habet D.

814, 2. ὑπολάβοιμεν D: idem plenius αὐτῶν ἐκ δύο συμφώνων
 συγκείται ἢ ὅτι εἰς. 8. λεχθεῖη δε] καὶ λεχθεῖη D. 9. τῆ]
 habet D. 13. τὰντα] πάντα D. 14. οἱ μὲν] εἰδέναι D.

15. Articulum om D. qui mox ἐκείναι αὐτὰ εἰσὼν ἐοικασιν.

815. Theodosii sunt, quae in ima pagina posui.

816, 11. τῆς] πάλιν τῆς D. 12. μέμνηται] παρὰπτεται D.

20. εὐρίσκειται D. 22. ἐν] τι D. 24. περὶ τῶν

μεταβαλλόντων τὸ ρ εἰς τὸ π κατὰ τὴν γενικὴν φησὶν Ἡρωδία-
 νός ὅτι ὡς ἀπὸ τῆς σ καταλήξεως γέγονεν ἡ κλισίαι, οἶον τὸ ἡπαρ
 τοῦ ἡπατος ὡς ἀπὸ τοῦ ἡπάς φησιν εἶναι καὶ φρέαρ φρέατος ὡς
 ἀπὸ τοῦ φρέας. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. v. καὶ τὸ μ D.
 εἰνὲς ἠθέλησαν τὸ λ τελικὸν λέγειν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
 ἐπειδὴ τὸ βακαλ κληνόμενον εὐρέθη, ὡς περὶ Καλλιμάχου τέκνα
 οὐ μὲν βακαλες. Choerobosc. ad Theodos. f. 35.

817, 20. τῶν] habet D: idem καὶ ἐπὶ τὸν τῆς. 27—33. Theodosii haec sunt.

818, 5. τετάρτης μὲν ἐν D. 12. ὑποτάσσονται ὡς ἐν D.

14. περιέσθη D. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τί τριῶν ὄντων διπλῶν, τῶν ζ̄ ξ̄ ψ̄ φημί, τὸ μὲν ξ̄ καὶ ψ̄ τελικὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἶσι, τὸ δὲ ζ̄ οὐδαμῶς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ζ̄ οὐκ ἔστιν τελικὸν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, διότι ἐκ τοῦ σ̄ καὶ ὁ δοκεῖ συγκείσθαι, αὐδέποτε δὲ λέξις Ἑλληνικῆ εἰς ἀφωνον καταλήγει. Cod. Ottobon. 173 fol. 165, r.

819, 2.] ad p. 632, 17: τὸ γὰρ ἢ οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναιρέσεως ἔστιν, οἷον τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. Cod. Ottobon. 173 fol. eodem. Idem ad p. 632, 18: ἀπαριθμῆται τὸ ἢ κἢ ἀπὸ συναίρεσεως, οἷον τέλει τελεῖται ἐπειδὴ ὡς πρὸς εἰσαγομένους διαλέγεται, οἱ δὲ εἰσαγόμενοι ἐπιθροπέστεροι μᾶλλον εἰσι πρὸς τὰ συναρηγμένα ἢ περὶ πρὸς τὰ ἐντελῆ· τέλει γὰρ μᾶλλον λέγουσθε καὶ οὐ τέλει. 24. ἢ ὡς] qm D. 25. οὐν τὸ ἐλλ. D.

26. λεγομένη D. 29. ἀλεγόμενη D

820, 3. αἴτινα D. 9. τοιαύτην τινα πιθ. D. 17. ὅτι] εἰ D. ἢ καὶ τοῖς D. 18. ἀριθμούς D. 19. οὐ δυνατὸν ἐκείνους ἀριθμούς εἶναι D.

822, 18. ἀναδ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἤδη προέχοντα τὸν D. 19. ὡς] εἶποι D. 21. τὰ φωνήεντα D. 22. ἀντιδίδεσθαι D.

23. ἐκφ. τὴν διὰ εἰ μήκ. τὴν διὰ D.

823, 3. αὐτοκ. καὶ ὡς D. 4. αὐτὸ δὲ καθ' D.

6. Alterum τοῦ om D.

826, 15 Παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλάκις ἢ αἰ καὶ ἢ οἰ δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται, τῆς κοινῆς μὴ ἀπαρτιζούσης εἰς μέρος λόγου, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ (11, 18)

ὑψηλὰς ἐς πάργων ὄρων αἶδε τοιαῦτα

καὶ παρὰ Μενάνδρῳ

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

σοὶ ταῖουδ' ὑποφῆται ἀνπιτόποδες χαμαιῶνα.

Choerobos. in Theodos. fol. 91. v.

828, 21. διὰ τί δὲ δύο σύμφωνα ἢ δύο ἀμετάβολα οὐ ποιοῦσι κοινήν συλλαβήν, ἀλλὰ θέσει μακράν; Φαμέν οὖν ὅτι πάντα τὰ ἴσα, ἐν πλάσσονα ἢ, τῶν ἀνίσων λίαν εἰσὶν ἰσχυρότερα, ὡς ἐπὶ

τοῦ ζεύγους ἡμιόνων καὶ ζεύγους ἡμίονου καὶ βοῶς. Πῶς οὖν τὸ $\bar{\mu}$ καὶ τὸ $\bar{\nu}$ κοινὴν ἐποίησαν συλλαβὴν, ὡς ἐν τῷ

πῶς μὲν ὁ Μνησάρχιος ἔφω ἕξινος.

Φαμέν οὖν ὅτι ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου εὐρίσκομεν κατὰ σύλληψιν, οὐδέποτε δὲ ἀμετάβολον πρὸ ἀμεταβόλου, εἰ μὴ μόνον τὸ $\bar{\mu}$ καὶ $\bar{\nu}$. ὅπερ τὸ $\bar{\mu}$, τάξιν ἀφώνου ἐπέχον, ἴγεται, ἤγον ἔστι πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ ποιοῦσα κοινὴν συλλαβὴν. Πῶς οὖν πάλιν τὸ $\bar{\pi}$ κοινὴν συλλαβὴν ἐργάζονται, ὡς ἐν τῷ

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα;

Φαμέν οὖν ὅτι ἐπειδὴ ἄμφω εἶσιν ἄγαν ἀσθενῆ, καὶ οὐ μόνον ἄφωνα τιγγάνουσι ἀλλὰ καὶ ψιλὰ, ἄπερ πάντων τῶν στοιχείων ὑπάρχουσι ἀσθενέστερα. εὐρίσκονται γὰρ ἐν συμφώνοις, ἄπερ ἤτοτά εἰσι τῶν φωνηέντων· συναριθμοῦνται καὶ ἄφωνα, ἄπερ ἀσθενέστερά εἰσι τῶν ἡμιφώνων· ὀρῶνται καὶ ψιλὰ, ἄπερ ἰσχυρότερα εἰσι τῶν δυσῶν καὶ μέσων. Πῶς οὖν πάλιν τὸ $\bar{\sigma}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ κοινὴν ἐργάσαντο συλλαβὴν, ὡς ἐν τῷ

οὐδὲ Σάμανδρος ἔφη;

Φαμέν οὖν ὅτι ἀνάγκη ἢ τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν τόπων καὶ τῶν ἄλλων πᾶς ἐχόντων ἐπιθεσθαι τῇ ποιήσει, ἢ ἐπιθέμενα πάντως χωλὸν ποιοῦσι πολλάκις τὸν στίχον. καὶ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς κατεφρόνησε τὸ χρεῖδες τοῦ μέτρου διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνδοξῆς. Theodos. Πολλάκις εὐρίσκειται καὶ ἐν μέτρῳ τὸ $\bar{\mu}$ ἀποτελοῦν κοινὴν συλλαβὴν, οἷον ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ·

καὶ μὴν ὁ Μνήσαρχος ἐφύλαξεν.

ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ Ἀλλοτριγενώμοισιν·

ἐπιλήμοισιν (leg. ἐπιλήμοσι) μῆμονικοῖσιν.

Choerob. in Theodos. f. 247. γ. Idem v.: πολλάκις εὐρίσκειται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα τὴν κοινὴν συλλαβὴν τὸ $\bar{\pi}$ καὶ $\bar{\tau}$, ὡς παρὰ Ὀμήρῳ, οἷον

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα δόμοις ἐν κτήματι βεῖται.

τὸ δὲ $\bar{\pi}$ ὡς παρὰ Πίνδαρῳ

Ἰκώνακτος τὸ μέτρον οὐδὲν μοι μέλει.

Conf. Schaefer. ad Corinth. p. 873.

337, 7. ἑλλίπε] λέλει D. 12. συλλ. ἢ τὸ γράμμα εἰς λέξιν· οὐ D.

839, 29.] τὴν λέξιν μέρος τοῦ λόγου φησὶν, ἔτι ἀγνοούντων ἡμῶν τί ἐστὶ λόγος D.

- 840, 6. et 9. τελείαν ἔνοιαν D. 26. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὀκτώ μέρη ταῦ λόγου εἰσὶ. πρὸ τούτου δὲ διάφοροι δόξαι γεγόνασιν· οἱ μὲν γὰρ δύο μόνον μέρη τοῦ λόγου εἶναι ἔλεγον, οἱ δὲ πέντε, οἱ δὲ ὀκτώ, οἱ δὲ ἑννέα, οἱ δὲ δέκα, οἱ δὲ ἑνδεκα. Choeroboscus *Προλεγ.* τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν κανόνων cod. Coisl. 176 f. 30. v. *Ideem mox*: Διὰ τοῦτο ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν, ἐπειδὴ καὶ τέσσαρα μέρη τῆς γραμματικῆς ἐστὶ καὶ τέσσαρα ὄργανα, μέρη μὲν ἀναγνωστικόν, ἐξηγητικόν, διορθωτικόν καὶ κριτικόν, ὄργανα δὲ γλωσσηματικόν, ἱστορικόν, μετρικόν καὶ τεχνικόν. 31. λέξων D.
- 841, 4. λόγον τὸν διὰ ῥήματος μόνου D. 9. γὰρ ἐστὶν ἄνομα D. 13. τις ὅτι καθότι D. 14. λέξων D. 15. Alterum τὸ habet D. 20. καὶ τὰς μονογράφ. D. 22. καὶ τὴν μονάδα D. 31. σχοιή D.
844. §§. 14 — 23. om D.
- 845, 9. Τινές, ὧν ἐστὶν ὁ Φιλόπονος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τοῦτο διδύσκαιος, ποιότητα λέγουσιν ἐν τῷ ὄρω ἀντὶ τοῦ οὐσίαν, οἶον „ὄνομα ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικόν, ἐκάστου τῶν ὑποκειμένων σαμάτων ἢ πραγμάτων κοινήν ἢ ἴδιαν ποιότητα ἀπογέμονον.” Choeroboscus *Προλεγ.* τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν καν. fol. 31. r. 11. h: σῶμά ἐστι πᾶν τὸ ἀφ᾽ ἡ κρατούμενον κατὰ γραμματικόν, πρᾶγμα δὲ τὸ μὴ τῆ ἀφ᾽ ἡ κρατούμενον ἀλλὰ τῷ τῆ.
- 846, 12. ὁ μὲν Διονύσιος τὰ γένη προέταξε τῶν εἰδῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀπολλωνίου καὶ Ἡρωδιανὸν καὶ Ῥωμανὸν τὰ εἶδη προτάττονται τῶν γενῶν, ἐπειδὴ ὅπου μὲν γένος ἐκεῖ καὶ εἶδος ἐστὶ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς, ὅπου δὲ εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἐστὶ. Choerobosc. f. 32.
- 860, 25. τινὲς τὴν κλητικὴν πρώτην ἠθέλησαν τάξαι, λέγοντες ὅτι ἢ μὲν κλητικὴ δευτέρου προσώπου ἐστὶ σημαντικὴ, τὰ δὲ δευτέρου πρόσωπα προτερεύουσι τῶν τρίτων. Choerobosc. ad Theodos. f. 34.
- 862, 4. Vid. I. C. Scaliger. de causis L. L. 80. Sanct. Minerv. 1. 6.
- 868, 12. Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς εὐρεῖν τὴν αὐτὴν ἐστὶν ἔχοντα σημασίαν τὰ διάφορα φωνῆ λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄορ ἕξτος μίχαυρα φάσγανον σπάθη. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων διάφορος φωνὴ ὑπάρχει, ἐν δὲ τῷ σημασιμονίῳ ἐν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἑκαταστή ἐστὶν ἡ τῶν

Ἑλλήνων γλῶττα ὡς πλατεία οὖσα καὶ ἐπὶ ἐνὸς σημαιομένου πολλῶν φωνῶν εὐποροῦσα· ἢ γὰρ Ῥωμαϊκῇ κατὰ τοῦτο φρενὴ ὡς μὴ πλατεία ἀλλὰ στενὴ οὖσα. Choerobosc. in Theodos. fol. 266.

874, 20. . . .] Inscere haec: περιληπτικόν ἐστιν, quorum ultimae certe syllabae (κόν ἐστιν) supersunt cod. Barocc. 116 fol. 10. 22. . . .] ἀριθμῶ Barocc. 28. . . .] Leg. καθ' ἕκαστον τομῆς: quorum una superest in Barocc. syllaba postrema.

875, 21. . . .] του μενου Barocc. 25. Eadem in Barocc. laetina, margine sinistro deleto. Item v. 27.

27. δ δηλοῖ ἕνα Barocc.

877, 31.] Lege καὶ ἀσπίδι: Barocc. certe καὶ ἀ. —

880, 3. . . .] καὶ κριτὸς Barocc.

881, 4. προϊέναι τε καὶ Barocc.

884, 31. Οἱ φιλόσοφοι ἄλλας δύο ἐγγλάσεις μετὰ τὰς πέντε προστιθέασι, φησὶ δὲ τὴν ὑποθετικὴν καὶ τὴν ἐρωτηματικὴν. καὶ τὴν μὲν ἐρωτηματικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις ἐρώτησιν δέχεται, ἄτοπον δὲ ἐστὶ τὴν ἐν παντὶ μίξει λόγου εὐρισκομένην εἰπεῖν Ἑγγλίσαν εἶναι ῥήματος. — τὴν ὑποθετικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν ὑποθετικὰ σπάνι ἐίσι, δεύτερον δὲ ὅτι τὰ ὑποθετικὰ πρῶτον μόνου προσώπου εἰσὶ, τρίτον δὲ ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἰδίαις φωνῶν· αἱ γὰρ φωναὶ αὐτῶν ὑποτακτικαὶ εἰσιν. Choerobosc. in Theodos. Similia leguntur apud schol. Hermogen. cod. Paris. 1983 f. 30 et 35: τὸν δὲ λόγον διεῖλον οἱ μὲν Περιπατητικοὶ εἰς ἕ, εἰς εὐκτικόν,

αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων
[πὸ τῆν Ἀθηναίην, ἐρυσίπτολι, δια θεῶν f. 35.]

προστακτικόν,

βάσιν ἴθι Ἴρι ταχία,

ἐρωτηματικόν,

πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε

[οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν οησὶ με καὶ τὰ λοιπὰ f. 35.]
ἀποφαντικόν,

Ἰλιόθεν με φέρον ἄνεμος Κιόνισσι πέλσασε,

κλητικόν,

δέυρο πάριθ' ἔλθοῦσα φίλον τέκος ἕεν ἱμῖο.

οἱ δὲ Στωϊκοὶ προστιθέασι τούτοις [κατ' ἄλλους ἔξ f. 35.] πνευματικὸν καὶ ἐπαπορητικὸν, πνευματικὸν μὲν,

πῶς δεῦρ' ἤλθες Ὀδυσσεύ;

τίς δέ σ' ἔχραε δαίμων;

καὶ λοιπὸν ἄρχεται διηγείσθαι τὰ συμβάντα ἐπαπορητικὸν δὲ, δαος ποτ' ἤλθε τι ποτ' ἀγγέλλων ἄρα.

εἶτα θαναμαστικόν,

ὡς ἀγαθαὶ φρένες, ἐσθλῶν

[ὡς καλὸς ὁ πύρθερῶν f. 35.] ἐπομοτικόν,

ναὶ μὴ τότε σκήπτρον.

διασαφητικόν,

ἦμεν, ὡς ἐκλενες, ἀνὰ δρυμὰ φαιδίμ' Ὀδυσσεῦ,

καὶ τελευταῖον ἰποθετικόν

εἶπερ γὰρ κ' ἐθλοῖμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε

[ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει· εἰ γὰρ ἡμῶς δεήσει λ' μόνον ἡμέρας κ.

τ. λ. f. 35.]. τούτων δὲ οἱ Περιπατητικοὶ τὸν μὲν πνευματικὸν

καὶ τὸν ἐπαπορητικὸν ἐπὶ τὸν ἐρωτηματικὸν ἀνάγουσι (οὐδὲν γὰρ τὸ διάφορον πνευματικοῦ τε καὶ ἐπαπορητικοῦ πρὸς ἐρωτημα-

τικόν, εἰ μὴ ὅσον ὁ μὲν ἐρωτηματικὸς συντομώτερος τοῦ πνευμα-

τικοῦ, ὁ δ' ἐπαπορητικὸς πρὸς αὐτὸν τὸν ἀποροῦντα, οὐ πρὸς ἕτερον ὡς ὁ ἐρωτηματικὸς), τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπὸ τὸν ὑποφατι-

κὸν ἀνάγουσι, καθὼ ἐνδέχεται τούτων ἕκαστον καὶ ψευδῆ καὶ ἀλη-

θῆ εἶναι, οὐδὲν δ' ἕτερόν ἐστιν ὁ ὑποφατικὸς ἢ λόγος ἐπιχει-

μενος καὶ ψευδῆς εἶναι καὶ ἀληθῆς.

890, 33. Cod. χωρησίαν· Apollonius de coniunct. p. ἂν τύπη ἢ ὁ παραπληρωματικὸς κεκορηγημένος συνδεαμικῆ.

896, 18. Λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης [ὁ Χάραξ] ὅτι, ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τίκεται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τοῦ λέοντος λέων καὶ ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ ἄγου ἕτερόν τι ποτε τίκεται, λέγω δὲ ἡμίονος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ μετοχή ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τιτομένη ἕτερόν τι ποτε ἐστὶ παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα, καὶ δῆλον ὅτι ἰδίᾳ μέρος λόγου ἐστίν. Chqerobosc. in Theodos.

899, 3. Nullum lacunæ indicium in Ven. app. 11, 4.

912, 21. . . .] Nulla est in Barocc. lacuna.

919, 12. . . .] χωρίζομαι καὶ et sex septemve praetera litteras Barocc.

Ἑλλήνων γλώττια ὡς πλατεῖα οὔσα καὶ ἐπὶ ἐνὸς σημειωμένου πολλῶν φωνῶν εὐπορούσα· ἢ γὰρ Ῥωμαϊκῇ κατὰ τοῦτο φεκτή ὡς μὴ πλατεῖα ἀλλὰ στεγὴ οὔσα. Choerobosc. in Theodos. fol. 266.

874, 20. . . .] Inscere haec: περιληπτικόν ἐστιν, quorum ultima certe syllabae (κόν ἐστιν) supersunt cod. Barocc. 116 fol. 10. 22. . . .] ἀριθμῷ Barocci: 28. . . .] Leg. καθ' ἑκαστον τομῆς: quorum una superest in Barocc. syllaba postrema.

875, 21. . . .] του μενου Barocc. 25. Eadem in Barocc. laetina, margine sinistro deleto. Item v. 27.

27. δ δηλοῖ ἓνα Barocc.

877, 31.] Lege καὶ ἀσπίδι: Barocc. certe καὶ ἄ. —

880, 3. . . .] καὶ κριτὸς Barocc.

881, 4. προίεναι τε καὶ Barocc.

884, 31. Οἱ φιλόσοφοι ἄλλας δύο ἔγκλισεις μετὰ τὰς κέντε προσιθέασι, φημι δὲ τὴν ὑποθετικὴν καὶ τὴν ἐρωτηματικὴν. καὶ τὴν μὲν ἐρωτηματικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις ἐρωτησὶν δέχεται, ἄπορον δὲ ἐστὶ τὴν ἐν παντὶ μῆρι λόγου εὐρισκομένην εἰπεῖν ἔγκλισιν εἶναι φήματος. — τὴν ὑποθετικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν ὑποθετικὰ πάντα εἰσι, δεύτερον δὲ ὅτι τὰ ὑποθετικὰ πρῶτον μόνου προσώπου εἰσὶ, τρίτον δὲ ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἰδίαις φωνῶς· αἱ γὰρ φωναὶ αὐτῶν ὑποτακτικαὶ εἰσιν. Choerobosc. in Theodos. Similia leguntur apud schol. Hermogen. cod. Paris. 1983 f. 30 et 35: τὸν δὲ λόγον διεῖλον οἱ μὲν Περιπατητικοὶ εἰς ἔ, εἰς εὐκτικόν,

αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλών
[κόντι Ἀθηναίη, ἐρυσίπολι, δια θεῶν f. 35.]

προστακτικόν,

βάσῃ ἴθι Ἴρι ταχέα,

ἐρωτηματικόν,

πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε

[οὐχ ὁ τροφίμος σου πρὸς θεῶν οἴησι με καὶ τὰ λοιπὰ f. 35.]
ἀποφαντικόν,

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνισσι πέλασσε,
κλητικόν,

δαῦρο πάριθ' ἔλθοῦσα φίλον τέκος ἔχεν ἑμῖο.

975, 1. Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδόσιος ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος καὶ συντομία φροντισῶν. Ἰστί δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως. τὰ εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ α ποιῶσι τὴν γενικὴν καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνονται, εἰ δὲ ὄξυνονται, περιττοσυλλάβως κλίνονται. τῶν μὲν περισπωμένων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (τοῦτο δὲ καὶ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει), γέγονε δὲ τοῦτο τούτων τὸν τράπον. Ἰστί δὲ λύας λᾶος, καὶ κρᾶσι τῶν δύο $\alpha\bar{\alpha}$ εἰς $\epsilon\bar{\nu}$ α μακρὸν γίνεται λᾶος, οἷον

λαος ὑπὸ $\acute{\alpha}$ ληθης,

καυτίστειν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. αὕτη ἡ λᾶος γενικὴ μεταγεται εἰς εὐθείαν καὶ γίνεται ὁ λᾶος, ὥσπερ ὁ Τρῶς τοῦ Τρῶος καὶ ὁ Τρῶος, ὁ δμῶς τοῦ δμῶος καὶ ὁ δμῶος,

δμῶος ἔχων μακέλλην

ἀντὶ τοῦ δοῦλος. καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν Λωρικὴν τοῦ $\omega\bar{o}$ εἰς α μακρὸν γίνεται ὁ λᾶς, ὥσπερ Μενέλαος Μενέλας, Πτερῆλαος Πτερῆλας. Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ περισπωμένων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θᾶς τοῦ Θᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χνᾶς τοῦ Χνᾶ (οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁ Ἀγνώρω, ὅθεν καὶ ἡ Φοινίκη ὄχνη λέγεται), ὁ Δᾶς τοῦ Δᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βᾶς τοῦ Βᾶ (ἱστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). τὸ δὲ πᾶς ὅτε μὲν ἴστί προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ α ποιεῖ τὴν γενικὴν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπίθετόν ἴστί καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ $\acute{\alpha}$ τ κλίνεται, οἷον πᾶς παντός· πρὸς γὰρ διάφορον σημαινόμενον εἰκότως καὶ ἡ κλίσις διάφορος γέγονεν. Ἐνταῦθα μὲν περὶ τῶν περισπωμένων. τῶν δὲ ὄξυνομένων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζᾶς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πρᾶς Πραντός (ἴστί δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκρίβειαν ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\acute{\nu}$ τ κλίνεται· ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὄγκματι $\acute{\nu}$ τ λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ $\acute{\nu}$ τ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ καθόλου ὀξύνεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ $\acute{\nu}$ τ κλίνεσθαι), Φθᾶς Φθάντος· ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, τοιτέστι παροξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχει καὶ τὸν τόνον τῆς μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημὶ δὲ τῆς φθάντος τῆς σημαινούσης τὸ προλαβόντος· $\acute{\nu}$ τ δὲ μετοχῆ βαρύνεται κατὰ τὴν γενικὴν ὁμοίως τῇ στάς

ὑπερμενές ἀναμαρτοχάρμαν Ἄϊαν. περί οὐ ἴστω εἰπεῖν ὅτι ἢ κατὰ συνειδηρότην τοῦ Ἄϊαν ἐγένετο ἢ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων.)

Καὶ χωρὶς τῶν εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ μονοσύλλαβων ὀξυτόνων. ἴστω γὰρ Ζὰς Ζαντός καὶ Πράς Πραντός, καὶ ἰδοὺ ταῦτα οὐκ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικὴν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ Ζάν καὶ ὦ Πρῶν, ἀλλ' ὦ Ζὰς ὦ Πράς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

17. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω καὶ εἰς $\omega\bar{\varsigma}$ θηλυκῶν (τῇ Ἀητοῖ τῇ αἰδοῖ — τὰ Ἀητώ, τὰ αἰδώ) καὶ τῶν πεπονησῶτων (μητρὶ πατρὶ — μητέρει πατέρει).

20. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων.“ ἴστω γὰρ τοῖάδε καὶ τοσάδε ἢ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἢ γενικῇ καὶ δορικῇ τοιοῦνδε καὶ τοσοῦνδε.

21. ἴστω δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην αἰτίαν, δὲ ἦν ἐν τοῖς δυϊκοῖς συνημμέναι εἰσὶν αἱ πτώσεις. ἔχει δὲ οὕτως. τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶν· ὅθεν πολλάκις καὶ τοῖς πληθυντικοῖς κερρήμεθα ἀντὶ τῶν δυϊκῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. ὅτι γὰρ ὑστερογενῆ εἰσὶ τὰ δυϊκὰ, δηλὸν ἀφ' ὧν εὐ πῦσαι αἱ διάλεκτοι ἔχουσι δυϊκὰ· ἰδοὺ γὰρ οἱ Ἀιολεῖς οὐκ ἔχουσι δυϊκὰ, ὅθεν οὐδὲ οἱ Ῥωμαῖοι, ἄποικοι ὄντες τῶν Ἀιολέων, κέρρηται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. ἐπειδὴ οὖν τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶ καὶ διὰ τῶν πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται, πολλάκις ἀναπληροῦνται παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, εἰκότως οὐκ ἔχουσι πλατείας φωνάς. §. 77. κανονίζομεν τὰ δυϊκὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν, ὡς λέγει ὁ Φιλόξενος, ἐπειδὴ τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶν· ὑστερον γὰρ ἐπενοήθησαν τὰ δυϊκὰ. ὅθεν οὐδὲ πᾶσα διάλεκτος κέρρηται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. οἱ γὰρ Ἀιολεῖς παντελῶς δυϊκὰ οὐκ ἔχουσιν, ὥσπερ οἱ Ῥωμαῖοι ἄποικοι ὄντες τῶν Ἀιολέων. §. 231.

976, 7. κοινῇ] χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον Ἀτρειδῶν γὰρ καὶ συμφάν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ Ἀτρειδῶν καὶ συμφάν.

11. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\upsilon}\varsigma$ τῶν ἔχοντων τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον· ἐπεὶνα γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ $\bar{\iota}$ καὶ οὐ φυλάττουσι τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον, οἷον

ἔχθῦς ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργεῖα δημόν

καὶ

ἔχθῦσι τοῖς ὀλίγοις.

καὶ πάλιν δρυὺς δρυὺς δρυοῖν ὁμοίως διὰ συνεισταμένου τοῦ $\bar{\upsilon}$, παρὰ δρυοῦ καὶ παρὰ πτύκους.

975, 1. Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδόσιος ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος καὶ ἀντομίας φροντίζων. Ἰστί δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως, τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\alpha}$ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνονται, εἰ δὲ ὄξύνονται, περιτοσυλλάβως κλίνονται. τῶν μὲν περισπωμένων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γράς τοῦ Γρά (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λῆς τοῦ Λῆ (τοῦτο δὲ καὶ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει). γέγονε δὲ τοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον. Ἰστί δὴ λῆας λῆας, καὶ κῆσσει τῶν δύο $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\eta}$ μακρὸν γίνεται λῆος, οἷον

λῆος ὑπὸ κῆπης,

καυτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. αὕτη ἡ λῆος γενικὴ μεταγεται εἰς εὐθείαν καὶ γίνεται ὁ λῆος, ὡςπερ ὁ Τρῶς τοῦ Τρῶος καὶ ὁ Τρῶος, ὁ δὲ μῶος τοῦ δμῶος καὶ ὁ δμῶος,

δμῶος ἔχων μακέλλην

ἀπὲ τοῦ δοῦλος. καὶ λοιπὸν κατὰ κῆρσιν Λαρκικὴν τοῦ $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν γίνεται ὁ λῆς, ὡςπερ Μενέλαος Μενέλας, Πτερέλαος Πτερέλας. Αναδράμωμεν ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ περισπωμένων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θῶς τοῦ Θῶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χνῶς τοῦ Χνῶ (οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁ Ἀγήνωρ, ὅθεν καὶ ἡ Φοινίκη ὄχνη λέγεται), ὁ Δῆς τοῦ Δῆ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βῆς τοῦ Βῆ (ἱστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). τὸ δὲ πᾶς ὅτε μὲν ἴστί προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\alpha}$ ποιῶ τὴν γενικὴν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπίθετόν ἴστί καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, οἷον πᾶς πατὴρ· πρὸς γὰρ διάφορον σημαίνόμενον εἰκότως καὶ ἡ κλίσις διάφορος γέγονε. Ἐνταῦθα μὲν περὶ τῶν περισπωμένων. τῶν δὲ ὄξυνόμενων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζᾶς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πράς Πραντός (ἴστί δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκρίβειαν ὄξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται· ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὄγκματι λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ καθόλου ὄξύνεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεσθαι), Φθάς Φθάντος· ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, τοῦτέστι παροξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχει καὶ τὸν τόνον τῆς μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημι δὲ τῆς φθάντος τῆς σημαίνουσης τὸ προληβόντος· ἡ δὲ μετοχὴ βαρύνεται κατὰ τὴν γενικὴν ὁμοίως τῇ σῆας

Φλεγυάς, ὡς παρὰ τῷ κρητῇ

ἢ μετὰ Φλεγυάς μεγαλήτορας·

Τὰ εἰς $\alpha\bar{\alpha}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἔν τε τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβως κλίνονται — οἷον Ἀρβίας Ἀρβίᾱ, Ἐλίβας Ἐλίβᾱ, Ἄρας Ἄρα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥντεκα εὐρεθῆ τὸ ὑ πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$, οἷον Βύζας Βύζαντος, Γύζας Γύζαντος, Πύζας Πύζαντος. ἰστίον δὲ Ἡρωδιανὸς οὕτω κανονίζει ταῦτα.

Τὰ εἰς $\mu\bar{\alpha}$ ὑπὲρ δύο συλλαβῶν, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνήεν καταλήγουσαν, ἅπερ Θελοισι καὶ βραχέεσι παραλήγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον ἀδίμας ἀδάμαντος, Ὀδομάς Ὀδομάτης (ἔστι δὲ ὄνομα Ἰθούης), Γαδύμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θειοδάμας Θειοδάμαντος, Ἀπίμας Ἀπάμαντος, Ἐφρυδάμας Ἐφρυδάμαντος, Ἀλυδάμας Ἀλυδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Ἑρσικῶν ὀνομάτων.“ ἐπεὶ γὰρ καὶ μακρῇ παραλήγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σαλαμας Σαλάμα, Σπιτάμας Σπιτάμα.

τὰ εἰς $\alpha\bar{\epsilon}$ περιστώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικά ἢ ἐπιστάμματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότος, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μὲν οἷον Μηνῶς Μηνῶ, Ζηνῶς Ζηνῶ, Μηνεῶς Μηνεῶ, Κομητῶς Κομητῶ, Φιδιτῶς Φιδιτῶ, Θωμῶς Θωμῶ, Λουπῶς Λουπῶ καὶ τὰ ὅμοια, ὑποκοριστικά δὲ οἷον ὄστρακῶς ὄστρακῶ, πηγακῶς πηγακῶ, λυχανῶς λυχανῶ, ἐπιστάμματα δὲ οἷον καταφυγῶς καταφυγῶ, δακτύας δακτύᾱ, ἀπὸ συμβεβηκότος δὲ οἷον τρέσας τρέσα ὁ δειλός. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον πελεκῆς πελεκῆτος, ἰλῆς ἰλῆτος (σημαίνει δὲ τὸν εὐμενῆ), ἀλλῶς ἄλλαντος, χωρὶς τοῦ ἀτταγῆς ἀτταγῶ· τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται· ἀτταγῆς δὲ ἔστι τὸ ἀτταγινάριον. σιγημέλωτα ἐν τοῖς κυρίοις τὸ Γλιθῶς Γλιθῶτος περιττοσυλλάβως κλίνει· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ $\bar{\tau}$ ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥντεκα εὐρεθῆ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$, οἷον τῷ Χρῆσι, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰτείᾳ, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβείας φρονεῖοντες λέγουσιν ὅτι ἐκφωνεῖται μὲν, οὐκ ἔξακούεται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνῆεν ἔστι, φασί, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῦ, φασί, καὶ ὀργάνου ἤχουόντων ὁ αὐλὸς οὐκ ἔξακούεται διὰ τὸ μέγεθος ἤχου ἔχει

τὸ ἀσθενέστερον καὶ καλύπτει τὸν τοῦ αἰλοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὄντι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ *ι*, ἀσθενέστερον ὑπάρχον πάντων τῶν φωνηέντων, ἥτινα εὐρεθῆ μετὰ τοῦ *α* μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ *η* ἢ μετὰ τοῦ *ω* ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οὐκ ἰσακούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. ὅτι δὲ τὸ *ι* ἀσθενέστερον ἴστι πάντων τῶν φωνηέντων, δηλον ἐντεῦθεν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικά μὲν εἰσι ταῦτα, *α* *ε* *η* *ο* *ω*, ὑποτακτικά δὲ δύο, *ι* καὶ *υ*. καὶ τὸ *υ* δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλῶν εὐρίσκειται τοῦ *ι* προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ μῦθῳ καὶ ἄρκυα καὶ νῆος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ *ι* καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἴστι, δηλον ὅτι ἀσθενέστερον ἴστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον,” ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς ταῖς εἰς *ω* ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ *ι* (τῷ Ὀμήρῳ γὰρ φασὶ καὶ τῷ σοφῷ χωρὶς τοῦ *ι*), καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς *η* ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ *ι* (τῇ Ἑλένῃ γὰρ φασὶ καὶ τῇ Πηνελόπῃ χωρὶς τοῦ *ι*). ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον.” ἴστι γὰρ ὁ ζελέας τοῦ ζελέι τῷ ζελά (οὗτω δὲ λέγεται κατὰ Θρόικας ὁ οἶνος), καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εὐρίσκειται παρ’ Ἐυριπίδῃ χωρὶς τοῦ *ι*. ἀστυλαὶ γὰρ βουλόμενος τὸ *α* οἱ προσγράψαι τὸ *ι*, οἶον

ταῦτόν ποιεῖ τὸ *ι* ἄτικόν τῷ ζελά. οὖν γὰρ κεραννοῖς.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεπονηθέντων.” ἴστι γὰρ τῷ κυανοχαλίῳ καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ κυανοχαλίῳ καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ *ι*, οἶον ὡς παρὰ Ἀντιμύχῳ
πατρὶ τε κυανοχαλίῳ Ποσειδάωνι πεποιδῶς.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς *αῖ* ἀφαιρεῖται διπλαθεῖν περὶ τῶν εἰς *εῖ*, ἐπειδὴ μετὰ τὸ *α* φωνῆεν τὸ *ε* ἴστι. — ἀλλ’ ἐπειδὴ οὐδὲν ἴχομεν εἰς *εῖ* ἄρσενικόν ἐπὶ εὐθείας ἐνικής, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῆ ἀπὸ Δωριέδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, ταύτου χάριν διέλαβε περὶ τούτων. πρόσκειται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῆ ἀπὸ Δωριέδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον,” ἐπειδὴ πολλῶν οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς εἰς τῶν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἀποβύλλουσι τὸ *ι*, οἶον χωρὶς χαρφίς, τιμήεις τιμήεις, Μαλόεις Μαλόεις. τοιοῦτοι γὰρ εἰσι καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

ὁ δὲ αἰδῶν Μαλόεις ἦλθε χορός

ἔντι τοῦ Μαλόεις. Μαλόεις ἴστιν ὁ Αἰθίοβος.

25. τὰ εἰς ἧς μονοσύλλαβα, ἂν μὲν περισπῶνται, ἀπόβολῃ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιούσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ. ταῦτα δὲ παραλόγως ἔχουσι τὴν γενικήν εἰς ἧ καταλήγουσιν· οὐδέποτε γὰρ εὐρίσκεται γενική εἰς ἧ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τούτων τῶν δύο· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἂν δὲ ὀξύνονται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σητός (ἴσφι δὲ εἶδος σκώληκος), Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, θῆς θητός (σημαίνει δὲ τὸν μύσθιον), γῆς γητός (γνήτες δὲ λέγονται οἱ Ῥόδιοι καὶ Ἰγνητες οἱ γνήσιοι Ῥόδιοι, ὡσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἐγκρης Ἐγκρητος).

28. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν Ἑλληνικὴν οὐ δύναται γραφεῖσθαι διὰ τοῦ $\bar{\tau}$ ἀλλὰ διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ · οὐδέποτε γὰρ γενική διὰ τοῦ τος κλινομένη ἀρσενικοῦ ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσῃ τὸ $\bar{\tau}$, οἷον Λαχτος, λέβητος, Δάρητος, πένητος, τάπητος. πρόκειται „ἀρσενικοῦ“ διὰ τὰ παρὰ τοῖς Λωρικοῖσι θηλυκά· τὸ γὰρ Θέμις Θέμιδος Θέμιτος λέγουσιν οἱ Λωρικοῖς — καὶ τὸ Ἀρτεμις Ἀρτεμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χάρις χάριδος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῖν οὕτως ἰκεκράτησε λέγεσθαι. ὥστε οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικὸν ὄν καὶ μὴ ἀπὸ Λωρικός διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὡσπερ τὰ θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἴσφι θηλυκόν), οὐ δύναται γραφεῖσθαι διὰ τοῦ $\bar{\tau}$. τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθη κλινόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὐρίσκεται γὰρ Κόμου, ἢ γενική, Ἰωνικῶς δὲ καὶ Κόμεω· εὐρίσκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λόγῳ τῶν λαμβικῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ, δημηχθέει χελλῶνα κακόνημόν τε Κόμητα. μετρέεται δὲ κατὰ συνίζησιν, τουτέστι τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\alpha}$ εἰς μίαν σύλλαβην, οἷον δημε. χθω χε. λωα. Conf. Etym. M. p. 527.

978. 9. πρόκειται „βαρίτονα“ διὰ τὰ περισπώμενα, διὰ τὸ Σωκλῆς Σωκλοῦς, Προκλῆς Προκλοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικήν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμητός καὶ φθαγγῆς φθαγγήντος. f. 49 et 50; f. 89 διαφῆς διαφῆντος, f. 92 ὦ τιμῆν, 116 φωνῆς ἦντος.

σησημειῶται ἐν τῷ κανόνι τούτῳ τὸ μάθης μάθητος διὰ τοῦ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον) καὶ τὸ Μίλης Μίλητος (ἴσφι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ μὲν εἰς Μέλης ἰσούει, ὁ δὲ ἄλλος Μίλης), καὶ τὸ Μόργης Μόργητος

(ἴσται δὲ ὄνομα ἰθύνου· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τρυγῶδός τῆς Ἰλαίας ἐκείνου γὰρ ἡμόρητος λέγεται), *Ναθῆς* *Ναθήτος* (ἴσται δὲ ὄνομα κύριον), καὶ τὸ κούρης κούρητος (σημαίνει δὲ τὸν νεώτερον) καὶ τὰ Ὀπλῆς Ὀπλήτος καὶ τὸ Πύρητος Πύρητος (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια).

21. τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς ἣ ἔχει τὴν κλητικὴν, οἷον ᾧ Πέρση, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ

ᾧ Πέρση σὺ δὲ ταῦτα τέφ' ἔγκυ·θεο θυμῷ.

σημειούμεθα παρ' Ἡρακλείδῃ ἐν τοῖς περὶ χρησμῶν ὅτι περὶ γὰρ λέγουσὶ τινες πεπλανημένα εἶναι τὸ ᾧ Πέρση ποικιλόδιφθε, ἢ ἀπὸ χείρας ἔχουσαι. ἴσται γὰρ ἐνταῦθα ἰθύνων καὶ εἰς ἣ καταλήγει ἡ κλητικὴ.

σημειούμεθα τὸ λάγνης λάγνου ᾧ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυβαίλλῳ· ἔχει δὲ οὕτως ἴθι δεῦρο ἀφελὸς λάγνου ταχυπάκιλα. (Pervertit haec Sturz. ad E. M. p. 607, 19.) καὶ τὸ πυραΐγμης πυραΐγμου ᾧ πυραΐγμα καὶ τὸ μενέγμης μενέγμου ᾧ μενέγμα.

παρὰ τῷ ποιητῇ ᾧ φιλοθεροσίτη φιλοκέρτομε, κατόλιγε τοῦ ἀπλοῦ διὰ τοῦ ᾧ ἔξενεχθέντος παρ' αὐτῷ, οἷον θεροσίτ' ἀκροτόμυθε.

30. δεῖ τοῖς ἑνα κατὰ τὸ τέλος ἔχουσι τὸ οὐδέτερον. τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Κλεοφόντης Κλεοφόντου· τοῦτο γὰρ παρ' οὐδέτερον, φημι δὴ τὸ κλέος, ἴσται συντεθειμένον, καὶ ὁμῶς οὐκ ἔχει εἰς οὖς τὴν γενικὴν.

31. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ χαρακτήρ κωλύση,” διὰ τὸ Ἀμέλης Ἀμέλητος καὶ ἀμένης ἀμένητος· ταῦτα γὰρ παρ' οὐδέτερον εἰσι συντεθειμένα, φημι δὴ τὸ μέλος καὶ μένος (cod. τέλος), καὶ ὁμῶς οὐκ ἔχουσιν εἰς οὖς τὴν γενικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦ πος κλίνεται. καὶ ἴσται εἰπεῖν ὅτι ἐπέπεσον χαρακτήρι τοιοῦτον. εἰσὶ τινὰ εἰς ἣς ἔχοντα πρὸ τοῦ ἧ ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ εῖ μῆτε τὸ ὄ μῆτε τὸ ᾧ μῆτε τὸ φ, ἢ τινὰ διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον Ἐπιάλῃς Ἐπιάλητος, Ἰπέρῃς Ἰπέρητος (εἰσὶ δὲ ὀνόματα κύρια), Ἀέλης Ἀέλητος (ἴσται δὲ ὄνομα ποταμοῦ), ὕψικέρῃς ὕψικέρητος (σημαίνει δὲ τὸν ἐν ὕψει κεκτῆ- μένον τῷ κίρατο), Καβάρῃς Καβάρητος (ἴσται δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Κεφάλῃς Κεφάλητος (ἴσται δὲ ὄνομα κύριον). οὕτως οὖν καὶ Ἀμέλης Ἀμέλητος (ἴσται δὲ ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει δὲ τὸ παιδίον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος).

32. οὐ καλῶς ἐσημεώσατο αὐτό· τὸ γὰρ ἀγκυλοκέλλης οὐκ

ἰστί σύνθετον· ἀλλὰ παρασύνθετον, ὡς γὰρ παρὰ τὸ ἕϊγος γίνεται δύσριγος καὶ παρὰ τὸ θάρσος, ὅθεν ἰστίσι Ἀβολικῶς θάρσος, εἰς οὐ ἰστί καὶ θειράτης, Ἀλλήθερος, καὶ παρὰ τὸ ἕϊφος ἄϊφος σύνθετον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χέϊλος ἀγκυλόχειλος σύνθετον, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἀγκυλόχειλος συνθέτου γίνεται παρασύνθετον ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου, καὶ ἔγραψε καὶ ὁ εἰς τὸ ἦ, φυλάξαν τὴν αὐτὴν κλίσιν. τούτου χάριν οὐκ ὀξύνομεν αὐτὸ ἀλλὰ βαρύνομεν.

979. 6. ἰστίον δὲ ὅτι αἱ Ἀθηναῖσι καὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς ἡς, εἰς οὐς ἐχόντων τὴν γενικὴν, εἰς ἣ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ εἰς ἣ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τῶν Δημοσθένων ὁ Δημοσθένης, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τῶν Διομήδων ὁ Διομήδης, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τῶν Ἀριστοφάνων ὁ Ἀριστοφάνης.

δεῖ παραφυλάσσειν τούτο ὅτι οἱ ἕξος ἔχοντες Ἀττικοὶ ποιεῖν τις αὐτὰς ὁρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Ἄσας καὶ ὁ Ἄσας, ὁ Θάσας ὁ Θάσας, ὁ κοχλίας ὁ κοχλίας, ἐπὶ τῶν εἰς ἡς, εἰς οὐς ἐχόντων τὴν γενικὴν, κυρίων εἰς ἐνδρακονταῖς ποιοῦντες ὁμόφωνον τὴν γενικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Δημοσθένης, ἀλλ' ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Διομήδης καὶ ὁ Δημοσθένης. δεῖ δὲ προσθεῖναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς ἡς, εἰς οὐς ἔχουσι τὴν γενικὴν, οὐσὶ παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν ὁρθὴν καὶ κλητικὴν, οἷον ὁ Νικολῆς ὁ Νικολῆς, ὁ Περικλῆς ὁ Περικλῆς, ὁ Σοφοκλῆς ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Πρακλῆς ὁ Πρακλῆς. πρόσκειται ἄνωτέρω „καὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχῆς ὁ δυστυχῆς, ὡς παρὰ Μενέδημον.

ὁ δυστυχῆς, καὶ οὐ καθ'εὐθείας;

8. δεῖ γνωσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυνόχοις τὰ δύο εἰς ἡ κλητικὰ, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένη, Διομήδης Διομήδην, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις, Διομήδεις Διομήδεις, σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυνόχοις ἐνδρακονταῖς τὰ δύο εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κλητικὰ, ὡς παρ' Ἀισχίνην τῷ Σωκρατικῷ τούτῳ τῷ κόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Ἀκαδαμειῶν), καὶ ἐν ταῖς πληθυντικοῖς εἰς ἡ, οἷον ἐπίτες ἐπίτες καὶ βασιλεῖς βασιλεῖς· ταῦτα δὲ Ἀττικὰ εἰσι, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν εἰς εὐς τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μηδεὶς οἰεῖται ὅτι τὸ Δημοσθένεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθέ-

σεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους γέγονε κατὰ κράαν τοῦ ε̄ καὶ ἄ εἰς τῆς ε̄ διφθογγας: τὸ γὰρ ε̄ καὶ ἄ εἰς ἡ κινῶνται, οἷον τέτεια τείχη, βέλεια βέλη. ἔλλα δὲ λέγω ὅτι ὁμογραφία ἐστὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, πᾶσαι εὐθεῖαι πληθυντικῶν εἰς σ λήγουσαι, καὶ συνακρουμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ὁμόφωνον, ἑκάη δηλονότι, καὶ τὴν κλητικὴν, οἷον σὲ βότερος ποὺς βότερος ἄ βότερος, οἱ βοῦς τοὺς βοῦς ἄ βοῦς, οἱ ἰχθύς τοὺς ἰχθύς ἄ ἰχθύς, οἱ ἡδεῖς τοὺς ἡδεῖς ἄ ἡδεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς ἄ εὐγενεῖς, οἱ εὐφρεῖς τοὺς εὐφρεῖς ἄ εὐφρεῖς. αὐτως οὐκ καὶ οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ἄ Δημοσθένεις. — — δὲ δὲ γινώσκω ὅτι οἱ Ἄττικοι ταῦτα τῶ λόγῳ οὐκ ἀκολουθοῦσιν. ἐμῖνοι γὰρ ἐπὶ τῶν εἰς τὰς συνακρουστικὰ τὰ δύο ε̄ ε̄ εἰς τὸ ἦ ἐν τῇ εὐθείᾳ πᾶν πληθυντικῶν, οἷον ἐπιεῖς ἐπιπῆς καὶ βασιλέες βασιλῆς, οὐ ποιοῦσιν ἐμπόρωνος τὴν αἰτιατικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ἦ.

δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκω ὅτι οἱ Ἄττικοι ἐπὶ τῶν εἰς ἡς, εἰς οὐς ἔχοντες τὴν γενικὴν, καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ἄ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τοὺς Δημοσθένεις, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τοὺς Ἀριστοφάνεις, ὁ δαδευατῆς τοῦ δαδευατῆτος τοὺς δαδευατῆτας, ὁ ἐπιτάτης τοῦ ἐπιτάτου τοὺς ἐπιτάτας, ἡς δὲ εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς ᾱ διφθογγῆς ποιοῦσιν ἐπὶ ταῦτων, οἷον οἱ Δημοσθένεις, οἱ Ἀριστοφάνεις, οἱ δαδευατῆται, οἱ ἐπιτάται.

24. ὅμοια ἀδελφ] δηλονότι κέραι — τὰ γὰρ ἐπίθετα μίαν ἔχουσι εὐθείαν τὴν ἐντελῆ μόνην· συναρτημένῳ τῶν οὐκ ἔχουσι, οἷον ἀκλεῖς, δυσκλεῖς, ἀγακλεῖς.

πᾶν ὄνομα ποσοῦλλαβον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον χθών ἀντόχθων, καὶς εὐκαις, Θρηξ Σαμόθραξ, δαῖς ὁμοδαί, κλεις κατάνκλις, πούς ἀπονος, χωρὶς τοῦ πρῶτος ποικιλιῶς, πολὺν πῆδῶ κῆς τὴ Μέλαιναί. τὸ δὲ Μέλαιναί τόπος ἐπὶ τῆς Ἄττικῆς. Conf. Etym. M. 639, 49.

980, 1. Ἡρακλέους] καὶ Ἡρακλῆος πρῆκτικῶς, οἷον τῆχος ἐκ ἀμφίχυντον Ἡρακλῆος Θεῖοιο.

2. Ἡρακλέης καὶ Ἡρακλῆ ποιητικῶς. Ἡρακλέε καὶ Ἡρακλή, καὶ Ἄττικῶς Ἡρακλήν, καὶ Ἡρακλῆ ποιητικῶς.

3. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς ὁ Ἡρακλέης. 6. Ἡρακλέϊον καὶ Ἡρακλήϊον. 8. Ἡρακλέες καὶ Ἡρακλήες. 9. Ἡρακλεῶν καὶ Ἡρακλήων. 10. Ἡρακλέας] Ἡρακλῆς κατὰ κράσιν τοῦ εἰ καὶ α̅ εἰς α̅ μακρόν. 11. Ἡρακλέες καὶ Ἡρακλήες. 14. Ἡρακλής] καὶ Ἀττικῶς ὁ Ἡρακλῆς, ὡς περ καὶ Δημοσθένη. 18. Ἡρακλεῖς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλεῖς.

19. Ἡρακλεῖς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆς.

22. τὰ εἰς ἰς ὀνόματα Αἰγύπτια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνοται, οἷον Σόϊς Σόειος, Ἀθλίβις Ἀθλίβεως, Σόϊς Σόειος, Θυμίς Θυμῶς, Ταμιάθις Ταμιάθιος [Σόϊος, Σόϊος, Θυμίος, Ταμιάθιος f. 109.] ἔστι δὲ ταῦτα ὀνόματα πόλεων Αἰγυπτίων. πρόκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὸ Μέμφις· ὅτε μὲν ἔστι Μέμφιος σσημαίνεται, ὅτε δὲ ἐν τῇ χρήσει Μέμφιδος. ἔστι γὰρ Αἰγύπτιον ὄνομα· σσημαίνεται τὸ Βούσις Βουσίσιος καὶ Ὀσίρις Ὀσίριδος· καὶ ταῦτα γὰρ Αἰγυπτίων εἶσι καὶ ὅμως διὰ τοῦ ὅς κλίνοται. Id. f. 54.

Τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἂν μὲν θηλυκοῦ μότου γένους γίνονται, τῆν του ἁπλοῦ φυλάττουσι κλίσει, τογτέστι διὰ καθαροῦ τοῦ ὡς κλίνοται, οἷον πόλις πόλιος ἀροπόλιος, Καλλιπόλις Καλλιπόλιος, Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλιος· ἂν δὲ ἀρσενικοῦ μότου γένους γίνονται ἢ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ὅς κλίνοται, ἀρσενικοῦ μὲν μότου γένους, οἷον ὁ Σάπολις τοῦ Σωπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα κυρίου κυμακοῦ), ὁ Ἀγροπόλις τοῦ Ἀγροπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ καὶ Ἀγροπόλιος εὔρηται παραλόγως), ἀρσενικοῦ δὲ καὶ θηλυκοῦ οἷον ὁ φιλόπολις καὶ ἡ φιλόπολις—τοῦ φιλοπόλιδος ἢ φιλοπόλιδος, ὁ ἄπολις καὶ ἡ ἄπολις—τοῦ ἀπόλιδος καὶ τῆς ἀπόλιδος. Id. f. 55.

24. μενδῖς μενδίδος μενδίδι μενδῖν μολῖς μολίδος μολίδι μολῖν, ἀταρτίδος ἀταρτίδι ἀταρτίων. ταῦτα δὲ εἰσιμ ὀνόματα δαιμόνων τιμωμένων παρὰ Θραξίαν.

25. τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σσημασμένα] εἰσι δὲ ταῦτα, Χάρυβδις Χαρύβδιος, Σάρδις Σάρδιος, ταῦτα γὰρ οὐκ ἐκλήθησαν διὰ τοῦ ὅς διὰ τὴν κωκυφωσίαν· εὔρησκειτο γὰρ ἀλλεπάλληλον ἐν δ, ὡς περ ἔστι κακόφωνον. τούτοις ἠκολούθησε κατὰ τὴν κλίσει καὶ τὸ Τράλλις Τράλλιος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλιος Ἰωνικῆς. ἔτι σσημαίνεται καὶ τὸ Σκῆψις Σκῆψιος καὶ τὸ Ἐπίσκηψις Ἐπισκῆψιος·

ὀνόματα δὲ εἰσι ταῦτα πόλεων Τρωϊκῶν· καὶ τὸ Ἀχαιεὺς Λαχίσιος· καὶ τὸ Νέμεσις Νεμέσιος καὶ τὸ Ἐπίκτησις Ἐπικτήσιος· εἰσι δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια.

σημειῶνται ὁ Ἦρος καὶ ὁ Ἀρνάδιος τινα εἰς ἑς κύρια ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κληρόμενα· εἰσι δὲ ταῦτα Ζήνης Ζήμιος, Ὀφιοῦ Ὀφιος, Σέντις Σέντιος, Πόλις Πόλιος, Ἀνάχαρις Ἀναχάριος, Σύβαρις Συβάριος, Τράλλις Τράλλιος, Τάξις Τάξιος, Ἄγις Ἄγιος καὶ Ἄγιδος, Θαμύρις Θαμύριος καὶ Θαμύριδος, Ἀγησάκις Ἀγησάκιος καὶ Ἀγησιπόλιδος, Γαῶσις Γαῶσιος. εὐρέσθη δὲ καὶ τοῦ Βουσίρις ἢ δοτικῆ τῆ Βουσίρι· ὡς ἀπὸ τοῦ Βουσίριος Βουσίρι καὶ κατὰ κρῆσιν τῶν ἴδιο ἢ εἰς ἑν ἰ, δηλονότι μακρόν, Βουσίρι, — καὶ τοῦ Κλεόβις Κλεόβιος Κλεόβρι Κλεόβρι.

981, 8. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῇ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τέσσαρά τινα, ἕνα εὐρεθῆ ἕγησις ὁ κανών, „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὸ τίς τινός, „μὴ ὄντα διατάληκτα” διὰ τὸ δελφίς δελφίνος, „ἄρσεικόν” διὰ τὸ ἄσπις ἄσπιδος, μῆσις μῆνιδος, „ἄπλα” διὰ τὸ λευκοσπίς λευκόσπιδος.

τὸ πόλιος διὰ τοῦ ἦ καὶ ὀ, οἷον ἀγροῦ νόσφι πόλιος, οὐκ ἔστιν Ἰωνικόν, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ τοῦ ἰ γέγονε κατ’ Αἰολικὴν τροπὴν τοῦ ἰ εἰς τὸ ἦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμμύθιον ψημύθιον καὶ ἀπτίες ἀπτήρις.

9. πρόσκειται „μὴ ὄντα παράνομα μακροπαράληκτα” διὰ τὸ γύννης γύννιδος καὶ λάτρις λάτριδος καὶ εὔνης εὔνιδος.

τὰ παρὰ τὸ μέντις σύνθετα διὰ τοῦ ὄος κληρόνται, οἷον κοσμομαντις κοσκινομάντιδος, ἀλευρόμαντις ἀλευρομάντιδος, πρόμαντις προμάντιδος.

20. ὄφις καὶ ὄφει καὶ κατὰ κρῆσιν ὄφη· ὄφριον καὶ ὄφριον καὶ ὄφριον· ὄφει καὶ ὄφει καὶ ὄφει καὶ ὄφει. 21. ὄφιος καὶ ὄφιος καὶ κατὰ κρῆσιν ὄφιος· ὄφριον καὶ ὄφριον.

27. οὐ μόνον διχῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ τριχῶς· λέγεται γὰρ καὶ ὡ χαρίεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ Ἀπτικῶς.

28. δεῖ προσθεῖναι „κοινολεκτούμενα” διὰ τὰ Αἰολικῆ· οἱ γὰρ Αἰολεὺς τὸ τάλας λέγουσι καὶ τὸ Θόας Θόαις — καὶ ὁμοως — οὐ λέγουσιν ὡ τάλα καὶ ὡ Θόαις, ἀλλ’ ὡ τάλαν καὶ ὡ Θόαν.

982, 7. ποῖον δὲ ἀναλογώτατόν ἐστιν, εἴτε τὸ χαρίεσσιν εἴτε τὸ χαρίεσσιν, ἐν τῇ ὀνοματικῇ τοῦ Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ φιλον, μαθησέμεθα· ἴσταν δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ περὶ τοῦ

ἢ οὐ ὕδαρ μοτοβέβλω, ὡς αὐ δεῖ δὴ τῶν. οὐ σσ τὰς τοιαύτας
δοτικὰς προφίρεσθαι ἀλλὰ δεῖ ἐνός, οἷον χαρίεσι τιμήσει ὡπερ
Πλάτωνι Πύρασι Δημοσθένεσι.

12. τὰ εἰς εὐς πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται. κλίσεις γὰρ διὰ τοῦ
εῖ καὶ ὀ ποιῶς, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλέος· καὶ διὰ τοῦ εῖ καὶ ὠ Ἀτ-
τικῶς, οἷον Ἀχιλλῆως, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ ἦ καὶ ὀ παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις Ἴωσιν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλέος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν, ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προκαροῦνουσιν, Ἀχιλ-
λος καὶ βασιλος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἴωσι δὴ τῆς εἰ διφ-
θόγγου καὶ ὀ, οἷον Ἀχιλλῆος καὶ βασιλέως· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ
τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν, ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προκαροῦνου-
σιν, Ἀχιλλῆος καὶ βασιλέως λέγοντας· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτικῶς διὰ
τοῦ εῖ καὶ ὀ, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλέος. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ζεὺς
Βοιωτικῶς γινόμενον κατὰ τὴν γενικὴν Διός διὰ τοῦ εῖ καὶ ὀ. τὸ
γὰρ ζ εἰς τὸ δ τρέπεται Βοιωτικῶς, οἷον Ζῆθος Ἀθήθος (ἴσθι
δὲ ὄνημα κίρον) καὶ τὸ ζυγός ὄνυγος. οὕτως καὶ τὸ Ζεὺς Διός. καὶ
λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Διός γίνετο ἡ γενικὴ ἠκαλούθως διὰ τοῦ εῖ
Βοιωτικῶς Διός. Infra f. 107: τινὲς δὲ καὶ τὴν Διός γενικὴν
ἀπὸ τῆς Δις εὐθείας θάλοισι λέγειν τῆς εὐθιμίας παρὰ τῶ Ἐν-
θωνι. — εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς Δις εὐθείας, ὡφείλει μᾶλλον ἔχειν τὸ
εῖ, ὡπερ κίς κίος κίς κίος· εἰ γὰρ καὶ εὐρηται τὸ κίς συντετακ-
μένον ἔχον τὸ εῖ, ὡς ἐπὶ τοῦ ὡςτε κίς ἡνυγέας ποιητικῶς ὡς
παρ' Ἐμφροῦσι ἐν μομφοσίᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ αἰ ἐπιθίοναι βῶν. κίς,
καὶ πάλιν πάροι τε κίς τε, ἀλλ' οὐδὲν καὶ ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό,
ὡς ἐπὶ τοῦ κίς μέντοι κίςσιν. ἡ δὲ Διός γενικὴ οὐδέποτε ἔχει
αὐτὸ ἐκτεταμένον. Et f. 119: ἐκείνος γὰρ ἐκλάσαστο τὴν Δις εὐ-
θείαν πρὸς τὴν Διός γενικὴν, ἵνα τομοσθῆ ἀπόλαυθος εἶναι ἡ
γενικὴ.

16. ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν τῶν γινόμενων κατὰ ἀνακλισθῆν ἐν τῇ
γενικῇ τοῦ εῖ καὶ ὠ εἰς τὸ ὠ, οἷον τοῦ Ἐρετριώος τοῦ Ἐρετριῶος,
τοῦ Στειριῶος τοῦ Στειριῶος, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς αἰτιατικὰς συνα-
λείφοντες εἰς ἃ μόνον ποιοῦσιν αὐτάς, οἷον τὸν Ἐρετριᾶ τὸν
Ἐρετριᾶ, τὸν Στειριᾶ τὸν Στειριᾶ, καὶ οὕτως καὶ εἰς ἦ.

19. τὸ Πηλιε τὸ Πηλιῆ. ἡ γενικὴ τῶν δυτικῶν οὐ συνακλιεῖται
ἐνταῦθα, ἡραδῆ οὐτε ἡ γενικὴ τῶν ἑσικῶν συνακλιεῖται.

ἢ Πηλιε ὡ Πηλιῆ. ἀραδῆ.

20. οἱ Πηλιεὶ καὶ οἱ Πηλιεῖ. ἴσθησιν ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς εὐς κν-

ρίων ἢ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν τα δύο εἰ εἰς τὴν εἰ διφθογγον συναλείφει-μόνος, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων εἰς τὴν εἰ διφθόγγον συναλείφει τὰ δύο εἰ καὶ εἰς τὸ ἦ Ἀττικῶς, βασιλείς βασι-
λεῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ βασιλῆς Ἀττικῶς διὰ τοῦ ἦ. ἢ δὲ τούτων αἰτιατικὴ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου μόνως λέγεται, οὐκ ἐτι δὲ καὶ διὰ τοῦ ἦ. — σημιούται δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοὺς βασιλῆς διὰ τοῦ ἦ γραφομένους κατὰ τὴν αἰτιατικὴν, οἷον

τοὺς τε διστάρχας ἄλλισας βασιλῆς.

Ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι τοὺς νομῆς διὰ τοῦ ἦ.

23. δεῖ παραφυλάττασθαι τὸ νῆσι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· φρεῖ γὰρ ἐντὶ νῆσιν νῆσις γὰρ ἔστιν ἢ εὐθεία. ἔχει δὲ ἀπολογίαν τοιαύτην. ἐπειδὴ πάντων τῶν εἰς εἰς κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ εἰ καὶ ᾠ γινόμενων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῦτο μόνον οὐκ ἐγένετο διὰ τοῦ εἰ καὶ ᾠ κατὰ τὴν γενικὴν παρ' αὐτοῖς, εἰκότως παραήλαξε καὶ κατὰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

24. τοὺς Πηλείας καὶ Πηλείας.

33. ἰστέον ὅτι οὐ συναίρεται ἐπιταῦθα ἢ εὐθεία τῶν δυϊκῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὸ ἦθε τὸ ἦθη, ὡς περὶ τὸ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ τραχὺς μόνον εὐρίσκειται συναρούμενον κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν εἰς τὴν εἰ διφθογγον παρὰ Ἰωνι τῷ τραχίῳ, οἷον τὸ τραχίε τῷ τραχί.

983. 5. τὰ εἰς ὑς ὑπὲρ μιαν συλλαβὴν περισπώμενα, εἰ μὲν ᾤσιν ὑποκοριστικά, ἀπόβολῃ τοῦ σ ποιούσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ Καρῦς τοῦ Καρύ, ὁ Λαρδύς τοῦ Λαρδύ, ὁ Κλιωσὺς τοῦ Κλιωσύ, ὁ Καρδύς τοῦ Καρδύ, ὁ Διονύς τοῦ Διονύ.

ἰστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς ὑς περισπώμενα ὑπὲρ μιαν συλλαβὴν ὄντα ὑποκοριστικά· εἰσιν, οἷον ὁ Καμμύς, ὁ Κλιωσὺς, ὁ Διονύς, ὁ Λαρδύς, χωρὶς τῶν τριῶν τούτων, φημι δὲ τοῦ ὁσφύς ὄσφρς ἰχθύς. τὸ γὰρ ἰχθύς, εἰ καὶ παρτέθειται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ ὡς περισπώμενον, ἀλλ' οὐκ οἱ περισπᾶται ἀλλ' ἐξύνεται, ὡς φησιν ἐν τῇ καθόλου.

ταῦτα δὲ τὰ εἰς ὑς ὑποκοριστικά· εἰς τὰ ἐντὶ ἀλλένεται μόνον.

ταῦτα δὲ τὰ ὑποκοριστικά οὐκ ἔχουσι τὸ εἰ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν· τῷ Καμμῷ γὰρ καὶ τῷ Κλιωσῷ καὶ τῷ Διονύ καὶ τῷ Λαρδύ χωρὶς τοῦ εἰ, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐν τέλει λέξεως ἢ ἐν διφθογγος εὐρίσκειται.

16. ἰστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βουῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῃ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

17. ἰστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς οὐς ὑπᾶ περισπῶνται χωρὶς τῶν δύο τοῦτων, τοῦ κούς καὶ ὀδούς· ταῦτα γὰρ δέξονται. ὄθεν διὰ τὸ δέξασθαι αὐτὰ καὶ τὴν κλισίαν ἤλλαξαν — ὅπου γὰρ εἰς ἔν ἡμάρτηται τι, ὁμοίως ἡμάρτηται καὶ εἰς ἄλλο.

19. σπανιωτέρα ἔστιν ἡ εἰς ᾧ, οἷον τὸν βόα· εὐρέθη δὲ σπανιωτὸς παρὰ Φερεκύδει τῷ Ἀθηναίῳ. — ἐπὶ δὲ τοῦ χροῦς καὶ χροῦς τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰς ᾧ ἔστιν ἐν πλάτει, οἷον χροῖα καὶ χροῖα, μήτις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη,

ἡ δὲ εἰς ᾧ σπανιωτέρα, οἷον χροῦν καὶ χροῦν.

21. σπανία ἔστιν ἡ χρῆσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὐρηται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνοῦσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὲ τῆς τῶς βοῦς, πλαταῖα ἔστιν ἡ χρῆσις, ὡς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος

θῆς τῶν ἄγρους καὶ πρόβατα καὶ βους
καὶ παρὰ τῷ Ἡρακλείδῃ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης.

22. ᾧ βόες καὶ ᾧ βοῦς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

24. ὁ νόος τοῦ νόου κλίνεται κατὰ τὸν λόγον συναμείβεως, οἷον ὁ νόος τοῦ νόου ὁ νοῦς τοῦ νοῦ. εὐρίσκεται δὲ ἐν τοῖς χρημασίῃς τῷ νοτῇ ἢ δοτικῇ, ὡς ἀπὸ τῆς νόος γενικῆς. καὶ τὸ εὐνοῦς τὸ σύνθετον ἰσοσυλλάβως κλίνεται ὁμοίως, οἷον ὁ εὐνοῦς τοῦ εὐνοῦ. ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν οἱ εὐνοὶ ἔστιν· οἱ γὰρ χρῆσάμενοι καὶ εἰπόντες οἱ εὐνοῦς κακῶς ἐχρήσαντο.

κακῶς καὶ παρὰ τὴν ἀναλογία ἐφίλοσοφοι χρῶνται λέγοντες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν, καὶ οἱ νόες τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, καὶ τοὺς νόας τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. σσημελιῶται παρὰ Φιλῆμονι τῷ κωμικῷ οἱ εὐνοῦς. τοῦτο γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ παρὰ φιλοσόφους· εὐνοῦς γὰρ γέγονε κατὰ κῆρσιν.

28. ἄρσενικά] ἄρσενικά ἢ θηλυκά.

984, 10. Τὰ εἰς ᾧ μονοσύλλαβα, εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιούσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ σῶς τοῦ σῶ (ἀντὶ τοῦ ὁ ὕγιης), ὁ Κρῶς τοῦ Κρῶ, ὁ Γνῶς τοῦ Γνῶ, ὁ Κῶς τοῦ Κῶ (ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι ἡρώων ἄρσενικά κύρια, ὁμοφωνοῦνται ταῖς πόλεισι) — εἰ δὲ δέξονται, — περιτοσυλλάβως κλίνονται χωρὶς τοῦ ζῶς· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιῶ τὴν γενικὴν, οἷον ὁ ζῶς τοῦ ζῶ (σημαίνει δὲ τὸν ζῶντα).

12. ἄπειρον ὅτι εὐρίσκειται ἢ δοτικῇ τοῦ ἰδρῶς κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ἰ ἰδρῶ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ
καμῆτω δὲ καὶ ἰδρῶ νολεμῆς αἰεὶ,
καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως τὴν ἰδρῶ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τᾶ, οἷον
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιῶνται κλί-
σιν· τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μῆνω καὶ τοῦ ἤρω λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ· οἱ ἤρωες εὐθεῖα τῶν πληθυν-
τικῶν εὐφῆται κατὰ κῆρσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν, οἷον
οἱ γὰρ ἤρωες ἔγγυς εἰσιν
ἀντὶ τοῦ οἱ ἤρωες.

τὰ εἰς ὡς συνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάτ-
τουσι, κλίσιν, οἷον ἰδρῶς λυσίδρως λυσίδρωτος, ἔρωος χρυσέρως
χρυσέρωτος, γέλωος φλόγελως φλόγελωτος· εἰ δὲ Ἀττικαὶ εἰσιν,
ὑπεβολῇ τοῦ σ ποιούσαι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ δυσέρως τοῦ δύσειρω.

27. σσημειώται τὸ ἀρῶος καὶ λεγῶος περισπῆμενα. ταῦτα
γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ἀρῶος
τὸ κοινὸν ὄρφος βαρυτόνως, τοῦ δὲ λεγῶος λεγῶος ἀξυτόνως.

τὰ πολλὰ εὐρίσκονται παρὰ Ἀθηναίους εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προϋ-
ποκείμενον κοινόν, οἷον κορώνεως, φιβύλεως, δαμαρίππεως, χελι-
δώνεως, ἰέρως. ἔστι δὲ τὸ μὲν κορώνεως καὶ φιβύλεως καὶ δα-
μαρίππεως καὶ χελιδώνεως εἶδη φυτῶν, τὸ δὲ ἰέρως τὸν ἱερέα ση-
μαίνει· ἰέρως γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς. εἰσὶ δὲ καὶ Περσικὰ ὀνό-
ματα καὶ Αἰγύπτια εἰς ὡς λήγοντα, ἅτινα τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐπι-
δέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀττικοῖς· εἰ μὲντοι προκαρθεύονται κατὰ
τὴν εὐθείαν, ὡς περ' οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. ἔστι γὰρ Ἰνα-
ρῶος ὄνομα βασιλέως, Σκαρμιζῶος ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶος, Κα-
κῶος, ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι κύρια. καὶ ἰστέον ὅτι τιτὲς μὲν δέξυ-
νουσιν αὐτὰ, τινὲς δὲ περισπῶσιν. τὸ δὲ Σαβακῶος Ρωμαῖὸς βα-
ρύνει, Σαβάκως λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εὐθεῖα κατὰ τὴν ταυτοῦ. τὸ ἄ τὸ ἄθροι-
στικόν (ἤθρον δὲ σημαίνει τὴν ἄθροισιν) δασύνεσθαι θέλει, εἶον
ἄμαξα, ἄθροον, ἄμα, ἄπας. οὕτως οὖν ἄλε, εἶτε ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἔλθονται καὶ ἄθροίζονται, εἶτε ἐπὶ
τούτου τοῦ ἄλμυροῦ, εἶτε δ' ἡ συνήθεια λέγει ἄλε οὐδετέρως,
σπανίως εἰρημέτρον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἄθροισιν

τινα σημαίνει. εἰ δὲ ἐγένετο ἡ γενική ἄλλος, ἔμελλε φιλοῦσθαι, ἐπειδὴ τὸ $\bar{\alpha}$ λήγον εἰς $\bar{\lambda}$ ἐπιφερομένου δυμφάνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τοῦτέστι τοῦ $\bar{\delta}$ ἢ τοῦ $\bar{\theta}$ ἢ τοῦ $\bar{\tau}$, φιλοῦσθαι θέλει, ὡς ἀλθθακ, Ἄλτς (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ἀλδισκάνειν (σημαίνει δὲ τὸ ἄλλεσθαι).

986, 11. τὰ εἰς $\bar{\alpha}\nu$ λήγοντα εἰ μὲν ὦσιν ἀπλά, δέξονται, οἷον Ἀλκίαν, Παιῖν, Τιτάν, εἰ δὲ ὦσι σύνθετα, βαρύνονται (τοῦτέστι κερδύνονται), οἷον Ἐρμόπων, Ἀντίπαν, Ττανόπαν. μόνον δὲ τὸ κερδάν (σημαίνει δὲ τὸν βάρβαρον) οὔτε ἀπλοῦν ἐστὶν οὔτε σύνθετον, ἀλλὰ παρσύνθετον, καὶ δέξεται. ἔστι γὰρ παρὰ τοῦ Κέρ Καρός Καρὶ καὶ τοῦ βοῆ καριβοῦς σύνθετον, καὶ παρσύνθετον Καριβοῦν, καὶ ἐν συγκοπῇ κερδάν, οἷον ὃ ἔχων φωνὴν Καρός τοῦτέστι βάρβαρον. Conf. Etym. M. p. 490, 57.

23. τὰ εἰς $\bar{\eta}\nu$ λήγοντα μονοσύλλαβα, μὴ ὄντα μόνως θηλυκῆ, ἀλλ' ἢ μόνως ἀρσενικῆ ἢ καὶ ἀρσενικῆ καὶ θηλυκῆ, προσθέσει τοῦ σ ποιῶσι τὴν γενικὴν καὶ τὸ $\bar{\eta}$ φυλάττουσι, δηλονότι ἐν τῇ γενικῇ, οἷον σπλήν σπληνός, σφῆν σφηνός, μῆν μηνός, Ζῆν Ζησός, ῥῆν ῥηνός (σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον, ὡς παρὰ Νικάνδρου αὐτὰρ αὐτοῦ καὶ ῥῆνα καὶ ῥηνόμωστα λαγῶν), χῆν χηνός. τοῦτο δὲ καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται· ὃ χῆν γὰρ καὶ ἡ χῆν. ὅτι δὲ καὶ θηλυκῶς λέγεται, ἰδῆλωσεν ὁ ποιητὴς εἰπὼν

αἰετὸς ἀργῆν χῆνα φέρων ἐνύχθεσι πέλωρον.

27. ἀνχηρῆν] ὃ γὰρ τροχῆλος ἀνχηρὸς καὶ κατὰξερὸς ἐστὶν περὶ τοῦ γὰρ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν

ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν

λέγομεν ὅτι κατὰ ἀντίφρασιν εἶπε, τοῦτέστι μὴ οὔσαν ἀπαλὴν.

987, 3. τῷ πρώτῳ κανόνι ἀντίκειται τὸ εἶρην· τοῦτο γὰρ ὁ Καλλιμάχος διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ἔκλειεν, εἰπὼν ἀλλ' ἀντὶ βρεφείων πολλῶν εἶρηνα μέσων, καὶ ταῦτα μὴ ἔχουτος αὐτοῦ οὐδέτερον παρασχηματισμὸν. καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐποίησεν.

16. οὐ καταλήγουσι φύσει εἰς σ ἀλλ' εἰς ν , τροπῇ δὲ ἐγένετο τοῦ ν εἰς σ κατὰ Ἰωρκιὴν διάλεκτον, ὡς περ ἦν ἦς, ἤρπομεν ἤρπομες, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ἦς χρόνος ἀντὶ τοῦ ἦν χρόνος, καὶ παρὰ Εὐκρίτῳ ἤρπομος ἐκ πόλιος ἀντὶ τοῦ ἤρπομεν ἐκ πόλεως.

27. πάντα τὰ εἰς $\nu\bar{\nu}$ βαρύνοντα, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ παρὰ τοῖς Ἀπολεῦσιν εὐρῆσονται.

οἱ τεχνικοί διαφόρου δόξης ἔχονται περὶ τούτων. ποτὲ μὲν γὰρ δοξάζουσι ὅτι τὰ εἰς νν λήγοντα ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ συστέλλουσι τὸ ν, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἐκτείνουσι αὐτό, οἷον Φόρκυν Φόρκυος, Γόρτυν Γόρτυνος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλιος Κρήτης): ποτὲ δὲ δοξάζουσι ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐκτείνουσι τὸ ν καὶ ἐν τῇ γενικῇ.

29. ἡ αἰτιατικὴ ἢ Φόρκυν θ' Ἰπποθόαν τε ἀπὸ ἄλλης εὐθείως ἔστί, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ Φόρκυς τοῦ Φόρκυος, ὡς περ βότρυς βότρυος.

988, 6. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ αἰθων αἰθωνος” (σημαίνει δὲ τὸν διῦπυρον) καὶ „χωρὶς τοῦ εἰρων εἰρωνος.”

8. Καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου δὲ ὀνόματος παρ' ἡμῖν ἐφύλαξαν τὴν αὐτὴν κλίσην, οἷον Δράκοντος τοῦ Στρατονικέως. πρόσκειται „παρ' ἡμῖν,” ἐπειδὴ οἱ Διολεῖς Δράκοντος εἰρήκασιν τὴν γενικὴν ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος.

9. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ Λίκων Λίκωνος.” ἔστι δὲ ἔθνικόν. τούτο γὰρ ἔχον θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα, οἷον Λάικαινα, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. τὸ γὰρ τέκτων τέκτωνος καὶ γέτων γέτωνος, μὴ ἔχοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ αινα καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ταῦτα κοινὰ εἰσι τῷ γένει, οἷον ἡ τέκτων καὶ ἡ τέκτων, ὁ γέτων καὶ ἡ γέτων, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ παρωνύμως ποιοῦσι ταῦτα διὰ τοῦ αινα, οἷον γέταινα καὶ τέκταινα, ὡς περ καὶ θεὸς λέγουσι καὶ θέμινα· γίναιά μοι τέκταινα βλον δαμάτειρά τε λυμῖο.

10. σησημεῖται τὸ Ἀπολλον καὶ Ποσειδρον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδρον ἐπέμνον.

ταῦτα γὰρ φυλάξαντα τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ αὐτό.

990, 2. πρόσκειται „ἀπλῶ” διὰ τὰ σύνθετα, οἷον διὰ τὸ ἀπόσφαξ ἀπόσφαγος, νεκροβάσταξ νεκροβάσταγος. σύνθετα δὲ δεῖ νοεῖν οὐχὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αξ ἀπλῶν σύνθετα, ἀλλὰ τὰ ἀπ' ἄλλων τινῶν συνεθέμενα. τί γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς αξ ἀπλῶν σύνθετα τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσην, οἷον φύλαξ φύλακος χαρτοφύλαξ χαρτοφύλακος, θώραξ θώρακος λινοθώραξ λινοθώρακος, Φαίλαξ Φαίλακος φιλοφαίλαξ φιλοφαίλακος, ἄραξ ἄραγος φιλάραξ φιλάραγος.

991, 17. τὸ βαῖτυξ βαῖτυγος (σημαίνει δὲ τὴν βδέλλαν, ὡς Ἦρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ φησὶ) καὶ τὸ ἤλυξ ἤλυγος (σημαίνει δὲ τὴν σκιάν)

διὰ τοῦ γ κλιθέντα οὐκ ἀστικαίται ἤμην, ἐπειδὴ μόνως Θηλυκὰ εἶσι.

24. βῶξ βωκός· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃς τις ἰστορεῖται ἔχει βοήν. γὰρ οὗτε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή, βούξ, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ \bar{o} καὶ \bar{a} εἰς $\bar{\omega}$ βῶξ.

26. εὐρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ λεγόμενον ῥῶξ ῥωγός παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

992, 14. τοῦ ἀπλοῦ] λέγω δὴ τοῦ θῆρ θηρός.

Ἰστίον ὅτι τὰ εἰς $\epsilon\rho$ λέγοντα μονοσύλλαβα τρία μόνᾳ εἶδόν, ἐν μὲν Θηλυκόν, τὸ χεῖρ, δύο δὲ ἄρσενικά, τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθεῖρ. ἔστι δὲ ἔαρ ὄνομα ποταμοῦ. τὸ γὰρ φθεῖρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ Ἐνδιμίωτος, διὰ τοῦ \bar{i} λέγεται.

Ἰστίον ὅτι τὸ χεῖρ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ χωρὶς τοῦ \bar{i} λέγεται καὶ μετὰ τοῦ $\bar{\tau}$, οἶον χειρός καὶ χερός, χεῖρ καὶ χερῖ, χεῖρα καὶ χέρη, χεῖρες καὶ χέρεις· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χωρὶς τοῦ \bar{i} χερσὶ μόνως λέγεται.

21. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν φηλάξωσι τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἶον ὡς ἐπὶ τοῦ μῆστωρ.“ τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου τρέπει τὸ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ \bar{o} ἐν τῇ γενικῇ, οἶον

Μῆστορά τ' ἀντίθεον,

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου αἰ παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάσσει τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἶον μῆστωρας ἀντῆς, μῆστωρε φόβοιο, ἀντὶ τοῦ ἐμπειροῦς καὶ ἐπιστήμονος. τοιαῦτα δὲ εὐρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φυλάττονται τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἶον ἠλέκτωρ ἠλέκτωρος, ταλάωρ ταλάωρος. ἠλέκτωρ μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἥλιος, ταλάωρ δὲ τόξον. προπάτωρ προπάτωρος. ταῦτα δὲ ποιητικὰ εἶσιν, ἐπεὶ ἡμῶς διὰ τοῦ \bar{o} δεῖ γράφειν αὐτὰ.

32. Κίονη Κίονος· ἔστι δὲ ποταμὸς Λιβύης. (κατῆλιν κατήλιφος· σημαίνει δὲ τὴν μέσην στέγην ἀπὸ τοῦ πηλοῦ ἢ τινος τριούτου, ἐφ' ᾧ τὰ καταστρώματα τέθενται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τρόπικης τοῦ ἰσοῦ, ᾧ προσδέεται ὁ ἰσός. καὶ Σίλωρ Σιλωρος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κυρτικοῖς εὐρισκόμενον.)

993, 11. Μηδείας] τὸ γὰρ Μηδείης ὑπ' ἔρατι Ἰωνικόν ἔστι.

Ἰητροῦσι τινὲς παρὰ τοῦ Θέλια, ὅτι Θέλιας ἔστιν ἄρα ἡ γενικὴ ἢ Θέλιας. — καὶ τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι Ἰταλικῶς ἔτρεψε τὸ $\bar{\eta}$ εἰς \bar{a} · οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἄποικοι εἰσι τῶν Αἰολέων, οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ $\bar{\eta}$

εις $\bar{\alpha}$ βραχὺ τρέπονται, οἷον Ἀφροδίτη Ἀφροδίτα, νύμφη νύμφα, ὡς παρὰ τῆ ποιητῆ

νύμφα φίλη.

οὐκοῦν ἀνεσταλαμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἢ Θέλια, καὶ δῆλον ὅτι ἀρῶμαι τρέψαι αὐτὸ εἰς τὸ η ἐν τῇ γενικῇ, ὡς περ Μοῦσα Μούσης. οἱ δὲ ἀκριβέστερον δοξάσαντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Δωρικὴν τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν· καὶ δῆλον ὡς ἔχον τὰ $\bar{\alpha}$ μακρὰ φυλάττει αὐτὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέλια Θέλιας, ὡς περ Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶς. ταύτης τῆς δόξης ἐστὶ Στέφανος ὁ τὰ ἔθνη γράψας, καὶ πάνυ περὶ γεννητός κίραξεν ἐν τῇ ταύτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογίᾳ.

994. 19. Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπὸ συναίρεσως λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς $\bar{\omega}$ θηλικῶν ὀνομάτων, οἷον Σαπφῶ Σαπφῶς Σαπφῶς· τινὲς δέ, ὧν ἐστὶ Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Φιλοπόνου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι Ἰσοσύλλαβος ἐγένετο ἢ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ θηλικῶν, τοῦτ' ἐστὶ προσθήσει τοῦ $\bar{\alpha}$, οἷον ἢ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς. τὰ γὰρ εἰς φωνῆν λήγοντα, φασὶ, θηλικὰ μακροκατάληκτα προσθήσει τοῦ $\bar{\alpha}$ παιούσαι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηνᾶ - Ἀθηνᾶς, μῦα - μῦας, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμῆ - τιμῆς. οὕτως οὖν καὶ Ἀητῶ - Ἀητῶς καὶ Σαπφῶ - Σαπφῶς καὶ λοιπῶν τροπῆ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ ἀφθογγον γίνεται Ἀητούς καὶ Σαπφούς. ὥσπερ καὶ πᾶρὰ τὸ $\mu\bar{\alpha}$ τὸ ζῆτῶ, εἰς οὐ καὶ τὸ $\mu\bar{\alpha}$ ἢ ζητητικὴ τοῦ βρέφους, γίνεται μῦσα μούσα κατὰ τροπὴν τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ ἀφθογγον, οἷον ἢ ζητητικὴ τῶν λόγων. ἢ οὖν οὕτω φασὶ γέγονεν ἡ γενικὴ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ θηλικῶν, ἢ ἐκ τοῦ ἰνακτείου ἀπὸ τοῦ Ἀητῶς καὶ Σαπφῶς κατὰ αὐτολήν τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$. καὶ ἐγένετο Ἀητῶς καὶ Σαπφῶς, διὰ τοῦ $\bar{\omega}$, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσύλλαβος κλινομένη μακροκατάληκτῶν θέλει, οἷον μούσα μούσης, Μήδεια Μηδείας, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ὀμηρος Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἄνθρώπου, Αἰνείας Αἰνείου, εἰς ἀνάγκης ἐμεγεθίσθη τὸ $\bar{\omega}$ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ $\bar{\omega}$, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Ἀητούς ὡς περ Ὀλυμπος Οὐλυμπος, τόσος τοῦσος, ὄρεα οὔρεα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λήγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὡς περ ἐντελῆ, οἷον Ἀημοσθένους Ἀημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τούτου οὖν χάριν διῦλσις ἐγένετο τῆς $\bar{\omega}$ ἀφθογγου εἰς δύο $\bar{\omega}$, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Ἀητούς ἢ ἐντελής γενικὴ, ἢ δὲ Σαπφῶς καὶ Ἀητούς κατὰ συναίρεσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ οὐς γενικῆ κέχρηται οἱ Ἰωνεῖς, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Ἀητῶς· τῇ δὲ εἰς οὐς οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Ἀητούς, τῆς Σαπφῶς.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ δοτικὴ ἐστὶ τῆ Σακφῶ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σακφῶ τῆς Σακφῶς τῆ Σακφῶ, ὡςπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῆ τιμῆ. καὶ λοιπὸν συστολήν ἀναδεξαμένη τοῦ ᾠ εἰς ὀ, ἐξεφώνησε τὸ εἶ, καὶ ἐγένετο τῆ Σακφῶ. τινὲς δέ, ὡςπερ καὶ ὁ Θεοδοσίως, νομίζουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς Σακφῶος γενικῆς γέγονεν ἡ δοτικὴ Σακφῶι, τροπή τοῦ ὄς εἰς εἶ, καὶ κατὰ συναφῆσιν τοῦ ὀ καὶ εἶ εἰς τὴν οἶ διφθογγον γίνεται Σακφῶι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι οὐδέποτε εὗρισκομέν ἐν χρήσει ταύτην εἶν δοτικὴν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὀ καὶ εἶ. οἱ δὲ γὰρ ἐδρίσκειται ἐν χρήσει ἡ τρισύλλυβος δοτικὴ ἐπὶ τούτων, φημι δὲ ἡ Ἀητοῖ καὶ Σακφῶι, ἀλλ' ἡ δισύλλαβος, οἷον ἡ Ἀητοῖ καὶ Σακφῶι. Ἰστί δ' ἐπιπέν ὅτι ἀναφῆρανοι τινες τῶν ἑστικῶν μίαν χροῖον διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὀ καὶ εἶ, παρὰ Πινδάρῳ· ἐκεῖνος γὰρ εἶπε τῆ Πυθῶι.

Τὴν Σακφῶα τὴν Σακφῶ] Ἰστέον ὅτι ἴστω ἡ αἰτιατικὴ τὴν Σακφῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σακφῶ τῆς Σακφῶς τῆ Σακφῶ τὴν Σακφῶν, ὡςπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῆ τιμῆ τὴν τιμῆ. καὶ λοιπὸν κατὰ διάλυσιν τοῦ ᾠ εἰς τὸ ὀ καὶ ᾠ γέγονε Σακφῶα τοῦ ᾠ ἀποβληθέντος, ἐπιπέν τὸ ᾠ ὑποβλητικόν ἐστὶ τοῦ ᾠ, οἷον Ξέρτην Ξέρτεια, Πολυδευκῆν Πολυδευκεια, ἢ κα, ἢ κεν ζωῶς ἀμενηνός κα χαλκοῦ τυπῆσιν. τὸ γὰρ μούσα μούσων ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ᾠ καὶ οὐκ ἐστὶ κατὰ πάθος, ὡςπερ τὰ ἄλλα. ἴστω οὖν Σακφῶν Σακφῶα, διάλυσεως, ὡς εἶρηται, γενεῆς τοῦ ᾠ εἰς ὀ καὶ εἰς ᾠ· καὶ λοιπὸν κατὰ κράσιν τοῦ ὀ καὶ ᾠ εἰς ᾠ γέγονε Σακφῶ, ὡςπερ κρείττονα κρείττονα καὶ κρείττω, βελτίονα βέλτιονα βελτίω. ὁ Θεοδοσίως δὲ δοξάζει ὅτι ἀπὸ τῆς Σακφῶι ὀδικῆς γέγονεν ἡ Σακφῶα αἰτιατικὴ τροπή τοῦ εἶ εἰς ᾠ, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ὀ καὶ ᾠ εἰς ᾠ Σακφῶ. καὶ λέγει ὅτι ἡ αἰτιατικὴ συναμφεθεῖσα οὐκ εἴασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῶ λόγῳ τῆς συναμφεθεῖσως κλισθηῖται, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πάσας ἐκλίνας, ἦγον πῶς ἀναλογίαν ἐστικῆς, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἐστικῶν· αὐτὴ γὰρ εἰς τὴν οἶ διφθογγον λήγει. πρὸς ἀναλογίαν δὲ αὐτῆς εἶπερ, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐθῆα τῶν ὀστικῶν ὁμοίως αὐτῇ εἰς ᾠ λήγει, οἷον τὰ Σακφῶ, καὶ λοιπὸν ἀπολούθως αὐτῇ αἱ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. τῶτα μὲν ἐν τοῖσις. Ἰστέον δὲ ὅτι εὗρισκεται καὶ ἄλλη αἰτιατικὴ εἰς ᾠν, οἷον τῆς Ἀητοῖν καὶ τὴν Σακφῶν, ἣτις Ἰωνικὴ ἐστὶ. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι ἴστω τῆς Σακφῶν καὶ τὴν Ἀητῶν ἡ αἰτιατικὴ, καὶ κατὰ τροπήν Ἰωνικῆς τοῦ ᾠ εἰς τὴν οἶ διφθογγος γίνεται τῆς Σακφῶι καὶ

τῆν Ἀητοῖν. Ἰστίον δὲ ὅτι οἱ Μολεῖς καὶ διὰ τῶν ᾠ λέγουσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν εἰς ᾠ θηλυκῶν καὶ βαρύνουσι; οἷον τὴν Ἀητα, τὴν Σαπφει. πᾶσα γὰρ λέξις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρ' ἧ μιν ὀξύνομένη, παρὰ τοῖς Μολεῦσι βαρύνεται, οἷον Ἀηταῖς Ἀηταις, σοφός σοφος, χωρὶς τῶν προθέσεων καὶ τῶν συνδέσμων· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξείαν τάσιν, οἷαν ἀνά, κατά, διά, μετά, αὐτά, ἀνά, πρὸς. „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὰ μονοσύλλαβα· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξείαν τάσιν, οἷον νύξ, στύξ. πῶς γὰρ δύναται τὰ μονοσύλλαβα βαρύνεσθαι;

Ἔξον δὲ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷαν πᾶς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, Ἡρακλέῃς Ἡρακλήῃς, τιμῆις τιμῆς; διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς ᾠ θηλυκῶν αἱ αἰτιατικαὶ ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας συναιρεθεῖσαι οὐ περισπῶνται· ἀλλ' ὀξύνονται, οἷον Ἀητόα Ἀητώ, Σαπφία Σαπφῶ, Καλυψία Καλυψώ. Καὶ ἐστὶν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἡπολογίαν. Πᾶσα πτώσις, ὁμοφώνουσα ἑτέρᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, οἷον ἡ μουσα ᾠ μουσα· ἐπ' ἁμοφόνων μία φωνὴ καὶ εἰς τόνος. ἡ Μῆδεια — ᾠ Μῆδεια. τὸ ἕξλον — ᾠ ἕξλον. οὕτως οὖν τῇ Ἀητοῖ — ᾠ Ἀητοῖ, ὁμοίως τῇ Σαπφοῖ καὶ ᾠ Σαπφοῖ. ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ᾠ θηλυκῶν ἡ αἰτιατικὴ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ (ἡ Ἀητώ γὰρ καὶ τὴν Ἀητώ, καὶ ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ), τοῦτου χάριν καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἀνεδέξατο, καὶ ὀξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. ἡ δὲ εὐθεῖα ὀξύνεται διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν· πάντα γὰρ τὰ εἰς ᾠ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνονται, οἷον Κλειώ, Ἐρατώ, Καλυψώ, Ἀητώ, Σαπφῶ. ὅτι γὰρ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ περισπῶσθαι ἢ ὁμοφονία τῆς εὐθείας, δηλοῖ ἡ αἰδῶ αἰτιατικῆ περισπῶσθαι καὶ ἡ ἡῶ· αὐτὰ γὰρ μὴ ὁμοφωνήσασαι τῇ ἰδίᾳ (αἰδῶς γὰρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα καὶ ἡῶς) περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς συναρτέσεως τῆς γενομένης ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, οἷον ἡῶα ἡῶ, αἰδῶα αἰδῶ. Πρὸςκειται ἀνωτέρω κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ἀγοαῆς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, καὶ οὐχ ὁμοιονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπῶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται. Δεῖ προσθεῖναι τῷ κανόνι τούτῳ, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφώνουσα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν ἀναδέχεται τόνον, χωρὶς τῶν εἰς εὐς γενικῶν τῶν γενομέ-

διὰ τοῦ γ κλιθέντα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μόνως Θηλυκὰ εἶσι.

24. βῶξ βωκός· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃς τις ἱστορεῖται ἔχει βοήν. γέγονε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή, βούξ, καὶ κατὰ κρῆσιν τοῦ ω καὶ α εἰς ω βῶξ.

26. εὐρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω λεγόμενον ῥῶξ ῥωγός παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

992, 14. τοῦ ἀπλοῦ] λέγω δὴ τοῦ θῆρος θηρός.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς $\epsilon\omega$ λέγοντα μονοσύλλαβα τρία μόντα εἶδόν, ἐν μὲν Θηλυκόν, τὸ χεῖρ, δύο δὲ ἄρσενικά, τὸ Εἶρ καὶ τὸ φθεῖρ. ἔστι δὲ Εἶρ ὄνομα ποταμοῦ. τὸ γὰρ φθεῖρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ Ἐνδιμίλωνος, διὰ τοῦ ι λέγεται.

Ἰστέον ὅτι τὸ χεῖρ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ χωρὶς τοῦ ι λέγεται καὶ μετὰ τοῦ ι , οἷον χειρός καὶ χερός, χεῖρ καὶ χερῖ, χεῖμα καὶ χέρμα, χεῖρες καὶ χέρες· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χωρὶς τοῦ ι χερσί μόνως λέγεται.

21. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν φυλάσσει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ μήστωρ.“ τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου τρέπει τὸ ω εἰς τὸ α ἐν τῇ γένικῃ, οἷον

Μήστορά τ' ἀντίθεον,

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου αἰ παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάσσει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μήστωρας ἀντῆς, μήστωρε φόβοιο, ἀντὶ τοῦ ἐμπειροῦς καὶ ἐπιστήμονος. τοιαῦτα δὲ εὐρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φυλάττονται τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἡλέκτωρ ἡλέκτωρος, ταλάωρ ταλάωρος. ἡλέκτωρ μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἥλιος, ταλάωρ δὲ τὸξον. προπάτωρ προπάτωρος. ταῦτα δὲ ποιητικὰ εἶσιν, ἐπεὶ ἡμῶς διὰ τοῦ α δεῖ γράφειν αὐτά.

32. Κίρην Κίρηνος· ἔστι δὲ ποταμὸς Λιβύης. (κατὰ τὴν κατήλιμος· σημαίνει δὲ τὴν μέσην στήλην ἀπὸ τοῦ πηλοῦ ἢ τινος τριούτου, ἐφ' ὧν τὰ κατάστροφάματα τίθενται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τρόπικης τοῦ ἰσοῦ, φ' προσδέεται ὁ ἰσός. καὶ Σίρην Σίραφος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κυρτικοῖς εὐρεσκόμενον.)

993, 11. Μηδείας] τὸ γὰρ Μηδείης ὑπ' ἔρχεται Ἰωνικόν ἔστι.

Ἐπιδοῖσι τινὲς περὶ τοῦ Θέλια, ὅτι Θέλια ἔστιν ἄρα ἡ γενικὴ ἢ Θέλιης. — καὶ τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι Ἰταλικῶς ἔτρεψε τὸ η εἰς α · οἱ δὲ Ἴταλοι ἄποικοι εἶσι τῶν Αἰολέων, οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ η

καὶ χωρὶς τῆς ἀπὸ καὶ ὑπὸ προθέσεως, τούτου χάριν, ἵνα μὴ
 ὀξυνθῶσιν αὐταὶ αἱ κλητικαὶ εἰς τὸ ὀ καταλήγουσαι, προσέλαβον
 τὸ ἱ, καὶ τούτου χάριν ἔχουσι πλεονα φωνηεντα τῶν ἰδίων εὐ-
 θεϊῶν αἰ εἰς τὴν δὲ δίφθογγον λήγουσαι κλητικαί. καὶ περι-
 σπῶνται ὁμοίως τῇ δοτικῇ, ὡς τῇ Ἀητοῖ ὦ Ἀητοί, τῇ Σαπφοῖ
 ὦ Σαπφοῖ· ὁμοφωνήσασαι γὰρ ταῖς δοτικαῖς ἠναγκάσθησαν
 καὶ ὁμοτροπεῖν αὐταῖς. καὶ τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 τῆς αἰτιατικῆς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἄξιόν δ' ἐστὶ ζητῆσαι
 διὰ τί τὸ ἱ προσήλθε, καὶ οὐκ ἄλλο φωνηεν. καὶ ἔστιν εἰπεῖν
 ὅτι ἐκτὰ ὄντων τῶν φωνηέντων, ἄ ἔ ἦ ἔ ὀ ὕ ὦ, οὐκ ἦδύνατο
 οὔτε τὸ ἄ οὔτε τὸ ἦ οὔτε τὸ ὀ οὔτε τὸ ὦ πλεονάζειν, ἐπειδὴ
 ταῦτα οὐκ εἰσὶν ὑποτακτικὰ ἀλλὰ προτακτικὰ. τὸ δὲ ὕ πλεο-
 νάζει οὐκ ἦδύνατο, ἵνα μὴ παρέχοι ἔμφασιν ὅτι εἰς οὐς ἔχει τὴν
 εὐθεϊαν, ὡς ὁ βουῶς ὦ βουῖ, ὁ πλοῖς - ὦ πλοῖ, ὁ Σιμωνῆς - ὦ Σι-
 μονῆ, ὁ πλακοῦς - ὦ πλακοῦ. ἐξ ἀναίρεσως οὖν τῶν ἄλλων φω-
 νηέντων τὸ ἱ ἐπλεόνασεν.

Τὰ Σαπφῶ] Λέγει ὁ τεχνικός ὅτι αὕτη ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν
 ὁμοφώνησε τῇ εὐθεΐᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ ἧν καὶ συ-
 νίστηναι. ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. ἡ δὲ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικῆ τῶν
 ἐνικῶν ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ ἔστιν ὁμοφώνως. Καὶ ἄξιόν
 ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἱ ἐκφωνοῦμενον λή-
 γουσα τροπῇ τοῦ ἱ εἰς ἔ ποιῆ τὴν εὐθεΐαν τῶν δυνικῶν, ὡς
 Διαντι Διαντε, Θόαντι Θόαντε, λῆβητι λῆβητε, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς
 ὦ θηλικῶν οὐ γίνεται ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς
 τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ἱ εἰς ἔ, ὡς Ἀητοῖ Ἀητοί, Σαπφοῖ Σα-
 πφοί, ἀλλὰ τὰ Ἀητοῖ καὶ τὰ Σαπφοῖ ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ
 τῶν ἐνικῶν· καὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν τὴν Ἀητοῖ ἔστι καὶ
 τὴν Σαπφοῖ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. κἀνὼν γὰρ
 ἔστιν ὁ λέγων ὅτι, ὅταν ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναίρεται, τότε
 καὶ ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν ὁμοίως συναίρεται, ὡς Δημοσθένους
 Δημοσθένους Δημοσθένε Δημοσθένη, τείχεος τείχεος τείχει τεί-
 χη, εὐγενέος εὐγενοῦς εὐγενέε εὐγενῆ, οὐκ ἀντιστρέφοτος τοῦ
 κανόνος. οὐ γὰρ ἦν ἵκα μὴ συναίρεται ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, κω-
 λυέται πάντως συναίρεθῆναι ἡ εὐθεΐα τῶν δυνικῶν, ἀλλ' ἔστιν
 ὅτε συναίρεται, ὡς βασιλέως βασιλέως βασιλέε βασιλῆ, πόλιος
 πόλιος πόλει πόλη, ὡς παρ' Ἀιοχίην τῷ Σωκρατικῷ τούτῳ τῷ πό-
 λι· λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. εἰ ἄρα οὖν ἐν

τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ Θηλυκοῖς συναίρεται ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν κατὰ Θεοδόσιοι, Ἀητόος Ἀητοῖς, Σακφόος Σακφοῦς καὶ Ἐρατοῦς Ἐρατοῦς, δηλονότι καὶ ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν ἀναγκάζεται συναίρεσιν ἐπιδεδυασθαι. εἰς οὖν γίνεται ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν τροπῇ τοῦ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\epsilon}$, οἷον Ἀητοῖ Ἀητοῖς καὶ Σακφόι Σακφόε, μέλλει ἐν τῇ συναίρεσει εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διεφθογγον καταλήγειν· τὸ γὰρ $\bar{\omega}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διεφθογγον κινεῖται, οἷον τὸ ἰμόν - τοῦμόν, τὸ ἔργον - τοῦργον, προῖβη - προῦβη. εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διεφθογγον δὲ καταλήγειν αὐτὴν ἀδύνατόν ἐστιν· οὐδέποτε γὰρ ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διεφθογγον καταλήγει· τὸ γὰρ $\bar{\omega}$ οὐκ ἔστι τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν. τούτου οὖν χάριν οὐκ ἐγένετο ἐκ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν, ἀλλ' ἄμοφώνησε τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν ἐπὶ ἐχούσῃ κατάληξιν ἁρμοζούσαν τῇ εὐθείᾳ τῶν θυϊκῶν· λέγει γὰρ εἰς $\bar{\omega}$ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν, ὅπερ ἐστὶ τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν, οἷον τὸ φιλῶ, τὸ ἀνθρώπω. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐν τοῖς θυϊκοῖς συνειλεγμένη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ. ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ Θηλυκοῖς ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον τὴν Ἀητῶ καὶ ἡ Ἀητῶ, τὴν Σακφῶ καὶ ἡ Σακφῶ, τούτου χάριν ἐν τοῖς θυϊκοῖς ὁμοῦ συνελθεῖν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξαν. ὡς γὰρ ἐν τοῖς ἐνικῶσι μὴ παραλλάξασαι κατὰ τὴν φωνὴν, οἷον ἡ Σακφῶ καὶ τὴν Σακφῶ, εἰκότως οὐδ' ἐν τοῖς θυϊκοῖς παραλλάσσουσι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον τὰ Σακφῶ, δηλονότι ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ῥωμαίων καὶ τοὺς δοξάζοντας ἰσοσύλλαβόν κληθὲν ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ Θηλυκῶν καλῶς ἐγένετο ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$; ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν κατ' αὐτοὺς τῇ Σακφῶ, καὶ καὶ τῶν ἀκολουθῶν γίνεται ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν τὰ Σακφῶ.

Τῶν Σακφοῖν] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία θυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$ ἢ εἰς $\bar{\epsilon}$ λήγουσα εἰς οἷον ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν θυϊκῶν, οἷον Ἀμυρτε Ἀμυρτοῖν, φιλῶ φλοῖν. ὁμοίως οὖν καὶ Σακφῶ Σακφοῖν.

Ἡ Σακφῶ] εἰρηται ὅτι τῶν θυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

Αἱ Σακφοῖ] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία θυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διεφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, χωρὶς τῶν οὐδετέρων.

Τῶν Σακφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ὡν λέγει ἐπὶ πνευτῶν γένους.

Τὰς Σαυφοῖς] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἰ-
λήγουσα προσθέσει τοῦ ὦ ποιῆ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὰς Σαυφοῖς] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς τὴν
οὐ διφθογγον ἰλήγουσα εἰς οὐκ ποιῆ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πλη-
θυντικῶν.

Ἡ Σαυφοῖς] εἰρηται. Conf. Hort. Adon. f. 267. b.

995, 16. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς ἐν Περσίδι καὶ τὴν κλισίαν
καὶ τὸν τόνον τοῦ ἀρσενικοῦ ἐφύλαξεν, οἷον ἡ Κτησιφῶν τῆς Κτη-
σιφῶντος.

σημειούμεθα δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλεων τὸ Ὀλοσσῶν Ὀλοσσόνος
καὶ Ἀνθηδῶν Ἀνθηδόνος. δεῖ προσθεῖναι καὶ εἰπεῖν ὅτι καὶ ὅσα
εἰδὼν ἐπὶ πόλεων εἰς δῶν τῶ ἢ παραληγόμενα, τρέπουσι τὸ ὦ εἰς
τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἰσηδῶν Ἰσηδόνος, Ἀσπληδῶν Ἀσπληδόνος,
Στερεδῶν Στερεδόνος, Καρχηδῶν Καρχηδόνος ἢ ἐν τῇ Λιβυῇ, Καλ-
χηδῶν Καλχηδόνος ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἦτις καὶ Χιλικηδῶν κα-
λεῖται· εὐρίσκομεν γὰρ διαφορομένην τὴν χρῆσιν. ἔτι δεῖ προσ-
θεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ Ἐρμιῶν Ἐρμιόνος καὶ τοῦ Ἡϊῶν Ἡϊόνος
καὶ τοῦ Βιῶν Βιόνος. ἐν δὲ τοῖς ὀξύτονοις τοῖς μὴ σημαίνουσι
πόλιν δεῖ σημειώσασθαι τὸ μελεδῶν μελεδῶνος καὶ τὸ τυφεδῶν
τυφεδῶνος· περὶ ὧν ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ταῦτα ποιητικὰ εἰσὶ καὶ διὰ
τὸ μέτρον ποιητικῶς διὰ τοῦ ὦ ἐγένοντο. ἔστι δὲ τυφεδῶν μὲν ἡ
καύσις, μελεδῶν δὲ ἡ φροντίς.

996, 8. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε.

πολλὴ ἔστιν ἡ χρῆσις τῆς χερὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιη-
ταῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ παρὰ ὑμνογράφοις. ἡ δὲ γε-
νικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυνικῶν τοῖν χερῶν λέγεται ἐπὶ τὸ πλεί-
στον χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθογγου χερῖ.

997, 22. οσημειωμένου τοῦ ἀγλῖς ἀγλῖθος.

26. τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα εἰς ἄ μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν,
οἷον κρηπίδα, ἀσπίδα. — παρὰ δὲ τοῖς Αἰολέσσι γίνονται εἰς ἰ
κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρέως τάσεως· κρημν γὰρ λέγουσι
καὶ σφράγιν καὶ ἄψιν, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ

τριπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν

ἀπὸ τοῦ ἄψιδα.

λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς μὴ εἶναι τὴν χρῆσιν τοῦ μήριδα.

998, 7. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῶ κανόνι „πλὴν τοῦ κέρους κέρυθος

καὶ κόμυς κόμυθος." καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰ κόρυς κόρυθος αἰεὶ συστέλλει τὸ $\bar{\nu}$ ἐν τῇ γενικῇ,

δατέ οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκμάτων πῦρ,
ἔχει δὲ τὴν αἰτιατικὴν διαφορομένην, οἷον κόρυθα καὶ κόρυν. τὸ δὲ κόμυς κόμυθος καὶ ἔκτελει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς, ὡς παρὰ Θεοκρίτου

καὶ μαλακοῦ χόρτοιο καλὸν κόμυθα δίδωμι,
καὶ εἰς $\bar{\alpha}$ μόνως ἔχει τὴν αἰτιατικὴν.

δεῖ σημειώσασθαι ἐν τῷ κανόνι τὸ ἄγνυς ἀγνῦθος. ἀγνῦθες δὲ λέγονται οἱ λίθοι οἱ περιφερεῖς καὶ τετραγένοι, οἱ κρημύμενοι ἐν τοῖς ἰσχυροῖς.

23. τὴν $\bar{\epsilon}$ φασι χωρὶς τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ οὐ τὴν $\bar{\epsilon}$ ων σὺν τῷ $\bar{\nu}$.

999, 27. ἰστέον δὲ ὅτι μογήρες ἔστι τὸ μέλι διὰ τοῦ $\bar{\tau}$ ος κλινομένων· οὐκ ἔστι γὰρ εἰς $\bar{\iota}$ λήγον οὐδέτερον διὰ τοῦ $\bar{\tau}$ ος κλινομένων, εἰ μὴ τούτο μόνον καὶ τὰ παρ' αὐτό, δηλονότι συντεθέντα, οἷον ἀπόμели ἀπομέλιτος, ὄζόμελι ὄζομέλιτος, εὐκρατόμελι εὐκρατομέλιτος, οἰνόμελι οἰνομέλιτος.

28. τὸ σιγητι καὶ τὸ κίμι (εἶδος δὲ ἔστι παρ' Αἰγυπτίους ἐλαίου) καὶ τὸ κόμμι (κόμμι δὲ ἔστι τὸ κομίδιον) καὶ τὸ κιννάβαρι (ἔστι δὲ εἶδος βύμματος πυρρόυ, ἔξ οὗ γράφει ὁ βασιλεῖς) καὶ τὸ στέχι, ὅπερ σημαίνει εἶδος πυρρόυ καὶ αὐτό, καὶ τὸ στίμμι, ὅπερ αἱ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρίονται, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεχῶς καλεῖται, οὐκ εἰσὶν Ἑλληνικά, κλίονται δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\alpha}$ s. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τοῦ κόμμι εὐρέθη παρὰ Κρηθόλω ἡ δοτικὴ κόμμιδι, ὡς παρὰ τῆς κόμμιδος γενικῆς· ἔχει δὲ οὕτως „τὸν πλακοῦντα κόμμιδι, οὐ μέλιτι διεκόσμη.“ καὶ τοῦ πέπερι δὲ ἡ γενικὴ εὐρέθη διὰ τοῦ $\bar{\delta}$ ος, πεπέριδος. τὸ δὲ κιννάβαρι καὶ ἀρσενικῶς εὐρέθη, ὃ κιννάβαρις· εὐρηται γὰρ παρὰ Ἀλεξανδρίῃ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν. εὐρέθη δὲ καὶ τὸ στίμμι θηλικῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμμις τῆς στίμμιδος. Ἰσὺς Ὀμοφάλη καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον.

1001, 9. καὶ ἔστιν ἑτεροκλιτον. ἡ γὰρ κλίσις αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῆς εἰς $\bar{\alpha}$ s καταλήξεώς ἐστιν, οἷον ὡς ἀπὸ τῆς ὕδας ὕδατος, ὡς περ κρέας κρέατος, γῆρας γήρατος. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ σκῆρ, ὃ σημαίνει τὸ ἀφόδεμα· τούτου γὰρ ἡ γενικὴ σκατός ἐστιν ἑτεροκλίτως, ὡς ἀπὸ τῆς σκάς εὐθείως.

εὐρέσκειται δὲ καὶ εἰς $\bar{\rho}$ ς εὐθεῖα. ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ γῆρας καὶ

ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ὕδατος εὐθείας, ἐξ ἧς ἡ γενικὴ ὕδατος, γίνεται ὕδατος, ὡς παρὰ Κυλλιμαχῶν

ἴστιν ὕδος καὶ γαῖα καὶ ὀπτῆρα κάμινος.

ἔχομεν δὲ καὶ δοτικὴν διὰ τῆς εἰ διαφόρογγου, ὡς παρ' Ἡσιόδου γαῖαν ὕδει φέρειν.

16. ἴστίον ὅτι τινὲς θέλουσιν ὀξύνειν τὴν Ἀττικὴν γενικὴν τῶν ἐγκῶν, οἷον τοῦ κρέως, τοῦ γηρός, τοῦ κερῶς; λέγοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ κρέατος καὶ γήρατος καὶ κέρατος ἐγένοντο κατὰ συγκοπήν τοῦ α καὶ τ κρέος καὶ γηρός καὶ κερός διὰ τοῦ σ ὀξυτόνωσ, τῷ λόγῳ τῶν εἰς σ δισυλλάβων γενικῶν, οἷον ὡς περ κρετός, μητός, φοτός, μηνός, καὶ λοιπὸν Ἀθηναῖοι ἐκτείνοντες τὸ σ εἰς ω ἐφύλαξαν τὴν ὀξείαν τύπην. τῷ δὲ Ἡρωδιανῶ σὺ δοκεῖ τοῦτο, ἀλλὰ τὰτα βαρυτόνωσ δοξάζει λέγεσθαι.

1002, 3. ἴστίον ὅτι παρ' Ὀμήρῳ οὐδέποτε εὐρίσκειται ἡ γενικὴ τούτων τῶν εἰς σ οὐδέτερον εἰς οὐς καταλήγουσα, ἀλλ' ἢ εἰς εὐς, οἷον Ἐρέβους, Θάρσευς,

τοίου μὲν Θάρσευς πλήσει φρένυς ἀμφιμελαίνυς,

ἢ ἐντελεὺς ἦγουν διὰ τοῦ εὐς, οἷον βέλεος,

βέλεος δὲ σε τείρει ἄκωπή.

δύο δὲ μόνυς γενικῶς ἐποίησεν εἰς οὐς, ἐπὶ τῶν εἰς σ δηλονότι οὐδέτερον, τὸ

χλωροὶ ὑπὸ δέλουσ

(ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ δέλουσ) καὶ

ἢ ῥα κατὰ σπέλουσ κέχρηται

(ἀπὸ τοῦ κατὰ τοῦ σπέλουσ). τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησε διὰ τὸ μέτρον (καὶ εἰ εἰς εὐς γὰρ ἐποίησε ταύτας τὰς γενικῶς, ἢ αὐτὴ μακρὰ εὐρίσκειτο), ἀλλὰ διὰ τὴν κοκοφωνίαν τῆς ἐπαλληλίου τοῦ εἰ.

24. Chperobosci in hoc caput commentarius, quem totum appono, et in Coisliliano est et seorsim in cod. Reg. 2426 et Monac. 310.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΤΩΣΣΙ ΤΟΝΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει ὁ τεχνικός περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων, καὶ λαμβάνει πρῶτον ὁμολογούμενον τὸν τῆς εὐθείας τόνον, καὶ οὕτως κατασκευάζει τὸν τόνον τῆς γενικῆς. ἐμάθομεν δὲ ὅτι οἱ κύριοι τόνοι τῶν λέξεων δύο εἰσιν, ἢ τε ὀξεία φημι καὶ ἡ περισπω-

μένη. περὶ γὰρ τῆς βαρείας ἐμάθομεν ὅτι συλλαβικὸς τόνος ἐπι-
 πᾶσα γὰρ συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἰχοῦσης τὸν κύριον
 τόνον τῆς λέξεως, λέγω δὲ τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, βα-
 ρεῖαν δέχεται, ὡς φιλός, ἀνθρώπος, δήμος. κανονίζω οὖν ὁ τεχ-
 νικός τὸν τόνον πῆς γενικῆς λέγων ὅτι „πᾶσα γενικὴ ὀνόματος
 κοινῆ ἀπαθῆς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν
 καὶ ἡ εὐθεία, χωρὶς εἰ μὴ που ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ὑπεξαιρε-
 σθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί.” πρόκειται ἐν τῷ κα-
 νόνι „κοινῆ” διὰ τὸ ἵα ἰᾶς καὶ μία μῦς, Ἰωνικῶς ἐν τῇ γενικῇ
 περισπωσθέντων, ὡς δευχθήσεται. πρόκειται „ἀπαθῆς” διὰ τὸ
 πατήρ πατέρος πατρός, ἀπὴρ ἀπέρος ἀνδρός· ταῦτα γὰρ ουγκο-
 πῆν πεπονθότου οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον.
 πρόκειται „εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ” διὰ τὸ Ἄδωνις Ἀδώνι-
 δος καὶ Ὀμηρος Ὀμηροῦ· ταῦτα γὰρ, ὡς δευχθήσεται, δι' ἕτερον
 λόγον κατεβίβασαν τὸν τόνον. πρόκειται „ὑπεξαιρεθῶσαν δὲ αἱ
 εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί” διὰ τὸ παῖς παιδός καὶ φῶς φωτός καὶ
 Τρῶς Τρωός· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν
 τόνον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς δισύλλαβις ὠξύνθησαν, ὡς μαθησόμεθα.
 Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις. ἔσημασαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος
 ταῦτα. τὸ Ἄϊας ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἡ γενικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, Ἄϊατος· ὁμοίως
 δὲ λέβης λέβητος, Λύχης Λύχητος, πένης πένητος, Δύρης Δύρη-
 τος, Πάρις Πάριδος. πάλιν τὸ ταχύς καὶ ἔξυς ἐπὶ τῆς δευτέρας
 ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ ταχέος καὶ
 ὀξέος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀπ' ἀρχῆς ἔχει
 τὸν τόνον. πάλιν τὸ Ἀχιλλεύς καὶ εὐγενής ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρ-
 χῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ εὐγενέος
 γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον.
 πάλιν φίλος φίλου, ξένος ξένου· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ
 τὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν καλός καλοῦ, σοφός σοφοῦ, ἀγαθός
 ἀγαθοῦ· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, εἰ
 καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἢ μὲν γὰρ εὐθεία ὀξύνεται, ἢ δὲ γενικὴ περι-
 σπᾶται. περισπᾶται δὲ ἡ γενικὴ τῷ λόγῳ τῷ λεγομένῳ ἐν τῇ περὶ
 τοῦ ἰᾶς καὶ μῦς διδασκαλίᾳ. πάλιν ἔστι δούλος δούλου, καὶ ἐν
 τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἢ
 μὲν γὰρ εὐθεία προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ
 μῦς βραχέως, ἢ δὲ γενικὴ παροξύνεται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν

τὴν ἐπὶ τέλους συλλαβὴν. τὸ μέντοι Ἄδωνις Ἀδώνιδος καὶ φίλημα φιλήματος, ἐπειδὴ προπαροξύνεται ἢ εὐθεΐα καὶ περιτοσυλλάβως κλύεται ἢ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φυλάξει ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεΐα, ἀλλὰ κατατηράζει αὐτὸν μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάμητη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὄξεια, τουτέστι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνος εὐρίσκειται τιθέμενος.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητήσαι διὰ ποίας αἰτίας πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐ τίθεται τόνος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐδέποτε ἅπλῃ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· τοῦτου χάριν οὐδὲ τόνος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. πηρόνεται ἐν τῷ κανόνι „ἅπλῃ” διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φιλόσοφος, Ἀριστοταχος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἅπλαι. πρόκειται „πρωτότυπος” διὰ τὰς παραγώγους, οἷον διὰ τὸ σοφώτερος, ταχύτερος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν πρωτότυποι. „ἀκίνητος” δὲ πρόκειται διὰ τὸ κείρω καὶ ποιῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ὑπερσυντελειῶς ἐκκαύρμην καὶ ἐπεποήμην, καὶ ἰδοὺ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν τρισυλλαβίαν, καὶ αἰτιόν ἐστι τοῦ ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν τὸ κινήθηνα αὐτά. διὰ ταῦτα οὖν πρόκειται ἐν τῷ κανόνι ὅτι οὐδέποτε ἅπλῃ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν, δὲ ἦν οὐδέποτε ὑπερβαίνει τόνος τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως πρῶτα τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισυλλαβοί· ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος. ἐπειδὴ οὖν πρῶτα τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισυλλαβοί, εἰκότως μέχρι αὐτῆς ἔστησαν οἱ τόνοι καὶ οὐχ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν.

Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὀμηρος Ὀμήρου καὶ τὸ ἀνθρώπος ἀνθρώπου ἀναγκάως κατεβίβασαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ εὐθεΐα προπαροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἢ γενικῇ οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι, πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τόνος πίπτει. ἴαν οὖν προπαροξυνθῶσιν ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, εὐθεΐαται πρὸ τεσσάρων χρόνων ὁ τόνος· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. δεύτερον δὲ ὅτι κανὼν ἔστιν ὁ λίγων ὡς φύσει μακρῶς οὐσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὄξεια, ἦρουν οὐ προπαροξύνεται ἢ λέξις, οἷον Παρίδων, βημμάτων, Λαχίτων. οὕτως οὖν καὶ ἀνθρώπου καὶ Ὀμήρου προξύνεται. ἄμειν

ἐν τῇ ἀντιαιτικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, οὐ καλύπτεται προπαροξυνθῆναι, οἷον Ὀμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῇ κανόνι τῶ λέγοντι ὡς φύσει μακρῶς οὐσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς τρίτη ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὀξεῖα, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ τὸ ᾠ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εῖ, "τουτέστιν ὅταν τὸ ᾠ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εῖ εὐρεθῇ, τρίτη ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ ὀξεῖα, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεως, πράξεως, πόλεων, μάντεων, πράξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς διαλέκτοις, οἷον Ἀτρείδω, Πηλείδω. ἰστέον ὅτι ταῦτα προπαροξυνόμενα οὐ θέλουσι ἔχειν μεταξύ τοῦ εῖ καὶ τοῦ ᾠ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων. Ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔχουσι, πάντως εὐρίσκεται ἡ τὸ ἰ ἢ τὸ ρ, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσοκόρας, φιλόγελως. Ζεῖ δὲ γινώσκων ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ἡπολογούμενος ὁ τεχνικός, διότι μακρῶς οὐσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλεως καὶ μάντιος γεγονότα τῇ τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τάσιν.

"Ἐτι δεῖ προσθεῖναι, καὶ χωρὶς τῆς οἰ διφθογγου καὶ τῆς αἰ διφθογγου." τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐσῶν κολλήσις προπαροξύνεται ἢ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοί, τράπεζαι, ἄμαξαι, ἄλλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἕνα ἡμῖσι χρόνον ἔχουσι. Ἄλλ' ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν πότε ἢ οἰ καὶ αἰ διφθογγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. ἰστέον ὅτι ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ διφθογγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῇ τονικῇ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ διφθογγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, οἷον Ὀμηροί ᾠ Ὀμηροί, ἄνθρωποι ᾠ ἄνθρωποι; Ἀρίσταρχοί ᾠ Ἀρίσταρχοί, αἰ ἄμαξαι ᾠ ἄμαξαι, αἰ τράπεζαι ᾠ τράπεζαι, αἰ ἄλλαι ᾠ ἄλλαι. πρόσκειται, „ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν" διὰ τὰς δοτικὰς. ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἢ αἰ καὶ ἢ οἰ διφθογγοί ἀντὶ κοινῆς ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρῶς, καὶ ὄγλον ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἥνεκα προπαροξύνεται ἢ εὐθεία, οἷον ἄνθρωποι ἄνθρώποις, Ὀμηροί Ὀμηροῖς, Ἀρίσταρχοί Ἀριστάρχοις, ἄμαξαι ἄμαξαις, ἄλλαι ἄλλαις, τράπεζαι τράπεζαις, τούτου δὲ αἰτίον ἔστι τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον ἐπιφέρεται τῇ οἰ διφθογγῇ καὶ τῇ αἰ τούτου χάριν

ρω οὐ παραλαμβάνονται ἀντι κινήσεως. τὸ γὰρ σύμφωνόν, τὸ ἐπιφε-
 ρόμενον ἕτερον ἡμιχρόνιον χωρίζεται αὐταῖς καὶ ἀποτελεῖ αὐτὰς
 φύσει μακρῶς· τὰ γὰρ σύμφωνα, δηλοῦσι τὰ ἀπλά, ἡμιχρόνιον
 ἔχουσι. πρόκειται „δηλοῦσι ἀπλά,” ἐπειδὴ τὰ διπλά, ἕτε δύο
 συμφώνων ἔχοντα δύναμις, πρὸς ἓνα χρόνον ἔχουσι. ἐν δὲ τοῖς
 ἀπτότοις καὶ τοῖς εὐκτικοῖς ἔφημασιν οὐδέποτε ἢ οἱ διφθόγγος
 τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντι κοινῆς παραλαμβάνεται ἢ γρουν
 ἀντι βραχείας, ἀλλ’ ἀντι φύσει μακρῶς, οἷον ἄμοι, ποιή-
 σοι. ὅτι γὰρ ἐπὶ τούτων ἀντι φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 οἱ διφθόγγος, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ προπερισπᾶσθαι αὐτὰ ἀλλὰ προ-
 σφύζεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ΟΙΚΟΙ ἦν ἵνα μὲν ἔστιν ἐπίφθου καὶ
 σημαίνει τὸ ἐν οἴκῳ, παροξύνεται, ὡς τῆς οἱ διφθόγγου ἀντι
 φύσει μακρῶς παραλαμβανομένης, οἷον οἴκοι· ὅτι δὲ ἔστιν εὐθεία
 τῶν κληθυντικῶν, οἷον οἴκοι, προπερισπᾶται, ὡς τῆς οἱ διφθόγ-
 γου ἀντι κοινῆς παραλαμβανομένης ἢ γρουν ἀντι βραχείας, ὡς περ
 δῆμοι, κῆποι. ἢ δὲ οἱ διφθόγγος, ὡς κρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν
 πληθυντικῶν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντι
 κοινῆς παραλαμβάνεται ἢ γρουν ἀντι βραχείας, καὶ ἓνα ἡμισυν χρό-
 νον ἔχει, οἷον αἱ ἄμαξαι ἢ ἄραξαι, αἱ τράπεζαι ἢ τράπεξαι, αἱ
 ἄλλαι ἢ ἄλλαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἔφημασιν ἀντι κοινῆς
 παραλαμβάνεται, καὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτουται,
 πεποιήνται, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρσιμφοῖς, οἷον τύπτουσαι, λέγουσαι,
 καὶ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, οἷον ἄσπισαι, κατέδεξαι, περιποιήσαι,
 μίμησαι, καὶ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον ἔαν λέγωμαι, ἔαν τύπτω-
 μαι. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντι φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 οἱ διφθόγγος καὶ οὐδέποτε ἀντι κοινῆς, οἷον ποιήσαιμι ποιήσαις
 ποιήσαι. ὅτι γὰρ ἀντι φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ οἱ διφ-
 θόγγος καὶ οὐδέποτε ἀντι κοινῆς ἐν τοῖς εὐκτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ
 τὸ ποιήσαι εὐκτικὸν μὴ προπερισπᾶσθαι ἀλλὰ προσφύζεσθαι.
 ὅθεν τὸ ΠΟΙΗΣΑΙ ἦν ἵνα μὲν ἔστιν εὐκτικόν, ποιήσαιμι ποιή-
 σαις ποιήσαι, παροξύνεται, ὡς τῆς οἱ διφθόγγου ἀντι φύσει μα-
 κρῶς παραλαμβανομένης· ὅτι δὲ ἔστιν ἀπαρσιμφοῦ, οἷον ποιήσαι
 φέω, προπερισπᾶται, ὡς τῆς οἱ διφθόγγου ἀντι κοινῆς παρα-
 λαμβανομένης ἢ γρουν ἀντι βραχείας. καὶ δια τί ἢ οἱ διφθόγγος
 ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἀπαρσιμφοῖς καὶ προστακτικοῖς καὶ ὑπο-
 τακτικοῖς ἀντι κοινῆς παραλαμβάνεται, ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντι
 φύσει μακρῶς, ἐν τοῖς προστακτικοῖς, εἰ θεῶ φέλοι, μαθησόμεθα,

ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ πρώτου μέσου ἀριστοῦ. ἐν δὲ τοῖς ἐπιβ-
ρήμασιν ἀντι φύσει μικρῶς παραλαμβάνεται ἢ αἰ δίφθογγος τῷ
τονικῷ παραγγέλματι, ὡς βαβαί, παπαί, χυραί, χωρίς τοῦ πα-
λαι κῆ τῶν παρ' αὐτοῦ, ὡς ἐπάλαι, πρόπαλαι· ταῦτα δὲ τῷ
τονικῷ παραγγέλματι ἀντι κοινῆς ἔχουσι παραλαμβάνομένην τὴν
αἰ δίφθογγον, ὅθεν καὶ προπαροξύνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δ' ἐστὶ ζητήσαι τί δὴ ποτε ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ δίφθογγοι
μόνοι ἐκ τῶν δίφθόγγων τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντι κοινῆς
παραλαμβάνονται, ὡς ἀνδρωποι, Ὀμηροί, Ἀριστοτελεῖς, ἄμαξαι,
τραπέζαι, ἄλλαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτης τῆς ἀπολογίαν. Ἰστέον
ὅτι ἑνδεκα δίφθογγοι εἰσὶν· ἔστι γὰρ ἢ εἰ δίφθογγος καὶ ἢ οἰ
καὶ ἢ αἰ καὶ ἢ αὐ καὶ ἢ εὐ καὶ ἢ οὐ καὶ ἢ ἦ καὶ ἢ ῶ, ἢ διὰ τοῦ
ἦ καὶ ἢ ἔ καὶ ἢ διὰ τοῦ ῶ καὶ ἢ, καὶ ἢ ἦ καὶ ἢ ῶ, ἢ διὰ τοῦ
ἦ καὶ ἢ καὶ ἢ διὰ τοῦ ῶ καὶ ἢ, ὡς αὐτοῖς ἀνήρ ἄντι τοῦ ὀ
αὐτός, καὶ ἢ ῆ ἢ διὰ τοῦ ῆ καὶ ἢ. αὐτὰς τοίνυν αἰ ἑνδεκα δίφ-
θογγοὶ ἀνεμερίδων ἐαυτῶς καὶ ἔγένοντο κατὰ τρόπους τρεῖς·
αἰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ κατ' ἐπιγράσειαν, αἰ δὲ κατὰ διεξοδόν, αἰ
δὲ κατὰ κρῆσιν. καὶ κατὰ μὲν ἐπιγράσειαν εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῆς ἦ
δίφθογγου τῆς διὰ τοῦ ἦ καὶ ἢ καὶ τῆς ῶ καὶ τῆς ἄ τῆς ἐχού-
σης τὸ ἢ ἀνεκφώνητον· ἐπὶ ταύτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἐνός
φωνήεντος ἐπιγράφεται καὶ αὐτὸς ἐξακούεται, ὡς τῇ Ἑλένη, τῷ κα-
λῷ, τῇ Μηδείᾳ. κατὰ κρῆσιν δὲ εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῆς οὐ δίφθογγου
καὶ τῆς αὐ καὶ τῆς εὐ· ἐπὶ ταύτων γὰρ συγκρισθῶσιν ἑαυτὰ τὰ
δύο φωνήεντα καὶ ἀποτελοῦσι μίαν φωνήν ἀρμύζουσαν τοῖς δύο
φωνήεσιν, ὡς ἀδός, εὐχομαι, οὗτος. κατὰ διεξοδόν δὲ εἰσὶν
ὡς ἐπὶ τῆς ἦ δίφθογγου τῆς διὰ τοῦ ἦ καὶ ῆ καὶ τῆς ῶ τῆς
διὰ τοῦ ῶ καὶ ῆ καὶ τῆς ῆ τῆς διὰ τοῦ ῆ καὶ ἢ· ἐπὶ ταύτων
γὰρ χωρίς ἀκούεται ὁ φθόγγος τοῦ ἐνός φωνήεντος, τοῦ ἔ ἔστι
τοῦ ἔ, καὶ χωρίς τοῦ ἑτέρου φωνήεντος, ὡς νησαῖν, νιός, αὐτός,
εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνήρ

ἀντι τοῦ ὀ αὐτός· ἐπειδὴ οὖν ἢ αἰ δίφθογγος ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ
ἔ καὶ ἢ οἰ δίφθογγος οὔτε κατ' ἐπιγράσειαν εἰσὶν οὔτε κατὰ διεξοδόν
οὔτε κατὰ κρῆσιν, εἰκότως, ὡς περ ἰσπερήθησαν τοῦ ἰδιώματος τῶν
δίφθόγγων, ἰσπερήθησαν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρεπομένου ταῖς
δίφθόγγαις, καὶ τούτου χάριν αὐταὶ μόναι ἐκ τῶν δίφθόγγων
τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντι κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς
ἐνα ἡμισὺν χρόνον ἔχουσιν. πρόσκειται ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ ἔ,

ρίον, ἢ ἢ ἀφθογγος ἢ ἐπιφαινούσα τὸ ε᾽, ἢ ἐπιπύη ἢ ἀφθογγος ἢ ἀνεκφαινούσων ἔχουσα τὸ ε᾽, ὅς εἰρηται, κατ' ἐπιφαινούσων ἴσται· καὶ γὰρ ἐν ταύταις ὁ φθόγγος τοῦ α᾽ ἐπιφαινέται, ὡς ἐν τῇ Μηδείᾳ· πάντα μὲν ἐν ταύταις.

Ἐπι δεῖ προσθῆναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι φύσει μακρῶς οὐσας τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὄξεια ἤγουν οὐ προπαροξύνεται, καὶ χωρὶς τῷ ἢ τοῦ γινόμενου ἀπὸ τροπῆς τῆς α᾽ ἀφθογγῶν παρὰ ταῖς Βοιωταῖς. τοῦτον γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλῶν τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὄξεια· πὸ γὰρ τύπτομαι οἱ Βοιωτοὶ τρίτοντες τὴν α᾽ ἀφθογγον, εἰς τὸ ἢ προπαροξύνουσι καὶ λέγουσι τύπτομαι. Ἐπι δεῖ προσθῆναι, καὶ χωρὶς τοῦ ὕ τοῦ μακροῦ τοῦ γινόμενου ἀπὸ τροπῆς τῆς οἱ ἀφθογγον παρὰ ταῖς Βοιωταῖς. τοῦτον γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλῶν τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὄξεια· τὸ γὰρ Ὅμηρος τρίτοντες τὴν οἱ ἀφθογγον οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὸ ὕ μακρὸν προπαροξύνουσι καὶ λέγουσιν Ὅμηρον, καὶ ἰδοὺ εὐρίσκειται τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὄξεια ἔχουσα μακρῶν φύσει τὴν τελευταίαν συλλαβήν.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν τεχνικὸν ὅτι φύσει μακρῶς οὐσας τῆς τελευταίας οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὄξεια ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ἢ ἴσται.

Τούτων αὐτῶς ἔχοντων σημειοῦται ὁ τεχνικὸς τὸ μακρὸς καὶ θυγατρὸς, ὅτι οὐκ ἐβάλασαν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ἐντῆς συλλαβῆς ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία. τὸ γὰρ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύνοντα ἔντα ἀφελὸν ἐν τῇ γενικῇ προπαροξύνεσθαι καὶ γίνεσθαι μίσηρος καὶ θυγάτηρος, ὡς περὶ Δημήτηρ Δημήτηρος, ἵνα φυλάξωσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφ' ἧς συλλαβῆς τὸν τόνον ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἄλλ' ἠκολούθησαν τοῖς ἰδίαις αἰγυγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς, λέγω δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαίρας (δαῖρα δὲ ἴσται ὁ ἀνδράειρος), καὶ παροξύνθησαν ὁμοίως αὐτοῖς, ὡς ἐν μίσηρος, θυγατρὸς.

Ταῦτα μὲν ἐν ταύταις ἠμάρτυται δὲ, φησί, τὸ γυναικίος καὶ θυγατρὸς, καὶ γὰρ παραλόγος ἐστὶν ἡ γενικὴ ὀξυνομένη ἐπὶ τοῦ γυναικίος καὶ θυγατρὸς· πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ἀπέστραται τῆς ὄξειας τάσιν, ὡς ἐν Διαντος, Θεαντος, Λέβητος, Ἀλγῆτος, Ξεροφάντος, Ἀγλαοφάντος, Σιδᾶνος, Μαισιδῶνος, Βολβῶς, Ἀσπίδος, Φανίδος. παραλόγος ἔρα ἡ γυναικίος καὶ θυγατρὸς γενικῆ ὀξυνομένη. καλεῖται εἰπεῖν ὅτι συνπαροξύνθησαν αὐταῖ.

τοῖς ἰδίους συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόπον, φησὶ δὲ τῇ πατρὸς γενεῇ καὶ τῇ ἀνδρός καὶ τῇ μητρός, καὶ ὄξυνονται ὁμοίως ταύταις ταῖς γενεαῖς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰρήκαμεν ὅτι πᾶσα γενεὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπίτραπται τῆν δέξιαν τάσιν, δεῖ γνωσθῆναι ὅτι πᾶσα γενεὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (ὑπερταλμένης δηλονότι τῆς γενεακῆς καὶ θυγατρὸς γενεακῆς ὄξυνομένης παραλόγως) ἢ παροξύνεται ἢ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται. προπαροξύνονται μὲν οὖν αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενεαί, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δηλονότι οὔσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ παροξυσμένων εὐθειῶν, οἷον *Ἄϊας Ἄϊαντος*, *Θόας Θόαντος*, *πένης πένητος*, *Δύρης Δύρητος*, *Πάρης Πάρητος*, *Θέτις Θετίδος*, *Δημήτηρ Δημήτηρος*, εἰνότηρ εἰνότερος (σημαίνει δὲ τὴν σύνυμφον, καὶ εἰνατέρων εὐπέπλων).

Ἐρχῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξυτόνον μίτηρος καὶ θυγατρὸς εἶναι κατὰ τὴν γενεακὴν προπαροξυτόνος· ἀλλ' ὡς εἰρηται, παροξύνθησαν ὁμοίως τοῖς ἰδίους συγγενικοῖς, οἷον μητρός καὶ θυγατρὸς, ὡσπερ πατρός, ἀνέρος καὶ δαύρος. ἀπὸ προπαροξυσμένων δέ, οἷον *Ἄδωνις Ἀδώνιδος*, *φίλημα φιλήματος*, *νόημα νοήματος*, *Ἄρτεμις Ἀρτιμίδος*, *Ἀθηνίς Ἀθηνίδος*, *Θεόγνις Θεόγνιδος*. ἀπὸ προπερισπασμένων δέ, οἷον *μνήμα μνήματος*, *βῆμα βήματος*, *αἷμα αἵματος*, *πῦμα πύματος*, *σῶμα σώματος*, *νεῖνις νείνιδος*, *θοῦρις θούριδος*, οἷον *θοῦριδος ἄλικης*. παροξύνονται δὲ αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενεαί, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχουσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ ὄξυνομένων εὐθειῶν καὶ βραχεῖα παραλήγονται, οἷον *ταχός ταχέος*, *βραδύς βραδέος*, *ἦδης ἠδέος*, *Ἀχελλεύς Ἀχελλεύς*, *Πηλεὺς Πηλέος*, *ἄστηρ ἄστερος*, *αἰθήρ αἰθέρος*, *ἄη ἄηρος*, *ἄσπις ἄσπιδος*, *εὐσεβής εὐσεβέος*, *εὐγενής εὐγενέος*, *παιμὴν ποιμένος*, *ὄδους ὄδοτος*. ἴθισι γὰρ μακρὰ ἢ παραλήγουσα καὶ οὐ φύσει, καὶ λοιπὸν βραχεῖαν μμεῖται. προπερισπᾶται δὲ ὅσαι φύσει μακρὰ παραλήγονται, οὔσαι ἀπὸ ὄξυνομένων εὐθειῶν ἢ περισπωμένων, ἀπὸ μὲν ὄξυνομένων οἷον *χειμῶν χειμῶνος*, *αἰῶν αἰῶνος*, *ἄγων ἄγωνος*, *σολῆν σολήνος*, *δοθιῆν δοθιῆνος*, *στατήρ στατήρος*, *καμπτήρ καμπτήρος*, *ἡμιθνής ἡμιθνήτος*, *νεοδμής νεοδμήτος*, *ψηφίς ψηφίδος*, *κρηπίς κρηπίδος*, *ἰχώρ ἰχώρος*. ἀπὸ περισπωμένων δὲ οἷον *ἔκτοφῶν ἔκτοφῶντος*, *Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφῶντος*, *Ἰσποκῶν Ἰσποκῶντος*, *Δημοφῶν Δημοφῶντος*, *Ποσειδῶν*

Ἰσοκυβήτης, Ἰσοκύβητος, πλακοῦς πλακοῦντος, τμής τι-
μήτος, ὄνιον χρυσοῦν τιμήτῃα καὶ ἄργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὄντων ἡγοῦσάν γενησάντων ἰσῶν δύο
συλλαβῶν ἴσῶν δὲ ὅτι τὸ ἴσος καὶ μίσις ὄντι ἐφαύλασαν ἐπὶ τῆς
αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐ-
θεὶά ἐστιν ἰσὴ καὶ μίσις παροξύνουσα, καὶ ἄφαισις ἢ γενική παρο-
ξύνουσα ὄντων ἴσος καὶ μίσις, ὡσαυτὴν καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς
τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία, ὡσαυτὴν ἰσῶντα δὲ ὁμοίως ἀλλ'
ἴσος καὶ μίσις περισπωμένης, καὶ λέγει ὁ τεχνικός ὅτι κατὰ Ἰωνί-
κην ἔχουσιν ἴσῃν, καὶ ὡσαυτὴν ἰσοῦσιν ἢ ἰσῶντα, ἰσῶντα δὲ
τὸ λεγόμενον τριάντην ἔχει τῆν ἐξήγησιν, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βραχυ-
καταλήκται εὐθεσίαν οἱ Ἴωνες βαρυνουσί τας λέξεις ὡς καὶ ἡμεῖς,
ὄνιον ἄργυρα, ἄργυρα, Πλάταια, ὅταν δὲ γένηται ἢ τελευτῶσα κυλ-
λεβὴ μακρά, Ἰωνικῶς ἴσῃ καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἷον ὄργυμις,
ἄργυρα, Θεσπίς, Πλαταιάς, ἴσῃν καὶ τῆν τελευτῶσαν συλλαβὴν
ἐπιδοῦνται τὸν τόνον, ἐπιδοῦν ἄρα τὸ ἰσὴ καὶ μίσις τῆν γενικὴν καὶ
δοτικὴν μακροκαταλήκτουσιν, ὡσαυτὴν καὶ ἰσῶντα ἴσῃ καταβίβασ-
σαν τὸν τόνον καὶ περισπωμένησιν, οἷον ἴσος καὶ μίσις, ἴσῃ καὶ
μίσῃ. τοῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ ἀρρημένον ἔσθ' ἢ τὰ γὰρ ἴσος καὶ μίσις
Ἰωνικῶς ἔχει τῶσιν, τούτῳ δὲ τῆς εὐθείας βαρυνουμένης
καὶ βραχυκαταλήκτουσιν ἢ γενικῆ καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταλήκτου-
σαι Ἰωνικῶς ἴσῃ καταβίβασαν τὸν τόνον, ὄνιον ἴσος καὶ μίσις, ἴσῃ καὶ
μίσῃ, ὅθεν ἡ υπερισπασμένη, ἐπιδοῦν ὄντι ἰσῶντα μακροκαταλήκτος, οὐ
κατεβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον
ἴσῃν καὶ μίσις.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ὄντων ἴσῃν ἴσῃν ἴσῃν δια πόσαν αἰτίαν
ἢ ἴσος καὶ μίσις γενεῆ καὶ ἢ ἴσῃ καὶ μίσις δοτικῆ μακροκαταλήκτουσιν
καὶ ἴσῃν ὅθεν τῆν αἰτίαν ταύτην, διὰ τοῦτο ἢ ἴσος καὶ μίσις γε-
νησὶ μακροκαταλήκτουσιν, ἐπειδὴ κατὰ ἴσῃν ὅ ἴσῃν ὅτι πᾶσι γε-
νησὶ ἰσοσυλλαβούσιν τῇ εὐθείᾳ μακροκαταλήκτουσιν θ. λει, ὄνιον ἄν-
θρωπος ἄνθρωπος, Ὀμηρος Ὀμήρου, ἄψις ἄψις, Ἀντιόχεια Ἀν-
τιόχεια, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρείας, Πάρισις Ἀθηναίος, ὡσαυτὸν οὖν
καὶ ἴσῃν καὶ μίσις μίσις διὰ μακροῦ τοῦ ἢ κατὰ τῆν γενικὴν
πρόσκειται ἰσοσυλλαβούσιν κλινομένην διὰ ὅ ἴσῃν ἄνθρωπος καὶ
Ἀλέχεια Ἀλέχειος, ταῦτα γὰρ ὅ μακροκαταλήκτουσιν κατὰ τῆν
γενικὴν, ἀλλ' οὐ κλινομένη ἰσοσυλλαβούσιν ἢ κατὰ τῆν μὴ ἴσῃν καὶ μίσις ἰσο-
συλλαβούσιν τῇ εὐθείᾳ, φησὶ δὲ τῇ πατὴρ καὶ μήτηρ, καὶ

μη μακροκαταληκτοῦσαι οὐκ ἀντίστανται ἡμῖν, ἐπειδὴ αὐ κληθόν-
ται ἰσοσυλλάβους· πατὴρ γὰρ πατέρος ἦν καὶ μητὴρ μητέρος, καὶ
κατὰ συγκοπήν γιγνώσκει πατέρος καὶ μητέρος, καὶ λοιπὰ τῆ συ-
ναφαισεως αἰτία γέγονε τῆς ἰσοσυλλάβιας. πρόκειται ἡ κληνομένη”
δοῦ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ
γενική οὐ μακροκαταληκτεῖ ἰσοσυλλάβιας κληνομένη, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
τίστανται ἡμῖν τούτα, ἐπειδὴ μοδόκτωτά εἰσι καὶ τὴν αὐτὴν φω-
νὴν πανταχοῦ φωνάττουσι.

Ἔχομεν οὖν ἐδ’ ἦν αἰτίαι ἢ ἰσὺ καὶ μῦς γενική, μακροκατα-
ληκτεῖ. ἢ δὲ ἐδ’ καὶ μῦς δοτική· ἐδ’ τοῦτο μακροκαταληκτεῖ, πρῶ-
τον μὲν ἐστὶ, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ γενική τούτων μακροκαταληκτεῖ,
οἷον ἰσὺ καὶ μῦς· πῶσα δὲ δοτική Ἰωνῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ
γενικῇ ἰσοφρονεῖν αὐτῇ θάλει, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρω, ἀνθρώπου
ἀνθρώπων, δίφης δίφῃ, Διαιτος Διαιτι, Δίχης Δίχῃ, κένη-
τος κένῃ· ἐδ’ οὖν ἢ ἰσὺ καὶ μῦς γενική, ὡς εἴρηται, μακροκα-
ταληκτεῖ, δηλοῦσι ἐβλόγως ἢ ἰσὺ καὶ μῦς δοτική μακροκαταληκτεῖ.
πρόκειται, ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ”· δοῦ τὸ τελεῖος ταχτεῖ,
βραδύος βραδύ· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ δοτική μακροκαταληκτεῖ τῆς
γενικῆς βραχυκαταληκτοῦσης, ἀλλ’ οὐκ ἀντίστανται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ
ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτική τῇ γενικῇ. δεύτερον δὲ διὰ τούτων ἐπ’ ἰσὺ
καὶ μῦς δοτικῇ μακρόν ἐστι τὸ ε, ἐπειδὴ τὸ ε ἀνεκφώνητόν ἐστιν.
ἐμάθομεν γὰρ· ἐστὶ τὸ ε τότε ἐβλάττεται ἀνεκφώνητόν, ἢ ἴσως εὐ-
ρεθῆ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ μετὰ τοῦ ω ἢ μετὰ τοῦ α μακροῦ ἐν μῦ
συλλαβῇ, οἷον τῇ σοφῃ, τῇ καλῇ, τῇ Μηδαίᾳ.

Ἔχομεν οὖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἢ ἰσὺ καὶ μῦς γενική καὶ ἢ ἰσὺ
καὶ μῦς δοτική κτῆσθαι ἔχουσι τὸ α· αἴτιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι διὰ τί
ἢ ἰσὺ καὶ μῦς γενική καὶ ἢ ἰσὺ καὶ μῦς δοτική ἐπὶ τέλους ἔχουσι
τὸν τόνον καὶ κερυσιπύονται καὶ οὐκ ἐξένονται· ἐστὶν οὖν εἰπεῖν
τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐκ ἠδύναται αἰ γίνεσθαι αὐταὶ καὶ δοτικαὶ
οὔνεσθαι, ἐπειδὴ κινήσων ἐστὶν ἡ λέγων· οὐκ πῶσα γενική καὶ δο-
τική μακροκαταληκτοῦσα ἐπ’ ὀρομίση, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλ-
λαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, κερυσιπύομένη δέσεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ
δευτομέτης εὐθείας γένηται ἢ γενική μετὰ ἀποβολῆς τοῦ σ. ἰστω-
σα δὲ παραδείγματα τοῦ κινήσων ταῦτα, σοφοῦ σοφῷ σοφοῖν
σοφῶν σοφοῖς, καλοῦ καλῷ καλῶν καλοῖς, τιμῆς τιμῇ τι-
μαῖν τιμῶν τιμαῖς, φοβερῆς φοβερῇ φοβεραῖν φοβερῶν φοβεραῖς,
Συκροῦς Συκροῖ Συκροῖν Συκρῶν Συκροῖς, πτεροῦ πτερῷ πτε-
ροῖν πτεροῖς, κροῦ κροῖ κροῖν κροῖς, κροῦ κροῖ κροῖν κροῖς, κροῦ κροῖ κροῖν κροῖς,

Προσδεδωκός, Σμοῦς Σμοδόντος, πλακοῦς πλακοδόντος, τιμῆς τιμῆντος, ὄδον χρυσοῦν τιμῆντα καὶ ἀργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὡς ὅς ληγουσῶν γενικῶν τῶν ἐπαρ. δύο συλλαβῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἴδω καὶ μῖας οὐκ ἐφαλλεῖται ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐθεία ἔστιν ἴα καὶ μία παραδιδόντος, καὶ ὡσαύτως ἡ γενική· παραδιδόντοσσι οἶον τις καὶ μίας, ἴδω φαλάγγ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ταῦτα γίνεσθαι δὲ οὕτως ἀλλ' ἴδω καὶ μῖας περισπωμένης, καὶ λέγει ὁ τεχνικός ὅτι γὰρ Ἰωνικήν ἔχουσα τόνον, καὶ οὐκ ἐκκαταλήγουσα τὸν τόνον τοῦ λέγουμένου, ἴσται δὲ τὸ λέγουμενον τοσαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βραχυκαταλήκτουσιν εὐθείαισιν οἱ Ἴωνες βαρυντοῦσι τὰς λέξεις ὡς καὶ ἡμεῖς, οἶον ἀγυῖα, ἀργυῖα, Πλάτωτα· ὅταν δὲ γίνηται ἡ κλιτικὴ αὐτῶν λαβὴ μακρά, Ἰωνικῶ ἴσται καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἶον ὄργυις, ἀργυῖα, Θεοπίδης, Πλατωῖα· ἴδω πάντα δὲ τῆ κλιτικῆς συλλαβῆς ἀποδόντων τὸν τόνον· ἰσοσύνη οὐκ ἴα καὶ μία ἴα τῆ γενικῆ καὶ δοτικῆ μακροκαταλήκτουσιν, καὶ ἴα χάριν Ἰωνικῆ ἴσται καταβιβάζουσα τὸν τόνον καὶ περισπωμένησιν, οἶον ἴδω καὶ μῖας, ἴα καὶ μῖα. τοῦτο οὐκ ἐπὶ τεχνικῶ ἀνημέρον ἐστὶ, τὴ γὰρ ἴδω καὶ μῖας Ἰωνικῆν ἔχει τῶσιν, τούτεστιν ὅτι τῆς εὐθείας βαρυντοῦσιν καὶ βραχυκαταλήκτουσιν ἡ γενική καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταλήκτουσιν Ἰωνικῶ ἴσται καταβιβάζουσα τὸν τόνον, οἶον ἴδω καὶ μῖας, ἴα καὶ μῖα· ὅθεν ἡ αἰτιατική, ἐπειδὴ οὐκ γίνετο μακροκαταλήκτος, οὐ καταβιβάζουσα τὸν τόνον ἀλλὰ παραδιδόντω ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἶον ἴαν καὶ μῖαν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἀξίον ἴσται ζητῆσαι διὰ πόλιον αἰτίαν ἢ ἴα καὶ μῖας γενική καὶ ἡ ἴα καὶ μῖα δοτικῆ μακροκαταλήκτουσιν, καὶ ἴσται οὐκ εἶναι τὴν αἰτίαν ταύτην, διὰ τοῦτο ἢ ἴα καὶ μῖας γενική μακροκαταλήκτουσιν, ἀπειθὴ κινῶν ἴσται ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενική ἴσοσυλλαβούσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταλήκτουσιν ὅ λει, οἶον ἀνθρώπος· ἀνθρώπου· Ὀμηρος· Ὀμήρου, δίψα· δίψης, Ἀπόχθεια· Ἀποχθείας, Ἀλεξάνδρειος· Ἀλεξανδρείας, Πήδημα· Μηδείας, αὕτως οὐκ ἴα καὶ μῖας καὶ μία μῖας διὰ μακροῦ τοῦ ἄ κατὰ τὴν γενικήν, πρόσκειται „ἰσοσυλλαβῆς κλινομένη” διὰ ὃ Ἄλως Ἄλωςτος καὶ Ἄλξης Ἄλξιος· ταῦτα γὰρ εὐ μακροκαταλήκτουσιν κατὰ τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐ κλινοῦνται ἰσοσυλλάβως, ἡ καιρός· καὶ μήτροφ· γενική ἰσοσυλλαβούσα τῇ εὐθείᾳ, φησὶ δὲ τῇ πατὴρ καὶ μήτηρ, καὶ

γενική υἱός καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ἰε εἰς ἐν, δηλονότι μητρῶν,
υἱός, ὡςπερ θεῖν θεῖν,

Θεῖν καλλιπλοκάμῳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ πόλιν αἰτίας
τὸ ὅς υἱός κατὰ μὲν τὴν γενικὴν ἔπαθε συναρῆσιν τοῦ ὕ καὶ ἰ
εἰς τὴν υἱε δίφθογγον, κατὰ δὲ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναρῆσιν
τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱε δίφθογγον. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ
τοῦτο τὸ ὅς κατὰ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναρῆσιν τοῦ ὕ καὶ ἰ
εἰς τὴν υἱε δίφθογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν υἱε δίφθογγον
σύμφωνον εὐρίσκειται διυπερῶμενον, οἷον ἀρῆσιν, μῦτα, υἱός· εἰ
ἔκμεθεν ὅς τὸ ὅς κατὰ τὴν εὐθείαν συναρῆσιν τοῦ ὕ καὶ ἰ εἰς
τὴν υἱε δίφθογγον, ἤμελλε μετὰ τὴν υἱε δίφθογγον σύμφωνον
ἐπιφέρεσθαι τὸ ὕ, ὅπερ ἔστιν ἀτοπον.

Τὰντα μὲν ἐν ταύτοις. ἄξιόν δὲ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα διὰ
τοῦτο ἡ λῆος γενικὴ καὶ ἡ κῆρος καὶ ἡρος βαρύνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ
τρισυλλάβου γενικῆς γεγῶνασι τῆς λῆος καὶ κέρος καὶ ἔαρως,
διὰ πόλιν αἰτίας καὶ ἡ πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός γενικαί
σὺ βαρύνονται, οἷον πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός, ἐπειδὴ καὶ
αὐτὰ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γεγῶνασι τῆς πατρός καὶ μητέ-
ρος καὶ ἀνδρός. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ μὲν πατρός καὶ μητρός
καὶ ἀνδρός γενικαὶ συγκροτῆς πεπύονθαι τοῦ ἰ καὶ τελείως ἀπο-
βάλλουσι τὴν μίαν συλλαβὴν, καὶ λοιπὸν ὡς κυρίως διαύλλαβοι
ᾤξύνθησαν, ἡ δὲ λῆος καὶ κῆρος καὶ ἡρος γενικαὶ κρᾶσιν πεπύ-
ονθαι καὶ δυνάμει τρισυλλάβοι εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἐποιήσαντο ἀπο-
βολὴν συλλαβῆς ἀλλὰ κρᾶσιν τῶν δύο φωνηέντων, καὶ λοιπὸν ὡς
δυνάμει τρισυλλάβοι εὐλόγως βαρύνονται.

Πρὸς ταῦτα ἀποροῦσι τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὸ λῆος καὶ κῆ-
ρος καὶ ἡρος ὡς δυνάμει τρισυλλάβου ἐβαρύνθησαν, διὰ πόλιν
αἰτίας τὸ οἷς οἷος, γεγῶμενον κατὰ συναρῆσιν οἷς οἷος, μὴ ἐβα-
ρύνθη; καὶ τοῦτο γὰρ δυνάμει τρισυλλάβου ἔστιν. ἔστιν οὖν εἰ-
πεῖν ὅτι τὸ μὲν λῆος καὶ κῆρος καὶ ἡρος οὐ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ
συναρῶνται ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λῆος λῆς λῆος λῆος,
κέρος κῆρ κέρος κῆρος, ἔαρ ἦρ ἔαρως ἦρος, καὶ τούτου χάριν ὡς
δυνάμει τρισυλλάβου ὄντι ἐν τῇ γενικῇ ἐβαρύνθησαν· τὸ δὲ οἷς
οἷος οὐκ ἔκμεθεν ἐν τῇ γενικῇ συναρῆσιν ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ μό-
νον, οἷον οἷς οἷος, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς συνηρημένης εὐθείας ἐκλή-
θη οἷος ἡ γενικὴ, καὶ τούτου χάριν ὡς μὴ οὔσα ἡ γενικὴ τρι-

σύλλαβος διυδαίμι ἀλλῆ κυρίως διουλλάβος ἐξυδαί. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων εὐρίσκειται, φημί δὲ τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον γίνεσθαι συναίρειν καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς συνηρημένης εὐθείας κλίνεσθαι τὴν γενικὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ φῶς φωτός καὶ ὄς ὄτος. ἴσται γὰρ φῶς φῶτος καὶ ὄς ὄτος, καὶ λοιπὸν κηῶσις παρακλινοῦται τῇ εὐθείᾳ καὶ γίνεταί φῶς καὶ ὄς, κἀκεῖθεν κλίεται φωτός καὶ ὄτος ἢ γενική. οὐδὲ γὰρ δυναμέσθαι τὴν φωτός καὶ ὄτος γενικὴν ὑπὸ τῆς φῶτος καὶ ὄτος λέγειν κατὰ κηῶσιν, ἐκεῖ φωτός καὶ ὄτος ὄφειλεν εἶναι βραχυτότως, ὡς ἀπὸ τρισυλλάβου γενικής γετόμενα· ἀλλ' ὡς εἰρήται, ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἢ κηῶσις κἀκεῖθεν ἢ κλίσις. σεσημαίνεται τὸ φηγτός ἐξυδαίμενον· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου μεσηκῆς τῆς φηγτός γετόμενον κατὰ κηῶσιν φηγτός ὄφειλε βραχυεσθαι. οὐδὲ γὰρ δυναμέσθαι λέγειν ὅτι ἐπὶ τούτου ἐκ τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἢ κηῶσις κἀκεῖθεν ἢ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εἰρήται ἢ φηγῶς εὐθεία τῇ χρῆσει. ἴσται οὖν εἰπεῖν ὅτι ἢ φηγτός· γενική συνείδαμε κατὰ τὴν τάσιν τῆς Κηγτός γενικής καὶ σητός καὶ θηγτός· σῆς δὲ ἴσται ὁ σὸκλήξ καὶ θῆς ὁ μισθωτός.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἴσται δὲ ὅτι περὶ τοῦ Θῶνος παρὰ κείτους λέγει ὁ τεχνικός· [ὅτι] ἢ ἀπὸ τῆς Θῶνις εὐθείας ἐγένετο Θῶνδος καὶ Θῶνος Ἰωνικῶς, ὡς περὶ Πάριδος Πάριος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶτος, ἢ ἀπὸ τῆς Θῶων· Θῶωνος καὶ κατὰ κηῶσιν τοῦ ὀ καὶ ὦ εἰς τὸ ὦ· Θῶνος· ἀρχ· ὄγῳ· [δὲ] λέγει. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον λόγον ἴσται εἰπεῖν ὅτι, εἰ ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν, ὄφειλεν ὀξύνεσθαι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ συγκοπὴν, λέγω δὲ τὸ πατέρος πατρός, μητέρος μηρός, ἀνέρος ἀνδρός· καὶ αὐταὶ γὰρ αἱ γενικαὶ συγκοπὴν παθοῦσαι καὶ διασυλλαβήσασαι ὀξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὃς διασυλλάβαν γενικῶν, οἷον ὡς περὶ παιδός, μηρός, χηγός, γηγός, φωτός, πατρός, πρὸς δὲ τὸν δεύτερον λόγον ἴσται εἰπεῖν ὅτι οὐδαμοῦ ἢ Θῶων εὐθεία, εἰ ἢς λέγει γεγεῖσθαι τὴν Θῶωνος καὶ Θῶνος γενικὴν, εὐρήται σημαίνουσα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα, ὅτινα σημαίνει ἢ Θῶνος γενική, ἀλλ' ἔτερον ἄνδρα, ὡς κατὰ Οὐγῶν Θῶνά τε ἄνακτα. τί οὖν ἔχομεν εἰπεῖν; ἴσται οὖν εἰπεῖν ὅτι κατὰ συγκοπὴν γέγονεν ἢ Θῶνος γενική ἀπὸ τῆς Θῶνις γενικής. εἰ δὲ τις εἰποι διὰ τί οὐκ ὀξύνεται, λέγομεν τὴν κλίαν ταύτην. αἱ συγκοπόμενα γενικαὶ ὀξύνονται μμούνται εὐθείας, οἷον ἢ ἀνδρός γενική μμύεται τὴν χοδρός εὐθείαν, καὶ κλίαν ἢ μητρός καὶ πατρός καὶ θυγατρός

γενικὰ μινδύεται τὴν ἰατρὸς εὐθείαν. ἰπειδὴ ἤν ἡ Θάκας γο-
τικὴ εἰ ὠξύνουτο οὐκ ἤμελλε μιμῆσθαι εὐθείαν (οὐκ ἔχομεν γὰρ
εὐθείαν εἰς τὸς καθυφὸν διαύλληθον, τῷ ᾧ παραληγρομένην καὶ
ὀξυνομένην, βαρυνομένην δὲ ἔχομεν, ὡς ἐπὶ τοῦ κῆρος· σημαίνει
δὲ τὸ στροβιλοειδὲς ἔχουσι τὸ εἰς ὄξυ λῆρον· ἄνος, σημαίνει δὲ
δὲ τὴν τιμὴν), τοῦτου χάριν οὐκ ὠξύνθη ἀλλ' ἰβαρύνθη. πρόσ-
κειται „δυσύλληθον,” ἰπειδὴ ἐπὶ ὄξυ συλλαβίς ἔχομεν εὐθείαν
ὀξυνομένην, οἷον καινωτός, οἰανός, Τηθωτός. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Πρόκειται δὲ ἀνωτέρω „ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου ἀηαι-
σθημένου,” ἰπειδὴ τὸ ἄνος βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τι-
νός, ὀξυνομένου· τὸ γὰρ πεντακάρῃ ἔχουσι τὴν ἰσότηματικὸν βαρύν-
εται, οἷον τῆρος ἰστιν νίος; τὸ δὲ ἀνταπαδοτικὸν ἔχουσι ἀόριστον
ὀξύνεται, οἷον τῆρος. οὕτω γὰρ λέγομεν αὐτὸ ἀνταπαδοτικόν. Καὶ
πάλιν ἴσται

Εὐφύλακτα Ἦκος Φυγῆτη Πισηροῖδας,

καὶ βαρύνεται ἰπειδὴ ἡ γενικὴ, λέγει δὲ ἡ Ἦκος, ἐπὶ τοῦ κ-
φλου ὀνόματος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἄκος προσσηροῖδου τοῦ
ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Πρόκειται δὲ „ἢ χαρακτηρὶ ἀκλόουθῆσι,” ἰπειδὴ ἔστι Φθάς
Φθάντος ὄνομα κῆριον, καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτηρὸν τῶν
μετοχῶν, ὡςπερ σῆντος, βῆντος, φθάντος (σημαίνει δὲ τὸν προ-
λαβάντα). καὶ πάλιν ἴσται Φθῶν ὄνομα κῆριον περισπωμένον, καὶ
τοῦτου ἡ γενικὴ λέγεται Φθῆκος προπερισπωμένως πρὸς τὸν χα-
ρακτηρὸν τῶν εἰς ὧν περισπωμένων ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς ὧν πε-
ρισπωμένα ὀνόματα προπερισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν, οἷον Ξε-
νοφῶν Ξενοφῶντος, Κτησιφῶν Κτησιφῶντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαο-
φῶντος, Δημοφῶν Δημοφῶντος. οὕτως οὖν καὶ Φθῶν Φθῶντος προ-
περισπωμένως. ἢ πρὸς τὸν χαρακτηρὸν τῆς κλῆν κλῆντος μετοχῆς
καὶ ἴσται ἴσταιτος καὶ σμῶν σμῶντος καὶ θρῶν θρῶντος λέγομεν Φθῶν
Φθῶντος προπερισπωμένως. τῆρα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κῆρῳ „ἢ ὀνομάτων,” οἷον „εἰ
εἰς οὐκ διαύλληθον γενικὰ ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνουτο θῆρασι,” διὰ
τὸς μετοχῆς· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται, οἷον σῆντος, βῆντος.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δεῖ γινώσκων ὅτι πᾶσα εὐθεία εἰς ὀ-
λήγασα καὶ ἀποβολῇ τοῦ ὀ τῆν γενικὴν ἀποτελοῦσα τὸν αὐτὸν
τόνον τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Φιλητῆς Φιλητῆ, Μηνῆς
Μηνῆ, Μητρῆς Μητρῆ, χρυσοῦς χρυσοῦ, ἀργυροῦς ἀργυροῦ, πλα-

κούς· πλακῶν, λαγῶς· λαγῶν, ὄρφως· ὄρφων, λείως· λείων, σείως· σείων, εὐ-
 ρους· εὐρών, ἀλλίνους· ἀλλίνων, Μενέλως· Μενέλων, Πηλέως·
 Πηλέων.

Τὸ ἐκτείνοντά τὸ ὄ εἰς τὸ ὦ κατὰ τὴν γενεὴν Ἀττικῶς τὸν
 αὐτὸν λόγον φυλάττουσιν ὅν τινα εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως· τοῦ
 ὄ εἰς τὸ ὦ, οἷον πόλιος· πόλιως, μάντιος· μάντιως, ὄφιος· ὄφειως,
 λέξιος· λέξειως, βασιλῆος· βασιλῆως, Ἀχιλλῆος· Ἀχιλλῆως, Ἀτρείος· Ἀτρείως,
 Πηλῆος· Πηλῆως, ἱερός· ἱερέως.

Αἱ συνηρημένοι γενικαί, εἰ μὴν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐπι-
 λέει, προξύνονται ἐν τῇ ὑπεναντιοῦσαι, οἷον Δημοσθένιος· Δημοσθέ-
 νιος, Διομήδης· Διομήδης, Σωκράτης· Σωκράτης, ἰσθμῆος· ἰσθ-
 μῆος, Θάρσιος· Θάρσιος, τέλειος· τέλειος, βέλτες· βέλτες, κρέας·
 κρέας, γήριος· γήριος· εἰ δὲ προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐπιτέλει, περι-
 σπῆνται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον εὐσεβῆος· εὐσεβῆως, εὐγενῆος· εὐγε-
 νῆως, Ἀητός· Ἀητός, Σαρπητός· Σαρπητός, Ἐριτριῆος· Ἐριτριῆως,
 Παιριμῆος· Παιριμῆως, Στεριμῆος· Στεριμῆως.

Αἱ δὲ τοῦ ὄσο Θετυλικαὶ γενικαί, εἰ μὴν ἀπὸ περιφρασμένων
 κοινῶν γενικῶν ὦσαι, προπερισπῆνται, οἷον κελού· κελού, κοπού
 κοπού, σεμνοῦ· σεμνοῦ, ποταμοῦ· ποταμοῦ, ἀκερατοῦ· ἀκερατοῦ,
 εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνομένων, προπαροξύνονται, οἷον φέλλου· φέλλου, κού-
 φου· κούφου, Πριάμου· Πριάμου.

Τὰ ἀπὸ Ἀττικῶν γενικῶν κατὰ αἰλονασμὴν τοῦ ὄ γινόμενα,
 εἰ μὴν ἀπὸ ὀξύντων γενικῶν Ἀττικῶν ὦσαι, προπερισπῆνται, οἷον
 Πετῶ· Πετῶ,

ὡς Πετῶ Μενεσθέως,

ὃ ὡς Πετῶ Διοτρεφῆος βασιλῆος.

Τυλά· Τυλάω, ὡς παρὰ Ἀντιμάχου· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυντῶν γε-
 νικῶν Ἀττικῶν ὦσαι, προπαροξύνονται, οἷον τοῦ Μίω· τοῦ Μίω,
 τοῦ Ἀνδρογέω· τοῦ Ἀνδρογέω. τοῦ δὲ ὄ, προσέδοτος κατεπι-
 βόσθη μίαι συλλαβῆ· ἢ τόνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τεταρτην
 ἀπὸ τέλους εἶναι τὴν ὀξείαν.

Αἱ δὲ τοῦ ἔω γενικαὶ Ἰωνικαί, εἰ μὴν ἀπὸ βαρυντῶν κοινῶν
 γενικῶν ὦσαι, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρείδου· Ἀτρείδου, Ὀρίστου
 Ὀρίστου, Αἰνείου· Αἰνείου, ἀπαθείς· ἀπαθείς, οἷον γὰρ
 πᾶθωαι· πρὸ μίαις τοῦ τέλους ἔχουσι τὴν εὐθείαν, οἷον Ἐρμίου
 Ἐρμίου καὶ κατὰ συνηρητὴν τοῦ ἔ· Ἐρμῆος· Ἐρμῆος.

Ἦρης· Ἦρης τε.

εἰ δὲ ἀπὸ περιωπυμένων κοινῶν γενικῶν ὡς, παροξύνονται, οἷον ἀλλητοῦ ἀλλητέω, Κασῆς Κασοῦ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) τοῦ Κρσῶ. αἱ δὲ τοῦ αὐτοῦ Βοιωτικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικῶν ὡς, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρείδειο, Ὀρίστου Ὀρίσταο, εἰ δὲ ἀπὸ περιωπυμένων κοινῶν γενικῶν ὡς, προπαραπισπῶνται, οἷον ἄργιστῆς ἄργιστοῦ ἄργιστιο, ἄργιστιο νότοιο (τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ταχυτάτου).

Τοιαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόπου τῆς γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Κανονίζει τὸν τόπον τῆς δοτικῆς, καὶ λέγει ὅτι πῦσα δοτικῇ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόπον αὐτῆς ἔχει, οἷον καλοῦ καλῶ, σοφοῦ σοφῶ, Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀφθρόπου ἀφθράπῳ, φωτῶς φωτί, μητρὸς μητρί, γυναικὸς γυναικί, πατρὸς πατρί, θυγατρὸς θυγατρί, τιός τιτί, κῆρος κῆρι, ἥρος ἥρι, λῆος λῆι, εὐσειβίος εὐσειβί, ταχέος ταχί, Ἰερὸφῶντος Ἰεροφῶντι, ἀβλήτος ἀβλήτι, λῆς λῆ, μιᾶς μιᾶ, βελτίονος βελτίονι, χειρίονος χειρίονι (ἦτις δοτικῇ παθοῦσα συγκοπὴν τοῦ οὐ καὶ ἦ ἀναδέχεται τροπήν τῆς εἰ διεφθόγγου εἰς τὸ ἦ καὶ γέγονε χέρη, κρείσσον γὰρ βασιλεύς, ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χέρη),

Αἰντος Αἰντι, ἀσιδὸς ἀσιδί, κημίδος κημίδι. διὰ τοῦτο τὸ ὅτι ἀνυγνώστῳν κρηπαραξύνεται, οἷον ὡς τὸ

ὄτεφ' σέ πατήρ κέλεται

ἐπὶ τοῦ ὧ τιτί, ἐπειδὴ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ εἴ ὅτιως, ὅτιως ἐχρῆν αὐτὴ τοῦ τίτος, καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται ὁμοτονεῖν αὐτῇ. Ταῦτα μὲν οὖν τοιαῦτα.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ πρωτότατοι ἀνωσυμταὶ ἀκόλουθοι εἰσι, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτων αἱ δοτικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσι τῆς γενικῆς κατὰ τὸν τόπον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου (ἐμοῦ μὲν γὰρ καὶ σοῦ περιωπυμένως, ἐμοὶ δὲ καὶ σοὶ ὀξυτόνως), ποτὲ δὲ ἀκολουθοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου· οὐ γὰρ περιωπυμένως καὶ οἱ ὁμοίως περιωπυμένως.

Ἰπρόκειται ἐν τῷ κινῶν „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ” διὰ τὸ ταχέος ταχί. ἢ μὲν γὰρ γενικῇ ἐνταῦθα παροξύνεται, ἢ δὲ δοτικῇ περισπᾶται. ἀλλ' οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἢ δοτικῇ τῇ γενικῇ συνελθούσιν γὰρ ἰσομέτρησιν ἐνδὲ μίαν συλλαβήν. εἰάν δὲ λάβωμεν τὴν ἐντέλειαν αὐτῆς, ἢ ἀκόλουθος τῆς φιλᾶταιται, οἷον ταχέος

ταχεί ταχεί, εἰσεβίος εἰσεβεί, εἰσεβεί, εὐγενίος εὐγενεί, εὐγενεί.
 ἰδοὺ πρὸ μὲν τῆς συναίρεσως ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται, ἐπειδὴ
 καὶ ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐφυλάχθη, μετὰ δὲ τὴν συναίρεσιν
 οὐ φυλάττεται ὁ αὐτὸς τόνος, ἐπειδὴ τότε οὐκ ἰσοσυλλαβεί ἡ δο-
 τικὴ τῇ γενικῇ.

Ἰστέον δὲ ὅτι κάλλιον ἔστι παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα
 ἢ ἡμεῖς παραθέμεθα, ἥπερ ἂν παρέθετο ὁ τεχνικός· αὐτὸς γὰρ
 παρέθετο τὸ μάντι καὶ πόλι, ὅτι ἀπὸ τοῦ μάντεως καὶ πόλεως
 γιγνόμενα μίμνται καὶ πόλι καὶ κατὰ συναίρεσιν μάντι καὶ πόλι
 καὶ οὐκ ἰσοσυλλαβοῦσι τῇ γενικῇ. ἰρεὶ δὲ τις πρὸς αὐτὸν ὅτι,
 εἰ καὶ μὴ ἰσοσυλλαβοῦσιν, ἀλλ' οὖν τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν ἐν
 τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐν ἣ ἔστιν ἐν τῇ γενικῇ, ἡ ὄξεια τάσις καὶ ἐν τῇ
 δοτικῇ, οἷον μάντεος μάντι, πόλεος πόλι. διὰ τοῦτο οὖν εἰρή-
 καμεν βελτίονα εἶναι τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παραθέμεθα·
 ἐκεῖνα γὰρ μὴ ἰσοσυλλαβήσαντα τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ
 αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον· τὸ γὰρ ταχείος καὶ εἰσεβίος παροξύ-
 νονται, τὸ δὲ ταχεί καὶ εἰσεβεί περὶσπώνεται. κάλλιον οὖν, ὡς εἴρη-
 ται, παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἥπερ τὸ μάντι καὶ πό-
 λι· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὴν ὄξειαν τάσιν
 καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ καὶ πρὸ τῆς συναίρεσως καὶ
 μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἷον μάντεος μάντι μάντι, πόλεος πόλε
 πόλι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ παραφυλάσασθαι ἐν τῷ κανόνι, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα δο-
 τικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, τὸ
 αἰ μὲν πάντες ἰῶ ἐν ἡματι· Δίδας εἰσω·

καὶ γὰρ τὸ ἰῶ περισπᾶται δοτικῆς ὑπαρχούσης τῆς γενικῆς βα-
 ρυτονομήτης· ἴον γὰρ ἔστιν ἡ εἰθεῖα ἀντι τοῦ μόνου, καὶ ἡ γε-
 νικὴ ἴου παροξυτόνως, ἡ δὲ δοτικὴ ἰῶ περισπᾶμένης. σημαίνει δὲ
 τὸ ἰῶ ἡματι ἀπὸ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Τούτων οὕτως ἔχοντων προστίθεται ὁ τεχνικός ὅτι τῆς Τυν-
 δάρεος εὐθείας τῆς διὰ τῷ εἶ καὶ ὦ ἡ γενικὴ Τυνδαρεῦ ἔστι
 παροξυτόνως, διὰ τὴν μακρὰν τοῦ τόνου καταβιβασθέντος· ἀλλὰ
 καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως τῇ γενικῇ Τυνδαρέω ἔστι παροξυτόνως, καὶ
 πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. ὅταν δὲ γένηται Ἀτικῶς ἡ εὐθεῖα διὰ
 τοῦ εἶ καὶ ὦ, Τυνδάρεω ὡς Μινέλως, τότε προπαροξύνεται ἡ
 γενικὴ, καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως, οἷον τοῦ Τυνδάρεω τῷ Τυνδάρεω,
 ὡσαύτῃ τοῦ Μινέλως τῷ Μινέλω. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι αἱ μετακλιπόμεναι δοτικαὶ εἰς τὴν λή-

γουςι προπαροξύνεσθαι θέλουσι (δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβῆς οὐσα· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ εἰρημένον αὐτῶ „εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ), οἷον ὁ πολυπάταγος τοῦ πολιπατάγου τῷ πολυπατάγω παροξυτόνως· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ πολυπάταγι προπαροξυτόνως· καὶ πάλιν ἔστιν ἡ διχομήνος τῆς δεχομήνου τῇ διχομήνῃ παροξυτόνως, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν διχομήνῃ καὶ προπαροξύνεται. αὕτη δὲ ἡ δοτικὴ δίνεται καὶ ἀπὸ τῆς διχομήνης προπαροξυστουμένης, διὰ τοῦ δος κλινομένης, εἶναι εὐθείας· ἔστι γὰρ [διχομήνης διχομήνιδος διχομήνιδι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ καὶ τοῦ ι διχομήνῃ, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συγκοπῆς· αἱ γὰρ συγκοπῆ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσωθεν ὀπισθεν, ἐξίφρητος ἔξαιτος, ἀρμόσσαντες ἄρωντες, ὁμόπατρος ὀπατρος· τὸ γὰρ πατέρος πάτρος καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον οὐκ ἀτίθεται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτηριστῆρα τῶν εἰς ὃς δισυλλάβων γενικῶν ὀνομάτων ὀξύνονται, οἷον ὡσπερ φωτός, χηρός, γραός, παιδός· καὶ πάλιν ἔστι τὸ μελικρατον καὶ τὸ χαλκόκρατον, τοῦ μελικράτου καὶ τοῦ χαλκοκράτου, τῷ μελικράτῃ καὶ τῷ χαλκοκράτῃ· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ μελικράτῃ καὶ τῷ χαλκόκρατῃ, καὶ προπαροξύνονται· ἔκκ δὲ εὐρεθῶσι προπερισπωμένους αἱ δοτικαὶ αὐταὶ, τῷ μελικράτῃ καὶ τῷ χαλκοκράτῃ, γινώσκει ὅτι ἀπὸ τοῦ ὁ μελικράς καὶ ὁ χαλκοκράς γίνονται, καὶ οὐ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονασιν ἀλλὰ κατὰ ἀπόλουθον κλίσει, οἷον μελικράς μελικράτος μελικράτι, χαλκοκράς χαλκοκράτους χαλκοκράτι.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὐσα” ἡγούρ εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ, ἐπειδὴ ἔστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κλάδῳ, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν· καὶ πάλιν τὸ λιστὴν τοῦ λιστῆ τῷ λιστῆ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ λιστῆ, οἷον·

ἐν λέξεσσι δὲ θέντες ἑαυτῷ λιστὴ κλύψαν,
καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. αἱ γὰρ εἰς ἵ ἐκφωνούμενον λέγουσαι δισυλλαβαί· δοτικαὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον μητρί, παιδί, χηρί, μηρί, πατρί, Τρωί, σκληρί, φρερί, χθονί, εὐί, δουί. δεῖ προσθεῖναι „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναίρεσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐκείνου σημαυνομένου, ἢ χαρακτηριστῆρα ἀπολουθήσει.” πρόκειται „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναίρεσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ” διὰ τὸ κέαρι κῆρι, κῆρι ἤρι, λάαυ λῆυ, ἴσται ἴσει, πάντα ἴσει κἀλλιλοπάμω,

μάστι μᾶστι,
 μῖστι δὲ ἐνέλιαντι,
 μήτι μήτι,

μήτι τε ἡλόχος περιγίγεται ἡρόχοιο·

ἰδοὺ γὰρ αἱ δοτικαὶ αὐταὶ δισύλλαβοι οὐδαμῶς οὐκ ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ ἀντικείμεναι ἡμῖν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναιρέσεως εἶσι καὶ τούτου χάριν δισύλλαβοισιν, ἐπειδὴ δυνάμει ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰσι. καὶ ἡ σπῆ δὲ δοτικῆ, οἶον

εὐρε δ' ἐν σπῆι,

προπερισπωμένη καὶ μὴ ὀξυνομένη οὐκ ἀντικείμεναι ἡμῖν, ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔστι δυνάμει, ἀλλ' ἡ συναιρέσις αὐτῆς γέγονε τῆς δισύλλαβου. ἔστι γὰρ σπέος σπέος σπέε, καὶ κατὰ κρῶσιν τῶν δύο εἰ εἰς ἡ σπῆι, ὡς περὶ Ἡρακλέος Ἡρακλήος, τῆχος ἐς ἀμφίχρῶν Ἡρακλήος θείοιο.

Πρόκειται „ἡ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημεινομένου,” ἐπειδὴ τὸ τίτι βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τίτι ὀξυνομένου· τὸ μὲν γὰρ ἡγουσικὸν βαρύνεται, οἶον τίτι δέσπας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἡγουν ἄοριστον ὀξύνεται, οἶον τίτι· οὕτω γὰρ λέγομεν ἀντεπιφέροντες. Πρόκειται „ἡ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει,” ἐπειδὴ ἔστι φθάντι κῶριον καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν μετόχων, ὡς περὶ φθάντι, βάντι, θέντι, δόντι. Πρόκειται „ἐπ' ὀνομάτων,” οἶον „αἱ εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισύλλαβοι δοτικαὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν,” διὰ τὰς μετόχους αὐταὶ γὰρ βαρύνονται, οἶον βάντι, στάντι, θέντι, δόντι, φθάντι. „Δισύλλαβοι” πρόκειται διὰ τὸ Ἄντι, Θάντι, Λίχτι, λέβητι, πένητι, Πάριδι, ὄφει, πόλει, ἡρώϊ, Μινωϊ, γλωτι, ἱρωτι, Κησιφάντι, Ξενοφάντι, Σιδῶνι, ἀσπίδι, φανίδι, βολίδι, κρημίδι, κρηπίδι· αἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δοτικαὶ ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τῶσιν, οἶον Ἄντι, Θάντι, Λίχτι, λέβητι, ὑπεσταλμένης τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς δοτικῆ· καὶ αὐταὶ γὰρ παραλόγως ὀξύνονται, ὡς περὶ καὶ ἡ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῆ παραλόγως ὀξύνεται, ὡς ἐν τῇ περὶ γενικῆς ἀπεδείκται. Πρόκειται „εἰς ἰ ἐκφωνούμενον” διὰ τὸ τῇ σοφῆι, τῇ καλῆι· αὐταὶ αἱ δοτικαὶ εἰς ἰ λήγουσαι περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν ἐκφωνούμενον τὸ ἰ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λεῖ προφθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῶν μεταπεπλασμένων δοτικῶν, τῶ λέγοντι· οἱ αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ ἐπ' εἰς ἰ λήγουσαι

γουςι προπαροξύνεσθαι θέλουσι (δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβῆς οὔσαι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εἰρημένον αὐτῆ „εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση), οἷον ὁ πολυπάταχος τοῦ πολιπατάγου τῷ πολυπατάγω παροξυτόνως· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ πολιπατάγω προπαροξυτόνως. καὶ πάλιν ἐστὶν ἡ διχόμενος τῆς διχομήνου τῇ διχομήνῳ παροξυτόνως, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν διχόμενῃ καὶ προπαροξύνεται. αὕτη δὲ ἡ δοτικὴ δίνεται καὶ ἀπὸ τῆς διχόμενης προπαροξυτονουμένης, διὰ τοῦ ὄρος κλινομένης, εἶναι εὐθείας· ἔστι γάρ [διχόμενης διχομήνιδος διχομήνιδι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ̄ καὶ τοῦ ἰ̄ διχόμενῃ, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συγκοπῆς· αἱ γὰρ συγκοπταὶ ἀναβιβάζουσιν τοὺς τόνους, οἷον ὄπισσθεν ὄπισθεν, ἐξαιρέτως ἔξαιτος, ἄρμόσαντες ἄρσαντες, ὁμόπατρος ὄπατρος· τὸ γὰρ πατήρος πατρός καὶ μητρός μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γεννητῶν ὀνομάτων ὀξύνονται, οἷον ὡςπερ φωτός, χηνός, γράος, πιδός. καὶ πάλιν ἐστὶ τὸ μελικράτον καὶ τὸ χαλκόκρατον, τοῦ μελικράτου καὶ τοῦ χαλκοκράτου, τῷ μελικράτῳ καὶ τῷ χαλκοκράτῳ· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ μελικράτε καὶ τῷ χαλκοκράτε, καὶ προπαροξύνονται· ἔτι δὲ εὐρεθῶσι προπερισπωμένως αἱ δοτικαὶ αὐτὰ, τῷ μελικράτε καὶ τῷ χαλκοκράτε, γινώθι ὅτι ἀπὸ τοῦ ὄ μελικράς καὶ ὄ χαλκοκράς γίνονται, καὶ οὐ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονασι ἀλλὰ κατὰ ἀπόλουθον κλίσει, οἷον μελικράς μελικράτος μελικράτι, χαλκοκράς χαλκοκράτος χαλκοκράτι.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὔσαι” ἡγουν εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση, ἐπειδὴ ἐστὶν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κλάδῳ, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν· καὶ πάλιν τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ, καὶ πατῆ μεταπλασμὸν τῷ λιτῷ, οἷον

ἐν λέξεισι δὲ θέντες ἐανῶ λιτῷ κάλυψαν,

καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. αἱ γὰρ εἰς ἰ̄ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισυλλαβοὶ δοτικαὶ ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσι, οἷον μητρί, παιδί, χηνί, μηνί, πατρί, Τρωί, σκληνί, φρενί, χθονί, οὐί, δοκί. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναφείσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημασιωμένου, ἢ χαρακτηριστικῶς ἀπελουθήσει.” πρόκειται „χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναφείσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ” διὰ τὸ κίωρι κῆρι, γαρι ἤρι, λάω λάω, θέτι θέτι,

πάντα θέτι καλλιλοκάμω,

ταῖς ἰδίαις εὐθείαις βαρύνεται, φησὶ δὲ τῇ $\epsilon\alpha$ καὶ μία' ἀριθμο-
 μεν γὰρ ὅτι αὐ γυναικῶν ἰσὺς καταβύβασεν τὸν τόνον, οἷον
 πρὸ $\lambda\upsilon\sigma$ καὶ $\mu\upsilon\sigma$, ἐπεὶ καὶ αὐταὶ ὁμοίως ταῖς ἰδίαις εὐθείαις ἀρι-
 ῶν βαρύνεσθαι.

Τούτων οὕτως ἐξήρτων ἀσημαίεται τὸ γυναικὸς γυναικα καὶ
 θυγατρὸς θυγάτρα, ὅτι ἡ μὲν γενική τούτων ἔξυνηται, ἡ δὲ μι-
 πιατικὴ βαρύνεται· αὐ δύναται γὰρ ἡ αἰτιατικὴ ἕνταξια φιλά-
 ξαι τῇ ὀξείᾳ τῆς γενιῆς, ἐπιθεῖ πάντα αἰτιατικῇ ἰσῶν
 εἰς α λήγουσα ἀποστρέφεται τὴν ὀξείαν τῶν, οἷον $\Delta\iota\omega\tau\alpha$, $\Theta\alpha\sigma\alpha\tau\alpha$,
 $\chi\epsilon\iota\tau\alpha$, $\mu\eta\gamma\alpha$, $\chi\eta\tau\alpha$, $\kappa\alpha\iota\delta\alpha$, $\text{Κ}\tau\eta\sigma\alpha\iota\phi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$, $\text{Ξ}\nu\sigma\alpha\iota\phi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$, $\text{Π}\rho\sigma\mu\omega\delta\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$,
 $\text{Φ}\sigma\pi\acute{\iota}\delta\alpha$, $\rho\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$, $\kappa\eta\tau\eta\delta\alpha$ ὅθεν τὸ $\eta\phi\acute{\alpha}\delta\alpha$ γινόμενον κατὰ συγχο-
 πῆν $\eta\phi\acute{\alpha}$ ἀντιβύβασεν τὸν τόνον, οἷον

ἀλευόμενα $\eta\phi\acute{\alpha}$ λευκήν,

ὡς μὴ δυνατόν ὀξύνεσθαι διὰ τὸν κανόνα τὸν προλεχθέντα.
 καὶ πάλιν ἡ φυγὴν αἰτιατικὴ γινόμενη κατὰ μεταπλασμὸν φύγα
 ἀβαρύνθη, ὡς παρὰ τῷ $\kappa\omega\tau\eta$

φυγάδ' ἔτραπε μόνυχας ἔακουε.

Ἐπὶ τοῦ εἰς φυγὴν, ὡς μὴ δυνατόν ὀξυνεσθῆναι διὰ τὸν προ-
 λεχθέντα κανόνα, τὸ τίνα καὶ τινὰ πρὸς διάφορον σημασίαν
 διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πενθτικὸν βαρύνεται,
 οἷον τίνα $\kappa\epsilon\upsilon\tau\alpha\sigma$; τὸ δὲ ἀπαποδοτικὸν ἦρασι ἄριστος ὀξύνεται,
 οἷον τινά. τὸ Ἐρετριά καὶ Πειραιά καὶ Στεριά οὐκ ὀξύνονται
 ἀλλὰ περισπῶνται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἐρετριά καὶ Πειραιά καὶ Στε-
 ριά γεγονάσι κατὰ κρῶσιν τοῦ ϵ καὶ α εἰς α μακρόν· ἡ γὰρ
 ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέχονται, οἷον πάντες παῖς,
 Πηλεῖ Πηλεῖ, Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς, εὐσεβέος εὐσεβοῦς, τοῖσιν
 γάρη τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενιῆς ὀξυνόμενης ἡ γυναικα
 καὶ θυγάτρα αἰτιατικῇ οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται. Καὶ ἄξιόν
 ἐστὶ ἐπεῖσαι, διὰ τί ἡ μὲν θυγάτρα αἰτιατικῇ προπαροξύνε-
 ται, οἷον

λιούμενος $\tau\epsilon$ θυγάτρα,

ἡ δὲ γυναικα αἰτιατικῇ προπερισπῶται, ὡς τῷ

γυναικῷ $\tau\epsilon$ θήρακο μάλιν,

καὶ παρὶ μὲν τῆς θυγάτρα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο
 προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θυγατέρα γέγονε κατὰ συγχοπῆν
 θυγάτρα, ὡς παρὰ τοῦ Δημήτερα Δημητέρα, αὐ δὲ συγχοπαὶ ἀνα-
 βιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπισπῶσιν ὀπισπῶσιν, ἐξαιρέτως ἔξατος.

Kkkk

ἑμώτερος ὄνατος, ἀρμόδιος ἐρῶντες,
 ἀρῶντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀνάδον ἔσται.
 τὸ γὰρ πατήρ, πατήρ, καὶ μητὴρ, μητὴρ καὶ ἀνὴρ, ἀνδρὸς
 συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβασάντα τὸν τόνον οὐα ἀντικεινται ἡμί, ἐπειδὴ
 πρὸς τὸν χαρκτηρῆ τῶν εἰς ὅς διαυλλάβων γενικῶν ἡκο-
 λουθήσαν, καὶ δεύοντα ἕξτερ φῶτος, χῆνος, γῆνος, παντός, ἡγε-
 νός, ἤρωτος, φρετός, ἡθονός. ἄλλως τε θε δια τοῦτο προπαροξύν-
 νεται ἢ θυγάτρα αἰτιατῆς, ἀπειδὴ πᾶσα αἰτιατικῆ ἐνικῶν εἰς ᾧ
 λήγουσα, ἔχουσα καροξυνομένην τὴν ἐθέλειν, προπαροξύνεται, οἷον
 πᾶς ἀνατῆ, λέβης λέβητα, πένης πένητα, ἕκλωσ ἑκλωσα, χα-
 ρεύς, χαρῆντα, ἔκτωσ ἔκτωσα, Δημιτῆ Δημητέρα, εἰνάτη εἰνά-
 τερα. εἰ ἄρα οὖν ἡ θυγάτηρ εὐθέτω παροξύνεται, δήλον ὅτι ἐβλόγως
 ἡ θυγάτρα αἰτιατικῆ προπαροξύνεται, εἰ καὶ ἡ ἀπαθὴς θυγα-
 τῆρ αἰτιατικῆ κἀραλόγως παροξύνεται. ἔτι δὲ καὶ ἡ μητὴρ
 μητῆρ γὰρ ἢ ἐθέτω παροξυτότως καὶ θυγάτηρ, ὡς τε ἐν τῇ θυ-
 γατήρος γενικῆ καὶ μητῆρος, ὡς ἐπαόσμεν ἐν τῷ περὶ γενικῆς
 λόγῳ, παραλόγως παροξύνονται ταῦτα, ἥτινα ἐλέγομεν ὅτι ἡκο-
 λουθήσαν κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς ταῦτα τοῖς ἰδίως συγγε-
 νικοῖς, φημι δὲ τῷ πατέρος, ἀντῆρος, δαιῆρος (δαῆρ δὲ ἔστιν ἕ-
 ἀδελφος).

Περὶ τῆς γυναῖκα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰδῶν θεὶ διὰ τοῦτο προ-
 περισιπᾶται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικῆ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα, διφθόγγῳ
 κἀραληγομένη, προπερισιπᾶται, οἷον γλαθνα, κῆθνα, πῆθνα, κῆγα,
 κῆθνα, δῆθνα· οὕτως οὖν καὶ γυναῖκα προπερισιπᾶται, τῇ κἀ-
 ραλήξει τῆς διφθόγγου ἀκολουθησῶσς τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ
 ἐκείνη μὲν δισύλλαβῶ εἴσι, τοῦτο δὲ ἕνωρ ὅτω συλλαβῆς. ἀλλ' οὖν
 ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ κἀραληγοσῆ διφθόγγῳ προπερι-
 σιπᾶσθῃ ὁμοίως ἐκεῖναις. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Ἐρροδίκται ἐν τῷ κἀθῶνι τοῦ τεχνικῷ „πλὴν τῶν εἰς ᾧ διαυ-
 λάβων,” οἷον „πᾶσα αἰτιατικῆ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς
 ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικῆ, πλὴν τῶν εἰς ᾧ δισύλλαβων,”
 ἐπειδὴ, ὡς φησιν ὁ τεχνικός, αἱ εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικῆ διαυ-
 λαβοὶ μόνως βαρύνονται. Ἰδοὺ γὰρ ἔσται φῶτος, μητός, χῆνός,
 παντός δεύτότως, τὸ δὲ φῶτα, ἡῆνα, γῆνα, πάντα βαρύνονται.
 εἰρήκαμεν γὰρ θε πᾶσα αἰτιατικῆ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα ἀπέ-
 στραπται τὴν ὀξείαν τάσιν. τὸ γὰρ εἶνα καὶ τινά, ὡς εἴρηται,
 πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον. εἰ μάλιστα

εἰς ἃ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μορφοῦνται, δηλοῦνται μακροκατάληκτοι, περισπώνται, οἷον μὲν, οὐρ, θρῦν, ἄν (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα, ἐπὶ τοῖς ἄν ἄγαγε δαίμων), γραν, λῶν (ἄντι τοῦ ζώου), Φαῦν,

τὴν φωνὴν ἄσπαστον ἐπὶ τῶν ἀσπαστων ἐπὶ τοῦ τῆν φωνῆς γίνονται κατὰ κρῆσιν ἁσπαστῆν ἢ ἁσπαστῆν τοῦ εἰ καὶ ὁ εἰς τὴν τῷ ἀσπαστῶν, ὡσπερ Ἑρῆσας Ἑρῆσας, καὶ ἄσπασται δὲ ἁσπαστῶν, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὄξεια εἰς ὄξεια συμβαίρουσιν, οἷον ζῶος ζῶος, ἰσχυῶς ἰσχυῶς, Νηρηῆς Νηρηῆς, ἀλλὰ τὸ κρῆσιν καὶ λεχθῆναι περισπώσθαι, κατὰ τὴν κρῆσιν περισπώσθαι τούτο δὲ ἀπὸ τοῦ κρῆσιν κρῆσιν κρῆσιν κρῆσιν γίνονται κατὰ ἀσπαστῶν τῆς δὲ συλλυβῆς, καὶ ἄσπασται εἶναι χωρὶς τοῦ ν, τῆς γὰρ δὲ συλλυβῆς ἀποκοπῆς καὶ εἰσάγεται χωρὶς τοῦ ν, ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐκ τῶν μορφοῦνται ἀσπαστῆν ἢ θηλυκῆ αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν οὖσα, εἰς ἃ θάλλει ληγεῖν, οἷον μὲν, οὐρ, γῆν, θρῦν, χαῦν, ορῦν, λῶν (ἄντι τοῦ ζώου), τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν καὶ ἐγένετο κρῆσιν, Πρόσκειται „ἀσπαστῆν ἢ θηλυκῆ” διὰ τὸ τί τοῦτο γὰρ αὐτὸ λέγει εἰς ἃ, λέγω δὲ τὸ ν, ἀλλ' οὐκ ἀντικειναι ἦν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν οὔτε ἀσπαστῶν οὔτε θηλυκῶν ἀλλ' οὐδέτερον. Πρόσκειται „αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν οὖσα” διὰ τὸ τῆ ἄσπαστῆν ἢ αἰτιατικὴ γίνεται κατ' ἀποκοπὴν τῆ δὲ, καὶ ἴδου ἐπὶ ἀσπαστῶν ἀσπαστῶν εἰσάγεται ἀσπαστῆν μορφοῦνται μὴ λήγουσαι εἰς ἃ, λέγω δὲ τὸ τῆ δὲ ἄλλ' οὐκ ἀντικειναι ἦν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσάγεται αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν ἀλλ' ἐν ἀντικειναι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται ἀσπαστῶν „δηλοῦνται μακροκατάληκτοι,” οἷον „εἰς ἃ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μακροῦνται, δηλοῦνται μακροκατάληκτοι, περισπώνται,” διὰ τὸ ἐν, οἷον ἐν βιβλίῳ: τούτο γὰρ βδύσεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον. περισπώμενη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχυίας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρῶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρῶς, οἷον Ἑρῆς, παῖς, βοῦς, γοῦς, Ἡρακλῆς. Καὶ αἰτιῶν ἐστὶ ἐκείνου διὰ τί ἡ περισπώμενη οὔτε ἐπάνω βραχυίας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρῶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρῶς, καὶ ἴστω εἰπεῖν τὴν ἁπολογίαν ταύτην. ἡ περισπώμενη διπλοῦς τόνος ἐστὶν ἀπὸ γὰρ ὄξειας καὶ βαρείας οὐκ εἶναι, εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρῶς τίθεται, ὡς δηθὲν τῆς μακρῶς οὐδὲς διπλῆς κατὰ τὸν χρόνον: ἐπὶ γὰρ δύο χρόνοι οὐκ εἶναι, ἡ δὲ βραχυία ἀπὸ ἑνὸς χρόνου, τοῖσιν οὖν χρόνοις ἐπάνω βραχυίας οὐ

τίθεται περιωρισμένη. διὰ ταῦτο δὲ οὐδὲ ἑπάνω θέσει μακρῶς ἄλλ
ἑπάνω φύσει μακρῶς τίθεται, ἐπειδὴ φύσει ἐκ δύο τόνων σύγκει-
ται, τουτέστιν ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας, ἢ περιωρισμένη. ἐπειδὴ
οὖν, ὡς εἴρηται, ἐκ δύο τόνων φύσει συγκείται ἢ περιωρισμένη,
εἰκότως καὶ ἑπάνω φύσει μακρῶς ἦσαν δύο χρόνους ἔχουσης συλ-
λαβῆς τίθεται. ταύτου οὖν χάριν ἑπάνω φύσει μακρῶς τίθεται
καὶ οὐκ ἐπάνω θέσει μακρῶς.

Τούτων οὕτως ἔχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνο-
κῶν εἰς ᾗ λήγουσα, φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας, πάντως
καὶ ἐὼς τόνων αὐτῆς φυλάττει, ἐπισταλμένων τῶν εἰς ᾗ λήγουσῶν
μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν. Ἰδιώδων δὲ παραδείγματα τοῦ καινός
ταῦτα, καλὸς καλόν, σοφὸς σοφόν, σιμνός σιμνόν, βραχὺς βραχύν,
ὄξύς ὄξυν, ποιητὴς ποιητήν, αὐλητὴς αὐλητήν, ἀθλητὴς ἀθλητήν,
πληθύς πληθύν, οἰζὺς οἰζύν, Ἐρινός Ἐρινόν, φίλος φίλον, κοῦ-
φος κοῦφον, μάντις μάντιν, ὄρνις ὄρνιν, βῆτρος βῆτρον, ἡμέρα
ἡμέραν, διφθέρα διφθέραν, Ἑλένη Ἑλένην, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην,
Ἀκρείδης Ἀκρείδην, Ὀρέστης Ὀρέστην, μία μίαν, μέγας μέγαν,
Λιχίς Λιχίαν, χρυσοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, ἀργυροῦς ἀρ-
γυροῦν, αἰθηροῦς αἰθηροῦν, βοῦς βουν. Πρὸςκειται ἔν τῷ και-
νόνι, „φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας.” διὰ τὸ ἔχους ἔχθον,
ἔχθον παιδοφυγᾶ.

αὕτη γὰρ συστέλλει τὸ ὕ καὶ οὐχ ὁμοιοτέτῃ περιωρισμένη εὐ-
θείᾳ. Πρὸςκειται „ἐπισταλμένων τῶν εἰς ᾗ λήγουσῶν μονοσυλ-
λλάβων αἰτιατικῶν” διὰ τὸ κλεις κλειν, λις λιν, κίς κιν (σημαίνει
δὲ τιν σκάλικα). ἰδού γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἢ
δ' αἰτιατικὴ περιωρίσται. περιωρίσται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ᾗ λή-
γουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν, ὃν τίνα εἰρήκαμε ἀνωτέρω.

Αἱ εἰς ᾗ ἢ εἰς ἣ λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνηρημένα, εἰ μὲν ἀπὸ
ἐντελῶν εἰσι προκυροζυνομένην, παροξύνονται ἐν τῇ συναίρεσει,
οἷον Διομήδεα Διομήδῃ, Ἀριστοφάνεα Ἀριστοφάνῃ, Δημοσθένεα
Δημοσθένῃ, Σωκράτεα Σωκράτῃ, εἰ δὲ ἀπὸ ἐντελῶν εἰσι παροξυ-
νομένων, περιωρίσονται ἐν τῇ συναίρεσει, οἷον εὐσεβεία εὐσεβῆ, ἀσθε-
νεία ἀσθενῆ, εὐτυχία εὐτυχῆ, Ἐρετριά Ἐρετριᾶ, Πειραιέα Πειραιᾶ,
Στειριά Στειριᾶ. θ

Αἱ εἰς ᾗ λήγουσαι αἰτιατικαὶ κατὰ συγκοπὴν μὲν οὐσαι τὸν
τόνον τῆς ἀπαθούς λέξεως φυλάττουσιν, οἷον Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω,

ἤρωα ἤρω, Μίνωα Μίνω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκῶνα κυκῶ,
 ἰδρῶτα ἰδρῶ,

ἰδρῶ ἀπεφύγοιτο,

ἰχθῶρα ἰχθῶ,

καὶ ἀπὸ ἰχθῶ χειρὸς ἀμόργου

(ἰχθῶρ δέ ἐστι τὸ μεταβεβλημένον αἷμα)· εἰ δὲ μὴ εἶδὼ κατὰ ἀποκοπὴν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν οὖσαι ὀξύνονται, οἷον ἡ Σαρκώ τὴν Σαρκόω, ἡ Ἐρατώ τὴν Ἐρατώ, ἡ Καλυψώ τὴν Καλυψώ, ἡ Κλειώ τὴν Κλειώ, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς αἷς θηλυκῶν οὖσαι περισπῶνται, οἷον ἡ αἰδώς τὴν αἰδῶ,

καὶ αἰδῶ θέσθαι ἐν Θερῶ,

ἡ ἠώς τὴν ἠῶ,

καὶ ἠῶ διαν ἤμιαν.

ἄφριλον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν περισπῶσθαι κατὰ τὴν αἰτιατικὴν τῷ λόγῳ τῆς συναφτικῆς τῆς ὀξείας καὶ βαρείας, ὡς ἐν τοῖς εἰς ᾧ θηλυκοῖς μεμαθήκαμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Σαρκόω αἰτιατικῆς· ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοφωνίαν τῆς πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὠξύνθησαν, ὡς ἐκείσε μεμαθήκαμεν.

Αἰ εἰς ἣν λέγουσιν αἰτιατικαὶ ἀπὸ γενικῶν εἰς οὖς ληγουσῶν οὖσαι, εἰ μὲν βαρύνεται ἡ εὐθεῖα, βαρύνονται, οἷον Σαρκῶτης Σαρκῶτους Σαρκῶτην, Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένην, εἰ δὲ περισπῶται ἡ εὐθεῖα, περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλιῶς Ἡρακλήν, Περικλῆς Περικλιῶς Περικλήν· εἰ δὲ ὀξύνεται ἡ εὐθεῖα, βαρύνονται διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς κερχῆσθαι ταύταις ταῖς αἰτιατικαῖς· δυσμετὴν γὰρ λέγουσι καὶ κυκλατόρη καὶ εὐρυμέτρη τῶν εὐθειῶν ὀξυνόμενων, ὅταν ὁ δυσμετῆς, ὁ κυκλατορῆς, ὁ εὐρυμετῆς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρύντικοι εἰσι· τὸ γὰρ Ἄτρεαῖς Ἄτρεως λέγουσι καὶ τὸ Πηλεὺς Πήλεως καὶ τὸ Ἀχιλλεὺς Ἀχιλλεως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΗΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαβάνει περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς, λέγων ὅτι πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλυθῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεῖα, οἷον τὸ Ἄλας εἰς τὸ αἰ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄλαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξε τὸν τόνον. ἀλλὰ δεῖ γινῶναι ἡμῶς ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθειᾷ ὀξεῖα τίθεται εἰς τὸ αἰ (τὸ γὰρ Ἄλας παρῶξύνεται), ἐν δὲ τῇ κλητικῇ περισπῶμένη (τὸ γὰρ ᾧ Ἄλαν παρῶξύνεται, οἷον Ἄλαν ἀμαρτυρεῖς βουγάι).

μέρος λόγου ἀλλὰ δίο. πρόσκειται δὲ „κοινολεκτούμενη,” ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ὄξϊαν παρήχουσι ἐπὶ τῶν τοιούτων, οἷον παῖδες, αἰγες, γυναικες· τὰυτα γὰρ ἡμεῖς μὲν περισπῶμεν, οἱ δὲ Δωριεῖς παρήχουσι, ὀφιλόντες καὶ αὐτοὶ προπερισπῶν. διὰ τοῦτο οὖν πρόσκειται κοινολεκτούμενη. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκτείνουμένη διὰ τοῦ χ̄ καὶ ἰ ἢ διὰ τοῦ θ̄ καὶ ἔ” διὰ τὸ ναχι καὶ εἶθε. τὰυτὰ γὰρ παροξύνονται καὶ οὐχὶ προπερισπῶνται, καὶ ἔστι φύσει μικρὰ πρὸ μιᾶς βραχέως· ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐπεκτεταμένα εἶσι διὰ τοῦ χ̄ καὶ ἰ καὶ διὰ τοῦ θ̄ καὶ ἔ, καὶ τὸν τόνον ὃν εἶχον πρὸ τῆς ἐκτάσεως, ἐφύλαξαν· ναί γὰρ ἦν καὶ εἰ ὄξϊανως, καὶ κατ’ ἐπέκτασιν γεγόμενα ναχι καὶ εἶθε τὴν ὄξϊαν τῶν ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκτείνουμένη διὰ τοῦ θ̄ καὶ ἔ ἐν τοῖς δυνείοις” διὰ τὸ τοιῶδε καὶ τοσῶδε δυνεῖα· τὰυτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται διὰ τὸν χαρικτῆρα τῶν δυνεῶν· τὸ γὰρ ω̄ ἐν τοῖς δυνείοις ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τῶν, οἷον τὰ σοφῶ, τὸ κῆλῶ, τὸ ἀγροθῶ. ἔπει οὖν τὸ τοιῶδε καὶ τοσῶδε ἐπέκτασιν ἔχουσι τῆς δὲ συλλαβῆς, τούτου χάριν, ὡς σχεδὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸ ω̄, ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τῶν. Ταῦτα μὲν ἐν ταύτοις.

Παρατίθεται δὲ ὁ τεχνικὸς ἕτεροι παραδείγματα, οἷον Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ. καὶ εἰ γινώσκων ὅτι ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδέχονται· τὸ μὲν γὰρ Ἀχιλλεύς ὄξϊνεται, τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται. καὶ ἡ μὲν εὐθεία ὄξϊνεται, ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς εὐς λήγοντα ἀρσενικὰ ἐπ’ εὐθείας πῶπως κοινολεκτούμενα ὄξϊνεσθαι θέλουσιν, οἷον Πηλεὺς, Αἰρεὺς, βασιλεὺς, Εἰετριεὺς, ἀλιεὺς, Οἰνεὺς, Τυθεὺς, Θεσεὺς· οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεύς· πρόσκειται „ἀρσενικὰ” διὰ τὸ νεὺς καὶ γνεὺς· τὰυτα γὰρ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶν ἀρσενικὰ ἀλλὰ θηλυκὰ· νεὺς δὲ ἔστιν ἡ ναὺς καὶ γνεὺς ἡ γνεὺς. πρόσκειται „ἐπ’ εὐθείας πῶπως” ἐπειδὴ ἡ διογενέος γενικὴ γίνεσθαι παρὰ τοῖς Δωριεῶσι διογενεὺς κατὰ κῆρσιν τοῦ ἔ καὶ ὀ εἰς τὴν εὐ δόφθωγον, καὶ περισπᾶται. καὶ κάλιν τοῦ Ὀδυσσεὸς τοῦ Ὀδυσσεὺς περιπᾶται.

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῆρσιν ἐπὶ καρπῷ ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐφίλησε. καὶ κάλιν τοῦ Ἰδομενέος τοῦ Ἰδομενεὺς περὶσπῶμενος,

Ἰδομενεὺς δ’ οὐ λῆγε μένος μέγα

ἀπὸ τοῦ Ἰδομενεὸς οὐκ ἔλαβεν ἢ δύναιτο. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κοινολεκτούμενα· πρόσκειται κοινολεκτούμενα, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς βαρυντόως λέγουσι, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ Ἄρτεως καὶ Πηλεὺς. καὶ τὸ Ἄρης δὲ γενόμενον εἰς τὴν Αἰολικῶς ἔγένετο, καὶ διὰ τοῦτο βαρύνεται, οἷον Ἄρτεως, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτῶν τόνον καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον Ἄρτος Ἄραϊ Ἄρα. τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα ἐν διφθόγγῃ, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται, οἷον σοφοῦ, καλοῦ, ἀγαθοῦ, αἰμοῦ, γραμματικῶν, ἐποιοῦ, ἐρεοῦ, Ἰσταφανοῦ, πανταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, Πηλεῦ, Ἄρτεω. οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεῦ περισπωμένης. πρόσκειται „εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα” διὰ τὸ Πηλεῦς, Ἄρτεως· ταῦτα γὰρ δύνονται, ἀλλ’ οὐ καταλήγουσιν εἰς τὸ ὕ ἀλλ’ εἰς τὸ σ. „ἐν διφθόγγῃ” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ταχύ καὶ βραχύ· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα δύνονται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι τὸ ὕ ἐν διφθόγγῃ. πρόσκειται δὲ „ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου καὶ ἀνθρώπου· ταῦτα εἰς τὸ ὕ καταλήγουσιν ἐν διφθόγγῃ καὶ ὅμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μιᾶς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειούμεθα τρεῖς τινὰ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ἐν διφθόγγῃ καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὅμως μὴ περισπώμενα ἀλλ’ δύνόμενα· ἴστί δὲ ταῦτα τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν καὶ τὸ ἰοῦ σχελιαστικὸν καὶ τὸ οὐ ἀρησίσεως δηλωτικόν. ταῦτα γὰρ, ὡς εἴρηται, δύνονται καὶ οὐ περισπῶνται. καὶ ἔχουσι διαφορῶς ἀπολογίας. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν διὰ τοῦτο δύνεται, ἐπειδὴ δεικνύοντες τῷ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆς ὀξείας ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰοῦ διὰ τοῦτο δύνεται, ἐπειδὴ σχελιαστικόν ἴστί, οἱ δὲ σχελιῶστές ὀξεία κέχρηται φωτῆ· τὸ δὲ οὐ ἀρησίτικόν διὰ τοῦτο δύνεται, ἐπειδὴ ἀρησίσεως ἴστί δηλωτικόν, ἀρνούμενοι δὲ ἀνανώμενοι καὶ ἀποτελοῦμεν τὸν τύπον τῆς ὀξείας. ἕτερα δὲ ἀπολογία ἴστω κοινότη, ἢ τις καὶ καταναγκαστική ἴστω. τὰ ἐπιφθέγματα τὰ εἰς τὴν οὐ διφθογγὸν λήγοντα ἢ τοπικὰ εἰσιν ἢ παρηγήμενα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσότηα δηλούσης, καὶ πάντα περισπῶνται, τοπικὰ μὲν οἷον ἄγχου, ἄγχου δ’ Ἰσταμένη,

ὑψου,

ὑψου δ’ ἐπὶ ψαμάθοισι,

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, συντέλλονται τὸ ἦ εἰς τὸ ἔ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐβλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς ῥ λήγοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὄξεια τῶσιν, χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτῆς καὶ ἄταρ συνδέσμου. Ἰστώσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κἀνόου ταῦτα, μάκαρ, ἦθαρ, ἦπαρ, ἴαρ, φρέαρ, κέαρ, θέλιαρ, ὄνειαρ, ἄτερ. οὕτως οὖν καὶ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ βαρυντότως. πρόκειται „βραχυκατάληκτα“ διὰ τὸ πατήρ καὶ ἀνήρ ὀξυνόμενα. πρόκειται „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὸν γὰρ σύνδεσμον ὀξυνόμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ. τὸ δε δέσποτα, ἀκάκητα, μητίετα, εὐρύοπα ἰσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ταῦτα κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται τῆς εὐθείας παροξυνόμενης· ὁ ἀκακήτης γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κακίαν) καὶ ὁ μητίετης καὶ ὁ εὐρύοπης ἴστιν ἡ εὐθεία· καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ἔχομεν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην· ἴστιν εὐθεία εὐρύοψ ὡς περὶ Αἰθίοψ, καὶ κλίεται εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἢ αἰτιατικῇ ὡς περὶ Αἰθίοπος Αἰθίοπι Αἰθίοπα· καὶ πάλιν ἴστιν ἀκάκης ἀκάητος ἀκάκητι ἀκάκητα, σημαίνει δὲ τὸν μὴ ἔχοντα κακίαν· καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἢ αἰτιατικῇ ὡς περὶ Λάχης Λάχητος Λάχητι Λάχητα· εἰσι δὲ καὶ ἄλλαι εὐθείαι οἷον ὁ εὐρύοπης καὶ ὁ ἀκακήτης, αἱ τινες γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ὁμοφώνησαν τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐρύοπι καὶ ἀκάκητα τῇ γενομένῃ ἀπὸ τοῦ εὐρύοψ καὶ ἀκάκης· καὶ ἐπειδὴ ὁμοφώνησαν αὐταὶ αἰ εὐθείαι αἰ κατὰ μεταπλασμὸν ταῖς αἰτιατικαῖς, ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονησαὶ αὐταῖς καὶ προπαροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς· κανὼν γὰρ ἴστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα πτώσει ὁμοφώνησασα ἑτέρα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ' ἄμφοτέρων μιὰ φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· ἢ Μήδεια ὦ Μήδεια, τὸ ξύλον ὦ ξύλον, ἢ τιμὴ ὦ τιμὴ, τῇ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, ἢ Λητώ τὴν Λητώ· ὁμοίως μιὰ φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς εὐς γενικῶν τῶν γενομένων Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωρεῖς τὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς γενικῶν Ὀδυσσεύς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσι, κρᾶσι ποιούμενοι τοῦ ἔ καὶ ὀ εἰς τὴν εὔ διφθογγον, οἷον

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβῶν κῆσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
ἀπὲ τοῦ Ὀδυσσεὺς τὴν χῆρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν

ἀντὶ τοῦ Ἰδομένουσιν οὐκ ἴληται ἢ δύναιμι. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κοι-
 συλλεκτούμενα· πρόσκειται κοινολεπτούμενα, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς βα-
 ρυτότως λέγουσιν, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ Ἄρειος καὶ Πηλεῦς. καὶ τὸ
 Ἄρης δὲ γενόμενον εἰς τὸς Αἰολεῖσιν ἰγίνετο, καὶ διὰ τοῦτο βα-
 ρύνεται, οἷον Ἄρειος, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτῶν τόνον καὶ ἐν ταῖς
 λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον Ἄρειος Ἄρει Ἄρια. τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περι-
 σπῶται, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα ἐν διφθόγγῃ,
 ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δι-
 χεται, οἷον σοφοῦ, καλοῦ, ἀγαθοῦ, σεμνοῦ, γραμματικοῦ, ἐποιοῦ,
 ἐπεισοῦ, ἑσπερανοῦ, πανταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμῶ, Πηλεῦ, Ἄρει.
 οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεῦ περισπωμένης. πρόσκειται „εἰς τὸ ὕ κα-
 ταλήγουσα” διὰ τὸ Πηλεῦς, Ἄρειος· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ’
 οὐ καταλήγουσιν εἰς τὸ ὕ ἀλλ’ εἰς τὸ σ. „ἐν διφθόγγῃ” δὲ πρόσ-
 κεται διὰ τὸ ταχύ καὶ βραχύ· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα
 ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι τὸ ὕ ἐν διφθόγγῃ. πρόσκειται δὲ „ἐπὶ
 τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου καὶ
 ἀνθρώπου· ταῦτα εἰς τὸ ὕ καταλήγουσιν ἐν διφθόγγῃ καὶ ὅμως
 οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς
 τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μιᾶς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειούμεθα τρία τινὰ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ἐν διφθόγγῃ
 καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὅμως μὴ
 περισπώμενα ἀλλ’ ὀξυνόμενα· ἴσθι δὲ ταῦτα τὸ ἰδού δεικτικῶν
 καὶ τὸ ἰού σχετικιστικῶν καὶ τὸ οὐ ἀρησίως δηλωτικῶν. ταῦτα
 γὰρ, ὡς εἴρηται, ὀξύνονται καὶ οὐ περισπῶνται. καὶ ἔχουσι δια-
 φόρους ἀπολογίας. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι τὸ ἰδού δεικτικῶν διὰ
 τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ δεικνύοντας τῷ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆς
 ὀξείας ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰού διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ σχετικι-
 στικῶν ἴσθι, οἱ δὲ σχετικίζοντες ὀξεία κέχρηται φωτῇ· τὸ δὲ οὐ
 ἀρησίως διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀρησίως ἴσθι δηλωτι-
 κῶν, ἀρνούμενοι δὲ ἀγνοοῦμεν καὶ ἀποτελοῦμεν τὸν τύπον
 τῆς ὀξείας. ἕτερα δὲ ἀπολογία ἴσθι κοινότη, ἢ τις καὶ κατα-
 ναγκαστική ἴσθι. τὰ ἐπιρρήματα τὰ εἰς τὴν οὐ διφθογγὸν λή-
 γοντα ἢ τοπικὰ εἰσιν ἢ παρηγμένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως πο-
 σότητα δηλοῦσης, καὶ πάντα περισπῶνται, τοπικὰ μὲν οἷον ἀγχοῦ,
 ἀγχοῦ δ’ ἴστωμένη,

ὕψου,

ὕψου δ’ ἐπὶ ψυμάθοισι,

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δάερ, συντίλλανται τὸ ἦ εἰς τὸ Ἔ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐβλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς Ἔ λήγοντα βαρυνκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὄξειαν ταύτην, χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτῆς καὶ αὐτῶν συνδέσμου. Ἰστῶσαν δὲ παραδείγματα τοῦ καινότητος ταῦτα, μάκαρ, ἦθαρ, ἦπαρ, ἦαρ, φρέαρ, κταρ, θάλιαρ, ὄνειαρ, ἄτερ· οὕτως οὖν καὶ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δάερ βαρυντότως· πρόκειται „βαρυνκατάληκτα“ διὰ τὸ πάτερ καὶ ἄνηρ ὄξυτόμενα· πρόκειται „ἐπιθῶ μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὸν γὰρ σύνδεσμον ὄξυτόμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δάερ. τὸ δε δέσποτα, ἀκάκητι, μητέτα, εὐρύοπα ἰσημιωσάμεθ· ἐπειδὴ ταῦτα κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται τῆς εὐθείας παροξυνόμενης· ὁ ἀκάκητις γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κακίαν) καὶ ὁ μητίετις καὶ ὁ εὐρύοπητις ἴστιν ἢ εὐθεία. καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητι ἔχομεν εἰπεῖν ἰσολογίαν τοιαύτην· ἴστιν εὐθεία εὐρύοπ ὡςπερ Αἰθίοψ, καὶ κλητέτα εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἢ αἰτιατικῇ ὡςπερ Αἰθίοπος Αἰθίοπι Αἰθίοπα· καὶ πάλιν ἴστιν ἀκάητις ἀκάητος ἀκάητι ἀκάητι, σημαίνει δὲ τὸν μὴ ἔχοντα κακίαν· καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἢ αἰτιατικῇ ὡςπερ Λάχητις Λάχητος Λάχητι Λάχητι· εἰσι δὲ καὶ ἄλλαι εὐθείαι οἷον ὁ εὐρύοπητις καὶ ὁ ἀκάκητις, αἳ τινες γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εὐρύοπα καὶ ἀκάκητι ὁμοφώνησαν τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐρύοπι καὶ ἀκάκητι τῇ γινομένῃ ἀπὸ τοῦ εὐρύοπ καὶ ἀκάητις· καὶ ἐπειδὴ ὁμοφώνησαν αὐταὶ αἰ εὐθείαι αἰ κατὰ μεταπλασμὸν ταῖς αἰτιατικαῖς, ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονησαὶ αὐταῖς καὶ προπαροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς· κινῶν γὰρ ἴστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφώνησασα ἐτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιπέδειται τόνον, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· ἢ Μήδεια ὦ Μήδεια, τὸ ζύλον ὦ ζύλον, ἢ τιμῆ ὦ τιμῆ, τῇ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, ἢ Λητώ τὴν Λητώ· ὁμοίως μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς ἐνς γενικῶν τῶν γινομένων Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωρικεῖς τὴν Ὀδυσσεὸς καὶ Ἰδομενέος γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσι, κρᾶσιν ποιούμενοι τοῦ Ἔ καὶ ὦ εἰς τὴν εὔ διφθογγον, οἷον

Ὀδυσσεὺς δε λαβῶν κῆσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ
ἀπὲ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν

οὗς τὴν εἰς τὴν εἰς ἀποδογῶν ἱερῶντες. κατὰ δὲ τοῦ Λεωδῆς.
 οὗτος προπερισπᾶται κατὰ τὴν κληρικὴν, διὰ τὸν χαριστικὸν ὃν
 ἔμαθον ἀναστῆναι, προπερισπᾶται. ἀναστῆναι γὰρ ὡς καὶ διὰ
 τοῦ ὡδῆς προπερισπᾶται κατὰ τὴν κληρικὴν, ὅσον θεωδῆς εὐ-
 ῶδες, εὐῶδες εὐῶδες· οὕτως οὖν καὶ Λεωδῆς Λεωδῆς προπερι-
 σπᾶται κατὰ τὴν κληρικὴν, οἷον

Λεωδῆς κατὰ τὸν αἰσῶς ὅτι τὸν ἔδωκεν.
 τοῦτο δὲ τὸ αἰσῶς ὅτι τὸν ἔδωκεν. κατὰ τὸν αἰσῶς ὅτι τὸν ἔδωκεν. ἰστέον ὁ
 λόγος. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς θελοῦσι λέγειν τὸ Λεωδῆς εἶναι σύν-
 θετον κατὰ τὸ ἔδωκεν τῷ λαῷ, ὡς τὸν αἰσῶς ὅτι τὸν ἔδωκεν τῷ ἔχλην ἱερίῳ
 γὰρ τὴν μύθη, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς εἰρησὶ λέγειν

ὅτι σὺ καὶ εἰς τὸν αἰσῶς.

ἦσαν ἔχλην.

οὗτοι οὐ καλῶς λέγουσιν, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὸ Λεωδῆς ἔπλοον
 ἦν κατὰ τὸν αἰσῶς (τὸ ἔπλοον) ὅτι τὸν Λεωδῆς κατὰ τὴν
 γὰρ τὴν μύθη λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς

ὁ δ' ἐπεὶ καὶ τὸν αἰσῶς ἔδωκεν.

ἀναστῆναι ἔπλοον.

κατὰ τὸ ἔπλοον οὖν ὅτι τὸν Λεωδῆς κατὰ τὸν αἰσῶς. οὗτος γὰρ ὅτι τὸν
 εἶναι σύνθετον, ὡς τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς ἢ κατὰ
 εἶναι ἢ κατὰ τὸν αἰσῶς, οὕτως ὅτι τὸν αἰσῶς. ἢ γὰρ ἔπλοον ἔπλοον
 κατὰ τὸν αἰσῶς καὶ εἶναι ἔπλοον, ὅσον κατὰ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς
 κατὰ τὸν αἰσῶς, ἢ ἀπὸ σύνθετον κατὰ τὸν αἰσῶς καὶ εἶναι κατὰ τὸν αἰσῶς
 κατὰ τὸν αἰσῶς, ὡς καὶ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς καὶ εἶναι κατὰ τὸν αἰσῶς
 κατὰ τὸν αἰσῶς καὶ εἶναι κατὰ τὸν αἰσῶς καὶ εἶναι κατὰ τὸν αἰσῶς. εἰ οὖν τὸ
 Λεωδῆς οὐκ ἔστιν κατὰ τὸν αἰσῶς (ὅτι γὰρ κατὰ τὸν αἰσῶς ἔπλοον, ἀλλ'
 ἐπὶ τὸν αἰσῶς τοῦ αἰσῶς), δηλοῦσι ἔπλοον ἔπλοον. κατὰ τὸν αἰσῶς
 κατὰ τὸν αἰσῶς, ὡς εἴρηται, προπερισπᾶται κατὰ τὴν κληρικὴν, ὅσον
 ὁ αἰσῶς, ὡς κατὰ τὸν αἰσῶς, ὁ αἰσῶς, ὁ αἰσῶς, ὁ αἰσῶς, ὁ αἰσῶς. Καὶ
 τὸ κατὰ τὸν αἰσῶς καὶ τὸ κατὰ τὸν αἰσῶς καὶ τὸ κατὰ τὸν αἰσῶς,
 κατὰ τὸν αἰσῶς κατὰ τὴν εἰσῶς, ἐν τῇ κληρικῇ προπερισπᾶται,
 οἷον ἔπλοον ἔπλοον, κατὰ τὸν αἰσῶς, κατὰ τὸν αἰσῶς, κατὰ τὸν αἰσῶς,
 κατὰ τὸν αἰσῶς, κατὰ τὸν αἰσῶς (ἔστι δὲ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς), ὡς κατὰ τὸν αἰσῶς.
 Ταῦτα μὲν ἐν ταῦτοις.

ἰστέον δὲ ὅτι τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς
 κατὰ τὸν αἰσῶς, ὡς κατὰ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς κατὰ τὸν αἰσῶς.

εὐμής, οἷον εὐμήςης εὐμήνης, ἐπιμήςης ἐπιμήνης, παρηγόης παρηγό-
 θης, συμπαρήης σύνηθης, παρηγορέθης παρηγορέθης. ταῦτοις ἠκολού-
 θησαν καὶ τὸ φιλαλήθης φιλαλήθης καὶ μερολήθης· μερολήθης.
 Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῖν μέν,
 ἀδυναμῶν κατὰ τὴν εὐθείαν, καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν ὀξύνονται,
 οἷον ὁ τριετής ὡ τριετής, ὁ πενταετής ὡ πενταετής, ἡ ἑξαετής ὡ
 ἑξαετής, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παραξυνομένα κατὰ τὴν εὐθείαν
 ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἷον ὁ πενταετής ὡ πενταετής, ὁ
 ἑξαετής ὡ ἑξαετής.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἄντα καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀρκῶ
 καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀείων (ἢ σημαίνει τὸ ἀράσιμον) καὶ τὰ παρὰ τὸ
 ἀκή (ὃ σημαίνει τὴν ἀέντητα τοῦ σιδήρου), βαρυνόμενα κατὰ
 τὴν εὐθείαν, ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξύτονον, οἷον κατάντης
 κατάντης, προσάντης πρόσαντης, σιτάτης σιτάτης, ὀλιγάτης ὀλι-
 γατάτης, αὐθάδης αὐθαδῆς, τανύτης τανύτης, ἀμφήτης ἀμφήτης.
 οὗτω γὰρ κίλλιον ἐστὶ λέγειν ὅτι χαρακτῆρά τῶν ὑποπίπτουσιν,
 καὶ μὴ σημειῦσθαι, ὡς ἐποίησεν ὁ παρὼν τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ἧρ δὲ παροξύτονα, ὅταν ἔχουσι τὴν κλητικὴν εἰς ἧρ,
 προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλαδὴ, ἔπαρ δύο συλλα-
 βας ὄντα, οἷον θυγάτηρ θυγάτηρ, Δημήτηρ Δημήτηρ, εὐκίτηρ εὐ-
 κίτηρ. πρόσκειται „ἔπαρ δύο συλλαβας ὄντα" διὰ τὸ μήτηρ μῆ-
 τηρ· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταίωσιν οἱ λέγοντες ὡ παντοκράτορ κατὰ τὴν
 κλητικὴν προπαροξυτόνως· δέον γὰρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ λέγειν
 παροξυτόνως, οἷον ὡ παντοκράτορ. οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο εἰς ἧρ, ἐνα
 ἀναβιβάζῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ εἰς ὄξ παρατούμεναι κλητικαὶ ἐν αὐτῇ
 ἢ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ συλλαβῇ ἔχει αὐτὸν καὶ
 ἢ εὐθείᾳ. καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μακρῆ, προπαριστώται,
 οἷον ὁ Πολυμήτωρ ὡ Πολυμήτωρ, ὁ Ἀδμήτωρ ὡ Ἀδμήτωρ, ὁ
 οἰκίτωρ ὡ οἰκίτωρ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μακρῆ, παρο-
 ξύνονται, οἷον ὁ Νέστωρ ὡ Νέστωρ, ὁ Ἐκτωρ ὡ Ἐκτωρ. οὕτως
 οὖν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὡ παντοκράτορ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ.
 Ταῦτα μὲν ἐν·τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν σύνθετα διὰ τοῦ ὦ, δηλοῦσι ὅταν
 ἔχουσι τὴν κλητικὴν εἰς ὦν διὰ τοῦ ὦ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν
 κλη-

κλιτική ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον Ἀγαμέμνων ἢ Ἀγάμεμνον, Ὀδυσσεύμων ἢ Ὀδυσσεύμιον, κυλλοποδίων ἢ κυλλοπόδιον, χαμαιλίων ἢ χαμαιλίον, ἐνοσχέων ἢ ἐνόσχθον. πρόσκειται „ὅταν ἔχῃαι τὴν κλιτικὴν εἰς ὦν διὰ τοῦ ὦ” διὰ τὸ ὦ χαλκοχίτων, ὦ φαλοκλάτων· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται ἐν τῇ κλιτικῇ, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ διὰ τοῦ ὦ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὠ. πρόσκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς” διὰ τὸ ἕκμων ἕκμονος ἢ ἕκμων· τοῦτο γὰρ σύνθετον ἔστι παρὰ τὸ ἔ ἐπιπαικτικόν μόριον καὶ τὸ κῆμων, ἕκμων καὶ κατὰ συγκοπὴν ἕκμων, οἷονεὶ ὁ πάνυ κῆμων, καὶ διὰ τοῦ ὦ ἔχει τὴν κλιτικὴν, καὶ ὅμως οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλιτικὴν, ἐπειδὴ δισύλλαβόν ἐστι, πρόσκειται „σύνθετα” διὰ τὸ ὦ Ἰκεταῖον καὶ ὦ Ἀρείον καὶ ὦ Μαχῶν· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλιτικὴν ἀλλὰ προπερισπῶνται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα καὶ εἰς ὦν διὰ τοῦ ὦ, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ σύνθετα ἀλλ’ ἀπλά.

Σημειοῦται δὲ ὁ πιχνιὸς καὶ λέγει χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φῆν· ταῦτα δὲ πρὸ μίας ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ κλιτικῇ καὶ οὐ προπαροξύνονται, οἷον ὦ δαίφρον, ὦ περιφρον, ὦ καρτερόφρον, ὦ Λυκόφρον παροξυτόνως. καὶ τὸ ὦ Λακεδαίμων· οὐδὲ γὰρ προπαροξίζεται τοῦτο κατὰ τὴν κλιτικὴν ἀλλὰ προπερισπῶνται. ἔστι δὲ σύνθετον· οὕτω γὰρ φασὶ λέγεσθαι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ πρῶτον οἱ θεοὶ ἔλαχον καὶ ἐληρώσαντο τὰς πόλεις, οἷονεὶ Λακεδαίμων τις οὔσα. σημειούμεθα δὲ καὶ τὸ ὦ Παλαῖμιον προπερισπῶμενον κατὰ τὴν κλιτικὴν καὶ οὐ προπαροξυνόμενον· ἔστι δὲ σύνθετον παρὰ τὴν πάλην καὶ τὸ ἄμωv, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιστήμονα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ ΕΥΔΑΙΜΟΝ, τὸ κυριον μὴ προπαροξύνειν κατὰ τὴν κλιτικὴν ἀλλὰ προπερισπῶναι, οἷον ὦ εὐδαίμων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκείνο γὰρ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλιτικὴν, οἷον ὦ εὐδαίμων, ὥσπερ τὸ κυκόδαμιον καὶ Ὀδυσσεύδαμιον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλιτικὴν, οἷον ὃ βελτίων ἢ βέλτιον καὶ τὸ βέλτιον, καὶ ὃ ἀμείων ἢ ἄμιον καὶ τὸ ἄμιον, ὃ γλύκιον ἢ γλύκιον καὶ τὸ γλύκιον,

ὡς οὐδὲν γλύκιον οὐ πατρῷδος ἢ δὲ τοπήων,

ἢ διακλάσιον ἢ διακλάσιον καὶ τὸ δακλάσιον, ὃ ἄριον ἢ ἄριον καὶ τὸ ἄριον,

παιρότατος καὶ ἀγαρόντες ὑπὸ τείχος ἄμιον.

ταῖς, οἷον ἐμμήκης εἰμηκίαι, ἐκμήκης ἐκμηκίαι, κερσέθης κερσέθης, σπηγῆς σπηγῆς, κερμαγέθης κερμαγέθης. τοῦτοις ἡπαλούθῃσιν καὶ τὸ φιλάληθης φιλάληθης καὶ μισαλήθης μισαλήθης. εἰ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκουσιν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἕτος κατ' ἡμῖν μὲν, ἄξυνομένου κατὰ τὴν εὐθείαν, καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν. δέξυνοται, οἷον ὁ τριετής ὁ τριετής, ὁ πενταετής ὁ πενταετής, ἡ ἑξάτης ὁ ἑξάτης, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παρεξυνομένα κατὰ τὴν εὐθείαν ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἷον ὁ πενταετής ὁ πενταετής, ὁ ἑξάτης ὁ ἑξάτης.

εἰ δὲ γινώσκουσιν ὅτι τὰ παρὰ τὰ ἀντὶ καὶ τὰ κερὰ τὰ ἀρκῶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀδειν (ὃ σημαίνει τὸ ἀρῶσιον) καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀκῆ (ὃ σημαίνει τὴν δέξυτητα τοῦ σιδήρου), βαρυτοσοίμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξύτονον, οἷον κατὰ τῆς πάσαντες, πρόσαντες πρόσαντες, αὐτάρκης αὐτάρκης, ὀλιγάρκης ὀλιγάρκης, αὐθάδης αὐθάδης, ταυρήκης ταυρήκης, ἀμφήκης ἀμφήκης. οὕτω γὰρ κύλλιον ἐστὶ λέγειν ὅτι χαρακτῆρι ταῦτα ἐποπίπτουσιν, καὶ μὴ σημειοῦσθαι, ὡς ἰσκόσεν ὁ πύρων τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ἠρ δὲ παροξύτονα, ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ερ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλοῦσι, ἕπερ δύο συλλαβῶς ὄντα, οἷον θυγάτηρ θυγάτηρ, Δημήτηρ Δημήτηρ, ἐνίστηρ ἐνίστηρ. πρόσκειται „ἕπερ δύο συλλαβῶς ὄντα“ ἀπὸ μίτηρ μίτηρ. τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ ἔστι ἕπερ δύο συλλαβῶς.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταίωσιν οἱ λέγοντες ὁ παντοκράτωρ κατὰ τὴν κλητικὴν προπαροξυτόνως· δέον γὰρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ λέγειν παροξυτόνως, οἷον ὁ παντοκράτωρ. οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο εἰς ἠρ, ἐπεὶ ἀναβιβάσῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

εἰ γινώσκουσιν ὅτι αἱ εἰς ὄη περατούμεναι κλητικαὶ ἐν ταύτῃ τῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ συλλαβῇ, ἔχει αὐτὸν κατὰ τὴν εὐθείαν. καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μακρῆ, προπερισπῶνται, οἷον ὁ Πολυμήτωρ ὁ Πολυμήτωρ, ὁ Ἀδμήτωρ ὁ Ἀδμήτωρ, ὁ οἰκίτωρ ὁ οἰκίτωρ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μακρῆ, παρεξυνοται, οἷον ὁ Νέστωρ ὁ Νέστωρ, ὁ Ἐκτωρ ὁ Ἐκτωρ. οὕτως ὅταν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ παντοκράτωρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν σύνθετα διὰ τοῦ ὦ, δηλοῦσι ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ὦν διὰ τοῦ ὦ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλη-

λίμνα λιμνε, γυναίκα γυναίκα, Φυγάερα Φυγάερα, χίτη χίτη, Αίαντα Αίαντε, λέβητα λέβητε, Ξενοφώντι Ξενοφώντε, Ποσειδάωνι Ποσειδάωνε, Όδυσσέα Όδυσσέε. Ιστίον δε ότι ή εις τή λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν προδουνομένη μεν ἐν τῇ ἐπιλείῃ καὶ συναιρουμένη περισπᾶται, οἷον εὐγενέε εἴγετῃ, εὐσεβέε εἰσαεβῆ· ἔχομεν γάρ ἐν τοῖς προλεγομένοις ὅτι ή ῥέξιμα καὶ ή βαρεῖα εἰς περιπτωμένην συνέρχονται, οἷον πάρε παρε. Πηλεῖ Πηλεῖ, ποταῖο πρῶν προπαροδουνομένη δὲ ἐν τῇ ἐπιλείῃ καὶ συναιρουμένη παροδύνηται, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένη, Διομήδεε Διομήδῃ· ἔχομεν γάρ ὅτι ή ῥέξιμα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ῥέξιμα καὶ βαρεῖαν συνέρχονται ἕχον συναιρουῦνται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τέχρα τέχρα (τὸ γὰρ ἕρος ἕρος καὶ κέρος κέρος διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰ καὶ κινῶν βαρύνει προπαραποσπασθῆσα). Ἰστίον αὖ καὶ τοῦτο, ὅτι ή εὐθεία τῶν δυνικῶν τῷ πρῆσθῃ κατὰ τοῖς ἑτάροις βαρυντάως ἀναγινώσκεται, ὡς ἀπὸ τοῦ πρῆσθῃς πρῆσθῃε πρῆσθῃ, παρὰ δὲ Ἀριστοτέλει περισημασμένως ἤκειον πρῆσθῃ δύο,

ὡς ἀπὸ εὐθείας ῥέξιμου, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ῥ πρῆσθῃς τοῦ πρῆσθῃος τῷ πρῆσθῃε τῷ πρῆσθῃ. Τῷτῃ μεν ἐν τούτοις.

Προσέθηκε δὲ ὁ τεχνικός λέγων ὅτι εἴ δὲ ἄλλοτε εὐρεθῆ (τραπέστιν εἰ μὴ λέγεται) εἰς αἴ ἢ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ὁμοτονος γίνεται ή εις τή λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον πόλιος πόλιε, μάρτυρος μάρτυε, βέλτερος βέλτε, τέχραος τέχραε· οὐδὲ γὰρ ἴσταιν ἐπὶ πρώτῃ εἰς αἴ ἢ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν. δεῖ προσθεῖναι ἄχωρίς τῶν εἰς ὅς ἀδύνατον γενικῶν· ἐπὶ ταύτων γὰρ οὐχ ὁμοτονος ή εις τή λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον μῦθος μῦθε, σπῆς σπῆ, ὄρνιθς ὄρνιθε, κίος κίε (σημαίνει δὲ τὸν ἀπὸ ληκτα), λῖος λῖε (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα). οὐδέποτε γὰρ ή εις τή λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ὀξύνεται, ὡς δηλοῦται τὰ προλεχθέντα παραδείγματα. τὸ γὰρ πῖνε καὶ τινε γὰρ διαφασιν σημασιων διαφασιν ἔχει καὶ τὴν τοῖον· τὸ μεν γὰρ πῖνεσιον βαρύνεται, οἷον τῖνε τῖνε δὲ βαρυνοδοτικῶν ἕχον κῶρισιον ὀξύνεται, οἷον τῖνε.

Ταῦτα μεν παρὰ τῆς εἰς τή λήγουσας εὐθείας τῶν δυνικῶν.

Ἡ δὲ εἰς αἴ λήγουσα καὶ εἰς αἴ εὐθεία τῶν δυνικῶν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τότον ἐν ή καὶ ή γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρῃ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῃ, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχῃ, ἑλλῆς

ἀλλὰ, τραπέζης τραπέζα, ἁμάξης ἁμάξα, καλοῦ καλῶ, σοφοῦ σοφῶ. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχουσι τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπέδειξαντο τὰ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλῶ καὶ σοφῶ ὀξύνεται. τὸ γὰρ ᾠ ἐν τοῖς δυνίκαις ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τῶν, οἷον σεμνῶ, ἔγυθῶ, κάλῶ, σοφῶ, πτωχῶ, δειλῶ. ὅτι γὰρ τὸ ᾠ τὸ ἐν τοῖς δυνίκαις ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τῶν, δῆλον, εἶγε τὸ μὲν οὐ καὶ τὸ τοῦς ὀξυνόμενα καὶ πρόσλαμβάνοντα τὴν τῆς δὲ συλλαβῆς ἔκτασιν προπερισπῶνται, οἷον οἶδε, τοῖςδε, τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βρυχίαις ἐφ' ἐκινῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἢ δὲ εὐθεία τῶν δυνικῶν γενομένη καὶ ἐπέκτασιν, οἷον τῶδε οἱ ἄνθρωποι, οὐ προπερισπᾶται ἀλλὰ παραξύνεται διὰ τὸ [τὸ] ᾠ τὸ ἐν τοῖς δυνίκαις ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τῶν, οἷον καλῶ, σοφῶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἢ εἰς ᾠ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ἄει μακρὸν ἔχει τὸ ᾠ καὶ ἢ παραξύνεται ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται· οὐδέποτε γὰρ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσιν μακρῶν. ὡς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, οὔτε πρὸ φύσει μακρῶς τίθεται περισπωμένη, οὔτε φύσει μακρῶς τῆς ἐπὶ τέλους οὐσης προπαροξύνεται ἢ λέξις. καὶ ἰστέον ὅτι εἰ μὲν παραξύνεται ἢ εἰς ᾠ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν, τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρεΐδα, Ὀρέστου Ὀρέστια, Θυέλλης θυέλλα, ἁράξης ἁράξα· εἰ δὲ ἐπὶ τέλους ἔχει τὸν τόνον ἢ εἰς ᾠ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν, οὐδέτι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦται ἀλλὰ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυνικῶν ὀξύνεται, οἷον κριτῆς κριτά, ποιητῆς ποιητά, ἀλητῆς ἀλητά, εὐρετῆς εὐρετά, λιμνῆς λιμητά· εἰ δὲ περισπᾶται ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυνικῶν περισπᾶται, οἷον Μηνῶς Μηνῶ, Ἑρμῆς Ἑρμῶ, Φιλιπῆς Φιλιπῆ, χρυσοῦ χρυσῶ, χαλκῆ χαλκῶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι τὸ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι, τουτέστιν οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ ἐνικῶν· τὸ γὰρ σημαζόμενον κωλίδει· πῶς γὰρ ὁ δύο ἀριθμὸς δύναται ἐνικῶ ἀριθμῷ θρωρεῖσθαι; Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἄμφω ἄει διὰ τοῦ ᾠ γράφεται· καὶ χωρὶς ἄφθρου λέγεται, τὸ δὲ δύο καὶ διὰ τοῦ ὀ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ᾠ, καὶ κοινῶς μὲν διὰ τοῦ ὀ γράφεται, Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ ᾠ καὶ ἀναλόγως τῷ δυνικῷ ἀριθμῷ· τὸ γὰρ ᾠ τελειότερον ἔστι τῆς εὐθείαις

τῶν θυϊκῶν, οἷον Ὀμήρω, ἀνθρώπων. Ἰστέον δὲ ἅσι, ἐν μέτρῳ εὐ-
ρηται διὰ τοῦ ὄ και διὰ τοῦ ὠ, ῥιον

παρέχημε δὲ πλεονέξ

τῶν δύο μοιρῶν

διὰ τοῦ ὄ, και

δύω δὲ δυσὶν ἀγτιφέρεσθαι

διὰ τοῦ ὠ. Ἰστέ δὲ και δοιῶ ἢ εὐθείαι τῶν θυϊκῶν κατὰ διάλεκτον
ὀξυτόνωσ δια τῆς ὀι διφθάρου, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε κικῶν

και πάλιν

δοιαὶ μὲν Μεγελῶν ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶν

και πάλιν

δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακίεται ἐν Διὸς οὐδαί.

και ἴστω ἀπὸ τοῦ ὄ δοιός τοῦ δοιου, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὄ διπλῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕἰΣ ΑἴΝ ΛΗΓΟΥΣΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΤΙΚΩΝ.

Ἰστέον ὅτι ἢ εἰς αἴν ληγουσα γενική τῶν θυϊκῶν ἀκολουθεῖ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τούτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν
ῆ και ἢ εὐθείαι τῶν θυϊκῶν, οἷον Πέρσα Πέρσαι, Αἰελα Αἰεταί,
Πικία Πικταί, κοχλία κοχλιαί, τοξότα τοξόται, οὐ πάντως δὲ
τὸν αὐτόν. πρόκειται „οὐ πάντως δὲ τὸν αὐτόν” διὰ τὸ ποιητὰ
ποιηταί, καλά καλαί· τὸ μὲν γὰρ ποιητὰ και καλά δξύνονται
πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν τὴν ποιητής και καλή, τὸ δὲ ποιη-
ταί και καλαί περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πῶσα γε-
νική και δοτική μακροκατάλητος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας
συλλαβῆς· ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. τὸν δὲ κανόνα
τοῦτον εἰρήκαμεν ἐν τῇ περὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ,
ἡνίκα περὶ τῆς λύς και μεῖς διελάβομεν. ὁμοίως δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος. τὸ δὲ Πέρσα Πέρσαι ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος και ὁ αὐτός.

Ἔστι δὲ και οὕτω λέγειν περὶ τῆς εἰς αἴν ληγουσῆς γενικῆς τῶν
θυϊκῶν. αἱ εἰς αἴν ληγουσαι γενικαὶ τῶν θυϊκῶν ἀπὸ μὲν βαρυνομέ-
σων εὐθειῶν θυϊκῶν οὐσας συμβαρύνονται αὐταῖς, οἷον Ἀτρεΐδα
Ἀτρεΐδαι, Ὀρέστα Ὀρέσται, σκῆφάντα σκῆφάνται, τοξότα τοξό-
ται, πολίτα πολίται, τέχνα τέχναι, κόρα κόραι· ἀπὸ δὲ ὀξυνομέ-
των ἢ περισπωμένων εὐθειῶν θυϊκῶν οὐσαι περισπῶνται, ἀπὸ μὲν

ὄξωσμένον οἶον κηθεύτι κηθεύταιν, ποιητά ποιηταίν, αὐλητά αὐ-
ληταίν, εὐρετά εὐρεταίν, ληστιά ληστιάιν, κριτά κριταίν, ὕβριστά
ἕβρισταίν, ἀπό δε περιθωπόμενον οἶον Ἐρμᾶ Ἐρμαιν, Ἀπελλά
Ἀπελλαίν, Φιλητά Φιληταίν, χαλκᾶ χαλκαίν, χρυσᾶ χρυσαίν.

Καὶ ἄποροῦσι τινες λέγοντες διὰ τί ἡ Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν
δουίκων οὐ περισπᾶται ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντι-
κῶν; καὶ ἐπιλύεται ὁ Πρωδιωδὸς ἐν τῇ καθόλου, λέγων ὅτι ἡ
Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν δουίκων μᾶλλον τῇ Ἀτρεΐδαις δοτικῇ τῶν
πληθυντικῶν ἀκολουθεῖ ἢ τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντι-
κῶν· κατὰ γὰρ τὴν φωνὴν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν πλησιά-
ζει· τὴν αὐτὴν γὰρ δίφθογγον ἔχει· ἄλλως τε δὲ πῦσαι εἰ πτώ-
σεις βαρύνονται, οἷον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδῃ Ἀτρεΐδην, δουίκα
Ἀτρεΐδα Ἀτρεΐδαιν, πληθυντικά Ἀτρεΐδαις Ἀτρεΐδας· οὕτως οὖν
καὶ Ἀτρεΐδαιν βαρύνεται· μόνη δὲ ἡ Ἀτρεΐδων γενική τῶν πλη-
θυντικῶν περισπᾶσθη, ἐπειδὴ καὶ μόνη διηρέθη, οἷον Ἀτρεΐδων.
ὡς βούλεται οὖν περισπᾶν τὴν Ἀτρεΐδαιν γενικὴν τῶν δουίκων
ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ μὴ βαρύνειν
ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, δόξαται ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐξαιρεῖται
ὅπερ ἔρχην ἢ γενική τῶν πληθυντικῶν, ταυτέστι τὴν διαίρεσιν·
εἰ δὲ οὐ διακρίεται, ἕρα οὐδὲ τὸν τόρον ἔχει· τῆς γενικῆς τῶν
πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς αἶν ληγουσῆς γενικῆς τῶν
δουίκων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕἰΣ ΟἶΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΟΙΚΩΝ.

Ἡ δὲ εἰς οἶν λήγουσα γενική τῶν δουίκων ἀπὸ μὲν εὐθείας τῆς
εἰς ὦ ληγουσῆς οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόρον ἐν
ἡ καὶ ἡ εἰς ὦ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δουίκων, οἷον καλλίστω καλλί-
στοιν, ἔρημω ἔρημοιν, ἀνθρώπω ἀνθρώποιν, ὤμω ὤμοιν, ἡμίονω
ἡμίονοιν καὶ ποιητικῶς ἡμίονοιν ὑπὸ τοῦ ὄνω ὄνοισι, καλῶ κα-
λοῖν, σοφῶ σοφοῖν· ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν
τὸν τόρον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τὸ μὲν γὰρ καλῶ καὶ σοφῶ ὄνυται
πρὸς τὸν χαρακτηριστῆρα τῶν εἰς ὦ δουίκων, τὸ δὲ καλοῖν καὶ σοφοῖν
περισπᾶνται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα γενική καὶ δοτικὴ
μακροκατέλητος ἐπ' ὄνοματων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς
ἔχουσα τὸν τόρον, περισπᾶμένην ἔρχεται. δεῖ προσθέσθαι τῷ
ἀνωτέρω κανόνι „πλὴν τοῦ ἔμφω ἄμφοισι καὶ δύο δυοῖς.“ ταῦτα

καὶ οὐκ ἐπίσταται τὸν τόπον ἐν τῇ αὐτῇ συλλογῇ· ἢ μὴ γὰρ εὐθεία τῶν δυνάων βαρύνεται, ἢ δὲ γενικῇ περιεπιπᾶται. τὰ δὲ δυνάων γίνονται καὶ φέρονται κατὰ τροπὴν τοῦ ὄ ἐς τὸ ε. δυναμέθεα δὲ ταῦτα θεματικῶς λέγειν, φημι δὲ τὸ ἄμφοισιν καὶ δυοῖν, ὡς περ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν δυνάων θεματικῶς λέγομεν, φημι δὲ τὸ ἄμφοισιν καὶ δύο.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως αἰεὶν περὶ τῆς εἰς ὄν ληγουμένης γενικῆς τῶν δυνάων. αἰ εἰς αὐτὴν λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυνάων ἀπὸ τῶν εἰς ὄ ληγουσῶν δυνάων εὐθείως πεπταμένως ἀπὸ μὲν βαρυνόμενων συμβαρύνονται, οἷον φηγίτω φηγίτων, διακτύλω διακτύλων, ὁμωνύμω ὁμωνύμων, ἡμιόνω ἡμιόνοι, ἀνθρώπων ἀνθρώπων, Ὀμήρω Ὀμήρων, Ἀριστοτάρχω Ἀριστοτάρχων (περὶ γὰρ τοῦ ἄμφοισιν καὶ δύο δυῶν εἰρήκαμεν). ἀπὸ δὲ ὀξυνορέτων περισπᾶται, οἷον καλῶ καλοῖν, σοφῶ σοφοῖν, αἰματῶ αἰματοῖν, ἀγαθῶ ἀγαθῶν, χαλεπῶ χαλεποῖν, γεωργῶ γεωργοῖν. αἰ δὲ ἴσθιν εἰς ὄν λήγουσαι ἢ γενικῇ τῶν δυνάων ἀπὸ τῆς εἰς ὄ ληγουμένης εὐθείως τῶν δυνάων, ὁμοιοτάτῃ τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ εἰ μὴ περιεπιπᾶται ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, περισπᾶται καὶ ἢ γενικῇ τῶν δυνάων, οἷον ἀνδρῶν ἀνδρῶν, φωνῶν φωνῶν (ἀπὸ τῶν ἰσθῶν), βασιβασῶν, χειρῶν χειρῶν, μηνῶν μηνῶν, χερῶν χερῶν, δρυῶν δρυῶν, αὐῶν αὐῶν, φρεῶν φρεῶν, χροῶν χροῶν, γυναικῶν γυναικοῖν, θυγατρῶν θυγατρῶν, τινῶν τινῶν, Δημοσθεῶν Δημοσθεῶν, τειχῶν τειχῶν, βελῶν βελῶν, Διομηδῶν Διομηδῶν, Ἀριστοφάνων Ἀριστοφάνων, εἰ δὲ βαρύνεται ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, συμβαρύνεται καὶ ἢ γενικῇ τῶν δυνάων, οἷον παίδων παίδων, κέντων κέντων, Διόντων Διόντων, Λαχίτων Λαχίτων, λεβήτων λεβήτων, πενήτων πενήτων, Πηλίδων Πηλίδων, Δημοσθεῶν Δημοσθεῶν, βέλων βέλων, τειχῶν τειχῶν, καὶ κατὰ κράτος Δημοσθεῶν Δημοσθεῶν, βελῶν βελῶν, τειχῶν τειχῶν περισπᾶται ἢ γὰρ ὀξεία καὶ ἢ βαρεῖα εἰς περισπᾶσιν συνηχῶνται ἢ ὄν συνηχῶνται, οἷον πῦρ πῦρ, Πηλεὶ Πηλεῖ, Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποδοῖσι δὲ τῶν λέγοντας πῶς τῶν γενικῶν τῶν δυνάων ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανόνες, μήτε τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονισθείσης, ἴσθιν οὐκ εἰπεῖν ὅτι ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν σαφέστερον ἴσθι τῆς γενικῆς τῶν δυνάων· μᾶλλον γὰρ μᾶλλον ἴσθι τὰ πάντων καὶ Διόντων ἢ περὶ τὸ κέντων καὶ

Αἰάντων· εἰκότως οὖν ἐκ τοῦ πᾶσι δήλου καὶ σαφέστερου τὸ ἀσαφές ἐκινήσαναι.

Τούτων οὕτως ἔχόντων τὰ Ἀττικά τὸν νόνον τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν φυλάττουσι καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον γὰρ Μενέλεω τοῖν Μενέλεω, τῷ εὐγενε τοῖν εὐγενε, τῷ νεῷ τοῖν νεῷ, τῷ λαῷ τοῖν λεῷ.

Ταῦτα μὲν λέγομεν περὶ τῆς γενικῆς τῶν θυϊκῶν· περὶ δὲ τῆς κλητικῆς τῶν θυϊκῶν ἴστιν εἰπεῖν ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν θυϊκῶν, ὡσπερ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· τῶν γὰρ θυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ἀρσῆ, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἓς λήγουσα βαρύνεσθαι θέλει, οἷον μῆνες, χῆνες, πάντες, παῖδες, Τρῶες, χθόνες, Αἰάντες, Λαχῆτες, Ξενοφῶνες, Ποσειδάωνες· τὸ γὰρ τί-
νες καὶ τίνες πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τό-
νον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνες εἰσὶ· τὸ δὲ ἀν-
ταποδοτικὸν ἤγουν ἀδοκίμον ὀξύνεται, οἷον τίνες ἴστων δὲ ὅτι
πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἓς λήγουσα ὁμοτόνος ἐστὶ τῇ εὐ-
θείᾳ τῶν θυϊκῶν, οἷον μῆνε μῆνες, χῆνε χῆνες, πάντε πάντες,
παῖδε παῖδες, Τρῶα Τρῶες, χεῖρε χεῖρες, χθόνε χθόνες, τίνε τί-
νες, Ἔκτορε Ἔκτορες, Αἰάντε Αἰάντες, λέβητε λέβητες, Πάριδι
Πάριδες, γυναῖκε γυναῖκες, μητέρε μητέρες, θυγατέρε θυγατέρες.
τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων τὰ ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ ἔ οὐ
συναρροῦνται διὰ τὸ κωλύειν αὐτὰ τὸ σύμφωνον συναρροῦσθαι,
οἷον Ἔκτορες, Πάριδες, ὑπερταλμένων τῶν εἰς ὧν συγκρητικῶν
ἐπὶ τούτων γὰρ κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ἔνδεα γί-
νεται τοῦ ἔ καὶ κρᾶσις τῶν φωνηέντων, οἷον μέλων μέλωνος
μέλωνος μέλωνος μέλωνος, βελτίων βελτίωνος βελτίωνος βελτίος
βελτίου, κρείσσων κρείσσονος κρείσσονος κρείσσοος κρείσσοος,
ἀρείων ἀρείωνος ἀρείωνος ἀρείος ἀρείου· τὰ μέντοι καθαρῶς οὐκ
κρᾶσιν ἀναδύονται, καὶ εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντε-
λείᾳ, ἐν τῇ συναρροῦσαι παροξύνονται, οἷον Δημοσθένεις Δημο-
σθένεις, Διομήδεις Διομήδεις, εὐμήκειες εὐμήκειες παροξυτόνως·
ἡ γὰρ ὄξεια καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὄξειαν καὶ βαρεῖαν συναρροῦσθαι,
ὡς ἀρῆται, οἷον τεύχεος τεύχους, βέλδος βέλους, ἦθεα ἦθη· εἰ δὲ

καὶ οὖν ἐρίσασαν τὸν τόπον ἐν τῇ αἰτῇ αὐτῆσθι· ἢ μὲν γὰρ εὐθεία τῶν δυνάμεων βαρύνεται, ἢ δὲ γενικῇ περιεπιπᾶται· τὰ δὲ θύον γίνεται καὶ φέρεται κατὰ τροπὴν τοῦ εἰς τὸ εἶ. δυνάμεθα δὲ ταῦτα θεματικῶς λέγειν, φημι δὲ τὸ ἄμφοι καὶ θυοῖν, ὡς περ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν δυνάμεων θεματικῶς λέγομεν, φημι δὲ τὸ ἄμφοι καὶ δύο.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς οὖν ἀγορεύσεως γενικῆς τῶν δυνάμεων. εἰ εἰς αὖν λέγομεν γενικῶς τὰς δυνάμεις ἀπὸ τῶν εἰς ὧν λέγουσάν θύων εὐθείαν πεπεταμένως ἀπὸ μὲν βαρυνόμεναι συμβαρινοῦνται, οἷον φηγίω φηγίνοι, δακτύλω δακτύλω, ὁμνύμω ὁμνύμοισι, ἡμιόνω ἡμιόνοι, ἀνθρώπω ἀνθρώποι, Ὀμήρω Ὀμήροι, Ἀριστάρχω Ἀριστάρχοισι (περὶ γὰρ τοῦ ἄμφοι ἄμφοι καὶ δύο θύον εἰρήκαμεν). ἀπὸ δὲ ὀξυνορέτων περσοπᾶται, οἷον καλῶ κελῶσι, σοφῶ σοφοῖσι, περνώ περνοῖσι, ἀγαθῶ ἀγαθοῖσι, χαλεπῶ χαλεποῖσι, γεωργῶ γεωργοῖσι. εἰ δὲ ἴστιν εἰς οὖν λέγουσα ἢ γενικῇ τῶν δυνάμεων ἀπὸ τῆς εἰς εἶ ἀγορεύσεως εὐθείας τῶν δυνάμεων, δημοσιονεῖ τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ εἰ μὲν περιεπιπᾶται ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, περιεπιπᾶται καὶ ἢ γενικῇ τῶν δυνάμεων, οἷον ἀνδρῶν ἀνδροῖσι, φωτῶν φωτοῖσι (ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν), βοῶν βοοῖσι, χειρῶν χειροῖσι, μηνῶν μηνῶσι, χηρῶν χηροῖσι, θρωῶν θρωοῖσι, συῶν συοῖσι, φρενῶν φρενοῖσι, χθονῶν χθονοῖσι, γυναικῶν γυναικοῖσι, θυγατρῶν θυγατροῖσι, τιμῶν τιμοῖσι, Δημοσθεσίων Δημοσθεσιοῖσι, τειχῶν τειχοῖσι, βελῶν βελοῖσι, Διομηδῶν Διομηδοῖσι, Ἀριστοφανῶν Ἀριστοφανοῖσι, εἰ δὲ βαρύνεται ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, συμβαρύνεται καὶ ἢ γενικῇ τῶν δυνάμεων, οἷον πάντων πάντοισι, Αἰάντων Αἰάντοισι, Λαχέρτων Λαχέρτοισι, λεβήτων λεβήτοισι, πενήτων πενήτοισι, Παλίδων Παλίδοισι, Δημοσθεσίων Δημοσθεσιοῖσι, βέλων βελοῖσι, τειχῶν τειχοῖσι, καὶ κατὰ κρῶσι Δημοσθεσίων Δημοσθεσιοῖσι, βελῶν βελοῖσι, τειχῶν τειχοῖσι περιεπιπᾶται· ἢ γὰρ ἀξίως καὶ ἢ βαρῶς εἰς περιεπιπᾶσιν συνίχονται ἢ ὄν συναρῶνται, οἷον πύξαι καὶ Πηλεῖ Πηλεῖ, Ἡρακλῆος Ἡρακλήος. Τούτοις μὲν ἐν τοῦτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες πῶς τῆν γενικῇ τῶν δυνάμεων ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κωνοπᾶται, μᾶλλον τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κωνοπᾶσθαι· ἴστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν σαφστερῆ ἐστὶ τῆς γενικῆς τῶν δυνάμεων· μᾶλλον γὰρ πᾶσι δὴλον ἴσται τὰ πάντων καὶ Αἰάντων ἢ περ τὸ πάντων καὶ

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς τὸ Διφθογγον λήγουσαι εὐθείας τῶν
πληθυντικῶν.

Ἐπὶ δὲ εἰς αἰ διφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν
μονογενεῖς μὲν οὐσαι ὁματευοῦσαι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἰνωτῶν, ὅπου
μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων. Ἰωνισμὸν δὲ πα-
ραδειγματικῶν κατῶντος ταῦτα, οἷον παχίλια παχίλια, Βαρκία Βο-
ρκία, τοξόης τοξότας, νίσου νίσου, ἀλλὰ ἄλλας, δόξω δόξαι,
τράπεζα τράπεζαι, ἀραξία ἀραξίαι, ἀνέτης ἀνέται, φυλέτης φυλέ-
ται, δεσπότης δεσπόται, γαμέτης γαμέται, ἡδονή ἡδοναί, ποιητής
ποιηταί, ἀθλητής ἀθληταί, ἀγνυῖά ἀγνυαί,

σκιῶντό τε πᾶσαι ἀγνυαί,

ἤμῃρα ἤμῃραι. Πρῶτονται „ὅπου μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μα-
κρὰ ἐπὶ βαρυτόνων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ ὄξω εἰς παρακαρμ-
την μεταλλάσσεται κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἀφεί-
δης Ἀφείδαι, Αἰνέας Αἰνέαι, κληήτης κληήται, Θῆβη Θῆβαι.
Ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεία τῶν ἰνωτῶν παραμένεται, ἐπειδὴ
φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δὲ εἰς ἀρθαίται,
πρὸ φύσει μακρῆς τίθεται παρακαρμῆτη, οἷον ἀνδροπόου, Ὀμήρου,
κῆπου, τέλους, ἡ δὲ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν παρακαρμῆται,
ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας· ἡ γὰρ αἰ διφθογγος
διταυθα ἔντι ποιητῆς παρακαρμῆται. παρακαρμῆται δὲ ἀρ-
θρακῶς ὄξω αἰ εἰς τὴν αἰ διφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν
πληθυντικῶν ἠροτοποῦσι τοῖς ἰδοῖς ἀρθρακῶς, ταυτόντων ἐν τῇ
ὑπερῷ συλλαβῇ φυλάττοισι τὸν τότον ἐν ἡ καὶ ἡ εὐθείαι τῶν πλη-
θυντικῶν ἀρθρακῶν ἔχει αὐτόν, οἷον τῶπτονας τῶπτονας, χα-
ρῆντες χαρῆνται, βοῶντες βοῶνται, ποιῶντες ποιῶνται, ταχῆες
ταχῆαι, βραδέες βραδέαι, ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν
τότον ἐφύλατταν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τὸ μὲν γὰρ ταχῆες βραδέες
παραμένονται, τὸ δὲ ταχῆαι καὶ βραδέαι παρακαρμῆται διὰ τὸ
εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας σοφοῖ σοφοί, καλοὶ κα-
λαί, σερφοὶ σερφαί, ἰνωτῶς ἰνωταί, λίθωαι λίθωαι, δούριος
δούριαι, Βελῆνται Βελῆνται, Κνῆδαι Κνῆδαι, Ῥόδιος Ῥόδιαι,
ἤμῃος ἤμῃαι, ὄξωι ὄξωαι, δειλοὶ δειλαί, λόγοι λόγοι, πετακόσιοι
πετακόσιοι, διακίσιοι διακίσιοι, ἡμεροὶ ἡμεροί τὸ τριγενές, του-
τέστιν οἱ μὴ ὄντες ἀγρῶαι ἐπὶ γὰρ τοῦ μονογενεῖς ἡμῃρα ἡμῃραι
παραμένονται. οἱ μὲντοι Ἀθηναῖοι ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως καὶ μά-
λιστα οἱ νεώτεροι, παρακαρμῆται· πένη γὰρ ἡμῃρα καὶ δέκα

ἡμερᾶς φασὶν προπαροξυτόνως, ὡς ἀπεργαλλόουσι οἱ περὶ Ἀττικῆς
 συνηθείας γραμματικῆς. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως αὐτο
 ποιούσιν, λέγω δὲ προπαροξυτόνως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παραλη-
 γομένων τῷ ε̄, ὅσον ἐπὶ ῥάξαι, κεράρξαι, κίξαι, τραγάρξαι, ἐμί-
 λαι, κωμάξαι· οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν μεταγενέων προπαροξυτόνως
 λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. κύλων ἴστων ἢ Ῥόδιον ἔστω· κύρωσ καὶ
 ἢ Ῥόδιον ἴστων, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνομοειδῶν τοῦ κληθῆναι τῆς εὐ-
 θείας τῶν πληθυντικῶν αἱ Ῥόδιαι φασὶν παροξυτόνως, ὡς πρὸς
 τὴν εὐθείαν τῶν ἐνιαῶν, διαιτῆ μορφοῦσιν· ἴστων δὲ τοῦ ἴστω-
 κού αἱ Ῥόδιαι φασὶν προπαροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν
 πληθυντικῶν τοῦ ἴδιου ἀρσενικοῦ τῆν οἱ Ῥόδιαι· καὶ κύλων ἐκείνη
 καὶ ἴστων παροξυτόνως ἐπὶ τῆς καρδῆς· μορφοῦσιν γὰρ ἴστων·
 οἱ ἴστων δὲ καὶ αἱ ἴστων ἐπὶ τοῦ ἐγγλεῖ προπαροξυτόνως· πα-
 ροξυτόνως γὰρ ἀρσενικῶν. Ταῦτα μὲν ἐν ταύτῃ.

Ἴστων δὲ ὅτι ὁ Ἰσθμικὸς ἐν τῇ καθόλου εἴναι παροξυ-
 τός εἰς τὴν αἰ δίφθογγον ληγουσίως εὐθείας τῶν πληθυντικῶν πα-
 ροσηματιζομένης ἀρσενικῆς. φησὶ γὰρ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον
 ληγουσὶ εὐθείας τῶν πληθυντικῶν παροσηματιζομένης ἀρ-
 σενικῆς, ἴστων μὲν ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ὄσ, τῶν τῶν τοῦ ἀρσενικοῦ ἀνο-
 μοειδῶν, εὐθείας τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἴδιου ἀρ-
 σενικοῦ, ὅσον κομῆλαι, ποικῆλαι, ἐνωτῆλαι ἐναντίαι, σοφοὶ σο-
 φαί, καλοὶ καλαί, λίθινοὶ λίθιναι, δρυῖνοι δρυῖται, ἄγιοι ἄγιοι,
 ἔτιμοι ἔτιμοι, ὄσιοι ὄσιοι, Λύκιοι Λύκιοι τὸ τριγενές· Ἀνκίαι δὲ
 τὸ μονόγενές πρὸς τὸ Ἀνκί· ἴστων δὲ μὴ ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ὄσ,
 αὐτοὶ ἐκείνων ἀνομοειδῶν ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν τρόπον, ὅσον θηρῶσα
 θηρῶσαι, θῆσσαι θῆσσαι (ἢ μεταφ̄ δουλεύουσα), εὐπαινεσὶ εὐ-
 παινεσσαι, χαρίεσσαι χαρίεσσαι, τετυφῶσαι τετυφῶσαι, ταχῆαι ταχῆαι,
 βραδείω βραδείω, μέλαινα μέλαινα. τὸ δὲ Τρωαὶ καὶ θρωαὶ ὀξυ-
 νόμοι ἀμοληροῦσι πεπτωκέναι ἀπὸ ὀξυτόνου ἐνικοῦ Τρωαὶ καὶ θρωαὶ.

Τούτων οὕτως ἔχοντων τὰ Ἀττικὰ εἰς ᾧ καὶ εἰς ἰ λήγουσι κατὰ
 τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν καὶ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνι-
 κῶν, ὡς ὁ Ἐθνεως οἱ Ἐθνεω, ὁ Μανέλωσ οἱ Μανέλω, ὁ νεώσ
 οἱ νεώ, ὁ λέωσ οἱ λέω.

Αἱ μόνον εἰς αἰ λήγουσαι εὐθείαι πληθυντικῆς τῶν εὐθετέρων
 τριγενῶν μὲν οὖσα (εὐθείας παροσηματιζομένης ἀρσενικῆς) ὁμο-
 τονοῦσι τοῖς ἀρσενικῶν ἤρουν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τοῦ
 ἀρσενικοῦ, ὅσον σιμνοὶ σιμνά, ἐνωτῆλαι ἐνωτῆλαι, δαίλοισι δαίλω, λό-

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς τὴν ἀφθόγγον λήξεως αὐθιγίας τῶν κληθοντικῶν.

Ἐπὶ δὲ εἰς τὴν ἀφθόγγον λήξεσιν αὐθιγίας τῶν κληθοντικῶν μοτογενῶν μὲν οὐσας ἑμπονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἰσικῶν, ὅπως μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων. Ἰσχυραὶ δὲ παραδελγματικὰ τοῦ παθῆρος ταῦτα, οἷον ποχλίαι καχλίαι, Βαρκίαι Βορκίαι, ταξόης τοξόται, νίσσαι νίσσαι, ἀλλαι ἀλλαι, δόξαι δόξαι, τράπεζαι τράπεζαι, ἀραξαι ἀραξαι, ἀνέτης ἀνέτης, φυλέτης φυλέται, δεσπότης δεσπόται, γαμέτης γαμέται, ἡδονῆ ἡδοναί, ποιητής ποιηταί, ἀθλητής ἀθληταί, ἀγνυῖ ἀγνυαί,

σικόντιό τε πῶσαι ἀγνυαί,

ἡμέρα ἡμέραι. Πρὸςκειται „ὅπως μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ δόξαι εἰς παρασκευασμένην μεθίσταται κατὰ τῆν εὐθείαν τῶν κληθοντικῶν, οἷον Ἀφρίθης Ἀφρίθαι, Αἰνεῖας Αἰνεῖαι, κλωνήτης κλωνήται, Θίβη Θίβηαι. Ἰσὸν γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ μὲν αὐθιγίας τῶν ἰσικῶν παραξύνονται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἴσται ἢ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δὲ ὡς ἀρχαί, πρὸ φύσει μακρῶς τίθεται παρασκευασμένη, οἷον ἀνδραίου, Ὀμήρου, κήπου, τεύχους, ἢ δὲ εὐθεία τῶν κληθοντικῶν παρασκευασταί, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἴσται πρὸ μιᾶς βραχείας· ἢ γὰρ τὴν ἀφθόγγον ἐκταύθην ἀπὸ ποιητῆς παρασκευασταί. παρασκευασταί δὲ ἀρρηκτικῶς οὐσαι αἰ εἰς τὴν ἀφθόγγον λήξεσιν αὐθιγίας τῶν κληθοντικῶν ἑμπονοῦσι τοῖς ἰσικῶν ἀρρηκτικῶς, ταυτίσται ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττεισι τὸν τόπον ἐν ᾧ καὶ ἡ εὐθεία τῶν κληθοντικῶν ἀρρηκτικῶν ἴσται αὐτῶν, οἷον τῆσποντος τήσπονται, χαφλέτης χαφλέται, βοῶντες βοῶται, ποιῶντες ποιῶται, ταχίης ταχίαι, βραδέης βραδέται. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόπον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τὸ μὲν γὰρ ταχίης βραδέης παραξύνονται, τὸ δὲ ταχίαι καὶ βραδέται παρασκευασταί διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας. σοφοί σοφαί, καλοὶ καλαί, σερφοί σερφαί, ἰσικῶς ἰσικαί, ἰλιθῶς ἰλιθῶται, δρυῖνοι δρυῖναι, Βηζάντιος Βηζάντιος, Κηλῖδος Κηλῖδος, Ῥόδιος Ῥόδιος, ἡμίος ἡμίαι, ὄστος ὄστος, δειλός δειλαί, λόγιος λόγιαί, πεντακάσιος πεντακάσιος, διακάσιος διακάσιος, ἡμέρος ἡμέραι τὸ ἐργονός, τουτέστιν οἱ μὴ ὄντες ἀγροί· ἐπὶ γὰρ τοῦ μοτογενοῦς ἡμέρα ἡμέραι παραξύνονται. οἱ μέντοι Ἀφθόγγου ἀπὸ ταύτης τῆς λέξεως καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι, παρασκευασταί· πέπει γὰρ ἡμέρα καὶ δειλαί

μαίνει δὲ τὰς Τρωϊκὰς γυναικὰς) καὶ αἱ θυγατέρες (σημαίνει δὲ τὰς δούλῃς) καὶ αἱ θυγατέρες ἐπὶ τῆς ζήτησεως καὶ αἱ παῖδες ἐπὶ τῶν δεσμών· ταῦτα γὰρ περιλαμβάνει τὰς γενεὰς τῶν πληθυντικῶν, ὡς Τρωῶν, θυγατέρων, παίδων, θυγατέρων. πρὸς οὗς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγεται· εἰ γὰρ καὶ τῶ τόνῳ συνέπιπτον, ἀλλ' οὖν τῇ γραφῇ διετέλλονται. ἡ γὰρ γραφή οὐκ ἔστιν ἡ αὐτή· τὸ μὲν γὰρ Τρωαίαι καὶ θυγατέρες καὶ παῖδες ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τὸ δὲ Τρωαῖες θυγατέρες οὐκ ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· καὶ πάλιν τὸ παῖδες κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ τῆς αἰ διφθογγῆς γράφεται, τὸ δὲ παῖδες διὰ τοῦ ἰ φιλοῦ. τὸ δὲ τίνες τίνων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τίνων λέγουσι βαρύνεσθαι· δεῖ γὰρ γινώσκειν ὅτι τοῦτο πεντηκόνδ' ἔστιν ὅτι βαρύνεται, ἀνταποδοτικῶν δὲ ἔχοντων ἀόριστον περιλαμβάνεται, ὡς τῶν ἡρώων, τῶν ἡρώων. καὶ τὸ ἄλλων δὲ ἁπάντων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ ἁπλοῦ τῶν ἁπλοῦ λέγουσι βαρύνεσθαι· τοῦτο δὲ κακῶς ἔχει. καὶ τὸ κράτες δὲ κράτων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τὰ κράτη τῶν κρατῶν λέγουσι βαρύνεσθαι. τὸ δὲ δάδες δάδων οὐκ ἔστι φύσει διουλλαβός· ἀπὸ γὰρ τοῦ δαδῶν κατὰ συναφῆσιν ἐγένετο δάδων, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τῶν. μηδεὶς δὲ οἰσθῆναι τὴν δαδός γενεὴν τῶν ἐνικῶν ἀπὸ ἐπιπέδου τῆς δαδός γενεῆσιν κατὰ συναφῆσιν, ἐπεὶ εἶχε καὶ αὐτὴ βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ συναφῆσις, ὡς δαδός, δαδός, ἀκείθεν ἡ κλίσις. τὸ δὲ πάντων λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ ἁπάντων ἐγένετο κατὰ συναφῆσιν, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρύνεσθαι τῶν. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι καταγωγικόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ ἁπλοῦ ἡ γενεὴ τῶν ἐνικῶν ἡ πάντων, γινόμενῃ κατὰ συναφῆσιν τοῦ ἁ, οὐκ ἐφύλαξε τὴν βαρύνεσθαι τῶν ἀλλ' ἐγένετο ἐν ὁμοίᾳ τῶν, πάντων, πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὃς διουλλαβὸν γενεῶν ὀνομάτων, ὡς ὡς περὶ μῆνός, χηρός, γράος, παιδός, φωτός, βοός, φρεός, χθονός. ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ πάντων βαρύνεται, τοῦτου χάριν καὶ ἡ γενεὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ πάντων βαρύνεται. οὐδ' οὕτω δὲ ἀκριβῶς λέγουσιν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ Τρωαίαι καὶ παῖδες δοτικῆ τῶν πληθυντικῶν, δεῖνεσθαι, καὶ ὁμοίως ἡ Τρωῶν καὶ παίδων γενεὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται. Ταῦτα μὲν ἐκ τούτων.

Ἰστέον δὲ ὅτι μὴ μόνον ταῦτα τὰ ἐννέα σεσημειωμένα, ἀλλὰ καὶ τὸ σῆμα σῆμα ἐπὶ τῶν σκωλικῶν, ὡς παρὰ Διοδοσίφωνα ἐπὶ τῶν σῶν καταπονούμενον

τριόν ἐστι τῶν εἰς ἰς ὀξυτάων, λέγω δὲ πὸ ἔχειν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς ἐκφερομένην), οὕτω καὶ τὸ κίς καὶ τὸ λίς ὀξυτάματα καὶ εἰς ἰς λήγοντα οὐκ ὄφειλον ἔχειν τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς, ἢ ἔχοντα τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τῶ ὄς ἐκ ὄφειλον ὀξυνοῦσθαι κατὰ τὴν εὐθείαν ἀλλὰ δηλοσὸς περισπᾶσθαι. εἰ ἄρα ἐν αὐτὸς παρέθετο τὸ κίς καὶ τὸ λίς παράλογα ἢ κατὰ τόνον ἢ κατὰ κλίαι, πῶς λέγει ταῦτα ἐναντιοῦσθαι τῷ κατὸν τούτῳ φημὶ δὲ τῷ περὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν; ὥστε ἐν ἔχ ὑγιῶς τέθεικε ταῦτα τὰ παραδείγματα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι τούτῳ. Ταῦτα μὲν ἐν τέτοις.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ. διφθογγὴν λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἄρσενικῶν μὲν οὐσαι περισπᾶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὀρέσται Ὀρεστών, τοξόται τοξωτών, Ἀτρεΐδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνεῖαι Αἰνεῶν, πολιταὶ πολιτῶν, χρυσαὶ χρυσῶν, Πέρσαι Περσῶν, Σκύθαι Σκυθῶν, ναῦται ναυτῶν, δημόται δημοτῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλοῦντων καὶ χρῆσται χρῆστων καὶ ἐτησίαι ἐτησίων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπᾶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ βαρύνονται. θέλουσι δὲ τινες ἀπολογισθῆαι περὶ τούτων οὕτως, ὅτι ἀπὸ τοῦ χλοῦναι χλοῦντων ἐγένετο χλοῦμαι χλοῦμαι, καὶ ἐβύλαξε τὴν βαρείαν τάσιν· χλοῦμαι δὲ εἰσι αἱ συναφροὶ αἱ ἐν ταῖς χλοαῖς εὐναζόμενοι καὶ διατρέφοντες. τὸ δὲ χρῆσται χρῆστων λέγουσι πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ οἱ χρῆστοι τῶν χρῆστων ἐπὶ τῶν καλῶν· χρῆσται δὲ εἰσι οἱ δαμάζοντες καὶ οἱ δαναζόμενοι. τὸ δὲ ἐτησίαι ἐτησίων λέγουσιν ὅτι συνέδραμε κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐτήσιοι ἐτησίων· ἐτησίαι δὲ εἰσι αἱ ἀνιμοὶ οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. Θηλυκαὶ δὲ οὐσαι αἱ εἰς τὴν αἰ. διφθογγὴν λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὲν εἰσι μορογενεῖς, περισπᾶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Μοῦσαι Μουσῶν, ἄελλαι ἄελλῶν, ἄμαξαι ἄμαξῶν, κρᾶπειαι κρᾶπειῶν, ἄκαρθαι ἄκαρθῶν, ἐφθῦναι εὐφθῶν, ἐτρεσαι ἐτρεσῶν, κλίαι κλιῶν, Ἀφροδίται Ἀφροδιτῶν, χωρὶς τοῦ ἀφῦμαι ἀφῦμαι· τούτο γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ οἱ ἀφῦται τῶν ἀφῦν ἔβαρύνθη· ἀφῦμαι δὲ εἰσι εἶδος ἰχθύος μικροῦ. εἰ δὲ εἰσι παρεσχηματισμένα ἄρσενικῶς, ἐν μὲν ὁμοφωνῶσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ, οἷον οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίων καὶ οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίων· μὴ φωνῇ καὶ εἰς ὁ τόσος· οἱ Βυζαντίοι τῶν Βυζαντίων καὶ αἱ Βυζαντίαι τῶν Βυζαντίων, οἱ ἄγιοι τῶν ἁγίων καὶ αἱ ἄγιοι τῶν ἁγίων, αἱ δάσσοι τῶν δασσῶν καὶ αἱ δά-

καὶ αἱ τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δοῦλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δούλαι τῶν δούλων, οἱ καλοὶ τῶν καλῶν καὶ αἱ καλάι τῶν καλῶν, οἱ σοφοὶ τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαί τῶν σοφῶν, οἱ Λυκιοὶ τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λυκιοὶ τῶν Λυκίων. περὶ δὲ τῆς χώρας αἱ Λυκιοὶ τῶν Λυκίων περιπωμένως· μονογενὲς γάρ, οἱ ὑπάτοι καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων,

κοῦροι πετρῶν ἔξριπον ἐξ ὑπάτων,

ἐπὶ δὲ τῆς χορδῆς ἡ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων περιπωμένως· μονογενὲς γάρ. ἐὰν δὲ παραλλάξωσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάσσουσι καὶ περισπῶνται αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μελαιναὶ τῶν μελαινῶν, οἱ μάκαρες τῶν μακάρων καὶ αἱ μάκαιραι τῶν μακαιρῶν, οἱ πάντες τῶν πάντων καὶ αἱ πᾶσαι τῶν πασῶν, οἱ γράφοντες τῶν γραφόντων καὶ αἱ γράφουσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαριέστες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαριέσαι τῶν χαρισσῶν, οἱ ὄξεις τῶν ὀξέων καὶ αἱ ὄξειαι τῶν ὀξειῶν, οἱ ποιοῦντες τῶν ποιούντων καὶ αἱ ποιούσαι τῶν ποιουσῶν. ἰδοὺ αὐταὶ αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξασαι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παρήλλαξαν καὶ περιεσπᾶσθησαν. ἀμέλει ἐν μὲν, ὡς εἴρηται, ὁμοφωνοῦσιν αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, παρ' ἡμῖν δηλονότι, καὶ ὁμοτονοὶ γίνονται· ἐὰν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκτοις τρέψωσι τὸ ᾠ εἰς τὸ ᾠ αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τύπην ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάναι κυανέων, ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἕπειδὴ καὶ ὁμοφωνοῦσιν. ὅταν δὲ γίνωται κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ᾠ εἰς τὸ ᾠ, τότε καὶ περισπῶνται, οἷον κυανέων καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ τοῦ κυανέων καὶ ἀμφοτέρων. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος. Λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι δοκεῖ ἀντιεῖσθαι τὸ πόρνοι πόρνων καὶ πόρναι πορῶν, καὶ τὸ βάρχοι βάρχων καὶ βάρχαι βαρχῶν, καὶ τὸ ὄχθοι ὄχθων καὶ ὄχθαι ὄχθῶν, καὶ τὸ πέτροι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆροι χήρων καὶ χῆραι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦροι κούρων καὶ κοῦραι κουρῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ Θηλυκοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ὁ τόνος· τὰ γὰρ Θηλυκὰ περισπῶν-

και κατά τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. καὶ ἐπιφέρει ἀπολογία, λέγων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῆ εἶσι καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπασθήσαν, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τούναντίον παρ-
 ούτως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἢ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἀρμόζει. τοιοῦτον δὲ ἔστι καὶ τὸ παιδίσκη· ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάτη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὄντος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδί-
 σκος καὶ οἱ παιδίσκοι τῶν παιδίσκων βαρυντόνως, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παι-
 δίσκων περιεσπασμένως ὡς μονογενές,

τῶν παιδίσκων τινὲ δούς

παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἠρωϊ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δὲ τινες ὅτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς εἰς θη-
 λυκῶν.“ ἔστι γὰρ οἱ Δαναΐδες τῶν Δαναῶν καὶ οἱ Πριαμῖδαι τῶν Πριαμίδων περιεσπασμένως, αἱ Δαναΐδες δὲ τῶν Δαναῶν καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων βαρυντόνως, καὶ ἰδοὺ ἄριστοφόνοι ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐχ ἄριστοφόνοι. οὕτοι δὲ οὐκ ἐστέφαντο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν εἰς εἰς θηλυκῶν λέγει τῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς, οὐ μὴν περὶ εἰσθηθέντε θηλυκοῦ παρεσχηματισμένου ἀρσενικοῖς. ταῦτα δὲ οὐκ εἶδιν εἰς τὴν αἰ διφθογγον λέγοντα ἀλλ' εἰς εἰ, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς εἰς θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλα-
 βὰς ὑπάγεται, περὶ ὧν εὐθέως ἔροῦμεν. αἱ μέντοι εἰς εἰς λέγου-
 σαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οἷσαι βαρύνουσι πᾶς γενικῶς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀσπίδες ἀσπίδων, βολίδες βολίδων, φανίδες φανίδων, Ξενοφῶντες Ξενοφόντων, Πισσιδῶνες Πισσιδῶνων, Αἰαντες Αἰάντων, Θόαντες Θοάντων, Λαχίητες Λαχίητων, πένητες πενήτων, Κληκίαις Κληκίων, Αἰθίοπαις Αἰθίοπων, πηχίαις πηχίων, πελέκαις πελεκίων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρόν. δεῖ προσ-
 θεῖναι „χωρὶς τοῦ γυναικίαις γυναικῶν καὶ θυγατέρας θυγατέρων,”

Λαοδίκην ἐπάγουσαν θυγατέρῶν εἶδος ἀρσενικήν·

ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἶσι παράλογα ὡς περιεσπασθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἐνωικῶν ὡς οὐκ ὀρθότατα, φημι δὲ τὴν γυναικίαις καὶ θυγατέρας, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δὲ τινες τῶν

καιαι τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δοῦλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δοῦλαι τῶν δούλων, οἱ καλοὶ τῶν καλῶν καὶ αἱ καλά τῶν καλῶν, οἱ σοφοὶ τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαί τῶν σοφῶν, οἱ Λύκιοι τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λύκιοι τῶν Λυκίων. παρὰ δὲ τῆς χώρας αἱ Λύκιοι τῶν Λυκίων περισιπόμενος· μονογενὲς γάρ, οἱ ὑπάτοι καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων,

κοῦραι πετρῶν ἔφριπον ἐξ ὑπάτων,

ἐπὶ δὲ τῆς χορδῆς ἡ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπατῶν περισιπόμενος· μονογενὲς γάρ. ἐὰν δε παραλλάξωσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάξουσιν καὶ περισπῶνται αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μελαιναὶ τῶν μελαινῶν, οἱ μάκαρες τῶν μακάρων καὶ αἱ μίκαραι τῶν μακαίρων, οἱ πάντες τῶν πάντων καὶ αἱ πᾶσαι τῶν πασῶν, οἱ γραφόντες τῶν γραφόντων καὶ αἱ γραφουσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαριέντες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαριεσαι τῶν χαριεσῶν, οἱ ὀξείες τῶν ὀξείων καὶ αἱ ὀξείαι τῶν ὀξείων, οἱ ποιῶντες τῶν ποιούντων καὶ αἱ ποιούσαι τῶν ποιουσῶν. ἰδοὺ αὐταὶ αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξασαι τῆ φωνῆ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παρήλλαξαν καὶ περισιπώθησαν. ἀμέλει ἐὰν μὲν, ὡς εἴρηται, ὁμοφωνοῦσιν αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, παρ' ἡμῖν δηλονότι, καὶ ὁμότονοι γίνονται· ἐὰν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκτοις τρέψωσι τὸ ᾠ εἰς τὸ ᾠ αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάνεαι κυανέων, ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἐπειδὴ καὶ ὁμοφωνοῦσιν. ὅταν δὲ γένωται κατὰ τροπήν Ἰωρικὴν τοῦ ᾠ εἰς τὸ ᾠ, τότε καὶ περισπῶνται, οἷον κυανέων καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ τοῦ κυανέων καὶ ἀμφοτέρων. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι δοκιμῆ ἀντιεῖσθαι τὸ πόρνοι πόρων, καὶ πόρνοι πορῶν, καὶ τὸ βάρχοι βάρχων καὶ βάρχοι βαρχῶν, καὶ τὸ ὄχθοι ὄχθων καὶ ὄχθοι ὄχθῶν, καὶ τὸ πέτροι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆροι χήρων καὶ χήραι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦροι κούρων καὶ κοῦραι κούρων· ἐπὶ τούτων γὰρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ὁ τόνος· τὰ γὰρ θηλυκὰ περισπῶν-

ται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. καὶ ἐπιφέρει ἀπολογία, λέγων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῆ εἰσι καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπώθησαν, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τούτωντιον παρωνύμως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἢ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἀρμόζει. τοιοῦτον δὲ ἔστι καὶ τὸ παιδίσκη· ὥστε γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάνη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὄντος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδίσκος καὶ οἱ παιδίσκοι τῶν παιδίσκων βαρυνόμενος, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδίσκων περιεσπώμενος ὡς μονογενῆς,

τῶν παιδίσκων τινὶ δοῦς

παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἠρωϊ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δὲ τινες ὅτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς εἰς θηλυκῶν“ ἔστι γὰρ οἱ Δυναῖδες τῶν Δυναῖδων καὶ οἱ Πριαμιδαὶ τῶν Πριαμιδῶν περιεσπώμενος, αἱ Δαναίδες δὲ τῶν Δαναῶδων καὶ αἱ Πριαμιδες τῶν Πριαμιδῶν βαρυνόμενος, καὶ ἰδοὺ ἄρροφῶνθαι ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐκ ἄρροφῶνθαι. οὗτοι δὲ οὐκ ἐσκέπαστο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν εἰς αἰ θηλυκῶν λέγει τῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς, οὐ μὴν περὶ εἰσοδηποτε θηλυκοῦ παρεσχηματισμένου ἀρσενικοῖς. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν εἰς τὴν αἰ διφθογγῶν λήγοντα ἀλλ' εἰς εἰς, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς εἰς θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ὑπάγεται, περὶ ὧν εὐθέως ἔροῦμεν. αἱ μέντοι εἰς εἰς λήγουσαι εὐθέως τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὐσαι βαρυνουσαι καὶ γενικῶς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀσπίδες ἀσπίδων, βολίδες βολίδων, φανίδες φανίδων, ξεροφῶντες ξεροφῶτων, Ποσειδῶνες Ποσειδῶτων, Αἰαντες Αἰάντων, Θόαιρες Θοάτων, Λαχῆτες Λαχῆτων, πένητες πενήτων, Κελικες Κελίκων, Αἰθίοτες Αἰθίοπων, πῆχες πηχῶν, πελέκες πελεκῶν, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλος φύσιν μακρῶν. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ γυναικῆς γυναικῶν καὶ θυγατρῆς θυγατρῶν“, Λαοδίκην ἐπάγουσαν θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·

ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰσι παράλογα ὡς περιεσπασθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν ὡς οὐκ ὀρθῶς, φημι δὲ τὴν γυναικῶς καὶ θυγατρῆς, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δὲ τινες τῶν

Θυρτικῶν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον οἱ φί-
 λοι τῶν φίλων τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κούφοι τῶν κούφων τὰ
 κοῦφα τῶν κούφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν
 ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ
 σοφοὶ τῶν σοφῶν τὰ σοφία τῶν σοφῶν, οἱ σεμνοὶ τῶν σεμνῶν τὰ
 σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοὶ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκᾶ τῶν χαλκῶν,
 οἱ ἀργυροὶ τῶν ἀργυρῶν τὰ ἀργυρᾶ τῶν ἀργυρῶν. εἰ δὲ μονο-
 γενῆ ἐφμεθώσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὰ εἰς ἅ πλη-
 θυτικά οὐδέτερα ἔχουσι τὸν τόνον, τοῦτέστιν εἰ ὀξύνοται ἢ πε-
 ρισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ ἔστιν ὁ τόνος καὶ περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,
 οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν
 σφυρῶν, τὰ πλειρά τῶν πλευρῶν, τὰ ὄστα τῶν ὀστῶν, τὰ κανᾶ
 τῶν κανῶν. εἰ δὲ βαρύνονται τὰ εἰς ἅ πληθυντικά οὐδέτερα, βα-
 ρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξύλα τῶν ξύλων,
 τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ ὄντια τῶν ὀστίων, τὰ γούθα τῶν γού-
 των, τὰ δοῦρα τῶν δούρων, τὰ ὄτα τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φῶ-
 των βαρυτόως· ἰδοὺ ταῦτα πάντα, βαρῦτονομήνας τὰς εὐθείας
 τῶν πληθυντικῶν ἔχοντα, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρυτονομήνην ἔχουσι. πάλιν τὰ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοή-
 ματα τῶν νοημάτων, δηλοῦσι διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρῶν
 καταβιβάζομένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνομένης
 ἡ γενικὴ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρῶν τοῦ τό-
 νου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τεύχεα καὶ
 βελέα, προπαροξυνοῦμενα κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν,
 ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρῶν καταβίβασε τὸν τό-
 νον καὶ ἐγένετο τεύχεων καὶ βελέων παροξυτόως· ἅτινα συναρθε-
 σιν ἀναδεξιόμενα περισπῶνται, οἷον τευχῶν καὶ βελῶν· ἢ γὰρ ὀξεία
 καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπασμένην συνέρχονται, οἷον ποιῶ ποιῶν, Δη-
 μοσθενῶν Δημοσθενῶν, πάς παῖς, Ἡρακλέης Ἡρακλήης.

Τοῦτων οὕτως ἔχόντων ἔστι φημίτι καὶ γίνετι κατὰ κρᾶσιν
 φημίτι, τοῦ εἰ καὶ ἅ εἰς ἡ κρᾶθέντος. καὶ τούτου βαρῦνομένου
 κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ὠφέιλε καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυτικῶν βαρῦνεσθαι καὶ εἶναι φημίτων βαρυτόως, ὡς περὶ τὰ ὄτα
 τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φῶτων. ὅμως δὲ, ὡς φησὶν ὁ Ἡρωδια-
 ρὸς ἐν τῇ καθόλου, περισπᾶσιν αὐτὸ, οἷον φημῶν, ὁμοίως τῇ
 Κρητῶν καὶ σηγῶν καὶ θητῶν γενικῇ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Λέγει ὁ τεχνικός ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐκ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, Μενελάω Μενελαίοις, Ὀμήρω Ὀμηροῖς, ἀνθρώπων ἀνθρώποις, Ὀρέστη Ὀρέσταίς, παιδί παισί, μῆτι μῆσι, φρεσί φρεσίν, Αἰάντι Αἰασί, Θόαντι Θόασι, Πέλοπι Πέλοπι, Κίλικι Κίλιξι. λέγει ὁ τεχνικός „χωρὶς τοῦ παντί πᾶσιν,” ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, οἷον παντί, ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οἷον πᾶσι προπερισπρῦμένως, καὶ ταῦτα κανόνος λέγοντος ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἀληθυντικῶν διούλλαβος ἀνεπέκτατος, εἰς ἓ λήγουσα, ἐπὶ μὲν μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον βᾶσι, σῶσι, δούσι, θείσιν, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι, οἷον βοῶσι, Τρωσί, παισὶ, μῆσὶ, χησὶ, φρεσὶ, χερσὶ, χωρὶς τοῦ πᾶσι δηλονότι καὶ σπέσσι, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσιν, ὅπερ ἀπὸ τρισυλλάβου τοῦ σπέσσι γέγονε κατὰ συγκοπὴν. τὸ γὰρ τίσι καὶ τίσι πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον καὶ τὸν τόνον ἔσχον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίσι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἦγγον ἄοριστον ὀξύνεται, οἷον τίσι. καὶ τοῦ Φθάς δὲ Φθάτος κυρίου ὀνόματος ἐάν θέλωμεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σχηματῆσαι, δηλονότι βαρύνεται τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, οἷον Φθάσιν ὥσπερ σῶσι, βᾶσι· μετοχικὸν γὰρ ἔστι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσεϊκῆς ῥαφηδίας, λέγων οὕτως ὅτι, ὥσπερ τὸ ἀνδρὸς καὶ πατρός καὶ μητρός ὀξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτῆρα, φημι δὲ ὁμοίως τοῦ μήνος, χηνός, γηρός, διὰ τί μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀξύνθη τὸ σπέσιν, ἀπὸ τοῦ σπέσσι γεγόμενον κατὰ συγκοπὴν, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ μῆσι, Τρωσί, βοῶσι; καὶ ἐπιλύεται λέγων ὅτι ὁ διπλασιασμὸς τοῦ σ' ἰδιός ἐστι τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν δοτικῶν πληθυντικῶν, αἷ τῶς καὶ μόνως βαρύνονται, οἷον κύεσσι, θήρεσσι. οὕτως οὖν καὶ σπέσσι. τοῦτο τοίνυν συγκοπὴν καὶ γεγόμενον σπέσσι διὰ μὲν τὴν διούλλαβίαν ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, διὰ δὲ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ σ', ὅς εἰς αἶε ἐν βαρυνόμεναις δοτικαῖς θεωρεῖται, κατὰ τοῦτο ἐβαρύνθη. τὸ πρὸς δὲ ὑπὸ λικαροῖσιν εἰδήσατο ἔχει διπλασιασμὸν τοῦ σ' καὶ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' οὐ παραλήγοντος τοῦ ε', ὥσπερ ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, οἷον τοῦ κύεσσι, θήρεσσι καὶ τῶν τοιούτων.

Θυρτικῶν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἄρσενικοῦ, οἷον οἱ φί-
 λοι τῶν φίλων τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κούφοι τῶν κούφων τὰ
 κοῦφα τῶν κούφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν
 ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ
 σοφοὶ τῶν σοφῶν τὰ σοφὰ τῶν σοφῶν, οἱ σεμνοὶ τῶν σεμνῶν τὰ
 σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοὶ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκᾶ τῶν χαλκῶν,
 οἱ ἀργυροὶ τῶν ἀργυρῶν τὰ ἀργυρᾶ τῶν ἀργυρῶν. εἰ δὲ μονο-
 γενῆ ἐφθεῶσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευτικῇ συλλαβῇ τὰ εἰς ἃ πλη-
 θυρικὰ οὐδέτερα ἔχουσι τὸν τόνον, τοῦτέστιν εἰ ὀξύνονται ἢ πε-
 ρισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευτικῇ
 συλλαβῇ ἔστιν ὁ τόνος καὶ περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,
 οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν
 σφυρῶν, τὰ πλευρά τῶν πλευρῶν, τὰ δότα τῶν δοτῶν, τὰ κανᾶ
 τῶν κανῶν. εἰ δὲ βιρύνονται τὰ εἰς ἃ πληθυντικὰ οὐδέτερα, βι-
 ρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξύλα τῶν ξύλων,
 τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ δότια τῶν δοτιῶν, τὰ γούτα τῶν γού-
 των, τὰ δοῦρα τῶν δοῦρων, τὰ ὄτα τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φώ-
 των βαρυτόνως· ἰδοὺ τὰντα πάντα, βαρύντοσύνμενος τὴν εὐθείαν
 τῶν πληθυντικῶν ἔχοντα, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρυτοσύνμενην ἔχουσι. πάλιν τὰ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοή-
 ματα τῶν νοημάτων, δηλονότι διὰ τὴν ἐπὶ τέλος φύσει μακρᾶν
 καταβιβάζομένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνόμενης
 ἡ γενικὴ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλος φύσει μακρᾶν τοῦ τό-
 νου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τελεῖα καὶ
 βέλεια, προπαροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν,
 ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλος φύσει μακρᾶν καταβίβασε τὸν τό-
 νον καὶ ἐγένετο τελεῖαν καὶ βελῶν παροξυντόνως· ἄτινα συναρθε-
 σιν ἀναδεξάμενα περισπῶνται, οἷον τευχῶν καὶ βελῶν· ἢ γὰρ ὀξεία
 καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπασμένην συνήρχονται, οἷον ποιῶ ποιῶ, Δη-
 μοσθενῶν Δημοσθενῶν, πάς παῖς, Ἡρακλέης Ἡρακλήης.

Τοῦτων οὕτως ἔχόντων ἔστι φρεῖται καὶ γίνεται κατὰ κρᾶσιν
 φρηται, τοῦ ἔ καὶ ἃ εἰς ἡ κρᾶσθέντος. καὶ τούτου βαρυνομένου
 κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ὄφρα εἰ καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυρικῶν βιρύνεσθαι καὶ εἶναι φρητῶν βαρυτόνως, ὡσπερ τὰ ὄτα
 τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φώτων. ὁμοῦ δὲ, ὡς φησιν ὁ Πρωδια-
 τὸς ἐν τῇ καθόλου, περισπᾶσιν αὐτῶ, οἷον φρητῶν, ὁμοτόνως τῇ
 Κρητῶν καὶ σητῶν καὶ θητῶν γενικῇ.

Τὰ εἰς οἷς οὐδέτερον μονογενῆ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν ὄντα παροξύνονται, οἷον τένα τένοισ, δένδρα δένδροις, ξύλα ξύλοις, μέτρα μέτροις, ἐπὶ δὲ ὀξύτων ἢ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ μὲν ὀξύτων οἷον σφυρά σφυροῖς, πλευρά πλευροῖς, πταρά πτεροῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον κατὰ κατοῖς, ὄστῃ ὄστοῖς, χαλκᾷ χαλκοῖς.

Τὰ Ἀττικὰ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Μενέων τοῖς Μενέων, οἱ Νικόων τοῖς Νικόων, οἱ νεφῶ τοῖς νεφῶ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον Αἰαντος Αἰαντίας, λέβητος λέβητας, κοχλίου κοχλίας, Ὀμήρου Ὀμήρους, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχους, ἀνθρώπου ἀνθρώπους, καλοῦ καλοῦς, σοφοῦ σοφοῦς. ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ καὶ ταῦτα ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· ἢ μὲν γὰρ γενικὴ περισπᾶται, ἢ δὲ αἰτιατικὴ ὀξύνεται πρὸς τὴν καλὰ καὶ σοφοὶ εὐθείων τῶν πληθυντικῶν. πάλιν χαλκοῦ χαλκοῦς, χρυσοῦ χρυσοῦς· ταῦτα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ τὸν αὐτόν. πάλιν ἄθλητοῦ ἄθλητάς· τοῦτο δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ἄθλητοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ ἄθλητάς ὀξύνεται πρὸς τὴν εὐθείαν ἄθληται τῶν πληθυντικῶν. Ζεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ ὁμοφωνήσωσι αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναις εὐθείαις,” οἷον τοῦ ταχέος τοὺς ταχέας καὶ τοῦ βραδέος τοὺς βραδέας. Ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἐφ' ἧς καὶ αἱ γενικαὶ τῶν ἐνικῶν· αἱ μὲν γὰρ γενικαὶ βαρύνονται τῶν ἐνικῶν, αἱ δὲ αἰτιατικαὶ τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ ὁμοφωνήσαν αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναις εὐθείαις πληθυντικαῖς καὶ λοιπὸν ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονηῖσαι αὐταῖς, οἷον οἱ ταχέας οἱ ταχέας καὶ τοὺς ταχέας, οἱ βραδέας οἱ βραδέας καὶ τοὺς βραδέας. Ἐπεὶ δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὅς ὀξυτονομημένων γενικῶν,” ὅτι οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βαρύνονται, οἷον γυναικὸς γυναῖκας, φωτός φωτιάς, ἀνδρός ἄνδρας, παιδὸς παῖδας, μῦνός μῦνός, φάός

ἴσας, ὁμοῦς ὁμοῦς, μῆρός μῆρας, χηρός χήρας. οὐδὲ γὰρ δύναται αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ αὐταὶ ὀξυτανεῖσθαι, ἐπειδὴ αἱ εἰς ἄς λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ ᾧ βαρύνονται, οἷον *Αἰαντας, Θόαντας, Πάριδας, Λέχτηας, Ξενοφῶντας, Ποσειδῶνας, Ἀσπίδας, λαμπάδας*. πρόσκειται „συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ ᾧ” διὰ τὸ καλῶς καὶ σοφῶς· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς ἄς λήγουσαι ὀξύνονται· ἀλλ’ οὐκ ἔχουσαι συνεσταλμένον τῷ ᾧ ἀλλ’ ἐκτεταμένον· ταῦτα γὰρ τὸ ᾧ ἐκτεταμένον ἔχουσαι. Τῶντα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ εἰς ᾧ λήγουσαι μακροκατάληκτοι εὐθείαι, ἔχουσαι ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν, καὶ ὁμότονον αὐτὴν ἔχουσαι, οἷον οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς τοὺς βραδεῖς, οἱ ἱκπεῖς τοὺς ἱκπεῖς, οἱ εὐσεβεῖς τοὺς εὐσεβεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ἰχθύς τοὺς ἰχθύς, οἱ βότρυς τοὺς βότρυς, οἱ στύχως τοὺς στύχως, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις, οἱ κακοῖθεις τὲς κακοῖθεις.

Αἱ εἰς ἄς λήγουσαι αἰτιατικαὶ, συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ ᾧ, πᾶσαι βαρύνονται καὶ ἔχουσαι τὸν τόνον τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, οἷον *Αἰαντες Αἰαντας, λέβητες λέβητας, Ξενοφῶντες Ξενοφῶντας, σωλήνες σωλήνας, γυναῖκες γυναῖκας, Ἀρκάδες Ἀρκάδας, Ἀσπίδες Ἀσπίδας, λαμπάδες λαμπάδας*.

Αἱ εἰς ἄς λήγουσαι αἰτιατικαὶ, ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ ᾧ, ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον ναῦται ναύτας, τοξόται τοξότας, Ἑλέναι Ἑλένας, περόναι περόνας, ἡμέραι ἡμέρας, ἄλλαι ἄλλας, τράπεζαι τραπέζας, ἄμαξαι ἄμαξας, ἀκάνθαι ἀκάνθας, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον αὐληταὶ αὐλητάς, ἀθληταὶ ἀθλητάς, ποιηταὶ ποιητάς, ἡδοναὶ ἡδονάς, πλησμοναὶ πλησμονάς, καλαὶ καλάς, σοφαὶ σοφάς, ἐπὶ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον Ἑρμαῖ Ἑρμάς, ἀπλαῖ ἀπλάς, λεονταὶ λεοντᾶς, χαλκαὶ χαλκᾶς, χρυσαὶ χρυσᾶς, ἀργυραὶ ἀργυρᾶς, σιδηραὶ σιδηρᾶς, σκυαὶ σκυᾶς.

Αἱ εἰς οὐς λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δῆμους, πλησίοι πλησίους, ἐναντοὶ ἐναντίους, Ὀμηροὶ Ὀμήρους, Ἀριστάρχοι Ἀριστάρχους, ἄνθρωποι ἄνθρώπους, φήγνοι φηγύτους, δρυῖνοι δρυῖνους, ξύλινοι ξυλίλους, λίθινοι λιθίλους, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον καλοὶ καλοῦς, σοφοὶ σοφοῦς, ἐαρινοὶ ἐαρινούς, ἀγαθοὶ ἀγαθούς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον χαλκοὶ

χρυσούς, χρυσοὶ χρυσοῦς, ἀργυροὶ ἀργυροῦς, σιδηροὶ σιδηροῦς, πορφυροὶ πορφυροῦς.

Τὰ Ἀττικά ὁμοιοπαθεῖ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὅτι εἶπεν τοὺς εὐγίως, οἱ Μενέλιπ τοὺς Μενέλιπς, οἱ νεφ τοὺς νεφίς, οἱ λεφ τοὺς λεφίς.

• Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοῖς.

Ἡ δὲ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοιοπαθεῖ ὅμοια τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ. ἔχομεν γὰρ ὅτι τῶν δυνικῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν ταῖς πρῶταις τέσσασι.

1008. ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΩΛΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ *).

Ἐπειδὴ ἐν συντόμῳ παραδίδοσιν ἡμῖν ὁ Θεοδόσιος τοὺς προκειμένους κανόνας, φησὶ δὲ τῶν τῶν ῥημάτων διδασκαλίαν, μύθωμεν καὶ ἡμῖς ἐν συντόμῳ τὰ προλεγόμενα τοῦ παρόντος συγγράμματος. σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνικὸς περὶ κλίσεως ῥημάτων διαλαβεῖν. τὸ δὲ εἶδέναι πῶς κλίων τῶν ῥημάτων χρῆσιμον εἰς τὸ μήτε βαρβαρῶσαι μήτε σολοικῶσαι, οἷον ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τέτυφας εἰπωμεν τέτυφες καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐτύψαμεν ἐτύψατε εἰπωμεν ἐτύψομεν ἐτύψετε, καὶ ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἤλθομεν ἤλθετε καὶ ἐλάβομεν ἐλάβετε καὶ ἐφάγομεν ἐφάγετε καὶ ἰδράμομεν ἰδράματε εἰπωμεν διὰ τοῦ ἰ, ὡς τινες λέγουσιν ἐν τῇ συνηθείᾳ, οἷον ἐφάγομεν ἐφάγατε καὶ ἤλθομεν ἤλθατε καὶ ἰδράμομεν ἰδράματε καὶ ἐλάβομεν ἐλάβετε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο βαρβαρισμὸς καὶ ἄλλο σολοικισμὸς. βαρβαρισμὸς μὲν ἔστι τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν εἴτε περὶ τόνον, ὡς εἶν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀνθρώπος προπαροξυτόνως εἶπεν ἀνθρώπος ἄνθρωπος, εἴτε περὶ κλίων, ὡς εἶν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Δημοσθένης Δημοσθένιος Δημοσθένους εἶπεν Δημοσθένης Δημοσθένου, εἴτε περὶ γραφῆν, ὡς εἶν τις τὸ γραφῶ ἢ λέγω καὶ τὴν ἄμμου γραφῆν διὰ τοῦ δ, εἴτε περὶ πνεῦμα, ὡς εἶν τις τὴν ἐπὶ πρόφασιν ψιλῶσιν ὀφειλουσαν δασυνθῆναι, εἴτε περὶ χρόνον, ὡς εἶν τις τοῦ θόος τὸ ἄς ἠστέλλη. σολοικισμὸς δὲ ἔστι τὸ ἁμαρτάνειν περὶ

*) Habet haec etiam Cod. Vat. 1355 (membr. rescriptus, f. quadr. fol. 110) qui est ex libris Fulvii Ursini. Si talem indicem addidit manus recentior: Θεοδοσιον γραμματικῆς περὶ διδασκαλίας ῥημάτων καὶ περὶ κλίσεως αὐτῶν ἐν συντόμῳ.

τὴν ἀνταξίαν καὶ τὴν φράσιν· τοῦτ' ἔστιν ὅτι ἐάν τις ἐκείνη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχη, ἐν δὲ τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακαλούθως παραλαμβάνηται, οἷον ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοιχὸς ἔπεσεν ἀπὲρ τοῦ ἐλεῖν ἔμου περιπατοῦντος ὁ τοιχὸς ἔπεσεν· ἰδοὺ γὰρ ἑνταῦθα ἐκείνη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακαλούθως παραλαμβάνεται. ὅθεν καὶ σολοικισμὸς λέγεται ὡσαύτως ὅσον λόγου αἰκισμὸς, τοῦτ' ἔστιν ὕβρις τοῦ διακλήρου λόγου. Καὶ κατ' ἄλλο δὲ χρῆσιμον τὸ εἰδέναι τὴν κλίσην τῶν ῥημάτων, ἐπειδὴ οὐδέποτε τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ῥημάτων τούτων, τοῦτ' ἔστιν ὀριστικοῦ, προστακτικοῦ, εὐκτικοῦ, ἢ λεγομένου ἢ θουμένου, λεγομένου μὲν ὀριστικοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ἔχει γὰρ τὸ προσέφη ὀριστικόν· προστακτικὸν δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον·

ἔχει γὰρ τὸ ἔννεπε προστακτικόν, καὶ πάλιν

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

ἔχει δὲ τὸ ἄειδε προστακτικόν· εὐκτικὸν δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τίσιαν Δαναοὶ ἔμα δάκρυα σοῖσι βλεψαίν·

ἔχει γὰρ τὸ τίσιαν εὐκτικόν· θουμένου δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἠμύνασθαι περὶ πάτριος·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, ἀπὲρ τοῦ οὐκ ἀγαθὸν ἔστι πολυκοιρανίη.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἐμάθομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι δὴ τὸ μῆρ τοῦ λόγου εἰσὶν, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπιρῥημα, σύνδεσμος, καὶ ὅτι προτετακται τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος, καθὼς τὸ μὲν ὄνομα οὐσίας σηματοποιῖ, τὸ δὲ ῥῆμα συμβεβηκός· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης προτερεῖ τὸ γράφειν αὐτὰν καὶ τύπτειν· εἰκότως αὖν τὸ ὄνομα ὡς σηματοποιῖ ὄν οὐσίας προτερεῖ τὸ ῥῆμα σηματοποιῖ ἔντος τῶν συμβεβηκῶτων. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον προτερεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος, ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συναναίρει, τὸ δὲ ῥῆμα συναναίρεται· καὶ γὰρ ἀναίρουμένου Σωκράτους ἀναναίρεται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ τὸ τύπτειν· τὰ δὲ ἀναναίρουσιντα προτερεῖσιν τῶν ἀναναίρουμένων, οἷον τὸ καθόλου φυτὸν προτερεῖ τῆς ἐλάτης, ἐπειδὴ ἀναίρουμένου τοῦ φυτοῦ ἀναναίρεται καὶ ἡ ἐλάτις (μὴ ὄντος γὰρ κα-

θόλου φυτοῦ οὐδὲ ἡ ἑλαία ἔστι), τῆς δὲ ἑλαίας ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται τὸ καθόλου φυτόν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ τὰ λοιπά. οὕτως οὖν καὶ τῆς οὐσίας ἀναιρουμένης σφαναίρεται καὶ τὰ συμβεβηκότα· καὶ γὰρ ἀναιρουμένου Σωκράτους σφαναίρεται καὶ τὸ τύπτειν αὐτόν καὶ τὸ γράφειν. τῶν δὲ συμβεβηκότων ἀναιρουμένων οὐ σφαναίρεται ἡ οὐσία· δύναται γὰρ Σωκράτης ἡρεμῆν καὶ μήτε τύπτειν μήτε γράφειν. κατὰ τρίτον δὲ λόγον προτιρεῖται τὸ ὄνομα τοῦ ἄφαιτου ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συνεισφύεται, τὸ δὲ ἄφαιτον συνεισφέρει. καὶ γὰρ ἐὰν τις εἴπῃ τύπτει ἢ γράφει, πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν οὐσίαν ἢ γον τὸν τύπτοντα καὶ τὸν γράφοντα. τὰ δὲ συνεισφερόμενα προτιρεῖται τῶν συνεισφερόντων, οἷον τὸ καθόλου φυτόν προτιρεῖται τῆς ἑλαίας, ἐπειδὴ συνεισφέρεται. καὶ γὰρ ἐὰν τις εἴπῃ ἑλαίαν, πάντως συνεισφέρει καὶ τὸ φυτόν· ἢ γὰρ ἑλαία φυτόν· ἐὰν δὲ τις εἴπῃ φυτόν, οὐ πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν ἑλαίαν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἄμπελος καὶ συκὴ καὶ ἄλλα τινά. τὸ δὲ συνεισφέρεται δεῖ νοεῖν ἀπὸ τοῦ συννοεῖται. περὶ δὲ τῆς τάξεως πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς ὀνομασίας αὐτῶν, τοῦτ' ἔστι διὰ τί οὕτως ὀνομάσθησαν, οἷον διὰ τί τὸ ἄφαιτον λέγεται ὄνομα ἢ τὸ ἄφαιτον ἄφαιτον καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ ὀνομαστικῆς Ἡρωδίου μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐπειδὴ δὲ πῶσα διδασκαλία ἐξ ὄρου καὶ παρεπομένων θέλει παραλαμβάνεσθαι, διαληπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ὄρου τοῦ ἄφαιτου. ἄφαιτον τοίνυν ἔστι μέρος λόγου ἄφαιτον ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ οὐδενός τούτων, προσώπου σηματικόν ὅτι καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθήκας δηλοῖ. „μέρος λόγου“ πρόκειται, ἐπειδὴ ἔχομεν ὅτι ὅτῳ μέρῳ τοῦ λόγου εἶσι, τὸ δὲ ἄφαιτον ἐν ἑστίν ἐν τῶν ὅτῳ μερῶν τοῦ λόγου. „ἄφαιτον“ δὲ πρόκειται πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν μετοχῶν· αἱ μὲν γὰρ μετοχαὶ ἄφαιτα εἶσι, τὰ δὲ ἄφαιτα ἄφαιτα. „ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν“ πρόκειται διὰ τὰ χρονικά τῶν ἐπιρρημάτων, οἷον τὸ χθές, σήμερον, αὔριον· ἰδοὺ γὰρ καὶ ταῦτα χρόνους σηματικά εἶσι καὶ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἄλλοτρίαις φωναῖς, οὐκ ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς· οὐδὲν γὰρ μετέχει κατὰ φωνήν τὸ χθές τοῦ σήμερον καὶ τοῦ αὔριον, ἀλλὰ τελεία μεταλλαγὴ τῆς φωνῆς

γένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίαις φωναῖς διαφόρους χρόνους
 δηλοῦσι. καὶ γὰρ τύπτω ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός ἔτιπτο, τέ-
 τυπα ὁ παρακείμενος, ἐτετύφην ὁ ὑπερσυντέλικος, ἔτυπα ὁ ὠρι-
 στος, ὁ μέλλων τύψω· καὶ ἰδοῦ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, οὐκ
 ἐν ἀλλοτρῆαις δὲ φωναῖς ἀλλ' ἐν ἰδίαις μεταλλαγαῖς τῶν λέξεων·
 μετέχει γὰρ ἐκάστη λέξις τούτων τῆς ἄλλης λέξεως καὶ οὐ τελείως
 παρεστράφησαν. „μετ' ἐνεργείας ἢ πάθος” πρόσκειται, ἐπειδὴ
 τῶς ῥημάτων τὰ μὲν ἐνεργείων τὰ δὲ πάθος δηλοῦσι καὶ παρι-
 στώσιν, οἷον τύπτω τύπτομαι. τὸ δὲ „οὐδετέρου” πρόσκειται
 διὰ τὴν ἀκριβείαν, ἐπειδὴ εἰσὶ τινὰ ῥήματα ἃ οὔτε ἐνεργείαν οὔτε
 πάθος δηλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω· τὰυτα γὰρ οὔτε
 ἐνεργείαν οὔτε πάθος δηλοῦσι. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα
 κακὰ ὄρον τὸ ἐλλείπειν καὶ πλεονάζειν, τί δήποτε τριῶν διαθέ-
 σεων οὐσῶν, ἐνεργείας ἀκριβῆ καὶ πάθος καὶ μεσότητος, ἐν τῷ
 ὄρῳ τῆς ἐνεργείας μόνῃς ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ πάθους ὁ τὸν ὄρον
 ὀμιλούμενος, καὶ οὐχὶ καὶ τῆς μεσότητος. καὶ λέγομεν ὅτι μνη-
 μονεύσας τῆς ἐνεργείας καὶ τῷ πάθους καὶ τὴν μεσότητα ση-
 μεῖωσθε· καὶ γὰρ καὶ ἡ μεσότης ἢ ἐνεργείαν σημαίνει ἢ πάθος,
 ἕτερον δὲ οὐδὲν σημαίνει, ἐνεργείαν μὲν οὖν οἷον τέτυπα καὶ
 ἔγραψαμην ἀντὶ τοῦ τέτυπα καὶ ἔγραψα, πάθος δὲ οἷον τέθηκα
 καὶ ἔλουσάμην ἀντὶ τοῦ ἐτάκη καὶ ἐλούσθη. „προσώπων” δὲ
 „σημαντικῶν” πρόσκειται, ἐπειδὴ τὰ ῥήματα πρόσωπα σημαίνουσι.
 πρόσκειται δὲ „ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ,” ἐπειδὴ
 τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρόσωπα ὡς τὰ ὀριστικὰ, προστακ-
 τικά, εὐκτικά, ὑποτακτικά, ἄτιστα καὶ διάθεσιν ψυχῆς ἔχουσι, τοῦτ'
 ἐστὶ προαίρεσιν, τὰ δὲ οὐχί, ὡς περ τὰ ἀπαρτέμματα, ἐπειδὴ οὐκ
 ἔχουσι διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἐστὶν προαίρεσιν, οὔτε πρόσωπα
 ἔχουσι. κάλλιον δὲ πρόσκειται τῷ προσώπων σημαντικῶν τὰ ῥή-
 ματι τὸ ὅτε καὶ ψυχῆς προαίρεσιν ἔχουσι· ὅτε γὰρ μὴ ἔχουσι
 θέλημα ψυχῆς, οὔτε πρόσωπα ἔχουσι. Τσαῦτα περὶ τοῦ ὄρον
 τοῦ ῥήματος ἐν συντόμῳ ἔχομεν εἰπεῖν.

Παρατίθεται δὲ τῷ ῥήματι ὅκτω, ἑκκλίσεις, διαθέσεις εἶδη, σχή-
 ματα, ἀριθμοί, πρόσωπα, χρόνοι καὶ συζυγίαι. Ἐκκλίσεις μὲν εἴδη
 εἰσὶ πέντε, ὀριστική, ὑπαρτέμματος, εὐκτική, προστακτική, ὑπο-
 τακτική· οὕτω γὰρ δοκεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν
 διαλαβεῖν. ἑκκλίσεις δὲ πέντε οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ὡς
 γὰρ ἡ εὐθεία οὐ κυρίως καλεῖται πτωσίς ἀλλὰ καταχρηστικῶς,

οὕτω καὶ ἡ ἀπαρέμφατος οὐ κυρίως καλεῖται ἔγκλισις ἀλλὰ κα-
ταχρηστικῶς· οὐ γὰρ ἔχει διαθέσειν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν,
ἔπειρ ἴδιον ἐγκλίσεως· ἔγκλισις γὰρ ἡ ψυχικὴ προαίρεσις, τοῦτ'
ἔστι καθ' ἣν ἐγκλίνεται ἡ ψυχὴ ἢ εἰς τὸ ῥέπει ἢ ψυχῇ· ἐγκλίνει
γὰρ καὶ ῥέπει εἰς τὸ ὀρθοῦν ἢ εἰς τὸ προσαύξει ἢ εἰς τὸ ἀδυσσῆσαι
ἢ διατάσαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐγκλίσεις καὶ τὰς διαθέσεις οἱ παλαιοὶ
κοινῶς διαθέσεις ἐκάλεον, καὶ λοιπὸν ὑστερον διεμέρισαν, καὶ τὰς
μὲν ψυχικὰς ἐκάλεσαν ἐγκλίσεις, τὰς δὲ σωματικὰς διαθέσεις, ὅσον
τὸ μὲν ἐνθυμηθῆναι τύφαι ἐγκλίσιον καλοῦσιν, εἰς τὸ ῥέπει ἢ ψυχῇ,
τὸ δὲ ἐνεργῆσαι τύφαι δίδωσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον ὅτι πρώτη ἡ ἰσχυρτικὴ, καὶ τοὶ ὀφειλοῦσθαι τῆς ἀπα-
ρεμφάτου πρώτην ἔχειν τάξιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς γίνονται πάντα αἱ
ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ὥσπερ γὰρ ἐκ τῶν τρισάκρων
στοιχείων τὰ ἡμέτερα σώματι συνίστανται καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν
ἀναλύονται, οὕτω καὶ ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου συνίστανται αἱ ἄλλαι
ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ἐκ γὰρ τοῦ τύπτειν μετα-
λαμβάνω καὶ λέγω τύπτω καὶ τύπτει καὶ τύπτοιμι καὶ ἴαν τύπτω·
καὶ ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς συνίστανται. ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται·
ἴαν γὰρ λέγω τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί φησίσμην, λέγω τὸ τύπτειν,
καὶ πάλιν ἴαν εἶπω τύπτει καὶ ἐρωτηθῶ τί προστάξει, λέγω τὸ
τύπτειν, καὶ ἴαν εἶπω τύπτοιμι καὶ ἐρωτηθῶ τί ἡδέσμαι, λέγω τὸ
τύπτειν, καὶ ἴαν εἶπω ἴαν τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ἰδέσμαι, λέγω
τὸ τύπτειν. ὥς εἰπομεν οὖν, ἐκ τῶν ἀπαρεμφάτων γίνονται αἱ
ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἀναλύονται, ὡς ἰδέσμαι, ὥ-
σπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν τρισάκρων
στοιχείων γίνονται, πυρὸς, ἀέρος, ὕδατος καὶ γῆς, καὶ εἰς αὐτὰ
ἀναλύονται, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν

ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἀπαρέμφατα ἀμφιβάλλονται εἰ ἄρα εἰσὶ ῥήματα
ἢ οὐχί, οὐ δὲ δὲ τὰς ἀρχὰς ποιῆσθαι ἀπὸ τῶν ἀμφιβόλων, τοῦ-
του χάριν οὐ προετάγησαν τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. πῶς δὲ ἀμφι-
βάλλονται, μετ' ὀλίγον εἰσόμεθα. Προτέταται δὲ ἡ ὀριστικὴ
κατὰ τῆς ἀρχῆς τοιοῦτους, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει συνεξαγμένους τοὺς
χρόνους ἀλλὰ πάντας διακεχωρισμένους, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων μὴ
ἔχουσάν διακεχωρισμένους πάντας τοὺς χρόνους. ἔχομεν δὲ ἐν
τοῖς ὀριστικοῖς ἐνεστώτῃ ἰδίως ὅσον τύπτω, καὶ παρατατικῶν ἰδίως
ὅσον ἔτυπτον, καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως· αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις ἀν-

νελευγμένους ἔχουσιν τοὺς χρόνους, καὶ εἰ μὴ πάντας, τινὰς ἐξ αὐτῶν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀπικρατέατοις καὶ τοῖς εὐκτικαῖς ἐνεστώτῳ καὶ παρατατικῶν ὁμοῦ φαμέν, ὡς τύπτειν τύπτοιμι, καὶ παρακαίμενον καὶ ὑπερσυντέλειον, ὡς τετυφέναι καὶ τετύφωμι, ἄοριστον δὲ ἰδίως καὶ μέλλοντι, ὡς τύψαι τύψειν, τύψαιμι τύψωμι· ἐν δὲ τοῖς προστακτικαῖς καὶ τοῖς ὑποτακτικαῖς πάντες οἱ χρόνοι συνημεμένοι εἰσὶν· ἐνεστώτῳ γὰρ καὶ παρατατικῶν ὁμοῦ φαμέν, ὡς τύπτει - ἴαν τύπτω, καὶ παρακαίμενον καὶ ὑπερσυντέλειον ὁμοῦ, ὡς τέτυφε - ἴαν τετύφω, καὶ ἄοριστον καὶ μέλλοντι, ὡς τύψω - ἴαν τύψω. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἔχουσα ἡ ὀριστικὴ πάντας τοὺς χρόνους διακεχωρισμένους, προτέταται τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον, ὅτι πᾶσα παραγωγή καὶ πᾶσα σύνθεσις ἀπὸ φήματος γνωμὴν ἐκ τῶν ὀριστικῶν γίνεται καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, ὡς πατροτύπτης ἀπὸ τοῦ τύπτω, Ἀριστοφάνης ἀπὸ τοῦ φαίνω, Διοπέθης ἀπὸ τοῦ πείθω, Διομήδης ἀπὸ τοῦ μήθω, ὃ σημαίνει τὸ βουλευομαι, γράμμα ἀπὸ τοῦ γέγραμμαι, ψάλτης ἀπὸ τοῦ ἔψαλται, ὄσσης ἀπὸ τοῦ δέδοται, θόσης ἀπὸ τοῦ τέθυται. κατὰ τρίτον δὲ λόγον, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις σκοπὸν ἔχουσιν προκθῆναι εἰς τὴν ὀριστικὴν καὶ ἴσασιν προσπάρχουσιν αὐτήν. ὁ γὰρ λέγων τίτι τύπτει γράφει διὰ τούτου λέγει, ἵνα εἴπῃ ἐκεῖνος γράφω ἢ ἔγραψα καὶ τύπτω ἢ ἔτυψα· καὶ ὁ λέγων ὑγιάνοιμι διὰ τοῦτο εἴπεται, ἵνα ἔλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγιάνω ὑγιάνω· καὶ ὁ λέγων ἴαν ὑγιάνω διὰ τοῦτο διατάζει, ἵνα ἔλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγιάνω ὑγιάνω. ἐπιτόως οὖν προτέταται ἡ ὀριστικὴ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων.

Δευτέρα δὲ ἡ ἀπαρέμφατος, καὶ τοῦτο εὐλόγως, εἰ γὰρ, ὡς εἴρηται, ἄφρατα καὶ πρώτη εἶναι, ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, ἀμφιβάλλεται εἴτε βῆμά ἐστιν ἢ οὐ, οὐ δὲ δὲ τὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν ἀμφιβαλλομένων ποιεῖσθαι, διὰ τοῦτο οὐ προτέταται. Ἐλθόμεν καὶ εἰπάμεν πῶς ἀμφιβάλλεται ἡ ἀπαρέμφατος εἰ βῆμά ἐστιν ἢ οὐκ. καὶ δεῖ γνωσκῆναι ὅτι πᾶν βῆμα θέλει ἔχειν πρόσωπα, θέλει ἔχειν θέλημα ψυχῆς, θέλει ἔχειν ἀριθμὸν. τὰ δὲ ἀπαρέμφατα οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχουσιν· οὐτε γὰρ πρόσωπα ἔχουσιν οὔτε θέλημα ψυχῆς οὔτε ἀριθμὸν. ἐπειδὴ οὐκ ἔρα βῆματ' εἰσὶν. ἄλλως τε δὲ οὐδέποτε δύο βῆματα ἄνευ συνδέσμου παρὰ τοὺς ἀριθμὸν τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν· οὐδεὶς γὰρ λέγει τύπτω ἀνάγωγε ἢ τύπτω

ἀναγινώσκω, ἀλλὰ μετὰ συνδέσμου, οἷον τύπτω καὶ ἀναγνώθι, καὶ τύπτω καὶ ἀναγινώσκω. τὰ μέντοι ἀπαρέμφατα παραλαμβάνοντα ἄνευ συνδέσμου μετὰ ῥήματος καὶ ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμούμαι περιπατεῖν. οὐκ ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. καὶ γὰρ τὰ ῥήματα ἔχουσι ἐνέργειαν, πάθος, μεσότητα, οἷον τύπτω τύπτομαι | τέτυπα, ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασηματισμοῖς ἢ ἐν ἰδίαις ἐναλλαγαῖς τῶν λέξεων, οἷον τύπτω ἔτυπον τίτυπα τέτυπα ἐτετύφην ἐτετύπειν ἔτυπα ἔτυπον τύψω τυπῶ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασηματισμοῖς, οἷον τύπτειν τέτυφέναι τετυπέναι τύψαι τυπῆν τύφειν τυπῆν τυπέσθαι. ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. Περὶ δὲ τοῦ μὴ ἔχειν τὰ ἀπαρέμφατα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς λέγομεν ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα ὀνόματά εἰσι τῶν πραγμάτων· ἐπὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὁ περιπατῶν λέγω τὸ περιπατεῖν καὶ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ἢ φιλοσοφία λέγω τὸ φιλοσοφεῖν. τὸ δὲ πρῶτον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νοούμενον οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, ὡς περὶ ἢ χροῶμα ἢ λευκότης ἐν τινι θεωρεῖται δὲ μὴ ἐν τινι θεωρεῖται χροῶμα ὡς ἂν εἴη οὐ συμβεβηκὸς θεωρηθῆσεται ἀλλ' αὐθυπόστατον· αὕτη γὰρ αὕτη καθ' ἑαυτὴν οὐσα οὐ θεωρεῖται ἐν τινι. τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ὡς ὀνόματα ὄντα τῶν πραγμάτων αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα οὐκ ἐγένοτο ἐν τινι, μὴ γενόμενα δὲ ἐν τινι εἰκότως οὐδὲ πρόσωπα ἔχουσι. τούτου χάριν οὐκ ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα πρόσωπα. μὴ ὄντων δὲ προσώπων εἰκότως οὐδὲ θέλημα ψυχῆς δύναται εἶναι· πῶς γὰρ δύναται εἶναι θέλημα ψυχῆς ἄνευ προσώπων; τὸ γὰρ μὴ ᾖ πῶς ἔχει θελήσει; εἰκότως οὖν οὔτε θέλημα ψυχῆς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα, ἀλλ' οὔτε δὲ ἀριθμὸς δύναται εἶναι προσώπων μὴ ὄντων· ἐκ γὰρ τῶν διαφορῶν προσώπων τίκτεται καὶ ὁ διάφορος ἀριθμὸς, οἷον ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου γίνεται ὁ ἐνικός ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν δύο γίνεται ὁ δυϊκὸς καὶ ἐκ τῶν πλειόνων γίνεται ὁ πληθυντικός. τούτου χάριν οὔτε ἀριθμούς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα. εἰκότως οὖν οὔτε πρόσωπα οὔτε ἀριθμούς οὔτε θέλημα ψυχῆς. Περὶ δὲ τῆς ἁγνότητος, ὅτι ἄνευ συνδέσμου παραλαμβανόμενα τὰ ἀπαρέμφατα μετὰ ῥημάτων ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, οἷον θελω γράφειν, βούλομαι ἀναγινώσκειν, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐ μετὰ πάντων τῶν ῥημάτων συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελαῦσιν (οὐ γὰρ λέγομεν

μιν τύπτω ἀναγνώσειν, ἢ περιπατῶ διαλέσθαι) ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν προαιρετικῶν, φημι δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι, καὶ τῶν ἰφρετικῶν (ἰφρετικά δὲ λέγονται τὰ ἐπιθυμίας δηλωτικά· ἰφρεσις γὰρ τὸ ἐπιθυμῆν) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμαῖμας περιπατεῖν, εὐχομαι ὑγιάνειν, θέλω ἀναγνώσειν, βούλομαι φιλοσοφεῖν, προαιρούμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαινόντων ἕλλειψιν πρῶματος, ὡς ἐπὶ τοῦ δεῦ γράφειν, χρῆ διαλέσθαι, χρεωστῶ παιδεύειν, ὀφείλω εὐαρεγεῖν. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμφρατα συντακτόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ ἐπὶ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι θέλημα ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπα, ἔχουσιν ἀριθμούς, πρῶματι δὲ μόνῃ ἕλλειπουσιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὡς λέειν τὸ πρῶμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμφρατα ἐκ τοῦ ἐναντίου· πρῶματος γὰρ μάγου δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς. εἰ τι οὖν λείπει τοῖς ἀπαρέμφρατοις, ἀναπληροῦνται διὰ τούτων, καὶ εἰ τι λείπει τούτοις, ἀναπληροῦνται διὰ τῶν ἀπαρέμφρατων, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν, ἐκείτηρον δὲ ἐκατέρου ἀναπληροῦται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμφρατα χάριν μετὰ τούτων συντακτόμενα ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον. Ἐχομεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρέμφρατου.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τέλειος ἔχει φωνῆς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον μόνον ἔχουσης. τὰ γὰρ προστακτικά πρῶτα πρόσωπα οὐκ ἔχουσι, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προστακτικῶν ἐστίν· οὐ γὰρ λέγομεν ἐγὼ τύπτω, πρόκειται, κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος καὶ ὁ Θεοδόσιος τῆς προστακτικῆς προτάσσουσι τῆς εὐκτικῆς, ὡς εἰ θεῶ φίλοι ἐπίσης γινόμενοι μαθησόμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτίεται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐκ τῶν προλαβοῦσιν ὅτι οὐδὲ ποτε τέλειος λόγος ἴσται χωρὶς ἐνὸς τῶν τριῶν ὀνημάτων τούτων, τουτέστιν ὀρηστικῷ προστακτικῷ εὐκτικῷ, ἢ λεγομένου ἢ νοουμένου. Τροσάκια περὶ τῶν ἑλλείπων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαφέρεται δὲ εἰς τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια μὲν οὖν οἷον τύπτω, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἡ πρὸς

ἀναγινώσκω, ἀλλὰ μετὰ συνδέσμων, οἷον τύπτω καὶ ἀναγνώθῃ, καὶ τύπτω καὶ ἀναγινώσκω. τὰ μέγροι ἀπαρέμφατα παραλαμβάνοντες ἄνευ συνδέσμου μετὰ ῥήματος καὶ ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν. οὐκ ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. καὶ γὰρ τὰ ῥήματα ἔχουσι ἐνέργειαν, πάθος, μεσότητα, οἷον τύπτω τύπτομαι | τέτυπα, ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς ἢ ἐν ἰδίαις ἐναλλαγαῖς τῶν λέξεων, οἷον τύπτω ἔτυπον τέτυπα τέτυπα ἐτετύφην ἐτετύπειν ἔτυπα ἔτυπον τίψω τυπῶ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς, οἷον τύπτειν τετυφέναι τετυπέναι τίψαι τυπῆν τίψειν τυπῆν τυπέσθαι. ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. Περὶ δὲ τοῦ μὴ ἔχειν τὰ ἀπαρέμφατα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς λέγομεν ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα ὀνόματά εἰσι τῶν πραγμάτων· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὁ περίπατος λέγω τὸ περιπατεῖν καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἢ φιλοσοφία λέγω τὸ φιλοσοφεῖν. τὸ δὲ πρῶγμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νοούμενον οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, ὡς περὶ ἢ χρώμα ἢ λευκότης ἐν τινι θεωρεῖται δὲ μὴ ἐν τινι θεωρεῖται χρώμα ὡς ἂν εἴη οὐ συμβεβηκὸς θεωρηθῆσεται ἀλλ' αὐθυπόστατον· αὕτη γὰρ αὕτη καθ' ἑαυτὴν οὐσα οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ὡς ὀνόματι ὄντα τῶν πραγμάτων αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα οὐκ ἐγένοντο ἐν τινι, μὴ γενόμενα δὲ ἐν τινι εἰκότως οὐδὲ πρόσωπα ἔχουσι. τοῦτου χάριν οὐκ ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα πρόσωπα. μὴ ὄντων δὲ προσώπων εἰκότως οὐδὲ θέλημα ψυχῆς δύναται εἶναι· πῶς γὰρ δύναται εἶναι θέλημα ψυχῆς ἄνευ προσώπων; τὸ γὰρ μὴ ἦν πῶς ἔχει θελήσει; εἰκότως οὖν οὔτε θέλημα ψυχῆς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα· ἀλλ' οὔτε δὲ ἀριθμὸς δύναται εἶναι προσώπων μὴ ὄντων· ἐκ γὰρ τῶν διαφορῶν προσώπων τίκτεται καὶ ὁ διάφορος ἀριθμὸς, οἷον ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου γίνεται ὁ ἐνικὸς ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν δύο γίνεται ὁ δυϊκὸς καὶ ἐκ τῶν πλειόνων γίνεται ὁ πληθυντικὸς. τοῦτου χάριν οὔτε ἀριθμούς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα. εἰκότως οὖν οὔτε πρόσωπα οὔτε ἀριθμούς οὔτε θέλημα ψυχῆς. Περὶ δὲ τῆς ἀγνότησεως, ὅτι ἄνευ συνδέσμου παραλαμβάνόμενα τὰ ἀπαρέμφατα μετὰ ῥημάτων ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, οἷον θέλω γράφειν, βούλομαι ἀναγινώσκειν, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐ μετὰ πάντων τῶν ῥημάτων συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν (οὐ γὰρ λέγομεν

καὶ πάλιν τὸ μὲν Φίλιππος τὸν Φίλιππον σημαίνει, τὸ δὲ φίλιπ-
πῶν τὰ τοῦ Φιλίππου φραγῶν. καὶ ὑπὸ ῥημάτων δὲ γίνονται
ὁμοίως παραγῶγα ῥήματα καὶ ἐνυλλάσσουσι τὸ σημανόμενον, οἷον
βρώσω βρωσίω· τὸ μὲν γὰρ βρώσω τὸ μέλλω φεγγεῖν σημαίνει,
τὸ δὲ βρωσίω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τῆς βρώσεως. καὶ πάλιν πολε-
μήσω· πολεμησίω· τὸ μὲν γὰρ πολεμήσω τὸ μέλλω πολεμήσαι
δηλοῖ, τὸ δὲ πολεμησίω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ πολέμου. καὶ πάλιν
ὄψω ὄψειω· τὸ μὲν γὰρ ὄψω τὸ μέλλω θεωρήσαι δηλοῖ, τὸ
δὲ ὄψειω τὰ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ θεωρήσαι. καὶ ταῦτα μὲν ὑπὸ
μειλλόντων παραγόμενα ἐνεστώτος χρόνου γίνονται.

Σχήματα δὲ εἰσι τρεῖς, ἴσπλοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον,
ἄπλοῦν μὲν οἷον φρονῶ, σύνθετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύν-
θετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύνθετον δὲ τὸ ὑπὸ συνθέτου γι-
νόμενον, ὡς ὑπὸ τοῦ Ἀντίλογοι συνθέτου γίνεται τὸ ἀντιλογίζω
παρασύνθετον.

Ἀριθμοὶ δὲ εἰσι τρεῖς, ἐπικός, θυικός, πληθυντικός, ἐπικός μὲν
εἶον τύπτω, θυικός δὲ οἷον τύπτω, πληθυντικός δὲ οἷον τύπτωμεν.

Πρόσωπα δὲ εἰσι τρεῖς, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. καὶ λέγει ὁ
Διονύσιος ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν ἄφ' οὗ ὁ λόγος, οἷον τύπτω, δεύ-
τερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος, οἷον τύπτεις, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λό-
γος, οἷον τύπτει. λαμβάνεται δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ προκειμένου
λόγου, λέγων ὅτι δεῖν ἔστι καὶ προσθεῖναι τινα καὶ εἰπεῖν οὕτως,
ὅτι πρῶτον μὲν ἔστι πρόσωπον ἄφ' οὗ ὁ λόγος καὶ περὶ ἐμοῦ τοῦ
προσφωνοῦντος, δεύτερον δὲ πρόσωπον πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ
αὐτοῦ τοῦ προσφωνομένου, τρίτον δὲ ἔστι πρόσωπον περὶ οὗ ὁ
λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνομένου. δύναται δὲ κατὰ
τὴν ἀκρίβειαν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον καλῶς ἔχειν
ὡς καὶ ὁ Διονύσιος εἶπεκ ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν πρόσωπον ἄφ' οὗ
ὁ λόγος· αἰεὶ γὰρ ὑπὸ πρῶτου ἔστιν ὁ λόγος καὶ ἀνδέπωποτε ἀπὸ
δευτέρου οὔτε ὑπὸ τρίτου, δεύτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος· αἰεὶ γὰρ
πρὸς δεύτερον πρόσωπον ἔστιν ὁ λόγος, καὶ ἀνδέποτε οὔτε πρὸς
πρῶτον οὔτε πρὸς τρίτον· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον οὐκ ἔχει κα-
λῶς, λέγω δὲ τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς ὁ Διονύσιος ἐδόξασε. δύνα-
ται δὲ καὶ περὶ πρῶτον εἶναι ὁ λόγος καὶ περὶ δεύτερον· εἰν γὰρ
εἶπω τύπτω, περὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ ἐμοῦ, καὶ
πάλιν εἰν εἶπω τύπτεις, περὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἔστι περὶ
σου. τούτου οὖν χάριν δεῖν ἔστι προσθεῖναι ἐν τῇ τρίτῃ προσ-

μὲν ἐλέγγιον ὁμοῦσα, ποτὲ δὲ κάθος παριστώσα, ὡς ἐπὶ τοῦ τέττηκα καὶ τυπα· τὸ μὲν γὰρ τέττηκα ἐλέγγιον δηλοῖ ἀντὶ τοῦ τυπα τὸ δὲ τέττηκα κάθος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐτύκην. καὶ πάλιν γραψάμην ἔλουσάμην· τὸ μὲν γὰρ γραψάμην ἐλέγγιον δηλοῖ ἀντὶ γὰρ τοῦ ἔγραψα· τὸ δὲ ἔλουσάμην κάθος παρίστωσα· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἔλουσθην. Καὶ ἀποροῦσι τινες λέγοντες διὰ πόσαν αἰτίαν [φημι δὲ] τὰ λεγόμενα μέσα μὴ ἐκ τοῦ σημασινομένου ἐλη-
 θησαν, ἵνα ὅταν μὲν σημαίνωσιν ἐλέγγιον λέγονται ἐνεργητικά, ὡς ἐπὶ τοῦ τέττηκα καὶ γραψάμην, ὅταν δὲ σημαίνωσι κάθος, λέ-
 γωνται παθητικά, ὡς ἐπὶ τοῦ τέττηκα καὶ ἔλουσάμην. Ἰσθιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτήρ ἦγον ὁ τύπος τῆς φωνῆς ἐπικράτησεν ἐπὶ τούτων. ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι κολλάσις τοῦ σημασινομένου ἐπικρατεῖ ὁ χαρακτήρ, (ἰδοὺ γὰρ τὸ παιδίον εἰ καὶ ἀφέν καὶ θῆλυ δηλοῖ, ὅμως οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν καλεῖται, ἀλλ' οὐδέτερον πρὸς τὸν χαρακτήρα τῆς φωνῆς, ἐπειδὴ οὔτε ἀρσενικὸν χα-
 ρακτήρα ἔχει οὔτε θηλυκόν), τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς μέσης διαθέσεως ὁ χαρακτήρ τῆς φωνῆς ἐπικράτησεν τοῦ σημασινομένου. Ἰνα τί δὲ καλεῖται διάθεσις, προϊόντες, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Εἶδη δὲ εἰσι δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, καὶ πρωτότυ-
 πον μὲν οἷον ἄρδα, παράγωγον δὲ οἷον ἀρδεύω. τινὲς δὲ ἐθέλησαν
 λέγειν μὴ ἔχειν τὰ φήματα εἶδη, λέγοντες ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἐναλ-
 λαγὴν τοῦ σημασινομένου· τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ἰσῶ καὶ
 τὸ ἴσθημι, ὁμόως καὶ τὸ τιθεῖ καὶ τίθημι καὶ τὸ διδοῖ καὶ δί-
 δωμι· ἐν δὲ τοῖς εἶδει τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγὴ γίνεται ση-
 μαινομένου, οἷον πατρανυμίοις, κήτιοις, συγχετιοῖς, ὑπερθε-
 τικοῖς, ὑποθετιοῖς; κερωνύμοις, δηματικοῖς. Ἰσθιν δὲ εἰπεῖν
 ὅτι, εἰ καὶ μὴ γίνεται ἐναλλαγὴ σημασινομένων, ἀλλ' οὐκ ἐναλλαγὴ
 φωνῆς γίνεται, ὡς ἐν τῇ ἄρχῃ ἄρδω, ἄρδα ἀρδεύω, τῶν τί-
 θημι, ἰσῶ ἴσθημι. ἄλλως τε δὲ κολλάσις καὶ ἐναλλαγὴ σημα-
 νομένων γίνεται. καὶ ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται παράγωγα φήματα
 καὶ ἐναλλάσσουσι τὸ σημασινομένον, οἷον πόλεμος πολέμῳ, Ἀν-
 τίγονος ἀντιγονέω, Φίλιππος φιλιππέω, Μήδης μηδέω. ἰδοὺ
 ταῦτα ἀπὸ ὀνομάτων παραχθέντα ἐναλλαγὴν ἐποίησαντο τοῦ ση-
 μαινομένου· τὸ μὲν γὰρ πόλεμος σημαίνει τὸν πόλεμον, τὸ δὲ
 πολέμῳ τὰ τοῦ πόλεμου φρασί, καὶ πόλεον τὸ μὲν ἀντίγονος τὸν
 ἀντίγονον σημαίνει, τὸ δὲ ἀντιγονέω τὸ τοῦ ἀντίγονου φρασί.

φους διακρίσεις· τὰ γὰρ παρελθόντα ἢ ἐν μέρει παρῆλθον καὶ οὐκ ἐπληρώθησαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν λεγόμενον παρατακτικόν, οἷον ἔτυπον ἔτραγον, καὶ οὐκ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ἐν μέρει παρῆλθεν· ὅθεν καὶ παρατακτικὸς λέγεται παρὰ τὸ τέταρτην καὶ ἀπλήρωτον ἔχει τὴν σημασίαν. εἰ δὲ νεωστὶ παρῆλθον τὰ παρελθόντα καὶ νεωστὶ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον παρακειμένον, οἷον τέτυπα· πεπολίκα, ὃς τις καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται παρακειμένος, ἐπειδὴ παράκειται αὐτῷ ἢ πλήρωσι, τοῦ ἔστι νεωστὶ ἐπληρώθη. ἢ πρὸ πολλοῦ παρῆλθον τὰ παρελθόντα, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὑπερσυντέλικον, οἷον ἔετυψεν, ὃς τις καὶ διὰ τοῦτο ὑπερσυντέλικος λέγεται παρὰ τὸ πρὸ πολλοῦ πληρωθῆναι· συντέλικος γὰρ ὁ πεπληρωμένος. ἰστίον δὲ ὅτι ὁ μὲν παρακειμένος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄρτι· τὸ γὰρ τέτυπα τὸ ἄρτι πληρωθῆν δηλοῖ· ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ πάλα· τὸ γὰρ ἔετυψεν τὸ πάλα πληρωθῆν δηλοῖ. ἔαν δὲ τὰ παρελθόντα ἔδηλα ὦσι πότε παρῆλθον, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὀριστακτικόν, οἷον ἔτυπα· ἔδηλον γὰρ εἶτα νεωστὶ εἶτα πρὸ πολλοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὀριστικός λέγεται. ἰστίον δὲ ὅτι ὁ ὀριστικός, ἔαν μὲν προσλάβῃ τὸ ἄρτι, ἰσοδυναμεῖ τῷ παρακειμένῳ· τὸ γὰρ ἔτυπα ἄρτι ἐν ἴσῳ ἰστί τῷ τέτυπα· ἔαν δὲ προσλάβῃ τὸ πάλα, ἰσοδυναμεῖ τῷ ὑπερσυντέλικῳ· τὸ γὰρ ἔτυπα πάλα ἐν ἴσῳ ἰστί τῷ ἔετυψεν. ὁ δὲ μέλλων καὶ αὐτὸς ἔχων πλάτος ὀφείλει ἐπιδέξασθαι διαίρεσιν· τὰ γὰρ μέλλοντα ἢ μετ' ὀλίγον μέλλουσι γενέσθαι ἢ μετὰ πολὺ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μέλλοντα ἄγνωστὰ εἰσι, τὰ δὲ ἄγνωστα αὐτὸ δύνανται αἰετὶ δὴ ἄγνωστὰ διαίρεσιν ἐπιδέξασθαι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν ὁ μέλλων. ὁμοίως δὲ αὐτῶν, διὰ τὸ οἱ Ἀθηναῖοι εἰς μέλλοντα καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντα, εὐρίσκονται οὖν ἕξ χρόνοι, ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ μέλλων καὶ αἱ τίσσες διαίρεσεις τοῦ παραχωρημένου χρόνου κ. τ. λ.

5. εἰσι τὰ δέυοντα ἄχρι λβ. καὶ μὴ νομισαμεν ταῦτα τὰ λβ πολλὰ εἶναι πρὸς ὃ χιλιάδας ἢ ὃ μυριάδας μὴ δευτονουμένων· εἰσι δὲ τὰ δευτονουμένα ταῦτα, δός, θές, σπές, σπές, φές, ἴς — χρή — ἐθέ, εὐρέ, εἰπέ, — εἰμί, φημί, ἤμι. τὰ δὲ λοιπὰ δευτονόμενα ἀπὸ αλλοίως εἰσι τούτων τῶν δύο, λέγω δὴ τοῦ φημί καὶ τοῦ εἰμί. — τὸ δὲ λαβέ καὶ ἰδέ παρ' ἡμῶν βαρύνονται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς δέδυνονται. τὰ δὲ κατὰ διάλεκτον οὐ θέλομεν συσφαιρῆσαι, ἐπειδὴ πολλὰ εὐρίσκουμεν, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Δω-

ριεύει, κατὰ πάθος ὀδυνόμεν. τὸ γὰρ θασηφορεῖν ἀποβάλλει
τὸ $\bar{\iota}$ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τύπῃ, θασηφορῶν.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς κρέκθουσι τὴν $\bar{\iota}$ διφθόγγον εἰς
 $\bar{\eta}$, οἷον λέγῃς· οἱ δὲ Δωριεῖς ἴσθ' ὅτε τὸ $\bar{\iota}$ ἀποβάλλουσι ἐκ τῆς
 $\bar{\iota}$ διφθόγγου, οἷον συρβίεις συρβίσδες, ὡς κατὰ Θεοκρίτου
ἀδὺ δὲ καὶ σὺ

συρβίσδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς $\bar{\eta}$ κινῶνται τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\epsilon}$, οἷον κα
ἐνὰ τῆμά. δημοσίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὄρεισι ποιοῦσι τὰ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\eta}$
κατὰ κρῶσιν καὶ λέγουσιν ὄρῃς· καὶ πάλιν διφύεις διφῆς, πε-
νύεις πενῆς, καὶ μένει τὸ $\bar{\iota}$ προσγεγραμμένον. κίχρηται δὲ
τούτοις ἀπὸ Δωριόδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημί δὲ τῷ
πεινῆς καὶ διφῆς καὶ ὄρῆς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῇ κοινῇ
διαλέκτῳ επικρατήσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆς.

22. ζητοῦμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρός-
ωπον τῶν δυνῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν ὅτι
κατὰ τέσσαρας τρόπους ἐπιλιμπάνουσιν αἱ φωναί· ἢ γὰρ διὰ ση-
μασίαν ἢ δι' αὐνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικὸν ἢ κατὰ τὴν γῆν. καὶ
ὅτι δὲ οὐ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν
δυνῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, ὀφλοῦν ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐνικὰ
καὶ τὰ πληθυντικὰ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασίαν
ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικοῖς καὶ ἐν τοῖς
πληθυντικοῖς ἐμελλεν ἐπιλιμπάνειν τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν
τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον,
ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐκείνῳ προστάσσει, καὶ παντιχοῦ ἐπιλιμπάνει, τούτεστιν
ἐνικοῖς καὶ ὀδοῖς καὶ πληθυντικοῖς. ἴσθιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν
αὐνταξίαν ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυνῶν.
αὐνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτηριστῆρα Ἑλληνικόν. ἴσθι
γὰρ παντῶν τοιοῦτος. πᾶν δυνῶν ὄρημα θέλει χαρακτηρηθεῖσθαι ἢ
διὰ τοῦ $\bar{\tau}$ ἢ διὰ τοῦ $\bar{\theta}$, οἷον τῆκετον τυκτόμεθον. ἴσθι δὲ καὶ
ἄλλος κανὼν λέγων ὅτι πᾶν μέρος λόγου ἐπιδεχόμενον ἀριθμότης
θέλει χαρακτηρηθεῖσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυνῶσι,
δι' οὐ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηρησεται, χωρὶς τῶν πρωτοτύ-
πων ἀντωνομιῶν· αὐται γὰρ θεματικά εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀκο-
λουθῆσαν πρὸς ἀλλήλας· ἴσθι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ
 $\bar{\mu}$, καὶ τὸ δυνῶν τοῦ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ $\bar{\mu}$. ἴσθασιν δὲ παραδείγ-
ματι τοῦ κανόνος ταῦτα. τὸ Αἰάντες ἔχει τὸ $\bar{\nu}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$, ἀλλὰ
καὶ τὸ Αἰάντε ἔχει τὸ $\bar{\nu}$. τὸ Πύριδες ἔχει τὸ $\bar{\delta}$, ἀλλὰ καὶ τὸ Πέ-

ριθε ἔχει τὸ δ . πάλιν ἐν τῇ γυναικί και ἐν τῷ γυναικί ἐφυλάχθη
 τὸ μ , και ἐν τῇ μεγάλῃ και ἐν τῷ μεγάλῃ τὸ λ . ἄλλα και τὸ
 ὕδατα και τὸ ὕδατα τὸ αὐτὸ τ ἐφύλαξαν. διὰ τοῦτο οἱ Δωριεῖς
 ἀναλογώτεροί εἰσι τῇ πληθυντικῇ ἀρθρα λέγοντες μετὰ τοῦ τ ,
 οἷον τοὶ ποιμένες και τὰ Μούσαι, ἵνα τὸ αὐτὸ φυλάκῃ και ἐν
 τοῖς πληθυντικοῖς και ἐν τοῖς δυνικοῖς· τὰ γὰρ δυνικά τὰ και τὰ,
 οἷον τὰ ἵαυτε τὰ Μούσαι. ὁμοίως δὲ και ἐν τοῖς ῥήμασι τυπτό-
 μεθὰ ἴσται τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ θ , και τυπτόμεθον τὸ δυνί-
 κὸν διὰ τοῦ θ . ἔχομεν οὖν τοὺς δύο κανόνας· ἔχομεν γὰρ ὅτι
 τὸ δυνικὸν ῥῆμα ἢ διὰ τοῦ τ χαρακτηρίζεται ἢ διὰ τοῦ θ , και ὅτι
 τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνόν φυλάττεσθαι θάλλει και ἐν τοῖς
 δυνικοῖς. οἷον τυπτομεν τὸ πληθυντικόν, και ἔχει τὸ μ ἐν τῇ τε-
 λευτατῇ συλλαβῇ· ἀναγκάζεται δὲ τοῦτο τὸ μ φυλακθῆναι και ἐν
 τοῖς δυνικοῖς· ἔχον οὖν γενέσθαι τυπτομεν τὸ πρῶτον πᾶσι δυνικῶν
 τροπῇ τῆς $\mu\epsilon\tau$ εἰς $\mu\omicron\nu$, ὡς περ και ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα ἴσται
 τυπτόμεθον τροπῇ τῆς $\theta\alpha$ εἰς $\theta\omicron\nu$. ἄλλ' ἐπειδὴ οἷα ἔχει τὸ χα-
 ρακτηριστικὸν τῶν δυνικῶν ῥημάτων, λέγω δὲ τὸ τ ἢ τὸ θ , οἷα
 ἠδύνατο γενέσθαι τυπτομεν· ἄλλ' οὔτε δὲ τίθησθον ἢ τίπτοτον,
 ἐπειδὴ οὐ φυλάσσει τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον, λέγω δὲ
 τὸ μ . ἀναγκαζόμενον οὖν ἢ τὸ τ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν
 τοῦ πληθυντικοῦ τὸ μ οἷα ἠδύνατο ἐξενιχθῆναι οὔτε διὰ τοῦ θ
 οὔτε διὰ τοῦ τ . τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, και τοῦ μὲν
 ἐνὸς ἀπαιτούτος τὸ τ ἢ τὸ θ χαρακτηριστικὸν τῶν δυνικῶν ῥη-
 μάτων, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπαιτούτος τὸ μ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς,
 εἰ ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυνικῶν, ἵνα
 τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ. ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος.

Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιανοῦ λεγόμενα ταῦτα, ὅτι τὸ πρῶτον
 πρόσωπον τῶν δυνικῶν ἐνταῦθα ἀναγκάζεται ἔχειν τὸ τ ἢ τὸ θ τὸ
 χαρακτηριστικὸν τοῦ δυνικοῦ ῥήματος· και τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ,
 και λοιπὸν ἀναγκάζεται γενέσθαι τυπτομεν ἢ τυπτόμεθον. ἀδύ-
 νατον δὲ τὸ μ πρὸ τοῦ τ · οὐ συνίσταται γὰρ ὅτε κατὰ σύλλη-
 ψιν οὔτε κατὰ διατάσιν, κατὰ σύλληψιν μὲν ὅτι τὰ ὑπὸ διατάσει
 μετὰ τινι ἐν συλλήψει, ὡς ἀντιπροηγῆσονται, ἐν διατάσει ἀντι-
 προηγούνται. οἷον ἐν τῇ πρῶτῃ τὸ ρ ὑποτέτακται τοῦ π κατὰ
 σύλληψιν· ἐν δὲ ἀντιπροηγῆσονται τὸ ρ τοῦ π , κατὰ διάτασιν
 αὐτοῦ προηγῆται, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἰστω. και πάλιν ἐν τῇ κλέος τὸ

ἢ ὑποτέτακται τοῦ π κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροσηγόμενος δὲ τὸ $\bar{\tau}$ τοῦ π ἐν τῷ ἑλικῇ κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροσηγείται. πάλιν ἐν τῷ φησὶ τὸ $\bar{\tau}$ ὑποτέτακται τοῦ $\bar{\theta}$ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροσηγόμενος δὲ τοῦ $\bar{\theta}$ ἐν τῷ ἄνθος κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροσηγίσται. ἐπειδὴ οὖν τοῦ $\bar{\mu}$ προστέτακται τὸ $\bar{\theta}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ κατὰ σύλληψιν, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς (σημαίνει δὲ δῆμον Ἀττικόν), δῆλον ὅτι ἴσιν ἀντιπροσηγίσται τὸ $\bar{\tau}$ τοῦ $\bar{\mu}$ οὐ δύναται αὐτῶν ἀντιπροσηγίσασθαι κατὰ σύλληψιν ἀλλὰ κατὰ διάστασιν. ἀλλ' οὔτε δὲ πάλιν κατὰ διάστασιν δύναται ἀντιπροσηγίσασθαι τὸ $\bar{\mu}$ τούτων, φημι δὲ τοῦ $\bar{\tau}$ καὶ τοῦ $\bar{\theta}$, ἐπειδὴ πῦσα συλλαβὴ κατὰ σύλληψιν εἰς τὸ $\bar{\mu}$ θέλει ἔχειν τὴν ἐξῆς συλλαβὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ β ἢ ἀπὸ τοῦ π ἢ ἀπὸ τοῦ φ ἢ ἀπὸ τοῦ ψ ἢ ἀπὸ τοῦ μ , οἷον συμθουλή, σύμπορος, σύμφωνος, σύμφηρος, συμμετόχος. ἐπειδὴ οὖν οὔτε κατὰ σύλληψιν οὔτε κατὰ διάστασιν ἠδύνατο τὸ $\bar{\mu}$ πρὸ τοῦ $\bar{\theta}$ ἢ τοῦ $\bar{\tau}$, ἐξ ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἡ γὰρ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ.

Τινὲς δὲ πρὸς ταύτην τὴν ἀπολογίαν ἀντιλέγοντες μὲς δῆθεν κακῶς εἰπόντος τοῦ Ἡρωδικοῦ κέχρηται τοιοῦτῳ λόγῳ ὅτι, εἰ θέλεις ἔχειν ἑνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ δυϊκοῦ, μὴ ἀναγκαῖον τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον, ἵνα μὴ γένηται ἀσυνταξία, ἀλλ' ἰσχυροφύσωμεν τὰ σύμφωνα καὶ γενέσθαι τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον· καὶ ἔχει λοιπὸν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ δυϊκοῦ καὶ τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀσυνταξία· εὐρίσκωμεν γὰρ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ καὶ τὸ $\bar{\theta}$ πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς. Ἡμεῖς δὲ ἀντιλέγομεν πρὸς αὐτοὺς κακῶς λέγοντας, καὶ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἡρωδικοῦ καλῶς εἰρηκότος ὅτι, ὃν τρόπον ἔχομεν γινῶναι ἐν τῷ παρακειμένῳ ὡς τὸ κελῶ γενόμενον κέκαρνα ἐφύλαξε καὶ τὸ ἀμεταβόλον καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν ἢ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἐπέχει τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, τὸ δὲ $\bar{\theta}$ πρῶτον, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὸ τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον οὐκ ἠδύνατο σαταῆναι, ἐπειδὴ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει τὴν δευτέραν τάξιν ἑνταῦθα, τούτεστιν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$, ἀλλὰ τὸ $\bar{\mu}$ τὸ ἔχον τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ λοιπὸν ἐνομίζετο τοῦτο τὸ $\bar{\mu}$ χαρακτηριστικὸν εἶναι τοῦ δυϊκοῦ ῥήματος καὶ οὐκέτι τὸ $\bar{\tau}$, ἢ τὸ $\bar{\theta}$, ὥστε οὖν οὐ δύναται ὑπερβιβασθῆναι τὰ σύμφωνα ἐπὶ τούτων καὶ γενέσθαι

επιποθμον ἢ τύπτοτον; ἀλλ' ὅπως ἀνεγκλιζόμεθα φυλάττειν τὰ δύο, τοῦτέστι καὶ τὸ μ̄ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ τ̄ ἢ τὸ θ̄ τοῦ δυϊκοῦ ἀνεγκλιζόμεθα φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ, δευτέραν ἐπέχον τάξιν καὶ τ̄ ἢ τὸ θ̄, τὸ δὲ μ̄ πρώτην.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν δυϊκῶν ἔχομεν εἰπεῖν.

1010, 16. χωρὶς τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων ἀηδέζομαι ἀηδιζόμεν.

23. τὸ δυσαιρεσῶ καὶ δυσαιπισῶ καὶ εὐορκῶ καὶ εὐαιρεσῶ σημαίμεθα, ὅτι μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεως ἀλλ' ἀπὸ ἐπιρρήματος ἰσῶθεν ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον δυσηρέστου καὶ δυσηπίστου καὶ εὐηρέστου καὶ εὐήρκου. ἴσῳ δὲ καὶ τὸ εὐαγγελίζομαι εὐηγγελίζομεν ἰσῶθεν κλινόμενον καὶ εὐαρχίζω, εὐήρχισα ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Cod. Ceislin. 345 f. 271. r: Πῶς δὲ κλίνειν εἰς τοὺς παρατακτικούς τὰ ὑποταγμένα ῥήματα. Ἐμπειρῶ ἡμπερουν καὶ ἐνπειρουν. διακονῶ ἰδιακόνουσι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες διηκόνουσι. διοικῶ ἰδιοικουν καὶ δεδιοικῆται καὶ διέφυκον, ἀνέχομαι ἀνεχόμεν καὶ ἡνεχόμεν καὶ ἡνεχόμην. ἐμπολῶ ἐμπόλημαι ἡμπολήθη. ἐμπορεύομαι ἡμπορεύομεν. ἀμπεχομαι ἡμπεχόμεν καὶ ἡμπεχομήκη. ἐναυτιόμαι ἡναυτιόμην. παροινῶ πεπαρόνηκα καὶ ἐπαρόφουν. ἐνοχλῶ ἡνώχλων καὶ ἐνώχλων, ἐπιορκῶ ἐπιώρκουν. κατεγγυῶ καταγγύησα καὶ ἐγγυήμαι καὶ ἐνεγγύη. ἀμφιέννυμι ἡμφιεννύμην. ἀμφισβητῶ ἡμφισβήτουν καὶ ἀμφισβήτουν. προφασίζομαι προφασίζομεν καὶ ἐπροφασίζομεν. προαγωγέω ἀπροαγώγευον.

1012, 11. εσσημελωται τὸ κρινῶ κρινῶ κέκρικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα· ταῦτα γὰρ ἀπέβαλον τελείως τὸ ἀμετάβολον εἰς τὸν παρακείμενον. καὶ τὸ κέρδαθ' δὲ εὐρίσκειται καὶ χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον κέκρδακα κέκρδαγα. Θέλουσι δὲ, τινες λέγειν ὅτι ὑπάγονται τῷ κανόνι ταῦτα τῷ λέγοντι ὅτι τὰ εἰς τῷ διαύλαβα ἐνὶ φωνῆντι παραληγόμενα ἀπόβιλλουσι τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον κλινῶ κέκλικα, κρινῶ κέκρικα, κλινῶ κέκλικα, τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον τρεπόμενον εἰς τὸ γ, οἷον φανῶ πέφαγα, χανῶ κέχαγα, φανῶ ἔφραγα. καὶ λέγει ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος ὅτι κακῶς λέγουσι, πρῶτον μὲν ὅτι αὐτὰ τὰ εσσημελωμένα ἐκίκασαν, δευτέρον ὅτι

ἀντίκειται αὐτοῖς τὸ τείνω δύο φωνήσι παραληγόμενον καὶ μὴ φιλιότερον τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακειμενον, οἷον τέτακα καὶ λίγουςι μήποτε τὸ τέτακα ὡς ἀπὸ τοῦ τάζω ἴστί, τάσω τέτακα, ὡς φράζω φράσω πέφρακα. πρὸς οὓς πάλιν ὑπαντᾷ ὁ τεχνικός Ἀπολλώνιος λίγων ὅτι, εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ τάζω, ἤμελλεν εἶναι ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμενος τέτακα διὰ τοῦ χ καὶ ὁ μέσος παρακειμενος τέταγα διὰ τοῦ γ· τάζω γάρ ἴστί, ὁ μέλλων, εἰ οὐ καὶ τὸ τόσον οἰοεὶ τὸ τεινόμενον. ὥσπερ γάρ ἀπὸ τοῦ κράζω κράζω γίνονται κέρραχα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμενος καὶ ὁ μέσος κέρριχα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ τάζω τέτακα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμενος καὶ τέταγα ὁ μέσος παρακειμενος. ὅτι γάρ ὁ μέσος παρακειμενος τέταγά ἴστί, δηλαδὲ ὁ δεύτερος ἀόριστος εὐρισκόμενος τέταγον, οἷον

ᾄψε κοδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεοπεσίου·

καὶ γὰρ ὁ δεύτερος ἀόριστος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ἔντος πρὸ τοῦ α ἔν τῃ μέσῃ παρακειμένη χαρακτηρίζεται, οἷον λέβια λέλοιπα καὶ λίπον, ἔσσω νένηγα ἔνυγον· κάλλιον οὖν ἴστί ἄσσωται αὐτὰ σεσημειωμένα, φησὶ δὲ τὸ πέπλυκα κέρριχα κέρριχα τέτακα, καὶ μὴ κινόμενα κατὰ κανόνα. Ἐλέγχονται γὰρ ὅτι ὠφείλον ἔχεν τὸ ἀμετάβολον ἐκ τῶν ποιητικῶν χρήσεων· ἐπίσπονται γὰρ ἐν ταῖς χρήσεσι κινεσθῆναι καὶ κρινεσθῆναι,

δικαυρίσθητε τύχιστα.

13. δεῖ σημειώσασθαι τὸ τέθικα καὶ λίλυκα, ὅτι ταῦτα, ἐν τῇ ἔσσω καὶ λύσω μέλλουσι φάσει μακρὸν ἔχοντα δίχρονον, ἐν τῇ παρακειμένῃ συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχουσι.

20. λέγει ὁ Φιλόπονος ὅτι ἐν μὲν τῇ παρακειμένῃ τὰ ἔχοντα ἄφωνον πρὸ ἀμετάβολου τῷ λόγῳ τῆς κοιτῆς ἦγον τῆς βραχείας παραλαμβάνονται καὶ διπλασιάζουσι τὸν παρακειμενον· ὡς δεδεικται ἐν τοῖς εἰς ὅς συγκριτικοῖς τὰ ἔχοντα ἄφωνον πρὸ ἀμετάβολου [ἴτι] οὐ παραλαμβάνονται τῷ λόγῳ τῆς βραχείας ἀλλὰ τῷ τῆς μακρᾶς. οἷον τί ἴστί τὸ λεγόμενον; κερῶν ἴστί, ὁ λίγων ὅτι τὰ εἰς ὅς ποιοῦντὰ συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικὰ, ἐν μὲν βραχεία λέγονται, τρέπουσι τὸ ὄ εἰς α ἔν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, οἷον σοφὸς σοφώτερος σοφώτατος, κικῶς κικώτερος κικώτατος, λόγιος λογιώτατος, τίμιος τιμιώτερος τιμιώτατος, ὄσιος ὄσιώτερος ὄσιώτατος, χωρὶς τοῦ κενός κενότερος καὶ κενός κενότερος· ταῦτα γὰρ βραχεία παραληγόμενα [οὔ] τρέπουσι τὸ ὄ εἰς α.

(καὶ ἀπολοχούνται τινες κατὰ αὐτῶν, λέγοντες, ὅτι μικροκαρμύληκτα ἦσαν τὰ πρωτότυπα), στενός καὶ κενός, διὰ τῆς εἰς διφθόγγου, εἰς οὐκ ἔοικε

κατὰ τὴν δὲ τρυφήναι τῶν ἔσπετο χειρὶ παραλή, καὶ ἀποβολῆ τοῦ εἰ γέγονε ἠκρότερος καὶ στενός ἰδίᾳ τοῦ εἰ βραχυκαρμύληκτα, καὶ ἔμενον τὰ συγκριτικὰ ὡς ἐπὶ βραχυκαρμύληκτων πρωτοτύπων διὰ τοῦ οὐ γρηγορήσασθαι εἰς δὲ μικρὰ παραλήγονται, φυλάττουσι τὸ οὐ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, ὡς ἀναγκαιότερος ἀναγκαιότερος ἀναγκαιότερος, φαιδρὸς φαιδρύτερος φαιδρῶτατος, ἀνθρακὸς ἀνθρακύτερος ἀνθρακῶτατος, ἔπιμος ἐπιμότερος ἐπιμῶτατος, ἐνδοξὸς ἐνδοξότερος ἐνδοξῶτατος, λεπτός λεπτότερος λεπτότατος, χορδὸς χορδύτερος χορδῶτατος. καὶ δὲ ἔχουσαν ἄριστον ὁμοίως πρὸ ἀμταβόλου, ὁμοίως τοῖς μικρὰ παραληγμένοις φυλάττουσι τὸ οὐ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς, ὡς λέγνος λέγνότερος λέγνῶτατος, ἄκρος ἀκρότερος ἀκρῶτατος, ἐρυθρός ἐρυθρότερος ἐρυθρῶτατος, ἄκρος ἀκρότερος ἀκρῶτατος. ἴστέον δὲ ὅτι αὐτὰ, φημι δὴ τὸ ἐρυθρότερος καὶ ἀκρῶτερος καὶ εὐτακός ἀκρῶτατος καὶ εὐτακότερος καὶ εὐτακῶτατος, ὡς κατὰ τὴν Εὐφροσύνην ἐν Ἐκιάβη (557 Hersann.)

καὶ δὲ θανούσης ἐπισημασμένη δὲ σε
παιδῶν γυναικῶν ἀνεπισημασμένη θ' ἔστω.

δὲ δὲ γινώσκων ὅτι ἐπὶ τῶν μικρὰ παραληγμένων εἰ ποιεῖται πόλλαις τρέπονται τὸ οὐ εἰς τι ὡς ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, ὡς οὐκ ἐπισημασμένος, φιλόξενος φιλοξενώτατος.

25. σημειώμεθα πᾶρα τί ποιητῆ τὸ

πᾶ μοι φέρνεται κέλευθον

καὶ τὸ φερέσθαι ἔπος παρὰ τὸ Πινδάρῳ, καὶ τὸ φερέσθαι τὸ παρὰ τὸ Ἀνακρέοντι.

1013, 13. λέγει ὁ Ἡρόδοτος ὅτι εὐφραίνεται χορῆσις τῆς διὰ τοῦ εἰ γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν ἢ

ἔμελλε δὲ πρόβετεε καὶ κελήνετα
ἀντὶ τοῦ κελήνετα.

1015, 7. τὸ φερεῖν οἱ Ἴωνες λέγουσιν ἦδεα κατὰ διστάσιον, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

ἦδεα μᾶλλον ἔγχε.

ἤδη ἔγω, ὡς παρ' Εὐρυκίδου ἐν Ἰσπολύτῃ

τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε θυελλία.

τὸ ἤδη ἔγω τῆς παλαιᾶ Ἀσθίδος ἐστίν, τὸ δὲ ἤδη ἐκείνος τῆς νέας Ἀσθίδος ἐστίν, ὥστε οὐδὲ ἔστι κατὰ τὴν αὐτὴν διὰλεκτον τὸ ἤδη ἔγω καὶ ἤδη ἐκείνος. ἐπιπέδη δὲ εὐρίσκομεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρῆσασθαι τοῦ τρίτου προσώπου, λέγειν δὲ ἤδη ἐκείνος, οἷον

ὅς ἤδη τὰ ἔ' ἰόντα ἢ ἔ' ἰσομένα πρό τ' ἰόντα

καὶ πάλιν

νήπιος οὐδὲ τὰ ἤδη ἔ' ἔα Ζεῦς·

ἄνθρωπος δὲ τοῦ ποιητῆ τῆς παλαιᾶς Ἀσθίδος λέγομεν ὅτι Ἀριστοτέλειον ἐστίν τὸ ἀμάρτημα. γὰρ Ἀριστοτέλειος εἰδὼς τοῦτο τὸ ἰδίωμα τῆς νέας Ἀσθίδος ὑπέκρινε, λέγων δὲ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ἄφειλεν ἑαῖαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ ὄντι τῆς παλαιᾶς Ἀσθίδος.

1017, 8. λέγει δὲ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἰσρος ὅτι ἐφ' ἃν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἔ' ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τῷ ὕ. οἷον ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ πταίω καὶ παῖω οὐκ ἀποβάλλουσι οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἔ' κατὰ τὸν ἐνεστώτα. (οὐδὲ γὰρ λέγουσι παλαιοῦ καὶ παῖω καὶ πταῖω)· τούτου χάριν ὁ μέλλων οὐ πλεονάζει τῷ ὕ· παλαιῶν γὰρ καὶ πταῖων καὶ παῖων· ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἰσρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τί γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ἔ' κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ἃν τὸ ἔ' εἰς ὕ τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαῖω κλαίωμαι, κλαῖω, καὶ κούωμαι· κούω; οὐδὲ γὰρ δύναμεθα λέγειν ὅτι κλαῖω ἐστὶν ἐνεστώτης καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκλεόνουσι τὸ ὕ· τότε μὴ πλεονάζει τὸ ὕ ἐν τῷ μέλλοντι, ἡνίκα βραχειῖα ἐστὶν ἡ ἀλλαγή, οἷον βένω βένωμαι, πένω πένωμαι, χένω χένωμαι. τὸ δὲ αὐ τοῦ παλαιοῦ καὶ καινοῦ ἐκτεταμένον ἐστίν. καὶ δήλον ὅτι οὐ δύναται πλεονεῖναι τῷ ὕ ὁ μέλλων, ἀλλ' ὡς εἴρηται, τροπὴ ἐγένετο τοῦ ἔ' εἰς ὁ ὕ. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσι οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ ἔ' τῆς αὐτῆς διφθόγγου ἐφ' ἃν τρέπεται τὸ ἔ' εἰς τὸ ὕ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἢ καὶ μὴ εὐρεθῆ διὰφορος διφθόγγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· ἡμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐνεστώτης διὰ τῆς αὐ διφθόγγου, τοῦ μέλλοντος ὅντος διὰ τῆς αὐ διφθόγγου. ὅπερ ἐστὶν ἀτόπον· οὐδέποτε γὰρ διὰφορος διφθόγγος ὑφίσταται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄξιόν ἐστι ζητήσαι διὰ τί τὰ δι' ἐνός ἢ ἐκπεριόμενα περιτο-
 συλλάβους ἔχουσι τοὺς μέλλοντας, οἷον θέλω θελήσω, μέλω μελήσω
 (τὸ ἐν φροντίδι εἶμι), ὀφείλω ὀφειλήσω· ἐμείθομεν γὰρ ὅτι ἀπὸ
 βαρυτόνων θεμάτων δυνάμενων ὁ μέλλων ἰσοσύλλαβει τῷ ἐνεστώτι,
 οἷον τύπτω τύψω, λέγω λέξω· καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην
 τὴν αἰτίαν, ὅτι πολλὰ εἰσὶ ῥήματα καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ
 ὑπὸ περισπωμένων ποιοῦντα τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω τύψω καὶ
 τυπτῶ τυπτήσω

(οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε,
 Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ), εἶδω εἶσω, ἔξ οὐ καὶ τὸ
 εἶσομαι αἶ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης
 καὶ εἰδῶ εἰδήσω, ἔξ οὐ τὸ
 εἰδῆς δὲ καὶ αὐτός,

ῥίπτω ῥήριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥήριπτουν, ὡς περὶ παρὰ τῇ ποιητῇ
 ἀνεῤῥήριπτον· κύνε κύνον καὶ κυνῶ κύνουν,

ἢ δ' ἐκύνει φίλον υἱόν·

γράφω γράψω καὶ γραφῶ γραφήσω, ἔξ οὐ ὁ γεγράφηκα πάρα κελ-
 μενος· οὕτως οὖν καὶ τὰ ἔχοντα ἐν ἰ ἕως μὲν τοῦ παρατακικοῦ
 ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον θέλω θελήσω τε-
 θέληκα ἐθέλησα, μέλω μελήσω μεμύληκα ἐμύλησα, ὀφείλω ὀφειλήσω
 ὀφείληκα ὀφειλήσω, ὡς περὶ τοῦ τήσῃ νεώτερα ἐνόησα· ταῦτα μὲν
 ὁ Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνατρέπει αὐτὰ λέγων ὅτι κακῶς
 λέγει· τὰ γὰρ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένων
 ποιούμενα τὴν κλίσιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμέ-
 νων καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον τίπτω
 τύψω τυπτῶ τυπτήσω, ῥίπτω ῥήριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥήριπτουν· τὰ
 δὲ ἔχοντά ἐν ἰ οὐ ποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὡς ἀπὸ
 βαρυτόνων θεμάτων ποιοῦνται τὴν κλίσιν οὐδέποτε ὡς ἀπὸ
 περισπωμένων· κρείττον οὖν ἐστὶν εἰπεῖν, φησί, τὴν ἀπολογία
 ταύτην· ἐν τοῖς ῥήμασι τὸ σ καὶ τὸ ἰ παρῆκασι διπλασιάζεσθαι,
 οἷον πλήσω, τινάσω, πάλλω, τίλλω· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα δύο σσ
 ἢ δύο ἰἰ χαίρουσι τῇ βαρεῖα τύποι, οἷον νύσω, πλῆσω, τινάσω,
 ἐρύσω, τίλλω, ποικίλλω, στέλλω, σφάλλω, χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσιν
 ὀνόματα προὔποκαίμενα· ἐκίνα γὰρ περισπῶνται, οἷον ἀνέκλος
 κενκῶ, ἔμιλλα ἐμιλλῶ, ἔξ οὐ τὸ ἀμιλλῶμαι, λίσσα λισσῶ· τὸ
 γὰρ νύσω οἷον ἀπὸ τοῦ νύσσα ἐστίν, ἐπεὶ εἶχε περισπῶσθαι, ἀλλὰ
 τοῦναντίον· νύσσα γὰρ λέγεται ὁ κεννὸς παρὰ τὸ νύσσωσθαι τοῦς·
 τὰ δὲ εἰς ἐσ σ ἢ ἐν ἰ χαίρουσι τῇ περισπωμένῃ τύποι, οἷον φίλλω.

ἦδη ἐγώ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ

τὸ δ' ἴσθρον ἦθ' ἐπὶ τὸσον τι θυελλία.

τὸ ἦδη ἐγώ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐστίν, τὸ δὲ ἦδη ἐκείνος τῆς
νεῆας Ἀτθίδος ἐστίν, ὥστε οὐ οὐκ ἴσται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον
τὸ ἦδη ἐγώ καὶ ἦδη ἐκεῖνος. ἐπισηθὴ δὲ εὐρίσσομεν παρὰ τῷ ποιητῇ
χρησθεὶς τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὲ ἦδη ἐκεῖνος, οἷον

ὅς ἦδη τὰ ε' ἴοντα εἰς ἴσομενα παρὰ ε' ἴοντα
καὶ πάλιν

νήπιός οὐδὲ τὰ ἦδη ἱ. ἔμ Ζεῦσ'.

ἔντος δὲ τοῦ ποιητῶ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος λέγομεν ὅτι Ἀριστοτέ-
λειός ἐστι τὸ ἀμφότερα. ἰ γὰρ Ἀριστοτέλειος εἰδὼς τοῦτο τὸ
ἴδιωμα τῆς νεῆας Ἀτθίδος ὑπαρχον, λέγω δὲ τὸ τρίτον πρόσωπον,
οὐκ ἄρα εἰλεν ἴσται αὐτὸ καὶ τῷ ποιητῇ ὅτι τῆς παλαιᾶς
Ἀτθίδος.

1017, 8. λέγει ὁ Φιλόπορος κτλ ὁ Ἦρος ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι
τὸ ε' ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονά-
ζει τῷ ὕ. οἷον ἐπὶ τοῦ καλῶ καὶ τοῦ πταῖα καὶ παῖα. οὐκ
ἀποβάλλουσι οὐκ Ἀθηναῖοι τὸ ε' κατὰ τὸν ἐνεστώτα. (οὐδὲ γὰρ
λέγουσι παλῶ καὶ πῶ καὶ πτω)· τούτου χάριν ὁ μέλλων οὐ
πλεονάζει τῷ ὕ· παλῶ γὰρ καὶ πταῖα καὶ παῖα. ταῦτα μὲν
ὁ Φιλόπορος καὶ ὁ Ἦρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σίγγμος ἐκ τοῦ
ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τί γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀπο-
βάλλουσι τὸ ε' κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ ε' εἰς ὕ τρέπεται
κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαῖα κλαῖωσιν, κλάω, καὶ κούσιν· κῶσιν;
οὐδὲ γὰρ δύναμεθα λέγειν ὅτι κλάω ἐστὶν ἐνεστώσ, καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι ἐπλεονάσει τὸ ὕ· τότε μὲν πλεονάζει τὸ ὕ ἐν τῷ μέ-
λλοντι, ἤντινα βραχεῖά ἐστιν ἡ σλλαβή, οἷον ἴσται ἴσταισιν, πνέω
πνεύσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ αὐ τοῦ κλαῖω καὶ κῶσιν ἐκτεταμένον ἐστίν.
καὶ ὄφρα ὅτι οὐ δύναται πλεονᾶσαι τῷ ὕ ὁ μέλλων, ἀλλ' ὡς
εἴρηται, τροπὴ ἐγένετο τοῦ ε' εἰς ὕ. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι
διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσι οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ ε' τῆς
αἰ διφθόγγου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ ε' εἰς τὸ ὕ κατὰ τὸν μέλλοντα,
ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος διφθόγγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι· ἡμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐνεστώσ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, τοῦ
μέλλοντος ἔντος διὰ τῆς αὐ διφθόγγου. ὅπερ ἐστὶν ἀπόρον· οὐ-
δέποτε γὰρ διάφορος διφθόγγος ὑρίσκειται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ
ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐ λέγει τὸ προστακτικὸν τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου, δημοφώνως τῷ τριῶν προσώπων τῶν ἐνικῶν τοῦ ὀριστικοῦ· τότε γάρ, φησί, εἰς θεῖ ἐστὶ τὸ προστακτικόν, ἤλικα οὐ μόνον εἰς σ̄ ὀξύτονος ἢ μετοχῇ ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ σ̄ κλινομένη. — ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος. ἢ δὲ χρήσις διαφορεῖται· καὶ εἰς θεῖ γὰρ εὐφρασκαι καὶ εἰς ε̄, οἷον κέλυθε γῦν Εὐμαιε καὶ ἄνωχθε καὶ δέιδιθε καὶ εὐρηκε σύ. καὶ λέγει Ἡρωδιανὸς ὅτι ταῦτα τὰ εἰς ε̄ προστακτικὰ οὐκ εἰσι παρακειμένου ἀλλ' ἐνεστώτος, τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνεστώτα μετενεχθέντος, οἷον ἀπὸ τοῦ εὐρηκα γίνεται ὁ ἐνεστώς εὐρήκα καὶ ἐκ τούτου ἡ παρατατικὸς εὐρηκον εὐρηκας εὐρηκε, καὶ λοιπὸν τὸ προστακτικὸν εὐρηκε σύ.

1028, 12. ἀποροῦσθε τινες λέγοντες, εἰ τὸ προστακτικὸν τοῦ πρώτου ἄοριστου καὶ μέλλοντος εἰς σ̄ εἰσὶν, οἷον τύπον, γράψον, πῶς ἔ ποιητής εἰς ε̄ εἶπε τὸ οἶσε προστακτικόν, καὶ οὐκ εἰς σ̄, οἷον οἶσε θεῖων γρηῦ

ἀντὶ τοῦ κόμισον θεῖον, ὃ ἐστὶ θεῖοφιον. καὶ ἐπιλύεται ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης λέγων ὅτι, ἐπειδὴ τούτου ὁ ἄοριστος οὐκ εὐρηται ἐν χρήσει ἀλλὰ μόνος ὁ μέλλων (οἷον γὰρ φαμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ οἶω ἐνεστώτος, οὐ μὴν ὡς ἀπὸ τῶν ὀριστικοῦ ἄοριστου), τοῦτου χάριν τοῦ ὀριστικοῦ ἄοριστου μὴ εὐρισκομένου ἐν χρήσει, ἐξ οὗ ἄφειλε κανονισθῆναι τὸ προστακτικόν, ὡς ἔτιχε καὶ οὐ κατὰ ἀκολουθίαν προηρέθη. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὐ δοξάζει τὸ οἶσε προστακτικόν ἄοριστου καὶ μέλλοντος ἀλλὰ ἐνεστώτος καὶ παρατατικού. λέγει γάρ ὅτι ὁ οἶσω μέλλων μετέγεται κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν εἰς ἐνεστώτα καὶ κλίνεται λοιπὸν εἰς παρατατικόν, οἷον οἶσον οἶσας οἶσά, καὶ λοιπὸν ἐστὶ τὸ προστακτικόν οἶσε σύ.

1029, 28. φασὶ τινες ὡς οὐκ ἄφειλε τρεπίηται τὸ ε̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῷ τύφθητι· οὐ γὰρ πάντα τρέπεται, ὅσα ἀλλεπαλληλία τῶν δασῶν ἐστίν. ἰδοὺ γὰρ ἐστίν

ἀπέφθηθον ἰσθλοὶ ἑταῖροι,

καὶ ὁμοῦ οὐκ ἐτρέπη τὸ ε̄ εἰς τ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασῶν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι, ὡς περ κακὸν ἐστίν ἡ κλοπὴ καὶ ὅμως οἱ μὲν φεύγουσιν αὐτήν, οἱ δὲ οὐ, οὕτω κακόφωνον μὲν ποιεῖ τὴν λέξιν ἢ ἀλλεπαλληλίαν τῶν δασῶν, καὶ ὁμοῦ τισὶ μὲν φεύγοντα αὐτὴν τρέπουσι τὸ ε̄ εἰς τὸ ε̄, τινὰ δὲ μὴ φεύγοντα αὐτὴν οὐ τρέπουσι τὸ ε̄ εἰς τὸ ε̄, ὡς τὸ ἀπόφθηθον.

1032, 5. ὁ λέγων γράψαιμις εἴχεται ἕνα εἰς πῆρας κλθγ τοῦ γρά-

φαι, καὶ ὁ λέγων ποιήσεως εὐχεται ἕνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιή-
σαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τινὶ ζήσεως, ἐπειδὴ εὐρίσκει εὐχόμενος
ἕνα εἰς τὸ πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς ἤγουν ἕνα ἀποθάῃ, καὶ λοιπὸν
εὐρίσκει καταρώμενος αὐτῷ. Cf. Apollon. de Syntaxi p. 252, 15.

1033, 29. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῆς αἰετάρτης συζυγίας τῶν
εἰς $\bar{\mu}$ ταῦτα γὰρ οὐ παραλήγουσι διφθόγγῳ· ζευγνύην γὰρ καὶ
ὀμνύην χωρὶς τοῦ $\bar{\epsilon}$. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τῆς ἀπο-
λογίαν, ὅτι τὸ ζευγνύην καὶ τὸ πηγνύην καὶ τὸ ὀμνύην προσθέσει
τοῦ $\bar{\mu}$ παθητικὸς γίνεται, οἷον ζευγνύμην, πηγνύμην, ὀμνύμην.
εἰ εἶχον οὖν τὸ $\bar{\epsilon}$ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἡμελλοῦν ἀποβάλλειν
αὐτὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐπειδὴ μετὰ τὴν $\bar{\upsilon}$ δίφθογγον σύμφω-
νον οὐχ εὐρίσκειται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μῦτα, νιός. ὁ οὖν
εἶχον ἀποβάλλειν ἐν τοῖς παθητικοῖς, προαπίβυλον ἐν τοῖς ἐνε-
ργητικοῖς.

1040, 5. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι Ἴωνες τὸ τετυρῆν καὶ τὰ ὁμόσια
λέγουσι διὰ τῆς $\bar{\omega}$ διφθόγγου καὶ οὐ διὰ τῆς $\bar{\upsilon}$.

1041, 3. ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἐν ταῖς μετοχαῖς ὁ μὲν ἐν-
εστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς συνεζευγμένοι εἰσὶ, καὶ ὁ παρακείμενος
καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὁμοίως, ὁ δὲ ἀόριστος ἰδίᾳ ἔστιν. καὶ λέ-
γει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι συγγένειαν ἔχουσιν
αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφατα· ὥσπερ γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα,
οὐκ ἔχουσιν οὔτε πρόσωπα οὔτε θῆλημα ψυχῆς ἄλλως τε δὲ, ὥσπερ
ἢ μετοχῇ πτωτική ἐστιν, οὕτως καὶ τὰ ἀπορέμφατα δυνάμει πτω-
τικά εἰσιν· λέγομεν γὰρ τὸ περιπατεῖν ὠφελιμὸν ἐστὶ, τοῦ περιπα-
τεῖν ὠφελίμου ὄντος, τῷ περιπατεῖν ὠφελίμῳ ὄντι. ἐπειδὴ οὖν
συγγένειαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφατα, εὐκότως τὴν
τάξιν τῶν ἀπαρεμφάτων φυλάττουσι κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ὥσπερ
ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις συνεζευγμένοι εἰσὶν ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρα-
τατικὸς καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ὁ δὲ ἀόριστος
καὶ ὁ μέλλων διακεχωρισμένοι εἰσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν ταῖς
μετοχαῖς.

1046, 12. ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τὸ ἐδίδων ἢ παράδοσις ἐστὶ
τῆς οὐ διφθόγγου οἶδεν, οἷον ἐδίδουν, ὡς ἀπὸ τοῦ διδῶ διδάει,
ὥσπερ χρυσῷ χρυσοῖς· τὸ δὲ ἐτίθην καὶ ἦν διὰ τῆς $\bar{\omega}$ διφθόγγου,
οἷον ἐτίθειν καὶ ἔειν, ἐξ οὗ τὸ ἐτίθει καὶ εἶ, ὡς παρὰ τῆ
ποιήτῃ

ἐλλὰ κακῶς ἄφτι.

26. παραφυλαττόμεθα τὸ ἦν τρεῖς κεφαλαί, ἔσ' ἀντὶ τοῦ ἦσαν. ἔστι γὰρ ἡμεῖς ἥτε ἦσαν, καὶ γίνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἦν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἰδοὺ ἐλλείπει μὴ συλλαβῇ τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ, καὶ οὐ γέγονε πρὸς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς. ἔστι γὰρ εἰς ἔντος ἡ μετοχή, καὶ ὀφείλει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γενέσθαι ἐν διὰ τοῦ ἔ· ἀλλ' ἐπειδὴ μονοσύλλαβός ἐστιν ἡ λέξις καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει ἀρχουσαν καὶ λήγουσαν καὶ παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης ἐφυλάχθη τὸ ἦ καὶ οὐκ ἐγένετο τῷ λόγῳ τῆς παραλήγουσης διὰ τοῦ ἔ. ἔστι καὶ ἄλλως τοιαύτη ἀπολογία, ἦν λέγει ὁ Ἡρωδιανός· ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μενοβίβλω, ὅτι ἦν εὐρίσκεται πρώτου πρόσωπου ἑνικοῦ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ

δικαίος ὦν ἀνήρ

κακῶς ἔπραττον καὶ κέρης ἦν

ἀντὶ τοῦ ἠπύρχον. εὐρίσκεται καὶ τρίτου πρόσωπου ἑνικοῦ, ἦν ἐκείνος. εὐρέθη δὲ καὶ πρώτου πρόσωπου πληθυντικοῦ, οἷον ἦν ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ἦμεν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐτήλας πρὸς τὸ ἰδίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐγένετο καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τοῦ ἦ,

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί

ἀντὶ τοῦ ἦσαν, ἵνα ὡσπερ ἐν τοῖς ἑνικοῖς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνῶσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνῶσιν. πάλιν δὲ ἐκ τοῦ ἑνωτικοῦ εὐρίσκομεν παραχημένων κινῶν τρίτα πρόσωπα πληθυντικὰ ἰσοσυλλαβούτα τοῖς ἰδίῳις πρώτοις πληθυντικοῖς, τῆς μετοχῆς αὐτῶν. μὴ οὐσης εἰς ἑ μετ' ὀξείας τάσεως, οἷον ἔστιν ὁ πληθυντικὸς πληροῦντος ἡ μετοχή, καὶ δεῖον ἐστὶν εἰπεῖν τὰ πληθυντικὰ ἐπληροῦμεν ἐπληροῦτε καὶ τὸ τρίτον ἐπλήρουν, ἐνδεόν μίαν συλλαβὴν τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ καὶ λήγον εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς· καὶ ὁμοῦς εὐρηται παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἐκάβῃ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ προσώπῳ πληθυντικῷ, οἷον ἐπληροῦσαν, ἴσθα φησὶν

οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυρῶν

πορμούς φέροντες πενίτους.

καὶ πάλιν ἔστιν ὁ σχῆλον τοῦ σχῆλοντος ἡ μετοχή, καὶ πάλιν δεῖον ἐστὶν εἶναι τὰ πληθυντικὰ ἐπαρῶμεν ἐπαρῶτε ἐπαρῶν, καὶ ὁμοῦς εὐρηται παρὰ Λυκόφρονι τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν

ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ πληθυντικῷ, ἐσχάζουσαν, ἐνθα φησὶν
ἀπὸ γῆς ἐσχάζουσαν

ἑοῖ τοῦ ἀπίφλου. ταῦτα Καλχηθονέων ἰδιώματά εἰσιν.

1047, 13. οὐδέποτε μέσος παρακειμένος δισύλλαβος εἰρήσεται
ἐν χρήσει χωρὶς τοῦ οἶδα καὶ τοῦ ἦκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοιω,

εἰκας μὲν ὠραῖω λίγω

ἀντὶ τοῦ ὠμοίωσαι, καὶ χωρὶς τοῦ ἦκα, ὃ σημαίνει τὸ πορείομαι,
ὃ κατὰ διάλυσιν γίνεται ἦια, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἦια πολλὰ θεοὺς γουνούμενος

ἀντὶ τοῦ ἰπόρουοιμην· ἐξ οὗ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἦτιν διὰ τοῦ ἦ καὶ
ἰ κατὰ τὴν ἀρχουσαν, καὶ ἐν συνθέσει πυρήειν καὶ ἐξήειν, ὡς
παρὰ Μενάνδρῳ

ἄπῃειν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

τοῦτου οὖν χάριν ἐν τοῖς εἰς μὲ οὐκ ἔστι μέσος παρακειμένος.

Ζητοῦσι δέ τινες καὶ περὶ τοῦ οἶδα πόθεν γέγονε. καὶ ἔστιν
εἰπεῖν εἶδω ὃ ἐνεστώς. τοῦτου ὁ μέσος παρακειμένος ὤφειλεν εἶναι
τῆς εἰ διφθόγγου φυλαττομένης κατὰ τὴν ἀρχουσαν ὡς περὶ ἐπὶ τοῦ
εἰκονίζω εἰκονίκα, εἰκάζω εἰκάκα. ἀλλ' ἐτραπή τὸ εἰ εἰς τὸ ὀ Αλο-
λικῶς καὶ γέγονεν οἶδα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὡς περὶ ὄσειρος ὄνομος.
καὶ λεγούσι τινες διὰ τὴ γὰρ μὴ λέγομεν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης,
ἐτραπή τὸ εἰ εἰς τὸ ὀ ἐν τῷ οἶδα μέσῳ παρακειμένῳ, οἷον λίγω
λέξω λέλοχα, κείρω κείρω κέκορα, κείθω κείθω πέποιθα —; ἔστιν
οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐ δύναμεθα λέγειν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης ἐτραπή
τὸ εἰ εἰς τὸ ὠ ἐν τῷ οἶδα, ἐπεὶ τὰ λόγῳ παραληγοῦσης τρέποντα
τὸ εἰ εἰς τὸ ὠ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ φυλάττουσιν αὐτὸ καὶ ἐν τῷ
ὑπερσυντελικῷ καὶ ἐν τῇ μετοχῇ, οἷον κείθω πέποιθα ἐπεκοίθειν
πεποίθως —. ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐν τῇ ὑπερσυντελικῇ ἐφυλάχθη οὔτε
ἐν τῇ μετοχῇ· εἰδὼς γὰρ ἔστιν ἡ μετοχή διὰ τῆς εἰ διφθόγγου,
καὶ εἶδεν ὁ ὑπερσυντελικὸς καὶ κατ' ἑκτασίην Ἀττικῆν τοῦ εἰ εἰς ἡ
ἦδειν διὰ τοῦ ἡ καὶ ἰ, ὡς περὶ εἰκάζω ἡκάζον —. ἀλλ' ὡς εἰρηται,
κρίτερον λέγειν ὅτι ψευδαιολικῶς ἐτραπή τὸ εἰ εἰς τὸ ὀ. ὅτι γὰρ
Αιολικὸς ἔστιν τοῦ οἶδα, δῆλον, εἶγε ἐν τῷ σύνοιδα ἀνεβέβησε
τὸν τόνον· οἱ γὰρ Αιολεῖς ἀναβιβαστικοὶ τῶν τόνων εἰσίν. — εἰ
μὴ γὰρ Αιολικῶς, οὐκ ἀνεβέβησε τὸν τόνον ἐν συνθέσει· κατὰ
γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι καὶ παρακειμένος ἀριστικὸς ἀπὸ φωνηέντος
ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φώσεως μακρῶς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει ἐν

τῇ συνθέσει, χωρὶς τοῦ ὑπόκειν, οἷον ε. παρὰ τῆ ποιητῆ ἐν Ὀδυσσεύῃ

τῷ δ' ἔδρης ἐπιάντι πατήρ ὑπόκειεν Ὀδυσσεύ.
καὶ τοῦ εἶκον ὑπόεικον,

τῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.

ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, εἶχον κατέχοι, εἰ-
πον προσείπον, ἦλθον συνῆλθον, εὔρον ἐφεύρον, ἦσα συνῆψα, εἰ-
δον συνείδον, ἴγμαι ἀφίγμαι, εἶκον ὑπέικον, εἶξεν ὑπέϊξεν. οὐ-
τως οὖν καὶ οἶδα συναῖδα ὠφείλεν εἶναι, ἀλλ' ὡς εἴρηται Αἰολι-
κῶς ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ γέγονε σύνοιδα προπαροξυτόνως.
πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ὀριστικός” διὰ τὸ εἶπε ἔξαιρε, εὔρε
ἔφευρε· ταῦτα γὰρ ἀνεβίβασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ εἶσιν ὀρι-
στικῶ ἀλλὰ προστακτικῶ. πρόκειται δὲ „ἀπὸ φωνήεντος ἀρχό-
μενος” διὰ τὸ κεῖτο κατέκειτο, χεῖδεν ἐπέχευεν· ταῦτα γὰρ ἀνεβί-
βασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἀρχονται ὑπὸ φωνήεντος ἀλλ' ἀπὸ
συμφώνου. „ἀπὸ φύσει” δὲ „μικρῶς” πρόκειται διὰ τὸ ἔ-
φιξε,

Νεστωρ αὖθις ἔφιξε·

τοῦτο δὲ τὸ ἔφιξε κοινῶς μὲν φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ε, ἐξ οὗ τὸ
ἔφιξε προπερισπωμένως, Ἰωνικῶς δὲ ἡ ποιητικῶς συστέλλει αὐτὸ,
τουτέστι θετέδ μακρὸν αὐτὸ ἔχει, ἐξ οὗ τὸ ἔφιξε προπαροξυτόνως.
„πιρωχημένος” δὲ πρόκειται διὰ τὸ ἦται τὸ σημαῖνον τὸ κάθη-
ται· τοῦτο γὰρ καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται καὶ ἀπὸ φύσει μα-
κρῶς, καὶ ἄμως ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἔστι παραρρημένου
χρόνου ἀλλ' ἰνεστώτος. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις· ἰστέον δὲ ὅτι φαί-
νεται ὁ Ἡρωδιανὸς — *) οὐκ ἔστιν ἡ οἰ δάφθογος Αἰολικῆ,
ἀλλὰ ψευδαιολικὸν ἔστι τὸ σύνοιδα. τούτων οὕτως ἐχόντων δὲ
γινώσκειν ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ οἶδα κατὰ ἀναλογίαν,
φημί δὴ τὸ οἶδας, κεκώλυται, ἐντ' αὐτοῦ δὲ τὸ οἶσθα κέχρηται·
οὐ γάρ πω σάφα οἶος κός Ατρείδαο οἶσθα·
οἶσθα καὶ ἄλλων μύθων ἀμείνονα τοῖδε νοῆσαι·

εὔρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ, οἶσθας, ὡς παρὰ Κράτινον ἐν Μελ-
θακοῖς.

*) Omitto quae apposui Apollon. Dysc. de construct. orat.
p. 330. Ubi dele, quod per incuriam irrepsit, ε.

1053, 14. τὰ προτακτικὰ τῶν εἰς $\bar{\mu}$ τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατακτικοῦ διχῶς κλονίζονται. κλονίζονται γὰρ ἐκ τοῦ παρατακτικοῦ τῆ κοινῶ λ/ψ , τουτέστιν ὡςπερ τὰ εἰς $\bar{\omega}$, τοῦ τρίτου προσώπου τῆ ἐν ἀρχαῖς κλιτικῆν ἔκτασιν ἀποβάλλοντα, ὡς ἐτίθει - τίθει σύ, ἔσθη - ἔσθη σύ, ἐπέμνη - πέμνη σύ· γίνονται δὲ καὶ τῶ λόγῳ τῆς μετοχῆς εἰς θι.

1058, 19. τὰ εἰς $\bar{\mu}$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα τῶν ὑποτακτικῶν παθητικῶν προπερισπῶνται, ὡς ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν διδῶμαι, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῆ τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει. ἐὰν γὰρ μὴ εὐρεθῆ τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει, τότε τὸ παθητικὸν προπαροξύνεται, ὡς ἐὰν δύνωμαι, ἐὰν κρέμωμαι· οὐκ ἔστι γὰρ τὸ δύνημι καὶ τὸ κρέμημι ἐν χρήσει.

I N D I C E S.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for transparency and accountability, particularly in the context of public administration and government operations. This section outlines the various methods and systems used to collect, store, and analyze data, ensuring that information is readily accessible and reliable.

2. The second part of the document focuses on the challenges and solutions associated with data management. It identifies common issues such as data fragmentation, inconsistent formats, and limited interoperability between different systems. The text provides a comprehensive overview of best practices for addressing these challenges, including the implementation of standardized protocols and the use of advanced data integration technologies.

3. The third part of the document explores the role of data in decision-making and strategic planning. It highlights how data-driven insights can inform policy development, resource allocation, and performance evaluation. This section includes several case studies and examples that demonstrate the practical application of data analysis in various organizational contexts, illustrating the significant impact of informed decision-making.

4. The fourth part of the document addresses the legal and ethical considerations surrounding data collection and use. It discusses the importance of obtaining informed consent, ensuring data privacy, and complying with relevant regulations and standards. This section provides a detailed overview of the legal framework governing data protection and offers guidance on how to implement robust ethical safeguards to protect individual rights and maintain public trust.

5. The fifth and final part of the document discusses the future of data management and the emerging trends in the field. It explores the potential of artificial intelligence, machine learning, and big data analytics to revolutionize data processing and analysis. This section also addresses the ongoing challenges of data security, privacy, and the need for continuous education and skill development in the data-driven era.

1.

ā quid significet 808, 9. 809, 4.
cur prima sit littera 1176.

ā Ion. mutatum in ᾱ 494, 14.
500, 16. 545, 6.

ā i. q. ἄβαλε 522, 18. 567, 31.

ā i. q. ὡς 558, 26. 566, 18. 568, 1.

ἀάσαι 321, 5.

ἀάσθαι 321, 3.

ἀάκτον 321, 1 et 4.

ἀασάμην 321, 8.

ἄατος 321, 9.

ἄακτός 323, 3.

ἄακήμων 323, 5.

ἄακηρούς 323, 4.

ἄακησαι 323, 6.

ἄακητόν 323, 7.

ἄακίον 323, 8.

ἄακτιόν 323, 10.

ἄαλέ 321, 10. 522, 15. 568, 9.
946, 9.

ἄαλεν 321, 11.

ἄαξ 17, 18.

ἄαπτος 321, 12.

ἄαρις 323, 1.

ἄασιάνιστος 321, 14.

ἄασιονιστός 321, 17.

ἄατον 321, 13.

ἄατος ὁδός 22, 26. 323, 12.

ἄαδελυκτα 321, 19.

ἄβέβηλι 323, 13. 223, 24.

ἄβέβηλος 321, 23. 323, 13.

ἄβέλτεριά 321, 4.

ἄβέλτεροκόκκωξ 27, 24.

ἄβέλτερος 198, 22. 321, 25.

ἄβιοι 199, 26.

ἄβιος 323, 17.

ἄβλωτον 323, 24.

ἄβλαβί Choerob. cod. Barocc. 50.

ἄβλεπτήματι 321, 26.

ἄβλιχηρήν 322, 1.

ἄβολήσας 322, 8.

ἄβοληγύς 322, 9.

Ἀβόλλας Ἀβόλλα ὄνομα ποταμοῦ.

Choerobosc. in Theodos. f. 45.

ἄβολον ἔπιον 83, 22.

ἄβολον κτήρης 20, 20.

ἄβολος 322, 2.

ἄβόλος 322, 7.

ἄβου 322, 10.

ἄβουλείν 322, 6.

ἄβούλητα 209, 7.

ἄβούλητον κακόν 322, 3. 323, 25.

ἄβούλια 322, 4.

ἄβουλος στάσις 18, 3.

ἄβούλας 322, 5.

ἄβρα 209, 8. 322, 12.

ἄβρα βαιῶν 322, 11.

ἄβραι 322, 13.

- ἄβραμιαῖος 322, 16.
 ἄβροδιαιτή 322, 17.
 ἄβροδίκαιος 322, 18.
 Ἀβροκόμης 322, 22.
 ἄβρον 4, 3.
 ἄβρος 322, 20.
 ἄβρος λειμών 322, 19.
 ἄβροσύνη 322, 21.
 ἄβροσῆμων 322, 23.
 ἄβρότητι 322, 24.
 ἄβροτον 322, 25.
 ἄβρότων 204, 23.
 ἄβροχίων 322, 26.
 ἄβρουνα 224, 19.
 ἄβρύνεται 209, 9. 322, 27.
 ἄβρωτος 322, 2.
 ἄβυδοπόμης 215, 6. 322, 31.
 Ἀβυθος 215, 5. 322, 30.
 ἄβυκτον 323, 10.
 ἄβύρβηλον 322, 28.
 ἄβυρτάκη 323, 26.
 ἄγάζεις 336, 6.
 ἄγάζω 121, 30.
 ἄγαθά 324, 3.
 ἄγαθάγγελος Theognostus f. 59.
 Ἀγάθαρχος 324, 1.
 ἄγαθῇ τύχῃ 209, 11.
 ἄγαθικά 324, 7.
 ἄγαθοεργοί 209, 4. 333, 30.
 ἄγαθοί 209, 12.
 ἄγαθὸν δαίμονα 327, 6.
 ἄγαθὸν ἔτι τοῦτ' ἀπολείπεται, εἰ
 καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 ἄγαθὸς φυγεῖν 334, 3.
 ἄγαθοῦ δαίμονος πόμα 209, 14.
 ἄγαθοῦ πόματος 334, 4.
 ἄγαθουργίαν 78, 14.
 ἄγαθὸν ἄγαθίδες 9, 31.
 ἄγαθῶν πάντων ἐπιπένηται ἡ τρά-
 κεια 13, 24.
 ἄγαθῶς 327, 22.
 ἄγαί 336, 10.
 ἄγαιον 334, 7.
 ἄγακλές 209, 17.
 ἄγαλακτία vel ἄγαλαξία 336, 26.
 ἄγάλλει 324, 8.
 ἄγάλλεται 209, 18.
 ἄγάλλιος 334, 17.
 ἄγάλλων 324, 9.
 ἄγαλμα 82, 9. 324, 4. 334, 18.
 ἄγαλμα Ἐκάτης 336, 31.
 ἄγάλματα Ἐκάτης 327, 13.
 ἄγαλματοουργία 335, 3.
 ἄγαλματοποιία 335, 3.
 ἄγαλματοποιός 335, 4.
 ἄγαλματοφορούμενος 324, 10.
 ἄγαλμός 334, 16.
 ἄγαμαι 209, 20.
 ἄγάμετος 336, 7.
 ἄγαμος βίος 344, 31.
 ἄγαν 209, 22. 1095.
 ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε 334, 32.
 ἄγαν τείνειν 336, 1.
 ἄγανάκτησις 334, 30.
 ἄγανακτητέον 334, 28.
 ἄγανακτικόν 334, 28.
 ἄγανακτῶν 334, 22.
 ἄγανακτῶ σοῦ 334, 24.
 ἄγάντιφον 324, 12.
 ἄγανον 335, 10.
 ἄγανόν 335, 12.
 ἄγανοφροσύνη 324, 13.
 ἄγανώπιδος 324, 14.
 ἄγαπᾶν 324, 23.

- ἀγάπησιν 324, 27.
 ἀγαπησιμότης 324, 27.
 ἀγαπητὴ ἡσθη 324, 21.
 ἀγαπητόν 209, 23. 324, 22. 336,
 13.
 ἀγαπητός 336, 12.
 ἀγαπῶ 129, 23.
 ἀγαπήν ἄν 325, 1.
 ἀγάσαστο 324, 25.
 ἀγασθῆναι 326, 18.
 ἀγασθεῖς 209, 10.
 ἀγασθῶ τινί 324, 32.
 Ἀγασικλῆς 329, 6.
 ἀγάσματα 325, 22.
 ἀγάσσει 336, 8.
 ἀγαστά 336, 4.
 ἀγάστονος 324, 31.
 ἀγαστοῦ 324, 26.
 ἀγαστῶς 336, 4.
 ἀγαυρία 325, 8.
 ἀγαυρεία 209, 24.
 ἀγαυρεύεσθαι 325, 6.
 ἀγαυροὶ 325, 13.
 ἀγαυρος 325, 2.
 ἀγγάρου 212, 3.
 ἀγγαροφορεῖν 325, 10.
 ἀγγεῖον 792, 29.
 Ἀγγέλι 335, 20.
 ἀγγελιαφόρος 325, 9.
 ἀγγελικὴ ῥῆσις 26, 6.
 ἀγέ δῆτα 325, 18.
 ἀγειν 79, 16. 335, 22.
 ἀγειν καὶ φέρειν 206, 14. 325, 19.
 ἀγείρει 325, 25.
 ἀγελαιοκομική 326, 28.
 ἀγελαδός 325, 27.
 ἀγελαίων 325, 26 et 27.
 ἀγέλας πότων 336, 29.
 ἀγελαστα πρόσωπα 336, 30.
 ἀγελαστος 337, 6.
 ἀγελαστος βίος 344, 30.
 ἀγενὲς καὶ στενὸν φθέρμα 336, 19.
 ἀγενής 328, 2.
 ἀγενῶς 326, 6.
 ἀγεραστος 326, 7.
 ἀγερμός 326, 21.
 ἀγεροικύβητιν 336, 15.
 ἀγερωχία 326, 8.
 ἀγέρωχος 209, 25. 326, 9.
 ἀγέρωχος ταῦρος 336, 21.
 ἀγεται 326, 10.
 ἀγευστος θολῆς 12, 9.
 ἀγεύστου θολῆς 326, 11.
 ἀγειται 326, 12.
 ἀγεωργίου δικάζεσθαι 20, 26.
 336, 22.
 ἀγή 326, 14.
 ἀγήλαι 328, 9.
 ἀγηλατῆν 328, 32.
 ἀγηλατῶν 337, 11.
 ἀγημα 327, 26.
 ἀγήνωρ 327, 29.
 ἀγηνοχός 325, 24.
 ἀγήρω 327, 32.
 ἀγής 337, 13.
 Ἀγησίλοος 329, 9.
 Ἀγησίπολις Ἀγησιπόλιος et Ἀγη-
 σιπόλιδος 1193.
 ἀγητός 326, 13.
 ἀγιάσαι 328, 1.
 ἀγιασάσθε 328, 3.
 ἀγιασθέντων 328, 5.
 ἀγίλειν 327, 12.
 ἀγιος 387, 16.

- Ἅγιος Ἄγιος εἰς Ἄγιδος 1193.
 ἅγιος 327, 21.
 ἁγίσαι 329, 12.
 ἁγιστείας 328, 4.
 ἁγιστεύειν 328, 5.
 ἁγιστεύσαντες 328, 7.
 ἁγίτης 338, 19.
 ἁγκυθεν 337, 25.
 ἁγκυλίδα 328, 8.
 ἁγκυλιδωργοί 337, 19.
 ἁγκυλίδας ἔλκειν 327, 8.
 ἁγκυλίδες ξύλων 13, 10.
 ἁγκυλιδωπῶλαι 337, 23.
 ἁγκυλιδωφόραι 337, 20.
 ἁγκυλλῆει 327, 14.
 ἁγκυστρεύει 329, 1.
 ἁγκυστρον 335, 21.
 ἁγκυρατος ἐλαύνοντα 329, 15.
 ἁγκυρατος ἐλαύνω 337, 27.
 ἁγκύλη 327, 19. 337, 30.
 Ἀγκύλη καὶ Ἀραφήν 338, 15.
 ἁγκυλλα 329, 2.
 ἁγκυλομηται 329, 3.
 ἁγκύλον 329, 4.
 ἁγκυλοχέλης 978. 1188.
 ἁγκυλόχειλος 329, 5.
 ἁγκυραι 338, 15.
 ἁγκυρῖσαι 81, 4.
 ἁγκυρῖσας 327, 10.
 ἁγκυλιώθεν 327, 5.
 ἁγκυρή - ἁγκυρή Boeot. 782, 34.
 ἁγλαί 338, 14.
 ἁγλατα 329, 17.
 ἁγλαῖει 209, 33.
 ἁγλαται 328, 31.
 ἁγλαόκοιτος 329, 18.
 ἁγλαός 1096.
 ἁγλαότιμον 329, 19.
 ἁγλαυρος 329, 24.
 ἁγλευκός 329, 20.
 ἁγλευκότερον 329, 21.
 ἁγλευκός 327, 4.
 ἁγλιθίς 327, 15.
 ἁγλωτίτι 329, 22.
 ἁγμα 324, 19.
 ἁγμασί 329, 23.
 ἁγναπτος 338, 27.
 ἁγνεία 329, 27.
 ἁγνεύειν 209, 30.
 ἁγνεύεται τὴν πόλιν 338, 17.
 ἁγνίας 329, 26.
 ἁγνίσαι 339, 8.
 ἁγνοδικεῖς 338, 22.
 ἁγνόδικος 338, 21.
 ἁγνοεῖν 338, 23.
 ἁγνοια 324, 16.
 ἁγνοίη 338, 23.
 ἁγνόν 324, 15.
 ἁγνοπολεῖσθαι 338, 25.
 ἁγνούσιος 329, 13.
 ἁγνύς ἁγνύθος 1208.
 ἁγνυται 329, 29.
 ἁγνώμονες 334, 8.
 ἁγνώμωνος 329, 30.
 ἁγνώτα 324, 17.
 ἁγνώτας 329, 28.
 ἁγοί 329, 32.
 ἁγομένων τῶν ἡμετέρων 330, 5.
 ἁγομφίος αἰών 339, 15.
 ἁγορον 212, 20.
 ἁγόντων 212, 22.
 ἁγορά 210, 8. 327, 23.
 ἁγορά Ἀργείων 212, 23.
 ἁγορά καὶ ἔφορον 204, 6.

ἀγοράζει 330, 7.
 ἀγοράζειν 20, 6.
 ἀγοραίων 330, 9.
 ἀγοραῖοι 330, 15.
 ἀγοραῖος Ἑρμῆς 327, 9, 339, 1.
 ἀγοραῖος Ζεύς 327, 9, 338, 32.
 ἀγοραῖος τοῦς 339, 10.
 ἀγοράν 327, 25.
 ἀγορανομίας 330, 17.
 ἀγορανόμοι 199, 24, 330, 13.
 ἀγορανόμος 212, 25.
 ἀγοράς 330, 10.
 ἀγοράσαι 78, 8.
 ἀγοράσιως 339, 4.
 ἀγοράσιω 326, 19.
 ἀγοράσματα 331, 28, 339, 3.
 ἀγοραστήν 339, 13.
 ἀγοράσω 326, 22, 331, 24.
 ἀγορᾶς ὄρα 330, 19.
 ἀγορεύει 1095
 ἀγορήν 330, 16.
 ἀγορηταί 330, 24.
 ἀγορητής 212, 26.
 ἀγοροί 339, 5.
 ἀγοροί 339, 5.
 ἀγορῶν 212, 31, 324, 20, 330, 26.
 ἀγός 212, 27, 330, 25, 338, 26.
 ἀγοσταί 213, 4.
 ἀγοστήσις 213, 4.
 ἀγοστός 212, 29.
 ἀγοσιν ἰορτήν οἱ κλέπται 331,
 - 11.
 ἀγραί 326, 24, 334, 11.
 ἀγρανθίς] τὰ εἰς δις ἐπιθήμα-
 τα, ἔχοντα πρὸ τοῦ δ τὴν ἀν-
 συλλαβὴν, διὰ τοῦ ἰ γράφεται
 καὶ Δωριά ἴστιν, οἷον χαμάν-

δις, ἀγρανθίς, δλωμπιάδις. Gē.
 Choerobosc. cod. Barocc. 50.
 f. 106.
 ἀγραῖοι 213, 1, 331, 3.
 ἀγραῖοις 326, 17.
 ἀγραφε 331, 5.
 ἀγραφίου 184, 23, 199, 29, 331,
 21.
 ἀγράφον μετάλλων 184, 27.
 ἀγραίματα 340, 8.
 ἀγραϊτικὴ στολή 339, 32.
 Ἀγρίμδαί 348, 24
 ἀγρίοφθιμος 213, 2.
 ἀγριοί 200, 21, 339, 23.
 ἀγριοῖς κατακαύσαι ξύλους 10,
 26.
 ἀγριον ἰποβλέπει με 331, 17.
 ἀγριος κλιος 339, 28.
 ἀγρίων 332, 26.
 ἀγριωθεὶς 15, 16.
 ἀγροβόας ἀτήρ 17, 1, 339, 30.
 ἀγροικεῖν 340, 18.
 ἀγροικός 43, 3, 331, 4 et 6.
 ἀγροικός ὄπωμα 340, 8.
 ἀγροίκων 340, 18.
 ἀγρόμενοι 331, 8.
 ἀγροτόμοι 331, 19.
 ἀγρότας 331, 20.
 ἀγροῦται καὶ ἄλεκτα πέπονθα 339,
 33.
 Ἀγρυλῆθεν 332, 30
 ἀγρώσται 213, 6, 332, 8.
 ἀγριαί 332, 13.
 ἀγριαῖς 331, 30.
 ἀγριατίδες 340, 20.
 ἀγριαῖς 327, 17.
 ἀγρίταις] ἡ γίναται εὐθεῖα ἐπι-

λλοιοπειν. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἐπει-
δὴ γίνεται ἀρσενικῶ γενούς, ἀνα-
δέχεται τὴν εἰς αἰξ̄ κατὰληξιν,
οἶον ὡς ἂν ἅπαις τε κἀγύναξ
κἀνίστιος παρὰ Σοφοκλῆ ἐν Ἀθά-
μαντι. Choerob. in Theodos.

ἄγυρον 326, 23.

ἄγυρμα 327, 24.

ἄγυρμός 331, 10.

Ἀγύρῃος 331, 29.

ἄγύρτης 213, 9. 331, 14.

ἄγυρτιά 213, 10. 332, 11.

ἄγυρτώδη 213, 11. 332, 12.

ἄγχαζε 340, 22.

ἄγχασκε 340, 21.

ἄγγέμιχοι 555, 4. 606, 7.

ἄγγέμαχος 213, 12.

ἄγγι 332, 23.

ἄγγιθυρος 213, 13. 332, 24.

ἄγγιμαχος 332, 22.

ἄγγιμολον 332, 32.

ἄγγιμολος 213, 14.

ἄγγιμος 340, 24.

ἄγγινοια 210, 7. 332, 33.

ἄγγινοῦς 333, 1.

ἄγγισποροι 332, 25.

ἄγγιστα 333, 2.

ἄγγιστία 213, 15. 333, 3.

ἄγγιστείς 213, 15. 333, 3.

ἄγγιστεύω 126, 8.

ἄγγιστινήν 333, 8.

ἄγγιστορφοι 333, 10.

ἄγγιτέμων 333, 15.

ἄγγόσε 607, 33.

ἄγγου 333, 11.

ἄγγωμάλου 333, 12.

ἄγωγῆ 333, 17.

ἄγωγεύς 22, 20. 340, 26.

ἄγωγή 333, 20.

ἄγωγήμος 333, 16.

ἄγωγῶν 333, 22.

ἄγωγιον 333, 13.

ἄγωγόν 333, 23.

ἄγωγούς 333, 24.

ἄγων 198, 8. 326, 20.

ἄγωνία 333, 19.

ἄγωνιῶν 324, 18. 333, 26.

ἄγωνίσις 438, 1.

ἄγωνίσωνται 123, 23.

ἄγωνιῶ 333, 25.

ἄγωνιώστες 333, 27.

ἄγωνοθέτης 333, 28.

ἄδαγμός 342, 22.

ἄδαημονες 340, 32.

ἄδαμάτινος 340, 33.

ἄδαξῆσαι 340, 28.

ἄδασμος 342, 24.

ἄδαχεῖν 340, 29.

ἄδδιξ 342, 26.

ἄδέητος 183, 11. 341, 3.

ἄδειμαντα 341, 1.

ἄδειν ἀλεκτρονίας 21, 24.

ἄδειν ὁμοιον 3, 8.

ἄδεκάτως 213, 21. 341, 4.

ἄδεκατέτους 342, 27.

ἄδελφά 341, 2.

ἄδελφίξειν 83, 25. 341, 23.

ἄδηλος γνώμη 17, 12.

ἄδημονεῖν 208, 21.

ἄδημονούσης 341, 25.

ἄδημοσύνη 80, 6.

ἄδημωνῶν 341, 5.

ἄδην 341, 15. 612, 8.

ἄδην v. Δαμῆν.

ἀδηγῶς 341, 21.
 ἀδημίτος 341, 8.
 ἀδηφάγοι 210, 13.
 ἀδηφάγοι τριήρεις 343, 27.
 ἀδηφάγους τριήρεις 203, 19.
 ἀδήωτον 341, 7.
 ἀδιάβατος 343, 24.
 ἀδιάγλυπτον 344, 17.
 ἀδιαιτήτος 341, 13.
 ἀδιάκριτος 213, 22. 341, 11.
 ἀδιάλεκτος βλος 344, 30.
 ἀδιάλλακτον ἔχθρόν 344, 4.
 ἀδιάλυτον 344, 19.
 ἀδιαιλύβητον 341, 14.
 ἀδιάντων 341, 1.
 ἀδιάπαυστον ἔχθρόν 344, 4.
 ἀδιάρθρωτον 341, 17.
 ἀδιάσκατον 341, 27.
 ἀδιάνλος τόπος 343, 31.
 ἀδιάρθορον 343, 3.
 ἀδιαφθόρως 343, 9.
 ἀδιαφορία 341, 18.
 ἀδίδακτος 344, 21.
 ἀδιεξίτητον 341, 20.
 ἀδικῆσαι 79, 9.
 ἀδικίου 199, 82. 341, 29.
 ἀδικιομάχους ἑπους 344, 6.
 ἀδικιομήχανος 343, 21.
 ἀδικιοπήμονας 343, 12.
 ἀδικος 343, 14.
 ἀδικότροπος 343, 10.
 ἀδικόχειρας 343, 11.
 ἀδικοχημάτων 343, 10.
 ἀδικοχημάτων 210, 19.
 ἀδικῶ 121, 22.
 ἀδινοιο γόσω 344, 23.
 ἀδίονον 344, 8.

ἀδιόνησις ταῦρος 344, 10.
 ἀδοκίματος 341, 32.
 ἀδολεσχεῖν 21, 30. 344, 13.
 ἀδολεσχής 21, 30.
 ἀδολεσχεῖα 341, 19.
 ἀδόλω 341, 1.
 ἀδόνητον 341, 26.
 ἀδοξα 344, 27.
 ἀδόξατον 344, 28.
 ἀδοξον 344, 25.
 ἀδοξούντια 345, 5.
 ἀδοξόν 345, 4.
 ἀδορκος 345, 3.
 ἀδούλευτος 218, 8.
 ἀδουλος βλος 25, 14. 344, 29.
 ἀδρανές 342, 2.
 ἀδραστεία 342, 6.
 ἀδρατα 7, 6.
 ἀδράφαξος 345, 10.
 ἀδρηστία 346, 5.
 Ἀδριαναὶ γυναῖκες 346, 10.
 Ἀδρίας 346, 6.
 ἀδρόν 342, 4.
 ἀδρότης 342, 4.
 ἀδρῶναι 21, 2.
 ἀδρῶναιτο 342, 3.
 Ἀδρῶς Ἀδρυκος, πόλις Συρακου-
 σίων, ἄρσενικῶς λεγομένη. Ἰφυ-
 γον εἰς τὸν Ἀδρυκα, Φιλίππος
 ὁ ἱστορικὸς φησιν. Choerob. in
 Theodos. f. 66.
 ἀδρύφακτον 345, 14.
 ἀδυναμία 345, 26.
 ἀδυνασία 345, 26.
 ἀδύνατα εἶναι 342, 19.
 ἀδυνατία 345, 27.
 ἀδύναιτοι 200, 3. 345, 15.

- ἄδυσώπητον 345, 23.
 ἄδυτον 345, 25.
 Ἄδωνια 345, 29.
 Ἄδωνιος 346, 1.
 ἄδωρητος 346, 11.
 ἄδωροδόκητος 346, 17.
 ἄδωροδοκῆτως 213, 20.
 ἄδωρος 346, 16.
 ἄδωρος χάρις 26, 11. 346, 19.
 ἀέθλειον 347, 1.
 ἀεθλειών 347, 2.
 ἀεθλοφόρος 347, 3.
 ἀεὶ 346, 21.
 αἴζων 22, 16. 347, 16.
 αἴζων πένθος 347, 30.
 αἰθαλής 346, 29.
 αἴελα 347, 32.
 αἰλογεῖν 21, 18.
 αἰλογία 21, 18. 346, 31.
 αἰώνων 22, 16. 348, 1.
 αἰώς 347, 7.
 ἀ. ἰ. ποτε 77, 11.
 αἰταν 348, 2.
 αἰφυγία 346, 30.
 αἴελα 346, 33. ὡ ἀελλα 1005, 2.
 αἰελάδες ἵπποι 346, 20.
 αἰλλησιθύμοις 348, 7.
 αἰλλάπους 346, 32.
 αἰρκτον 347, 4.
 αἰροβατεῖν 347, 6.
 αἴσαι 348, 8.
 αἰτός 348, 3.
 αἰτός προπύλαιος 202, 20.
 αἴα 348, 14.
 αἴαλιον 348, 16.
 αἴειν 348, 17 et 18.
 αἴην 348, 21. Cf. v. Δαμῆν.
- Ἄζημιός 348, 12.
 Ἄζημία 348, 23.
 ἀζησία 348, 26.
 ἀζήτητον 348, 11.
 ἀζυμον 348, 29.
 ἀζύμου κρᾶσεως 348, 28.
 ἀζυξ 12, 13. 58, 10. 348, 10.
 ἀζωτα Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
 Ἄζων Ἄζωνος ποταμὸς Λυκίας καὶ ὄνομα ἀνδρός. Choeroboscus in Theodos. f. 63.
 ἀηδῆς 349, 1.
 ἀηδόνα 349, 3.
 ἀηδόνειος θρηῆνος 349, 6.
 ἀηδόνειος κλαγγή 349, 10.
 ἀηδόνειος ὕπνος 349, 8.
 ἄησι 349, 2.
 ἀηαυρον 349, 12.
 ἀῆται 1096.
 ἀθαμβής 349, 13.
 ἀθαπιτος 353, 3.
 ἀθάρα 351, 12.
 ἀθάρη 10, 12. 351, 12.
 ἀθάριοι 352, 32.
 ἀθανμάστως 353, 4.
 ἀθελβεται 353, 2.
 ἀθελδεται 350, 14.
 ἀθέμιστα 349, 14.
 ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρῆν 353, 5.
 ἀθέμιστος 349, 15.
 ἀθεμιστότερον 353, 6.
 ἀθέμιτοι μούσαι 353, 6.
 ἀθέρα 351, 12.
 ἀθεραπεισία 78, 17.
 ἀθερξεί 353, 1.
 ἀθερξείν 21, 17.

- ἄδειαν 350, 20.
 ἄδειμος βλάβη 350, 16.
 ἄδειν 79, 31. 350, 19.
 ἄδειος 350, 21.
 ἄδειος Ἑρινός 353, 8.
 ἄδειωτος 349, 28.
 ἄδειως διέφθαρται 13, 32.
 ἄθλον 350, 22.
 ἄθλον παιδίων 350, 23.
 ἄθλωντον 349, 16.
 Ἄθηνᾶ ἱππία 350, 25.
 Ἄθηνᾶζε 352, 23.
 Ἄθηναίαν 77, 5.
 Ἄθηναῖον 430, 24.
 Ἄθηνόδοτος 349, 29.
 ἄθῆρ 21, 15. 353, 15.
 ἄθῆρα 351, 12.
 ἄθῆρη 350, 32.
 ἄθηρηλοχύν 21, 17.
 ἄθῆρης 353, 9.
 ἄθῆρος ἡμέρα 351, 4.
 ἄθησαύροστον 349, 17.
 ἄθικτος 82, 8.
 Ἄθλιβις Ἄθλιβως 1192.
 ἄθλευών 349, 25.
 ἄθλοθετία 21, 21.
 ἄθλον 349, 18 et 19.
 ἄθλος 210, 14. 349, 21.
 Ἄθμονεύς 349, 30.
 ἄθρακτος 352, 16.
 ἄθρανεντον 352, 15.
 ἄθραυστον 349, 26.
 ἄθρει 349, 27.
 ἄθρεῖν 350, 1.
 ἄθρεῖς 352, 22.
 ἄθροῖζει 350, 5.
 ἄθρους 350, 3.
 ἄθυμειν 352, 18.
 ἄθυμία 210, 11. 352, 20.
 ἄθυμος 350, 12.
 ἄθυσμα 350, 6.
 ἄθυρόγλωσσος 79, 19. 852, 8.
 ἄθύρων 350, 11.
 ἄθύρωτος 352, 11.
 Ἄθων 352, 13.
 ἄθως 352, 14.
 ἄθώπειτον 352, 12.
 ἄι anceps 1175
 αἷ 353, 18.
 αἷα 362, 3. 1096.
 αἰάζειν 353, 24.
 αἷ αἷ 360, 6.
 αἰαί 360, 10.
 Αἰάκιον 212, 15.
 Αἰακός 211, 6.
 Αἰας Αἰά 1183. Αἰας 1182.
 αἰβοῖ 360, 11.
 αἰγάλεως 360, 13.
 αἰγάρ 353, 25.
 Αἰγεῖσαι 354, 10.
 αἰγεῖον 354, 8.
 αἰγεῖρου θεά 354, 25.
 αἰγες 361, 31.
 αἰγιάζειν 353, 26.
 αἰγίβωτος 353, 29.
 αἰγίλειν 357, 29.
 αἰγίθαλλος 360, 14.
 Αἰγίμιον σκάφος 361, 29.
 Αἰγίνοθω 361, 29.
 αἰγίνοτος 360, 19.
 αἰγίς 354, 4.
 αἰγλη 354, 15.
 αἰγλήντος 354, 14.
 αἰγλης χύριτες 353, 11.

- αἰγυπῖον 354, 28.
 αἰγυπτῆς 361, 28.
 αἰγυπτιάζειν 354; 13.
 Αἰγύπτιον 361, 24.
 Αἰγύπτιον γῆρας 361, 19.
 Αἰγυπτος 361, 26.
 αἰδέσασθαι 354, 33.
 αἰδέσεως 80, 4. 361, 32.
 αἰδέσιμον 353, 30.
 αἰδήμων 354, 29.
 αἰδοῖ εἶκον 354, 30.
 αἰδοσύνη 354, 31.
 αἰδῶς 363, 9.
 αἰδῶρτα 363, 10.
 αἰδῶ 355, 14.
 αἰεῖ 361, 6.
 αἰειγενεῶν 361, 4.
 αἰεν 363, 11.
 αἰεὶ νέον ἱερομεῶν 361, 15.
 αἰετοί 361, 17.
 Αἰθιλιίδης 355, 6.
 αἰθάλη 355, 3.
 αἰθαλίον 355, 4.
 αἰθαλώδης 355, 5.
 αἰθερώδη Olympiodorus in Platonis Philebum.
 αἰθεσιν 355, 17.
 αἰθεται 1095.
 αἰθῆρ 355, 18.
 Αἰθιόπιον 355, 32.
 αἰθοί 362, 6.
 αἰθῆρμος 355, 20.
 αἰθ' ὄφελον 355, 8.
 αἰθρεῖ 358, 27.
 αἰθρα 355, 21.
 αἰθρα στέφη 355, 29.
 αἰθριος 355, 22.
 αἰθρυμα 360, 20.
 αἰθρῶσιν 360, 21.
 αἰκίλλει 358, 26.
 αἰκίλλοντες 21, 25.
 αἰκία 355, 23. 360, 23.
 αἰκίας 356, 1.
 αἰκίζει 355, 27.
 αἰκῶς 360, 26.
 αἰκνον 358, 29.
 αἰμα 356, 17.
 αἰμα εἶναι 360, 28.
 αἰμασία 203, 32. 356, 6.
 αἰμασιολογῆν 362, 29.
 αἰμασιώδεις 362, 26.
 αἵματι κλαίνει 355, 13.
 αἰματόεστα 355, 28.
 αἰματόφραντοί θυσίαί Choerol cod. Barocc. 50.
 αἰματοφρόφον 362, 21.
 αἵματος ἄσαι Ἄρημα 358, 31.
 αἰματοσταγή 362, 9.
 αἰμάτου 362, 12.
 αἰματιπὸν 362, 7.
 αἰματῶσαι 360, 18.
 αἰμαχᾶναι 363, 15.
 αἰμηπίτης 602, 25.
 αἰμηρόν 356, 16.
 Αἶμον 362, 24.
 αἰμορραία 183, 5.
 αἰμορρυγία 362, 15.
 αἰμορρῆς 16, 23.
 αἰμούς 360, 30.
 αἰμυλίσι 362, 31.
 αἰμυλοπλόκος 363, 4.
 αἰμύλος 356, 22. 393, 1.
 αἰμυλόφρων 363, 3.
 αἰμωδεῖν 10, 6.

- αἰμωδιῶν 10, 6.
 αἰναφέτης 356, 23.
 αἰνεῖν 360, 32.
 αἰνύματα 356, 25.
 αἰνύματα συμβῆλλειν 16, 19.
 αἰνίζομαι μαζῶ 359, 16.
 αἰνίττεται 356, 26.
 Αἰνίου 358, 20.
 αἶνος 356, 11.
 αἰροτύλας v. τύλας.
 αἰνώ 358, 28.
 αἰξωνέεσθαι 353, 31.
 Αἰξωνήσιν 358, 23.
 αἰόλη 361, 4.
 αἰόλη νύξ 359, 3.
 Αἰολίδας 361, 3.
 αἰολίζειν 361, 2.
 αἰάλλει 360, 5.
 αἰόλος 356, 21.
 αἰονῶν 363, 16.
 αἰπόλια 356, 27.
 αἰπολῶ 129, 15.
 αἶρα 359, 19.
 αἶρε 358, 4.
 αἶρε δάκτυλον 357, 30.
 αἶρεθέν 356, 28.
 αἶρεθίζειν 363, 14.
 αἶρεϊ 357, 2.
 αἶρειν 359, 20 et 21 et 23.
 αἶρεϊς 359, 22.
 αἶρεῖσθαι 119, 11. 358, 11.
 αἶρε μασχάλην 356, 31.
 αἶρεσθαι τιμαῖς 9, 12.
 αἶρεσις 197, 17.
 αἶρεται πόλεμον 3, 8.
 αἶρεται με 356, 32.
 αἶρετίζειν 77, 23.
 αἶρετόν 356, 29.
 αἶρετός 197, 21.
 αἶρησσιμένων 356, 30.
 αἶρησειν 357, 1.
 αἶρησεσθαι 357, 3.
 αἶρησομαι 357, 5.
 αἶρούμενος 357, 4.
 αἶρούπιον 22, 11. 359, 25.
 αἶρούμενος 358, 19.
 αἶσα 1095.
 αἶσακος 359, 26.
 αἰσθάνεσθαι 183, 9. 216, 8. 359, 6.
 αἰσθεσθαι 183, 9. 216, 7. 359, 6.
 αἰσθημα 27, 29.
 αἰσθομαι 122, 23.
 αἰσθων 359, 28.
 αἶσμα 357, 7. 359, 29.
 αἶσιον 359, 32.
 αἶσιος 357, 8.
 αἶστωθείη 363, 13.
 αἶστωρ 363, 12.
 αἰσητήρι 357, 9.
 αἰσημνηται 359, 33.
 αἶσχιον 363, 5.
 αἶσχιω 357, 10.
 αἶσχος 357, 11.
 αἰσχροκεῖν 26, 15. 363, 6.
 αἰσχροκερδής 78, 21.
 αἰσχροπολος 21, 22.
 αἰσχύνει 360, 3.
 αἰσχύνομαι 119, 15.
 αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν σαρκοῦραν 3, 22. 359, 4.
 αἰσχυντηλὸς εἶ 77, 13.
 τὸ Αἶσαν κύριον ὃν δεχῶς κλίνεται. καὶ γὰρ διὰ τοῦ ᾧ, ὡς ὁταν Αἶσανος υἱός, Κρηθίως ἄφ' αἶ-

- μίτος, καὶ διὰ τοῦ ὀ ποιητικῶς
 διὰ τὸ μέτρον, ὡς ὡς παρὰ τῷ
 ποιητῇ Αἰσώτῃ τ' ἴδὲ Φέρητα.
 Choerob. ad Theodos. f. 63.
 αἰτῶν καὶ αἰτῶσθαι 81, 17.
 αἰτῶσθαι 360, 4.
 αἰτῶζομένους 363, 7.
 αἰτῶν 78, 25.
 αἰτιον γενέσθαι 363, 8.
 αἰτιος γέγονεν 123, 20.
 αἰτιῶμαι 119, 27.
 αἰτιώτατος 854, 21.
 Αἰτωῖον πῦρ 357, 13.
 Αἰτην ἄνθρωπος 22, 33.
 αἰνέζοντος 357, 14.
 αἰτούμενος 359, 14.
 αἰῶ 122, 6.
 Αἰτώλιος i. q. Αἰτωλός 597, 12.
 αἰφνηδής] τὰ εἰς δις ὑπὲρ τρεῖς
 συλλαβῶν ἄσπευ μισθῶ παραλη-
 γόμενα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τῶ
 τ γράφεται, οἷον λαθρηδής, κλω-
 πηδής, αἰφνηδής, ἀντηδής, στοι-
 χηδής, ἀμοιβηδής (λέγεται καὶ
 ἀμοιβηδόν), ἀμφιουδής, ἐπιου-
 δής, ἀκροπουδής. Cod. Barocc.
 50. f. 106.
 αἰχμᾶσσοισι 357, 12.
 αἰχμή 357, 15. 1095.
 αἰχμητής 357, 16.
 αἰφα 1095.
 αἰ φελλίζουσαι 357, 17.
 αἰῶ 363, 17.
 αἰῶν 357, 18.
 αἰωνίζει 357, 19.
 αἰῶνα 357, 20.
 αἰωρήσεις 357, 21.
 αἰωροῦνται 357, 22.
 Αἰσθημία 212. 18. 363, 18.
 ἀκάθεκτος 357, 23.
 ἀκαθοσίωτον 357, 24.
 ἀκαινα 357, 25.
 ἀκίαντα 1239.
 ἀκκλι 370, 17.
 ἀκκλιον 80, 11.
 ἀκκος 370, 14.
 ἀκκλανθος 370, 29.
 ἀκκλήρη 370, 18.
 ἀκκλειον 370, 30.
 Ακαμαντής 363, 29.
 ἀκαμιντοχάριον 1184.
 ἀκαμνί Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ἀκάμπιον 370, 31.
 ἀκάμπιος δρόμος 363, 21.
 ἀκανθα 363, 22. ἀκανθα Α-
 γηστία λευκή 1096.
 ἀκανοί 370, 32.
 ἀκαπήλετον 357, 28.
 ἀκαρ 363, 31.
 ἀκαρής 363, 23.
 ἀκαρμῖον 203, 25. 363, 28.
 ἀκασκα 371, 1.
 ἀκαταλήπτως 363, 32.
 ἀκαταλλήως 363, 33.
 ἀκατανκί Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀκατενθαστος 364, 2.
 ἀκάτια 19, 10. 371, 4.
 ἀκάτιον 364, 1.
 ἀκατος 371, 5.
 ἀκάτοι 371, 7.
 ἀκείμενοι 371, 14.
 ἀκειρεκόμενος 364, 4.

- ἀκείσθαι 27, 26. 364, 7.
 Ἀκείλης Ἀκείητος 1189.
 ἀκείμιον 364, 5.
 ἀκείρης χίρις 364, 3.
 ἀκίτοι 364, 8.
 ἀκίσασθαι 364, 8.
 ἀκίσις 371, 19.
 ἄκισιν 364, 10.
 ἀκίσιπον 364, 11.
 ἀκίσματα 364, 12.
 ἀκισμόν 364, 13.
 ἀκισται 364, 15.
 ἀκιστής 364, 14.
 ἀκιστῶ 202, 18.
 ἀκίστωρ 364, 14.
 ἀκίφαλον 371, 20.
 ἀκίων 553, 16.
 Ἄκη 364, 17.
 ἀκή 364, 20.
 ἀκήδεστοι 364, 22.
 ἀκηδής 364, 21.
 ἀκηλίδων 364, 24.
 ἀκήματα 364, 25.
 ἀκηράσιον 364, 26.
 ἀκήρατος 364, 27.
 ἀκίβδηλον 206, 19. 364, 28.
 ἀκίβδηλος ἀήθ 371, 22.
 ἀκίδας 364, 29.
 ἀκιδνότερον 371, 9.
 ἀκιδωτός 371, 24.
 ἀκικς 371, 10.
 ἀκινάκης 205, 23. 364, 30.
 ἀκίονες 371, 13.
 ἀκικζόμενος 364, 32.
 ἀκικμός 364, 31.
 Ἀκκώ 211, 28.
 ἀκκληρεῖ 365, 3.
 ἀκκληρεῖ 371, 15.
 ἀκκληριαν 77, 2.
 ἀκκληροι 367, 14.
 ἀκκληρος 77, 24.
 ἀκλήρω 371, 16.
 ἀκκλητεῖ 365, 4.
 ἀκκλινω̄ς 365, 6.
 ἀκκλιστα 551, 18 et 24. 552, 1.
 ἀκκλόνητον 365, 5.
 ἀκκλυτον 371, 18.
 ἀκκμάζει 365, 7.
 ἀκκμάζεις 365, 9.
 ἀκκμαῖος 365, 8.
 ἀκκμή 365, 10.
 ἀκκμή καλεῖ 365, 15.
 ἀκκμήν 77, 27.
 ἀκκμήτες 365, 16.
 ἀκκμητέ 365, 17.
 ἀκκμοθέτω 367, 11.
 Ἀκκμονίδης 367, 12.
 ἀκκλωστος οἶκος 368, 29.
 ἀκκλήν 369, 1.
 ἀκκοιτις 365, 19.
 ἀκκλουσία 365, 20. 367, 24.
 ἀκκλουσταίνειν 80, 31.
 ἀκκλουστάμματα 367, 21.
 ἀκκλουστανεῖτε 368, 26.
 ἀκκλουστον 365, 21.
 ἀκκλουστον καὶ ὑβριστόν προ-
 γμα 365, 23. 368, 12.
 ἀκκλουστον σῶμα 367, 20.
 ἀκκλουστος ὄχλος 367, 20.
 ἀκκλουστότητα 367, 25.
 ἀκκλουστοτέρα 367, 25.
 ἀκκλουσθα 367, 31.
 ἀκκλουθεῖν μετ' αὐτοῦ 82, 21.
 368, 3.

- ἀκολουθία 367, 32.
 ἀκλούθον θηρῶς 367, 29.
 ἀκλούθον οὐδέτεως 367, 29.
 ἀκλόσοι 367, 27.
 ἀκολουθοῦντε 367, 33.
 ἀλόμπαστος λόγος 369, 18.
 ἀκομφον 213, 27. 365, 22.
 ἀκομφον καὶ φυῶν 6, 19. 368, 31.
 ἀκονίτι 213, 24. 365, 25.
 ἀκονῶν 369, 11.
 ἀκοος 368, 33.
 ἀκοπος ἀνήρ 365, 30.
 ἀκόρεστα 369, 20.
 ἀκορεστότερον 369, 20.
 ἀκόριτος 365, 28.
 ἀκόρου ῥίζα 1096.
 ἄκος 365, 32.
 ἄκοσμα 365, 33.
 ἀκοσμῆν 18, 22. 369, 5.
 ἀκοσμῆτως 369, 2.
 ἀκοσμίη 369, 7.
 ἄκος περιπτον 16, 29. 369, 10.
 ἄκουε 369, 15.
 ἀκούει καλῶς 77, 21. 366, 1.
 ἀκούειν 77, 19.
 ἀκούεις ἢ λέγει 372, 31.
 ἄκουε σίγα 372, 10.
 ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς 372, 8.
 ἀκούμενος 373, 12.
 ἀκούοντα ἄριστα 372, 6.
 ἀκούσαι ὄργῳ 7, 3.
 ἀκούσας ἤκειν 373, 10.
 ἀκουσίτων 369, 13.
 ἀκούσεσθαι 372, 14.
 ἀκουσέτην 372, 14.
 ἀκουσία 373, 13.
 ἀκουσίμη 373, 1.
 ἀκουσμα 372, 16.
 ἀκουστά 373, 5.
 ἀκουτίσαι 366, 3.
 ἀκούω 122, 12.
 ἀκραγες 369, 17.
 ἀκράδατον 366, 4.
 ἀκραφνῆν Olympiodorus in Phaedonem.
 ἀκραφνῆς ὕδωρ 23, 4. 81, 24.
 ἀκραφνῆς 366, 8.
 ἀκράφνοῦς 366, 10.
 ἄκρα πόνημα 366, 6.
 ἀκρασίας 366, 12.
 ἀκριτῆ γίνεσθαι τοῦδε 369, 27.
 ἀκρατῆς γάμος 28, 24.
 ἀκρατῆς γάμων 369, 22.
 ἀκρατῆς χειρὸς 369, 25.
 ἀκρατῆς χειρῶν 28, 31.
 ἀκρατία 21, 21.
 ἀκρατίσασθαι 23, 15. 371, 26.
 ἀκράτισμα 366, 13.
 ἀκρατοκόθωνες 205, 19.
 ἀκρατος 371, 25.
 ἀκράχολος 77, 9.
 ἀκρέμονες 366, 5.
 ἀκριβοῦν 366, 14.
 ἀκρις] v. κίσρις.
 ἀκριτα 366, 17.
 ἀκριτί 366, 15.
 ἀκριτόμυθος 366, 18.
 ἀκριτος 366, 16.
 ἀκριτοφυλλον 366, 20.
 ἀκροῦσαι οὐ 77, 22.
 ἀκροῦσθαι 22, 27. 366, 28.
 ἀκροβελίδας 371, 28.
 ἀκροβολίζεται 366, 22.

ἀκροβολισμός 366, 25.
 ἀκροβόλοι 366, 26.
 ἀκρόδρα 22, 7. 366, 27.
 ἀκροθίνια 218, 16. 366, 30.
 ἀκροθίνιον 203, 12.
 ἀκρόκομοι 367, 9.
 ἀκροκάλι 371, 32.
 ἀκρομαχίς 372, 4.
 ἄκρον δρῶν 372, 5.
 ἀκρόνυξ, 372, 1.
 ἄκρον φρονεῖν 372, 5.
 ἀκρόπολις 212, 10.
 ἀκροπόλιον 369, 29.
 ἀκροστόλιον τριήρους 202, 24.
 ἀκροσφυλεῖς 367, 17.
 ἀκροσφυλῆς 20, 4. 367, 16.
 ἀκροτελευτιον ἔπος 369, 31.
 ἀκρότητος καὶ ἄκρος ἀνθρω-
 πος 3, 16.
 ἀκρότομος 369, 30.
 ἀκροφύσιον 373, 15.
 ἀκροχειρῆσθαι 370, 5.
 ἀκρόχολον καὶ δύσκολον φθί-
 γεται 3, 18.
 ἀκροχόρδων 373, 16.
 ἀκρόπτως 8, 33.
 ἀκρωνία 372, 2.
 ἀκρώρεια 370, 1.
 ἀκρωτηριάζομαι 125, 26.
 ἀκταίνειν 370, 12.
 ἀκταίνω 23, 12.
 ἀκταίνωσαι 23, 7. 373, 18.
 τὸ Ἀκταίων ἀναλογώτερόν ἐστι
 φυλάττον τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον
 ὄρξς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μό-
 ρον· τῆτο γὰρ παρώνυμόν ἐστι,
 καὶ ἐκ ἴστιν ἀπὸ τῶν συνθέτων

εἰς ὅς· ἀπὸ γὰρ τὰ ἀκτὴ γέγονεν
 ἀκταῖος καὶ ἀκταίων, ὅταν δὲ γέ-
 νηται διὰ τῷ ὄ, οἷον Ἀκταίωνος
 τε μητέρ' Αὐτονόην λέγω, γυνῶδι
 ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνεισάλη τὸ
 ὦ εἰς τὸ ὄ ἐν τῇ γενικῇ. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 148.
 ἀκτὴ 370, 8. Cod. Vat. 1410:
 ὄπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτὴ,
 ὃ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, τῆ-
 το ἐπὶ ποταμοῦ ὄχθη· ὄπερ δὲ
 ἐπὶ θαλάσσης σιγαλός, ὃ ἐπίπτε-
 δος δηλαδὴ καὶ ὄμαλός, τοῦτε
 ἐπὶ τῶν ποταμῶν πλαταμῶν.
 ἀκτῆρες Aeol. 1193:
 Ἀκτια 373, 30.
 ἀκύκλιος 373, 21.
 ἄκυλος 22, 6. 373, 25.
 ἀκύματος 6, 4.
 ἀκύμονα 365, 18.
 ἀκύμων 373, 22.
 ἀκύμων θάλασσα 6, 1.
 τὸ Ἀκύρας· (ἴσθι δὲ ὄνομα πό-
 λεως) Δωρικῶς ἀπὸ ἀρσενικῶν
 λέγεται, οἷον ὁ Ἀκύρας, ἰσοσυλ-
 λάβως. Choerob. ad Theodos.
 f. 47.
 ἀκωδώνιστον 29, 1. 374, 3.
 ἀκώπητον 373, 32.
 ἄλα 374, 5. 381, 6.
 ἀλαβαστοθήκας 206, 1. 375, 13.
 ἀλάβυστρον 374, 6.
 ἀλαζόνα 381, 29.
 ἀλαζονία 243, 20.
 ἀλαζονεύεσθαι 197, 19. 381, 20.
 ἀλαζών 374, 18 et 20.
 Ἀλαμῆς 375, 17.

ἀλαλαγμός 374, 9.

ἀλαλητέ Choerob. cod. Barocc.

50.

ἀλαλητόν 374, 10.

ἀλάλυγι 374, 11.

ἀλαώς 1095.

ἀλαπίξαι 374, 12.

τὸ ἄλας, τὸ οὐδετέρως λεγόμενον ἐν τῇ συνήθειᾳ, σπανίως εὔρηται ἐν χρήσει· εὔρηται δὲ παρὰ Λυκάωνι τῷ τραάδη, οἷον τὸ ἄλας εὐάδες ἢ δυσῶδες ὀνόμασεται, καὶ πάλιν ἄλατος μέθυμον. Choerob. ad Theodos.

ἀλάστορα προςβαλεῖν 382, 31.

ἀλάστορον 382, 29.

ἀλάστορ 184, 6. 206, 9. 211, 18. 374, 22.

ἀλάστωρ θηλυκῶς 382, 27.

ἀλάται 374, 33.

ἀλγαι 375, 1.

ἀλγος 1095.

ἀλγίνουσι Olympiodorus in Gorgiam.

ἀλδαίων 382, 16.

ἀλδισκάνειν 1198.

ἀλέα 375, 2.

ἀλεάνειν 381, 24.

ἀλεάνοιμι 14, 24.

ἀλέας 375, 18.

ἀλεεινός 375, 4.

ἀλεια 376, 12.

ἀλείται 375, 5.

ἀλείτεις 375, 6.

ἀλείφατι 375, 7.

ἀλειφοίριον 382, 17.

ἀλείψω 375, 8.

Ἀλέξανδρος 375, 19.

ἄλξειν 375, 9.

ἄλεξήροστα 375, 11.

ἄλεξητήρα 375, 10.

ἄλεξικακον 375, 12.

ἄλεξιλογα 382, 19.

ἄλεξιφάρμακον 375, 31.

ἄλείοιμι 376, 1.

ἄλεσοῦριον 382, 21.

ἄλετρούβανον 79, 15.

ἄλετρούβανος 379, 24.

Ἀλευάδαι 375, 29.

ἄλευράττις 383, 3.

ἄλευρόμαντις 382, 22: gen. ἄλευρομάντιδος 1193.

ἄλευρόττησις 382, 24.

ἄλεύω 383, 4.

ἄληθelia] κολλάκις οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ εἰα- προπαροξυτόνων μακρῶν ποιούσας τὸ ᾤ, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ φυλάττουσι τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον ἄληθειμ κοινῶς καὶ ἄληθelia Ἀττικῶς, ἔρεμα κοινῶς καὶ ἔρελια Ἀττικῶς, εἴκλειμ κοινῶς καὶ εἰκλία Ἀττικῶς. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.

ἄληθeliaς 376, 4.

ἄληθειν 78, 32.

ἄληθεις 376, 7.

ἄληθεστῶς 78, 23.

ἄληθῆ 376, 4.

ἄληλιμμένον 20, 1. 383, 6.

ἄληπτας 375, 33.

ἄλητεύω 375, 3.

ἄλιαδας 376, 13.

- ἄλιακή 376, 3.
 ἄλαστον 383, 8.
 ἄλβος 376, 21. ἄλβας ἄλβαν-
 τος, ὃ σήτταται τὸ ὄξος. Choer-
 rob. ad Theodius. f. 47.
 ἄλιευομαι 381, 23.
 ἄλιερόμενος 383, 10.
 ἄλιμενία 78, 18.
 ἄλιμον 376, 23.
 Ἄλιμούσιος 376, 25.
 ἄλινοθήρα 4, 32.
 ἄλιουσιον 383, 11.
 ἄλιούτρον 78, 28.
 ἄλιουστου 26, 21. 383, 12.
 ἄλιπιδον 208, 17. 376, 14.
 ἄλιπλου 376, 24.
 Ἄλιφρόθιον 376, 26.
 Ἄλιφρόθιος 377, 22.
 ἄλις 376, 27. 1095.
 ἄλιου 383, 15.
 ἄλισγηθῆν 376, 33.
 ἄλισγηθῆ 377, 4.
 ἄλισγημάτων 377, 1.
 ἄλισκεῖ 377, 3.
 ἄλισκεῖται 377, 5.
 ἄλισπατρον 383, 27.
 ἄλις τοῦδε 11, 16. 383, 24.
 ἄλισημων 377, 7.
 ἄλισημοι 377, 11.
 ἄλισημος 184, 6. 211, 20.
 ἄλιτρα 377, 6.
 ἄλιτρος 184, 8.
 ἄλιως 383, 30.
 ἄλικάθειν 383, 31.
 ἄλικάθω 383, 31.
 ἄλικαυ 384, 24.
 Ἄλικεύς 378, 18.
 Ἄλικιβάτης 378, 20.
 Ἄλικμαχος 378, 23.
 ἄλικμαθῆν 376, 28.
 Ἄλικματωνίδα 378, 11.
 ἄλικνονίδες ἡμέραι 377, 26.
 ἄλικνών 376, 29.
 ἄλλι 376, 32.
 ἄλλιῃ 586, 33.
 ἄλλα αὖ 384, 10.
 ἄλλα γάρ 377, 8. ἄλλα μὴν 518,
 13.
 ἄλλάγδην Cod. Barocc. 50. f.
 105.
 ἄλλαντοπώλης 379, 10.
 ἄλλάχθητε 376, 31.
 ἄλλαχόθι 378, 28.
 ἄλλαχοῦ 378, 27.
 ἄλλαχόσε 378, 27.
 ἄλλαχοῦ 378, 27.
 ἄλλα χρῆ 376, 30. 378, 26.
 ἄλλ' ἢ 376, 8.
 ἄλλη 377, 25.
 ἄλληγορία 377, 23.
 ἄλληκτα 202, 17.
 ἄλληλέγγυον 376, 2.
 ἄλληλίζεν 383, 5.
 ἄλλήλων 378, 13.
 ἄλλογοεῖν 13, 3. 385, 5.
 ἄλλοδαπά 376, 16.
 ἄλλο ἔτερον 379, 31.
 ἄλλοθεν 605, 16.
 ἄλλεθρόους 376, 17.
 ἄλλοκα 606, 31.
 ἄλλοκοτον f4, 28. 378, 31.
 ἄλλοκότως 379, 1.
 ἄλλοκοτώτερον 379, 1.
 ἄλλοπρόσαλλος 378, 29. 291, 30.

ἄλλος 83, 1. 379, 11.
 ἄλλος ἄλλον 379, 9.
 ἄλλος ἄλλον παρεκάλει 81, 8.
 ἄλλοτα 606, 28.
 ἄλλοτριόγνημος 385, 7.
 ἄλλοτριουμοῦντες 379, 7.
 ἄλλοτριουτρομοῦσθη 81, 2.
 ἄλλοτριουπράξιμων 81, 2.
 ἄλλοτριουῦμαι 124, 4.
 ἄλλοτριως 379, 3.
 ἄλλοφάσιν 386, 9 et 10.
 ἄλλοφαρες 386, 8.
 ἄλλοφάτοις 386, 11.
 ἄλλυδις 385, 12.
 ἄλλυς] τὰ εἰς ὅτ' ἐπιθήματα
 ἐξήτονα διὰ βραχέος τοῦ ὕ γρα-
 φεται ἁπλῶ ὄντα. τὸ ἄλλυς μα-
 κρὸν ἔχον τὸ ὕ περισπᾶται. Cod.
 Barocc. 50. f. 107.
 ἄλλος 379, 4.
 ἄλλως 581, 23.
 ἄλλος τε 379, 5.
 ἀλλ' ὃ τάν 197, 2.
 ἄλμα 379, 6.
 ἄλμαδες 379, 15.
 ἄλματα 82, 23.
 ἄλματα 22, 28.
 ἄλμυρῖδες 383, 16.
 ἄλμυρῶν 383, 20.
 ἄλοῦν 384, 6.
 ἄλοῦσιντα 379, 28.
 ἄλογα 385, 16.
 ἄλογηται 379, 16.
 ἄλο; σῆν 380, 4.
 ἄλογοι 203, 1.
 ἄλο; οἱ ἱμανιστά 380, 6.
 ἄλοτα 384, 8.

ἄλοῦν 379, 17.
 ἄλοῖη 211, 12.
 ἄλομῶς 385, 9.
 ἄλοιφή 379, 18.
 ἄλομζεν 385, 10.
 ἄλόντες 379, 19.
 ἄλόπη 380, 10.
 ἄλοπον 379, 20.
 ἄλὸς ἄχη 379, 21.
 ἄλὸς θίλοιο 384, 13.
 ἄλοσταταῖ 381, 22.
 ἄλοσούθνης 384, 1.
 ἄλουργά 379, 23.
 ἄλουργαῖον 380, 14.
 ἄλουργαῖά 379, 27.
 ἄλουργίς 379, 22.
 ἄλουργόν 81, 28.
 ἄλουργοπωλή 379, 25.
 ἄλοῦσα 380, 12.
 ἄλοχεντος 380, 13.
 ἄλοχος 1095.
 ἄλοῶν 384, 3.
 ἄλς] φασι τινες ὅτι οὐχ εὐρητὸν
 τὸ ἄλς τὸ ἀρειτικὸν αὐτὸ καθ' ἑ-
 αὐτό, ἀλλὰ πάντως μετὰ τοῦ
 χόνδρος, χόνδρος ἄλς, χόνδρον
 ἄλός, χόνδρος ἄλες. τινὲς (ψευ-
 δὲς;) δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὁ
 Ἀριστοφάνης εἰπὼν ἄλοῖ δ' αἰ-
 μιχθεῖς ὄνοτο ἄν οὐτοσὶ. ἰδοῦ
 γὰρ οὐκ εἶπε χόνδρους. καὶ πάλ-
 λιν ὁ Μένανδρος· οὐκ ἔχω οὔτε
 ἄλας οὔτε δξὸς οὔτ' ἀρίμανα, καὶ
 οὐκ εἶπε χόνδρους ἄλας. περὶ δὲ
 τοῦ χόνδρος ἄλς, εἴτε ἴμοιοπτῶ-
 τως δεῖ συνάττειν εἴτε ἰμο-
 μοιοπτῶτως, ἐν τῷ ὀνοματικῷ

Ἡρωδιανού, εἰθεῖ φίλον, μαθη-
σόμεθα. Choerob. ad Theodos.
ἔσση 380, 18.

ἄλοι διαπεπύσθαι 385, 11.

Ἄλύβας 380, 9. τὸ Ἄλύβας μα-
κρὸν ἔχει τὸ δίχρονον τὸ ἐν τῇ
παρρηγοσίῃ, καὶ ὁμῶς περι-
τουσλλάβως κλίεται διὰ τοῦ $\bar{\nu}$,
οἶον Ἄλύβαντος. ἔστι δὲ ἔθνος.
Choerob. in Theodos. f. 44.

ἀλύειν 380, 20.

ἀλυκόν 80, 14. 383, 20.

ἀλυκτεῖν 385, 13.

ἀλύξαι 380, 19.

ἄλυπον ἄνθος ἀνάξ 385, 18.

ἄλυπος 385, 14.

ἄλυσθαίνειν 385, 31.

ἀλύσιον 380, 30.

ἄλυσις 716, 18.

ἄλυσιτελής 381, 3.

ἄλυφα 381, 27.

ἄλφάνει 382, 6.

ἄλφάνειν 382, 4.

ἄλφάνει 382, 8.

ἄλφιστήσιν 386, 17.

ἄλφι 381, 1.

ἄλφίνα 386, 18.

ἄλφιστεῖς 381, 7.

ἄλφιστῶν στοά 385, 32.

ἄλφιστα 202, 19.

ἄλφιστόμοιφοι 386, 1.

ἄλφιστίον 261, 13.

ἄλφιστόμαντις 52, 32.

ἄλφιστόχρωτος κεφαλῆς 386, 6.

ἄλφός 386, 13.

ἄλφούς 381, 4.

ἄλφ 123, 11.

ἄλωά 208, 22. 381, 14. 384, 31.

ἄλωαί 381, 8.

ἄλώβητον 381, 9.

ἄλώμενος 381, 10.

ἄλῶναι 381, 12.

ἄλώνητος 380, 16.

ἄλωπικεύς 386, 16.

ἄλωπικῆθεν 381, 17.

ἄλωπικῆσαι 10, 15.

ἄλωπικόννησος 381, 19.

ἄλώπηξ θεωροδοκεῖται 219, 29.

ἄλωπόχρους 381, 11.

ἄλώσιμα 381, 13.

ἄμα 183, 7. 216, 4.

ἄμάθητος 78, 2.

ἄμάδις] τὰ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ δις ἐπι-
θήματα τρισύλλαβα διὰ τοῦ $\bar{\tau}$
γράφεται καὶ παροξίνεται, οἷον
χαμάδις, ὀκλάδις, φηγάδις, ἰχά-
δις, πεακάδις, μυγάδις, κρυφά-
δις, ἄμάδις. τὸ οἰκαδὶς σεση-
μειώσκει προπαροξινόμενον καὶ
τὸ ὀμαδὶς δὲνυόμενον. Cod.
Barocc. 50. f. 106.

ἄμαθος 386, 19.

ἄμῶν 386, 20.

Ἀμαζάντεα 348, 23.

ἄμαξιαία χρήματα 24, 32.

ἄμαξινόν 386, 21.

ἄμαξινός ἑδός 28, 6.

ἄμαξος ἄμάξιος σημαίνει δὲ
ἄμπελον ἀναδεδηγάδα. τὸ γὰρ
παρὰ Σακφοῖ ἄμάξυδος παρ-
λογόν ἐστίν. Choerob. ad Theo-
dos.

ἄμαρτιῶν 79, 9. 125, 3.

ἄμαρτία 79, 7.

- ἄμαρτωλλα 79, 10.
 ἄμαρτυρός 387, 23.
 ἄμαρτυρή 386, 22.
 ἄμαρτυρία 386, 24.
 ἄμαρτυρῶς ἄμαρτυργός ἐπὶ ἀπίστος
 καὶ λυμπηδόνος καὶ ὄφειως.
 Choerob. ad Theodos. f. 66.
 ἄμαρτυρά 386, 26.
 ἄμαρτυρον 386, 27.
 ἄμαρτυρον κακόν 14, 9.
 ἄμβλασκοῦσιν 386, 29.
 ἄμβλύς 386, 30.
 ἄμβλυώτε 386, 31.
 ἄμβλωθρίδια 386, 32.
 ἄμβροσίαν ἄπλους 282, 23.
 ἄμβροσίον 386, 32.
 ἄμβροσια 387, 1.
 ἄμβροσιος 12, 4.
 ἄμειβετός Damascius περὶ πρώ-
 των ἄρχων et Olympiodorus
 in Philebum.
 ἄμβροσθεῖαι 183, 15, 217, 15.
 ἄμβροτων 387, 3.
 ἄμειβέτις 387, 4.
 ἄμειλιπτον 387, 6.
 ἄμειλικτός 387, 5.
 ἄμειλικός 387, 7.
 ἄμεινόνως 78, 24.
 ἄμειλί 214, 22, 387, 8 et 11.
 Ἀμείλιος Ἀμείλιος 1189.
 ἄμειλιτρία 78, 12.
 ἄμειλιτρία 129, 26.
 ἄμειλίω 123, 15.
 ἄμειλιτρί 387, 12.
 ἄμεινός ἄμεινός 1189.
 ἄμερμηρεῖ τὰ διὰ τοῦ ρ καὶ φ
 καὶ χ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου.
 γράφονται, ὅσον ἄμερμηρεῖ, δι-
 χα τοῦ αὐτοχειρῆ, ὡς ὅτι ἴσται
 δοτική· λέγεται δὲ καὶ αὐτο-
 χειρῆ. παμψηφί· τοῦτο γὰρ
 Ἀγκάδιος διὰ τοῦ εἰ γράφει.
 Cod. Barocc. 50. f. 197.
 ἄμεταποίητον 387, 13.
 ἄμεταστρεπί 387, 15.
 ἄμεταχειρίστα 23, 27.
 ἄμετρίαν 387, 14.
 ἄμη 206, 18.
 ἄμηγέτη 387, 16.
 ἄμηντος, εὐμηντος Theognos-
 tus f. 55.
 ἄμηντοι λόγοι 20, 30.
 ἄμηντον 387, 18.
 ἄμηντιες 387, 20.
 ἄμηντιες 387, 21.
 ἄμηντος 387, 22.
 ἄμηντιαν 387, 25.
 ἄμηντιον 387, 26.
 ἄμινδος 387, 27.
 ἄμιλλα 387, 28.
 ἄμιππος 205, 5.
 ἄμισθος 14, 20.
 ἄμιστύλλειτος Damascius.
 ἄμιματα 386, 25.
 ἄμνημονῶ 119, 23.
 ἄμνήν 205, 17.
 ἄμνηστος 13, 12.
 ἄμνηστων 13, 12.
 ἄμνητι Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἄμνιδας 217, 28.
 ἄμνόν 205, 17.
 ἄμρογητι 387, 29.
 ἄμρόθεν 387, 17.

ἀμοιβαδόν 387, 36.
 ἀμοιβαία 387, 32.
 ἀμοιβή 387, 31.
 ἀμοιγέποι 204, 14.
 ἀμοιγῆσαι 387, 33.
 ἀμονάδιστον *Damascius*,
 ἀμόργια 204, 9.
 ἀμοργίς 210, 29.
 ἄμουσα 388, 1.
 ἀμπελοργεῖ 29, 17.
 ἀμπεχόμενος 388, 2.
 ἀμπεχόνη 388, 3.
 ἀμπεχόνιον 388, 4.
 ἀμπόχες 16, 17.
 ἀμπόχου 16, 18.
 ἀμπλακίαις 388, 5.
 ἄμπυκς 388, 6.
 ἄμπυξ 388, 7.
 ἄμπωτις 215, 9. 388, 8.
 ἀμύδαλα 82, 19.
 ἀμυδρά 388, 9.
 ἀμύητος 388, 11.
 Ἀμύκλις 388, 10.
 ἀμύμων 388, 12.
 ἄμυνα 210, 12.
 ἀμύνει τοὺς πολεμίους 79, 28.
 ἀμύνεσθαι 217, 12.
 ἀμυνητεῖ 571, 9.
 ἀμύνομαι 125, 17.
 ἀμύντωρ 388, 13.
 ἀμύνω 125, 16.
 ἄμυξις 388, 14.
 ἀμύσει 388, 15.
 ἀμυχά 21, 11.
 ἀμυχή 388, 16.
 ἀμφαξοεῖν 23, 30.
 ἀμφαριστερος 3, 20.

ἀμφ' αὐτούς 388, 17.
 ἀμφηκς 388, 16.
 ἀμφήμερος πῦρετός 24, 31.
 ἀμφηρεφές 388, 19.
 ἀμφήριστον 388, 20.
 ἀμφί 388, 21.
 ἀμφίβιον 388, 22.
 ἀμφίβολον 388, 24.
 ἀμφιγνοεῖν 183, 23.
 ἀμφιγύοισι 388, 27.
 ἀμφιδείς 388, 30.
 ἀμφιδέρεα 202, 26. 388, 29.
 ἀμφιδρόμια 206, 13.
 Ἀμφιπέδης 211, 29.
 ἀμφιθυλής 388, 31.
 ἀμφίθετος 388, 32.
 ἀμφίθυρος οἰκία 204, 15.
 ἀμφικελμενίς] τὰ εἰς ἰς ὑπὲρ δύο
 συλλαβάς, ὑπεσταλμένων τῶν
 διὰ τοῦ δις ἢ αἰς, εἴτε ὀξύ-
 τονα εἴτε βαρύτονα, διὰ τοῦ ᾤ
 γραφέται, ἔγκοιτς ὀξύτονως,
 σολικίς, λικριφίς, ἀμφικελμε-
 νίς, καμπηθοίς (λέγεται δὲ καὶ
 πάμπαν καὶ καμπήθην καὶ καμ-
 πήθον), ἀυτονίς (λέγεται δὲ
 καὶ ἀυτονιχίς καὶ ἀυτονιχί),
 κραταίς, τὸ μέτροι πύροντις προ-
 παρξυτόμενον Δωριόον ἴστιν,
 ἐκ τοῦ πέφυσι μεταποιηθέν, καὶ
 οὐ μάχεται. Cod. Barocc. 50,
 f. 106.
 ἀμφικλημνον 389, 2.
 ἀμφικλημνος 389, 1.
 ἀμφιλάφεια 389, 4.
 ἀμφιλαφές 389, 3.
 ἀμφιλαφές δένδρον-26, 18.

ἀμφιλαφής 389, 6.
 ἀμφιλεξάντων 28, 1.
 ἀμφιλογία 28, 2.
 ἀμφιμάτορας 389, 8.
 ἀμφιματώσαι 389, 9.
 ἀμφιμήτωρ 6, 24.
 ἀμφιον 389, 10.
 ἀμφιορκία 184, 9. 311, 23.
 ἀμφιπλος 389, 11.
 ἀμφιρῦτή 389, 12.
 ἀμφισβητεῖν 197, 11. 389, 13.
 ἀμφισβήτησις 28, 2.
 ἀμφισβητῶ 120, 12.
 ἀμφιστεφείς 389, 16.
 ἀμφιτέλητα 83, 15.
 ἀμφίτατοι 389, 15.
 ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανῶν
 27, 32.
 ἀμφὶ τὸ λυκόφως 389, 18.
 ἀμφιτριχῆ 389, 19.
 ἀμφιφορέα 389, 20.
 ἀμφιφορεῦσι 389, 21.
 ἀμφύχυτον 389, 22.
 ἀμφοδον 205, 14. 3, 23.
 ἀμφορεφόρους 389, 24.
 ἀμφορεύς 210, 2.
 ἀμφοτερεῖν 1261.
 ἀμφοτερόπλευ 202, 31.
 ἀμφοτέρωθεν 601, 18. 605, 23.
 ἀμφω 1096.
 ἀμφω τῷ χεῖρι 389, 26.
 ἀμύμινοι 389, 27.
 ἀμωσγέπως 387, 17. 389, 28.
 566, 3.
 ἀμῶσι 389, 30.
 ἄν 126, 11.
 ἀνάβη 81, 12.

ἀναβίλλειν 208, 8.
 ἀναβῆναι 81, 15.
 ἀναβῆναι τὸν ἵππον 80, 27.
 ἀναβῆσαι 22, 10.
 ἀναβιβῆται 28, 26.
 ἀναβιώσκεσθαι 389, 31.
 ἀναβοθρεύουσιν 389, 33.
 ἀναβολάς 395, 6.
 ἀναβολὴν ᾤδης 80, 1.
 ἀναβρασθῆναι τοὺς πνεύματα
 ὑπὸ γέλωτος 66, 27.
 ἀνάγειν 214, 14.
 ἀνάγειν εἰς πρῶτην 214, 16.
 ἀναγινώσκειν 215, 27. 193, 32.
 ἀναγκαῖη i. q. ἀνάγκη 570, 2.
 597, 9. 598, 15.
 ἀναγκαῖον 202, 15.
 ἀναγκόδακρυς 20, 13.
 ἀναγκῶσαι 79, 11.
 ἀνάγκωσις 389, 22.
 ἀνάγκαστον 390, 1.
 ἀναγκάσιος 210, 3.
 ἀναγωγή 10, 10. 207, 23.
 ἀναγωγή οικέτου 214, 9.
 ἀνάγωγος 390, 3.
 ἀναγωγότερον 390, 4.
 ἀναγωγή 390, 5.
 ἀναδάσασθαι 390, 6.
 ἀναδεῖ 390, 8.
 ἀναδενδράδες 203, 28.
 ἀναδενδράς 82, 4. τὸ ἀναδενδράς
 ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ὑπολαμβάνει
 μόνως σπυτέλλειν τὸ ἄ καὶ δεξί-
 νουσθαι ὁ δὲ Λούπερκος ἐν τῇ
 περὶ γενῶν πολλοῖς ἀποδείκνυσθαι
 ὅτι ἐκτείνει τὸ ἄ καὶ περισ-
 πᾶται καὶ ὁμως διὰ τοῦ δος

χει την κλίαν. Choerob. ad Theodos.

ἀνάδεξι 82, 29.
 ἀνάδεσθην 390, 7.
 ἀναδήσασθαι 213, 28. 390, 10.
 ἀπαδήσοιτες 213, 28. 390, 10.
 ἀναδιδάξαι 390, 12.
 ἀνάδικος δίκη 23, 33. 216, 20.
 ἀναδύμενος 390, 9.
 ἀναδύεσθαι 210, 1.
 ἀναδύναι 390, 14.
 ἀναδύόμενος 390, 15.
 ἀνάξει 15, 14.
 ἀνάξεισον 15, 14.
 ἀναζυγαί 390, 16.
 ἀναζωπυρήσαι 390, 17.
 ἀνάσταλψιν Olympiodorus in Phaedonem.
 ἀναθερμιάειν 28, 22.
 ἀναθηλήσει 390, 18.
 ἀναθολοῦσθαι 12, 23.
 ἀναθροόμενα 390, 19.
 ἀνάδην 214, 25. 390, 20.
 ἀναδύεσθαι 80, 30.
 ἀναισχής 207, 21.
 ἀναισχύντησαι 26, 30.
 ἀναιμοί 390, 21.
 ἀναινομαι 390, 22.
 ἀναιρεῖν 390, 23.
 ἀνακίθασαι 390, 29.
 Ἀνακία 348, 23.
 ἀνακαλλύνειν 14, 11.
 ἀνακαλυπτήρια 200, 6. 390, 26.
 ἀνακάμψαι 81, 10.
 ἀνάκειον 212, 12.
 ἀνακείσθαι 26, 23.
 ἀνακεφαλοῦντας 390, 30.

ἀνακεχυμένη 390, 32.
 ἀνάκλητος 27, 22.
 ἀνακλίνας 390, 33.
 ἀνακομιδή 391, 1.
 ἀνακραγεῖν 5, 18. 396, 29.
 ἀνακράγοιτε 29, 14.
 ἀνακραθέντες 391, 30.
 ἀνακρίνειν 429, 32.
 ἀνακτῆ τόνδε 18, 9.
 ἀνακτίζει 390, 31.
 ἀνακτόριον 391, 4.
 ἀνακτόριου 202, 33.
 ἀνακτόρων 391, 6.
 ἀνακυπῶσαι 391, 5.
 ἀνακύψαι ἐκ νόσου 26, 20.
 ἀνακῶς 391, 7.
 ἀνακῶς ἔχειν 391, 7.
 ἀνακωχεῖν 391, 9.
 ἀνακωχή 391, 2.
 ἀνακωχής 391, 11.
 ἀναληγία 391, 15.
 ἀναληγίως 391, 14.
 ἀναλέγειν 83, 20.
 ἀναλέγω 124, 14.
 ἀνάλημμα 391, 16.
 ἀναλλοῶτον 391, 18.
 ἀναλοῦν 83, 16.
 ἀναλάβητος 83, 18.
 ἀναμάθω 391, 17.
 ἀναμαντεύεσθαι 26, 9.
 ἀναμάττεισθαι 391, 19.
 ἀναμέποντες 391, 20.
 ἀνὰ μέρος 80, 23.
 ἀνὰ μέσον 80, 24.
 ἀναμετρήσαιμι 391, 21.
 ἀναμηρῶσεσθαι 391, 22.
 ἀναμλλητον 391, 23.

- ἀναμνήσω 121, 12.
 ἀναμίειν 391, 24.
 ἀνανδρος γυνή 19, 7.
 ἀναντα 391, 25.
 ἀναντες 391, 26.
 ἀναξυρίδες 391, 27.
 ἀνά οὐλιμῶν 391, 29.
 ἀναπάλλει 391, 32.
 ἀνάπαυλιν 391, 33.
 ἀνάπειμαζόμενοι 392, 1.
 ἀναπεποιημένης 392, 2.
 ἀναπεποιημένα χωρία 392, 3.
 ἀναπεπωκότες 215, 11.
 ἀναπηδῶν ἐν δήμῳ 7, 9.
 ἀναπηρία 9, 22.
 ἀναπηρίων 78, 11.
 ἀναπηρος 9, 23, 183, 13, 216, 15.
 ἀναπιπλαται 392, 4.
 ἀνάπλασμα 392, 5.
 ἀναπλήσις 392, 6.
 ἀναποδίζειν 210, 31.
 ἀναποδίζων 83, 2.
 ἀναπόδραστον 392, 9.
 ἀναποδράστους 392, 9.
 ἀναπόινός 392, 7.
 ἀναπολεῖ 392, 8.
 ἀναπόνηκτον 392, 11.
 ἀναπόπλαστον *Damascius*.
 ἀνάπτειν 392, 13.
 ἀναπτειρωσαι 79, 33.
 ἀναπτῆτω 392, 12.
 ἀνάπτυξις 392, 14.
 ἀπάνοστα 392, 15.
 Ἄναρ Ἄναρος Γαλιτίας δὲ οὐ-
 τος ποταμός. *Choeroboscus*
 in *Theodos.* f. 67.
 ἀγάρασθαι 183, 22.
 ἀγάργυρος 216, 9.
 ἀγαρεπτομένη 401, 27.
 ἀγαρθρα 392, 17.
 ἀγαρίθμητος 78, 33.
 ἀγαρχιασθαι 19, 27.
 ἀγαρήθηναι 214, 26, 392, 20.
 ἀγαρήμια 23, 6, 392, 22.
 ἀγαρήσις 392, 21.
 ἀγαρήπτειν 392, 23.
 ἀγαρήπτειν 392, 16.
 ἀγαρήψαι κίθυρον 18, 1.
 ἀγαρήσιβδαι 392, 24.
 ἀγάρτησον 392, 25.
 ἀγασειράζει 392, 26.
 ἀγασσευμένη 215, 12.
 ἀγασσηκῶσαι 19, 29.
 ἀγασσηκῶων 392, 27.
 ἀγασσηκῶσι 392, 29.
 ἀγασσηκῶν 12, 15.
 ἀγασπῶν βούλευμα 27, 13.
 ἀγασπῶν γνομίδιον 6, 5, 27, 13.
 ἀγασσα 392, 28.
 ἀγασταδόν 392, 30.
 ἀγύστατον τὴν πόλιν ποιήσας
 211, 9.
 ἀγύστατος 183, 19, 211, 10,
 392, 31.
 ἀγαστάτως 393, 3.
 ἀγαστήσας 392, 32.
 ἀγαστοιχειοῖ 393, 1.
 ἀγασύνταξις 184, 32.
 ἀγασφῆλας 393, 5.
 ἀγασχινδαλευθῆναι 27, 14.
 ἀγασχοῦρα 393, 4.
 ἀγασχών 393, 7.
 ἀγατάξωσθαι 393, 8.
 ἀγατεῖλαι 393, 9.

ἀνκί 392, 33.
 ἀντικείμενα 218, 13.
 ἀνακλιάντες 393, 10.
 ἀνάκλημα 393, 12.
 ἀνακλήναι 393, 12.
 ἀνακτύπωσις 393, 11.
 ἄνακτος 393, 13.
 ἀνακταμαχίου 217, 21.
 ἀνακταίηεις 393, 14.
 ἀναφαιρέτους 393, 15.
 ἀναφαλαντίας 16, 31.
 ἀναφανδόν 393, 16.
 ἀναφῆναι 393, 17.
 ἀναφορῆται 393, 18.
 ἀναφορεῖς 393, 19.
 ἀνάφορον 10, 23.
 ἀναφύξειν 26, 17.
 ἀναφρόδιτον 18, 19.
 ἀναφῶς Damascius.
 ἀναχαιτίζει 393, 20.
 ἀναχαιτῖσαι 19, 30.
 Ἀνάχαρις Ἀναχάριος 1193.
 ἀνα χθόνα 393, 21.
 ἀνάχουσι 393, 22.
 ἀναχωρεῖν ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 ἀναχώρησις 29, 4.
 ἀνδάνει 393, 23.
 ἀνδειράδες 394, 16.
 ἀνδικε 394, 17.
 Ἀνδουκίδου Ἐρμῆς 212, 14.
 ἄνδρα 394, 6.
 ἀνδράγρια 393, 24.
 ἀνδραγωγός 393, 25.
 ἀνδρακίς 394, 8.
 ἀνδραποδιαιός 393, 26.
 ἀνδραποδιότης 219, 2. 394, 11.
 ἀνδραποδοκάπηλος 393, 27.

ἀνδραποδώδεις 393, 28.
 ἀνδραποδώδεις ἴδουσι 29, 11.
 ἀνδραπόλητοι 394, 14.
 ἀνδραφισοῦσιν 394, 15.
 ἀνδρεῖζεσθαι Olympiodorus in
 Phaedonem.
 ἀνδρεμέστρια γυνή 21, 12.
 ἀνδριάντα 82, 13. 210, 15. 211,
 14. 394, 29.
 ἀνδροβουλος γυνή 19, 23.
 ἀνδρογυνην ἄθλημα 11, 29.
 ἀνδρογύνων 393, 29.
 Ἀνδροκολωνοκλής 394, 21.
 ἀνδρόκοσοι 394, 20.
 ἀνδροκτασιῶν 393, 30.
 ἀνδροληψία 213, 30. 393, 33.
 ἀνδρολήψιον 213, 30.
 ἀνδρμητής 394, 25.
 ἀνδρομέου 393, 31.
 ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πειθεῖς 25, 27.
 ἀνδρὸς εἶναι μοῖραν 19, 18.
 ἀνδρσοσότης 394, 27.
 ἀνδρσοσάνθων 394, 5.
 ἀνδρότητα 394, 26.
 ἀνδρωθεῖσα 394, 28.
 Ἄνδρων 394, 4.
 ἀνδρῶν 81, 7.
 ἀνδρῶνα 393, 32.
 ἀνεβάλλειν 395, 11.
 ἀνεβάλλετο 395, 6 et 9.
 ἀνεβάλλοντο 395, 10.
 ἀνεβάλοτο 400, 32.
 ἀνέβησεν 395, 16.
 ἀνεβλω 395, 12.
 ἀνεβιωσάμην 395, 19.
 ἀνεβόησεν οὐράνιος ὅσοι 4, 20.
 400, 33.

- ἀνεγείρει καὶ φερίζει τὸν ὄχλον 400, 5.
 ἀνεγκληεῖ 400, 28.
 ἀνεγκλήτρον 400, 25.
 ἀνεγκλήτως 400, 29.
 ἀνεγγάμφθη 395, 15.
 ἀνέγρετον 395, 17.
 ἀνεδιέματο 395, 18.
 ἀνέδην 400, 15.
 ἀνέδραμεν 395, 21.
 ἀνέζεον αἶμα 27, 21.
 ἀνέζωπυρήθη 395, 22.
 ἀνέθει 395, 23.
 ἀνεκίασασθε 396, 24.
 ἀνείλεν 214, 27. 395, 33.
 ἀνεκλήθυσιν 396, 12.
 ἀνέλιξεν 400, 2.
 ἀνέλλεσθαι 395, 29.
 ἀνέλλεται 395, 31.
 ἀνειλόμησ 396, 10.
 ἀνειλόσω 395, 32.
 ἀνειμένα 396, 13.
 ἀνείμονες 396, 14.
 ἀνεῖναι 396, 15.
 ἀνεῖναι κύβον 396, 16.
 ἀνείπεν 396, 17.
 ἀνείργεν 396, 18. V. ἀπείργων.
 ἀνείρειν 396, 21.
 ἀνείσθαι 396, 19.
 ἀνεῖσιν 396, 20.
 ἀνεῖται 396, 21.
 ἀνεκαθεν 18, 26. 395, 24. 396, 23.
 ἀνεκαλέσασθε 396, 27.
 ἀνεκός 19, 33. 395, 24. Attice
 ἄνεκας 570, 26.
 ἀνεκράγεν 396, 29.
 ἀνεκρούετο 396, 31.
 ἀνεκρυμβαλλίζον 396, 33.
 ἀνεκώχενον 396, 32.
 ἀνελεήμων 400, 30.
 ἀνελευθερία 78, 10.
 ἀνελεύθερος 397, 1.
 ἀνελεήμων 400, 30.
 ἀνέλκειν τὰς ὀφθαλμοὺς 401, 4.
 ἀνελεκταῖς ὀφθαλμοῖσι σεμνόν 395, 25.
 ἀνελον imperat. 1028, 16.
 ἀνελοῦσαι γὰρ τὸν τόμον 397, 3.
 ἀνελπιστον βλον 397, 15.
 ἀνεπίστως 80, 16. 397, 18.
 ἀνεμεστώθη 5, 16.
 ἀνεμίστωσεν 5, 16.
 ἀνεμήτα 397, 13.
 ἀνεμιαῖα 401, 14.
 ἀνεμιαῖον ὄν 81, 32.
 ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἀνθρώπου 13, 31. 401, 8.
 ἀνεμοστρεφές 397, 19.
 ἀνεμοφόρητος 24, 26.
 ἀνεμύτας 397, 33.
 ἀνενεχθείσας 397, 23.
 ἀνέντατος 401, 16.
 ἀνέητες 397, 14.
 ἀνεξέλεγκτος 397, 25.
 ἀνεξεύρητος 398, 1.
 ἀνεξέτητον 397, 24.
 ἀνεπάγγελτος 398, 5.
 ἀνεπάγγελτος δειπνεῖ 6, 10.
 ἀνεπάνη] ἐν εὐρεθῶσι δύο ὀλίγονα, τὸ δεύτερον ἀποβάλλεται ἐν τῷ δευτέρῳ ὀρίῳ καὶ τὸ πρῶτον φιλάττεται, οἷον καὶ ἕκασον, ἐξ οὗ τὸ ἐκάνη, χαίρω ἔχαρον, ἐξ οὗ τὸ ἐχάρην, παύω ἔκασον, ἐξ οὗ τὸ ἐκάνη καὶ ἀνεπάτην

πάγη ἐν τῇ συνθήκῃ. Choerob.
in Theodos.

ἀνεκάλτο 397, 26.
ἀνεπάτησας 397, 27.
ἀνεπαφα 203, 26.
ἀνεπαφον 397, 30.
ἀνεπαφρόδιτος 397, 31.
ἀνεπίσειν 77, 10.
ἀνεπίδικα 183, 26. 380, 2.
ἀνεπίκλητος 400, 23.
ἀνεπίκλητός 400, 23.
ἀνεπίληπτον 397, 28.
ἀνεπίληπτος 398, 7.
ἀνεπιστάτητον 397, 29.
ἀνεπίτροπος 9, 14.
ἀνεπίτευτον 398, 11.
ἀνεπιτροπῶσαι 398, 6.
ἀνεπιτροπῶσαι τῆν ψυχὴν 10, 20.
ἀνω 1004, 16. 1239.
ἀνεργῆσαι 398, 10.
ἀνεργάμενοι 401, 27.
ἀνέφιστα 397, 32.
ἀνεργάσιον 398, 9.
ἀνεργάσιος ταῦς 401, 30.
ἀνεργότιζεν 398, 18.
ἀνεργότιται κίβος 398, 26.
ἀνεργότιται 398, 19.
ἀνεργότωντο 398, 20.
ἀνεργότων 398, 22.
ἀνέρσει 401, 29.
ἀνεργάστο 398, 8.
ἀνέσαιμι 401, 33.
ἀνεύαντες 398, 24. 402, 1.
ἀνεύλιαν 395, 27. 402, 3.
ἀνεύλιου 398, 23.
ἀνευκυσάντο 398, 32.
ἀνευκυσάμενοις 398, 29.

ἀνευκυστήμενος 16, 20.
ἀνευκολοπισμένω 398, 30.
ἀνεύπακεν 399, 3.
ἀνευστάλη 399, 1.
ἀνεύστιος 399, 7.
ἀνευστομώθησκιν 399, 2.
ἀνεύσφηλεν 399, 9.
ἀνεύσχεν 400, 13.
ἀνεύσχετο 399, 10.
ἀνεύστον 399, 12.
ἀνεύθεν 603, 12. 1095.
ἀνευθέτου 398, 11.
ἀνευφήμησεν 399, 14.
ἀνεύφικτον 399, 13.
ἀνεύφιν 399, 16.
ἀνευφυσῶνιο 399, 15.
ἀνευχατίσειν 399, 19.
ἀνευχε 399, 20.
ἀνεύχει 399, 21.
ἀνεύχειν 400, 4.
ἀνεύχομαι 121, 18.
ἀνευχόησαντο 124, 29. 399, 17.
ἀνευψιαδῆ 15, 18.
ἀνευψιαδοί 401, 18.
ἀνεύψυξα 80, 29.
ἀνευψύχησται 402, 17.
ἀνω 554, 28. 577, 12. 618, 25.
1095.
ἀνεύσγεν 399, 24.
ἀνεύσγον 400, 1.
ἀνεύσθητησαν 402, 4.
ἀνεύσθος 402, 5.
ἀνεύσθων 402, 7.
ἀνεύσθωνοῦ 402, 8.
ἀνεύσθμενος 402, 24.
ἀνεύσθμετο, ἐξ ἑπῶου 17, 19.
ἀνεύσθμαι 25, 19.

- ἀνήκει 403, 5.
 ἀνήκεν 402, 15.
 ἀνήκεστον 402, 18.
 ἀνηκίλωτοι 402, 25.
 ἀνηκοίστησεν 402, 16.
 ἀνηλεῶν 400, 30.
 ἀνηλεής 26, 18.
 ἀνηλεῖτος, 26, 16.
 ἀνηλεῖτος 396, 25.
 ἀνημέμετος 402, 19.
 ἀνημέθη 402, 13.
 ἀνήνυις 402, 20.
 ἀνήνυιτος πόσις 13, 26.
 ἀνήνεγο 402, 21.
 ἀνήρηκεν 27, 16. 402, 23.
 ἀνήροτον 402, 22.
 ἀνήρρησεν 402, 23.
 ἀνήρησαν 402, 31.
 ἀνηρώτιζεν 403, 4.
 ἀνησις 402, 32. 453, 32.
 ἀνήσθημεν 402, 26.
 ἀνήψεν 402, 27.
 ἄνθει 403, 27.
 ἀνθέμιον 403, 9.
 ἀνθεμόεντι 403, 10.
 Ἄνθεμόκριτος 403, 29.
 Ἄνθεμούς 403, 20.
 ἀνθέεται 402, 11.
 ἀνθεριῶν 403, 12.
 ἀνθεριῶνα 215, 14.
 ἀνθέριος 408, 13.
 ἀνθερίων 403, 14.
 ἀνθερίσκος 403, 15.
 ἀνθεστηριώδης 215, 16.
 ἀνθεστηριῶν 208, 28. 403, 32.
 ἀνθίων 83, 12. 404, 28.
 ἀνθη 12, 30.
 ἀνθήλιος 403, 23.
 ἀνθηρημένος 403, 16.
 ἄνθης 403, 22.
 ἀνθησῶ 126, 1.
 ἄνθινον 403, 17.
 ἀνθηπιουλία 404, 3.
 ἀνθισασδαί μουσική 404, 7.
 ἄνθισταμαι 121, 9.
 ἄνθος 404, 24.
 ἀνθοσμίλις 413, 18.
 ἀνθοσμίλις δίνος 22, 9.
 ἄνθ' ὅτου 403, 19.
 ἀνθράκιον 404, 9.
 ἀνθρακον 403, 21.
 ἀνθρήαι 21, 5.
 ἀνθρήγη 404, 4.
 ἀνθρήμιον 21, 5.
 ἄνθρησκία 404, 22.
 ἀνθρωπίζεται 82, 15.
 ἀνθρωπίος μῦθος 21, 14.
 ἀνθρωπιώτερον 78, 26.
 ἀνθρωπίσκος φαῦλος 14, 14.
 ἀνθρώποιδες θήρονι 5, 21.
 ἀνθρώποις ἔποφρας 5, 8.
 ἀνθρωπος ἐξ ὁδοῦ 5, 23.
 ἀνθρωπος Ἐύριπος 404, 14.
 ἀνθρωπος λυπηρόλογος 9, 29.
 404, 12.
 ἀνθρωπος πρόδοξος 6, 28. 404,
 10.
 ἀνθρωπος τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.
 ἀνθρωπος φιλοπραγματίας 3, 13.
 ἀνθρωπιγγήσαι 404, 19.
 ἀνθρωπίσμου 404, 17.
 ἀνιαθείς 405, 1.
 ἀνιακίς 405, 7.
 ἀνιαρόν 405, 2.

ἀνιάτρων (τῶν) Olympiodorus

in Gorgiam.

- ἀνίδρυτο 405, 5.
 ἀνίδρυτοι 405, 3.
 ἀνιείς 405, 4.
 ἀνιεμένη 405, 8.
 ἀνιέντα 405, 9.
 ἀνιέρειος 405, 20.
 ἀνιέρως τύχη 13, 29.
 ἀνιερῶσυντες 405, 10.
 ἀνίησιν 405, 21.
 ἀνικμάμενα 405, 26.
 ἀνίλλειν βιβλίον 19, 14.
 ἀνίλλομένη 405, 13.
 ἀνιμᾶσθαι 405, 11.
 ἀνιμησαί 266, 22.
 ἀνιππος 205, 5.
 ἀνίπτοις ποσὶν 405, 16.
 ἀνιπτόποδες 405, 18.
 ἀνισαίειν 19, 28.
 ἀνισοφύεις 405, 22.
 ἀνιστάμεναι 405, 23.
 ἀνιστή 405, 12.
 ἀνίστω 405, 15.
 ἀνίλοχουσαι 405, 24.
 ἀνίλοχων 405, 25.
 ἀνισῶσαι 19, 28, 69, 9.
 ἀνιηστον 403, 3.
 ἀνόδοτος 406, 1.
 ἀνοηστῶν 406, 16.
 ἀνόητά γ' εἰ ταῦτ' ἤλασθε ἐπινοή-
 ξων ἔμοι 4, 4.
 ἀνοητεὶ Chorrob. orthogr.
 ἀνοητία 21, 20.
 ἀνόθωντον 405, 31.
 ἀνολεῖ 406, 3.
 ἀνοιγεύς Damascina.

- ἀνοικνέμενος τοῖς κτήρεσιν 406, 5.
 ἀνοικτήριον 20, 15.
 ἀνοίξις 438, 2.
 ἀνοίσις 406, 9.
 ἀνοίσω 28, 3.
 ἀνόκαιον 405, 32.
 ἀνακωχῆν 406, 19.
 ἀνομβροῦσάν 406, 7.
 ἀν' ὄμιλον 406, 8.
 ἀνομολόγητα 184, 22, 211, 22.
 ἀνομοταγῆ Damascius.
 ἀνοτος 406, 10.
 ἀνοπαῖα 406, 4.
 ἀνοργίαι 406, 12.
 ἀνοργιάτοις 406, 13.
 ἀνοργοί 3, 24, 406, 11.
 ἀνορηταλλεῖν 406, 17.
 ἀνορωρηγμένον 405, 28.
 ἀνοσίον 406, 15.
 ἀνοφία 406, 14.
 ἀνταίρειν 26, 8.
 ἀνταίρω 123, 32.
 ἀντάκαιος 410, 29.
 ἀντάλλαρον 407, 18.
 ἀνταλλαῖος 410, 30.
 ἀνταλλάττομαι 123, 9.
 ἀνταμύνασθαι 78, 1.
 ἀνταναγγῶναι 27, 10, 410, 31.
 ἀντανάκλαισιν 406, 21.
 ἀνταπειθήσαι 78, 1, 407, 13.
 ἀνταποδοῦναι 78, 1, 407, 14.
 ἀνταπολαμβῆμεν 78, 3, 407, 14.
 ἀνταποπαίειν 25, 29.
 ἀντάρης 407, 12.
 ἀντεγράφατο 410, 32.
 ἀντεσοδιάζω 883, 11.
 ἀντιζέμεν 406, 32.

ἀντεπεξελθεῖν 124, 7.
 ἀντεπιτίθειν 406, 3^a.
 ἀντερεῖ 407, 1.
 ἀντερείδει ΔΑ, 31.
 ἀντετόρσιν 407, 2.
 ἀντιεύρημα 407, 5.
 ἀντιφέροντο 407, 3.
 ἀντιφιλοτιμούντο 407, 6.
 ἀντίχ 407, 32.
 ἀντιχόμενος 408, 5.
 ἀντίχω 125, 30.
 ἀντήλιον 16, 10.
 ἀντήλιος 411, 1.
 ἀντηγίης 411, 6.
 ἀντιᾶξι 408, 6.
 ἀντιάνειμαι 407, 27.
 Ἀντιάτης 409, 30.
 ἀντιβαίνειν ἀντιπαῖν καὶ ἀντι-
 τείνειν ταῦτόν τῳ περὶ τοῖς κοι-
 νοῖς ἀντιπατεῖν Cod. Vat. 1410.
 ἀντιβληθέντας 409, 32.
 ἀντιβολῆσαι 407, 24.
 ἀντιβόλῃς 427, 28.
 ἀντιβολῆ 23, 28, 78, 16.
 ἀντιβολῶ 126, 4, 407, 26.
 ἀντιγραφᾶν 410, 32.
 ἀντιγραφεύς 82, 20, 197, 24,
 185, 16.
 ἀντιγραφῆ 200, 9, 410, 8.
 ἀντιγράφουσι 408, 3.
 ἀντιδιαπλέκειν 198, 7, 406, 25.
 ἀντιδιαστέλλεται 408, 8.
 ἀντιδικῶ 129, 18.
 ἀντίδοσις 184, 16, 197, 3.
 ἀντίθεσις 410, 17.
 ἀντίθετα 204, 10.
 ἀντίθετον 410, 13 et 20.

ἀντιμάθηται 408, 7.
 ἀντίμασις 408, 9.
 ἀντικρῦ 198, 17, 408, 27, 614, 8,
 1096. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀντικρῦς
 προσαροξικόνος γεγενημένων ἀπὸ
 τῆ ἀποβολῆ τοῦ σ ἐξέτερος τὸ υ,
 καὶ τὴν ὄξειαν τύπον ἐφύλαξ.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἀντικρῦς 198, 19, 408, 29.
 Ἀντίκυρα 410, 27.
 ἀντικυβανομαί 119, 1.
 ἀντιλαχεῖν 184, 29, 199, 12.
 ἀντίλεγεν 408, 10.
 ἀντιληψίς 408, 11.
 ἀντιλογῆσαι 78, 5, 407, 22.
 ἀντιλογιῶν 407, 22.
 ἀντιμαχεῖσθαι 184, 13.
 ἀντιμετάληψις 613, 9.
 Ἀντιοχίς 409, 9.
 ἀντίπαις 407, 16.
 ἀντίπαλον 408, 22.
 ἀντίπαλος 208, 13.
 Ἀντίπαν 1198.
 ἀντιπαρεξίγειν 408, 20.
 ἀντιπατεῖν v. ἀντιβαίνειν.
 ἀντιπεπορθότως 408, 21.
 ἀντιποιοῦμαι 120, 9.
 ἀντιπολιμῶ 124, 26.
 ἀντιπροκλήσεις 408, 24.
 ἀντίρροπον 408, 12.
 ἀντισωπῆν 19, 9.
 Ἀντισυ 410, 23.
 ἀντισπύδειν 28, 21.
 ἀντιστόφος 408, 25.
 ἀντιαλάντως Olympiodorus
 in Phaedonem.
 ἀντιτορήσις 408, 28.

- ἀντιτυπῆσαι 408, 19.
 ἀντιτυπία 418, 18.
 ἀντιτύπους 418, 13.
 ἀντιμερῶζειν 411, 7.
 ἀντιφέρονται 408, 33.
 ἀντιφῆς 409, 3.
 ἀντιφιλοτιμί 409, 1.
 ἀντιχορδός 409, 10.
 ἀντιλήθῃ 411, 8.
 ἀντίλα 203, 9. 411, 9 et 20.
 ἀντιλιαντλητήρας 411, 12.
 ἀντίλον 411, 19.
 ἄντιλος 407, 4.
 ἀντόμενοι 409, 2.
 ἀντομύνα 200, 16.
 ἀντρα νύχια 409, 4.
 ἀντριάδες νύμφαι 17, 5.
 ἀντριώδη 409, 5.
 ἀντριῶνες 409, 11.
 ἄντρυες 409, 6.
 ἀντωμοσία 186, 16. 200, 16.
 409, 12 et 18 et 32.
 ἀντωπι 409, 7.
 ἀντωπός 409, 8.
 ἀνυδρεύσασθαι 411, 32.
 ἀνύειν 14, 17. 411, 28.
 ἀνυπαίτιος 411, 21.
 ἀνυπήλιφος ναῦς 21, 7.
 ἀνυπόβλητον 411, 22.
 ἀνυπόδετος 82, 16.
 ἀνυποδήματος 82, 17.
 ἀνυπόδητος 412, 13. 17, 13.
 ἀνυποιστον 411, 23.
 ἀνυπόστατον 411, 25.
 ἀνυπόστατα ῥήματα 1087.
 ἀνύται 411, 24.
 ἀνυσίμως 411, 26.
 ἄνυτος 211, 31.
 ἀνύτουσι 411, 26.
 ἀνύτειν 411, 28.
 ἄνω βάλει ἡμῖν 80, 1.
 ἄνω καὶ κάτω 412, 4.
 ἀνωμίλι 211, 6.
 ἀνωμοσί 20, 33.
 ἀνωμοξεν 412, 5.
 ἀνώνητον 412, 6.
 ἀνωρθοῦσάζον 412, 7.
 ἄνω τὰ ῥήματα ἐξαίρειν 12, 21.
 ἀνώτερον 80, 18.
 ἀνωφέλῆτος ἄνθρωπος A, 24.
 ἀνωφρυσμένος ἄνθρωπος 25, 5.
 ἀξία 77, 17.
 ἀξιάγαστος 412, 24.
 ἀξιαπρηγτότατον 413, 12.
 ἀξίερασστον 412, 25.
 ἀξιοί 412, 28.
 ἀξίον 77, 15. 215, 22. 412, 23.
 ἀξίον τριχός 10, 7.
 ἀξιοπενθής 21, 10.
 ἀξιόπιστος 413, 3.
 ἀξιος λαβεῖν ὁ μισθός 412, 9.
 ἀξιος οὐδὲ μόνου 413, 8.
 ἀξιούμενος 80, 21.
 ἄξιολχος 413, 6.
 ἀξιόχρεων 412, 30.
 ἀξιόχρεως 209, 32. 412, 29.
 ἀξίωμα 80, 21.
 ἀξτων 412, 26.
 ἄξονες 204, 3. 413, 15.
 ἀξύλω 413, 11.
 ἀξύμβλητον 413, 13.
 ἀξυεσάμ 413, 10.
 ἄξω 413, 1.
 ἄοζος 413, 31.

αἰοδιή 413, 23.
 αἰοδιμος 215, 18. 413, 24.
 αἰοιδός 413, 25.
 αἰονος 413, 29.
 ἀόλλει 413, 26.
 ἀόλλισασι 413, 27.
 ἄορα 414, 6.
 ἄορ 1095.
 ἄορι 413, 28.
 ἄορος λίμνη 413, 32.
 ἄορτήν 414, 4.
 ἀπάγγελαις 438, 1.
 ἀπαγε 414, 12 et 13.
 ἀπάγειν 414, 8.
 ἀπαγε ξένων ἐν χειμῶνι 218, 27.
 ἀπαγορεύει 414, 16.
 ἀπαγορεύειν 414, 18.
 ἀπαγορεύω 123, 29. 130, 1.
 ἀπάγου 414, 15.
 ἀπαγωγάς 414, 17.
 ἀπαγωγή 27, 5. 200, 25. 414, 19 et 23.
 ἀπάδον 414, 27.
 ἀπαθῆ 414, 28.
 ἀπ' αἰείρου 419, 15.
 ἀπαιδύγωγος 18, 18.
 ἀπαιδευτός 501, 18.
 ἀπαιδευτοί 419, 8.
 ἀπαιδου 419, 10.
 ἀπαιδοτριβητι 419, 9.
 ἀπαιθροῦζειν 26, 24.
 ἀπαιτί 419, 12.
 ἀπλημα 419, 13.
 ἀπλεριν 6, 16.
 ἀπικτῶ 119, 4.
 ἀπικταροῦμενος 421, 25.
 ἀπ' ἀκροφυσῶν λόφος ἐνδεικνύται 415, 29.

ἀπάλαμον 418; 6.
 ἀπάλαμος 414, 30.
 ἀπαλάμνος 418, 7.
 ἀπαλεξῆσαι 415, 3.
 ἀπαλέξαντες 415, 4.
 ἀπαλλάξας 415, 1.
 ἀπαλλάξωμεν 414, 31.
 ἀπάλλεις 414, 29.
 ἀπαλοῦν 16, 1.
 ἀπαλοὶ θερμολουαίαις, ἄβροι μαλθακευταίαις 4, 1. 415, 27.
 ἀπαλός εἰςπλους λιμένος 13, 5.
 ἀπαλόχως 18, 28.
 ἀπαμβλύνει 415, 6.
 ἀπαμβρύκου 418, 8.
 ἀπαμνηεῖ 415, 5. †
 ἀπαμφιτι 415, 8.
 ἀπαμφιτοαρες 415, 7.
 ἀπαμφλοκων 415, 11.
 ἀπιν 416, 11. 569, 9.
 ἀπανάστασις 415, 12.
 ἀπανθίους 7, 8.
 ἀπανθ' ὁμοια καὶ Ῥοθῶπις ἢ καλή 416, 7.
 ἀπαντῆν 416, 9.
 ἀπαντῶ 130, 13.
 ἀπαξάπαντα 415, 15.
 ἀπαξάπαντες 18, 6.
 ἀπαξοπλῶς 415, 13.
 ἀπᾶς 413, 1. 415, 14.
 ἀπαράβλητος 415, 17.
 ἀπαρτιόδοδα 415, 8.
 ἀπαρτιοίητον 415; 19.
 ἀπαρτασκείωντον 79, 1. ἀπαρτασκείων καὶ ἀπαρτασκείωντον διαφέρειν φασίν ὃ μὲν γὰρ δι' αὐτοῦ τῆν χαρην ἔχων ἀπαρτασκείων εἶν λέγεται, ὃ δὲ δι'

- ἑτέρου ἀπαρτιεύσασθαι. ὁ μὲν
 ἄρχων ὁ μονομάχος δοῦναι θφ-
 λων ἀπαρτίσκουδς λέγεται, ὁ
 δὲ μονομάχος ἀπαρτιεύσαστος.
 Cod. Paris. 2630.
 ἀπαρτίρεται ἐμάτι 29, 18.
 ἀπαρτίματα 418, 10.
 ἢ ἀπαρτίματιος πότερον φῆμι
 εἶναι ἢ οὐχί 1275.
 ἀπαρτίμενος 418, 11.
 ἀπαρτίμων 418, 3.
 ἀπαρτίαν 445, 16.
 ἀπαρτίαι 19, 22.
 ἀπαρτίος 8, 26.
 ἀπαρτίμων 415, 20.
 ἀπαρτίαν 10, 16. 211, 13.
 ἀπαρτί 79, 30. 210, 23.
 ἀπαρτίαν 415, 22.
 ἀπαρτίλογία 416, 15 et 20.
 ἀπαρτίσθαι 416, 22.
 ἀπαρτίου 415, 23.
 ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφιστάται
 418, 1.
 ἀπασκιδίσειν 418, 5.
 ἀπασίαι 415, 21.
 ἀπαστος 415, 24.
 ἀπατηλός 415, 25.
 ἀπατήσει 415, 26.
 ἀπάτητος ἀρχή 29, 2.
 ἀπατοῦρι 205, 27. 416, 24,
 417, 22.
 ἀπατώ 122, 4.
 ἀπαυδῶ 419, 3.
 ἀπαυθαδιάζοντες 419, 4.
 ἀπαντοματισθῆναι 419, 5.
 ἀπαντομοιῆσαι 419, 2.
 ἀπανθενίσειν 419, 6.
 ἀπαχθῆναι 419, 1.
 ἀπεβίω 419, 7.
 ἀπεγένετο 82, 33.
 ἀπεγλαφάμην 420, 22.
 ἀπεγνωκώς 419, 23.
 ἀπέγνω 119, 19.
 ἀπέγνωσαν 419, 24.
 ἀπέγραψε τὸν καιρὸν 420, 21.
 ἀπέδειξεν 419, 21.
 ἀπεδημηκότες 419, 26.
 ἀπεδημηκότες 79, 26.
 ἀπεδον 419, 27.
 ἀπέδοξεν 419, 20.
 ἀπέδοσθε 419, 25.
 ἀπέδοτο 419, 22.
 ἀπέδρα 419, 31.
 ἀπέδραν 11, 1. 419, 31. 1066.
 ἀπεθέρισεν 420, 3.
 ἀπει 420, 6.
 ἀπειθυαρχία 78, 20.
 ἀπεικός 420, 5.
 ἀπειλήματα 25, 32.
 ἀπειλοῦμαι 82, 25.
 ἀπειλῶ 120, 29. ἀπειλῶ καὶ ἀπειλή
 διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ γὰρ
 Διολεῖς διὰ τοῦ εἰ ἐκφέρουσιν
 αὐτὰ, οἷον ἀπέλλω, ἀπέλλη.
 Choerob. cod. Barocc. 50.
 ἀπειλῶν 420, 7.
 ἀπειπασθαι 80, 25.
 ἀπέπειτε 130, 10.
 ἀπέπειν 216, 27. 420, 40.
 ἀπειργάσθαι 420, 8.
 ἀπειργων 420, 9. ἀπέργω τιῶ
 βουλόμενον ἐνεργεῖν τι, ἀπέργω
 δὲ τὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ δοσὺν τῆ
 ἰργου ἐνύσαντα Cod. Vat. 1410.

- ἀπειρία 420, 10.
 ἀπειρήθεν 602, 18.
 ἀπειρήκει 420, 11.
 ἀπειρήκει 420, 12.
 ἀπειροδύναμον Olympiod. in
 Phaed.
 ἀπειροειδής idem.
 ἀπειρονα δακτύλιον 420, 18.
 ἀπειρων 570, 8. 597, 13. 598, 17.
 ἀπεισιν 420, 16.
 ἀπεισομαι 420, 17.
 ἀπειρῶσαν 420, 25.
 ἀπειλεκτέκον Olympiodorus in
 Phaed.
 ἀπεκομισθη 420, 4.
 ἀπεκόπησαν 420, 29.
 ἀπεκρίθη 420, 26.
 ἀπέκρητον 420, 28.
 ἀπεκτόνασιν 429, 27.
 ἀπελαμπύρυνθη 6, 12.
 ἀπελαύνω 121, 15.
 ἀπέλεθρον 420, 31.
 ἀπελεύθερος 421, 3.
 ἀπέλαθη 421, 1.
 ἀπέλιπεν 421, 6.
 ἀπέλλητοι 421, 5.
 ἀπεκυμαίνοντο 420, 32.
 ἀπεμύρξατο 421, 9.
 ἀπεμπολή 421, 10.
 ἀπεμπολήσας 421, 13.
 ἀπεμυθήσω 421, 14.
 ἀπεμύλλαινον 421, 8.
 ἀπεμφαίνει 421, 12.
 ἀπενεγκάμενος 421, 15.
 ἀπενεγκείν γραφήν 421, 17.
 ἀπενήσω 421, 16.
 ἀπεναντίαι 206, 24. 421, 18.
 ἀπεναντιόμος 421, 20.
 ἀπιξομένον 421, 23.
 ἀπιοικός 421, 24.
 ἀπικτόμη 9, 25.
 ἀπιπτος 1096.
 ἀπίρακτον 22, 14. 421, 26.
 ἀπίρατον 22, 14.
 ἀπεργασάμενος 421, 30.
 ἀπεργάσασθαι 421, 28.
 ἀπερίγλεπτον 421, 32.
 ἀπερίγραπτοι 422, 1.
 ἀπερίγραπτον 421, 33.
 ἀπεριγράφως Damascius.
 ἀπεριστάπικτοι 422, 2.
 ἀπερῶπιον 421, 27.
 ἀπερῶ 422, 7.
 ἀπερῶσεις 422, 9.
 ἀπερῶγεν 422, 4.
 ἀπερῶγότες 422, 3.
 ἀπερῶπος 8, 8.
 ἀπέσβη 422, 15.
 ἀπέσβηκεν 422, 16.
 ἀπέσβησε πῦρ 16, 27.
 ἀπεσεύατο 422, 18.
 ἀπεσιγίλωσεν 422, 32.
 ἀπεσκέδασε 422, 19.
 ἀπέσκη 422, 33.
 ἀπεσκληκώς 422, 20.
 ἀπεσκόλυπτε 423, 1.
 ἀπεσσύα 422, 21.
 ἀπεσταλμένην 423, 5.
 ἀπέστη 422, 22.
 ἀπεστολεγμένον 423, 3.
 ἀπεστομάτισαν 422, 23.
 ἀπεσφακέισαν 422, 25.
 ἀπέσφηλεν 422, 24.
 ἀπέσχαζεν 422, 29.

- ἀπεσχεδιώζετο 422, 28.
 ἀπεσχοίωσεν 422, 30.
 ἀπεσχομισμένον 422, 31.
 ἀπετελίζον 423, 7.
 ἀπετελιζομένηται ν. σεσηρμέναι.
 ἀπετεμῆσεν 200, 29. 423, 12.
 ἀπετίλλωον 423, 8.
 ἀπέτισα 423, 10.
 ἀπετύλουον 423, 11.
 ἀπειθηκασιν 423, 21.
 ἀπευθύνει 423, 20.
 ἀπευκτόν 423, 19.
 ἀπέφρην 423, 9.
 ἀπεφθόν χρυσοίον 423, 23.
 ἀπέφρην 423, 20.
 ἀπεφρούρησαν 423, 24.
 ἀπεχειροτόνησαν 122, 30.
 ἀπέχθεα 423, 29.
 ἀπέχθεσθαι 423, 25.
 ἀπεχθής 424, 2.
 ἀπεχειριάθεν 424, 3.
 ἀπεχρῶτο 423, 26.
 ἀπεχρήσαντο 124, 29. 423, 32.
 ἀπεχρήσατο 423, 30.
 ἀπέχρησεν 423, 31.
 ἀπέχω 123, 9.
 ἀπεψηφισμένοι 216, 17.
 ἀπέωσατο 424, 5.
 ἀπεωσμένον 424, 6.
 ἀπέωστο 424, 7.
 ἀπηδέσθη 424, 24.
 ἀπηληγότες 424, 8.
 ἀπηλιώτης 16, 11. 549, 31. 562, 29.
 ἀπηλλάγησαν 424, 9.
 ἀπηλοημένος 424, 27.
 ἀπήμαρτον 424, 10.
 ἀπημέφθη 424, 11.
 ἀπήμονα 424, 12.
 ἀπηνέμους 424, 13.
 ἀπηνέστερον 424, 14.
 ἀπηνήναντο 424, 15.
 ἀπηνθίσθαι 7, 7.
 ἀπήξεν 424, 22.
 ἀπηρημένως 424, 16.
 ἀπήρησε 10, 16.
 ἀπηρισμένως 418; 12.
 ἀπηρωτί Theognostus f. 104.
 ἀπηρύρα 423, 18.
 ἀπήρεια 424, 23.
 ἀπηρές 16, 10. 424, 17.
 ἀπηρή 207, 19.
 ἀπηρία 16, 15.
 ἀπηρθάνοντα 423, 28.
 ἀπήρθετο 424, 18.
 ἀπηρθημένον 424, 20.
 ἀπηρθημένον 424, 21.
 ἀπίθανον 424, 29.
 ἰπιθι 424, 30.
 ἀπιστιῶν 24, 7. 424, 32.
 ἀπιστίαν 424, 32.
 ἀπιστίαν βλέπει 5, 13.
 ἀπιστον με τιθεῖς 25, 4.
 ἄπιστος 424, 31.
 ἀπιστώ 121, 24. 123, 25.
 ἀπίχθους 425, 3.
 ἀπιών ᾤχετο 425, 5.
 ἀπῆ 25, 11. 425, 22.
 ἀπλάκτον 425, 17.
 ἀπλῶς 205, 30. 425, 12.
 ἀπλαστος 425, 6.
 ἀπλευστέ Cod. Barocc. 50.
 ἀπλετον 425, 7.
 ἀπλήγιος 425, 18.
 ἀπλήγως 425, 20.

ἐκλήθηντος Olympiod. in Phaed.

ἀπλοῦσας 425, 11.
 ἀπλοῦς 425, 11.
 ἀπλοοί 425, 14.
 ἀπλοίστατος 19, 18.
 ἀπλυτον πῶγ·να 4, 14. 425, 15.
 ἀπλυτον 425, 16.
 ἀπο 425, 25.
 ἀποβαδίζειν 425, 27.
 ἀποβύθρα 12, 31. 426, 18.
 ἀποβ·λινει 425, 33.
 ἀποβάτης 425, 33.
 ἀποβατικὸς τροχοί 425, 33.
 ἀποβατικός ἡρώχος 198, 15.
 ἀποβατῶ 198, 11.
 ἀποβατῶν ἀγών 426, 30.
 ἀποβλεπόμενοι 425, 28.
 ἀπόβλεπτος 6, 23. 425, 26.
 ἀποβλήσει 426, 16.
 ἀποβλύζων 426, 15.
 ἀποβουκολήσας 426, 17.
 ἀποβροχθίσαι 427, 3.
 ἀποβύσαντες 426, 21.
 ἀπογενέσθαι 426, 14.
 ἀπογενομένους 210, 21.
 ἀπογινώσκειν 183, 24. 198, 29.
 ἀπογινώσσω 124, 9.
 ἀπὸ γλώσσης 22, 4.
 ἀπὸ γλώττης 436, 9.
 ἀπογνοῦς 426, 23.
 ἀπογνώμι 211, 5. 425, 29.
 ἀπὸ γραμμῆς 426, 19.
 ἀπογράφειν οὐδ'αὖν 184, 30. 199,
 4. 425, 31.
 ἀπογραφὴ 198, 31. 426, 5.
 ἀπογράψαι 198, 31.
 ἀποδιακρούσας 427, 20.

ἀποδαρθεῖν 426, 27.
 ἀποδάσσει 426, 22.
 ἀποδειῦσθαι 218, 3.
 ἀποδεικνύειν 430, 28.
 ἀποδεικνύειν σοὶ χειρὸνά 427, 29.
 ἀποδείξει 427, 23.
 ἀποδείξασθαι 426, 25.
 ἀποδείξειν δοῦναί 81, 26.
 ἀποδειροτομεῖ 426, 28.
 ἀποδεικταί 198, 1. 427, 13.
 ἀποδείοντων 426, 29.
 ἀποδέχομαι 120, 33. 427, 8.
 ἀποδιδόμεθα 427, 19.
 ἀποδιδόμενοι 427, 18.
 ἀποδίδωμι 120, 17.
 ἀποδικάσαι 183, 21.
 ἀποδικεῖν 427, 9.
 ἀποδιοπομπέσθαι 7, 14. 427, 5.
 ἀποδοκιμάζω 123, 27.
 ἀπὸ δόξης 427, 7.
 ἀποδόσθαι 427, 10.
 ἀποδράς 427, 11.
 ἀποδῦσαι 427, 26.
 ἀποδυσπετεῖ 427, 12.
 ἀπόζειν γράσσειν 87, 20.
 ἀπόζων 427, 30.
 ἀποθεάπλωι 427, 33.
 ἀποθεινοῦμεθα 428, 3.
 ἀποθήκη 82, 28.
 ἀποθήκην 428, 2.
 ἀποθρέξει 427, 31.
 ἀποθρῖμσαι 428, 5.
 ἀποθρῖσκοντα 427, 32.
 ἀποθρῖμα 428, 1.
 ἀποικοδομῆς 428, 7.
 ἀποινα 428, 9.
 ἀποιῶν 210, 6.

- ἀποιεργε 428, 11.
 ἀπορχομαι 428, 12.
 ἀποκα 439, 1.
 ἀποκαθεῖ 428, 23.
 ἀποκαθειδουσαν 428, 13.
 ἀπὸ καιροῦ λέγειν 27, 12.
 ἀποκαρδοκία 428, 14.
 ἀποκαρτερήματα 428, 20.
 ἀποκατελλάξει 428, 15.
 ἀποκελλαντες 428, 16.
 ἀποκειρασθαι 429, 21.
 ἀποκείρομαι 129, 20.
 ἀποκείσθαι πόθῳ 428, 17.
 ἀποκεκρουμένον 429, 7.
 ἀποκεφαλῆειν 78, 31.
 ἀποκέρχημαι 130, 2.
 ἀποκηθήσαντες 428, 22.
 ἀποκήρυκτον 428, 18.
 ἀποκήρυκτος 215, 19.
 ἀποκηρύττοντες 429, 11.
 ἀποκινεῖν 429, 2.
 ἀπόκινος 429, 29.
 ἀποκλήρωσις 428, 19.
 ἀποκναίει 428, 27.
 ἀπόκνιζε 428, 31.
 ἀποκοπήναι 428, 25.
 ἀποκορυμνωσθαι 429, 5.
 ἀποκριθῆναι 77, 12. 429, 31.
 ἀπόκριμα 428, 32.
 ἀποκρίναι 208, 29. 429, 20.
 ἀποκρίνασθαι 429, 31.
 ἀποκρινεῖται 429, 13.
 ἀποκριπόμενος 430, 2.
 ἀπόκρισις 429, 18.
 ἀποκρούεσθαι 428, 33.
 ἀποκτείνουσι 429, 23.
 ἀποκτινύναι 29, 27.
 ἀποκτυπῆσαι 208, 16. 430, 4.
 ἀποκτηθέν 430, 5.
 ἀπολαίην 430, 6.
 ἀπολαύω 123, 3.
 ἀπολαχέιν 217, 3.
 ἀπολείπουσι 430, 11.
 ἀπόλειψις 201, 22. 430, 30.
 ἀπόλεκτον 430, 33.
 ἀπολελοιπότες 430, 18.
 ἀπόλεμος 430, 9.
 ἀπόλεμος χρόνος 12, 7.
 ἀπολέσθαι γελῶντα 28, 32.
 ἀπόληγε 430, 13.
 ἀπολιβάξει 431, 3.
 ἀπολιουργῆσαι 431, 11.
 ἀπολλύασιν 8, 12.
 ἀπολλύειν 430, 28.
 ἀπολλώνιον 430, 22.
 ἀπολογηθῆναι 182, 5.
 ἀπολογίσασθαι 430, 15.
 ἀπολοπῆεν 25, 26.
 ἀπολυ Damascius.
 ἀπολυμαίνεσθαι 430, 14.
 ἀπομαγαλιά 431, 28.
 ἀπομαγαλις 431, 28.
 ἀπομάγματι 431, 31.
 ἀπόμαθε - θέτω - σοι 17, 3.
 ἀπομάχται 431, 31.
 ἀπομάχτρα 431, 26 (Quod π.
 27 est δ', καὶ mavult Seidler.
 de Aristophanis fragm. p. 23).
 ἀπομάττεσθαι 431, 13.
 ἀπομάτων 431, 15.
 ἀπομερηρῆσαι 431, 33.
 ἀπομερηρῆσαι 18, 4.
 ἀπομήλους 431, 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 208, 9.

- ἀπόμοθοι 431, 23.
 ἀπόμοθος 215, 31.
 ἀπό μισθωμάτων θύει 207, 6.
 432, 1.
 ἀπομορξάμενον 431, 25.
 ἀπόμωρα 432, 6.
 ἀπομορξοί 432, 8.
 ἀπόμοσαι 432, 10.
 ἀπομύζω λύχρον 21, 1.
 ἀπομύζω 432, 9.
 ἀπόν 432, 12.
 ἀπόνασθαι 432, 13.
 ἀπόναται 432, 14.
 ἀπόνειμον 432, 15.
 ἀπονηαμένη 432, 29.
 ἀπονηί 432, 17.
 ἀπονηασθαι 24, 3. 432, 25.
 ἀπόνοια 432, 19.
 ἀπονομή 432, 21.
 ἀπονοστήσει 432, 20.
 ἀπονοσφίξασθαι 432, 27.
 ἀπονωχλείω 55, 10.
 ἀπονωχλείσθαι 13, 13.
 ἀπονωχλίσαι 432, 28.
 ἀποξένοισιν 432, 30.
 ἀποξίφισασθαι 432, 32.
 ἀποξύνονται 432, 31.
 ἀποκείημα 433, 10.
 ἀπόπειτον 433, 16.
 ἀποπειρατούσων 432, 34.
 ἀποπειράτως Damascius.
 ἀποπειρασμένον 433, 1.
 ἀποπειροίτητες 433, 5.
 ἀπόπλητος 199, 23.
 ἀποπληξία 199, 22. 433, 7.
 ἀποπνῖν 439, 30.
 ἀποπομπάοι 433, 6.
 ἀποπομπεία 183, 1.
 ἀποπομπή 433, 4.
 ἀποπροσβύει 433, 8.
 ἀποπροσώπλεσθαι 433, 18.
 ἀπό πρώτης 29, 20. 77, 14.
 ἀποπτον 433, 9.
 ἀποπίπυμαι λόγους 28, 8.
 ἀπόπτυστος 11, 8.
 ἀπορε ν και οφικελλεεν 433, 21.
 ἀπορξαι 434, 4.
 ἀπορησία 433, 32.
 ἀπορθούν 29, 16.
 ἀπορθούν πολιν 13, 21.
 ἀπορταν 81, 25.
 ἀπορος χώρα 433, 29.
 ἀπορύξαντες 434, 3.
 ἀπορύθηθῆ 434, 13.
 ἀπόρύθησιν 433, 24.
 ἀπόρύθησις 27, 1. 216, 30.
 ἀπόρύθητα 219, 1. 433, 26. 434, 5.
 ἀπορύθη 28, 16.
 ἀπορύθη 434, 12.
 ἀπορύθης 433, 28.
 ἀπόρύθησις 433, 31.
 ἀπόρύθηξ 433, 33.
 ἀπό ρυτήρος τρέχειν ἔκπον 24, 1.
 ἀπορω 120; 21. 125, 24.
 ἀπορωτάτος 434, 9.
 ἀποσάξαντα 435, 10.
 ἀποσάχεν τὸς ὄρμους τοῦ με-
 τάλλου 205, 10.
 ἀποσεμνύνει 434, 15.
 ἀποσεμνύσται 435, 9.
 ἀποσημνίεσθαι 434, 16.
 ἀποσημνιάσθαι 206, 28.
 ἀποσημῆται 83, 21.
 ἀποσημῆσθαι 434, 14.

ἀποσιμῶσαι 434, 22.
 ἀποσικτός 83, 17. 434, 18.
 ἀποσκευάζομενος 434, 19.
 ἀποσκευάζοντες 434, 21.
 ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν 425,
 23.
 ἀποσικτῆ 435, 15.
 ἀποσικτή 435, 13.
 ἀποσκολύψαι 435, 24.
 ἀποσκοπεῖσθαι 435, 21.
 ἀπὸ σκοποῦ 435, 16.
 ἀποσκορακίζει 435, 17.
 ἀποσκινθλοῖαι 435, 19.
 ἀποσέβει 436, 22.
 ἀποσοβῶμεν 436, 23.
 ἀποσπουδάζειν 436, 25.
 ἀπόστα 81, 12. 436, 14.
 ἀποστάσιον 436, 2.
 ἀποστασίον 184, 25. 201, 5.
 434, 24 et 30.
 ἀπόστασις 80, 32. 435, 26.
 ἀποστελλόμενοι 216, 32.
 ἀποστερῶ 119, 6.
 ἀποστηράμενον 435, 11.
 ἀποστηράμενος 183, 25.
 ἀποστηρῶσθαι 436, 24.
 ἀποστήσονται 436, 26.
 ἀποστολαί 436, 28.
 ἀποστολεῖς 203, 22. 435, 29.
 ἀπόστολος 217, 26.
 ἀποστοματίζειν 26; 1. 436, 33.
 ἀπὸ στόματος 77, 1. 436, 6.
 ἀπὸ στόματος λέγειν 22, 24.
 ἀπόδοτρογον 435, 33.
 ἀποστραπισθῆναι 436, 29.
 ἀπόστρεπτος ἄπισθι 10, 22.
 ἀποστροφῆ 436, 27.

ἀποστυγόντες 436, 31.
 ἀπὸ συμβόλων διακρίσει 436, 1.
 ἀπουσιῶσιν 436, 20.
 ἀπουσιου 436, 21.
 ἀποχεδιάσας 436, 32.
 ἀπόσχη 436, 34.
 ἀποσχῆναι 437, 1.
 ἀποσχινδάντες 437, 2.
 ἀποταγνήσαι 11, 10.
 ἀποταμιεύεται 437, 6.
 ἀποταμιεύομενος 437, 8.
 ἀπόταρον 205, 15.
 ἀπόταφος 437, 13.
 ἀποτεθράκεν 437, 7.
 ἀποτεθρῶμενος 437, 3.
 ἀποτείνεται 437, 9.
 ἀποτείχων 437, 10.
 ἀποτείχουαι 437, 27.
 ἀποτελευτησά Damascius.
 ἀποτμῆν μηχανάς 28, 29.
 ἀποτμῆται 437, 11.
 ἀποτμῆσιμῶσιν 437, 28.
 ἀποτμῆσται 79, 4.
 ἀποτμῆσθαι 437, 12.
 ἀποτμῆσαι λιμῆ 19, 6.
 ἀποτμῆσιν 201, 29. 437, 15.
 ἀποτμῆσθαι 184, 18.
 ἀποτμῆμα 200, 29. 423, 12.
 437, 15.
 ἀποτμῆματα 201, 30.
 ἀποτμῆσιν 437, 30.
 ἀποτμῆσις 200, 29. 423, 12.
 ἀποτμῆται 201, 25. 437, 15.
 ἀπὸ τόμου 29, 21.
 ἀπὸ τοῦ πράγματος 437, 31.
 ἀποτραχύνεται 437, 32.
 ἀποτραχύνου 26, 19.

- ἀποτριῶσαι 438, 7.
 ἀποτριῶσαι 438, 7.
 ἀποτριψίς 438, 1.
 ἀποτρόπαιοι 437, 33.
 ἀποτροπίσμα 438, 5.
 ἀποτρώγειν 438, 9.
 ἀποτυμπανίσαι 198, 20, 438, 12.
 ἀποτυμπάνισον 438, 16.
 ἀποτυχεῖν 121, 27.
 ἀποτυχεῖσαι 438, 17.
 ἀποτυχισθεῖς 438, 17.
 ἀπουργοὶ γωνίαι 434, 1.
 ἀποραυτικός 438, 19.
 ἀποφανῶσαι 439, 10.
 ἀπόφασις 438, 27.
 ἀπόφασις δίκης 210, 25.
 ἀποφάσκει 438, 22.
 ἀποφῆρη πλέων 10, 28.
 ἀποφηλέσθαι 439, 9.
 ἀπόφημι 438, 23.
 ἀποφθεγγόμενος 439, 17.
 ἀποφοιβῶν 439, 7.
 ἀποφοιτῆν 439, 8.
 ἀποφορᾶν 439, 1.
 ἀποφράδες 204, 31.
 ἀποφράδες ἡμέραι 5, 8, 438, 31.
 ἀποφυγγάναι 79, 4.
 ἀποφυγγάνειν 438, 25.
 ἀποφυσίσις 439, 3.
 ἀποφῶλοι 439, 12.
 ἀποφῶλιον 439, 14.
 ἀποχεινόνται 439, 19.
 ἀποχοιριάζειν 439, 27.
 ἀποχοιρίσθαι 439, 26.
 ἀποχεῖν 81, 31, 439, 20.
 ἀπόχρη 124, 17, 197, 8, 439, 21.
 ἀποχρώντως 439, 22.
 ἀποχρώσις 439, 25.
 ἀποχώρησις 439, 18.
 ἀποψίς 440, 11.
 ἀποψᾶσθαι 26, 32.
 ἀποψηφίζονται 440, 7.
 ἀποψηφίτω 122, 26.
 ἀποψηφισθέντα 201, 17, 439, 32.
 ἀποψηφίσειν 440, 9.
 ἀποψηφίσεις 186, 7.
 ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀπεκτι-
 ναι 9, 20.
 ἀποψηφίτην 439, 29.
 ἀποψίχει 26, 12.
 ἀποψίχειν 210, 17, 440, 10.
 ἀποψίχισθαι 7, 10.
 ἀποψόμενον 439, 31.
 ἀπραγμων 440, 33.
 ἀπρακτεῖν 9, 18.
 ἀπρασία 83, 14.
 ἀπρατίην 440, 12.
 ἀπρεῖς 440, 13.
 ἀπροβούλευτον 440, 21.
 ἀπροόπτως 214, 29, 440, 14.
 ἀπρόςβλητον 440, 15.
 ἀπροσδεῖς 440, 16.
 ἀπροσειλος 440, 32.
 ἀπροσήγορος ἀσθμακας 440, 17.
 ἀπρόσιτος 440, 19.
 ἀπρόσκλητον 440, 20.
 ἀπρόσκλητος δίκη 199, 14.
 ἀπρόσδοτος βίος 25, 19.
 ἀπροστάσιον 201, 12, 434, 30,
 440, 26.
 ἀπροστον 441, 1.
 ἀπρότων 440, 28.
 ἀπνεσθαι 441, 6.
 ἀπτόν 441, 7.

ἄπτων 441, 8.
 ἄπτως Theognostus f. 30.
 ἀπύθμην, βαθυπύθμην, ὀλιγο-
 πύθμην Theognostus f. 57.
 ἄπυρον πυρκαϊκόν 14, 22.
 ἄπυρα 441, 9.
 ἄπυροι 441, 10.
 ἄπυρα 441, 11.
 ἄπυρ 857, 7.
 ἄπυδόν 441, 12.
 ἄπυθεν 441, 13.
 ἀπυλισίαιον μειράκιον 25, 15.
 ἀπύμου μὴ οὐ πρόξαι τούτο
 11, 27.
 ἀπύμοτον 441, 14.
 ἀπύμοτον πρόγμα 21, 3.
 ἀπυρδύθηται 432, 16.
 ἀπυρῶ 441, 17.
 ἀπυρῶντο 441, 18.
 ἀρα 441, 19.
 ἀρα 490, 3. 968, 25.
 Ἀράβιδος ὑλίτης 214, 30.
 ἀραῖς 441, 21.
 ἀραῖκος 442, 19.
 ἀραμένοι 44, 22.
 ἀράμενον φέρειν 10, 4.
 ἀράζει 441, 23.
 ἀραφῆ 441, 24.
 ἀραφον 441, 27.
 ἀραφῶν 441, 29.
 ἀραφῶς 441, 28.
 ἀραφῶν 358, 2. 442, 18.
 ἀραφόμενα 443, 14.
 ἀραφῶν 442, 16.
 ἀραφῶν 442, 15.
 Ἀραφῆνιδος 441, 26.
 ἀραφῆς 442, 1.

ἀραφῆς 443, 26.
 ἀραφῆς 206, 7. 442, 30.
 Ἀραφῆος διὰ τῆς ἑ διφθόγγου·
 οἱ γὰρ Αἰολεῖς Ἀραφῆος λέγουσι,
 θιουῶντες τὸ ἑ. Choerob, or-
 thograph.
 ἀραφῆος 8, 14. 443, 4.
 ἀραφῆος 442, 28.
 ἀραφῆος 442, 27.
 ἀραφῆος 442, 29.
 Ἀραφῆος 443, 18.
 ἀραφῆος 442, 24.
 ἀραφῆος 18, 39. 442, 22
 εἰ 23.
 ἀραφῆος Theognostus f. 83.
 ἀραφῆος 79, 30.
 ἀραφῆος 442, 8.
 ἀραφῆος 442, 10.
 ἀραφῆος ἔχει οὐδ' ὄσον 3, 27.
 ἀραφῆος δίκη 201, 32. 443, 15.
 ἀραφῆος 443, 5.
 ἀραφῆος θήκη 443, 6.
 ἀραφῆος 442, 12.
 ἀραφῆος 18, 30. 443, 8.
 ἀραφῆος 443, 30.
 ἀραφῆος 443, 10.
 ἀραφῆος 443, 12.
 ἀραφῆος 18, 30.
 ἀραφῆος 79, 18.
 ἀραφῆος 442, 6.
 ἀραφῆος 441, 30.
 ἀραφῆος 443, 22. 597, 17.
 ἀραφῆος 183, 4. 207, 2. 443,
 24.
 ἀραφῆος 197, 22. 212, 9.
 311, 9. 444, 1.
 Ἀραφῆος 387, 22.

ἀρισκῶ 125, 9.

ἀρεστίη 215, 29. 443, 32.

ἀρεστός 80, 20.

ἀρετή 443, 33.

Ἄρεως] τὰ εἰς εὖς ἀποβάλλουσι τὸ ὕ κατὰ τὴν γενικὴν χωρὶς τοῦ Ἄρεως Ἄρεως· τοῦτο γὰρ ἐφύλαξε τὸ ὕ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἷον Ἄρεως στρατιωτέροισι, καὶ πάλιν τὸ γὰρ Ἀρεῦ καταθανεῖν καλόν, καὶ πάλιν μίξαιτες ἀλλήλοισιν Ἄρενα. Choerob. ad Theodos. f. 119. Conf. Boeckh. Staatshaushalt. 2. p. 397.

ἀριτῆρατος 444, 27.

ἄρην 7, 11.

Ἄρης 1237.

Ἄρθμος 444, 13.

ἀρβυλλος 444, 23.

ἀργων ἀργωνος εἶδος δόρατος.

Theognostus f. 24.

Ἄρξιας Ἄρξια 1186.

ἀριθμητικά] λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικός ὅτι τὰ ἀριθμητικά οὐκ ἔχουσι κλητικὴν διὰ τοιαύτην αἰτίαν. τὰ ἀριθμητικά ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν σημασίαν, οἷον ἂν εἶπω τρεῖς ἢ τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρῶ τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν ἄλλων. ἐπειδὴ οὖν τὰ ἀριθμητικά ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν σημασίαν, εἰκότως οὐκ ἔχουσι κλητικὰς. τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα οὐκ ἔχουσι κλητικὰς, οἷον ἐκάτερος, ἕκαστος, ἕτερος, ἄλλος,

ἐπειδὴ ἡ κλητικὴ παρόντος προσώπου εἰς παρατατικὴν, οἷον ἄνθρωπε, Σώκρατες, ὁ δὲ ἐπιμερισμὸς ἐπὶ πρόσωπον παρατήσῃσιν. Choerob. ad Theodos. f. 117. Conf. Etym. M. p. 320. ἀρισταίνω Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.

Ἀρισταίων 444, 19.

ἀριστιῶν 211, 27.

ἀριστεροζύγης 10, 25.

ἀριστερός 444, 18.

ἀριστεροσιάνης 444, 15.

Ἀριστιεύς 444, 17.

ἀριστήσῃ 444, 14.

ἀριστηνικός 79, 22.

ἀριστίδην 218, 31. 444, 28.

ἄριστος κλέπειν 10, 31. 29, 9.

ἄριστος λωπαδοτεῖν 29, 9.

ἄριστος ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός 603, 18.

οἱ Ἀριστοφάναι - τὸς Ἀριστοφάνας 1191.

ἀρίστων ἄπεισθαι βουλευμάτων 29, 10.

Ἀρκάδας μιμούμενος 218, 19.

ἄρκιον 445, 17.

ἀρκτεῦσαι 206, 4. 444, 30.

ἄρκτον 445, 14.

ἀρκτοῦρον 205, 24.

ἀρκτοῦρος 445, 20.

ἄρκος 445, 24.

ἀρκνωρός 445, 22.

ἀρμάτειον μέλος 445, 27.

ἀρματοπήξ, κλινοπήξ, θυμική, κερματοπήξ, μολυβδοπήξ, εὐθής, φιλοθήξ. Theognostus f. 29.

ἄρ-

ἄρμενα 445, 33.
 ἄρμογι 15, 20, 83, 19.
 ἄρμόδιος 445, 28.
 ἄρμοσταί 206, 16. 445, 29.
 ἄρμοστής 211, 7.
 ἄρμόντω 125, 13.
 ἄρρακίδα 446, 1.
 ἄρρακίς 83, 24.
 ἄρρυσθαι 446, 2.
 ἄρρόσομεν 446, 8.
 ἄρρότους 446, 6.
 ἄρρουν 446, 7.
 ἄρρουν ἐπὶ καλίμας πύρους 216,
 25.
 ἄρρομαίος Οὐώμιος 184, 3, 211,
 32.
 ἄρρηγή 446, 10.
 ἄρρηγή 446, 10.
 ἄρρηγμαῖος 5, 25.
 ἄρραξομλλης 25, 17.
 ἄρραδογή 446, 9.
 ἄρρηγη 446, 12.
 ἄρρημάκα 446, 26.
 ἄρραβάσσειν 446, 27.
 ἄρραβών 446, 23.
 ἄρρατον 24, 5. 442, 20. 446, 15.
 ἄρρανοῦσθαι 19, 4.
 ἄρρανωπούς 446, 24.
 ἄρραήτως ἔχειν 24, 25.
 ἄρραφορεῖν 202, 3. 446, 18 et 28.
 ἄρραφορία 202, 6. 446, 29.
 ἄρραφόροι 446, 29.
 ἄρραχοί 446, 31.
 ἄρραχος 208, 25.
 ἄρρα 446, 22. τὰ εἰς ὃ κήρρατα
 ἐπιρραμματα μὴ τοπικῶς λαμβανόμενα
 διὰ τοῦ ὃ γράφονται,

οἶον πύρρα, πύρρα, δειρρα, πύρρα
 ἄρρα (ἐπιρραμματα τῶν κήρρων,
 ὃς ἐπὶ κήρρατοδὸν τὸ σῆς), κήρρα
 (τὸ κήρραστον), ἄρρα, ἄρρα
 (τὸ θανρααστικόν, ὃ λέγεται καὶ
 ἄρρα) — εἰρρα, κήρρα, κήρρα,
 ἄρρα. Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἄρραθμοσ 448, 21.
 ἄρραθεῖν 446, 16.
 ἄρραθῶσιν 1267.
 ἄρραθώμιων 447, 1.
 ἄρραθωσία 18, 1.
 ἄρραθωσία τῶ σῆρρατινῶν 446, 13.
 ἄρρανα 1173.
 ἄρρα 447, 3.
 ἄρραων 447, 2.
 ἄρραβή 447, 4.
 ἄρρα 447, 30.
 ἄρραμοσ 447, 5.
 ἄρρανη 447, 7.
 ἄρραμις ἄρραμιτοσ 1188.
 ἄρραμιτω 448, 1.
 ἄρραμιτοσ 448, 12.
 ἄρραμα 204, 21.
 ἄρραμα βαλατωσ 447, 9.
 ἄρραη 447, 29.
 ἄρραημοσ 447, 19.
 ἄρρα 210, 27. 447, 11.
 ἄρρα, ἄρραωσ 11, 19. 206, 11.
 ἄρρα 447, 31.
 ἄρραζῶσιν 447, 15.
 ἄρρατινῶσ 448, 18.
 ἄρραθωλῆσ 448, 11.
 Articulum non poni ante no-
 men substant. sequente adie-
 ctivo 536, 4.
 ἄρρακροτῶσθαι 447, 20.

- ἀρχιμήδης 447, 23.
 ἄρτι μὲν πίνετε γάλακτι 208, 6.
 ἀρχίλους 448, 16.
 ἀρχίστομος 448, 17.
 ἀρχίφρονες 447, 24.
 ἀρχίφρονες 20, 10.
 ἀρχίως 448, 6.
 ἀρτοποιεῖν 447, 26.
 ἀρτοπόπην 22, 23.
 ἀρτοπόπον 447, 25.
 ἀρτοπωλία 20, 19.
 Ἄρτος 448, 9.
 ἀρτισταίην 447, 27.
 ἀρτύειν 448, 19.
 ἀρτύματα 82, 32.
 ἀρτύοντες 448, 20.
 ἀρτύσαι 82, 31.
 Ἄρτας Ἄρταντος 1185.
 ἀρύβαλλος 448, 27.
 Ἄρυβις 448, 30.
 ἀρύει 448, 28.
 ἀρυσάμενος 448, 23.
 ἀρυσος ἀγγείων πλεπέων σκυρι-
 δῶδες. Theognostus f. 49.
 ἀρύττειν 448, 24.
 ἀρύστιχος 27, 30.
 ἀρυστίχους 448, 29.
 ἀρύντινα 20, 22.
 ἄρυν οἱ ἀπὸ ἀύσιος μέγας ἰσθμῶς
 Ἄραιοι. τοῦτο δὲ καὶ μονοσυλ-
 λάβως λέγεται παρὰ τοῖς Ἑλλ-
 λησι· ὄψ γὰρ παρ' αὐτοῖς εἴ-
 ρηται. Theognostus f. 64.
 ἀρχαί 184, 20.
 ἀρχαιότερον 80, 8.
 ἀρχαϊκῶ 449, 10.
 ἀρχαϊκῶ φρονεῖν 22, 30.
 ἀρχαϊκός 83, 1.
 ἀρχαῖον 448, 31.
 ἀρχαῖος 13, 30. 449, 1.
 ἀρχαιστρόπως 449, 2.
 ἀρχαίου 215, 33.
 ἀρχαιρεσιάζειν 449, 26 et 28.
 ἀρχαιρεσιεύς 215, 3. 449, 29.
 ἀρχαῖως 198, 25. 449, 4 et 6.
 ἀρχαῖα 449, 7.
 ἀρχεῖν ὁ πατήρ σε παραγγυή-
 μοι 6, 7.
 ἀρχετυπον 449, 13.
 ἀρχεῖς 597, 17.
 ἀρχηγέται 449, 14.
 ἀρχήθεν 7, 12. 83, 13. 450, 4.
 Ἀρχιδάμειος πόλεμος 450, 1.
 ἀρχιερέων 449, 81.
 ἀρχιδεωρός 199, 17. 450, 6.
 ἀρχιτέκτων 202, 28. 450, 14.
 ἀρχοντες ἐντέμ 184, 11. 449, 17.
 ἀρχω 120, 24.
 ἀρχων 27, 9. 199, 9. 310, 1. 450, 1.
 ἀρχώνης 202, 27.
 ἀρωγή 450, 21.
 ἀρωγός 450, 22.
 ἀρωμάτια 450, 23.
 ἀρωματοπωλῆαι 24, 21.
 ἄσαι 450, 30.
 ἀσαιλῆς 450, 28.
 ἀπαλιγκτων ἄραν 450, 26.
 ἄσας 208, 24.
 ἀσαφές 450, 25.
 ἀσβετος 450, 31.
 ἀσβολή 17, 23.
 ἀσβολος 17, 22. 450, 32.
 ἀσβλητα 217, 9. 451, 5 et 6 et 10.
 ἀσβλῆς 451, 19.

ἄσιγγος 198, 24. 451, 11.
 ἄσιπτος 451, 19.
 ἄση 451, 20.
 ἄσημαντα 451, 21.
 ἄσημάντοις 451, 23.
 ἄσημον 82, 7.
 ἄσθμα 451, 25.
 ἄσθμιζέειν 451, 26.
 Ἀσία 451, 28.
 Ἀσιάδος κροίματα 452, 5.
 Ἀσιός 451, 31.
 ἀσκαλαβώτην 452, 6.
 ἀσκαλλῶ 24, 19.
 ἀσκάτης 452, 21.
 ἀσκαρδαμυκτὶ ὄρεν 452, 22.
 ἀσκαρζέειν 24, 17.
 ἀσκεῖν 17, 29. 217, 29.
 ἀσκεῖν κακῶ 26, 31.
 ἀσκεῖραι 452, 9.
 ἀσκεῖνον 452, 10.
 ἀσκήσασα 452, 11.
 ἄσκησις 452, 12 et 13.
 ἄσκηται 17, 29.
 ἀσκητικός 452, 16.
 ἀσκητικῶς 17, 29.
 Ἀσκληπιεῖον 452, 8. τὰ ἐπὶ τε-
 μενῶν διὰ τῆ ἐστὸς οὐδέτερα μο-
 νογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
 παροξυτονῶ τε καὶ προπερισπώ-
 μενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρα-
 φονται. τούτων δὲ αὐτῶν ὅσα
 ἀπὸ τῶν εἰς ιε παράγονται τῆς
 γενικῆς καθαρῆς οὐσης, μὴ φυ-
 λαττούσης τὸ σύμφωνον τῆς γε-
 νικῆς. τὰ γοῦν προπερισπωμένα
 εἰσι τοιαῦτα, οἷον πρυτανεῖον,
 Νημεσίον, Σεραπείον· οὐ γὰρ

ἐφύλαξε τὸ δ τῆς γενικῆς τοῦ
 Σεράπιδος. ποιῶντο καὶ τὸ Ὀσα-
 ρεῖον, Ἀνούβειον, Τεχασεῖον,
 Βενδίδειον δὲ προπαροξυτονον·
 ἐφύλαξε γὰρ τὸ δ τῆς Βενδίδος
 γενικῆς. ὁμοίως καὶ τὸ Θετι-
 δειον. προπερισπῶνται δ' ὁμοί-
 ως διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρα-
 φόμενα καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ὡς
 καθαρῶν, τῶ εἰ παραληγομένων,
 κύρια καὶ κτητικῶ, καὶ ὅσα τῆ
 εἰ διφθόγγου παραλήγεται, οἷον
 Ἀσκληπιεῖον (Ἀσκληπιὸς γὰρ),
 Ὀλύμπου Ὀλυμπιεῖον, Καπιτώ-
 λειον, Ἀμμωνιεῖον (τὸ γὰρ κτη-
 τικὸν διὰ τ-υ ἴ). οὕτω δὲ καὶ
 τὰ προπαροξυτονον, Πλατωνεῖον,
 Ἡράκλειον, Ποσειδώνειον, Χα-
 ρώνειον, Αἰάκειον, Λισσκόρειον,
 Ἐλένειον, Κλεοπάτρειον, Τιμώ-
 νειον, Μανσώλειον, Καισάρειον.
 οἷς ὁμοία καὶ ἐπὶ ἑορτῶν Μου-
 σείον, Σεραπείον, Ἡράκλειον,
 Ὀμήρειον. Theognostus f. 84.
 ἀσκοθύλακον 452, 28.
 ἀσκοπον 452, 15.
 ἀσκορδίνωτος 452, 25.
 ἀσκούμενος 452, 17.
 ἀσχοφορεῖν 214, 3.
 ἀσχοφόροι 214, 3.
 ἀσκολιάζειν 24, 15.
 ἀσκολίζειν 24, 15.
 ἀσκολίζοντες 452, 18.
 ἄσμα 452, 30.
 ἀσμεναίτατα 12, 11.
 ἄσμενοι 218, 33.
 ἄσμενος 452, 32.

- ἀσμενότερος 12, 11:
 ἀσολοίκως 452, 33.
 ἀσπάζεσθαι 14, 4. 453, 8.
 ἀσπάζηγον 453, 48.
 ἀσπαροντες 453, 1.
 ἀσπάλαθος 10, 9. 453, 20.
 ἀσπαλλά 453, 2.
 ἀσπαλιεύσθαι 217, 7.
 ἀσπαλιεύς 453, 2.
 ἀσπαλλομαι 183, 14.
 ἀσπαργύρου 24, 10;
 Ἀσπασία 453, 12.
 ἀσπασίως 453, 5.
 ἀσπαστοί 453, 4.
 ἀσπίς 453, 6.
 ἀσπλήκησεν 453, 19.
 ἀσπονδοί 453, 7.
 ἀσπουδος 453, 21.
 ἄσσα 453, 26.
 ἄσσια 453, 25.
 ἀστέμμητος 454, 17.
 ἀσταθμητότατον 455, 17.
 ἀστέμμηται 325, 14.
 ἀστέμμητος 455, 31.
 ἀσταφίδα 455, 28.
 ἀσταφίς 453, 27.
 ἀσταχός 453, 27.
 ἀστεγός 454, 3.
 ἀστεγής 455, 10.
 ἀστείζεσθαι 454, 14.
 ἀστείζεται 454, 16.
 ἀστείζόμενος 455, 11.
 ἀστεῖον τι καὶ κατεβέβημενον
 εἰπεῖν 9, 3. 453, 33,
 ἀστεῖος 206, 29. 453, 5 et 7
 et 14.
 ἀστείους 454, 11.
 ἀστεῖσμός 455, 13.
 ἀστεῖων 455, 32.
 ἀστεκτα 456, 1.
 ἀστεμφία 455, 5.
 ἀστερίον deminut. Theognos-
 tus f. 82.
 ἀστερόεντα 455, 7.
 ἀστερων τέθριππος 455, 8.
 ἀστροί 455, 9.
 ἄστρον 77, 3.
 ἀστικὸν ἐμπόριον 208, 26. 284,
 6. 456, 3.
 ἀστικός 454, 7.
 ἀστικὸν χωρίον 455, 20.
 ἀστοῖνοι 456, 5.
 ἀστοργία 78, 6.
 ἀστός 455, 14.
 ἀστράβη 205, 3. 454, 18.
 ἀστραβηλίας 455, 15.
 ἀστράγαλοι 79, 24.
 ἀστράγαλοι διάσειστοι 205, 1.
 ἀστράγαλος 454, 22.
 ἀστραπή δι' ἄρματος 212, 16.
 ἀστρατηγία 24, 24.
 ἀστρίχου 454, 32. 455, 2.
 ἀστροθεΐμων Damascius.
 ἀστρομάτης 52, 32.
 ἀστροτον 14, 13.
 ἀστιγέτων 455, 4.
 ἀστυνόμοι 455, 24.
 ἀστυπολεῖν 455, 16.
 ἀστυφλαν 456, 7 et 9.
 ἀσίμβατον 456, 11.
 ἀσυνάρτητον 456, 12.
 ἀσυνδυάστως 456, 13.
 ἀσυνεστα 78, 15.
 ἀσυνέτημο 1045, 8.

- ἄσυνθεσία 456, 14.
 ἄσυνθετος 456, 15.
 ἄσυνθετώτατος 456, 19.
 ἄσύντακτος 456, 16.
 ἄσυνταξία 1021, 9. 1267. 1282.
 ἄσυντελής 456, 17.
 ἄσυστατεῖν 1033, 20.
 ἄσύφηλον 456, 18.
 ἄσύφηλος ὕβρις 14, 19.
 ἄσφάλευα 456, 27.
 ἄσφρακτιστέριος 456, 29.
 ἄσφραγμα 456, 30.
 ἄσφραγος 24, 8.
 ἄσφοδελος 457, 5.
 ἄσφοδελός 457, 12.
 ἀσφάλειν 80, 15.
 ἀσφάλων 457, 15.
 ἀσχεδωρος 457, 21.
 ἀσχετως 457, 17.
 ἀσχημονῆσαι 83, 26.
 ἀσχολεῖν 197, 1.
 ἀσχολοῦμαι 457, 18.
 ἀσώδης ἐστίν 457, 24.
 ἄσωτειον 24, 29.
 ἄσωτος 457, 26.
 ἄτακτι Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50. -
 ἄτακτοι 216, 12.
 ἀταλαπύρρον 457, 27.
 ἀταλαιπύρως 457, 28.
 Ἀταλάντη κρήνης 203, 5. 460, 2.
 ἀτάλαντον 457, 32.
 ἀταλῆσιν 458, 1.
 ἀταμιεντον 458, 2.
 ἀτάρ 458, 4 et 5.
 ἀτάρβητος 458, 6.
 Ἀταρνέως 458, 9.
 ἀτάρ οὖν 458, 8.
 ἀτάρ ἄς 458, 7.
 ἀτάσθαλα 458, 10.
 ἄτε 458, 22.
 ἀτέγκτοις 458, 11.
 ἀτεγκτος 218, 22. 458, 13.
 ἀτεγκτος παρηγορήμασιν 6, 13.
 458, 18.
 ἄτε δὴ 458, 24.
 ἀτέκμαρτον 458, 25.
 ἀτέλεια 458, 27.
 ἀτελεύτητον 458, 28.
 ἀτελῆ 458, 26.
 ἀτενές 458, 30.
 ἄτενης 20, 16.
 ἄτερ 458, 32. 1095.
 ἀτεράμων ἄνθρωπος 8, 16. 20,
 16.
 ἀτεράμονες 459, 3.
 ἀτεράμων 459, 2.
 ἀτεράματος 459, 8.
 ἀτερπές ἔργον 29, 13.
 ἀτευξία Damascius,
 ἀτεχνά 651, 26.
 ἀτέχνους 459, 9.
 ἀτέχνως 459, 11.
 ἀτεχνῶς 459, 10.
 ἀττημέλτος 66, 14.
 ἀττημέλητος 459, 13.
 ἀττημέως 459, 14.
 ἀττηρίας 459, 15.
 ἀττηρόν κικόν 459, 17.
 ἀττηρότατον 459, 15.
 ἄτης ὄης 207, 25.
 ἀτίθασον 459, 18.
 ἀτιμαγέλη 459, 31.
 ἀτιμαζόμενος 207, 17.

- ἀτιμωτος ἀγών 202, 7. 459, 26.
 ἀτιμος 198, 26, 439, 19.
 ἀτιμώφητος 459, 16,
 ἀτλήτω 460, 1.
 ἀτμίλον κρέας 7, 1.
 ἀτμίς 460, 6.
 ἀτμῶν 460, 7.
 ἀτοπίας πλέως ἄνθρωπος 21, 23.
 ἀτοπον 460, 8.
 ἀτόπως 460, 10.
 ἀτρακτιον 460, 15.
 σεσημειώται τὸ Ἄτραξ Ἄτραγος
 διὰ τοῦ ᾱ κλιθέν· ἴσται δὲ ἴθνος.
 περὶ οὗ ἴσταιν ἐπιπν· ὅτι τοῦτο
 ἀναλογιώτερον ἴσται διὰ τοῦ ᾱ
 κλιόμενον, οἶον Ἄτρακας, ὡς
 παρὰ Καλλιμάχῳ Ἄτράκιον δὲ
 ἔπειτα λυκόσπαθα πῶλον ἐλαύνει,
 ἄντι τοῦ Ἄτρακα πῶλον ἐλαύν-
 νει ἀποσπασθεῖσαν ἀπὸ λύκου.
 Choerob. ad Theodes.
 ἀτραπητός 460, 17.
 ἀτραπλῆεν 460, 27.
 ἀτραπούς 460, 16.
 ἀτρακεῖ 460, 18.
 ἀτρακές 460, 19.
 ἀτρέμα 460, 20.
 ἀτρέμας 460, 20.
 ἀτρέμια 460, 22.
 ἀτρέμλων 460, 23.
 ἀτρέπι Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀτρίαστον Damascius.
 ἀτρίβων 12, 1.
 ἀτριψ 11, 31.
 ἀτροφοι καὶ ἀνέγωγοι καὶ λυκτι-
 σταὶ ἔνποιοι 26, 4.
 ἀτροπος 460, 24.
 ἀτρούφερος 460, 25.
 ἄττα 197, 9. 460, 32. 461,
 ἄτταγῆς 461, 21. ἀτταγῆς
 τταγῆ 1186.
 ἀτταγνῆριον 1186.
 ἀττάρατοι 461, 25.
 ἄττει 460, 31.
 ἀττελιβος 460, 30.
 ἀττεσθαι 452, 30. 461, 26.
 ἄττην 461, 19.
 ἄττης 461, 11.
 ἀττικίσειν 12, 26.
 ἀττικισμός 461, 17.
 Ἄττικοῖς γράμμασι 461, 13.
 ἀττικουργῆς 461, 30.
 ἀττικουργῆ 461, 32.
 ἄττων 204, 17.
 ἀτύραννος 19, 3.
 ἀτυφία 462, 5.
 ἄτυφον 462, 9.
 ἀτύφου μορφας 462, 8.
 ἀτυχεῖν 183, 17. 217, 18. 46
 ἀτυχῆσαι 462, 1.
 αὐ 462, 13. 522, 4.
 αὐάνεται 462, 15.
 αὐάνθη 462, 17.
 αὐασμός 462, 15.
 αὐάτη Aeol. i. q. ἄτη 694
 αὐδα 462, 18.
 αὐδῆ 462, 19. 1096.
 αὐδέσση 462, 20.
 αὐδέσας 462, 22.
 αὐει 1095.
 αὐεσθαι πῦρ 13, 19.
 αὐθάδης 462, 23.
 αὐθαδέτος 462, 24.

αὐθίαιστα 17, 24. 462, 25. 463, 2.
 αὐθίαιστος 463, 1. 1067.
 αὐθίτης 15, 19. 463, 4.
 αὐθημερόν 82, 14. 463, 6.
 αὐθι 463, 7.
 αὐθιγενής 25, 24. 463, 10.
 αὐθιν] αὐθις καὶ αὐθι καὶ αὐ-
 θιν, ὅτε φωνῆν ἐπιφέρεται,
 διὰ τοῦ ῥ, ὅτε δι' οὐραφρον,
 ἄνευ τοῦ ῥ. Cod. Bavaric. 50:
 f. 106. Idem paullo ante: τὰ
 εἰς τὴν ἐπιφθέματα, ἐκ πλεου-
 σμοῦ ἔχοντα τὸ ῥ, διὰ τὰ ῥ
 γραφονται, οἷον αὐθι. αὐθιν
 (οὕτω γὰρ φησι λέγεται παρὰ
 Ῥηληνούς), πάλι πάλιν, πέρουσι
 πέρουσι (ὃ καὶ πέρουσι λέγεται
 Δωρικῶς), αἰν (ὅπερ ἀπὸ τοῦ
 αἰε γέγονε), πένω, αὐθισίν.
 αὐθις 463, 8.
 αὐθις αὐ πάλιν 463, 11.
 αὐθις αὐ Πυθιάδ' ὁδός 11, 12.
 αὐθυπόκτακτα φήματα 1066.
 αὐθωρήτης 463, 13.
 αὐλαία 463, 14.
 αὐλαίαν 83, 7.
 αὐλή πρόσειλος 14, 26.
 αὐληρον 464, 2.
 αὐλία θύρα 26, 28. 463, 16.
 αὐλλεσθαί 7, 25. 463, 22.
 αὐλλεταί 463, 18.
 αὐλλόμενοι 463, 24.
 αὐλλοιοι 463, 25.
 αὐλλομόν 463, 26.
 αὐλλός 463, 27.
 αὐλών 463, 29.
 αὐλώνες 463, 32.

αὐλωνίζουσα 464, 1.
 αὐλαί 462, 15.
 αὐλή 464, 3. τὸ αὐλή καὶ αὐτὸ
 ἄμφιβελον περὶ τόνον. οἱ μὲν
 γὰρ βαρυτονουσι, λέγοντες αὐτὸ
 ἀπὸ τοῦ αὐθίης ἀποκακόφθαι.
 Ἐρωδιανὸς δὲ συνηγορεῖ τοῖς
 ὀξύτατον. Theognostus l. 76.
 αὐθις 464, 5.
 αὐπνεῖσθαι 7, 5.
 αὐραν 464, 8.
 αὐρηκτος Aeol. i. φ. ἀρήκτος
 694, 22.
 αὐρίβατον 464, 9.
 αὐσαι 464, 12.
 αὐσαίων 464, 14.
 Αὐσοίαν 464, 15.
 αὐτὰ ἕκαστα 462, 28.
 αὐτὰ καὶ τὰ φίλτατα 16, 24.
 αὐτὰρ 508, 8. αὐτὰρ 522, 4.
 αὐταρχεῖν 12, 3.
 αὐταρχων, αὐταρχος 1263.
 αὐτὰ ταῦτα 464, 17.
 αὐτε 464, 22.
 αὐτεῖ 622, 19.
 αὐταρέτα 464, 23.
 αὐτὴ ἀνθεῖ ἡ μῦσα 9, 17. 464, 20.
 αὐτῆμοι 211, 1. 464, 25.
 αὐτῆμαρ 464, 29.
 αὐτῆ μὲν ἡ μήμηθος οὐδὲν ἴσα-
 σεν 464, 27.
 αὐτῆ σῆτ, αὐτῶς ἔπακος, αὐτῶς
 ἀνδράσιν. 130, 8.
 αὐτῆ εὐν ἡ σαφία ζῆ 9, 16. 464, 19.
 αὐτῆρ 464, 16.
 αὐτίκα 211, 4. 464, 32.
 αὐτίκα μάλα 211, 3.

αὐτίτην 464, 30.
 αὐτό 612, 17.
 αὐτοβοῶς ἄμοιος ὢν 465, 8.
 αὐτοβροῦ 214, 32. 465, 3.
 αὐτογενέθλον 465, 30.
 αὐτογνωμοσήσαυτες 467, 11.
 αὐτογνώμων ἄθροπος 19, 20.
 αὐτόγνωσος Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτοδάξ 465, 13.
 αὐτοδικεῖν 465, 14.
 αὐτοίτης 15, 12.
 αὐτοσεῖς 465, 31.
 αὐτόζων Damascus.
 αὐτόθεν 465, 32.
 αὐτόθι 467, 13.
 αὐτοῖς τοῖς ταλάροις 466, 30.
 αὐτοθερμόν Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτόκακον ἔοικε τῷδε 8, 27. 465,
 11.
 αὐτόκακος 83, 6.
 αὐτοκάβαλον 467, 12.
 αὐτοκαρπον 464, 18.
 αὐτοκλειυτος 18, 20.
 αὐτοκίρας 3, 10. 467, 7.
 αὐτοκῆρυξ 5, 14.
 αὐτοκοινητίζεται Damascus.
 αὐτόκρανον λόγον 467, 9.
 αὐτόκρατον 18, 15.
 αὐτοκράτορα 465, 16.
 αὐτολήκυθος 204, 27. 465, 17.
 αὐτολόχευτος 466, 1.
 Αὐτόλυκος 466, 3.
 αὐτομαχεῖν 207, 1. 466, 9.
 αὐτομαχεῖσαι 467, 1.
 αὐτομήνυτος 29, 6.

αὐτομόλις 466, 7.
 αὐτόν 467, 28.
 αὐτονομουμένη πόλις 466, 17.
 αὐτονοχί 466, 8.
 αὐτοπάιδα 467, 15.
 αὐτόπεδον 467, 17.
 αὐτόποκον 467, 18.
 αὐτόπρῆμον 466, 11.
 αὐτόπωλοι 467 20.
 αὐτόριζον 467, 24.
 αὐτός 78, 29. ἐπιταγματικῇ 535,
 11. 935, 13.
 αὐτὸς αὐτόν 77, 6.
 αὐτόσε 466, 13.
 αὐτόστος 466, 12.
 αὐτόστυον 467 31.
 αὐτοσχεδιάζειν 83, 4.
 αὐτοσχεδιάζειν σύ 4, 7.
 αὐτοσχεδιον 466, 15.
 αὐτοσχεδίως 466, 16.
 αὐτότατος 854, 21.
 αὐτοτελής 466, 22.
 αὐτοτελής 466, 14.
 αὐτοτελής δίκη 466, 21.
 αὐτοτελῶς 467, 32.
 αὐτὸ τοῦμπυλιν λέγεις 4, 16.
 αὐτοῦ 77, 7.
 αὐτόχειρ 199, 21.
 αὐτόχειρα 468, 6.
 αὐτόχειρες 466, 19.
 αὐτοχειρία 7, 31. 466, 20.
 αὐτόχθονες 466, 25.
 αὐτόχθων 466, 24.
 αὐτόχρημα ὁμοιον 466, 23.
 αὐτῷ ἰ.φ. αὐτόθεν 604, 6. 623, 2.
 αὐτῷ 77, 8.
 αὐτως 466, 29. 585, 14.

αἶγμα 468, 9.
 αἶχμή 7, 26.
 αἶχμήν 1198.
 αἶχμηρά γῆ 7, 29.
 αἶχμηρόν 468, 10.
 αἶχμοι 203, 30. 468, 11.
 αἶχμός 7, 26.
 αἶχμώδους 468, 12.
 αἶχμῶντα 7, 26.
 αἶχμῶντες 468, 13.
 αἶχμῶντες 468, 14.
 αἶως Aeol. 694, 18.
 ἀφαγιῆσαι 26; 19. 468, 15.
 ἀφαιδία 468, 28.
 ἀφαιρεῖν κροκίδα 4, 27. 468, 19.
 ἀφαιρεῖ τριγας 4, 31.
 ἀφαιρέμα 468, 17.
 ἀφαιρέσις 468, 18.
 ἀφαιρῶ 121, 6.
 ἀφαῖς 468, 22.
 ἀφαμαρτούση 468, 29.
 ἀφάνης 83, 28.
 ἀφανής οὐσία 468, 23.
 ἀφανίσαι 206, 22. 468, 25.
 ἀφαντισιάτως Olympiod, in
 Phaed.
 ἀφαρπάζω 122, 21.
 ἀφάς 469, 1.
 ἀφασία 83, 9. 468, 30.
 ἀφάσσω 469, 2.
 ἀφαιροτέροις 469, 3.
 ἀφαιροῦ 469, 4.
 ἀφάψαι 469, 5.
 ἀφειδρών 469, 23.
 ἀφειδήσας 469, 22.
 ἀφειδία 469, 21.
 ἀφείκατο 470, 14.

ἀφειλάμην 469, 13.
 ἀφείκατο 469, 9.
 ἀφειλόμην 469, 12.
 ἀφείς καὶ ἀπαλλάσας 202, 11.
 469, 15.
 ἀφείσαν 470, 9.
 ἀφείσθαι παίζειν 469, 6.
 ἀφείται 469, 19.
 ἀφελές 469, 30.
 ἀφελής 83, 23.
 ἀφελῶ 470, 8.
 ἀφελούμαι 80, 12. 122, 18.
 ἀφίμενον 123, 17. 169, 24.
 ἀφξει 469, 25.
 ἀφξόμενον 469, 26.
 ἀφίσθαι 469, 27.
 ἀφ ἐσπέρας 470, 11.
 ἀφίσται 469, 28.
 ἀφ ἐστίας 469, 29.
 ἀφ ἐστίας μυηθῆναι 204, 19.
 ἀφετήρια 469, 30.
 ἀφεύσαι 470, 12.
 ἀφεύσαν 470, 10.
 ἀφευαίμην 470, 13.
 ἀφειώκαμεν 470, 15.
 ἀφειώναι 470, 15.
 ἀφή 470, 17.
 ἀφηβηκόντι 470, 19.
 ἐφηγεῖσθαι 16, 22.
 ἀφήκειν 470, 26.
 ἀφήκοντος 470, 25.
 ἀφήλικα 470, 21.
 ἀφηλικέστατος 3, 5.
 ἀφηλικέστεροι 3, 1.
 ἀφῆλιξ 3, 6.
 ἀφηνιαστής 470, 24.
 ἀφθα 470, 31.

- ἄφθον 470, 27.
 ἄφθογγα γράμματα 470, 29.
 ἄφθογγος 470, 29.
 ἄφθονα 470, 28.
 ἄφθονότερον 80, 7.
 ἄφθόνητος 79, 3.
 ἄφθονον 81, 29.
 Ἄφιος Ἀφίαντος 1185.
 ἀφῖμαι 471, 1.
 ἀφιδρῦματα ἐν τῷ Στρατόματι
 202, 22.
 ἀφίει 471, 2.
 ἀφίημι 471, 10.
 ἀφίητο 471, 3.
 ἀφικνούμαι 124, 20.
 ἀφικόμενος 129, 31.
 ἀφίεται 471, 4.
 ἀφιλασμένη 471, 7.
 ἀφίητος 471, 6.
 ἀφίλι 471, 8.
 ἀφιλότιμος 471, 15.
 ἀφίλοι 471, 9.
 ἀφίσταμαι 120, 5.
 ἀφλαστα 471, 19.
 ἀφλοισμός 471, 18.
 ἀφνειός 471, 22.
 ἄφνω 580, 20.
 ἀφροδεῦσαι 472 10.
 ἄφρον 471, 23.
 ἀφρομοιωτική Damascius.
 ἀφρόρητον 472, 5.
 ἀφορίζομενος τὸν λόγον 472, 11.
 ἀφορισί Cod. Barocc. 50.
 ἀφορμή 472, 6.
 ἀφοροῦμεθα 471, 25.
 ἀφοροῦμενοι 471, 27.
 ἀφοροῦσίνεμος 471, 26.
 ἀφοσιῶ 472, 1.
 ἀφοσιωσάμενοι 471, 32.
 ἀφοσιώσους 471, 30.
 ἀφοσιώσασθαι 471, 28.
 ἀφοσιώσεται 472, 4.
 ἀφοσιώσις 471, 32.
 ἀφοῦ 17, 14.
 ἀφραδέως 472, 21.
 ἀφραίνει 472, 16.
 ἀφράσιμων 472, 13.
 ἀφραζειν 26, 17.
 ἀφροδίσια ἄγρα 472, 22.
 ἀφροδίσιον 472, 17.
 Ἀφροδίτη - Ἀφρά 887, 10.
 Ἀφροδίτης 472, 14.
 Ἀφρόδιτος 472, 24.
 ἀφρόνη 472, 20.
 ἀφροντιστῶ 124, 1.
 ἀφύα 203, 15.
 ἀφύα ἐς πῦρ 472, 26.
 ἀφύα καὶ ἀφύη 472, 29.
 ἀφύας 473, 1 et 2.
 ἀφυβρίσις 473, 3.
 ἀφύη 11, 26.
 ἀφυστον 473, 7.
 ἀφυπνισθῆναι 473, 8.
 ἀφυσμός 473, 11.
 ἀφύσεων 473, 12.
 ἀφύων - ἀφυνῶν 1260.
 ἀφωπλκοντο 473, 13.
 ἀχία 473, 28.
 ἀχίλινα στόματα 27, 19.
 ἀχινεῖς 473, 14.
 ἀχανεῖς 28, 17.
 ἀχάνη 473, 32.
 ἀχανής 473, 15.
 ἀχαρις 473, 26.

ἀχαριστεῖν 218, 9. 473, 17.

ἀχαριστήσαι 473, 19.

ἀχαριστία 473, 27.

ἀχαριστούς 473, 20.

ἀχαρνώς 474, 1.

ἀχειρωτον 474, 4.

ἀχερδος - ἄχερος 525, 4. 562, 22.

Ἀχερδοῦς 348, Σκ.

Ἀχέρων 474, 5.

Ἀχηνία 474, 7.

Ἀχθεται 474, 15.

Ἀχθηδών 15, 7. 474, 16.

Ἀχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ 474, 19.

Ἀχθος 474, 17.

Ἀχθοφόρον 474, 18.

Ἀχιάστως Io. Siceliota.

Ἀχιλλεία 474, 8.

Ἀχιλλεῖοι 474, 11.

Ἀχιλλεῖοι κριθεῖαι 474, 14.

Ἀχιλλείων 474, 9.

Ἀχιλλεύς 678, 21.

Ἀχλύς 474, 23.

Ἀχραι 474, 24.

ἄχρη ἄλός 474, 25.

ἄχρη λιμοῦ 474, 30.

ἄχρη πυρός 474, 29.

ἄχρη ὕπνου 474, 29.

ἄνόρευτος 475, 3.

αχράδας 475, 12.

ἄχραντον 475, 4.

ἄχράς 475, 10.

ἀχρεϊόγελως ἀσθματικός 475, 7.

ἀχρήμων 22, 19.

Ἀχρηστίαν 78, 13.

Ἀχρηστος 475, 17.

ἄχρη, ἄχρη, 473, 6.

ἄχρη κόρου 28, 17. 475, 22.

ἄχρη τοῦ νῦν 81, 1.

ἄχρημιαί 475, 19.

ἄχρηρος 7, 21.

ἄχρῶν 475, 21.

ἄχρῶρ 6, 25.

ἄχώρα 474, 31.

ἄχρ 476, 6.

ἄψάλλακτιον 475, 31.

ἄψαμένη 475, 24.

Ἄψας Ἄψα 1186.

ἄψασθαι 216, 29.

ἄψαστιον 475, 30.

ἄψαύστος 18; 4.

ἄψαύστως 475, 25.

ἄψευδής 475, 33.

ἄψευδεῖν 475, 32.

ἄψευδία 475, 32.

ἄψευδοῦντες 13, 28.

ἄψεφές 476, 1.

ἄψιδες 475, 26.

ἄψικαρος 476, 2.

ἄψιμαχεῖν 79, 12.

ἄψιμαχία 205, 26. 476, 3.

ἄψιμαχον γερόντιον 79, 13.

ἄψιμοσία 476, 4.

ἄψις 475, 27.

ἄψορροι 476, 7.

ἄψορητί 476, 5.

ἄψορον ἔχειν στόμα 9, 1.

ἄψυχίαν 78, 22.

ἄψυχον ἄνδρα λαβάνειν σπ-

ἄψυμπορον 17, 20.

ἄψυρα πρῶται 21, 24.

ἄψυρ 476, 10.

ἄψυρα 4, 22. 476, 10.

ἄωροθάνατος 24, 22.
 ἄωροι πόδες 476, 14.
 ἄωρόλειος 476, 19.
 ἄωρον 476, 8.
 ἄωρο 476, 9.
 ἄωτεύειν 476, 22.
 ἄωτον 476, 21.

$\bar{\beta}$ quando ab Aeolensibus praefigatur litterae $\bar{\rho}$ 567, 20. 573, 29.

βαβαί 84, 1. οἱ ἰδιῶται τῆς $\bar{\alpha}$ διερθόγγον τὸ $\bar{\iota}$ κατ' ἰδικὴν συλλαβὴν προφερόμενοι φασὶ βαβαί· οὐ δὲ δι, ἀλλὰ δισυλλάβως βαβαί θαναμάζοντά τι ἢ ἐπινοῦντα λέγειν. Ἰωάννη γραμματικοῦ Ἀλεξανδρείας τονικῶν παραγγελμάτων ἐν ἐπιτομῇ cod. Vat. 1766 f. 142—183. Cuius initium hoc est: τὸ ἐκάστη λέξει τὴν δέουσαν προσῳδίαν τιθέναι συμπέρασμα σχεδὸν πάντης τῆς γραμματικῆς τυγχάνει μεθόδου. Fine caret.

βαβάκτης 223, 31.

βαβίξ 223, 30.

βαδιῶμαι 30, 27.

βαθμοί 224, 3.

βαθμός 224, 1.

βάθος 224, 5.

βάθρον 224, 7.

βαθύπλουτος 31, 8.

βαίβυξ βαβυτιος· βαβυτικὴ δὲ λέγονται οἱ περικύβητες. Choerob. ad Thodos. l. 65.

βαίνειν 83, 21.

βαίων 85, 8.

βαϊτάς 84, 17 et 32.

βαϊτύλος 224, 10.

βαϊτυξ 1199.

βαϊτών 84, 17.

βάκαλ 1174.

βάκηλος 222, 4.

βακτηρία 220, 17.

βακτηρία καὶ σύμβολον 185, 4.

βάχος 224, 32.

Βάχου Διώνη 225, 4.

Βαχυλίδης — Βάχων 856, 31.

βαλανάγρα 220, 29.

βαλανεύω 84, 15.

βάλανοι 225, 9.

βάλανοι φοινίκων 30, 19.

βαλανοφάλους 225, 6.

βαλάντιον 84, 7. 734, 28.

βαλαντιοτομῆν 30, 13.

βαλβίς 220, 31.

βάλει i. q. ἀβάλει 522, 17. 568, 10.

βάλλειν σκάμμασι 29, 27.

βαλόν 224, 16.

βαρβάκους 85, 27.

βαρβαλύζειν 30, 25.

Βάμβυξ Βάμβυ ὄνομα βασιλέως Ἰνδῶν. Choerob. in Theodos.

βάνανσοι 222, 20. 654, 28.

βάραθρον 219, 8.

βαρβαρισμός τί 1270.

βάρηκες 223, 32.

βαρβαν 84, 11.

βῆρις 84, 10.

βαρύ 225, 16.

βαρύτης 225, 18.

βαρύσταθμον 85, 30.

βαρυσυμφορώτατος 225, 28.

Βᾶς Βᾶ 1181.

βασανίζειν 226, 17.

βασανίτης λίθος 225, 19.

βάσσω 226, 17.

βασίλειος στοῦ 222, 29.

βασιλεύειν 130, 23.

βασιλεύς 85, 25. 219, 14. 310, 7.

βασίλειος ὀφθαλμός 225, 22.

αὐτὸς βασιλῆς 1195.

βασιλίδα] τὰ διὰ τοῦ ἰνδα ἐπι-
φήματα παροξύνονται καὶ διὰ
τοῦ ἰ γράφονται καὶ ἐπὶ παι-
διῶν λαμβάνονται καὶ πρὸς αἰ-
τιατικὴν συντάσσεται, ὡς βα-
σιλίδα παιδίαν, χυτρίδα, δρα-
περίδα, ποσίδα, ἐπαιτίδα,
ξφιτίδα, δαληλίδα, μντίδα
(ἄπο τοῦ μνεῖν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ ἐρωτώμενον λέγειν τίνα
τάδε καὶ πόσα τάδε, ἴαν τις
ἐπιτύχη), φυγίδα, ὄστρακίδα,
καὶ εἰ τι ἕτερον. Theognostus
f. 107.

βασίλισσα 84, 26.

βύσιμον 225, 14.

βασκαίνει 222, 19.

βασκαίνω 130, 17.

βασκαίνω 30, 5.

βάσκανος 222, 16.

βασοῦραι 222, 26.

Βάταλος 185, 2. 221, 26.

βατάνια 84, 13.

βατήρ 224, 12.

βάτια 224, 18.

βατίδες 224, 20.

Βατίων 221, 31.

βάτος 84, 28. 221, 24.

βατραχίς 224, 22.

βατταρίζειν 30, 24. 85, 20. 224,
24.

Βάττου σίλφιον 224, 30.

βακυβάλλοι 185, 14.

βαυβᾶν 85, 10.

βαυκίδες 225, 24.

βαυκίζειν 225, 25.

βαυκιζόμενον 225, 26.

βαυκίσματα 225, 27.

βαυκόν 225, 24.

βαῦνοι 222, 22.

βαυγός - βῆυγος 654, 33.

βδελυγμία 30, 23.

βδελυγρός 219, 32.

βεβαιώσεως 219, 33.

βέβηλα 323, 15.

βέβηλον 223, 24.

βέβημαι 224, 17.

βέβλωκεν 223, 28.

βεβλωκώς 223, 28.

τὸ Βέβρωξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς
μὴ ἔχουσας τὸ ξ διαφορεῖται
κατὰ τὸν χρόνον. εἰρήθη γὰρ
καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ υ, ὡς
Βεβρύνων βασιλῆος ἀγήγορος
καὶ συνεσταλμένον, ὡς οὐδέ
ἄρα Βέβρωκεις ἄνδρες ἀκήδησαν
βασιλῆος, καὶ παρ' Ἑνφορῶντι
ἐπόπρω δὲ Βέβρωκλυτικῆν, καὶ
παρὰ Λυκόφρονι εἰ Βεβρύνων
ἐβρωίαν ἐκβακτηρίαν. Choerob.
ad Theodos.

βή 86, 3.

βηλόν 224, 16.

βῆλος 225, 29.

βηλός 225, 30.

- βῆμα 219, 28.
 βήθηες 226, 1.
 βηρηκίαν 226, 3.
 βῆσαν 226, 5.
 βητάρομος 226, 11.
 βιοθανάτους Olympiod. in
 Phaed.
 βίωσι 86, 1.
 βιασμός 84, 21.
 βιβάζειν 85, 6.
 βιβλιαλισθος 226, 12.
 βιβλίδες 226, 14.
 βέβλιος 225, 31.
 βιβλιοπώλης 29, 29.
 βιβλογράφος 29, 29.
 βιβλοπώλης 29, 29.
 βίκον 226, 16.
 βίκος 85, 23.
 βιοθάνατος Olympiod. in Phaed.
 βιοπλανές i. q. βιοπλανείς 1253.
 βίος 83, 31 et 33.
 βίος θαλάττιος 30, 3.
 βίος 1095.
 βίου εύροια 29, 25.
 βίαχυν] εις τῷ λήγον ἐπιζήμιμα
 οὐδὲν ἔστιν ὃ τι μὴ τὸ βίαχυν
 βαίντονον μόνον ὄν. Cod. Ba-
 rocc. 50.
 βλάβος 85, 26.
 βλῦκες 30, 18. 84, 4.
 βλακεύειν 84, 4.
 βλακεύεσθαι 84, 4.
 βλακικῶς 84, 5.
 βλάξ 84, 4.
 βλαφθείς 84, 24.
 βλύψις 438, 3.
 βλένξ βλένυγος ἡ φλυαρία. Choerob. ad Theodos. f. 66.
 βλενόν 85, 24.
 βλέφαρον etym. 740, 15.
 βληχρόν 322, 1.
 βληχρών 30, 15.
 βλιμάζειν 221, 16.
 βλιτομάμματος 31, 3.
 ἰδὲν βῶν 1196.
 βοεικός 577, 30.
 βοϊκὰ ζεύγη - ἡ παράδοσις, Ἡρω-
 δianos δὲ διὰ τῆς π̄ διαφθό-
 ρου - ἐν τῷ περὶ ὀρθογραφίας
 ὃ δὲ λόγος οὐ συγχωρεῖ. Choerob. cod. Bar. 50.
 Βοηδρομιών 221, 30.
 βοήθειαν 222, 1.
 βοηθεῖν 221, 2.
 βόθυνον 85, 1.
 βοικῶ γαμήκει Theognostus f.
 17.
 βοικία ἡ θεραπεία id.
 βοίτις γῆ βοννώδης id.
 βόλιβιον 86, 9.
 βολβουρχεῖν 30, 30.
 βολεῶνις 221, 23.
 βόλος 30, 22.
 βομβύλιον 85, 15.
 βομβύλιος 220, 7.
 βόμβυξ βόμβυκος ἔστι δὲ γένος
 αὐλοῦ, καὶ θεοῖδιά τινα, καὶ
 ζῶον ἀφ' ὧν τὰ βομβύλιντα.
 κατὰ Λύκωνα δὲ στάμνον θε-
 λοῖ. Choerob. ad Theodos. f.
 65.
 βορβορώδη 29, 30.
 βορὸν χρῆμα 30, 12.
 βορκήματα 222, 15.
 βότινον 86, 8.
 βότρυνες 63, 9.

- βοῦ 84, 18. 1196.
 βοιβονιῶν 31, 1.
 βοῦδιον 85, 29.
 Βουζυγία 221, 8.
 βοῦκλεψ 11, 33.
 βοικολεῖσθαι αἶγας 84, 19.
 βουλαὶ πάσαι ἤσων 222, 6.
 βουλεύσεως 220, 11.
 βουλευτήριον 219, 25.
 βουλευτικά 86, 5.
 βουλεύω 130, 26.
 βουλή 219, 26.
 βουλίαν 84, 31.
 βουλιμῖα τὰ βακάντια 30, 10.
 βουλοκοπίδας 221, 3.
 αἱ βοῦς 1196.
 Βουσίρι dat. 1193.
 βεσφορηδόν 784, 1. 787, 12. 1170.
 βοιτρόφος 221, 5.
 βοιτύπος 221, 1.
 βοιφόνια 221, 22.
 βοών 29, 32.
 βοώνης 219, 22.
 βροδυπλοήσας 225, 15.
 βρωῦκος 223, 20.
 Βρωυώνια 220, 26.
 βρώχιστον 85, 18.
 τὸ βραχίων (τὸ ἐκ τοῦ μέρους
 τοῦ σώματος) ἐν τῇ συνηθείᾳ
 παφαλῶς ἐξύναισι, βραχιῶν
 λέγοντες· καὶ αὐτὸ γὰρ ὁμοίως
 τῇ συγκριτικῇ βαρύνεται. Cho-
 rob. in Theodos. f. 147.
 βρέμει 222, 33.
 βρέμεται 223, 9.
 βρένθειον 223, 10.
 βρένθως 223, 14.
 βρενθύνεσθαι 223, 1.
 βρενθύνεται 222, 31.
 βρενθύνομενος 223, 3.
 βρέτας 85, 19. 223, 4.
 βρέτη 223, 17.
 Βρεττηνοὶ 223, 15.
 βρεττία 223, 18.
 βρέφος 84, 22.
 βρέχυμος 223, 21.
 βρήγμα 223, 22.
 βρήσσειν 223, 23.
 βρεῖ 567, 14.
 βριαροὶ 223, 6.
 βρίζα 567, 24.
 βριθομένη 223, 7.
 βριθων 223, 8.
 βριλῶν ὁ βαλακῆς Theognostus
 f. 27.
 βριμουῦσθαι 30, 31.
 βρόδον 567, 23.
 βροτός 1095.
 βρόχος 223, 21.
 βρῦ 31, 9. 85, 28.
 βρυγμός 30, 28.
 βρυτῆρες 567, 24.
 βρίτος 222, 5.
 βρώσιμον 84, 25.
 βρῦσινα κόνδυλον Theognostus
 f. 17.
 βρῦζην 612, 4. 942, 13.
 βῶμαξ 85, 17.
 βῶξ 1200.
 βωμολοχένεσθαι 221, 12.
 βωμολόχοι 185, 7.
 βωμολόχος 222, 12.
 βωμὸς θερμὸς 29, 33.

- Γαργαλλειν 87, 28.
 γαισοφυλάκιον 229, 10.
 γαιτω 229, 14.
 γαίσκοον 229, 21.
 γαιήοχος 229, 8 et 9.
 γαιών 229, 15.
 γαιός 229, 16.
 γαίουσα 229, 20.
 γαισός 229, 17.
 γαιών 229, 20.
 γαλεθηνά 87, 1.
 γαλεθηνόν 229, 22.
 γαλακτοκόμος 229, 23.
 γαλακτώδης 229, 24.
 γαλαξία 229, 25.
 γαλαρτίας 229, 28.
 γαλεάγρα 227, 33.
 γαλειοί 229, 29.
 γαλερόν 299, 31.
 γαλερωπός 299, 33.
 γαλεώτην 229, 29.
 γαλή Ταρσία 229, 4.
 γαλήν καταπέπικαν 31, 27.
 γαληνίζει καὶ διεσπείδασται τὰ
 μέτωπα 32, 10.
 Γαληψός 230, 1.
 γαλιάρκων 230, 3.
 γαλιδεύς 88, 3.
 γαλλία 230, 4.
 γάλλος 230, 5.
 γαλάμες 230, 6.
 γαμβρόν 228, 32.
 γαμήλια 228, 4, 229, 11.
 γαμήλιαν εἰσανεγκνείν 233, 31.
 γαμήλιος 229, 3.
 Γαμηλιών 228, 26.
 γαμικὰ μελη 31, 21.
 γαμοῦμαι 86, 14.
 γαμφωλή Theognostus f. 73.
 γαμῶ 86, 14.
 γάννυται 230, 7.
 γανύματα 230, 8.
 γάνυξ γανυκος ὁ γανάκτωρ κίρη
 τῷ Ἐρατοσθένει. Choerob. ad
 Theodos. f. 65.
 γανύσεται 230, 9.
 Γαόςζις Γαόζιος 1193.
 γάρ 505, 22.
 γαργαλλεσθαι 31, 26.
 γαργαλισμός 31, 25.
 γάργαλος 31, 25.
 γαργαριών 230, 10.
 γάρκον 230, 11.
 γαστέρες 230, 15.
 γαστερόχειρες 230, 13.
 γάστριαι 88, 10.
 γαστρίδες 230, 16.
 γαστρίδαλος, γραμματιφόρος, ἰ-
 πιδιφόρος, θηριάλωτος, μαστι-
 γιφόρος, σκυτιλόχος. Theogno-
 stus f. 63.
 γαστριλεσθαι 229, 12.
 γαστριμαργοί 230, 18.
 γαστρίον 230, 19.
 γάστρις 32, 13. 230, 20.
 γαστροχαρβίδις 33, 18.
 γαυλιτικά χρηματα 230, 24.
 γαυλοί 230, 21.
 γαυλόν 230, 21.
 γαυριών 87, 29.
 γαυρός 230, 26.
 γαυσόν 230, 28.
 γαυράγας 230, 29.
 γέ 838, 10, 971, 13 et 24.

γία 848, 4.
 γέγηθεν 230, 31.
 γεγραμμένους 230, 32.
 γεγραπῆν 230, 33.
 γεῖοθεν 601, 28.
 γείσα 33, 24. 231, 1.
 γεισίποδες 231, 4.
 γεισιπόδιον 231, 5.
 γεισιπόδιον 227, 5.
 γεισίπους 227, 5.
 γέλωσις 231, 7.
 γείτων 1199.
 γεῖνυ 32, 5.
 γεῖτονῶν 231, 8.
 γεῖτονῶν 86, 16.
 γεῖτονῶν 86, 16.
 γέτων 231, 9.
 γεῖωρας 231, 10.
 γέλαιμι 1045, 8.
 γελασίην 87, 23.
 γέμειν 86, 30.
 γεμίζω 131, 9.
 γέμω 131, 12.
 γενεά 231, 12.
 γενέθλια 86, 18. 231, 17.
 γενέθλιον ἡμέραν 86, 18.
 γενεῖν 87, 27.
 γενεῖσι 86, 19 et 20. 231, 19.
 γεννάδας 229, 13.
 γενναῖα 231, 21.
 γενναῖον ἄημα 33, 6.
 γενναῖος 231, 21.
 γενναῖος σοφός 32, 6.
 γεννήσαι 87, 11.
 γεννήσασθε 87, 10.
 γεννήται 185, 18. 227, 9. 231, 23.
 γένους 231, 26.

γενούσσης 231, 28.
 γεόλοφα 232, 9.
 γεοράνειον 232, 12.
 γέρα 87, 22.
 γεραιράδας 228, 9.
 γεραραῖ 231, 32.
 γέρωνδρος 32, 27.
 γερανίας 31, 15.
 γέρας 233, 3.
 γεραράδες 231, 30.
 γέργουρα 233, 27.
 γέροντες 227, 29. 234, 2.
 γερούσα 227, 29.
 γέροα 33, 25. 227, 1.
 γέρον 66, 8.
 γέρον ἑσθός 32, 4.
 γέρον ἀτύπιστος 32, 12.
 γεύεσθαι 87, 31.
 γέυεται μέρον 87, 32.
 γεύομαι 131, 16.
 γεύρας 232, 10.
 γεώλοφα 233, 9.
 γεωμέτρης 32, 14.
 γεωνόμης 32, 14.
 γεωργοί 257, 9.
 γεοράνειον 237, 16.
 γῆ εὐήλιος 31, 16.
 γῆδιον 586, 12.
 γηθοσύνη 232, 14.
 γῆν 86, 32.
 γηοῦχος 232, 15.
 γῆπεδα 227, 22.
 γῆπεδον 32, 1.
 γηράται 232, 16.
 γῆρον 232, 16.
 γῆς ἔντερον 230, 29.
 γηράγοι 232, 17.

- γίγαντες* 232, 20.
Γιγαντία 232, 19.
γίγαντος 232, 21.
γιγγλίριον 88, 4.
γιγγλίσειν 88, 5.
γιγγλί τὸ γιγγλί, ἐπιφώνημα τι
 δὲ ἐν κατασκευαίσει λεγόμενον, εἰ
 ὀξύνεται, οὐκ ἴστωσαν ἀπαρα-
 σχηματίστον γὰρ ἔστιν. Theo-
 gno-tus f. 104.
γίγλιμος 232, 22.
γίλιον 88, 6.
Γιλαῖκος 227, 24.
Γιλαῖκος, *Καρύστιας* 232, 24.
γλαυκῶπις i. q. *ἐλαία* 864, 22.
γλαῦξ ἔπιτατα 232, 30.
γλαφυρὰ κωμαφία 32, 22.
γλαφυρός 32, 23.
γλαφυρώτατος 87, 19.
γλεῦκος 227, 19.
γλήρες 233, 5.
γλήρην 233, 3.
Γλιῶς *Γλιῶτος* 1186.
γλισχρον 233, 6.
γλισχρος 33, 22.
γλισχρως προθυμῖσθαι 32, 8.
γλίχεσθαι 226, 25.
γλίχομαι 131, 3.
γλοιᾶζειν 233, 7.
γλυκυθυμία 233, 9.
γλώσσα etym. 740, 21. *γλώσσα*
αἰ κατὰ πόλεις 1095.
γλῶτται ἀλῶν 32, 32.
γλῶτται ὑποδημάτων 32, 32.
γλώττης 87, 12.
γλωττοκομίειον 32, 28.
γναθοῖ 87, 8.
γνῆς *γνητός* 1188.
γνύπτοι 233, 10.
γνύπτεον 233, 10.
γνῶθι σαυτὸν 233, 13.
γνώμαι 227, 4.
γνώμη 227, 3.
γνώμη ἐμήν 32, 25.
γνώμονος 228, 23.
γνώμων 233, 17 et 28.
γνώναι 233, 19.
γνώριαι 87, 26.
γνωσιμαχῆσαι 33, 15. 228, 27.
 233, 20.
γνωσιμαχῶ 131, 19.
γνωστός 87, 25.
γογγυίς 33, 10.
γογγυσμός 87, 5.
γόγῆς 31, 24.
γοητεία 31, 24.
γοισυῖται 233, 23.
γόμφιοι 34, 5.
γόμφος 32, 17.
γοναιζειν 31, 21.
γοναίς 87, 14.
γόνημα ἀγαθὰ 31, 19.
γόςος 1095.
γοργός 86, 26.
γόργουρα 233, 25.
γόργυρον 234, 1.
Γόργυν 1199.
γούναξ, *γαλένα*, *γάρηδεκ* 1168.
γούβδος 789, 30.
γούα 87, 18.
γούζειν 88, 7.
Γουικός 88, 1.
γούισον 88, 2.
γούμμα 31, 30. 725, 22. 728, 12.

γράμμασι 31, 31.
 γραμματεῖον 226, 26.
 γραμματεὺς 185, 14. 226, 30.
 γραμματικὴ Ἰωνικὴ 783, 22. *μτ*
 γάλη - μικρά 658; 7. 667, 17.
 παλαιά - νεωτέρα 729, 17.
 γραμματικότη 88, 9.
 γραμματικούς 87 16.
 γραμματιστής 32, 12.
 γραμματολόγοι 228, 15.
 Γράς Γρά 1191.
 γρασός 33, 30. 87, 20.
 γρασῖν 87, 7.
 γραῦς 33, 28. 789, 30.
 γραῦς ἀναθρή 33, 20.
 γραφάς 87, 14.
 γραφῆσθαι 414, 8.
 γραφεὺς 31, 30.
 γραφή 185, 12. 226, 27. 244, 14.
 γραφομαι 131, 6.
 γραῦς 1236.
 γραῦς - γραῦς 560, 5.
 γραῖφοι 227, 23.
 γρά 228, 2.
 γρῦλλειν 33, 1.
 γρῦλλισμός 33, 1.
 γρῦλλος 33, 2.
 γρῦμέα 228, 1.
 γρῦμέα 33, 33.
 Γύγαι - Γύγην 604, 22.
 Γύγης Γύγου καὶ Γύγης ἐπὶ
 δὲ τῷ γίγαντος· ὅτι δὲ ἐπὶ τῷ
 βασιλείᾳ τῆς Λυδίας λέγεται,
 σκοπεύμαζόν ἐστι καὶ ἰσοπέλι
 λάβως κλίεται. Choerob. ad
 Theodos. f. 88.
 Γύζας Γύζαντος 1186.

γυήτης χωλός Theognostus f. 7.
 γυλιός 228, 29.
 γυμνασίωχον 228, 11.
 γυμνοπαῖδια 32, 18. 234, 4.
 γυμπίανειν 228, 20.
 γυναι 86, 12.
 ἡ γυναῖκα διὰ τί προκαρσιπῆται
 1229.
 γυναικῆριον 87, 4.
 γυναικῆρον 87, 3.
 γυναικῆρος τρόπος 31, 14.
 γυναικῆσαν 31, 22. 87, 2.
 γυναικῆστροι 31, 22.
 γυναικῆσις 438, 4.
 γυναικῆσιός 87, 2.
 ἡ γυναικῆσις διὰ τί ὀνόμαται 1215.
 γύνην 86, 13. Conf. Etym. M.
 p. 243, 24.
 γύννις 34, 4.
 γύρα Ἀθηνῶν Ἰγχορίως Theo-
 gnostus f. 17.
 γῶ i. q. χωρῶ 847, 31.
 γωνιασμός 228, 10.
 γωνυτός 1096.

τοῦ δολιχῆτος 781, 24.
 Λαδαμίται 240, 24.
 δαίηρ δαίηρ 1239.
 δαίδαλος etym. 562, 23.
 Λαϊδάλου ποιημάτων 240, 16.
 δαιμονόεσθαι 90, 31.
 δαιμο νειδῆς Olympiodorus in
 Phaed.
 δαίτων ὁ ἀρρητηγῆς Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 δακνῆς δακνῶ 1186.
 δακνῆς ἔππος 36, 17.

- δαυῶς ὄνος 36, 17.
 δακτυλίδιον 88, 26.
 δαμα(ε)ρῆπειος 1197.
 Δαμῆν] ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ
 πρώτῳ τὸ Δαμῆν, ἔχον τὸ μ καὶ
 φυλάττον τὸ η̄|εν τῇ γενικῇ·
 Δαμῆνος γάρ· ἵστι δὲ ὄνομα
 κύριον. τῷ δὲ δευτέρῳ κανόνι
 ἀντίκειται τὸ ἄξην ἄξίτος (ἄξην
 δὲ λέγεται κατὰ Φρύγας ὁ πά-
 γων) καὶ τὸ ἀδὴν ἀδένος (ἄδε-
 νες δὲ λέγονται οἱ βουβῶνες).
 Choerob. ad prag 986, 24.
 δάν 570, 21. 9:9, 20.
 Δαναῖδων - Δαναΐδων 1262.
 δαναζόμενοι τίνες λέγονται 239, 2.
 δανελῶ 135, 40.
 Δαρινὸς στατήρ 237, 17.
 δαρθείς 89, 5.
 δαρὸν 495, 10.
 Δῶς Δῶ 1181.
 ἡ δασεῖα sitne littera 778, 28.
 δασμηφορέν 1282.
 δασμολογεῖν 240, 5.
 δασμολογῶ 135, 7.
 δαφνῆς διαφνήτος 1188.
 δέ 133, 25.
 δέ γε 518, 3.
 δεδειπνάται 89, 26.
 δεδεξαμένη 89, 27.
 δέεται ἡ ψυχὴ ἐπὶ ὀδύνης 36,
 15.
 δεδήμην 1033, 18.
 δεδικακόνηκα 88, 15.
 δεδιῶν 90, 1.
 δεδιωρημένα 88, 18.
 δεδνέπηκας 89, 29.
 δέδοικα περὶ τῶδε 37, 5.
 δέδορμεν 1096.
 δεδράμηκα 88, 25.
 δέελον 797, 12.
 δῆ 538, 13.
 δείγμα 89, 16. 237, 20.
 δείμος etym. 714, 22.
 δειν i. q. δειν 542, 33.
 δεινὰ φρασῶν 36, 1.
 δεινός 134, 25.
 Δειόμνα 240, 27.
 δείους 1209.
 δειπνίζω 133, 23.
 δειπνοπίθηκος 34, 29.
 δειπνοφόρος 239, 7.
 Δειράδες 240, 26.
 δεῦται 88, 21.
 δέκα etym. 710, 4.
 δεκαδύρχιος 235, 16.
 δεκάδες 240, 11.
 δεκάζειν 236, 3.
 δεκατείνοντες 186, 29. 234, 33.
 δεκάτη 185, 22.
 δεκάτην ἰουδαίου 237, 26.
 δεκατηλόγοι 239, 6.
 δέκα τίνες εἶσι 235, 31.
 Δεκλεία 240, 25.
 Δεκελειὸν πόλεμον 234, 27.
 Δεκελειόθεν 601, 30.
 δελεαζόμενον 240, 6.
 δέλεαρ 240, 6.
 δέλφακα 88, 31.
 δέμας 1095.
 δανδαλίδες 241, 12.
 δεξαμένη 242, 7.
 δεξιότροχοι 92, 2.
 δέομαι 132, 31.

δέον πῶς συντάσσεται 132, 29.
 δέοντα 234, 10.
 δέος καιρίων 37, 8.
 δεούμεθα 90, 3.
 δέπυς 1095.
 δέριον 89, 4.
 δεσμότης 240, 14.
 δέξις 240, 22.
 δέσις 36, 29.
 δεσμεύειν δεδεσμένον 88, 22.
 δέσιμον 90, 13.
 δεσμώντατος 34, 23.
 δεσποζω 134, 3.
 δεσπούνην 89, 12.
 δεσποσύνους 89, 13.
 δέ δεσπату 1004, 15.
 δέσποτα 1239.
 δεσπότης.— δεσποτής 500, 20.
 545, 10. 549, 8.
 δεύρος 1194.
 δέυρο 88, 19, 185, 24. 553, 2.
 γίνεται δὲ καὶ δευρί, ποιητικῶς
 δὲ πολλάκις καὶ διὰ μετρικῆν
 χρειάν καὶ διὰ τοῦ ω, ἐνίοτε
 δὲ καὶ δέυρο διὰ τοῦ υ. Theo-
 gnostus f. 104.
 δέυρο τί ἐστιν 241, 17.
 δέυρω 943, 3.
 Δεύς 1194.
 δευσαποίδες ποιητικά 237, 12.
 δεῦτε 553, 5.
 δευτέριον οἶνον 89, 28.
 δεύτερον 89, 14.
 δῆ 519, 11.
 Δῆφος 1194.
 Δῆλιος Ἀπόλλων 299, 8.
 δῆλιῶ 132, 16.

δημαγωγός 234, 13.
 δήμαρχοι 242, 16.
 δήμαρχος 237, 8.
 Δημῶς i. q. Δημέας 714, 24.
 δημεραστῆν Olympiod. in Gor-
 giam.
 δημῆεν 234, 20.
 δημεχθής ἀνθρώπου 34, 16.
 δημουργοὶ τίνες λέγονται 243, 1.
 δημόκοιτος 236, 8.
 δημοκόποι 221, 4.
 δημοκόπος 57, 33.
 δημοκρατία 234, 14.
 δημοπληθικός 34, 18.
 δῆμος etym. 714, 21.
 οἱ Δημοσθένας — τοὺς Δημο-
 σθένες 1191.
 δημοσίαι 560, 24.
 δημοσιεύειν 90, 11.
 δημόσιος 234, 15.
 δημοσιῶ 133, 32.
 δημοτελή ἱερῆα 240, 28.
 δημοτεύεσθαι 186, 2.
 δημότης 236, 26.
 δημοτικὰ ἱερῆα 240, 28.
 δημοφανὲς πρᾶγμα 36, 21.
 Δημοφών, ὡς παρὰ Κιλλιμάρου
 νυμφίε Δημοφών, ἔδικε Ξένη.
 Choerob. ad Theodos. f. 152.
 δῆπουθεν 234, 12.
 δῆ πᾶν ὄραμα μονοσύλλαβον
 μικροκαταληκτεῖν θέλει, χωρὶς
 τοῦ τίς καὶ τοῦ πός, ὅπερ ἀπὸ
 τοῦ πούς γέρονε κατὰ ἀποβο-
 λὴν τοῦ υ, οἶον ὡς πός· ἔχει
 μεινωμένοισιν (conf. Etym.
 M. p. 635, 22.) — καὶ τοῦ

ἴν, καὶ τοῦ δίν; ὅπερ ἰσοδινα-
μεί τῷ τί, καὶ χωρὶς τοῦ ὅς *)
καὶ χωρὶς τοῦ πᾶν πᾶς Διο-
λέων (οἱ γὰρ Διολεῖς τοῦ πᾶν
τὸ ἄ συστέλλουσι), καὶ χωρὶς
τοῦ δι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δια γί-
γονεν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ γή
ἐπιφύρηματος γίνεται γή δι,
Choerob. ad Theodos. f. 107.
cf. p. 1231.

διὰ aliud cum genitivo, aliud
cum dativo significare 595,
9. 612, 29.

διάβα 81, 12.

διαβάλλω 134, 6.

διαβασιλίζεται 241, 14.

διάγραμμα 186, 24. 236, 9.

διαγραφεὺς τί ἐστιν 236, 13.

διαγραφήν 186, 19.

διαγράψαι 238, 26.

διαδικασία 186, 12. 236, 16.

διαδροσικολέτης 34, 20.

διάθεσις 241, 25.

διάθεσις λόγου 36, 26.

διαμεῖν 90, 6.

διαμεῖν ἔχθραν 36, 14.

διαμεῖν ἐπετροπῆν 35, 17.

διαμηταί 186, 27. 310, 17.

διαμηταί τίνος εἰσίν 235, 20.

διανητήν 186, 1.

διανητῶν ἀρεταί 235, 26.

διαπῶ 134, 22.

διαπυρήνην 132, 11.

διαπυρῶν ἀφῆρον καὶ ἰδιακό-
ρον. 1285.

διακόσιοι καὶ χίλιοι 226, 31.

διακοῦσαι 37, 11.

διάκρια 242, 14.

διακρίνομαι 131, 25.

διακρυῶν 35, 6.

διαλαβεῖν 36, 3.

διαλαχεῖν 186, 21.

διαλίγειν 88, 29.

διάλεγμα 88, 30.

διαλέξασθαι 37, 4. 86, 28.

διαλιγῆσαι 36, 22.

διαλλαγήναι 102, 18.

διαλλάξω 132, 16. 135, 13.

διαμαρτυρεῖν 236, 28.

διαμυλλάνειν 238, 16.

διαμυλλάνειν 36, 9.

διὰ πάντων 91, 10.

διαπαρθεύεσθαι 88, 17.

διαπιστῶ 132, 14.

διαπνεῖν 439, 30.

διαπολεμῶ 135, 20.

διάρπαισις 438, 4.

διαρτῶν 241, 13.

διάσασθαι 37, 3.

διασείεσθαι πρὸς τόνδε 34, 27

διασιλλοῦν 36, 19.

διασοφίεσθαι 36, 11.

διαστασιάζω 134, 14.

διασπυρῶν 616, 9.

διασπυρῶν i. q. στεγνῶν 784

2. 788, 13.

δι' ἀσχολίας πολλῆς ἤλθον ἐν

τόδε 36, 31.

διατάκτορα Damascius.

διατίθεσθαι 241, 29.

*) ὅς ἂν ἔλθῃ, μινάτω με ἔστιν ὄνομα ἀρίστον, ἰσοδιναμῶν
τῷ τίς; ὑποτακτικῶ ἀφῆρον ὁμοφωνοῦν. id. f. 134.

- διατίθημι 133, 29.
 διατοιχεῖν 34, 31, 89, 20.
 διαφέρομαι 132, 5.
 διαφέρον 89, 2.
 διαφερόντως 90, 18.
 διαφέρω 135, 3.
 διαφενδύεις 90, 9. 438, 2.
 διαφθείρω 132, 25.
 διάφορος 88, 33.
 διαφόρως ἔχειν 89, 1.
 διαχειρίζω 134, 9.
 διὰ χειρὸς δανείσαι 89, 20.
 διαχρέμπετθεσθαι 72, 16.
 διαχωρήσει 89, 31.
 διαφενδύομαι 135, 1.
 διανήφεις 186, 7. 236, 22.
 δίγραμμα 777, 16 et 26.
 διδοσκαλικός 90, 14.
 διδόσκυλος χοροῦ 235, 9.
 δίδωμι ἐδίδουν 1292.
 ἑδοῦσιν 88, 24.
 διειληχώς 185, 29. 242, 1.
 διεκωδώνισεν 238, 4.
 διενέγκειν 35, 24.
 διενεγκεῖν 91, 4.
 διενέγκοι 35, 24.
 διενεχθῆναι 89, 22.
 διεπιθήκισεν 238, 13.
 διέπειν 242, 9.
 διασαρκιφορήμεθα 239, 20.
 δεσφηνῶσθαι 36, 12.
 διετησίως 35, 30.
 διετίθουν 90, 5.
 διευκρινησάμενος 239, 4.
 διέφθορεν 35, 20.
 δεῖ ἔχθρας γενέσθαι 36, 25.
 δηγεῖσθαι 185, 26.
 διήγησις 241, 20.
 διήμαρτεν 131, 30.
 διηνεγκαι 135, 5.
 Διπόλια 238, 21.
 δικάζεσθαι 414, 8.
 δικάζω 132, 19.
 δίκαιον ἄγμα 344, 7.
 δίκαιον μέτρον 90, 20.
 δικαιοσύνη Ζεὺς 34, 13.
 δικαιοῦ 152, 19.
 δικαιώματα 90, 17.
 δικῆν 90, 15.
 δικάσιμον 90, 28.
 δίκειλα 240, 3.
 δίκη 186, 5.
 δίκη τί ἐστιν 241, -6.
 δίκη ἐμπορικῆ 237, 33.
 δίκην δοῦναι 131, 33.
 δίκην λαβεῖν 131, 33.
 δίκην οἰκοῦ 238, 7.
 δίκης ἀνάγκη 185, 30.
 δικολύμης ἀνθρώπος 35, 28.
 δικομήτρα 35, 4.
 δικοβόπτῆς 35, 11.
 δικοβόφος 35, 11.
 δίκροτος ναῦς 240, 9.
 διμοιρεῖται 242, 23.
 διμύζον λύχνον 91, 3.
 δινομόν 90, 27.
 διοικίσει 239, 31.
 διοικῶ δικάουν καὶ ἐδύκουν 1285.
 δῖον 7, 17.
 δῖον κῆδον 242, 26.
 Διονῆς 857, 7. 1195.
 Διονύσια 235, 6.
 Διονύσιον 430, 25.
 Διονυσιάδης Olympiodorus in
 Phaed.
 Διοπίθης 186, 25.

διοπομπείσθαι 7, 15.
 διοπωπίς 237, 24.
 διοπωπέων 237, 23.
 διοριστικός Damascius:
 δῶσι 508, 26.
 δι' οὐδεὸς ποιέσθαι τόνδε 35, 3.
 δι' ὄχλου γενέσθαι 36, 25.
 διπλῆ 25; 11. 425, 22.
 διπλάσιαι 83, 6.
 διπλήσιον 545, 7.
 Δίς i. q. Ζαῖς 1194.
 δίςletym. 557, 3. 586, 3. 942, 21.
 δισχιδῆς ὁδός 35, 1.
 δισχιδόν 1171.
 διωπτήρον 91, 6.
 διφθέριον deminat. Theogno-
 stus f. 62.
 δίχα 36, 23. 241, 31.
 δεκάδεια] τὰ διὰ τοῦ διου ἐπιθ-
 ῆματα προπαροξένοντα δὲ τῆς
 εἰ διφθόγγον γράφεται, οἷον δε-
 χάδεια, τυπάδεια, τροπάδει,
 κρηφάδεια, Ἰγκρικάδεια, τελλο-
 φάδεια καὶ ἑ π ὁμοιον. Cod.
 Barocc. 59. f. 107.
 διχόμεγη 1226.
 διχόζήσπος γνώμη 37, 9.
 δαχῶς 586, 1.
 δαγῶ 135, 22.
 διαβέλλει 237, 15.
 δαῶκα 132, 8.
 διαλύγρια πράγματα 238, 10.
 διαμῶσιαι 186, 16. 239, 23. 409, 13.
 δαῶμοιος 55, 32.
 διαρρηνωμένη Damascius.
 δ δμῶς 1181.
 τῶν δμῶων 1005, 29.

δαῶν 949, 20.
 δαῶνδξ 239, 1.
 δοκεῖ 134, 17.
 δοκήσει 89, 18.
 δοκιμασία 235, 11.
 δοκιμασίαν ἐκαγγέλια 185, 32.
 241, 15.
 δοκιμασίην 89, 7.
 δοκιμασῆς 236, 18.
 δόμων 89, 8.
 δόξαι 242, 29.
 δόξαις 90, 22.
 δόξασμα 90, 10.
 δοξασται 242, 19.
 δόρυ] τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν
 ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης πα-
 ρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν μῶμῃ
 Σφοδρῆλους προειμένον, ὡς ἀπὸ
 τοῦ δόρος ἴστί. Choerob. ad
 Theodos.
 δοριμίλωτος 90, 21.
 δόρυ ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν 237, 30.
 δορυγοροῦντες 133, 3.
 δουλοῦμαι 134, 20.
 δούπησεν 1095.
 Δούπων Δούπωνος εἰς τῶν Κεν-
 ταύρων. Choerob. in Theodos.
 f. 64.
 δράκαινα 90, 30.
 Δράκων Δράκοντος et Δράκονος
 1199.
 δραμῆ ἀκούσαι 89, 32.
 δραπέτευμα 88, 20.
 δραπέτης etym. 549, 23.
 δραστήριος 90, 25.
 δραχμίον 90, 26.
 δρέπομαι 135, 16.

Δοῖς Δοῖ 1188.

δομέει 1185.

δρομική γλώσσα 35, 14.

δρομοκήρυκες 239, 17.

Δρύας Δρύα 1183.

δρῶν φέρειν διὰ τῆς ἀγορᾶς 242, 3.

δρυκολάπτει 89, 24.

δρωπάζειν 549, 23.

δυνάεις 942, 22.

δυνός v. ζυγός.

Δυεύς ὄνομα πόλεως ἐν Ἀσπίε
Choerob. in Theodos. f. 119.

δυνάμεις 91, 1.

τῶν δυνικῶν τῶν ἐνεργητικῶν διὰ
εἰ ἐπιλείπει τὸ πρῶτον πρόσω-
πον 1282.

δύνικαι 89, 10.

δυσαιρεσιῶ δυσηρέστου 1285.

δυσγάργαλος ἵππος 37, 1.

δυσειριστος 37, 7.

τοῦ δύσειρω 1197.

δυσήλιον θέρος 36, 18.

δυσημερεῖν 89, 30.

δυσθυμία 89, 19.

δύσκολος 235, 19.

δύσκληρος 34, 25.

δυσλογεῖν 34, 15.

δυσμάραντον κακόν 35, 8.

δυσμένη 1233.

δυσμενῶς ἔχω 134, 29.

δυσσιωνεῖν 35, 12.

δυσσορήσαι 36, 27.

δυσποτμώτερος 1287.

δυσπρόσωπα ὄμματα 35, 10.

δυσχεραίνω 134, 25.

τῶν δυσώδων 1006, 24.

δυσχαποῦμαι 234, 23.

δωδενάρχους 235, 16.

δωδενάπορος οἰα 242, 10.

Δωδῶνι 1228.

δῶμα 1095.

δωρήσαι 90, 23.

δωροδόκος 234, 22. 242, 33.

δωροληψία 35, 2.

δωροξενία 238, 24.

δωροξενίας 186, 14.

δωροξενίας δίκη 240, 32.

δωροῦμαι 133, 8.

δώρων γραφή 237, 3.

ε̄ an ὀ brevius sit 798, 17,
800, 1.

ε̄ Dor. pro ε̄ 1282.

ε̄αν 144, 31.

ἐγγαίαι χρήματα 251, 26.

ἐγγενής 187, 24. 259, 17.

ἐγγυῆσαι 187, 12.

ἐγγύησις 94, 18.

ἐγγυητής 244, 25.

ἐγγύθεν i. q. ἐγγύς 596, 25,
608, 29. 624, 2.

ἐγγυθήκη 245, 25.

ἐγγύσις 245, 32.

ἐγγύς 192, 7.

ἐγγυῶ 140, 4.

ἐγροικύβητιν 336, 17.

ἐγκάθετος 96, 30.

ἐγκαλῶ 136, 10.

ἐγκάρδιον 250, 30.

ἐγκεκαυμένη 250, 24.

ἐγκλίσεις πόσαι 1178.

ἐγκοιτῆς v. ἀμφικελευτής.

ἐγκόψαι 250, 26.

Ἐγκρης Ἐγκρητος 1188.

ἰγκτήματα 251, 1. 260, 4.
 ἰγκύκλιος λειτουργίας 250, 22.
 ἰγκυρήσαι 96, 14.
 ἰγκωμιάζω 137, 31.
 ἰγράφουσαν 91, 14.
 ἰγρηγόρησεν 96, 27.
 ἰγχειρίζω 137, 12.
 ἰγχειρογαστρος 230, 13.
 ἰγχειρῶ 136, 26.
 ἰγγελος ἰγγέλως, ὡς παρὰ τῆς ποιητῆς τείρουσι ἰγγελύς τε καὶ ἰχθύες. τὸ γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει, τὺς εἰκὺς τῶν ἰγγέλων τῆς ἐμᾶς μαμούμενοι, ὅς ἀπὸ τοῦ ἦ ἰγγελος τῆς ἰγγελῶς ἐστίν.
 Choerob. in Theodos!
 ἰγχωρεῖ 195, 2.
 ἰγχώριος 95, 8. 187, 25. 259, 19.
 ἰγωγε - ἰμοιγε 594, 10.
 ἰγώνη 524, 4.
 ἰγῶ σιωπῶ τῶδε 40, 32.
 ἰδαπανῆτο 260, 9.
 ἰδέετο 94, 11.
 ἰδει, ἰδεταί, ἰδομαι, ἰδομαι 37, 30.
 ἰδιαίων 91, 18.
 ἰδικόνουον 91, 17.
 ἰδος 246, 3.
 ἰδωλίφαια 259, 32.
 ἰξε 1095.
 ἰξωμενμένα κρέα 38, 31.
 ἰθάδων 245, 5.
 ἰθειλοντηδόν 96, 23.
 ἰθειλοπρόξενος 95, 19.
 ἰθειλορήτωρ 95, 18.
 ἰθειλοφιλόσοφος 95, 19.
 ἰθάλωμι 516, 12.

ἰθισμός 93, 19.
 ἰθράχθη 352, 16.
 ἰ Βοεοί, pro ἦ] οἱ Βοιωτοὶ τότε τρέπουσι τὸ ἦ εἰς τὴν ἄ διφθογγον, ἦναι μὴ τρέπουσι τῆ ἦ εἰς ἄ παρὰ τοῖς Δωριεῶσιν, οἷον τὸ λέβης καὶ πένης οἱ Βοιωτοὶ διὰ τῆς εἰ διφθογγου γράφουσι, λέβης καὶ πένης λέγοντες, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων οὐ τρέπουσι τὸ ἦ εἰς ἄ οἱ Δωριεῖς. τὸ δὲ Ἀτταίδης καὶ Ὀρέστας, ἐπειδὴ τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς τὸ ἦ εἰς ἄ καὶ λέγουσι Ἀτταίδης καὶ Ὀρέστας, οὐ τρέπουσιν οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὴν εἰ διφθογγον.
 Choerob. ad Theodos. f. 95.
 ἰ dual. 1130.
 εἰ 144, 3.
 εἰ 542, 31. 622, 18. 625, 9.
 ἰδητικός Damascius.
 ἰδοθεῖα - ἰδῶ 857, 9.
 ἰδον - ἰδον] v. χεῖρ.
 εἰεν 243, 24.
 εἰησαν 95, 10.
 εἶθε 1236.
 εἰθύφαλλοι 246, 19.
 εἰκάειν 258, 18.
 εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 50.
 εἰκάς etym. 710, 8.
 εἰκοβολεῖν 39, 25.
 εἰκός 244, 24.
 εἰκόσορον καὶν 246, 22.
 εἰκοστή 185, 22.
 εἰλαθι· οἱ Αἰολεῖς γὰρ ἑλάθω λέγουσιν Choerob. orthogr. Qui paullo post: ἑλαος παρὰ τὸ

ἡλικίᾳ· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἄλλως
λέγουσι, καὶ οὐχὶ ἄλλως.

ἑλληκρινεῖς 246, 25.

ἑλλωτες 246, 17.

[ἴμι] ὁ Ἀπολλώνιος τὸ εἶμι δια-
τοῖ ἱ γράφει ἐκ τοῦ καὶ τὰ δι-
κὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ διὰ συν-
ισταμένου τῶν ἱ εἶναι, οἶον
ἴτον ἴτον, ἴμεν ἴτε, καὶ ἐν συν-
θέσει ἴσιτον, καὶ τὸ τρίτον τῶν
αἰθηθωνικῶν ἴσι καὶ ἴσιω, οἶον
καὶ τὸ ἀγέληδὸν ἴσιω. οὐ συν-
νάδει δὲ αὐτῶ ἢ παραδόσις·
φησὶ γὰρ ὁ Ἡρωδιανὸς ἅει τὴν
παραδόσιν ἀναγνώσκων τὸ εἶμι
ἐν τοῖς ἑνικοῖς διὰ τῆς ἑ δι-
φθόγγου, οἶον εἶμι μὲν, οὐδ'
ἄλλῃ ὁδῷ ἴσεται. Choerob.
ad Theodos.

εἶπον 141, 3.

εἶπουθεν 258, 15.

εἶρη 1200.

εἰρησιώγη 246, 27.

εἶρην 119, 8.

εἰρηνόδορος Theognostus f. 63.

εἰρηκτῆ - εἰρηκτῆ 678, 23.

εἰρωνεία 243, 20.

εἰσαγγεῖλαι 244, 14.

εἰσαγωγεῖς 246, 14.

εἰσακόνω 146, 3.

εἰς γόνυ πεσεῖν 40, 24.

εἰς ἕκαστος 96, 10.

εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν 187, 23.
246, 4.

εἰσπηγῶμαι 142, 26.

εἰσπηγῆται 187, 22. 245, 20.

εἰς ὄρθον φρονεῖν 92, 1.

εἰσο 612, 13.

εἰσποητός 247, 11.

εἰσποιοῦμαι 145, 11.

εἰσπορεύομαι 91, 19.

εἰσπραεῖς 245, 11.

εἰσπράττει 245, 12.

εἰσπράττω 142, 5.

εἰς τὴν κερδαίνουσαν πάντα ὠφεί-
νησαν 39, 27.

εἰσφορέ 243, 14.

εἰσφορήσειν 244, 11.

εἶσω 91, 81. 258, 17. 577, 23.

609, 19. 619, 12. 942, 33.

εἰσθήρας 63, 1.

Ἐπάλη 247, 7.

εἰκός 1095.

Ἐκαταῖα 247, 27.

εκατέρωθεν 601, 18. 605, 22.

Ἐκατομβαιῶν 247, 1.

εκατόμπεδον 247, 24.

εκατόν etym. 710, 24.

εκβάλλειν 38, 17.

εκαμηθῆναι 259, 30.

εκαδύσθαι 218, 3.

εκαδημία 93, 26.

ἐκ διαδοχῆς 97, 5.

εκαδοσις 247, 21.

εκαδοθι 41, 8.

εκαῖ 188, 1.

εκαῖθεν 600, 33. 624, 9.

εκαῖνος 557, 29.

εκαῖσε 188, 1.

εκαῖτι 497, 26. 543, 17.

εκαῖσπερεῖν πῦρ 40, 18.

εκαῖλος - εὔκαῖλος 558, 17.

εκαῖσπερεῖσθαι ἔρωτι 40, 20.

εκαῖσπερεῖσθαι 188, 28.

ἐκλήτος πόλις 247, 30.
 ἐκκλῆν 141, 9.
 ἐκκλώζεται 258, 20.
 ἐκκόψαι 92, 5.
 ἐκκροτεῖν ῥήτορας 39, 3.
 ἐκλειψίς 259, 21.
 ἐκλεξίς 94, 17.
 ἐκλογεῖς 245, 33.
 ἐκμαρτυρεῖν 188, 24.
 ἐκμαρτυρεῖν 243, 3.
 ἐκμετρος 38, 27.
 ἐκνευρωμένοι 243, 19.
 ἐκοντηδόν 497, 29. 611, 7.
 ἐκόντη] τὰ εἰς ἣν ἐπιθόματα
 - βύζην, ἄντην, ἔμπλην, ἀμῆν,
 ἀκῆν, ἐθελόντην, ἐκόντην, ἡσῆν
 τὸ ὄρκιον. Cod. Barocc. 50.
 f. 105.
 ἐκ πλειστοῦ 138, 18.
 ἐκποδῶν 244, 10.
 ἐκποθεῖν ἐμοὶ γέγονεν 93, 10.
 ἐκποιῆσαι 93, 25.
 ἐκπολεῖτον γενέσθαι 247, 9.
 ἐκπολεῖτρος 215, 20.
 ἐκπολεμῶ 145, 18.
 ἐκπορεύομαι 91, 19.
 ἐκπώματα 245, 13.
 ἐκρότησεν 38, 32.
 ἐκτιλώσαντο 258, 19.
 ἐκτραχηλισθῆναι 244, 27.
 ἐκφορέα 247, 8.
 ἐκφρονησέν 141, 21.
 ἐκφυγγάνω 95, 17.
 ἐκφυλλοφορήσω 248, 7.
 ἐκωδῶναςεν 187, 21.
 ἐλαία] Cod. Vat. 997: τρεῖς εἰς
 ἐλαίαν εἶπεν εὐφραδῆς πόλις, Νι-

πια καὶ Πραϊνιστός ἢ ἴ. Ἐρα-
 χθῶς.
 ἐλαιοκόμων 248, 19.
 ἐλαιοπλήθης 40, 6.
 *ἐλαιούς 349, 6.
 ἐλαῖν 97, 10.
 ἐλαττοῦμαι 137, 23.
 *ἐλαφβολίων 249, 7.
 ἐλαφβόλος - ἐλαφοκτόνος 602,
 22.
 ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῷ π-
 παραγοῖ 38, 7.
 ἐλαφρός 96, 6.
 *ἐλλάς Ἐλέαντος 1185.
 ἐλεγεία 750, 26.
 ἐλεγείον 749, 27.
 ἐλέγσων 91, 14.
 τὸ ἐλεγχος] ὁ σκότος καὶ τὸ σκό-
 τος, ὁ ἐλεγχος καὶ τὸ ἐλεγχος,
 ὁ τάριχος καὶ τὸ τάριχος. (οὐκ
 εἰσὶ κατὰ παρασηματισμόν,
 ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν ἔργων
 παραλλαγὴν γένους.) Choerob.
 in Theodos. f. 177.
 ἐλεημονέστατον 92, 14.
 ἐλεήμων 92, 12.
 ἐλεινόν 92, 9. σημαίνει δὲ τὸν
 ἐλεινόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου.
 ὡπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δεινός,
 καὶ κατὰ κῶσιν τοῦ
 εἰ καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὴν
 εἰ διφθόγγου δεινός, οὕτω καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐλεος γίνεται ἐλεινός.
 καὶ κῶσει ἐλεινός. Ge. Choerob.
 cod. Barocc.. 50.
 ἐλελήθεισων 91, 29.
 ἐλεῶ ἐλεῖς καὶ ὁ ἐλεῶντες

- ἐδήλωσεν ἐλπὼν κλεῖται ὁ ποι-
 μὴν καὶ καλεῖται γλυκύντατος.
 Choerob. ad Theodos. f.:277.
 ἐλικτήρ 248, 23.
 Ἐλλίξας Ἐλλίξω 1186.
 Ἐπιεὶ σταθμὸν 94, 26.
 Ἐλοποιῆσαι 248, 25.
 Ἐλύδρια 95, 1.
 Ἐλλάνικος] τὰ εἰς κός λήγοντα
 καθαρὸν — ὅσα μὲν μακρὸν
 ἔχει τὸ ἰ, σημειούμεθα, ὅς
 ἔχει τὸ Ἀλικός (ὄνομα ποιη-
 τοῦ), Κάϊκος, Τήνηκος (ὄνο-
 ματὰ ποταμῶν), Ἐλλάνικος, Φε-
 λικος (ὄνομα κέριον τὸ γὰρ
 κηρικὸν ὀξύνεται καὶ βραχὺ
 ἔχει τὸ ε), τὸ Κίμικος, ὄνομα
 ποταμοῦ ἐν Σικελίᾳ, ὀξύνθημε-
 ρον καὶ διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον,
 ἀμφίβολον ἔχει τὸν χρόνον τοῦ
 ἰ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Πυλικός,
 ὀξύντονον καὶ αὐτὸ, πόλις Σικε-
 λίας, ἐφ' ἧ οἱ ὀπύθητες κρη-
 τῆρες. Theognostus f. 41.
 Ἐλλανοδικῆς 248, 32.
 Ἐλλῆς ὁ ἀνὴρ 97, 4.
 Ἐλλην γυνή 97, 3.
 Ἐλληνοταμίαι 188, 16. 248, 29.
 Ἐλλύχιον 95, 22.
 Ἐλίς 94, 19.
 Ἐλομαι 1096.
 τοῦ ἔλωρος 1001.
 Ἐμαρψεν 1095.
 ἐμβάδει 249, 25.
 ἐμβατεία 249, 18.
 ἐμβατεῦσαι 249, 18.
 Ἐμβιος 249, 10.
 ἐμβρουχ 187, 32. 258, 22.
 ἐμβριθής 249, 16.
 ἐμβρουσιόμα Olympiod. in Gorg.
 ἐμβρουσιόμα idem.
 ἐμέ 92, 16.
 ἐμέθεν 597, 24.
 Ἐμπα 564, 26.
 ἐπαλάειν 95, 29.
 ἐμπαροινῶ 143, 26.
 Ἐμπεδοκλείους ἔχθηρα 249, 14.
 ἐμπεριπῶς 95, 15.
 ἐμπετήτης 258, 21.
 Ἐμψης 525, 22. 564, 28.
 ἐμπνευστικός 653, 30.
 ἐμποδίζω 143, 18.
 ἐμποδῶν 243, 15.
 ἐμπολήσαι 96, 16.
 Ἐμπούσα 249, 27.
 Ἐμπροσθε 563, 24.
 Ἐμπυος 249, 22.
 Ἐμπυῶν 247, 20.
 ἐμπυρεύσθαι 39, 29.
 ἐμπυρήτης 97, 12.
 ἐμφανῆσαι 92, 29.
 ἐμφερότερα 95, 24.
 ἐν 139, 20.
 ἐναγής 330, 26.
 ἐναγχος 596, 5.
 ἐναδικός Damascius.
 ἐνάμιλλον 251, 25.
 ἐναπίον 138, 10.
 ἐναντίον τινός τι δὲ ἐπράχθη 93, 5.
 ἐναργές 244, 6.
 ἐνάυσθαι 13, 19.
 ἐναυλήματα 259, 6.
 Ἐναυλον 251, 21.
 ἐν γαστρὶ ἔχει 95, 14.

- ἔθδεια 247, 9.
 ἔθδειγμα 38, 21.
 ἔθδειξις 187, 4. 250, 10.
 ἔθδεκα 192, 19. 250, 4. 310, 15.
 ἐνδελχεσιτάτης 251, 24.
 ἐνδελιστές] τὰ εἰς ἑὲ λήγοντι ἐπιφ-
 φήματι ἀπλῆ φυσικῶς οὐκ ἴσται,
 ὃ τι μὴ τὸ ἔχθες διαύλλαβον καὶ
 χθές μονοσύλλαβον καὶ ἐνδελι-
 στής. ὄξυτονον παρὰ Συρακοσα-
 σίοις, ὃ καὶ ἑλλιστές λέγεται. τὸ
 γὰρ ἄς ἀπὸ τοῦ αἰ. Cod.
 Barocc. 50. f. 106.
 ἐν Δελφοῖς σκιά 187, 19.
 ἐν Δελφοῖς σκιάς 243, 30.
 ἐν Δελφοῖς σκιάς μύχεσθαι 250,
 27.
 ἐνδημῆν 93, 28.
 ἐνδημοτάτους 93, 28.
 ἔθδει 610, 20.
 ἔθδον 609, 32. 610, 13. 619, 17.
 ἔθδος] τὸ ἔθδος, ἕξος βαρυτόνως
 Δύρια. Cod. Barocc. 50. f. 106.
 Idem paullo ante: σεσημείω-
 ται τὸ ἔθδον συγκαίμενον ἐκ προ-
 θέσεως καὶ βαρυτόμενον καὶ δη-
 λοῦν τοπικὴν σχέσιν. λήγει δὲ
 καὶ εἰς ὄς· ἔθδος, γὰρ λέγεται
 πολλὰς καὶ ἔθδοι τέσσαρην ἐν
 διαφοραῖς διαλλάξιν ἑδὲν θου-
 μαστὸν εἰ καὶ κατὰ τόνον διήλ-
 λαξεν. εἰδέναι δὲ δεῖ ὡς τὰ εἰς
 ὄδον ἀπυλῶς κατ' ἀρχὴν λέξεως
 συντεθένται, ὡς ἔχει τὸ ἔθδ-
 μοχος, ἐνδόπνος, ἐνδορχις.
 ἐνδορεία 95, 27.
 ἔθκεν 505, 3. 604, 23.
 ἔθκεν i. q. οὔνεκα 504, 28. 505,
 18 et 19.
 ἐνός 93, 3. 251, 27.
 ἐνέπει 1095.
 ἐνεπίσκημμα 250, 14.
 ἐνεπισκησθαι 189, 2. 250, 44
 ἐνερθα 563, 25. 604, 27.
 ἐνερθεν 608, 7.
 ἐνεστῶς συντελικός 1013, 16.
 ἐν. Ζέξ 311, 17.
 ἔθθ καὶ νέα 183, 2. 250, 18.
 ἐνθρόμεθα 189, 9.
 ἔθθα 563, 30. 604, 30.
 ἔθθάδε 589, 7. 617, 18.
 ἐνθῆδε 250, 32. 590, 18.
 ἐνθρῆμος βλάβη 251, 31.
 ἔθθρηπτα 97, 16. 250, 20.
 ἐνθρνοῦμαι 143, 16.
 ἐνθαῖον Damascius.
 ἐνθαῖσια 187, 17.
 ἐνθαῖτοί 94, 31.
 ἐνθαῖτός 187, 17.
 ἐνθλιμένιστα 251, 30.
 ἐνθῆ ὁδοί 251, 9.
 ἐν ὁδῷ καθελεῖν 251, 4.
 ἐνοειδής et ἐνοειδῶς Olympiod.
 in Phaed.
 ἐνονιχλεῖ 258, 23.
 ἐν οὐδέν 138, 21.
 ἐνοσάχθον i. q. ἀρότρη 864, 22.
 ἐνοχος 139, 33.
 ἐνοχλῶ 135, 27.
 ἐν ποιοῖς δικαιοτήρσις τίνες λογ-
 χάνονται δίκαι 310, 28.
 ἐνοῦσαι 95, 6.
 ἐνσεσημομένη 39, 12.
 ἔντα 1096.

- ἐντέλλω 94, 8.
 ἐντέλνω 95, 13.
 ἐν τοῖς αἵμασι καλούμενη μίχθ
 251, 18. 308, 28.
 ἐν τοσοῦτω 92, 15.
 ἐντροπέσθαι 94, 12.
 ἐντροχότατον 94, 30.
 ἐντροχὴ ἄνδρα 94, 30.
 ἐντροφῶ 146, 1.
 ἐντυχάνω 137, 8.
 ἐντυλλῆμι 97, 9.
 ἐν Φρεκτοῖ 251, 7. 311, 20.
 ἐν χελλίαις ὁ κίνδυνος 188, 18.
 ἐνωμον 97, 13.
 ἐνώπιον 251, 23.
 ἐν ὄρα 94, 9.
 ἐνωσις 837, 30.
 ἐξαγωνιστῶν 260, 11.
 ἐξαίρειν 93, 30.
 ἐξαίρετως διαίη 252, 12.
 ἐξαίρεσις 252, 10.
 ἐξακῆσθαι 27, 26.
 ἐξάλειπτρον 97, 17.
 ἐξαλλάγματα 96, 4.
 ἐξαλλάξαι 96, 1.
 ἐξ ἄλλοθεν 623, 30.
 ἐξαπαλίβω 93, 9.
 ἐξαπιτῶ 122, 4.
 ἐξαπολωλόγα 93, 15.
 ἐξαπυδοῦντας Olympiodorus in
 Phaed.
 ἐξαπυκνῆν 12, 16.
 ἐξαφείλιτο 93, 14.
 ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνώπιον 96, 9.
 ἐξεγγυήσασθαι 38, 9.
 ἐξέδραμεν 146, 5.
 ἐξέδραν 11, 7.
 ἐξέδρον 40, 80.
 ἐξελεύθερον 95, 12.
 ἐξέλιπεν 259, 21.
 ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 246, 4.
 ἐξεργάζομαι 139, 17.
 ἐξερεθιστή 251, 33.
 ἐξεστηκώς οἶνος 188, 3.
 ἔξασιν 143, 9.
 ἐξετασμός 93, 20.
 ἐξευσιταί 252, 6.
 ἐξεῶμεν 251, 32.
 ἐξηβρον 37, 17.
 ἐξηγῆσθαι 143, 31. 185, 26.
 ἐξηγησις 241, 20.
 ἐξηγηταί 187, 10.
 ἐξηγητής 96, 18. 252, 4.
 ἐξηγητο 17, 19.
 ἐξιδιάσασθαι 96, 31.
 ἐξίλειν 19, 16.
 ἐξίσταμαι 138, 1.
 ἐξινήλους 252, 3.
 ἐξοθεν i. q. ἐξωθεν 945, 25.
 ἐξοκίλαι 252, 1.
 ἐξομόσασθαι 188, 26.
 ἐξόν 135, 31.
 ἐξονυχίζω 55, 9.
 ἐξόριστον 94, 15.
 ἐξορμενκῆν 38, 17.
 ἐξοστρακισμός 285, 20.
 ἐξ ὄτου 93, 16.
 ἐξούλης 188, 7. 252, 15.
 ἐξ οὐρανόθεν 599, 1. 622, 4.
 623, 32.
 ἐξήπισθα 663, 26. 604, 29.
 ἐξω γλαυκα 97, 21.
 ἐξωλες κακόν 41, 14.
 ἐξωμνύοντο 95, 16.

ἔκμωσα 409, 15.
 ἐπιγγεῖλαι 256, 5.
 ἐπαγγελασθαι 260, 20:
 ἐπαγγεῖλαι 256, 5.
 ἐπαλνοῖς 433, 4.
 ἐπαυτιώτατοι 188, 5.
 ἐπαυρία 259, 9.
 ἐπαυρία γῆ 253, 3.
 ἐπ' ἀκρων κάθησθε τῶν πυγιδίων 39, 32.
 ἐπατροκλήεις 187, 31. 255, 13.
 ἐπάλλεις 24), 16.
 ἐπαμύνω 125, 16. 143, 13.
 ἐπαμφοτερίζω 41, 16.
 ἐπαμφοτερίζω 258, 24.
 ἐπανακίμψαι 92, 22.
 ἐπανορθώσασθαι 96, 25.
 ἐπάνω δικαιοτήριον 253, 26.
 ἐπατήχειαι 253, 6.
 ἐπαρκῶ 140, 25.
 ἐπαλλημένοι 136, 5.
 ἐπεισοδιον 253, 19.
 ἐπειτα 141, 28.
 ἐπειτεν] σπάνια τὰ εἰς ἐν λήγοντα ἐπιδήματα τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ εἰ τὸ δ' καὶ εὐαρίθμητα. ἔστι γὰρ τὸ ἐπειτεν ἀπὸ τοῦ ἐπειτα γεγονός, καὶ τὸ εἶν, ὁ τινες ὀξύνοουσι, καὶ τὸ αἰέν ὁμότονον καὶ ὁμόσημον τῷ αἰεί.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἐπέεινα 94, 6.
 ἐπ' ἐφορᾷ δόρυ ἐξενεγκεῖν 188, 14.
 ἐπέλαβεν 146, 7.
 ἐπέλαβετό μου 93, 23.
 ἐπέπλω 140, 10.

ἐπεξίεμαι 141, 32.
 τῶν μὴ ἐπαξιότων τὰς διαίαι 193, 23.
 ἐπεπιώκειμεν 97, 2.
 ἐπεριδομαι] λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ὅτι διὰ τοῦ εἰ γράφεται τὸ ἐπεριδομαι· ἀλλ' οὐν ἡ παράδοσις διὰ τῆς εἰ διφθόγγου οἶδεν αὐτὸ γεγραμμένον. Choerob. ad Theodos.
 ἐπεσιύασται τὸ δειπνον 39, 24.
 ἐπεισον] νηρηάτις δὲ ὁ Ἡρωδιώδης τοῦτον τὸν τρόπον τὸ ἐπεισον. φησὶν ὅτι, ὡς περ ἀπὸ τοῦ φουσῶ φουσῶ γίνεται φύσημα καὶ ἀπὸ τοῦ νοσῶ νοσῶ νόσημα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ πεσῶ περισπωμένου γίνεται πεσήσω καὶ πέσημα ὄνομα ἡματικόν, ὡς παρ' Εὐδοκίῃ· εὐ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῆ νεκρῶν. καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ πεσῶ περισπωμένου γέγονεν ἐπεισον ὁ δριπερος δριπετος, ὡς περ καὶ ἀπὸ τῶ χρισμαῖ ἔχρισμον καὶ ἀπὸ τῶ ὄλισθῶ ὄλισθον. Choerob. ad Theodos.
 ἐπίστησεν 140, 23.
 ἐπετε 1096.
 ἐπέτειον 41, 9.
 ἐπήβολον 252, 21.
 ἐπήγγελλεν 258, 26.
 ἐπηλύαζεν 243, 8.
 ἐπηλύαται 243, 8.
 ἐπηλύδες 254, 17.
 ἐπηρείζω 137, 29.
 Ἐπιάλης Ἐπιάλητος 1189.

επιβαλῶ 140, 28.
 επιβάλλειν 254, 24.
 επιβατεύειν νύξ 40, 27.
 επιβατεύουσιν 258, 28.
 επιβατικά 97, 19.
 επίβοιον 254, 11.
 επιβολή 254, 24.
 επιβουλεύω 136, 28.
 επιβώμαι 142, 11.
 επιγεφοροῦσιν 257, 19.
 ἐπιγράμμα 260, 7.
 ἐπιγραφείς 187, 14. 254, 3.
 ἐπὶ γῆς 252, 28.
 ἐπιδανείου τι ἴσθι 259, 1.
 ἐπιδέκτου 40, 9.
 ἐπιδέκτου 40, 11.
 ἐπιδεικνύμενος 37, 13.
 ἐπιδέκτωσιν 254, 7.
 ἐπὶ Δελφῶν 255, 19. 311, 13.
 ἐπιδημία 93, 26.
 ἐπιδημος 93, 27.
 ἐπὶ διετὲς ἡβήσῃ 255, 15.
 ἐπιδικάζομαι 149, 13. 144, 8.
 ἐπιδομος 256, 8.
 ἐπιδοσις 245, 24.
 ἐπεικὲς 243, 11.
 ἐπιθεισῶσιν 143, 11.
 ἐπίθετι 252, 28.
 ἐπιθέτους ἰογύς 253, 1.
 ἐπιθυμῶ 142, 23.
 ἐπιματεύειν 39, 19.
 ἐπιμακροχρῆναι 254, 21.
 ἐπιμακροχρῆς 243, 17.
 ἐπιμακροχρῆς 141, 18. 153, 10.
 ἐπιμακροχρῆς 254, 21.
 ἐπιμακροχρῆς 256, 8.
 ἐπιμακροχρῆς 253, 5.

ἐπιμακροχρῆς 260, 23.
 ἐπιμακροχρῆς ὡς ἐπιμακροχρῆς ἔχου-
 ντες τὰς περιόδους καὶ τοὺς πο-
 ῦδας ἀλλήλοις, ἀλλ' οὐ στροφῆς
 καὶ ἀντιστροφῆς δουλεύοντες.
 Io. Siceliota.
 ἐπιμακροχρῆς 847, 11 et 23.
 ἐπιμακροχρῆς 143, 1.
 ἐπὶ κόρης 255, 8.
 ἐπιμακροχρῆς 140, 20.
 ἐπιμακροχρῆς 154, 17.
 ἐπιμακροχρῆς ἐπιμακροχρῆς 1193.
 ἐπὶ Καλιὰ 254, 19.
 ἐπιμακροχρῆς 254, 14.
 ἐπιμακροχρῆς 141, 11.
 ἐπιμακροχρῆς 136, 16.
 ἐπιμακροχρῆς 256, 3.
 ἐπιμακροχρῆς 255, 5.
 ἐπιμακροχρῆς 137, 20.
 ἐπιμακροχρῆς 144, 1.
 ἐπιμακροχρῆς 255, 22.
 ἐπιμακροχρῆς 142, 19.
 ἐπιμακροχρῆς πλουτῶν 40, 4.
 ἐπιμακροχρῆς 17, 8.
 ἐπιμακροχρῆς 254, 12.
 ἐπιμακροχρῆς 137, 18.
 ἐπιμακροχρῆς 96, 24.
 ἐπὶ Παλλῆς 257, 23. 311, 3.
 ἐπιμακροχρῆς 255, 11.
 ἐπιμακροχρῆς 137, 3.
 ἐπιμακροχρῆς 38, 3.
 ἐπιμακροχρῆς 254, 29.
 ἐπιμακροχρῆς 256, 8.
 ἐπιμακροχρῆς 139, 12.
 ἐπὶ πρυμνῶν 311, 13.
 ἐπὶ φητοῖς 41, 11.
 ἐπιμακροχρῆς 94, 23.

- ἐπιστολὸν 252, 23.
 ἐπισκέπται 254, 15.
 ἐπισκοπῆς 95, 15.
 ἐπισκοπήτω 139, 29.
 *Ἐπισκοπῆς Ἐπισκόπος 1192.
 ἐπισκοπῆς 255, 27.
 ἐπισκοπῶμαι 143, 24.
 ἐπιστάθμοι 253, 22.
 ἐπιστάτης 96, 12. 188, 22. 244,
 31.
 ἐπιστατῶ 143, 6.
 ἐπιστή 93, 8.
 ἐπιστήμη ὡς εἰς ἐπιστάσιν ἄγρουσα
 τὸν νοῦν, φησὶν ὁ Πορφύριος
 ἰν Κρατύλῳ. Cod. Paris. 2630.
 ἐπιστολιμικούς δυνάμεις 253, 16.
 ἐπιστρατεύουσαι 94, 20.
 ἐπιστρατεύω 142, 16.
 ἐπιστρέφομαι 145, 21.
 ἐπισχερῶ 576, 14. 942, 31.
 ἐπίσωτρον 475, 28.
 ἐπίσῳδε 94, 6.
 ἐπιτύτω 142, 32.
 ἐπιτεθυμμένον 462, 10.
 ἐπιτείχισμα 244, 26.
 ἐπίτεκον 96, 11.
 ἐπιτετεμημένον 255, 6.
 ἐπιτηθειοτέρως 92, 25.
 ἐπιτηδῆς i. q. ἐπιτηδεῖς 1253.
 ἐπιτήθη 254, 10.
 ἐπιτιθέναι 139, 15.
 ἐπιτιμῶν 94, 24.
 ἐπιτιμῶ 136, 12.
 ἐπιτιμοκον 96, 11.
 ἐπιτιβεσθαι 40, 28.
 ἐπιτιβῶ 137, 26.
 ἐπιτιμωτότατος ἄνθρωπος 40, 13.
 ἐπιτιμῶν 253, 13.
 ἐπιτιμῶσαι 93, 18.
 ἐπιτιμῶσιν 93, 30.
 ἐπιτροπεύω 145, 27.
 ἐπιτροπή 260, 17.
 ἐπιχειρέακος 91, 21.
 ἐπιχειρέακος ἄνθρωπος 40, 16.
 ἐπιχαρῆ 91, 30.
 ἐπιχειρῶ 136, 7.
 ἐπιχώριος 187, 25. 259, 20.
 ἐπικινθεύθησαν 187, 27. 253, 8.
 ἐπίοδος 252, 19.
 ἐπομβρία 254, 29.
 ἔπος 751, 1.
 ἐπικατέγαλον Damascius.
 ἐπιτετής 97, 8.
 ἐπιτυχοί 16, 11.
 ἐπωβελία 189, 1. 255, 29.
 ἐπωδαί 38, 12.
 ἐπωδή 38, 12.
 ἐπώνια 40, 7. 255, 1.
 ἐπώνυμοι 189, 7. 245, 16.
 ἐργάζομαι 142, 9.
 ἐργάτης 500, 21. 545, 10. 549, 8.
 ἐργατίας 570, 8.
 ἔργοις παθῶν ῥήμασιν ἁμύονται
 39, 31.
 ἐργοδοταί 256, 20.
 ἐργοδοτῶν 94, 5.
 ἐργολάβος 94, 3. 259, 13.
 μισῶ ἐργομίσος ἐργομίσου Choe-
 rob. ad Theodos. f. 53.
 *Ἐρεσιῶσαι 246, 26.
 ἐρεσχλεῖν 258, 29.
 *Ἐρετριᾶ Ἐρετριῶς 1194.
 ἐρήμην 245, 14.
 ἐρημος - ἤρημος 793, 21.

ἰριζω 143, 22.
 ἰριθείς 256, 17.
 ἰρλίον 856, 4.
 ἰρλίον *Δία* 256, 27.
 ἰρματα 256, 23.
 Ἰρμιόνη 256, 15.
 Ἰρμιόν Ἰρμιόνος 1207.
 Ἰρμιόπαν 1198.
 ἰρήνη 256, 18.
 ἰρράμμαι (παρὰ τὸ φαίνειν) 1020,
 20.
 ἰρρίπον 1261.
 ἰρρώγους λέγειν λόγους 39, 5.
 ἰρρών 422, 7.
 ἰρρώσθαι 8, 6.
 ἰρρώσθαι φρένας 243, 29.
 ἰρυσάρματα 596, 13.
 ἰσειέ μου τὴν καρδίαν 41, 12.
 ἰσθιν 97, 6.
 ἰσθλόν 1096.
 ἰσμή ἡμάρτηται διφθόγγῳ πα-
 ραληγόμενον τὸ ἰσμή σημαί-
 νει δὲ τὸ ἰπάργω. — τοῦτο
 δὲ τὸ ἰσμή οἷτε ἴστιν ἐν χρή-
 ρει, ἀλλ' ἐν ὑπομνήσει ἔχομεν
 ἐξ αὐτοῦ τὸ ἰσθ. Choerob. in
 Theodos.
 ἰσμός μελισσῶν 37, 22. 64, 4.
 ἰσόβδη 611, 28. 942, 6.
 ἰσοπτερον 102, 10.
 ἰσπαθῆτο 256, 26.
 ἰστησοῦσθ 93, 17.
 ἰστιαν τῷδε 37, 24.
 περὶ τοῦ ἴστιν 1148.
 ἴστιαι 1096.
 ἰστω 141, 25.
 ἰσχάρα 40, 15. 256, 32.

ἰσχάριος 256, 30.
 ἰσχηματισμένος 259, 11.
 ἰτιάειν 96, 28.
 ἰταιρησεως 245, 3.
 ἰτασμόν 96, 29.
 Ἰτεροβουτάδης 257, 4.
 ἰτέραχθεῖ 38, 24.
 ἰτερεγκεφαλεῖν 37, 18.
 ἰτερονκλιεῖ 38, 24.
 ἰτεροποιον Proclus in Cratylum.
 ἰτεροφθαλμούς 280, 24.
 ἰτέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 ἰτέρωτα 606, 28.
 ἰτέρωτα 607, 16.
 ἰτησίου 257, 6. πῶν ἰτησίου
 1005, 33. 1260.
 ἰτεθευσεν 188, 6.
 ἰτηρησις 39, 15.
 ἴτος] τὸ παρὰ τὸ ἴτος παρ' ἡμῶν
 μὴν ὀξύνονται, παρὰ δὲ τοῖς
 Ἀθηναίοις βαρύνονται· οἱ γὰρ
 Ἀθηναῖοι διέτης τρίτης ἐξεί-
 κτης λέγουσι βαρύντως, ὁμοίως
 τῷ αἰνέτης, οἰκέτης (ὃ σημαίνει
 τὸν δούλον) καὶ ἰκέτης (ὃ ση-
 μαίνει τὸν πύρακλῆτορα), εἰ καὶ
 ταῦτα εἰς τὴν οὐ διφθογγον
 ἔχουσι τὴν γενικήν, τῶν παρὰ
 τὸ ἴτος εἰς οὖν αὐτὴν ἔχόντων.
 οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν τόνον
 πταλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τοῖς παρὰ
 τὸ ἴτος βαρύντως αὐτὰ, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τὴν ἰλίον. οἷον δε-
 δεκαῖται γὰρ λέγονται τὴν εὐ-
 θεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ
 ἰσοσυλλάβου ἰλίσεως ποιούμενοι
 αὐτὴν, ὥσπερ ὁ οἰκέτης τοῦ οἰ-

κέτου οἱ εἰκόσιαι, ὀφείλοντες εἰ-
 πείν οἱ δωδεκαετίες ὡς περ οἱ
 Δημοσθένεις. ὡσαύτως δὲ καὶ
 τὰ θηλυκὰ τούτων ὡς ἀπὸ πε-
 ριτροσυλλάβου κλίσεως ποιούν-
 ται. ὡς περ γὰρ ὁ πολίτης τοῦ
 Κολίτου καὶ ἡ πολιτίς τῆς πο-
 λίτιδος καὶ ὁ κυνηγετὴς τοῦ κυ-
 νηγέτου καὶ ἡ κυνηγετίς τῆς κυ-
 νηγέτιδος, ἕως καὶ ἀπὸ τῶν τρια-
 κονταετῆς τριακονταέτου ποιού-
 νται τὸ θηλυκὸν ἢ τριακονταίτις
 τριακονταίτιδος, ὡς παρὰ τῶν
 συγγραφεῖ τῶν τριακονταετῶν
 σπονδῶν, ὀφείλοντος εἰπεῖν ἢ
 τριακονταετῆς τῆς τριακονταε-
 τῆς. Choerob. ad Theodos. f. 95.
 ἑνμηγορέω Proclus in Craty-
 lum.
 ἑνμηγορία idem.
 ἑνμον 1096.
 ἑνυχον 143, 4.
 ἑὺ 614, 11 et 22.
 εὐαγγελία 92, 4.
 εὐανδρία 257, 13.
 εὐαπόνικτος 817, 12.
 εὐαρέστως 95, 21.
 εὐαρχίῳ εὐίρχισα 1285.
 ὦ Εὐδαίμων - ὦ εὐδαίμων 1245.
 εὐδοκούμενος 260, 24.
 εὐειδής 94, 26.
 εὐειματιῶν 95, 32.
 εὐεργεσία 96, 32.
 εὐεργετῶ 137, 14.
 εὐερον ἱμάτιον 39, 18.
 εὐερος οἷς 39, 18.
 εὐετηρία 244, 29.

εὐήθη 91, 23. 243, 12.
 εὐήλιος 31, 16.
 εὐημερία 38, 14.
 εὐηνιώτατα 257, 21.
 εὐθετεῖν νεκρὸν 40, 23.
 εὐθετῆσαι 94, 10.
 εὐθύ 96, 8.
 εὐθυδικία 187, 8. 259, 4.
 εὐθύνα 187, 3.
 εὐθύνας 245, 6.
 εὐθύνοι 257, 15.
 εὐθύροτος 257, 11.
 εὐκήλιος 558, 18.
 εὐκλεία v. ἀληθεία.
 εὐκλήριος 34, 25.
 εὐκλήρωμα 77, 25.
 εὐκρατόμελι 1298.
 εὐλαβοῦμαι 142, 30.
 εὐλογεῖν 95, 4.
 Εὐμολπιῶν 187, 15.
 εὐνατῆ i. q. εὐνή 598, 16.
 εὐνάτ] εἰς ἄν θηλυκὸν οὐκ ἔχο-
 μεν. τὸ εὐνάτ εὐνάτος, δ' παρα-
 τίθενται τινες ὡς θηλυκὸν, το-
 μίζοντες τὴν γυναικίαν σημασίαν,
 δεικνύσαι Λούσιερκος ἐν τῷ περὶ
 γειῶν ὅτι ἄρτερικοῦ γένους εἰσὶν.
 Choerob. ad Theodos.
 εὐνίς 558, 19.
 εὐνοϊκῶς 38, 6.
 οἱ εὐνοῦς 1196.
 εὐνοῦχος δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνοῦς καὶ μὴ
 μετασχόντας ὕπνου, τοῦτέστι τη-
 ροῦντας· οὐχ ὅπου λαμπάδες
 εὐνοῦχοις ὄμμασιν. Cod. Paris.
 2630. v. εὐνοῦχοι.

εἶνος 141, 7.
 εἶνος 38, 6.
 εἶοι 588, 26, 951, 19.
 εἶοι·σάβοι 257, 17.
 εἰόμιλος 39, 2, 96, 7.
 εἰορησία 96, 33.
 εἰορnis τύχη 40, 21.
 εἰοψλαν 93, 1.
 εἰπάθειν 94, 28.
 εἰπαθεῖν 94, 28.
 εἰπαιδευτος 92, 32.
 εἰπειριδαι 257, 7.
 εἰ ποιῶ 137, 16.
 εἰπορῶ 136, 19.
 εἰπράζιαι 1255.
 εἰπροςόμιλος 39, 1.
 εἰπρωσπλα 92, 32.
 εἰπρόςωπος 92, 32.
 εἰρτοσκεν τιμήν 95, 3.
 Εἰρύβατος 188, 10, 257, 18.
 εἰρυδιάμαγ 1183.
 εἰρυνέφην 1236.
 εἰρύοπα 1239.
 in *ens desinentia quomodo fle-*
ctantur 1194.
 εἰσταλής 96, 15.
 εἰστόχως 95, 23.
 εἰσχημογ 95, 30.
 εἰσχημότως 95, 31.
 εἰσχημων 259, 27.
 εἴτε 558, 5.
 εἰτεκνωτάτην 1287.
 εἰτράπεζος ἄνθρωπος 39, 30.
 εἰτράπελον 92, 6.
 εἰτράπειλος 41, 18.
 εἰτυχω 143, 20.
 εἰχαρο 91, 30.

εἰώνυμον 97, 1.
 εἰωχῆν 94, 21.
 εἰγάγαμεν 1270.
 εἰφύμιλλον 257, 31.
 εἰπάπαξ 96, 17.
 εἰφεδρεύειν 136, 23.
 εἰφεδρον 258, 30.
 εἰφεκτος 257, 33.
 εἰφεις 186, 7, 244, 8.
 εἰφεται 188, 30, 257, 23.
 εἰφετικά ῥήματα 1277.
 εἰφευρολήφ Theognostus f. 64.
 εἰφρηγείσθαι 414, 8.
 εἰφρήγαις 187, 6.
 εἰφήδοτο 146, 9.
 εἰφημοσύνη 243, 10.
 εἰφιάλις 188, 12.
 εἰφίενα 139, 26.
 εἰφιάσθαι 142, 28.
 εἰφίωμα 138, 4.
 εἰφίπιασθαι λόγοις 39, 10.
 εἰφικπος 97, 11.
 εἰφόλκνι 257, 26.
 εἰφόρηγαις 438, 3.
 εἰφοροι 257, 28.
 εἰφ' φ 140, 17.
 εἰχεσθαι 141, 16.
 εἰχθεις ἢ χθεις φητέον 556, 30, 937, 23.
 εἰχθεις καὶ πρῶην 258, 31.
 εἰχθήρας 62, 33.
 εἰχθος etym. 558, 3.
 εἰχθραίνω 146, 11.
 εἰχθροτέρως 92, 24.
 εἰχθροτός, ποσίφιλος, τοῖδωρος
 Theognostus f. 63.
 εἰχλιώθη 258, 7.

ἔχνοι 189, 5.
 ἔχνος 258, 3.
 ἐχόμενι 258, 1.
 ἐχόμενον 95, 7.
 ἐχρήν 543, 14.
 ἐχρῶν 244, 7.
 ἐπιμυθιῶσθαι 258, 8.
 τήν ἔω 1208.
 ἐωθιναι δίκαι 258, 32.
 ἐωλοκρασία 258, 12.
 ἐωρηκώς 95, 25.
 ἔως 145, 1.

Z non producit syllabam ante
 positam 814, 29. 815, 29.

Ζάγρα 98, 4.
 Ζάγριον 98, 5.
 Ζαθερές 261, 16.
 Ζακυνθίδες 261, 17.
 Ζάς Ζαντός 1181. 1184.
 ἐν Ζέα 311, 17.
 Ζέας λιμήν 261, 3.
 Ζερά 260, 31.
 Ζεροφόρος 261, 19.
 Ζελῆς 1187.
 Ζευγηλάτης 97, 33.
 Ζεγγήσιον 260, 33. 261, 20.
 Ζυλις 261, 15.
 τὸ ζεῦγμα εἴρεθ' ἐν παρὰ τοῖς ἀρ-
 χυλοῖς κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν
 συνίσταται τὸ ἦ εἰς ᾧ. Choe-
 rob. ad Theodos. f. 162.
 Ζευγρήν 1292.
 Ζεῦγος 261, 29. δεῦγος 1194.
 Ζεὺς Διός 1194.
 Ζεὺς στοιχεύς 790, 32.
 Ζῆ 97, 29.
 Ζῆθος - Δῆθος 1194.

Ζῆλος 97, 26.
 Ζηλουτῶ 146, 26.
 Ζηλωτοῦ 189, 14. 261, 9.
 Ζημιαν λαβεῖν 98, 7.
 Ζημιῶ 146, 15.
 Ζηνάς Ζηγά 1186.
 Ζῆγος Ζήγιος 1193.
 Ζηρόδαρος - Ζηνάς 857, 2.
 Ζῆδ 1282.
 Ζῆσει 97, 28.
 Ζῆσειας 1292.
 Ζητηταί 261, 4.
 Ζήτρειον 261, 12.
 Ζηγοῦν 98, 6.
 Ζοφομηρία 261, 22.
 Ζυγομαχεῖν 261, 7.
 Ζυμήσασθαι 98, 1.
 Ζωδάριον 98, 2.
 Ζωδιοκράτορες Damascius.
 Ζώδιον 98, 3.
 Ζῶμα 261, 24.
 Ζωμήρουσις 39, 16. 44, 23.
 τὸν ζῶν 1231.
 Ζωνῆος Damascius.
 Ζώννυτο 261, 28.
 Ζωοπλασίας Io. Siceliotā.
 Ζωοφθόρον 261, 23.
 Ζωπύσιον 261, 13.
 Ζωοτήρ Απόλλων 261, 30.
 ἦ abundat in extremis voca-
 bulis (τινί, λεγομένη) 524, 3: in
 mediis (πολιότης) 524, 5: in
 primis (ἡβαιόν) 524, 6.
 ἦ an ῶ longius sit 797, 25.
 798, 1. ἦ praesentis brevius
 quam praeteriti 1172.
 — ἦ dual. 979. 1175. 1195.

ἡ Boeot. pro ᾱ 1215. Dor.
 pro ᾱ 1282.
 ἡ 523, 8.
 ἡ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον, ὡς παρ
 Διοσκρίτου ἐν Ὀρνιθῶν ἡ γὰρ
 ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος, καὶ παρὰ
 Πλάτων ἡ χρῆσις εὐρηται.
 Choerob. ad Theodos. f. 262.
 ἡ 486, 26. 487, 23.
 ἡ βραίων 524, 6. 1095.
 ἡ γεμορεύειν 98, 23.
 ἡ γεμονεύεσθαι 98, 24.
 ἡ γεμονία δικαστηρίου 189, 22.
 ἡ γεμονία δικαστηρίων 262, 21.
 ἡ γεμών 262, 9.
 ἡ γροῦμαι 147, 25.
 ἡ γρωῶνται καὶ σισήρασι ἐν ἀλ-
 λάλους 147, 25.
 ἡ δεα - ἡ δεῖν 604, 20. 1287.
 ἡ δεε ἡ δεη 797, 13. 1288.
 ἡ δεταί 98, 14.
 ἡ δεη 262, 6.
 ἡ δεῖον 98, 17.
 ἡ δομαι 147, 20.
 ἡ δολογεῖν 41, 26.
 ἡ ε̄ 486, 26.
 ἡ ετωρίτια 262, 25.
 ἡ θη 98, 15.
 ἡ καζον 804, 31.
 ἡ κει ἀντὶ τοῦ ἔκει. ὄρνυξ κα-
 λῆτο· καὶ γὰρ ἡ κει ὄρνυξ.
 Cod. Barocc. 50.
 ἡ κιοτα 147, 9. 262, 3.
 ἡ κροῦσο 98, 28.
 ἡ λέκτωρ ἡ λέκτωρος 1200.
 ἡ λδαμεν 1270.
 ἡ λιάδων - ἡ λιάδων 1006, 19.
 ἡ λιάζεσθαι 189, 20.

ἡ λια 189, 20. 262, 10. 310, 29.
 ἡ λίδιον 262, 5.
 ἡ λινδημένον 262, 27.
 ἡ λογοῦρον 13, 3.
 ἡ λυξ ἡ λυγη 1199.
 ἡ λω 98, 25.
 ἡ ματωσθαι 98, 26.
 ἡ μεδαπή 262, 14.
 ἡ μεν - ἡ δέ 959, 17.
 ἡ μερῶν - ἡ μεραι 1005, 19. 1254.
 ἡ μερινόν φῶς 98, 29.
 ἡ μεχάνουον 43, 5.
 ἡ μετροχεῖν 824, 25.
 ἡ μετράχμον 263, 6.
 ἡ μεκτον 262, 28.
 ἡ μεκακον 98, 13.
 ἡ μεκοτύλιον 263, 7.
 ἡ μελτεριον 98, 32.
 ἡ μεμεδιδμενον 262, 32.
 ἡ μενα 99, 1.
 ἡ μενος - ἡ μεκπος 733, 3.
 ἡ μεοῖνιον 98, 33.
 ἡ μεσας 98, 32.
 ἡ μεσεας καὶ ἡ μεσις 41, 31.
 ἡ μεσιως 98, 30.
 ἡ μισοφοῖνιξ] τὰ ἐκ τοῦ ἡμισοκ
 συγκείμενα εὐρητά παρὰ τοῖς
 παλαιοῖς σπανίως μετὰ τῆς συν-
 συλλαβῆς, ὡς ἐν τῷ ἡμιούχο-
 ρος, ἡμισοφοῖνιξ. οὕτως Ἡρα-
 κλειδὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.
 Theophrastus f. 53.
 ἡ μισοχεται Olympiod. in Phaedr.
 ἡ μισοχοιον 263, 3.
 ἡ μιτέχνιον 651, 25.
 τέτρημα ἡμιτρός ἡμιτρός
 Choerob. ad Theodos. f. 53.
 ἡ μίφωνα quare dicantur 1173.

- ἡ χρῆσις καθ' ἑξοφῶν ἐν Που-
λυχαρι. Choerob. ad Theodos.
f. 65.
- θρασία 99, 24.
θρασιός 190, 1.
θράττει 43, 3.
θρασειά 99, 26.
θρασιόθαι 265, 15.
θρασιον πεδον 265, 11.
θραδάκα 99, 18.
θραπήδαστον 264, 30.
θραπήδον 190, 3.
θραυός 99, 7.
θραυεῖν 263, 19.
θραυόμενόν ποτε ἀπόρρητον 264,
32.
θρύπτεσθαι 43, 14.
θρύψιχος φοβερός Theognostus
f. 18.
θρυγατριδῆν 99, 30.
θρυγατρι δὲ τι προπαροξύνει-
ται 1229.
ἡ θρυγατριός διὰ τι ὀξύνεται 1215.
θυήεις - θυείεις 602, 28.
θυλάκιον 265, 5.
θυμάλωπις 462, 11.
θυμβροφάγον βλέπειν 43, 5.
θυμέλη 42, 23.
θυμοσθῆναι 99, 8.
θυσκεται ἤδεται Theognostus
f. 18.
θυυλίδεις 265, 3.
θυυαυεῖν 265, 7.
θυυρίδα 100, 2.
θυυρκοπέην 42, 31. 99, 17.
θυυροκοπίη 99, 17.
θυυροκόπος 42, 32.
- θυυρῶν 265, 1.
θύσαι 42, 14. 99, 16.
θυσσιον 265, 4.
θύσω τέθυκα 1286.
θύσμα 462, 10.
τοῦ θύωτος 1221.
θωπεία 190, 4. 265, 17.
θωπεῖω 149, 3.
θωρικεῖον 792, 25.
θωράκιον 43, 7.
θωρηχθεῖς 43, 12.
τῶν θύων 1005, 30.
- In τ̄ desinentia adverbia quan-
do corripiantur 500, 27. 560,
29. 571, 5.
τ̄ ἀνεκφώνητον 1186. quando
ab Aeolensibus et Boeotia
omittatur 1187.
τ̄ pronomen 916, 12.
τα ἰας 1217.
τά i. η. φωνή 554, 29.
ταμβοκρότους καὶ τροχαῖκούς Io.
Siceliota.
ταμβοφάγον 190, 9.
ταμβοφάγος 265, 31.
ταυπετός 43, 29.
ταυσιον 1046, 9.
ταυρεῖν 100, 11.
ταυξ ἔβυκος. ἔστι δὲ αἶδος ὀρνι-
θος. Choerob. ad Theodos.
f. 65.
ταυγτες 1188.
ταυγία ὀρνυ. Ἀρίσταρχος συστα-
λει τὸ ᾱ καὶ ἐπέτειε τὸ ῡ καὶ
προπαροξύνει, ἐναλλαγὴν τόνου
καὶ χρόνου πεπαιρηγώς ὡς φη-

Θαναμάζω 148, 16.
 Θαναμαστότερον 99, 23.
 Θεαιδέστατον 263, 31.
 Θέλα 1200.
 Θελήμη] γ. νοσήμη.
 Θελω θελήσω 1239.
 Θέμενος 264, 10.
 Θέμις Θέμιτος 1188.
 Θεμιτόν 99, 27.
 Θεόθιτα 42, 21.
 Θεολίον 264, 6.
 Θεολογῶ 148, 28.
 Θεοῦ προσβολή 42, 33;
 Θεραπες 1096.
 Θεραπειῶν 148, 13.
 Θεραπωλή Theognostus f. 73.
 Θερεῖα 99, 19.
 Θερεῖεν 43, 1.
 Θερισμόν 99, 11.
 Θερμαίνεσθαι 99, 21.
 Θεμνήνας 62, 31.
 Θερμολουστίας 4, 1.
 Θερμολουτικῆ 99, 20.
 Θέρουος 1190.
 Θέρουος 265, 19.
 Θείων 263, 33.
 Θεσμοθέται 264, 15. 310, 12.
 Θεσμός 264, 12.
 Θέτην 189, 31. 264, 3.
 Θεῦν 1004, 10. 1231.
 Θεωρικῆ χρήματα 189, 29;
 Θεωρικῆ ἄρχη 264, 7.
 Θεωρικόν 264, 7.
 Θεῶσαι 99, 32.
 Θεῶσαι 99, 32.
 Θήγει 1095.
 Θηλάζει 99, 14.

Θηλάζειν 99, 13.
 τὸ θήλυδος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ
 κλισθὲν διὰ τοῦ δὸς ἡμᾶρτητος.
 Choerob. ad Theodos. 123.
 Θημανία 264, 18.
 Θήν 525, 16.
 Θηραμένης 100, 1.
 Θηρανόμος] τὰ εἰς ᾧ μακροῦς λή-
 γοντὰ θηλυκὰ κατ' ἀρχὴν λέ-
 ξεως συντιθέμενα ποτὲ μὲν φυ-
 λιάττει τὸ ᾧ, ὡς ἔχει τὸ ἄγορα-
 νόμος, σκιαμάχῳ, σκιαγραφῶ,
 θηρανόμος, ποτὲ δὲ τρέπει εἰς
 ᾧ, ὡς ἐν τῷ ἡμεροβιβίῳ, ἡμεροβί-
 βουτος, ὄπωροφυλάκιον. Theo-
 gnost. f. 88.
 Θήρευε 149, 1.
 Θηρία 99, 28.
 Θηρίον 856, 9.
 τὸ θηροδίαξ καὶ αἰγοδίαξ ἐπὶ
 τοῦ διώκου συντεθέντα διὰ τοῦ
 ᾧ κλίνονται. Choeroboscus ad
 Theodos.
 Θῆς 1095.
 Θησιον 264, 21.
 Θησέω 99, 23.
 Θητεία 264, 19.
 Θητικόν 260, 33.
 Θιασώτης 264, 23.
 Θιμῶς Θιμῶως 1152.
 Θνησιδίον 43, 16.
 Θόαις 1183. 1193.
 Θόους Θόα 1183.
 Θόλος 264, 26.
 Θράνυξ θράνυκος ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου παρὰ Κορίνθ. Θράνυξ θρή-
 νυκος ἐπὶ τοῦ αἵτου· καὶ Ἰσταν

ηματιόμοσθαι 100, 25.

ιμι] v. εϊμι.

ἴνα 149, 9. 266, 25. 510, 8.

511, 29. 564, 32. αιτιολογικός
510, 18. 884, 24. 1035, 1.

ἴν' ἀκροῦ 43, 26.

Ἰναρῶς 1197.

ἴνα τί 100, 6.

ἴσολ 43, 33.

ἴσός 1195.

ἴσθος 44, 23.

ἴός 1095.

ἴου 1237.

ἴπνος 266, 32.

ἴπος 41, 19.

ἴππαρχος 266, 26.

ἴππός 267, 13.

ἱπνεύεσθαι 100, 16.

ἱππίδων 43, 32.

ἱπποβουκολῶ 84, 19.

Ἰπποδάμεια ἰγορά 266, 23.

ἱππουρίς 44, 22.

ἱρωσιτ 572, 15.

ἴς 1095. Ἴς ἡ ποταμός· ἐπὶ γὰρ
ἐκείνῃ ἰσχύος δικατάληκτον. Theo-
gnostus f. 88.

ἴσα βαινῶν Πυθαγόρει 267, 19.

ἴσαία 73, 42.

ἴσχυρον 100, 22.

ἴσας particip. 587, 8.

ἰσθμαίνει τὸ ἀγωνιῶ καὶ αἰσθά-
νεται, Theognostus f. 15.

ἰσθμῆν ἢ φρόνησιν idem.

ἰσθμός 263, 27.

ἴσθα δῆγμα Theognostus f. 15.

ἰσθαλιεὶς θεός 267, 3.

ἰσαστοχέω 812, 22.

ἰστοτεῖς 267, 1. 298, 27.

ἰσόχρυσον 100, 22.

ἰσπίλα ἀκόλουθον Theognostus
f. 15.

ἰσπλητος ἰσπλήτης ἰσπλήταν· ση-
μαίνει δὲ τὸν ἐρωμένον (paullo
infra τὸν ἐραστήν). Choerob.
ad Theodos. f. 52 et 94.

ἰσπνιῶται σιμῶν idem,

ἴσσα 100, 27.

ἰσσεῖη αἴγιον δῆγμα Theogno-
stus f. 15.

ἰστάκη τὸ δρέπανον idem,

ἰστώναι 51, 29.

ἰστατορία 267, 8.

ἰστός 267, 5.

Ἰστορηίδες Σκυθικαί, Theogno-
stus f. 15.

ἰσφαίνει μερμηῆ id.

ἰσφάτατον βλαίον id.

ἰσχύειν ἀναβάλλειν τὸ ἰσχυρόν id.

ἰσχευῖσαι ὑφείναι id.

ἰσχύοφωνον 100, 23.

ἰσχύοφωνον 100, 24.

ἰσχυρικώτερον 100, 15.

ἰσχυρίσκος 100, 13.

Ἰταλικόν 100, 8.

ἰταμόν 267, 10.

ἰνητέον 100, 12.

ἴτιν 475, 29.

ἰυγαί 267, 12.

ἰυγικαί Damascius.

ἴυγξ 263, 21.

ἴφι 608, 11.

ἰχθυολύτης ἀνθρωπος 43, 23.

ἰχθὺς nominat. 1232.

ἰχθὺς accus. 44, 20.

ἔργον 856, 13.
 ἔγχευται 43, 25.
 ἔγω 1233.
 ἐγὼ 1225.
 εἰ 576, 15. 942, 31.
 ἐπικός i. q. διοκῆς 525, 4.
 Ἰωνική τασίς 1217.
 τὸ ἴωτα μόνον ἐκ πάντων (τῶν
 στοιχείων) καὶ τρισύλλαβον καὶ
 προπερισπώμενον. καὶ ἔχρη
 αὐτὸ προπαροξύνεσθαι· ἀλλ'
 ἐπεὶ στοιχεῖον ἦν, ἠκολούθησε
 τοῖς δυσπλόκοις, ἔχουσι πρὸ
 τέλους τὸν τόνον· οὕτως Ἡρω-
 διανὸς ἐν τῇ συντάξει τῶν στοι-
 χείων. Theognostus f. 25.
 Καββαλεῖα 190, 23.
 καχαστής 45, 16.
 καδίσκοι 275, 28.
 Καδμεία 270, 19.
 κάδοι 268, 18.
 τὴν καρδίαν κάεσθαι 66, 1.
 καθαρὰ βλέπειν 48, 26.
 καθαρὸς δούλος 105, 5.
 καθαρῶν 269, 16.
 καθέδραι 268, 19.
 καθελεῖν τὴν ἀσπίδα 276, 1.
 κάθεξις 105, 1. 438, 2.
 καθέστηκεν 103, 22.
 κάθετον 270, 8.
 κάθη 100, 32.
 καθηγοῦμαι 154, 12.
 καθ' ἡδονὴν 47, 12.
 καθ' ἑκεῖ 105, 12.
 καθήνησαν 14, 18.
 καθέλαγε 100, 33.
 καθέλησάμεθα 101, 2.

καθιμῆσαι 268, 22.
 καθίσω 101, 1.
 κάθον 100, 31.
 καὶ quibus modis elidatur 496,
 24.
 καὶ μήν 518, 31.
 Κατὰ Κατὰ 1183.
 καὶνὰ ψοφεῖν 48, 18.
 κακά 104, 15.
 κακεντρεχῆς 105, 19.
 κάκιστος φηγεῖν 48, 9.
 κακκίβη 104, 33.
 κακόβριος 104, 16.
 κακοδαίμων 268, 1.
 κακόδουλος 104, 18.
 κακοήθων 1263.
 κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι 48, 20.
 κακολογεῖν 102, 13.
 κακομαθῆς 104, 17.
 κακὸν τι προσοπλουτῶ 47, 17.
 κακὸν τι σαυτῷ προφείλεις 47, 29.
 κακοποιεῖν 102, 14.
 κακοπρόσωπος 104, 19.
 κακοτεχνία 46, 16.
 κακοτεχνία 651, 25.
 κακοτεχνίων 108, 18.
 κακοτεχνίων 268, 24.
 κακουργῶ 152, 1.
 κακουχία 104, 24.
 κακουχίαν σώματος 269, 32.
 κακῶν Πλιάς 269, 23.
 κακῶς ἔχειν 103, 30.
 κακώσεως 269, 1.
 κακῶς ποιεῖν 149, 22.
 καλὰ adv., Dor. καλλὰ 565, 13.
 καλαθφόρος - καλαθοποιός 602,
 22.

καλαμίδας 269, 25.
 καλαμίτην 269, 7.
 καλή 47, 20.
 καλήτης 47, 20.
 καλινδεῖσθαι 270, 25.
 καλλά 565, 14.
 καλλίας 190, 20. 275, 6.
 καλλιγραφῆσαι 48, 3.
 κάλλιον 269, 33. 270, 6.
 κάλλιστα 49, 20.
 καλλιτράπεζος 49, 15.
 καλλοσὴ 101, 14.
 κάλλυντρον 14, 12.
 καλπίς 1095.
 κάπτιον 401, 13.
 Καλχηθῶν Χαλκηθῶν 1207.
 κάως 581, 1.
 κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι 49, 6.
 κάμινος 270, 11.
 καμμένει 103, 27.
 Καμμῦς 1195.
 Κανέως 1197.
 κانهφόροι 270, 32.
 κανθούρου λιμὴν 271, 7.
 κάνναβις 105, 27.
 κανῶν quid 1180.
 κανῶν musicus quomodo fiat 1167.
 κάπαρις] v. κίσρητις.
 κάπηλον φροσῆμα 49, 9.
 κάπηλος 102, 16.
 κάπηνη 46, 31.
 καπνοῦ σκιά 48, 14.
 κάπριος - κάπρος 597, 12.
 καρβάν 1198.
 καρδιωσάμενοι 275, 10.
 Καρδύς 1195.

κάρηαρ] κάρηας μὲν γὰρ οὐχ οἶον
 τέ ἐστι παραλαμβάνειν τὴν εὐ-
 θεϊαν, ἐγγὴν δὲ παραλαμβάνειν
 παρὰ Ἀντιμάχου εὐθεϊαν, οἷον
 οἰκίτην θέσκει κάρηαρ, ἀλλ' οὐχὲ
 κάρηας. Cod. Paris. 2638. v.
 καρῆατος.
 καρθεῖς 103, 20.
 Καρικόν 273, 15.
 καρπίσασθαι 104, 5.
 καρποῦ 190, 17.
 καρποῦνται 149, 24.
 καρτερῶ 153, 3.
 καρύκη ἢ διὰ δισοῦ τοῦ π̄ ἔστι
 δι' εἶδος βρώματός ἐκ πολλῶν
 ἰδιοσμάτων συνειστός. Theognō-
 stus f. 72. De 'ea voce quae
 Ruhnkenius posuit Hesychii
 p. IX, Oro dat cod. Paris. 2630.
 κάρια 495, 11. 969, 4.
 κατά 268, 5.
 κατάβη 81, 12.
 καταβηλῶ σε παρὰ τῆδε μαν-
 θάνειν 45, 19.
 καταβιβῶσι 104, 4.
 καταβροή 104, 20.
 κατέγειον 47, 14.
 κατέγειω 153, 15.
 καταγνώσκω 150, 13.
 καταγλωτίζειν 46, 12.
 κατ' ἀγρόν 104, 25.
 καταγῶγιον 103, 14.
 καταγωνίζομαι 154, 3.
 καταδακτυλλίζειν 48, 23.
 καταδειστέως 103, 17.
 κατάδειν 45, 29.
 καταδαιτώ 150, 6.

καταδῶξαι 103, 11.
 καταδύομαι 151, 22.
 καταθρόνισον 153, 18.
 κατακρητομά 153, 27.
 κατακλῖν τὸν ὀφθαλμὸν 45, 26.
 κατακλιεῖ i. q. κατακλιθεῖ 1290.
 κατὰ κοιλίαν νοσῶσι 46, 8.
 κατακοιμίζειν τὸν λήγον 46, 26.
 κατακορῆς ὄντω 48, 13.
 κατακοῖω 154, 9.
 κατακρίνω 152, 31.
 κατακρίνωαι 103, 12.
 καταλαβεῖν 275, 12.
 καταλαλεῖν 102, 15.
 καταλαμβάνω 150, 18.
 καταλέγειν τοῖς παισὶ τοὺς δι-
 δασκάλους 105, 13.
 καταλεγείς 48, 11.
 καταλέγω 153, 33.
 καταλέληφκειν 104, 21.
 καταλεπτολογεῖν 48, 16.
 καταλέσιμον 269, 18.
 καταλλάγηται 102, 18.
 καταλλάττειν 271, 9.
 καταλλάττομαι 151, 25.
 καταλογεύς 190, 24. 270, 17.
 κατύλυσαι 103, 15.
 καταμαρτυρῶ 150, 32.
 καταμέμφομαι 151, 8.
 κατὰ μόνας 101, 11.
 κατανήτης 269, 19.
 καταναλαίω 152, 21.
 καταπολέμω 149, 30.
 καταπολιτεύομαι 149, 32.
 καταπραγματεύομαι 152, 24.
 καταπροξεί 275, 30.
 καταπυκνος εἰς - 598, 33.

κατᾶραι 104, 15.
 καταρκεῖ 48, 8.
 κατάρβδους 270, 13.
 κατάστασις 270, 30.
 καταστροφήν 104, 22.
 κατασχών 152, 9.
 κατασάτω 151, 26.
 κατατίθημι 151, 30.
 κατατομή 270, 21.
 κατατρέχω 152, 6.
 καταφύγας 105, 20.
 καταφιλεῖν 115, 22.
 καταφρονῶ 151, 1.
 καταφυγῆς καταφυγᾶ 1186.
 καταχειροτονία 268, 27.
 καταχειροτονώ 151, 12.
 καταχύματα 269, 9.
 κατέχωλε 102, 29.
 καταχωνεύω 154, 14.
 καταχῶσαι λόγους 45, 21.
 καταψηφίζομαι 150, 3. 152, 16.
 κατέωγη 153, 21.
 καταγνυπιάσθαι 233, 12.
 κατέδαμον 152, 3.
 κατεπιχειρῶ 154, 6.
 κατεδύνημένον 9, 3.
 κατεδύωγότη 270, 10.
 κατασκευασμένην οἰκίαν 103, 28.
 κατεστωμυλμένος 45, 25.
 κατεπαθημένα 47, 1.
 κατεύχεσθαι 104, 26.
 κατηγορίας ἔχω 102, 11.
 κατηγορῶ 149, 28.
 κατέληψ 1200.
 κατηλόησαν 270, 27.
 κατηριστημένα 48, 12.
 κατηρτυκέναι 105, 25.

κάτοιμος⁴ 45, 10.
 κάτοπρος 103, 10.
 κατορχούμαι 152, 27.
 κατορχύκτο 20, 2.
 κατόχους 105, 7.
 κατόχος εἴρηται 105, 7.
 κατύεσθαι 270, 7.
 κάτωθεν νόμος 269, 14.
 κατώρροπον Olympiodorus in
 Phaed.
 καυσία 269, 19.
 καύσιμα ξύλα 105, 4.
 ναυχή 275, 4.
 ναυχᾶσθαι 103, 3.
 ναχλάζειν 271, 3.
 Κέας Κέα 1183.
 πεγχερών 271, 23.
 κείθι 573, 22. 606, 9. 620, 32.
 κειροτόρηται 271, 10.
 κειβδηλεμένος νόμισμα 47, 27.
 κέλειμαι 1020, 25. κειλειμένος
 εἰ διφθ., ὡς κειλειμένων τῶν
 ἐμπορείων, καὶ κέλειται. Choer-
 oboosc. cod. Barocc. 50.
 κειλήμην 1033, 18.
 κεικνωμένοι 271, 16.
 κειρύφικλος 1095.
 κεικτημένην 102, 20.
 κεικτημένον 102, 21.
 ἐὰν κειτώμαι 1037, 24.
 κελιόντες 271, 17.
 κελεύστωρ 47, 4.
 κελύω 152, 12.
 κενταγγίαν 104, 8.
 κενανδρος πόλις 46, 9.
 κενίε τῆς γνάθου πολλὰ χωρία
 45, 23.

κενός κενότερος 1286.
 κεντρῆειν 191, 28.
 κεραιά] Cod. Vat. 997:
 ἄδασιν ἀντάδασιν ἰσθῶν, κύκνος,
 κέντις, χελιδόν· ἢ τρυγῶν τρυγῶ
 μέγα
 κέρδιξ κεραιῆ, λαμπροφωνεῖ
 στρουθία,
 κέντις μελλίει, ρεῖθρον ἡγεῖ βλυ-
 σάνακ.
 κεραιά 267, 5.
 Κεραιμεικός 275, 19. 577, 30.
 κεραιμινον 102, 9.
 κέραιμον 47, 19.
 κέραιμος 271, 14.
 κεραννύουσι 103, 5.
 κέραια 104, 2.
 κερδαίω 153, 24. κερδαίω κει-
 κέρδαγμα καὶ κειέρδακν 1.85.
 κέρκος 271, 13.
 κέρκουρος 272, 30.
 κέρκος 103, 6.
 Κέρκυρα 275, 1.
 Κερκύρη 271, 21.
 κέρκος οὐραίν 48, 33.
 κέρκωψ 190, 19.
 κερματίζειν 104, 11.
 κερματίζειν λόγον 47, 24.
 κερματισμῶ Olympiodorus in
 Phaed.
 Κερσοβλέπτης 275, 2.
 κερστρίους 271, 20.
 κεραιά 104, 23.
 κεραιάιον 190, 23. 268, 3.
 κεραιαιότατον 104, 6.
 Κεράλης Κεράλιος 1189.
 κεραιολομεῖν 104, 31.

κηχαρισμένως θύειν 44, 30.
 κηχρήτε 1287.
 κηχηνώδες 697, 30.
 κηχρῖσθαι σφοδρῶ 46, 18.
 κηχρός 596, 29.
 κηδέα 103, 21.
 κηδεσται 190, 28.
 κηδεύσαι 47, 25.
 κηδομαι 153, 7.
 κηδος 47, 25. 103, 32.
 κηκός 271, 26.
 κηληθρον 46, 25.
 κηκός 275, 25.
 κηκος etym. 714, 17.
 κηκούρευμα 271, 28.
 κηρ 1095.
 κηρυκεία 255, 1.
 κηρυκείον ὄνομα λόφου, αὐ φασι
 τὸν Ἐμφιν ἀναβάντα τὴν γένε-
 σιν τῆς Ἀργεμίδος τοῖς θεοῖς
 ἀνακηρύξαι, τοῦ Διὸς τοῦτο
 προεστάξαντος. Theognostus f.
 84. Conf. Etym. M. p. 511.
 κηρυκεύω 153, 10.
 κῆρυξ] v. φοῖνιξ.
 κηρδής 275, 32.
 κηκλίδες 271, 33.
 κηκλός 190, 16.
 κηθώνιον - κητώνιον 793, 20.
 κηκ 1208.
 κηκλισμός 271, 30.
 κηλλαγτήρ ὀνελάτης Theogno-
 stus f. 15.
 κηναδος 272, 3.
 κηναυδογράφος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κηναυδολογία idem.

κηλδον κηλδυνος· οὕτω δὲ ἔφη
 Σαπφῶ τὸν κηλδύνον. ὁ γόνυ
 Ἀλαιῶς τὴν δοτικὴν ἔφη τῆ
 κηλδύνω (sic). αὕτη δὲ ἡ κη-
 λδυνος γενικὴ μετέγεται εἰς ἐθ-
 θείαν, καὶ γίνεται ὁ κηλδυνος,
 ὡσπερ, ὁ φάρος τοῦ φάρος καὶ ὁ
 φάρος (leg. φάρ - φάρος -
 φάρος cum Etym. M. p. 514,
 44.), ὁ Τρωός τοῦ Τρωός καὶ ὁ
 Τρωός. Choerob. ad Theodos.
 κηλδυνεύει 151, 14.
 κηνάρβαρις 104, 32. 1208.
 Κηλινψ 1200.
 κηόκρυνα 105, 10.
 κηονηδόν 784, 1. 787, 24. 1170.
 κηρίς· ἔστι δὲ εἶδος ἰμάκος, λέ-
 γεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίοις ὁ
 Ἄδωνις, παρὰ δὲ Λατῶσιν ὁ λῆ-
 γος. Choerob. orthogr.
 κηριος 1095.
 τὸ κηρηρις διχῶς εὐρέθη κηλιό-
 μενον, οἷον κηρηριδας κηρηριος.
 ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κηπαρις
 φασι διαφορεῖσθαι. σεσημειώτας
 τὸ ἄκηρις ἄκηριος. id. ad Theodos.
 κηστας 105, 14.
 κητοφόρος 272, 1.
 κηχλισμός 271, 30.
 κηχορία 105, 21.
 κηων 48, 19.
 κηαδί 1226.
 Κηλασῶς 1195.
 κηάω 600, 27.
 κηαῖδα 48, 7.
 κηεῖν 101, 29.
 Κηλορ, dat. 1193.

- κλέπτειν 102, 28.
 Κλειτίας Κλεία 1183.
 πὸ Κλήμης Κλήμεντος καὶ Κρή-
 σης Κρησικετος, Οὐάλης Οὐά-
 λεντος, Μάνης Μάνεντος, διὰ
 τοῦ εντος κλιόμενα καὶ τὰς
 εὐθείας ἔχοντα διὰ τοῦ η̄, οὐ τῆς
 κοινῆς ἀλλὰ τῆς Σικελικῆς ἠφ-
 χαϊώητος ἴδιον, ὡς φησιν Ἡρω-
 διανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ. Theo-
 gnóstus f. 34.
 κληρονομῶ 150, 21.
 κληρούχους 267, 31.
 κληρωταὶ ἀρχαὶ 190, 26.
 κληρωτήρια 47, 13.
 κλητεύτες 268, 11.
 κλητεῦσαι 272, 6.
 κλητεῦσεις 263, 13.
 κλητήρες 268, 11.
 κλητικήν οὐκ ἔχουσα τὰ ἀριθμη-
 τικά] v. ἀριθμητικά.
 κλιβάντης ἄριστος 103, 3.
 κλιμάζειν 221, 19.
 κλημακίδες 272, 18.
 κλημακίζει 272, 15.
 κλινάρα 104, 28.
 κλινοπέτης 272, 12.
 κλινοπηγὸς Theognostus f. 63.
 κλίνω κέλινα 1285.
 κλισίας 272, 13.
 κλιτήρες 272, 19.
 κλωμαστίς 49, 5.
 κλωπηδὶς v. αἰφηδὶς.
 κλύσα 1095.
 κλισῶν ἀγνίς 268, 6.
 κλισοκόλαξ 47, 10.
 κλισοστηγίης 49, 13.
- κνώδων] v. Λύδων.
 κοβαλεῖα 272, 21.
 κόβαλος 101, 6.
 κόγχος 105, 17.
 κοῖλόν γραμματικῶν 273, 13.
 κοινοδῆμιον Theognostus f. 19.
 κοινοθυλακεῖν 47, 7.
 κοινολογῶ 153, 30.
 κοινομήτωρ ἀδελφός Theogno-
 stus f. 19.
 κοινὸν γραμματικῶν 272, 24.
 κοινὸς τῶν ποτηρῶν φίλος 45, 11.
 κοινωνεῖν - ἐπικοινωνεῖν 247, 11.
 κοινωῖα 150, 27.
 κοίμενος 1095.
 Κοιρανίδαί 273, 7.
 κοῖτις 273, 5.
 κόκκους 103, 25.
 κόκκυ 105, 22.
 κοκκύζειν 21, 24.
 κοκκύζειν τὸς ἀλεκτρονίους 101, 4.
 κοκκύμηλα 103, 23.
 κολάζω 151, 20.
 κόλαξ 268, 4.
 κόλασμα 105, 2.
 κόλερον τὸ ἀκούριτον πρόβα-
 τον· οἱ δὲ τραχὺ ἔριον. Theo-
 gnostus f. 85.
 κόλλοπος 102, 23.
 κολορωθῆναι 104, 3.
 κόμης κόμητος - Κόμης Κόμου.
 1188.
 Κομητῶς Κομητῶ 1186.
 κομιδῆ 267, 29.
 κομιστρια 267, 30.
 κόμωματι 272, 24.
 τοῦ καιὶ ἐπὶ κάμματος 66, 25.

κόρμιδι 104, 1. 1208.
 κρημῶν 273, 6.
 κομψόν 6, 20. 102, 23. 273, 12.
 κοπλάμα 47, 22.
 κοπτοκαίνης 632, 8.
 κοπάσαι 104, 29.
 κοπρῶλοι 273, 10.
 κοπρῶνας 273, 11.
 κορᾶκινον 104, 14.
 κορδακα 101, 16.
 κορδακίζειν 101, 16.
 κορδακισμός 267, 27.
 κορδύλη 105, 3.
 κόρη 272, 31.
 κόρημα 14, 12.
 κόρι τὸ κορῆινον. Theognostus
 f. 81.
 κορλιεσθαι 47, 31.
 κορπῶς Olympiod. in Phaed.
 κόριον - κορῆιον 856, 22.
 κόρις] ἄμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες
 ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰς κόριδας θη-
 λικῶς ἄρσενικῶς γὰρ λέγεται
 καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ οἴ κλι-
 νεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόριως.
 ἰστέον δὲ ὅτι σπανίως εὐρίσκει-
 ται καὶ διὰ τοῦ ὄρος κλινομέ-
 νον. Choerob ad Theodos.
 f. 111.
 κοροκόσμια 102, 5.
 κοροπλάθος 275, 7.
 κόροισ 1096.
 κόρος κόρυσος 1208.
 κορώσεως 1197.
 κορυνιδεύς 105, 23.
 κοσκινόμαντις κοσκινόμαντιδος
 1193.

κοσμεγοί Damasciūs.
 κοσμησληγῆς Ia. Siceliota.
 κοτήεις - κοτόεις 602, 26.
 Κοτύκας Κοτύκα· ἔστι δὲ ὄνομα
 βασιλέως Παφλαγονίας. Choer-
 rob. in Theodos. f. 45.
 κοτυλλίζειν 46, 14.
 κοτύριον 273, 1.
 κουράδες 47, 3.
 κοῦρος 1096.
 κουρίζω 154, 17.
 κούροισ 478, 3.
 κουροίης] v. τερχύτης.
 κόφινος 102, 1.
 κριζέειν 101, 8.
 κριπίλη 45, 13. 273, 31.
 κριάβηη 104, 10.
 κρινιόλειος 49, 12.
 τὸ κρᾶς ἄρσενικῶς καὶ θηλικῶς
 λέγεται, οἷον ὁ κρᾶς καὶ ἡ κρᾶς.
 Choerob. ad Theodos. f. 178.
 κριστίζεσθαι 273, 29.
 κρᾶστις 273, 28.
 κρᾶτα 1095.
 κραταβίος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κραν v. ἀμφικλεμνίς.
 κραταβίλος ὁ ἰσχυρὸν πτεῖον
 ἔχων παρὰ Διοχύλιω. idem.
 κρατηρῶν 274, 3.
 κρατῶ 151, 4.
 κρατῶσμός; 101, 10.
 κρατῆν ποιῆσαι 103, 10.
 κρεάδιον 103, 13.
 κρεῖν quomodo flectatur 1001.
 κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας 45, 1.
 κρεμῶσά σκευή κρῶς 273, 22.

- κρημίσω 103, 4.
 κρηπίδουργός 273, 17.
 κρηπιδὸν ἐμβύλιον 46, 24.
 κρηπιάλεθοι ἔπποι 46, 10.
 Κρήναις Κρήναι· ἴσσι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Choerob. in Theod. f. 45.
 κρήνω 150, 10, 153, 12. οἱ Διολεῖς κρήνω λέγουσιν. Choerob. cod. Barocc. 50.
 κρήνω κέρηκι 1285.
 κρητῆς ὁ τοὺς συμπλεγμένους ἀλλήλοις διαχωρίζων. καὶ αἰγυθαῖες κρήναι τριχῆς ἐπὶ τῶν συμπλοκῶν λέγουσι τὸ διαχωρίζαι. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.
 Κρηῶθεν] v. τηλωθεν.
 κροκοῦν 273, 25.
 κροκόδας 4, 27.
 κροκόδιον Theognostus f. 81.
 Κροκωνίδαι 273, 8.
 Κρόνιον τέμενος 273, 20.
 Κρονοδαίμων 46, 30.
 Κρονοθήκη 46, 5.
 Κρόνος 104, 7.
 κροταλλῆν 103, 9.
 κροτεῖν ὄστράκοις 45, 30.
 κροῦειν 101, 22.
 κροῦσαι ἐμίρει Theognostus f. 18.
 κρυμῶσαι ῥιγοῖ id.
 κρύον ξηρόν id.
 κρυπτή 273, 33.
 κρυπτινδα Theognostus f. 15.
 κρυφάδις v. ἐμάδις.
 κρυφῆ 103, 33.
 κρωβύλος 190, 21.
 κρώπος ἢ ὕδρια Theognostus f. 18.
 κρώσι βοῶσι id.
 κῶ syllabam facere ancipitem 1176.
 κτείνω· κτενῶ γάρ ἐστιν ὁ μιλῶν, καὶ πάλιν οἱ Διολεῖς κτείνω λέγουσιν. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.
 κτηματίτην 274, 5.
 ἢ Κτησιφῶν 1207.
 κτητόν 153, 1.
 κτύπος 1095.
 κυαμίτης 274, 14.
 κυάμω λιχῆν 274, 7.
 κυανουργῆς 44, 32.
 κυανεῦν 1261.
 κυανεῖ ἢ θάλαττα 46, 27.
 κυανοχαῖτα Ποσειδάωνι 1187.
 κυβεντήριον 275, 14.
 κύδαρον 274, 18.
 Κυδαῖσιον μῆλον 104, 13.
 κύειν καὶ τελεῖν 48, 4.
 κύκηθμον 48, 28.
 κυκλίζεσθαι Olympiodorus in Phaed.
 κυκλισμός idem.
 κύκλον 475, 29.
 κυκλοτέρην 1233.
 κύκνους 274, 12.
 κύμα 104, 9.
 κυμβεῖον 274, 28.
 κυνάριον 49, 14, 104, 30.
 κύνως 274, 9.
 κύνειρον ἀπάλον Theognostus f. 19.
 κυνηγετεῖν 48, 30.

κυνίδιον 49, 14.
 Κυνίδαι 274, 16.
 κυνοδίσμαϊ 49, 17.
 κυνοκέφαλλος 49, 19.
 κυνοκοπήσαι τον νῶτον 49, 3.
 Κυνοσαργες 274, 21.
 κυνοφθαλμίζεται 48, 31.
 κυντατάτατον 101, 30.
 κυντερώτερος 101, 30.
 κυντότατον 101, 32.
 Κύπριον 102, 32.
 κύρβεια 274, 24.
 κυρήβια 272, 24.
 κυρία εκκλησία 274, 19.
 κυρίαν 102, 20, 274, 6.
 Κύρας Κύρατος· ἴσθι δὲ χω-
 ριον τῆς Λακωνικῆς. Choerob.
 in Theodos. f. 46.
 κυρίαι φρονημάτων 47, 15.
 κυρίη 276, 3.
 κυριλίδες 276, 3.
 κύριον 105, 16.
 κύριον ἐν φάτιγῃ 276, 6.
 κύριον παρ' ἐντέροις 276, 8.
 κύρη 274, 31.
 κώδυξ κώδυκος ἐπὶ τοῦ κωδύου.
 Choeroboscus ad Theodosius
 f. 65.
 κωλασφρέαι 190, 15, 273, 22.
 κωλιός 275, 20.
 κῶμαι 274, 30.
 κῶμυς κωμύθος 1208.
 κωμῳδία 747, 10 et 25. 1166.
 κωμῳδία 1255.
 Κωνσταντινου πόλις] Cod. Vat.
 997: εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τῆς
 Κωνσταντινου πόλιν.

Ἐρχθῶς ἀνήκεν ἡ γῆ τὴν πόλιν,
 ἀλλ' οὐρατὸς καθῆκε Ρώμην τὴν
 νέαν·

κρείττον τὸ κάλλος, γῆς ὅσον
 λαμπρὸς πόλις.

κώπιας 274, 32.

κώπη 1096.

τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.

Λῆα 567, 9.

Λίαις Λία 1182, 1185.

λαβόμενος 106, 16.

λάβον imperat. 1023, 16.

λαβύρον 106, 19.

λαβῶν τὸν ἵππον 106, 14.

λαγγάζει 106, 5.

λαγγίνω 155, 16.

λαγώς 1197.

τὸ Λάδων (ἴσθι δὲ ὄνομα ποτα-
 μοῦ) ὑπὸ Ἀντιμάχου διὰ τοῦ
 ᾧ κέλιται ἀναλόγως, οἷον Λά-
 δωνος· ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ
 Ἐρατοσθένους ἐκλήθη Λάδωνος.
 τὸ μέντοι Νέδων τῷ λόγῳ τῶν
 μετοχικῶν διὰ τοῦ ᾧ κέλιται Κά-
 ριννα, οἷον Νέδοντα· οἱ δὲ παρὰ
 Ἄδδμον καὶ Ἀπίωνος διὰ τοῦ
 ᾧ κέλιτουσιν ἀναλόγως, οἷον Νέ-
 δωνος. τὸ Μέδων (ἴσθι δὲ κύ-
 ριον ὄνομα) ὃ μὲν ποιητῆς Ὅμη-
 ρος διὰ τοῦ ᾧ κέλιται, οἷον Μέ-
 δοντος, τῷ λόγῳ τῶν μετοχι-
 κῶν, Ἰσαῖος δὲ ἂ ῥήτωρ καὶ
 Ἀριστοτέλης ἐν Ὀικονόμικῃ πο-
 λιτικῇ Μέδωνός φασιν ἀναλό-
 γως. τὸ δὲ κῶδων τῷ λόγῳ
 τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ ᾧ κέλι-

νεται, καὶ ἴσως ὅτι σύνθετόν
 ἔστι παρὰ τὸ ὀδούς ἀδόντος, καὶ
 τὴν τοῦ ἀπλοῦ ἐφύλαξε κλοιν,
 ρίον ὡς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοῦ
 δ' ἀλόλου κνώδοντος ἀντὶ τοῦ
 ἔξφους. Choerob. ad Theodos.
 f. 63.

λάζω 1095.

λάθραγγός κίων 50, 30.

λαθοροφάειν 106, 12.

Λαῖος - Λαγός 567, 7.

λαῖός 1095.

Λάικουιν 106, 22.

δ Λακεδαίμων 1004, 27. 1245.

λάκος 276, 20.

Λακωνικήν 106, 23.

λακωνομενεῖν 50, 13.

λάλαξ] σεσημειώται τὸ λάλαξ λά-
 λαγος διὰ τοῦ γ κλιθέν· περὶ
 οὗ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἰσὸς τοῦ λα-
 λαγῆ ἐγένετο τοῦ σημελινοτος
 τὸν θόρυβον. Choeroboscus ad
 Theodos.

λαλεῖν 51, 3.

λάληθρον 50, 6.

λάλησις 438, 4.

λαμβάνω 155, 6.

λαμπαδηφόροι 277, 22.

λαμπάς 277, 22.

λαμπρόφυγος 106, 6.

λαμπτήρ 50, 23.

λανθάνω 154, 29.

λάξ 551, 13. 941, 21.

λάξ βῆραι 106, 20.

λάξ κίθων 106, 30.

λάξ κτηῖσαι 106, 20.

δ Λαοδύρα 1183.

λαπλεῖν 277, 27.

Λαυδύς 1195.

λῆς 1096. 1181.

λάσανα 51, 8. 106, 30.

λάτρις 1095.

λαχανῆς λαχανῶ 1186.

λαχεῖν δίκην 277, 20.

Λαχεῖσις Λαχεῖσιος 1193.

λέγειν 51, 3.

λεγοίη - φεραίη 524, 3.

λεγόμεθεν 604, 25.

Λειώδης Λειώδες 1238. 1243.

λειπογνώμων 49, 33.

λειπομαι 155, 23.

λείριον 50, 17.

λειτουργεῖν 277, 29.

λειτουργῶ 155, 26.

λείψας 106, 24.

λέμθος 50, 4.

λέκτρον 1095.

λελάβημα 105, 30.

λεξύδριον 857, 17.

λεόντιον deminut. Theognostus
 f. 81.

λεόπαρδος] τὰ εἰς ᾧν ὀνόματα
 προηγέμενα λέξεως ἐν τῇ συνθέ-
 σει τρέπει τὸ ᾧ εἰς τὸ ὄ. σπάνια
 δὲ τὰ παραδείγματα, οἷον λέων
 λέοπαρδος, γέμων γεροκόμος,
 Ἀπόλλων Ἀπολλογένης Ἀπαλλο-
 φάνης. Theognostus f. 64.

λίπε 106, 28.

λίπειν 51, 5.

Λεπρωσίτου 277, 2.

λεπτανιόν 49, 31.

λεπή τις ἐλπίς ἐφ' ἧς ὀχοῦμε-
 θα 49, 27.

- λεπτόν 49, 80.
 λεπτολογία 49, 28. 106, 26.
 λεπτοσχιδής 49, 25.
 λεπτοτέρως 106, 18.
 λέσσαι 21, 32.
 λεσχάριον 21, 32.
 λευκήν ἡμέραν 106, 33.
 λευκηπατίας 51, 7.
 Λευκοθόας 1185.
 λευκὸν ἀγεθόν 50, 15.
 λέκωμα 277, 15.
 λεύσσει 1096.
 Λεύσων Λεύσωνος ὄνομα δὲ τὸ
 το κυρός. Choerob. in Theo-
 dos. f. 63.
 Λευκόριον 277, 13.
 λήβεται 155, 11.
 ληκυθίζειν 50, 8.
 λήμμα 106, 25, 276, 14.
 λήναιον 278, 8.
 ληνός 277, 17.
 ληνούς 51, 13.
 ληξιαρχικόν 191, 7.
 ληξίς 191, 5.
 ληξοπίρετος Θεόγностος f. 54.
 ληρεῖν 246, 16.
 λήσασθαι 276, 15.
 τὴν Λητοῖν 1202.
 λῆς et λῆς 1194.
 λιθάζειν 106, 10.
 λιθολογήματα 277, 4.
 λίθος 277, 28.
 λιθοτριβικής 277, 33.
 λιθοτριβικής 277, 33.
 λιτροφόρος 277, 7.
 λιμονόλακες 50, 3.
 λιμοῦ πεδίον 278, 4.
 λιπομαρτυρίου 191, 3. 276, 31.
 λιπόμων 412, 30.
 λιποστράτιον 436, 3.
 λιποστράτιου 276, 33.
 λιποταξίδου 277, 1.
 λιποφυγεῖν 106, 13.
 λῆς 1259.
 λιπόπυγος 50, 11.
 λιστριον 51, 9.
 λιτα 596, 13.
 λιτ 1226.
 λιτρα 105, 32.
 λογάρια 107, 1.
 λογγάζειν 50, 33.
 λογεύς 658, 15. 667, 24 et 32.
 λογισταί 276, 17. 310, 6.
 λόγοι αὐθέκαστοι 462, 26.
 λόγοις πάλιν 51, 6.
 λόγον ἔχων 107, 4.
 λόγον λαμβάνειν 106, 17.
 λογοπλάθος 50, 20.
 λόγος 277, 26. 839, 1.
 λόγου διαίρεις 1178.
 λογύδρια Io. Siceliota.
 λοιδοροῦμαι 154, 32.
 Λοιμῆ ὄνομα κύριον γέγονε δὲ
 ἢ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φαλη-
 ρεύς. ἴσται δὲ καὶ προσσηγορικόν,
 τὰ χάσματα. οὕτω Διογενια-
 νός. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 λοιμός 106, 1.
 λουτροφορεῖ 276, 25.
 λουτροφόρος 276, 23.
 λουτροφόρος ἐν τῷ μνήματι ἐπι-
 κείται 276, 27.
 λυκάβας 1095.

Λύκειον 277, 10.
Λυκοδόξος 1185.
Λυκοσχεβους 277, 5.
λυμναίωμα 154, 23.
λυμναίωμα 191, 9.
λυπησολογος 9, 29.
λυπική ποίησις 751, 19. 1167.
λυσδρως 1197.
λύσιμον 106, 27.
λυσσελει 155, 14.
λύση λέλυκα 1286.
λύχνα 106, 8.
λυχνίον 50, 22.
λυχνοκασία 21, 20.
λυχνόχος 50, 23.
λύω 155, 28.
λύω 522, 12. 568, 20.
λυβῆσθαι 50, 29.
λωποδύτης 276, 13.
λωπός 1095.

μαθηματικείται Io. Sicelidota.
μαίαια 108, 30.
μαϊεύτρια 180, 31.
Μαιμακτηριών 280, 27.
μάκαρ 567, 17.
μάκαρς μάκαρτος 985, 29.
Μακεδόνισσαν 108, 29.
μακροπόδοτος 658, 23.
μακρόν πλοῖον 279, 10.
μακρόν ποιῶ 108, 12.
Μακροπόλεμον 734, 31.
μαλακία 278, 18.
μαλακίη 51, 31.
μαλακός 278, 18.
μαλθακευής 4, 1.
μάλθη 278, 23.

μάλιστα δμοῦτατος 108, 16.
μάλλον 577, 33.
μάλλον μάλλον 108, 5.
Μαλόες 1187.
μανδραγόρας 280, 20.
μάνναν 108, 23.
μανόν 51, 32.
μανότερον 280, 17.
μαράθου και λείκης 279, 26.
Μαργίτης 279, 12.
μαρξήη τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖοι.
Theognostus f. 77.
μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι 191, 16.
μαρτυρῶ 156, 32.
Μαρώτια 279, 32.
μάσθλης 51, 27.
Μάσσης Μάσσητος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως. Choeroboscus in Theodos. f. 49.
μαστῆρες 279, 6.
μάστιγιφόρος v. γαστροδουλος· μάταιοτεχνία 651, 25.
Ματάκας Ματάκα· ἔστι δὲ ὄνομα εἰνούχου. Choeroboscus in Theodos. f. 45.
μαχαίρας 107, 28.
μάχην 108, 4.
μεγαλεῖον 793, 6.
μεγαλοφυχίαν 108, 26.
μεγαλωστί 572, 14.
Μεγαρέων δάκρυα 281, 26.
Μεγαροῖ] τὰ εἰς οἱ λέγοντα ἐπιθέματα, τοπικῆς ἐχόμενα οχέσεως, διὰ τῆς οἱ διφθόγγου γράφεται καὶ περιφραταί, οἷον *Μεγαροῖ, Φραραοῖ, Πειραιοῖ, Παιωνοῖ, πανταχοῖ, μηδαμοῖ,*

ἑκασταχοί. Cod. Barocc. 50.
f. 102.

Μέθων] v. Λάδων.

μεθίορτα 279, 22.

μεθιστάναμι 51, 29.

μέθου 1095.

μεθύσην 107, 9.

μέθυσον 107, 9.

μεθυσσογάρυβδις 51, 22.

μειαγωγίσαι 279, 7.

μείζον μείζον 108, 7.

μειζόνως 107, 26.

μείων 279, 8.

μείων 1096.

μείραξ

μείς] ὁ Ἰηρός καὶ ὁ Ἀρλάδιος καὶ

ὁ Εὐδαίμων ἄκλιτον εἶναι λέ-

γουσι τὸ μείς. καὶ δῆλον εἶγε,

φασί, μῆρός ἢ γενική, ὡς ἀπὸ

τῆς μῆν εὐθείας. εἰ δὲ ἐκλύετο,

φασί, τὸ μείς, μενός εἶχεν εἶναι

ἢ γενική, ὡσπερ κτεῖς κτενός.

Choeroboscus ad Theodosium

f. 114.

μέλαθρον 1096.

μέλας μέλαντος v. τύλας.

μέλει 156, 26.

μελετών 281, 25.

μελικράς - μελίκρατον 1226.

μελίγη 278, 21.

Μελιτιδής 211, 29. 279, 18.

μέλλησις 278, 13.

μέλλων δεύτερος ενεργητικός ὀρι-

στικός οὐδέποτε ἐν χρήσει εὐφ-

σκεται 1290.

μέλω μέλω 1289.

μεριτάμαι 1020, 21.

Μίμρις Μίμριδος et Μίμριμα
1192.

μίμριμαι 156, 3.

μίμριση 109, 4.

μεσομβρίσαι 108, 18.

μεσεγγύημα 191, 14. 279, 3.

μέσοι 610, 31. Cf. μέσοιο

μεσοκόπον 108, 24.

μεσοκρινεῖς 280, 7.

μεσόνυξ μεσόνυχος εἰς τὰν ἐπιτὴ

πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγο-

ρείοις ὀνομάζεται μίμριμα. Ση-

εῖχος. Choerob. ad Theo-

dos. f. 66.

μέσος ἀριστεροῦ 444, 16.

μέσοι 588, 27. 945, 2.

μεσά 86, 31.

μέστωσις Io. Siceliota,

μετάβα 108, 10.

μεταβάλλεσθαι 51, 25.

μεταβολή 15, 25.

Μεταγεννησίων 280, 26.

μεταθίδωμι 157, 7.

μέταξ 945, 7.

μεταίτην 52, 3.

μετάκλητος 27, 22.

μεταλαμβάνω 158, 3.

μέταλλα 280, 11.

μεταλλίσσειν 281, 22.

μεταλλεῖς 280, 13.

μεταμελεῖν 107, 12.

μετάνοια 107, 11.

μεταπέμψαι 107, 20.

μεταπεπτεῖων 280, 9.

μεταπομπή 52, 4.

μεταστοιχειοῖ 393, 1.

μετὰ τὰντα 109, 1.

- μεταχειρίζειν 107, 21.
 μετέπειτα 156, 14.
 μέτειον 156, 29.
 μετεσχηθέναι 156, 23.
 μετιόντων 156, 19.
 μετοίκιος Ζεύς 51, 24.
 μέτοικοι 281, 19.
 μετοίκων λειτουργία 280, 1.
 μετοχή 107, 33.
 μέτοχος 107, 32.
 μετασβολαί 1097.
 μετρονόμοι 278, 25.
 μετρώδυναι οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μήνα
 280, 30.
 μετωπίδια θεῶν 52, 10.
 μή 187, 20. i. q. ἄρα 496, 3.
 τοῦ μηδενὸς τίμιος 65, 8.
 μηδὲν ὑπέσπευ 51, 26.
 μή εἰκὴ τὸν Ἄβυδον 322, 32.
 μήηναις 822, 23.
 μήλα 1095.
 Μήλης Μήλητος ἴσσι δὲ ὄνομα
 ποταμῶ τῆς Κολοφώνος. Choerob.
 in Theodos. f. 91.
 μηλόβοτος 280, 28.
 μή μέθῃ τοῦδε 52, 6.
 Μηνάς Μηνῆ 1186.
 μήνασθαι 62, 32.
 μήνες Ἀθηναίων 281, 16.
 τὴν μήνιδα 1207.
 μή νόμισον 107, 30.
 μήνυτρα 107, 16.
 μή οὔσα 278, 29.
 μήριον - μήρός 856, 11.
 μηροκωντεῖν 51, 18.
 μήστορα μήστορος - Μήστορα Μή-
 στορος 1290.
 δ' μητέρα 1004, 15. 1289.
 Μητιάχου τέμνος 309, 17.
 μητριολοίαι 16, 5.
 Μητρῶς Μητρᾶ 1186.
 Μητροόδωρος - Μητροῦς 857, 2.
 μητροῶν 280, 6.
 μηζύνημα 278, 20.
 μήχι 108, 14.
 μή ψεύσον 107, 31.
 μία μῦς 1217.
 μίαν μίαν 108, 9.
 μίαιραν 108, 15.
 μιγάδις v. ἀμάδις.
 μιγάδα 549, 29. 562, 14.
 μικρὸν μικρὸν 108, 7.
 μικροτεχνία 651, 25.
 μικρόφωνος 108, 3.
 Μίλης Μίλητος 1188.
 Μίλητος, ἴσσι δὲ ὄνομα πόλεως,
 διὰ τοῦ ἰ γράφεται Μίλλαιτος
 γὰρ λέγουσι οἱ Ἀσλαῖς, ὥσπερ
 ὄμιλος ὄμιλλος, πέδιλον πέδιλ-
 λον. Gc. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 μίνυθα - μίνυθα 562, 5.
 Μίνως 211, 16.
 μισθοαρνεῖν 446, 2.
 μισθοδοτῶ 157, 15.
 μισθοῦμαι 157, 17.
 μισθοφορεῖν 278, 15.
 μισθοφορῶ 158, 7.
 μὲν syllabam facere ancipitatem
 1176.
 μνᾶ 278, 17.
 μναῖος 586, 16.
 μνιδάρια 108, 32.
 μνείων 107, 25.

μνημονεύω 156, 8.
 μνημόσυρον 107, 14.
 μνησθῶ 157, 3.
 μνησικακῶ 157, 33.
 μνηστεινῶν 107, 23.
 μνηστευσιν 107, 33.
 μοιθάφιλον Theognostus f. 83.
 μοιχίδιον 106, 1.
 μοιχοληγία 21, 20.
 μολυβδοειῆς, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς
 ἐν τῇ καθόλου· τινὲς δὲ βα-
 ρύνουσι παραλόγως· κίτριται
 δὲ διὰ τοῦ ζ. Choerob. ad
 Theodos.
 μολυβδίας 52, 5.
 μομφή 107, 17.
 μόμφιν 107, 18.
 μόμφον 107, 19.
 μοναρχῶ 157, 30.
 μοτογέφων 51, 20.
 μονοσυλλαβία 570, 20. 596, 3.
 μονοσημίτιστον 541, 3 et 9.
 μονόφθαλμος 280, 22.
 μόρα 224, 19. 279, 13.
 Μόργης Μόργητος 1188.
 μορταί 280, 16.
 μόρον 108, 17.
 Μόρτυξ Μόρτυγος βασιλεὺς Καρ-
 κυραίων. Choerob. in Theodos.
 f. 66.
 μοσχεῖα 280, 18.
 μοσχεύηται 280, 18.
 Μοῦνουχία 279, 23.
 μοσθηζόν 281, 24.
 μόσθος 1096.
 μυδαίνεται 280, 25.
 μυθήτης 524, 5.

μύδιον καὶ ἐν συγχοῇ τοῦ δ
 μύδιον. Theognostus f. 81.
 μύθειαν 109, 5.
 μύκητα λύχνων 52, 1.
 μύκης μύκου καὶ μύκτης. τοῦτο
 διαφορῶν σημαίνει· σημαίνει γὰρ
 καὶ τὰ καρβόνια τὰ ἐπιτελεμένα
 τοῖς λύχνοις, ὡς παρὰ Καλλι-
 μάχῳ ἐν τῇ Ἐκάλῃ· ὀππότε
 λυχνίου (l. λύχνου) δαιρέτου
 πυρότοτος ἄρδην (l. πυρόντες
 ἄρδην) ἐγένοντο μύκτες. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τοὺς ἀμαντίαι
 τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομέ-
 νους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει·
 ὅστις μύκτης πρὲν ὄνο. ση-
 μαίνει καὶ τὸ μέρος τῆς λα-
 βῆς τοῦ ξίφους, ἔνθα κρατῶ-
 νται· οὐ περὶ τοῦ Περσίου
 Μύκητα συνέβη κτανθῆναι. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ
 ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως
 ἔκλινεν ὁ Ἀρχιλόχος εἰπὼν ἀλλ'
 ἀπεθῆνῶσιν μύκω τένοντες.
 Choerob. ad Theodos. f. 90.
 μυκτῆρα 108, 19.
 μυλωθρός 279, 1.
 Μύνης Μύνον καὶ Μύνητος. ὁ
 μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μύνον ἔκλι-
 νεν Ἀρχιλωτῆσαι, εἰπὼν Μύ-
 νουτι ἐπιστρέφουγε· ὁ δὲ ποιη-
 τῆς ἀνυλόγως Μύνητος, οἷον
 πέρασ δὲ πόλιν θελοῖο Μύνη-
 τος. Choerob. ad Theodos. f.
 90.
 μυριάδων - μυριάδων 1263.
 μύριοι 280, 4.

μυριοπαθῆς Io. Siceliota:

μύρσαν 108, 22.

μυρίον producta et correpta penultima 1185.

μύστακα 108, 28.

μυστηρίων ἐπιμελητής 279, 20.

Μυσῶν λεῖτα 279, 15.

μωλίειν 52, 7.

μωλύτερον 280, 14.

μῶν 494, 26.

ᾤ παραγωγικὸν 520, 33. 574,

8. 603, 31. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀτ-

τικοὶ πάντα τὰ ἐνικά τε καὶ πλη-

θυντικά τρίτα πρόσωπα τῶν

δημάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων

δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν, συμ-

φώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομέ-

του, μετὰ τοῦ ᾤ γράφουσι, ὡς

ἔστι σαφῶς συμβαλεῖν ταῖς τοῖς

πάλαι σοφοῖς πεπονημέναις ἐν-

τυγχάνοντα βίβλοις. οἱ δὲ Ἰω-

νεις δέχα τοῦ ᾤ. τοῖτοις οὖν καὶ

ἀμφοτέρωσιν οἱ ποιηταὶ παρα-

κολουθούντες, καὶ δὴ καὶ τῆ ἀνά-

γκη τοῦ μέτρου ἐκόμην, πολ-

λάκις συμφώνου μὲν ἐπιφερο-

μένου, μετὰ τοῦ ᾤ γράφουσι,

πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος ἐπι-

φερομένου δέχα τοῦ ᾤ. ταιού-

τον δὴ τι τῆ τοῦ μέτρου ἀνά-

γκη καὶ ἐν τοῖς εἰς ᾤ καὶ ὀ λήγου-

σιν ἐπιφῆμασι ποιεῖν εἰώθα-

σιν, οἷον τὸ πρόσθετον, νεφθεν,

ὑπένειθεν, τὸ οὕτως, τὸ αὐ-

θις, πολλάκις, εὐθύς, ταχύς,

ἀτρέμας καὶ τοῖς ὁμοίοις. τρίτο

δὲ οὕτως ἔχον εὐρησεις ἀκριβοῦς

σκοπῶν. Aristarchus Iunior*),

τὰ εἰς ᾤ καὶ εἰς ᾤ λήγοντα τρί-

τα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τε καὶ

πληθυντικῶν ῥημάτων καὶ αἰ

εἰς ᾤ δοτικῶν τῶν πληθυντι-

κῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων

ἐφελκασταὶ αἰεὶ τὸ ᾤ, καὶ ἔστι

τοῦτο τῆς τῶν Ἀττικῶν διαλέ-

κτου παρ' Ἰωῶν γὰρ, ὡς ἐχρή-

δατο Ἡσίοδος, δέχα τοῦ ᾤ τῶν

τα προφέρεται. ἀπέλει καὶ ὅσοι

τῶν Ἀττικῶν τῷ καταλαγαῖον

λόγω τὰς ἑαυτῶν συνετέξοντο

βίβλους, καὶ φωνηέντιος καὶ

συμφώνου [ἐπιφερομένου] τοῖς

τριούτοις τὸ ᾤ πρόσθεσαν. καὶ

μαρτυρεῖ πᾶσα βίβλος. οἱ δὲ

μέτρῳ χρησάμενοι συμφώνου

μὲν ἐπιφερομένου ἔστιν ὅτι ἀπέ-

*) Cod. Paris. 2544: τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικῶς κανόνες ἀναγκαῖοι πάντι καὶ ἀμελλοί. ἐπονομάζετο δὲ ἡ παρούσα βίβλος κανόνων Ἑλληνικῶν. (Εἰς τὴν του νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικῶς βίβλον, ἧς ἡ ἐπιγραφή κανόνων Ἑλληνικῶν, ἀπὸ γραμμῶν ὠθλην.

βίβλος Ἀριστάρχου νεωτέρου ἀδὲ κένουθε πάντων παντοῦν γραμματικῶν κανόνων, ἦν φίλος Ἑλληνικῶν γινώσκει μυστηρίων φωνῆς πάντα ποσῶν πικνῶν ὅσος μετὰ χείρας ἔχει).

Is thesaurus prope totus inest Etymologico magno.

λον (προσλοτατο γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸ μέρος), φωνήεντος δὲ οὐκίτι, οὐδὲν γὰρ διὰ τοῦτο τὸ μῆτρον ἐβλάπτετο. οἱ δὲ τῆς νέας ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστάται, οἱ χθές πρὸ τρίτης ἀκμάσαντες, παντόθεν ἰαγρομίνου συμφώνου τὸ τοιαῦτον ἐξώριον ἀμετάβολον. ἰδόντες γὰρ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιητῶν ἔστι μὲν οὐ συμφώνου ἰαγρομένου τιθέστας τὸ ᾤ ἔστι δ' οὐ μὴ τιθέστας, οὐ συνείδον δὲ καὶ ἦν, ὡς ἐν οἷς μὴ τιθέσται τὸ μέτρον ἐνεκεν οὐ τιθέσται· καὶ τοι μὴδὲ ὄν (l. καὶ ὡς μὴ ὄν) κληθῆναι τοῦτα πάσης γραφῆς, κλειδῶν [ἐπι]φθέρηται σύμφωνον, ἐξετόξενσαν. καὶ τοι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινοτέραν ἡμῶν διάλεκτον τοῖς μὴ μετὰ τοῦ ᾤ πάντα λέγουσι καὶ ἐπισυρρέτομεν καὶ βαρβάρους τοῦτους καλοῦμεν. Maximus Planudes (περὶ γραμματικῆς dialog. Neophronis et Palaetimi cod. Barocc. 125, chart., f. quadr.) qui quod de auctoritate codicum dicit, verissime dicit.

σαλι 1096.

σαλου Διός 283, 13.

Ναῖης Ναίητος 1189.

σαῖος Ζεύς 283, 22.

σαλι 573, 5. 1236.

σασοκλήν Theognostus f. 64.

σασμακία 283, 7.

σαός - σανός 559, 31.

σάρκη 66, 23.

Νάρης Νάρηκος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως. Choerob. in Theodos. f. 65.

Νάρων Νάρηνος ποταμός· τὸ γὰρ Νάρηνος παρ' ὄχθας παρὰ τῷ Νικάνδρῳ διὰ τὸ μέτρον συνειστάλη τὸ ᾤ εἰς τὸ δ. Choerob. ad Theodos. f. 148.

σαναρχῶ 158, 25.

σανκλήρειν' 109, 19.

σανκλήρος 282, 10.

σανκφαρρι 283, 20.

σαυλοχίας 282, 25.

σανμαχῶ 158, 30.

σαντική συγγραφή 283, 9.

σανποδκαί 283, 3.

σανφύλακες 283, 5.

σαυλές 52, 20.

σαυλής 109, 13. 282, 17.

σανειύσθαι 282, 19.

σανέλιμα 52, 14.

σανειύσασθαι 52, 17.

σανισκύριον Theognostus f. 83.

σαίξ 109, 9.

Σαναπολίτης 587, 23.

σανοπροπέης Olympiodorus in Phileb.

σανρός 109, 15.

σανβρίξιν 282, 20.

Σάνων] v. Λίδων.

Σνήλατα 282, 22.

σεία ξύλα 283, 12.

σείφω] τὰ διὰ τοῦ ἦψω διαύλαβα σπάνια. δύο γὰρ εἰσι τὸν ἀριθμὸν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἦ γραφόμενον, τὸ γὰρ ἐπὶ τῷ φρασῶ,

ζε αὶ καὶ το νηφάλιος, ἐπὶ δὲ
 τοῦ λιονίζω διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
 γου, παρ' οὗ καὶ νειφάλιος διὰ
 διφθόγγου καὶ νειφός καὶ νειφ-
 τός διὰ τοῦ ἱ, ἀφ' οὗ καὶ νεί-
 φος, ζε οὐ καὶ ὁ μέσος παρα-
 κείμενος νένοφα δίχα τοῦ ἱ, ὡς
 φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ
 συζυγιῶν. Theognostus f. 90.
 νεκροβάσταξ 1199.
 νεκρόν 109, 16.
 νεκυδόν 941, 29.
 νέκυσ 1096.
 Νεμέσια 282, 32.
 Νεμέσις Νεμέσιος 1193.
 νεμεῖω 158, 12.
 νέμομαι 158, 32.
 νεόλαιμ 52, 25.
 πῆς νῦν νεολαίας 65, 21.
 νεοπέτης 52, 18.
 νεόπλουτος 52, 18.
 νεοπλητὴ χλαῖναν 52, 19.
 τὰ νεῦρα τῆς τραχηδίας 64, 26.
 νευρογράφους 282, 29.
 Νεῦς ὄνομα ποταμοῦ Choerob.
 in Theodos. f. 118.
 νεῦς ἢ ναῦς 1236.
 νεωκόρος 296, 28.
 νεωκίων ἀρχὴν 282, 6.
 νεώς 283, 15.
 νεώριοι 282, 3.
 νεωστὶ 57, 16.
 νέωτα 607, 21.
 νεωτεροπρεπῶς Olympiodorus in
 Gorgiam.
 νεώτερος 109, 8.
 νηδύς 1096. τὸ νηδύς κατὰ ποιη-

τικῆν ἔξουσιαν οὐστέλλει τὸ ὄ,
 ὡς παρὰ Καλλιμαχῶ ἐπὶ οἱ πύρα
 νηδύς ἐκείνου, καὶ παρ' Εὐφρ-
 πίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ καὶ νηδὺν
 ἐξαμβλέμενος αὐτὴν λέγεις. ἔπο-
 σοῦσαι δὲ τινες ὅτι αὐταὶ μόναι
 εἶσιν αἱ δύο χρήσεις εὐθείας καὶ
 αἰτιατικῆς αἱ ἔχουσαι τὸ ὄ συ-
 εσταλμένον· εὐρίσκομεν δὲ καὶ
 τὴν χρῆσιν πλατείαν πάνυ καὶ
 ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν τῇ αἰτια-
 τικῇ διαφορουμένου τῷ διχράνω.
 Choerob. ad Theodos.
 νήθειν 109, 23.
 νηπιόν 283, 1.
 νήσιος· οὕτως εἴρηκε Σιμωνίδης,
 παρὰ τὸ ἴδω. καὶ ὡς παρὰ τὸ
 ψεύδω, οὐ καθηγικὸν ψεύδωμαι,
 ψεύσις, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἴδω
 τὸ ἴσθω, οὐ ὁ μέλλων ἴσθω,
 ἴσθης, καὶ μετὰ τοῦ σιερητικῶ
 ἢ νεέστης, οὐ παρώνυμον νή-
 σις, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ταμι-
 ρισμοῖς. Cod. Paris. 2630.
 νήσιδες καὶ νήσις 52, 39.
 νήσις ὁσμή 52, 27.
 νηφάλια 282, 31.
 νικῶ 158, 15.
 νικῶμαι 158, 18.
 νίψω 1239.
 Νίψω Νιβός ὄνομα κρήνης Choerob.
 in Theodos. f. 68.
 νοθεῖα 282, 18.
 τὸ νο 1196.
 τοὺς νομῆς 1195.
 νομίζω 158, 23.
 νομικόν 109, 11.

νομοθέτης 282, 14.
νόμους 109, 24.
νομοφύλακες 191, 21. 283, 16.
νοότης Damascius.
νοοῦν τὰς φρένας 52, 28.
νοσήμη] τὰ εἰς μὴ ὑπερ δύο συλλαβὰς μονογενῆ τῷ ἢ παρλήγεται, ὅλον νοσήμη, θελήμη, φιλήμη. οὕτως ἢ φίλια. Theognostus f. 74.
νόσον ἔχειν 109, 17.
νόσος unde dicitur 608, 14.
νοσόν 109, 22.
νόσφι 608, 12.
νοσητήσιον 109, 12.
νοσητεία 21, 20.
νοσητεῖα 158, 29.
νοσητεῖα 52, 23.
νοσητότης 109, 10. 587, 15.
νού 525, 16.
νύσθην 611, 30.
νοσίν v. αἰθίν.
νώ, νῶι 491, 9.
νωλεμῶς 793, 16.
νωτον 109, 21.
νωτω 159, 6.
νωθῆσθαι 284, 19.
νωτιον 284, 7.
νωταγία 284, 11.
νωπατίας 109, 30.
νωρῆεν 283, 29.
νωρικὸν ἐμπόριον 284, 5.
νωσις 438, 3.
νωλοφῆεν 284, 1 et 13.
νωτων· Ἐρωτας ἀνομα κινός. Choerob. in Theodos. f. 64.

νωίς ἰσῶς 1192.
νωγγίνεται 109, 29.
νωλοκατασθεασκα Io. Siceliota.
νωων 570, 10.
νωόν 1095.
νωρεσθαι 109, 32.
νωρόμεκον 109, 32.
νωσάδες 284, 3.
νωσις 284, 14.
νωσόν 284, 18.

ὁ i. η. ὅτι 490, 21.
ὁβολίαις ἀγρους 111, 7.
ὁβολολογεῖν 56, 2.
ὁβολοσιτίας 286, 31.
ὁβολοσιταῖσαι 286, 32.
ὁγκίον 856, 12.
ὁγκοῦν τὸ φρόνημα 65, 32.
ὁδμή 56, 30. 110, 23.
ὁδόντιον diminut. Theognostus f. 81.
ὁδοσιτίας] λωποδύται γὰρ οἱ ὁδοσιτίας λέγονται Io. Siceliota.
ὁδοῦς etym. 740, 25.
Ὀδυσις 1204. 1236.
ὄξει κτίσις 26, 27.
ὄξειν 110, 23.
ὄξειν ἐκῶν 53, 11.
ὄξω] τὸ ὄξω ἐλοτα καὶ περισημένως λέγεται, ἐξ οὗ καὶ ὁ μέλλον ὄξω, ἀλλὰ καὶ δέξω διὰ τοῦ ἦ, ὡς καὶ Ἀρισταγόνης· λίθος τις ὄξην τεσημαμένως. Theognostus f. 93.
ὄθειος 288, 19. 1055.
ὄι anceps 1175. ὄι Ion. pro ὄι 1292.

ἰδῆται 53, 15.
 οἶδε 1248.
 ὀδῖον καὶ οἶδιον Theognostus
 f. 81.
 πὸ Οἰδίπους ὅταν κλιθῆ διὰ τοῦ
 ὄσος, οἶον Οἰδίπους Οἰδίποδος,
 πὴν αὐτὴν ἔχει ὄρθην καὶ κλη-
 τικὴν, οἶον ὁ Οἰδίπους ἢ Οἰδί-
 πους· ὅταν δὲ ὑποβολῆ τοῦ ὀ
 παῖη τὴν γενικὴν Ἀττικῶς, οἶον
 ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίπου, τότε
 καὶ τὴν κλητικὴν ἀποβολῆ τοῦ
 ὀ ποιεῖ, ὅπν ὁ Οἰδίπους ἢ Οἰ-
 δίπου. Choerob. ad Theodos.
 f. 117.
 οἶω 538, 19.
 πῆς οἶκαδε κομιδῆς 65, 14.
 οἶκας παρ' Ἀλκμῶνι ἀντὶ τοῦ
 ὁμοῖος εἰ. Choerob. ad Theo-
 dos. f. 257.
 οἶκει] τὰ εἰς εἰ διούλλαβα εἶτε
 βαρύτερα εἶτε περιστώμενα διὰ
 πῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. σπά-
 νια δὲ τὰ παραδείγματα, ὡς
 ἔχει τὸ ἄγρει παρακλεισματικὸν
 ἐπιρρήμα καὶ τὸ οἶκει ἀπὸ τοῦ
 οἶκοι γεγονὸς κατὰ τροπὴν τοῦ
 ὀ εἰς εἰ. τὰ γὰρ Λωρικῶς πα-
 ρημένα καὶ περισπᾶται καὶ διὰ
 τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, του-
 τεῖ, τῆνεῖ, αὐτεῖ, ἐκεῖ. Theo-
 gnostus f. 103.
 οἶκίοι 213, 18. 333, 6.
 οἶκειωτικὸς 852, 33.
 οἶκοδομῆν 110, 19.
 οἶκοδομῆσαι 110, 21.
 οἶκοδομῆσαν 110, 20.

οἶκοθεν 605, 13.
 οἶκοι 588, 21. 1213.
 οἶκοκερδῆ βλον εὐρημα 55, 22.
 οἶκόνδε 592, 16.
 οἶκόσε 607, 24.
 οἶκότεριβες 286, 18.
 οἶκίρω οἶκίρω· καὶ διὰ τοῦ
 ἰ γράφεται καὶ διὰ τῆς εἰ διφ-
 θόγγου. ἔχουσι δὲ λόγον ἐκά-
 τεροι. οἱ γὰρ διὰ τοῦ ἰ γρά-
 φονται διὰ τὸ οἶκίρω οἶκί-
 ρουσι· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς οἶ-
 κίρω λέγουσι, καὶ οὐχὶ οἶ-
 κίρω· οἱ δὲ διὰ τῆς εἰ διφ-
 θόγγου γράφουσι αὐτὸ, ἐπει-
 δὴ οἶκίρω ἐστὶν ὁ μέλλων. Ge.
 Choerob. cod. Barocc. 50.
 οἶμοι 536, 28.
 οἶμομοῖ 588, 25.
 οἶνηρόν κεράμιον 110, 32.
 οἶνήρως 39, 16. 55, 7.
 οἶνος εἰς ἄχυρόν 7, 23.
 οἶνόσπονδα 287, 22.
 οἶνοχοῆ 55, 14.
 οἶοι 284, 27.
 οἶοιοῖ 388, 25.
 οἶος 1095.
 οἶς οἶός 1220.
 οἶσπώτη 57, 4.
 οἶστίον 56, 3.
 οἶστική Damascius.
 οἶ συντελεῖς 192, 3.
 οἶσον 57, 8.
 οἶσωπηρά 56, 7.
 οἶχεται 284, 26.
 ὀκα - ὀκνη 606, 31.
 ὀκλάδης v. ἀμάδης

- ἐκλάσαι 56, 1.
 ἔκνος 192, 9.
 ἐκνώ μὴ μάλιστα ἕμιν ἢ στρα-
 τία 285, 5.
 ἐλέγρανα 286, 22.
 ἐλεφαντζεσθαι 56, 17.
 ἐλιγυρχία 285, 2.
 ἐλιγυρδενδρος 713, 16.
 ἐλιγοφιλιαν 110, 33.
 ἐλιγωρία 284, 25.
 ἐλιγωρῶ 159, 11.
 ἐλλοουσα Olympiod. in Phaed.
 ἐλλοδοπιπτώτης 1089.
 ἐλλοί 285, 9.
 ἐλλός ἀνθρωπος 111, 1.
 ἐ λόγος ὅδε οὐκ εὖ φρονεῖ 54, 33.
 ἐλοκαντεῖν 56, 13.
 ἐλοκαντεῖω 56, 14.
 ἐλον 12, 24.
 ἐλοσχιρῶς 110, 18.
 ἐλόσχοιρος 287, 3.
 ἐλότμητα δείπνα 54, 23.
 ἐλυμπιάνθεις] v. ἀγράνθεις.
 ἐλυρῶν 284, 28.
 ἐμαλλεῖν 56, 29.
 ἐμαλός 56, 29.
 Ὀμηρεῖος - Ὀμηρεῖός 853, 42.
 Ὀμηριδίω 288, 6.
 ὀμήρου 287, 26.
 ὀμιλεῖν 110, 8. ὀμιλεῖν 110, 3.
 ὀμνήθη 1292.
 ὀμνύω 160, 12.
 ὀμοδαίμων Olympiod. in Phaed.
 ὀμοειρεῖς κίονες 286, 33.
 ὀμοῖον et ὀμοῖον 678, 18.
 ὀμοιότατος 161, 1.
 ὀμόργματα 432, 4.
 ὄμοροι 284, 24.
 ὄμοσπονδεῖν 56, 6.
 ὄμου 192, 7. 285, 1.
 ὄμητῆ 287, 21.
 ὄμφακος 56, 10.
 ὄμφακος βλέπειν 56, 9.
 ὄμφακος, 5), 10.
 ὄμφακίως θυμός 54, 22.
 ὄμως 525, 24.
 ὄνειδίζω 160, 3.
 ὄνειρα 111, 3.
 ὄνειρατα 111, 4.
 ὄνειρόματις 52, 32.
 ὄνειρεῖν 57, 21.
 ὄνισκον 229, 28.
 ὄνογαστρις ἀνθρωπος 54, 28.
 ὄνομα etym. 844, 29.
 ὄνομιστόν 110, 11.
 ὄνυχίζεῖν 55, 9.
 ὄνυχισσάθαι 13, 13.
 ὄνυχιμαῖα τέμνειν 53, 14.
 ὄξύλην 110, 26.
 ὄξύλην οἶνον 110, 17.
 ὄξύ ακούων 111, 6.
 ὄξύβυφοι 56, 21.
 ὄξύη 55, 32.
 ὄξυήκοος ἀνθρωπος 55, 24.
 ὄξύθύμια 287, 24. 288, 7.
 ὄξύμνησαι 286, 21.
 ὄξύμνητης ἀνθρωπος 56, 11.
 ὄξυρεγμῖα 56, 19.
 ὄξυρεγμῖα 56, 19.
 ὄπισθα 563, 26. 604, 28.
 ὄπισθεν 603, 5.
 ὄπισθόδομος 286, 26.
 ὄπισθόδομος, ὄπισθόδοπος
 Theognostus f. 55.

- Ὀπλῆς Ὀπλήτος 1189.
 ὀπλοῖς 438, 3.
 ὀπόος - ὀπόσος 502, 15.
 ὀπου 588, 13. 596, 1. 607, 11.
 622, 20.
 ὀπηῆρα 287, 17.
 ὀπως 159, 13. 510, 26. 564, 31.
 ὀπῶς 584, 22.
 ὀργάζειν πηλόν 53, 31.
 ὀργάς 287, 14.
 ὀργεῖνες 191, 27. 286, 11.
 ὀργιάζειν 287, 31.
 ὀργίζομαι 169, 6.
 ὀργῶ 7, 3.
 ὀρηγόμενος 161, 6.
 ὀρεπτόμος 248, 20.
 ὀρης 1282.
 ὀρθαγγεῖν 53, 13.
 περὶ ὀρθογραφίας 1127.
 ὀρθοδοξαστικός Olymp. in Gorg.
 ὀρθοκρίσθαι 54, 11.
 ὀρθρινός 54, 7.
 ὀρθριος 54, 7.
 ὀρθριανός 56, 28.
 ὀριγῶ 161, 3.
 ὀρίδα 54, 1.
 ὀρίνω διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οἱ
 γὰρ Ἀδελφεὶς ὀρίνω λέγουσι καὶ
 οὐχὶ ὀρίνω. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 ὀρισται 287, 18.
 ὀρίανη 285, 11.
 ὀρικηφόρος - ὀρικοτόμος 602, 24.
 ὀρικον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρή
 γράφειν 55, 17.
 ὀρκομάσια 53, 28. 110, 28.
 ὀρμενά 38, 18.
 ὀριθεῖα 54, 26.
 ὀριθρευίας 287, 5.
 ὀριθίας χιμῶν 55, 25.
 ὀρις καὶ ὀριθεις 54, 4.
 ὄροβοι 286, 24.
 ὄροι 285, 12.
 ὄρον 287, 27.
 ὄρον ἐπιθεῖνας χωρίω 192, 5.
 ὄρος 285, 12.
 ὄρῳδία 284, 30.
 ὄρτυξ] τις μετ' ὄρτυγός φασί
 διὰ τοῦ γ, Φιλῆων δὲ διὰ τοῦ
 π φασὶν ὄρτυκος. Choerob. ad
 Theodos. f. 66.
 ὄρυγμαδός 877, 11.
 ὄρῳδία] v. πορῳδία.
 ὄρῳς 1197.
 ὄρχήστρα 286, 16.
 ὄρχοι 287, 16.
 ὄς (i. q. τίς) v. δι.
 ὄσημέρι 54, 2.
 ὄσια μανθάνειν 53, 16.
 ὄσιον 288, 3.
 ὄση 56, 30.
 ὄσταφίδα 455, 29.
 ὄστια 110, 27.
 ὄστινον 54, 30.
 ὄστις 1133.
 ὄστολογησαι 286, 23.
 ὄστρακίς ὄστρακῆ 1186.
 ὄστρακισμός 285, 20.
 ὄσπύδιον Theognostus f. 81.
 ὄσχοφῳρία 285, 29.
 ὄτα 606, 28.
 ὄτῶν 568, 28.
 ὄτι 501, 14. Attice cum opta-
 tivo 502, 1.

ὀκνηφῆροι 287, 10.
 ὀκτιή 524, 8.
 ὀκτις 502, 19.
 ὀκτοτοί 588, 25.
 ὀκτα 55, 12.
 ὀκτόμενος 55, 12.
 οὐ Boeoticum 779, 32.
 οὐ 1237.
 οὐ (ἐκ περισσοῦ) 11, 27.
 οὐγκίαν 110, 22.
 οὐδ' ἄλλα ἢ δόση 55, 1.
 οὐδαμά 565, 6.
 οὐδαμῆ 110, 25.
 οὐδαμοῦ λέγω τούτον 54, 5.
 οὐδέ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν 56, 33.
 οὐδέ γὰρ 53, 7.
 οὐδέ τις ὄντις ἄν 160, 18.
 οὐδέτι ἀπὸ κείρου λέγεις 56, 6.
 οὐδέτι κακὸν ἔραδιός ἀπέλλεται 53, 21.
 οὐδέτι σου παρήμεαι 53, 19.
 οὐδέτι πάταλον ἄν δόσης 54, 33.
 οὐδέτι πολλοῦ δεῖ 284, 29.
 οὐδέποτε 53, 1.
 οὐδ' οὐστ' 3, 27.
 οὐκ ἀπέρω προσέβαλεν 56, 26.
 οὐκ εἰμι βαδιστικός 55, 20.
 οὐκ ἔστι τοσοῦτον ἄνως ἑλλέβορος ὡς τέ τινα ἰᾶσθαι 58, 23.
 οὐκοῦν 57, 10, 525, 28.
 οὐλας 1095.
 οὐνεκα 502, 30.
 οὐρανίαν vocat. 575, 29.
 οὐράνιον ὄσον 4, 20, 400, 23.
 οὐράνιον πρὸ 608, 18, 621, 2.

οὐσία 192, 1.
 οὐσίας δίκη καὶ καρποῦ καὶ ἰνοκίων 285, 33.
 οὐσιότης Damascius.
 οὐτάμενοι 500, 20, 545, 14.
 οὐτε 160, 8.
 οὕτω 578, 11.
 οὕτως v. αὐθιγῆ 102, 102.
 οὕχι 573, 8, 947, 10.
 οὕχι οἶον ὀρθόχων 110, 13.
 ὀφελω 160, 15.
 ὀφεις παρῆται 286, 29.
 ὀφελον 552, 29.
 ὀφθαλμῶν 286, 14.
 ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν 110, 16.
 ὄφις ὄφις 1193.
 ὄφισκάνειν 111, 5.
 ὄφρα 480, 21, 511, 8, 564, 31.
 ὄφρυζεν 53, 29.
 ὄφρυδιον Theognastus f. 81.
 ὄχειον 56, 32, 287, 32.
 ὄχευκράνια 287, 6.
 ὄχευτής 56, 4.
 ὄχλοπολιτεία Olympiodorus in Gorgiam.
 ὄχλος 110, 9, 287, 30.
 ὄχλος ἄλλως 53, 26.
 ὄχλος πραγμάτων 55, 23.
 Ὄχνα ἢ Φοινίκη 1181.
 ὄψάριον 53, 5.
 ὄψα 573, 11.
 ὄψεσθαι 110, 29.
 ὄψις 57, 7.
 ὄψισθεις 57, 3.
 Πάγκεος 61, 9.
 παγετώδεις 58, 15.

- πάγη 294, 29.
 παγίδες 18, 23.
 παγίσις Olympiod. in Phaed.
 πάγος 61, 9.
 Παις *Παις* 1183.
 παιών 295, 33.
 παιώνιον 293, 13.
 παιδάριον 298, 10.
 (γυλιήης, σαφηήης) παιδενήης παι-
 δεινήης ἢ παιδικός Choerob. ad
 Theodos f. 54.
 παιδιά 296, 21.
 παιδικά 112, 4.
 παιδικόν 112, 3.
 παιδικων - παιδικῶν 1262.
 παιδοργία Olympiod. in Gorg.
 παιπάλημα 295, 18.
 παιωνία 299, 14.
 πάλαι - ἑκπαλαι, προπαλαι 1214.
 Παλαμυδικὸν τοῦ ξένου 58, 5.
 παλάμημα 60, 28.
 παλαμναῖος 193, 10. 293, 12.
 παλαμναῖος θεοῦς 297, 13.
 Παλάμνος Παλάμνος τὸ γὰρ Πα-
 λάμνος διὰ τοῦ ὄρος κλειθὲν παρ'
 Διοχίλου ἠμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνο-
 μα κύριον βουλιῶς. Choerob.
 ad Theodos. f. 126.
 παλεύτρια 59, 26.
 Παλικός v. Ἑλλάμπος.
 παλιμφολος 291, 29.
 παλιναίμετι 58, 14.
 παλισκον 294, 6.
 πάλος 1095.
 πάμπαν 568, 32.
 πάμπληρης Damascius.
 παμψηφί] v. ἀμετρητά.
 πάν (Aeol.) v. δι.
 πανύγης 330, 28.
 πάνουιστρα ἔργα 60, 15.
 Πάνδια 292, 10.
 πανοικία 112, 15.
 πανόπτης 296, 31.
 παντῆ 586, 32.
 πάντοθεν - παντόθεν 605, 16
 et 27. 607, 30.
 ὃ παντοῦρατορ 1244.
 παντότης Damascius.
 παντοῦχος idem.
 παντῶν - παντῶς 581, 21. 586, 32.
 Παντός Πανίου 1185.
 πάπποι 111, 23.
 Παρ Παρὸς τόπος δὲ ἔστι ἐν
 τῷ περὶ Θυρέω, ἐν τῷ ἐμαχίοντα
 οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀμφικαιμένιοι.
 Choerob. ad Theodos. f. 67.
 παρὰ 163, 16 et 29. 753, 8.
 παραβάλλεις εἰς τὸν τόπον 112, 32.
 παράβολος 60, 16.
 παραβύστον 292, 24.
 παραγραφή 297, 17.
 παραδοξότερον 289, 2.
 παραδυναστεῖα 164, 32.
 παραθῆσθαι 61, 13.
 παραινή 167, 10.
 παραιρήματα ἱμανίων 112, 12.
 παρατεῖσθαι 289, 21.
 παρατοῖμαι 163, 13.
 παράκωρος 112, 16.
 παρακαλεῖν 296, 5.
 παρακισαβαλεῖν 192, 15.
 παρακαταβάλλειν 197, 13. 290, 13.
 παρακατιβολή 290, 13.
 παρακτάστας 290, 19.

- παρακερᾶσθαι τῶν φρενῶν 59, 27.
 παρακλιένω 167, 24.
 παρακρούεται 288, 14.
 παρακρούομαι 163, 4.
 παράλιον 294, 1.
 παραλληλότης 550, 27. 552, 33.
 παραλογίζεσθαι 198, 6.
 παράλος 293, 3.
 παραμελῶ 187, 27.
 παραμυθούμαι 165, 30.
 παρανόμων γραφή 193, 8.
 παρανόμια 58, 11.
 παραπέτασμα 294, 9.
 παραπλήσια καὶ ὅμοια 163, 11.
 παράσημος 192, 25. 292, 15.
 παρθακήνια 292, 12.
 παραιοφύσματα 59, 31.
 παράστα 436, 14.
 παρᾶστασις 298, 32.
 παρᾶστῆται 296, 32.
 παρᾶτροχῶσι 170, 23.
 παραφρονκτωρενόμενοι 298, 13.
 παραχορδίσαι 113, 2.
 παραχωρῶ 161, 22.
 παρεγγῶ 170, 13.
 παρᾶεδροι 288, 16.
 παρείας 1185.
 παρᾶλυσεν 59, 16.
 τὸ βλέμμα παρᾶνήκεται 65, 1.
 παρᾶσπόνδησε 289, 24.
 παρᾶστῆσαι 289, 15.
 παρᾶνδοκιμῶ 170, 19.
 παρᾶωγήμενης τῆς θύρας 60, 19.
 παρᾶ ἡμᾶς οἰκεῖ 111, 12.
 παρᾶθενική - παρᾶθένος 597, 11.
 παρᾶθενῶν 288, 29.
 Παρίας Παριάντος 1185.
 παρᾶ ἔππον καὶ κόρην 295, 12.
 παρᾶστήρις 166, 5.
 παρᾶλωσις 295, 31.
 παριῶν 289, 1.
 παρᾶόδιος οἶκος 293, 7.
 παρᾶοιθεν 1096.
 παρᾶοξει τὴν θύραν 60, 20.
 παρᾶορᾶειν 293, 16.
 παρᾶρος 595, 26.
 παρᾶοψίδεις 60, 3.
 παρᾶπονοεῖν Damascius.
 παρᾶρῶνμα 521, 23. 837, 30.
 Πατακίων 193, 5. 298, 5.
 πατήρες 848, 22.
 πατᾶρλοίας 161, 5. 270, 28. 384, 8.
 πατρικῶν 297, 36.
 πατᾶρληκτος 294, 12.
 πατήριος Ἀπόλλων 191, 33.
 πατᾶρλον 297, 30.
 πατᾶρλώτης 113, 20.
 πατᾶρῶζειν 59, 12.
 πατᾶρῶων 297, 30.
 παύω ἐπίσην v. ἀνεπίσην.
 παυλάσματα 60, 13.
 παιδικὰ πρόβατα 296, 14.
 πᾶδιλα 1095.
 πᾶδιλον 293, 32.
 πᾶθον 1095.
 πᾶσταίροι 289, 8.
 πᾶσοφανής Io. Sicellota.
 πᾶ 542, 31. 622, 19. 625, 5.
 πᾶδαρχῶ 164, 19.
 πᾶδομαι 164, 21.
 πᾶδω 166, 8.
 Πᾶριαιεύς 288, 31.
 πᾶρῶ 164, 25.
 πᾶρίστασις 298, 1.

πελαγικῶν 111, 28.
 πελαγος ἢ πόλις Ἰστίη 58, 31.
 Πελαργικόν 299, 16.
 πέλας 299, 10.
 πελεία 1096.
 πελεκῆν 112, 18.
 πελεκῆς 112, 21.
 πελιόν 293, 14.
 πελοασταί 297, 8.
 πέμπτον μέρος μὴ λαβῶν τῶν
 ψήφων 289, 12.
 πέμψαι 289, 10.
 πενέσται 292, 7.
 πεντακόσιοι 310, 23.
 πεντακοσιομήμιοι 298, 20.
 πέντηκα 66, 13.
 πεντεκαδεκάρια 295, 30.
 πεντέμυχον Damascius.
 πεντηκοστάρχος 297, 11.
 πεντηκοστηόμιμον 297, 21.
 πεντηκοστηούται 297, 21.
 πεντηκοστηόντες 192, 30.
 πεντηκοστολόγοι 297, 25.
 πέπαιοντι 112, 29.
 πέπει 1206.
 πεπλοποιία Damascius.
 πέπραγεν 60, 5.
 περ 518, 26. 525, 31. 838, 12.
 περατικός ῥήτωρ 60, 11.
 περὶ 169, 13.
 περιέμπεχε τὸ εὐτυχῶν 297, 3.
 περιήγομαι 163, 33.
 περιγράφω 295, 28.
 περιδελνον 294, 22.
 περιδρομοὶ ἐτῶν 60, 29.
 περιίδον 168, 22.
 περιίται 166, 13.

περιεργημένος τόπος 60, 31.
 περιεκτικὰ ὀνόματα 791, 18. ὡς
 περιεκτικὰ 791, 24.
 περιελαύνεσθαι 61, 5.
 περιέπω 167, 33.
 περιέσται 161, 14.
 περιζυῖ 58, 10.
 περιῆν 166, 3.
 περιματάληπτος γίνομαι 112, 31.
 περιμετροσμέμενος ἄνθρωπος 60, 25.
 περὶ Κόδρον 192, 32.
 περικόρημα 296, 27.
 περιπετῆ 296, 19.
 περιπλέκει 3, 22.
 περιπλευρεῖς 58, 3.
 περιπλοκάδες] ἔλικες αἱ τῆς ἀμ-
 πέλου ψαλλίδος καὶ ἑτέρας αἱ κοι-
 νῶς περιπλοκάδες Cod. Vat. 1410.
 περὶ πολλοῦ ποιῶμαι 168, 24.
 περίπολος 292, 32.
 περὶ πρώτους ὕμνους 111, 22.
 περισσῶρη 169, 6.
 περὶ τόπου περισπωμένων ὀνομά-
 των 1159.
 περιστάλιντα 293, 9.
 περιστάσαι 161, 18.
 περιστασις 112, 17.
 περιστατοὶ 296, 6.
 περισφάλλεσθαι 61, 7.
 περιστένεται 297, 1.
 περιστοιχίζεσθαι 288, 23.
 περίτριμμα ἀγορῆς 228, 19.
 περίτριμμα πραγμάτων 59, 32.
 περιτιότης 296, 24.
 περὶ τῶν ἑνδεκα 192, 19.
 περιφροσῶ 169, 9.
 περιχίζομαι 169, 4.

ὦ Πύρρη 1189.
 πέφυκας v. ἀμφιπελαγονίς, et αὐθιγ.
 πεσοί 295, 1.
 πέτρας εἰργασται ὄδε 59, 5.
 Πενυκτίας Πενυκτινός 1185.
 πεφωρισθῆναι 293, 20.
 πηθά 567, 17.
 πηλαὶ καὶ πέτρα 293, 18.
 πηξιδύλακτα 61, 2.
 Πύργος Πύργος 1189.
 πῖ v. φαξέ.
 πιθάκων 290, 23.
 πιθηκισμοί 60, 10.
 πίδων 59, 13.
 Πικίας Πικιάντρο 1185.
 πικραλισθῆναι 111, 31.
 πικμεντάριος Olympiodorus in
 Gorgiani.
 πικαιδιῶς πικαιδιᾶ 1186.
 πικάνιον 288, 32. 299, 2.
 πίνος 22, 11.
 πίνω 169, 23.
 πικράσκω 170, 28.
 πιστεύω 162, 17. 166, 31.
 πιτύμιον 112, 28.
 πιτύδιον Theognostus f. 81.
 πιτυων κυρπούς 58, 18.
 ὦ πλακοῦ 975.
 πλάνης 438, 2.
 πλατυρῶν v. ἀκτῆ.
 Πλατωνίος - Πλατωνικός 853, 7.
 πλέθρον 295, 11.
 πλεῖν i. q. πλέον 543, 1.
 πλειστηρίασαντες 296, 17.
 πλεκτάναι 293, 10.
 πλεονεκτῶ 167, 11.
 πλεονεξία 298, 11.

πλέον ἢ ἐνιαυτῶ περιβιβήτορας ὑπο
 τῆς σπῆτας γίνονται 58, 23.
 πληγῆν ἔγω 111, 27.
 πληθοσείδως Olympiod. in Phileb.
 πλήθω 163, 8. 169, 20.
 πλησιάζω 169, 1.
 πλησιαύτατοι 58, 14.
 πλησιαύτεροι 58, 14.
 πλησιασμός 113, 23.
 πλησιότης 574, 28.
 πλήσσω ἔπληγον καὶ ἔπληρον, κρῶς
 διάφορον σημειωμένον... ἔγω
 πλήσσω ἢ ὁ πληρωμένος ἢ αἰ-
 ματικῶς πλήσσωται ἢ ψυχικῶς,
 καὶ εἰ μὲν σωματικῶς, ἔπληρον
 διὰ τοῦ ἦ, εἰ δὲ οὐ καὶ τὸ ἐπλή-
 γην, εἰ δὲ ψυχικῶς, ἔπληρον... εἰ
 οὐ τὸ ἐπλήγην καὶ κατεπλήρωσεν.
 ὁ μὲν δὲ ποιητῆς, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς
 ψυχικῆς διαθέσεως κατεπλήρωσεν
 εἶπε διὰ τοῦ ἦ διὰ τὴν μέτρην
 τοῦ μέτρου, ταῦτον γὰρ
 προσέθηκε τὸ φλογ ἔταρ... ἔγω
 μὴ διὰ τῆς γραφῆς τῆς τοῦ ἦ
 νομοσθῆ ἐπὶ τῆς σωματικῆς ἀμ-
 θέσεως κείσθαι. τὸ αὐτὸ δὲ λέ-
 γουσι καὶ ἐπὶ τοῦ ποῦ πορῶσθαι
 καὶ πορῶσθαι ἔγω πορῶσθαι ἢ αἰ-
 ματικῶς πορῶσθαι ἢ ψυχικῶς, καὶ
 εἰ μὲν σωματικῶς, πορῶσθαι διὰ
 τοῦ ἔ, εἰ δὲ ψυχικῶς, πορῶσθαι
 διὰ τοῦ ἦ. διὰ τοῦτο σημειώ-
 μεθα παρὰ Ἀριστοφάνει ἔγω δὲ
 ἐπειδὴ σωματικῶς λεχθῆναι πορῶ-
 σθαι διὰ τοῦ ἦ. Choerob. ad
 Theodos.

κίνθριον 785, 8.
 κλινθήδον 783, 25. 786, 30. 1171.
 κλούσιος - κλούτα; 857, 1.
 κλύκας 294, 30.
 κλύον κλύεσθαι 58, 27.
 κλύος 295, 9.
 κλυτικόν 112, 22.
 κνύξ 292, 30. 299, 12.
 κνδεών 295, 21. 8, 14.
 ποδιατί Choerob. cod. Barocc.
 150.
 ποδοκίχη 292, 21.
 ποδοκίην 297, 5.
 ποδοστράβη 290, 25.
 ποιείν ἀγῶνα τραγωδῶν 111, 18.
 ποιήμα - ποιήσις 768, 23. 769, 6.
 ποικίλον 289, 22.
 ποικιλής 295, 25.
 ποιοῦμαι συγγνώμην 168, 6.
 ποίω 162, 23.
 πόσι i. q. ποτε 606, 31.
 πόλει - πόλει 1190.
 πολέμευτος 290, 27. 310, 9.
 πολεμιστής ἑκπός 289, 6.
 πολεμῶ 60, 18.
 πολεμῶ 161, 29.
 πόλεμῶδη Olympiod. in Gorg.
 τῶν πόλεων 1006, 28.
 πόλης 1193.
 πολίτης 524, 5.
 πόλις 295, 5.
 πολετεύειν 111, 29.
 πολετεύω 170, 16.
 πολιτικοποιεῖν 57, 30.
 πολιτικοποιός 57, 32.
 πολλαπλῶ 425, 22.
 πολλὰς ποιεῖν κριθάς 111, 20.

Πόλις Πόλιος 1193.
 πολλότης Damascius.
 Πολυδάμα 1183.
 πολυδαί Olympiod. in Phaed.
 πολύδριον 857, 7.
 πολύζων κακόν 58, 9.
 Πολίκτας Πολύκτα· ἔστι δὲ πο-
 ταιός Μακεδονίας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 πολύλεξις 758, 31. 759, 4.
 πολὺ μεθέστημε τὰ τρέπου 60, 21.
 πολυπάταγε 1226.
 πολυπραγμοῦ 167, 4.
 πολυτελή 458, 26.
 πολύτριχον 343, 2.
 πολυώνυμα 868, 16.
 πομπέα 290, 4.
 πομπή 288, 24.
 πομπῆς 597, 14.
 πονηρία] πεισημείωται τὸ πονη-
 ρία καὶ δρῶντία, ὅτι ἀπὸ τῶν
 εἰς ὅς ἀπλῶν ὄντα, καὶ ἔχον-
 τα ἀντιπαρεκείμενον ῥῆμα διὰ
 τοῦ εὐω, οὐκ ἔγραψεν διὰ τῆς
 εἰ διφθόγγου. Theognostus
 f. 68.
 ποntonύκη γυνή 61, 1.
 ποntonόφρονε 58, 32.
 πονῶ πονήσω καὶ πονέσω] v.
 πλησῶ.
 πόκενον 294, 27.
 πόποι 588, 23. 946, 33. Conf.
 ὡ πόποι.
 πορεῖον 296, 12.
 πορεῖω 168, 29.
 πορισταί 294, 19.
 πορονότριψ 12, 1.

πόρτων - πορών 1006, 10.
 πόρτω 577, 24. 618, 31. 943, 1.
 πόρρωτερον καὶ πόρρωτέρω 111,
 14.

πόρ v. δλ.

Ποσειδάωνιον 430, 28.

Ποσειδάων 297, 16.

Ποσειδάωνιον 430, 23.

ποσίφιλος v. ἐξλιγμένος.

πότα i. q. πότε 606, 28.

ποταμάδηντος γῆ 60, 1.

Ποτιθάν] οἱ μὲν Δωριεῖς Ποτι-
 δάν λέγουσι δέξτονως, οἱ δὲ
 Αἰολεῖς Ποτιθάν καὶ Ποσειδαν
 βαρντόνας. Choerob. ad Theo-
 dos. f. 152.

ποτινάσθαι 299, 11.

πού i. q. ποῖ 616, 9. 622, 14.

πού 525, 16.

πούς acute 544, 31.

πραγματίας ὁ λόγος 58, 7.

Πράς Ηράτος 118f. 1184.

Πράσων Ηράτωνος εἰς τῶν Αλ-
 γυπτου παθῶν. Choerob. in
 Th. f. 63.

πραττόμενοι 162, 5.

προινθῆειν 293, 21.

πρόσβεις 296, 6: τὸ πρόσβεις ἐπὶ
 τοῦ γέροντος δεῖ νοεῖν ἐπὶ γὰρ
 τοῦ ἐκπεπομένου εἰς προσβείων
 οὐχ εὐροσκομεν τὴν εὐθείαν εἰς
 ὤ, ὡσπερ νομισαντίς τις. εἴ-
 περ γὰρ εὐρηταί ἢ αἰτιατικὴ τὸν
 πρόσβιν ὡς μάντιν, καὶ ἡ κλη-
 τικὴ ὡ πρόσβεις Ἀττικῶς ὡσπερ
 ὡ μάντις, δηλὸν ὅτι καὶ ἡ εὐ-
 θεία ὡ πρόσβεις ὡσπερ ὡ μάν-

εις. Choerob. ad Theodora. f.
 128. Idem paullo ante: εὐρη-
 ται τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἢ προ-
 βεις τῆς πρόσβιος. καὶ τὸ ἀρ-
 σενικὸν δὲ παρὰ τοῖς Δωριεῶσι
 κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς τὸ γ
 εὐρηται, πρόσβεις πρόσβιος.

προσβείων 167, 30. 170, 31.

προσβείων 168, 15. 169, 38.

πὼ πρόσβη - τὼ πρόσβη 1247.

πρηξάν πρηξάνος· οὕτω γὰρ τὰς
 ἀγοραίους καλεῖσι Σικελῶ. Theo-
 gnostus f. 28.

πριάδην 612, 10.

Πριαμιλλύδριον Theognost. f. 83.

πρίασθαι 289, 5.

πρίν 164, 8.

πρίνινοσ 8, 16.

πρό 112, 5.

προάγγελιοσ 438, 1.

προαγορεύειν τῷ μνηματί 293, 23.

προαιροῦμαι 168, 27.

προαναγνωμάζειν στόμα 61, 14.

προαγχιπνω 170, 5.

προαιτία Damascius.

προαναλογία id.

προαπικτήματα Olympiod. in
 Phaed.

προβάλλεσθαι 60, 30. 288, 18.

προβαλλόμενος 165, 27.

προβασκάνιον 30, 5.

πρόβατα 112, 1.

προβατεία 294, 21.

προβάτεια 296, 22.

προβατεύειν 59, 9.

προβιοτή Olympiod. in Gorg.
 et Phaed.

- προβολή 288, 18.
 προβόλιον 290, 30.
 πρόβουλοι 289, 25.
 προβούλιον 289, 26.
 προβουλεύματα 289, 31.
 πρόβουλοι 298, 25.
 προβήσαι φορτικὸν γλωσσαι 59, 18.
 προγραφήν 298, 30.
 προδανειστής 192, 26.
 προδενύσας τὸν λόγον καὶ ποιή-
 σαι μετὶν Ἰο. Siceliota.
 προδιδάξαι 112, 13.
 προδικασία 186, 22.
 προδικῶ 169, 27.
 πρόδοξος 6, 28.
 προδρύνειν 290, 8.
 προεδρία 289, 19.
 πρόεδροι 290, 8.
 προεἶδω 167, 1.
 προεἶσθε 288, 25.
 προελεῖν 112, 11.
 προεμπολεῖς 296, 30.
 προεμφύσεις Damascius.
 προεξεγείρειν πρᾶγμα 59, 3.
 προεῖπαι 165, 23.
 προεφασίζομένη 1285.
 πρὸς Δικλείδου 193, 12.
 προηρσία 190, 28, 294, 7.
 προήσκειται 168, 13.
 πρόθεσας 291, 3.
 προθητικοὶ σύνδεσμοι 480, 5.
 προθητῶν Theognostus f. 70.
 προτιταμαί 164, 3, 168, 31.
 προκλιτυβολή 193, 7, 291, 28.
 προκινδυνεύω 169, 10.
 προκίπτει 169, 17.
 προκίπτα 294, 24.
 προκρινεῖν 289, 18.
 προμετρηταί 290, 33.
 προναία Ἀθηνᾶ 293, 26, 299, 5.
 Προνάτης 294, 14.
 πρόνοια Ἀθηνᾶ 299, 6.
 προνούστας 111, 25.
 προνοῦ 166, 21, 168, 3.
 πρόξενοι 298, 27.
 προξενῶ 163, 20.
 προοιστός 502, 14.
 προοιμολόγησι Olympiod. in
 Phaed.
 προορῶ 162, 11.
 πρόπαν 569, 4.
 πρόπαρ 567, 17.
 προπάτωρ 294, 31, 1200.
 πρόπεμπα 296, 8.
 προπέθειν 112, 10.
 προπηλακίζω 165, 11.
 προπηλάκισος 61, 20.
 προπῆνω 162, 31, 170, 7.
 προπολέμα 292, 19.
 πρὸ πολλοῦ 164, 28.
 προπύλαια 290, 1.
 πρόπυστος 61, 10.
 πρόπωμα] τὸ πρόπομα, ὄπισθ' καὶ
 πρόπομα λέγεται Ἀττικῶς διὰ
 τοῦ ὠ. Chaeerob. ad Theodot.
 f. 179.
 πρὸς 164, 15.
 προσαγορεύω 161, 27.
 πρόσαντες 294, 3.
 προσβολή σιδήρου 58, 16.
 προσδέκιμος 61, 6.
 προσεγγίζω 169, 25.
 προσεδρεύω 161, 11.
 πρόσμιλος 14, 26.

προσεκύθη 112, 2.
 προσέκοψεν 112, 9.
 τὸν νοῦν προσέχειν 298, 16.
 προσέχω 163, 25.
 προσήκει 161, 32.
 προσήλων 297, 20.
 πρόσθα 563, 28. 604, 27.
 προσθεῖναι τὰς θυράς 111, 32.
 πρὸς θυμοῦ 170, 10.
 πρὸς καιρὸν λέγειν 61, 12.
 προσκατεργάζομαι 166, 11.
 προσκοπῶ 167, 7.
 προσκρούς 162, 13.
 προσκυνῶ 167, 18.
 προσμύξαι πρὸς τὴν χώραν 192, 22.
 πρόσθεός 298, 7.
 προσπίπτω 169, 14.
 προσποιούμαι 165, 13.
 προσπολεμῶ 166, 24.
 προσσαινεῖν 21, 27.
 πρόσσοθεν 945, 26.
 προσσχεῖν 298, 16.
 προστάσσω 166, 18.
 προστάτην νέμειν 298, 2.
 προστάτῳ 166, 1.
 πρὸς τι et ὡς πρὸς τι 791, 26.
 866, 22 et 867, 1.
 προστιθῶ 169, 30.
 προστιμῶμαι 165, 5.
 πρὸς τοῦ λέγοντος εἶναι 60, 23.
 προστρέπαιος 296, 4.
 προσυνεθλοῖσι Olympiodorus in
 Phaed.
 πρόσφατος 293, 29.
 πρόσωπα τρία 1279.
 προσχαριστήρια 295, 3.
 προσήμις 293, 5.

προτερεῖν ἐπὶ ὄσθῳ 59, 1.
 προτέρωθεν] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὧν
 ὀνομάτων ἢ ἐπιφθρημάτων εἰς
 ἄν παραγόμενα διὰ τοῦ ὧν γρά-
 φονται, οἷον εἰς ἑσθῆν, ἢ εἰς ἡδ-
 ον, εἰς ἄρως εἰς ἄρως, ἑσθῆς
 (ὄνομα δημοῦ Ἀστυῶν) ἑσθῆ-
 ον, προτέρω προτέρωθεν. Cod.
 Barocc. f. 102.
 πρότηθης 59, 23.
 προτιμῶν 60, 2.
 προτιμῶ 165, 20.
 προὔνεικος. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν
 νεκρῶν ἐσχημάτισαν· ἐπὶ γὰρ
 ἀπαιδευτῶν φασὶ κέσθαι τὴν
 φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι παρὰ τὸ
 ἴνεικος ἐσχημάτισεν· κυρίως γὰρ
 λέγεσθαι προὔνεικος τοὺς με-
 φθοῦ τὰ ἐξ ἀγορῆς ὄνια κερ-
 ζοντας παῖδας. Δημήτριος δὲ
 φησὶ τοὺς διδόντας εὐ ὄνια πρὶν
 ἢ λαβεῖν τιμὴν. ἦλλον δὲ εἶ-
 κτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον
 εἶτα κατὰ τὸν Δημήτριον, διὰ
 τῆς εἰς διφθόγγου ἢ γραμμῆς ἴσων.
 Cod. Paris. 2630.
 προὔπτον 288, 26. 297, 7.
 πρόσφατος 290, 3.
 προσφρεῖσθαι 60, 7.
 προχοῖδιον 59, 10.
 προχοῖς 294, 32.
 προῶδων 58, 21.
 προῶμεθα 288, 15.
 πρύμνη καὶ πρύμνα 66, 23.
 πρύτανεῖα 291, 11.
 πρυτανεῖα 291, 15. 192, 17.
 πρυτάνεις 291, 4.

πρυτανεύειν 291, 4.
 πρῶ 61, 18.
 πρῶϊ 573, 8.
 πρῶϊζον 295, 27.
 πρῶον 61, 17.
 πρῶπέρων 60, 32, 577, 25.
 πρῶτευα 166, 27.
 πρῶτόβαθροι 112, 26.
 πρῶτος 111, 16.
 πρ̄ syllabam facere ancipitem 1176.
 πταίω 170, 25.
 πταιάδες v. αμάδες.
 πτήριον Theognostus f. 81.
 πτεροῦλεν 39, 19.
 πτωχέων 112, 24.
 Πυανέψια 246, 27.
 Πυανεψιών 297, 15.
 Πύθης Πύθου ἄρομα ποταμοῦ, ὡς παρὰ Ἀντιμάχου καθ' ἐπιπύθειοντα. τοῦτο δὲ ἐναντίως ἔκλινεν ὁ Ἀντίμαχος. ὅτι μὲν γὰρ λαμβικόν ἔστιν, ἰσοσυλλάβως αὐτὸ κλίθει, ὡς ἐπὶ τῆς λεχθείσης χρήσεως· ὅτι δὲ σπανδικακόν, ἔστιν, περιττοσυλλάβως αὐτὸ κλίθει, οἷον Πύθης καὶ τηλεκλήτης ποταμοῖο. Choerob. ad Theodos. f. 90.
 πυελίς 295, 10.
 πύελος 60, 6.
 Πύζας Πύζαντος 1186.
 Πύθαϊος 295, 23.
 Πύθια 288, 28.
 Πύθιος καὶ Ἀήλιος Ἀπόλλων 299, 8.
 πυθμῆν δικῶν 59, 26.

Πυθόϊ 1202.
 πυκνότης τρόπου 60, 9.
 πυλόγοροι 292, 26.
 πυλών 792, 18.
 πυνθάνεσθαι 297, 27.
 πυνθάνω 165, 3.
 πύξ 551, 13. 941, 19. 942, 8.
 πυξίον 113, 1.
 πυργοκέραια 596, 14.
 πυρκαϊά 295, 7.
 πυροὶ ἐπικύλαμοι 291, 23.
 πυρήχιστοι 294, 16.
 πῶ 604, 7.
 πωληταί 192, 21. 291, 17.
 πωλῶ 162, 1.
 πώμαλα 193, 4. 289, 3. 604, 8.
 P̄ vocalis an consona 693, 24.
 806, 29.
 ρά 525, 16.
 ρά i. q. ράδως 568, 11.
 ραβδίειν 113, 5.
 ραβδίον 61, 33.
 ράβδος 61, 33.
 Ῥαδάμανθος 211, 16.
 Ῥαδάμανθος τοὺς τρόπους 61, 23.
 ραδινοῦς πόδας 61, 26.
 ραθυμείν 300, 8.
 ρᾶνῶ 600, 28.
 ρᾶζαί 113, 13.
 ραπᾶδα 113, 4.
 ραπτοί 300, 10.
 ρᾶρος 693, 11.
 ραστώνη 300, 13.
 ραχθεῖ 113, 7.
 ραφωδία etym. 766, 10. 769, 8.

- φαρμακὸς καὶ φαρμαδοῦντα 300, 3.
 φέα 562, 6.
 φεραπισμένα, φερίφθαι, φεραπισ-
 μένυ 1287.
 — ρη 1173.
 φηγία 300, 7.
 φήματα ἀξύντονα ποσα 1281.
 φήν φηγός 1498.
 φητορικὴν γραφὴν 299, 22.
 φητορικὴν γραφισμένος 299, 22.
 φητορικοφιδύσκυλος Io. Siceliota.
 φηγεστίριοι 61, 29.
 Φῶων Φῶωνος ὁ τοῦ Κάδμου
 υἱός. Choerob. in The. f. 63.
 φινάλεθρος δαμά 61, 25.
 φίσκω 400, 5.
 Φόδιω — Φόδια 1255.
 Φόδιος — Φόδαξ 856, 33.
 φουδωνία 299, 33.
 φούσιον 300, 12.
 φύγος 113, 9.
 φύμη 113, 6.
 φύμινά ελαφρά, πυκνά. Theo-
 gnostus f. 20.
 φυπαρός 61, 28.
 φυποκονδύλους 474, 21.
 φυτά 299, 31.
 φυτήρ 299, 28.
 φυτήρες — φουτήρες 557, 27.
 φυφήσαι 113, 11.
 φυφῶ 171, 3.
 φῶξ 1200.
 φυποκάλως 61, 31.
 φῶπος 299, 27.
 Ψ deficiens retrahit accentum
 500, 19. 545, 9. 548, 25.
 ψ 302, 20.
 Ψαράνως 1197.
 ψαρκίον 113, 32.
 ψάκος 1096.
 ψαχυράνται 302, 23.
 Ψαλάμας Ψαλάμω 1186.
 Ψαλγών Ψαλγώνος ἵστι δὲ ὄνο-
 μα ποταμοῦ. Choerobosc. in
 Theodos. f. 62.
 Ψάμβουξ Ψάμβυκος κύριον. ἵστι
 δὲ καὶ ποταμός καὶ ἔθνος. Idem
 f. 95.
 Ψαμοθράκη 305, 9.
 ψανίς 303, 23.
 ψαπρός 305, 18.
 ψαργάναι 301, 23.
 ψαργόν 193, 18.
 Ψαρδὶς Ψάρδιος 1192.
 ψαρξίφαγος, ἀρεστρόπος, ἀρμα-
 σκουδός. Theodostus f. 63.
 Ψαύας Ψαύαντος 1185.
 σαῦρος 64, 16.
 σαφὲς φῶς 63, 25.
 σαφής 500, 2. 547, 20.
 σδυγόν 815, 3 et 32.
 σέ 92, 16.
 Σέβην Σέβηρος ἵστι δὲ ὄνομα
 ἤρωος. Choerobosc. ad Theo-
 dosium.
 σέβωαι 173, 10.
 Σενών 555, 5.
 σὲ σέλιος ἀναβάλλει τὰς τούτων
 318, 20.
 σελὶς βιβλίον 62, 38.
 σεμναὶ θεαί 303, 8.
 Σέντις Σέντιος 1193.
 σεσηγῆναι —, ὁ λέγεται κατὰ τὴν

- συνήθειαν ἀπειλεξηφέναι, ἡ
 γίνεται τῶν χυλῶν μικρῶν
 ἀνοιγέτων, τῶν δὲ ἄδόντων
 μικρότερον. Io. Siceliosa.
 σιφθεῖσα 113, 31. τὰ εἰς βῆ
 βαρύτερα ἔχει παρατακτικῶν
 κλίσεις. σημειούμεθα πα-
 ρὰ Σοφοκλεῖ καὶ παρὰ Πλάτωνι
 τὸ ἐσφθην καὶ τὸ ἐσφθεῖσα.
 οὔτοι γὰρ τὸ εἶναι καὶ εἰς τὸν
 ἀρίστον κλίσεων. Chorobosc.
 ad Theodos.
 τῶν σίων 1257.
 σήκος 183, 6.
 σημακτήριον 443, 11.
 σημήνας 62, 29.
 σηράγγιον 301, 16.
 σιαλέων 62, 18.
 σιαλός 113, 23.
 σίγμα 286, 16. 1169.
 σίκκος σκερατικός 63, 5.
 σίλλοι 36, 20.
 ὁ Σιμου 975.
 σικία 303, 32.
 Σισίνης 173, 29.
 σισυφλέων 64, 6.
 Σίσυφος 302, 18.
 σισυφία 301, 26.
 σισίω 173, 5.
 τὸ σιτοδείν, ὃ σημαίνει τὴν ἔξο-
 διαν τοῦ σίτου, πρὸ μιᾶς τῶν
 ἐνάων ἔχει. Gr. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 σιτοδοτούμενοι 302, 30.
 σιτομνημονεῖν 62, 16.
 σιτοφύλακες 300, 19.
 σικαπλός 113, 24.
 σὶ syllabam facere ancipitem
 1176.
 σιαλμοί 302, 1.
 σιάνδικες 193, 19.
 σιάνδις 305, 19.
 σιαφεῖον 62, 9. 301, 25 et 30.
 σιαφής 62, 5.
 σιασφορεῖν 304, 27.
 σιασφύροι 214, 8.
 σικαρά 304, 2.
 σικαρός Ἀθηνῶν 304, 8.
 σικραφία 300, 23.
 σικὸς κέλος 14, 6.
 σικεσφρον 734, 25.
 σικεσθήμα 303, 29.
 σικέψ] τὰ εἰς ἐν μετασύλλαβῃ
 διὰ τοῦ I γράφεται. σπάνια δὲ
 τὰ παραδείγματα ἔστι γὰρ τὸ
 κέψ, ὃ δηλοῖ τὸν κέψην, καὶ
 τὸ φλέψ καὶ σικέψ. Theognos-
 tus f. 88.
 σικηρευτής 304, 6.
 σικηρή 302, 31.
 σικητρον 1096.
 Σικηρὶς Σικηριος 1192.
 σικηδικός 677, 8.
 Σικίρας Σικίρας 1200.
 Σικίτης 305, 22.
 Σικροφοριῶν 304, 22.
 σικρός 815, 2.
 σικηροβίσιος 62, 10.
 σικίψ] ὃ μὲν Ἀριστοτέλης μετὰ
 τοῦ σ, οἱ δὲ λοιποὶ χωρὶς τοῦ
 σ. Theognostus f. 88.
 σικρακίζοντι 304, 13.
 σικρατικός ἔργον 64, 5.
 σικζῶν 12, 15.

- ἡ ἀπὸ Ξουθῶν ῥήσις 305, 1.
 σκυτεύειν 63, 21.
 σκύτος 302, 21.
 σκώληκα 114, 8.
 σκώληξ 62, 20.
 σκώρ 1208.
 σκωρία 63, 32.
 σκώψ ὁ σκώψης. *Αριστοτέλης*
 δι' χωρὶς τοῦ σ. Theognostus
 f. 88;
 σμήνη 301, 11.
 σμήνος 64, 4.
 σμήνος μελισσῶν 37, 22.
 σοβαρός 305, 13.
 Σόης Σόως 1192.
 σολοικισμός 659, 33. 1269.
 σφοδαίμων 63, 10.
 σπανίαις 611, 7.
 σπανίω 174, 7.
 Σπαρμιεύς 1197.
 σπαργανώματα 304, 14.
 σπειρηδόν 1171.
 σπέλλιον 815, 3 et 34.
 σπένδομαι 173, 19.
 σπερμολόγος 303, 4.
 σπέρω 663, 23.
 Σπέρων Σπέρωνος ὄνομα πινός.
Chaerob. in Theodos. f. 84.
 σπείσι 1266.
 απευστόν 63, 3.
 ἀπῆ 1227.
 Σπυρίμας Σπυρίμα 1186.
 σπληνῆν 64, 5.
 σπογοκολυμβηταί 301, 27.
 σπονδαγωγοὶ κήρυκες 62, 27.
 σπόνδαρχος 62, 7.
 σπονδοφόροι 303, 19.
 σπουδαρχίας 63, 19.
 σπουδαρχίδης 63, 18.
 σπυροδόν 783, 25. 786, 18.
 σπῆ 172, 20.
 στάδα λήνην 1242.
 σταθερόν 305, 7.
 σταθμοί 303, 11.
 στάπτες εἶνε ἐξεστηκότες 304, 24.
 στασιοποῦλυ Olympiod. in Georg.
 στασιῶν 305, 20.
 σταυρίον Theognostus f. 81.
 σταφυλαί 63, 9.
 σταφυλοβόλιον 303, 14.
 σταφυλόδρομοι 305, 25.
 στεγανόμιον 302, 28.
 στεῖλαισθαι τὸ πρόσωπον 62, 11.
 Στειριά Στειριῶς 1194.
 στῆχε 1094.
 σταλεός 64, 9.
 στεμματικῶν 303, 31.
 στετός στετότερος 1286.
 στενωπὸν 113, 6.
 στέρω 171, 17.
 Στερηδῶν Στερηδόνος 1207.
 στεροσμαι 173, 13.
 στέρψ 171, 20.
 στεφάνη 301, 29.
 στεφανηφόρος — στεφανοποιός
 602, 28.
 στεφανηφόρος ἦρωσ 301, 19.
 στεφανίσκη Theognostus f. 72.
 ἐν στεφανῶται 1037, 13.
 στήτη 735, 2.
 δτήρη 114, 7.
 στῆμι 1208.
 στιπτός 8, 16.
 στυγγοδοποιός 303, 5.

- στοιχείον etym. 769, 23.
 στοιχείς 790, 32.
 στοιχηδός v. αἰφρηδός.
 στόμις καὶ βίαιος ἔππος 64, 14.
 στόμωμα 302, 19.
 στοργή 78, 6.
 στοχάζομαι 172, 15.
 στραγγεῖαδης ἄνθρωπος 63, 22.
 στρατηγὴν 174, 11.
 στρατόπεδον 113, 17.
 στραβός 62, 23.
 στρέμμα 302, 13.
 στρεπτοί 302, 25.
 στρηγίαν 113, 25.
 στρόβιλος 302, 10.
 στρόβιλος 63, 27.
 στρόβων 302, 12.
 στρογγύλον πλοῖον 279, 10.
 στρόφον 113, 30.
 στρυφνὸν ἕφος 63, 4.
 στρωματόδισμος 113, 26. 303, 12.
 στρωτήρ 302, 5.
 στυπτεῖον 302, 16.
 στυρέκιον 303, 7.
 στυρβάσαι 303, 10.
 συναξ φασηλοειδὲς ὄσπριον, Chre-
 rob. ad Theodos.
 Σύβαρις Σύβαριος 1193.
 συγγαίς 213, 18. 333, 5.
 συγγενής 305, 16.
 σύγγραφαις 301, 13.
 σύγκλυδες 64, 8.
 συγκόψαι 114, 1.
 συκολογῆν 63, 31.
 συκοφαντεῖν 304, 30.
 συκοφαντῶ 171, 32.
 σύλα δοῦναι 303, 27.
 συλλαβὰ μνηογράμματα 820, 6.
 841, 20.
 συλλαβάνω 172, 30.
 συλλήβδην 303, 25.
 συλλογίς 304, 4.
 συλλογισμῶς φόρτος 63, 12.
 συλῶ 171, 23.
 συμβάλλειν 16, 19.
 συμβολεύς τῶν φιλῶν 62, 3.
 σύμβολον 300, 32.
 συμβουλεύω 172, 33.
 συμμαθητής 64, 19.
 σύμμοχα ὄρκα 63, 24.
 συμμορία 300, 28.
 συμμορίτης 300, 31.
 σύμπαν 569, 4.
 συμπάσχειν 114, 4.
 συμπατριώτης 113, 20.
 συμπλεκόμενος 174, 9.
 συμπονηρεύεσθαι 63, 8.
 συμπράτης 193, 7.
 συμπράττω 173, 7.
 συμφέρει 171, 29.
 συμφοιτητής 64, 19.
 συμφοιτητήν 116, 1.
 συνυγεμόν Olympiod. in Phaed.
 συναίρω 173, 17.
 συναρσάσαι 171, 9.
 συναχθῆναι 173, 3.
 συνδεσμεῖω 844, 27. 955, 22.
 961, 4.
 σύνδεσμοι προσηκτοί 480, 5.
 συνδιασπασθήσεται Damascius.
 σύνδικος 305, 15.
 σύνεδροι 302, 14.
 συνεθλῶ 172, 14.
 συνείναι 172, 7.

συνεικφαντικός 853, 1 et 3.
 συνέληλάμενοι - συνεληλασμένοι
 509, 20. 545, 11. 549, 7.
 συνεπαινεῖν 113, 33.
 συνέπεισε γενέσθαι 113, 28.
 συνεπιλαμβάνομαι 173, 22.
 συνεργῶ 171, 12.
 συνέσκηκεν 304, 1.
 συνειμήθη 305, 12.
 συνευπορῶ 136, 19.
 συνέφηβος 304, 23.
 συνήγοροι 301, 4.
 συνηθόμενοι 174, 14.
 συήθων 1263.
 συήλικα 113, 22.
 συνθεῖμαι ποιημα 63, 16.
 σύνθεσις 699, 13 — 702, 16.
 συννοεῖν 63, 20.
 σύννοια 171, 14.
 συνοικία 239, 31.
 συνοικονομεῖν Olymp. in Phaed.
 συνοίσειν 300, 17.
 συνοιστός 533, 2. 541, 27.
 σύνταξις 300, 18. ὀρθογραφίας
 εἶδος 1127.
 συντείνειν 64, 18.
 συντηγάνω 173, 26.
 σῦρ] εἰς τῆ μοносύλλαβα δύο
 ἐστί, σῦρ τὸ φορτίον καὶ πῦρ
 τὸ στοιχεῖον. ἀμφοτέρω δὲ κλί-
 νεται διὰ τοῦ ροῦ. Theognos-
 tus f. 87.
 Συρακόσιος· ἔτω γὰρ Ἡρωδια-
 νὸς ἐν τῇ καθόλου διὰ δύο σα καὶ
 διὰ τοῦ ὄ γράφων τὸ ὄνομα πα-
 ραδίδωσι. Theognostus f. 39.
 σύρηξ 64, 11.

συριστική 653, 31.
 συρῆξαι 174, 3.
 συσοσημαίνεσθαι 305, 14.
 συστάτια 303, 21.
 σύφαρ 66, 10.
 σφαιρομαχεῖν 62, 25.
 σφαιροσφισ Olympiod. in Phaed.
 σφακείλαι 304, 17.
 σφάκελος 305, 5.
 σφενδάμινος 8, 17.
 σφετερίζω 538, 7.
 σφήκωμα 64, 1.
 σφηκῶσαι 114, 6.
 σφήλας 63, 1.
 σφήλω 171, 25.
 σχεδόθεν 598, 21. 624, 5.
 Σχερία 275, 1.
 σχέσις 943, 19.
 σχοινοσυμβολεῖς 302, 26.
 σχολάζω 174, 1.
 σχών 173, 24.
 σωλήνες 302, 3.
 σωνήνω 114, 5.
 σωρὸν κρεῶν 63, 14.
 σῶτερ 1239.
 σωφρονιστά 301, 7.
 σωφρονῶ 172, 4.

Τάγηρον 65, 11.
 ταί - τοί 592, 8. 901, 11. 1283.
 ταινία 308, 3.
 ταιλακωρῶ 176, 1.
 τάλαντα 306, 3.
 τὸ τάλας τάλανος καὶ μέλας μέ-
 λανος ἑλλείπουσι τῷ τ· μέλαντος
 γὰρ καὶ τάλαντος ἦσαν, καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ τ γιγνόνται μέλα-

- σος καὶ τάλαρος· ὅτι μᾶλλον τοῦ
 μέλιος μέλαντος ἦν ἡ γενική, δη-
 λοῖ τὸ μέλαντιου; δ' ἐπὶ πέ-
 τρης διὰ τοῦ π̄ ἐξισχυθέν, καὶ
 τὸ μελάντερον, ἤματι ἀλωση. ὅτι
 δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλαρος ἦν
 ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππῶναξ εὐ-
 πῶν τί τῷ τάλαντι Βουπάλῃ
 συνώκησας; καὶ ὁ Ἀντίμαχος δὲ
 γινώσκει τὴν διὰ τοῦ π̄ κλίσει,
 ἐν οἷς φησὶν οἱ δὲ τὸν αἰνοτά-
 λαντα (cod. λινοτάλαντα); κατέ-
 στιγον. Choerob. ad Theodos.
 ταλασία 307, 5.
 ταλασιουργοὶ 307, 5.
 Ταλαῖω 1223.
 ταλάωρ 1200.
 τᾶλλα καὶ φιλόμεθα 65, 25.
 Ταμιάδης Τιμιόφειος 1192.
 ταμίαι 306, 7.
 ταμειῶν 175, 31.
 τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.
 ταξίαρχοι 306, 12.
 Τάξις Τάξιος 1193.
 τῆς 522, 4.
 τὰρβάνυξ τὰρβάλυγος ἢ ταρακτι-
 κός. Choerob. ad Theodos.
 f. 66.
 ταραβῆ 1095.
 τὰρξην, τὰρξονος 309, 14 et 15.
 ταῦται - τοῦτοι 592, 7 et 9.
 ταῦτοποιόν Proclus in Craty-
 lum.
 ταυρότης 587, 23.
 ταφίος 308, 1.
 τάχα 309, 20. 948, 13.
 ταχυκυσίων 64, 32.
 τήγγομαι 6, 15.
 ἐὰν τεθείκαμαι 1059, 2. Confl.
 Apollon. Dyc. de syntagm.
 p. 419 nostrae edit.
 τένω τέτακα 1285.
 τείχιον 856, 4.
 τέμμοροι 438, 1.
 τεμμήνομαι 176, 11.
 τοῦ τέμμορος 1001.
 τέταταινα 1199.
 τεκτῆρομαι 62, 32.
 τελεοθῆναι 114, 28.
 τελευταζόμενα 306, 31.
 τελεσοφίαν 309, 13.
 τελεταρχικός Damascius.
 τέλη 308, 7.
 τέλημα 65, 19.
 τέλματι 307, 15.
 τεμύχη 65, 3.
 τιμειος Μητιόχου 309, 17.
 τίμας 176, 8.
 τέταγος 309, 16.
 τίμας 308, 25.
 Τερψιχόρη Attice Τερψιχόρη
 1173.
 τισσαυράκοινα 306, 15. 310, 21.
 τετηρηλῆται 66, 14.
 τετραδικαὶ Damascius.
 τετραδιστάι 309, 28.
 τετράραχμον 317, 13.
 τέταγμα 66, 13.
 τετραπηθέην ψῆφος 307, 18.
 τέτις] τὰ εἰς εἰς ἄρσενικὴ ἰκλά
 ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ἢ
 κλιθονται, οἷον πέδιξ πέδιδικος,
 φῶτιξ φῶτικος, Κλίξ Κλίτικος,
 πλὴν τοῦ τέτιξ τέταγος· τοῖσι

γὰρ διὰ τῶν γ κλίεται. καὶ λέ-
γει ὁ Ἡρωδιανὸς δεῖ τὸ κε-
χρησσημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ
Λαριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ
τοῦ κ κλιόντες αὐτὸ, οἷον τέ-
τικος. ταῦτα δὲ ἴσκι τῆς δόξης
ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ
Ἀγιστοφάνει διὰ τοῦ κ κλίε-
ται ἢ δὲ παρὰ τοὺς ἄλλοι
γραφοῦν ἄν κξει αὐτάς, ἀλλὰ
διὰ τοῦ γ . Choeroboscus ad
Theodos.

τετυγοῖα Ion. 1292.
τετυφωμμι 308, 10.
τεφρωθὲν πῦρ 65, 5.
τέχη unde dicatur 1137.
τεχροειδὲς 651, 26.
τέως 194, 2. 309, 23.
τέλαγγήν 1097.
τέχανον 65, 11.
τέθαλλαδοῦς 65, 30.
τέθη 193, 33. 309, 29.
τέθις 194, 1. 309, 30.
τέλα 307, 31. 275, 14.
τέλικούτος 194, 3.
τέλοϊ 610, 33.
τέλοσε 607, 33.
τέλοῦ 587, 33. 607, 3.
τέλωθεν] τὸ τέλωθεν διὰ τοῦ
ῶ γραφὴν ποιητικῶς ἐκτίθεται.
τὸ δὲ Κριώθεν ἀπὸ τῆς Κριώθιν
γένεσι συγκοπέντος τοῦ ῶ ἴσκι
δὲ ὄνομα δήμου Ἀττικοῦ. ταῖσδε
δὲ καὶ τὸ τέλωθεν παρὰ Θεοκρί-
του. Cod. Barocc. 50. f. 102.
τημέλη 66, 14.
τήμος 595, 26.

την ἐπὶ ποῖς μέτραι καλουμένην
μῦθον (251, 18). 308, 28.
τηνῶς 581, 23.
τητινόν 66, 17.

Τίγρης Τίγρητος ἴσκι δὲ ὄνομα
ποταμοῦ. ταῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ
ἦ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ϵ . ἀλλὰ
ἦνκα μὲν διὰ τοῦ ἦ γράφε-
ται, διὰ τῆς τ κλιέται, οἷον
Τίγρητος ἦνκα δὲ διὰ τοῦ ϵ
γράφεται, διὰ τοῦ δας κλιέ-
ται, οἷον Τίγριδος. Choerob.
ad Theodos.

τίθημι ἐπίθειν 1292.
τίλλοπώγων 66, 3.
τίτραγοῦς 193, 26. 307, 27.
τιμιληγή 382, 6.
τιμήες 1187.
τιμῆς τιμήντος 1188.
τιμήτος ἄγων 202, 7. 459, 26.
τιμίον 309, 2.
τιμίος τοῦ μηδεῖος 65, 8.
Τιμοκράτης 193, 28.
τιμῶ 175, 3.
τιμωροῦμαι 174, 19.
τινες ποίων δικαστηρίων εἶχον τῆς
ἡγεμονίαν 309, 33.
Τιπαγίδαί 308, 16.
Τιτανόπιν 1198.
τιωυτότρωπον 114, 21.
τιωυγλύφος 64, 30.
τιωυγαμῆτες 64, 30.
τόλημη καὶ τόλμα 66, 23.
τόμονς 65, 3.
τονθορούζειν 67, 2.
περὶ τόνου περιηρωμένων ὀνομά-
των 1159.

- τόνω adv. 578, 1 et 19. 576, 25. 618, 24.
 τοπάξειν 65, 29.
 τόρυγος 1095.
 τοῦ καὶ ἡμὲ κόμματος, 66, 25.
 τοῦ λέγοντος εἶναι 66, 32.
 τοῦ μηδενὸς τίμιος 65, 8.
 τοῦμπαλιν 4, 16.
 τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον 65, 17.
 τοῦσα 1248.
 τοὺς πλείονας ὑπὸ γέλωτος ἑπαβραοθῆναι 66, 27.
 τουτόθεν 574, 3. 598, 8.
 τουτῶ 604, 6.
 τοῦπον 307, 36.
 τραγικός Θεοκρίτης 307, 23. 184, 4.
 τραγῳδία etym. 729, 22.
 τραγῳδοῖσι 309, 8.
 Τράλλις Τράλλιος 1192. 1193.
 τὸ τριπεζῆτης ἐπὶ διαφόρου σημασίας διάφορον ἔσχε τῆς παραληγουσῆς τήνγραφῆν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διαπονεμένου διὰ τοῦ ἰ γράφεται· περὶ γὰρ τὸ τράπεζα· ἐπὶ δὲ τοῦ κυνός, ἐπεὶ ὑπὸ τοῦ τριπεζεύς παρῆνται, διὰ τῆς εἰ διαφθόγου γράφεται. τοῦτο δὲ παρ' Ἰβήκῃ εὑρηται κατὰ τροπήν τῆς εἰ διαφθόγου εἰς ἦ, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου. Theognostus f. 52. Conf. Etym. M. p. 763, 40.
 τραπεζοφόρος 307, 1.
 τραυματισθῆναι 114, 19.
 τὰ τραχεῖ 1195.
 τραχλόσιμος 65, 6.
 τὸ τραχύτης καὶ κουφότης οἱ Ἀθηναῖοι ὀξύνουσαι, τραχυτῆς καὶ κουφοτῆς λέγοντες. Choerob. ad Theodos. 1186.
 τρέφειν καὶ διάγειν ἐν πολλῶν ἀγαθοῖς 64, 23.
 Τρῆς Τρῆ 1188.
 τρῆς] οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ ἦ γραφούσαις αὐτὸ (τὸ τρεῖς), τρῆς. Cod. Barocc. 50.
 τρία ἐξ ἑνὸς βλέπειν 66, 29.
 τριαδιζόμενον Damascius.
 τριαδικόν idem.
 τριανῶρον Proclus in Cratylum.
 τριακάδας 308, 5.
 τριάκις 942, 22.
 τριάκοντα etym. 710, 18.
 τριακόσιοι 306, 22.
 τριαχθῆναι 114, 22.
 Τριβαλλός 307, 3.
 τριβήν τριβήνος· τριβήν δὲ λέγεται ὁ τρέκους, οἰονεὶ ὁ τρεῖς βάσεις ἔχων. Choeroboscus ad Theodos. f. 144.
 τριγλυφοὶ 307, 7.
 τριγλώχιν] πλατιτέρα ἐστὶν ἢ εἰς ὃ λήγουσα κατέληξαι, σπανιότερα δὲ ἢ εἰς ῥ. σπανίως γὰρ εὑρηται ἐν χρήσει ἢ εἰς ῥ κατέληξαι, ὡς παρὰ Σμμεωνίδῃ τριγλώχιν οὐτότος καὶ παρὰ Καλλιμάχῃ τριγλώχιν ὀλοφ' ἤσος ἐπ' Ἐγχελάφ. Choerob. ad Theodos. 1186.
 τριγυρον 307, 12. 309, 25.

τριημέρημα 193, 30.
 τῶν τριήρων 1006, 25. 1263.
 τρικέφαλος 306, 27.
 τριλίλιον 114, 12.
 τριοδίτας 309, 5.
 τριχοχον Damascius.
 τριπάλαια 64, 31.
 τριπάτορες 307, 16.
 τριπλά 25, 11.
 τριπλόη Damascius.
 τριπτήρες 308, 18.
 τρισέχθιστος ἄνθρωπος 65, 12.
 τριταγωνιστής 309, 31.
 τριτημόριον 306, 26.
 τριτόμηνης 306, 32.
 τρίτον ἡμιδραχμον 306, 19.
 τρίτοια ἢ θυσία, ἢ ὅτι ἐκ τριῶν
 ζῶων ἰδύετο, ἢ ὅτι τρισὴν ἢ
 τὰ θυόμενα, νῆοια — Theog-
 nostus f. 68.
 τριτύραχοι 306, 25.
 τριτύς 306, 24.
 τρίτη καὶ τετάρτη ἔτι 114, 26.
 τρίχα 66, 23.
 τροπάδεια v. διχάδεια.
 τροπαῖον εἰ. τρόπαιον 678, 20.
 τρόπεις 307, 9.
 τροποῦσθαι κώην 114, 25.
 τροπωτήρες 309, 6.
 τροφαλις τυροῦ 65, 23.
 τροχάζειν 114, 18.
 τροχισθεία 306, 28.
 τροχισθῆναι 66, 20.
 τροπικωπῆς 64, 28.
 τρύσιπος ὁ γεγρακὸς ἔπος
 Theognostus f. 20.
 τρυτήρη 308, 15.

τρυφῶ 176, 6.
 τρυγᾶλια 114, 17.
 τρώγειν 114, 15.
 τρωγλύδριον Theognostus f. 82.
 τυ] τὰ Διολικῶς διὰ καθαροῦ
 τοῦ τ̄ ἐκφερόμενα βαρυνεῖται καὶ
 διὰ τοῦ τ̄ γράφει τὴν λήγου-
 σαν, καὶ τὴν παραλήγουσαν διὰ
 τοῦ υ, καὶ τοπικῆ ἀγείν δη-
 λοῖ, οἷον πηλύ, ἀλύ, ἀτερύ.
 τὸ τυ τούτο παρὰ τὸ ὅτι πα-
 ροξυνομένου ἀπολογίαν ἔχει ὡς
 οὐκ ἐστὶ τοπικὸν οὐδὲ Διολικόν,
 σχετλιαστικὸν δέ· τὰ δὲ σχετλια-
 στικὰ ρὺ παφρόντις τῆς ἀκρι-
 βούς ἐξετάσιως. Theognostus
 f. 104. Conf. ὁ πόποι.
 τυγχᾶνω 174, 24.
 τύλιος 308, 4.
 τυμβογέμων 66, 6.
 τύμβος 309, 3.
 τυντλώδης καὶ ληρῆδης λόγος
 65, 15.
 τυπάδει v. διχάδεια.
 τυραννῶ 174, 27.
 τύρβη 308, 27.
 τυρεῖν 308, 13.
 τύρεμα 60, 28.
 τύρειν 308, 6.
 τυφόμερων 66, 4.
 τῶν διαβαλλόντων εἶναι 67, 1.
 τῶν μὴ ἐπεξόντων πρὸς δίνας
 193, 23.
 τῶς 582, 17.
 τὸ τ καθαρὸν ἐν ἀρχῇ λέξεως
 παρὰ πάντας Ἕλλησι πρὸ τοῦ
 χ εἶναι ἀπέληται, καὶ ἐν αἰτίαι

ἐχρόν, πᾶν γὰρ φωνήεν πρὸ
τοῦ ὕ ψιλόν, καὶ τὸ ὕ ἄρχον
λεξέως φασκύνται. δύο οὖν κα-
τόρων ἀλλήλοις ἀνθισταμένων
ἔξέφυγε τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ καθα-
ρόν ἀφαισκησθαι. καθάρων δὲ
εἰπον, ἐπεὶ τὸ ἕρχας οὐ καθα-
ρόν ἔχον· τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ εὐ-
ρηται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
τάξει τῶν κέ στοιχείων, Theo-
gnostus f. 21.

ὕ Hicet. pro οἰ 1215.

ὕαλινα 68, 22.

ὕαλος 68, 22.

ὕβαλλῆν λέγρος Theognostus f.
17.

ὕβριω 178, 25.

ὕβρις 312, 30.

ὕβριστότερον 115, 15.

ὕγιαι 313, 13.

Ἐγναίων Ἐγναίοντος, ὄνομα Ια-
τροῦ. Theognostus f. 28.

ὕγιεντι] παραφλυσιτάμεθα πα-
ρά τῷ Πινδάρῳ τὴν αἰτιατικὴν
λογικίαν ὕγιεντι ὡς ἀπὸ τοῦ
ὕγιαι. Choerob. ad Theodorus,
f. 116.

ὕγιρότατος 115, 7.

ὕγραγελως 67, 35.

ὕγραν 115, 13.

ὕδριν ὑδέχην, λέγειν. Theogno-
stus f. 18.

ὕδη φήμη, ὠδή, idem.

ὕδος 1209.

ὕδρατοι Olympiod. in Phaed.

ὕδρηρος πίδου 115, 3.

ὕδροροή 312, 16.

ὕδιον 1267.

ὕδι 68, 14.

ὕδιος 68, 12.

ὕδι 1195.

ὕδιος 1219.

ὕδιος] τὰ εἰς οἷς λέγόντα καθα-
ρόν διαύλαστα τῇ οὐ διαφύσσει
παραληγόμενα δύο εἰσὶν, ὕδιος
καὶ γυιός. ταῦτα δὲ ἄστικοι ἄνθρω-
ποι τοῦ ἰ γράφουσι. Theognostus
f. 35.

ὕδινω 178, 27.

ὕδροφοι 67, 19.

ὕμιν 567, 17.

ὕμέναιος 312, 17.

ὕπαγε 114, 31.

ὕπακίω 176, 16.

ὕπακιδεντος 69, 13.

ὕπαθενεῖν 69, 5.

ὕπαται — ὑπάται 1255.

ὕπάτων — ὑπάτων 1261.

ὕπικων 178, 4.

ὕπεκέρως 312, 25.

ὕπερ 176, 30.

ὕπερα 312, 13.

ὕπεραιον 359, 32.

ὕπεραχίω 69, 23.

ὕπεραχιοι 253, 4.

ὕπερασιω 178, 25.

ὕπεραχοι 68, 16.

ὕπερβατεῖν 68, 25.

ὕπερδεδασκίας πηγήσθε πάντας
67, 27.

ὕπερδικῆσαι 68, 24.

ὕπερδικῶ 177, 30.

ὕπερδιδεν 177, 23.

ὕπερηκόντιος 67, 29.

- ὑπερημερία 311, 28.
 ὑπερημεροί 311, 28.
 ὑπέρης ὑπέρητος 1180.
 ὑπερήφανος 114, 33.
 ὑπερθα 606, 26.
 ὑπερθεϊότατος Damascius.
 ὑπερθεϊμοτακτής 67, 20.
 ὑπερθεϊον Olympiodorus in
 Phileb.
 ὑπέρητος 69, 15.
 ὑπερίστομα 312, 29.
 ὑπερκολευέω 177, 14.
 ὑπερκριθῆναι 69, 3.
 ὑπεροφωνεῖν 67, 32.
 ὑπερπυκάζειν 69, 7.
 ὑπὲρ τὸ φεῖ 69, 17.
 ὑπερπλευρεῖν 68, 27.
 ὑπερφύης Κρόνος 68, 21.
 ὑπερχολῶν 69, 21.
 ὑπερχολος γενόμενος 115, 2.
 ὑπέρχομαι 178, 1.
 ὑπεσπανίσθαι φρονήσεως 68, 23.
 ὑπεύθυνον 177, 26.
 ὑπηρέσιον 312, 27.
 ὑπηρετώ 177, 8.
 ὑπισθα 606, 26.
 ὑπνῖσαι 68, 25.
 ὑπό 178, 12.
 ὑποβολῆς γραφή 311, 33.
 ὑποβάστριον 115, 11.
 ὑπογενεῶων 312, 6.
 ὑπογράμματα 68, 17.
 ὑπόγυον 313, 15.
 ὑπόγυος 115, 5.
 ὑπόδρα 548, 1. 562, 23.
 ὑποζυγώδης ἄνθρωπος 67, 12.
 ὑπόθεσις 115, 1.
 ὑπόθεσις 312, 22.
 ὑποῖνος 68, 20.
 ὑποκαθεῖναι 69, 9.
 ὑποκάτω δικαστήριον 253, 28.
 ὑποκορῖσθαι 47, 31.
 ὑποκοροϊστικά 793, 31.
 ὑποκοροῦεν τοὺς ἄητορας 66, 16.
 ὑποκρυῖσαι 115, 12.
 ὑποκρυθεῖς 312, 5.
 ὑποκυφθεῖς 177, 17.
 ὑπόλυπος πυγή 68, 1.
 ὑπόλογον 312, 8.
 ὑπόμικρον 115, 14.
 ὑπὸ μᾶλης 194, 7. 313, 3.
 ὑπομνήστριαι 312, 11.
 ὑπομνήσω 176, 20.
 ὑπονοῶ 178, 20.
 ὑπόξυλος ποιητής 67, 7.
 ὑποπνεῖν 115, 10.
 ὑπόπολις 212, 40.
 ὑποπτεύω 177, 28.
 ὑποσάλλεται τὰ χρήματα 68, 30.
 ὑποσέληνος Olympiod. in Phaedr.
 et Damascius.
 ὑποστάς 178, 6.
 ὑποστέλλασθαι 312, 3.
 ὑποσυνκόπτω 552, 23. 554, 18.
 ὑποσχηματίζεσθαι 68, 28.
 ὑποσχῶν 177, 12.
 ὑποτακτικὰ μόρια 1088.
 ὑποτελεῖν 312, 24.
 ὑποτοπιεῖσθαι 67, 30.
 ὑποτοπῶ 179, 1.
 ὑποτροπάζει 69, 49.
 ὑποτροπιαζούσης 312, 19.
 ὑπότυφος 68, 13.
 ὑπότυλα γόνυα 68, 5.

ἐπουρηματικός 653, 9 et 21.
 ἐπουρηγία 115, 8.
 ἐπουρηγῶ 178, 32.
 ἐπαφῶνία 313, 5.
 ἐπαχωρῶ 178, 17.
 ἐπωμοσία 313, 8.
 ἐπωπάων 312, 21.
 ἔργα ἐπιθέματα πρὸς κουφι-
 σμὸν τῶν φορτίων. Theogno-
 stus f. 20.
 ἔρριδα ἀκρῶδω idem ib.
 ἔρραξ μίγδην, ἀναμξ id.
 ἔρραπλευ ἰηγαλέα id.
 ἔρισχος 67, 15.
 ἔρχας 693, 15.
 ἔραμιν 1228.
 ἔσπληξ 69, 12.
 ἔστειραις 177, 20.
 ἔφήγησις 312, 31.
 ἔφορμωσάμενος 312, 10.
 ἔφραχεῖν 68, 4.
 ἔψο 606, 7.
 Ἐπιπύλη - Ἐψῶ 857, 9.
 ἔψος] γεγόναι δὲ αὐτὸ φασὶ
 παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, ἔψω
 ἄψος καὶ χρῆσι Αἰολικῇ ἔψος.
 οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ
 ἀνευμάτων. Theognostus f. 18.
 Conf. Etym. M. p. 786.
 Φάγε] λέγουσι τινες ὅτι καὶ τὸ
 φάγε καὶ πτε οἱ Ἀττικοὶ φαγεῖ
 καὶ πτε λέγουσιν ὀξυτόνω, ὅπερ
 οὐκ ἐπεκράτησεν. Choerob. ad
 Theodos.
 φαιδρύντης 314, 11.
 φαίσειν 313, 20.

φάλαγγας 115, 20.
 φάλαγγιον 314, 18.
 φάλαγγε 71, 21.
 φάλανθος 71, 17. 1096.
 φανῶς 50, 23.
 φᾶνῶ 600, 28.
 φαρμακοπῶλαι 314, 20.
 φαρμακός 315, 22.
 φαρμακοτρίται 314, 16.
 φαρμακῶντα 314, 23.
 φᾶρος 1096.
 φάσαγον 1095.
 φάσις 315, 16.
 φασκῶλιον 314, 14.
 φατρῶειν 115, 29.
 φαῦλα 69, 31.
 φαῦλον 6, 21. 194, 15. 315, 4.
 φαιδαφινεῖν 69, 32.
 φειδῶλλα 115, 30.
 φελλερά 315, 10.
 φενακτεῖν 194, 17. 313, 19.
 φέρειν τὸν οἶνον 115, 31.
 Φέρεφάττειον 314, 22.
 φή i. q. φησὶ 543, 10.
 φηγός 1096.
 φήληκες 71, 4.
 φηλώματα 315, 11.
 φῆναι 62, 30.
 Φθάς Φθάντος 1181.
 φθειροκτονεῖν 71, 15.
 φθέρω 663, 22.
 Φθίρ 1200,
 φθογγῆς φθογγῆντος 1188.
 φθόη 71, 3. 313, 26.
 — φε 574, 7 et 30. 606, 5. 621,
 40.
 φιβάλως 1197.

Φιδιτῆς Φιδιτῆ 1166.
 φιλαδέλφια 115, 26.
 Φιλάρμιον 314, 24.
 φιλάμηλος ἄνθρωπος 71, 27.
 φιλάραξ 1199.
 φιλεῖν 115, 22.
 φιλελιπύς 70, 1.
 φιλεταιρία 115, 26.
 φιλετνος 70, 21.
 φιληδορικὸς Olympiodorus in
 Gorg.
 φιλημα δοῦναι 115, 24.
 φιλήμη v. νοσήμη.
 φίλιος 71, 7.
 φιλόγνωμος 115, 27.
 φιλόδεικνος 70, 32.
 ὡ φιλοθεοσίτη 1189.
 φιλόνομος 315, 23.
 φιλοποσία 21, 20.
 φιλοπραγματίας 3, 13.
 φιλοπροσήγορος 71, 16.
 φιλοσόφημα 314, 21.
 φιλοστοργία 78, 6.
 φιλοτησία 314, 28.
 φιλοτησίας προκίβειν 70, 8.
 φιλότιμος 315, 24.
 φιλοτραφής 116, 2.
 Φιλουργός 315, 20.
 φιλοφαίεξ 1199.
 φιλοψηχεῖν 71, 2.
 φιλοφθός 71, 29.
 φιμοί 314, 3.
 φιλεβοτονεῖσθαι 70, 3.
 Φλεγύας Φλεγύατος et Φλεγύα
 1185.
 Φλεῖς ὁ Διόνυσος Choerob. in
 Theodos. f. 118.

φλέως 70, 23.
 φοιβαῖε] τὰ εἰς ζε. ἐπιφθήμεται
 διὰ τοῦ ε̄ γράφονται, οἷον θύ-
 ραζε, ἀθήναζε, ἱεῖαζε, φοιβαῖε.
 Theognostus f. 101.
 φοινᾶς ἢ ἐρουσίβη. idem f. 21.
 φοινίκεια 782, 14. 785, 12.
 φοινίκες 314, 32.
 φοῖνιξ 70, 24. τὸ φοῖνιξ καὶ πέρ-
 διξ καὶ τέτιξ ἐν μὲν ταῖς πλα-
 γμαῖς ἐκτίθενται τὸ ῑ, ἐν δὲ τῇ
 εὐθείᾳ συστήλλουσιν αὐτὸ. Choer-
 rob. ad Theodos. Et paullo
 post: τὸ φοῖνιξ καὶ κηρὺς
 ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν πα-
 ραλήγησαν προπεριπέπνται, δη-
 λονότι κατὰ τὴν εὐθείαν. Idem
 f. 245: κανὼν ἔστιν ἰσὺ λέγων
 ὅτι τὸ ῑ καὶ ὁ ὕ πρὸ τοῦ ε̄ φύ-
 σει μακρὰ οὐκ εἰσὶν. Et f.
 123: τὸ ῑ καὶ τὸ ὕ πρὸ τοῦ
 ε̄ οὐδέποτε εὐρίσκειται φύσει
 μακρὸν, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀε-
 χούσης παραχημένον.
 φοιτητὴν 116, 1.
 φοιτητής 71, 23.
 φοινικὸν 194, 12.
 Φορβάντειον 314, 9.
 φόρεινα 314, 31.
 φορητός 115, 33.
 φορήνην 70, 26.
 Φόρην ultima ancipite 1196.
 φόρμιγξ 1096.
 φορμοκοπιεῖν 70, 5.
 φορμός 315, 7.
 φορηγεῖν 71, 13.
 φορυστός 71, 1.

φραγμός 314, 13.
 φράκτηρ φράκτηρος 992, 12. φρά-
 κτερες δέ εἰσι οἱ συγγενεῖς.
 Choerob. ad Theodos. f. 66
 et 160.
 φράκτορες 313, 27. 315, 21.
 φρατορία 313, 27,
 φρατορίαρχος 313, 27.
 φρατριάζειν 194, 14.
 ἐν Φραεταῖοι 251, 7, 311, 20.
 τοῦ φρητός 1221. τῶν φρητῶν
 1265.
 φροῶν 500, 2. 547, 2. 687, 16.
 οὐκ ἐφ' φρονη δ' λόγος ὁδε 54, 38.
 φροῦδος 314, 13.
 φρυκτός 315, 26.
 Φρυκώστας 314, 26.
 Φρυκώσθεισά 71, 25.
 φύγα 1229,
 φυγαδεύσαι 115, 18.
 φυγάδες v. ἀμάδις.
 φύλαρχος 313, 32.
 Φυλλίδαι 314, 7,
 φυλλοχοῦν 71, 11.
 φυλοκρινεῖν 71, 8.
 φύς 1196.
 φύσῃν δίκτυον 69, 27.
 φῶδες 70, 27.
 τῶν φῶδων 1258.
 φώκη 314, 19.
 φωνῆς φωνήντος 1168.
 φῶντος ὁ μεγαλόφωνος. Theo-
 gnostus f. 45.
 φωρῶν 314, 30,
 φωρῶν λιμένα 315, 14,
 φῶς 754, 21. 1096.
 φωτεινοειδής 754, 22.

Χαίρω 179, 14.
 χαίρει 1095.
 χάλιζα 316, 25.
 Χάλβας Χάλβα· ἴστυ δὲ ποτα-
 μὸς Συρίας, Choerob. in Theo-
 dos. f. 44.
 Χαλιηδῶν v. Καλιηδῶν.
 χαλιλλεῖν 116, 10.
 χαλιοκοράνη Io. Siciliotus.
 χαλιοκράς - χαλιόκρας 1236.
 χαλιόκριον Theognostus f. 63.
 χαλιῶ 316, 23.
 χαμάς 608, 3.
 χαμάθεν εἰ χαμαῖθεν 608, 4.
 χαμαῖ] τοῦτο ὁρίζεται, ὅς καὶ
 τὸ νομαί, ὑμαί. Theognostus
 f. 103.
 χαμάνδις v. ἀγράνδις.
 χαμόθεν 600, 32. 692, 12.
 χάρακες 316, 20.
 χαρικτήρ 316, 21.
 χάρις 72, 3.
 ἢ χαρίει καὶ ἃ χαρίεν 979.
 χαρίεσιον — χαρίεσσιον 1198.
 χάριεν — χαρίεν 570, 27.
 χαρίες 1187.
 χαρῶσμαι 179, 6.
 χαρῆς 573, 27.
 χάριν 513, 33.
 χαριστικὸς 72, 13.
 χαριτωλή Theognostus f. 73.
 Χαρύβδις Χαρύβδιος 1192.
 χειμάδια 316, 16.
 χειμάζειν 43, 1.
 χέρι 557, 27. 1200. τὸ χέρι ἀπὸ
 τοῦ ἔχω γέγραπεν· ἔχειρ, καὶ ἀπο-
 βολῇ τοῦ ἑ· χέρι, οὕτως· ἔχω-

διανός ἐν ἐπιμερισμοῖς. Theodorus f. 87. πολλή ἐστιν ἡ χρῆσις τῆς χειρός γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς *), ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ λαμβογράφοις. Choerob. in Theodos. f. 170. Idem mox: ἡ δὲ γενική καὶ δοτική τῶν δυνάδων τοῖν χειροῖν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰρηφθόγγου.

χειρωναξία 72, 114.

χειρώσω 179, 8.

χειλιδώνεως 1197.

χελύνη 72, 11.

χελιδνοειδής 72, 26.

χέλως χέλως σημαίνει δὲ τὴν κηθάραν· πάμπαν οὐρεία χέλως, Μένυδρος ἐν Λευκαδίᾳ. Choerob. in Theodos.

χελώνων τὸ ἐπὶ ταῖς κλεισθὲς λεγόμενον, σπανίως δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἰρημένον. Theognostus f. 81.

χέρνιβα 72, 30.

χέρνιψ 316, 31.

χέρου 116, 7.

χῆλος 1096.

ὁ χῆν καὶ ἡ χῆν 1198.

χθισιόν, χθισιόν 73, 4.

χθισιόν 73, 4.

χθών 1095.

χιλιάδων — χιλιάδων 1263.

χιλιωθέντι 315, 30.

χιλιῶσαι 188, 18.

χλίδος 315, 31.

τῶν χλούων 1005, 32. 1260.

χλωρός τυρός 73, 3.

Χνῦς ὁ Ἀγγιωρ 1181.

χοῦ] παρὰ τῷ Μενάνδρῳ· τὸν χοῦ ἐκπέχνας. Choeroboscus ad Theodos. f. 131.

χόες 316, 19.

χολῆν 116, 8.

χολίφινά 72; 25.

χολή ἐστιν 73, 1.

χόλικες 72, 5.

χολλάδες 72, 19.

χόριον 316, 19.

χορηγίον 72, 17.

χρύνεσθαι πρὸς ἥλιον 72, 28.

χρέμπτεσθαι 72, 16.

χρή 538, 13. 1120.

χρήμι 116, 6.

χρηματίεσθαι 316, 22.

χρηματίων 179, 21.

χρηματισόμενοι 316, 33.

χρημάτων 316, 27.

χρήσασθαι 116, 11.

χρήσομαι 179, 11.

*) Id est apud epicos. Ut f. 270: τὸ εἶδον ἐν μὲν τῇ δροσικῇ ἐγκλίσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἦγον ἐν ἀτρίοις καὶ διὰ τῆς εἰρηφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ἰ γραφεται, οἷον οὐκ ἴδον οὐ πυθόμεν, καὶ εἶδον γὰρ σκοπήν εἰς παιπαλίεσσαν ἀνελεθῶν· παρὰ δὲ τοῖς λαμβογράφοις (ἦγον ἐν λαμβῶ) καὶ ἐν ἡγεοικῶ δὲ λόγῳ (ἦγον ἐν ἡγεοικῶ) οὐ δεῖ διὰ τοῦ ἰ γραφεῖν αὐτό. εἰ δὲ εὐρεθῆ παρὰ τοῖς τραγικοῖς διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον τὸ εἶδον, οὐδὲν θαυμαστόν· οὗ γὰρ τραγικοὶ ποιητικαῖς λέξεσιν εἰώθασιν κεχρησθαι.

χρήστης 316, 1. τῶν χρηστών
 1005, 33. 1260.
 χρήται. κυλῶς τῷ σκέλει 116, 12.
 τὸν χρόα — τὸν χρόν 1196.
 χρουσία 116, 3.
 χρούπερος 1197.
 χρουλίβες 316, 14.
 χρυσίω βάλλειν κορώνας 72, 7.
 χρυσοκονθάρης lo. Siceliota.
 χρυσόλαμπις 72, 21.
 χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε 316, 3.
 χρύσωμα 79, 18.
 χρυσώματα 442, 6.
 ἐὰν χρυσῶται 1037, 12.
 χρυσοπότης Theognostus f. 33.
 χρῶμα 179, 19.
 χρωματίζεν 116, 9.
 χύτροι 316, 5.
 χυτροπλάθος 72, 10.
 χῶμα 316, 15.
 χωράσθαι 316, 18.
 χωρεῖν ἐπὶ σέλος 72, 31.
 χῶρι 549, 1. 573, 3.
 χωρὶς οἰκοῦντες 316, 11.
 χωρὶς οἰκοῦσιν 72, 23.

Ψαθάλλειν 9, 8.
 ψαισιῶ 317, 26.
 ψακίζεν 73, 24.
 ψαλίδα — σπαλίδα 1168.
 ψάλλω 180, 3.
 τὸ ψάλλης ἀναλογώτερόν ἐστι κα-
 τὰ τὴν κοινήν διάλεκτον βαρυ-
 νόμερον τοῦ παρὰ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ὀξυνόμερον. ἐκείνοι γὰρ
 ψαλτής λέγουσιν ἐν ὀξείῃ τάσει.
 Choerob. ad Theodos. f. 105.

ψάλυξ ψάλυγος (ψεγάλυξ?). τι-
 νές μὲν τὰς τρίχας ἐδέξαντο ση-
 μαίνειν τὴν λέξιν, Δίδυμος δὲ
 φησὶ τοὺς ἄσθηνεῖς σπινθήρας
 δηλοῦν τὴν λέξιν. Choerob.
 ad Theodos. f. 66.
 ψαμμισίον Olympiod. in Phaed.
 ψαψαψόν 116, 24.
 ψαψτης 116, 25.
 ψέλια 116, 26.
 αἱ ψελλίζουσαι 357, 17.
 ψελλός 116, 18.
 ψευδεγγραφή 317, 7.
 ψευδής 500, 2. 547, 20.
 ψευδογλωττεῖν 73, 9.
 ψευδογραφῆ 194, 25.
 ψευδοκλησίας 317, 3.
 ψευδοκλητίας 194, 22.
 ψευδομαρτυριῶν 194, 27.
 ψευδοτεχνία 651, 25.
 ψευδοθῆναι 179, 26.
 ψήκτρα 73, 15.
 ψηλαφίδα 73, 18.
 ψημιθιον 1193.
 ψηφίζομαι 179, 79.
 ψήφισμα ἔθηνεν 116, 21.
 ψιθυριστής Ἐρμῆς 317, 11.
 ψοθοῖός δ' ἀκάθαρτος. Theogno-
 stus f. 37.
 ψοθῶα ἢ ψῶρα. idem f. 70.
 ψυρὶς γῆ λυτρά χέρσος. idem
 f. 21.
 ψυχαγωγεῖν 116, 16.
 ψυχαγωγίον 317, 21.
 ψυχαγωγός 73, 10.
 ψυχαζουσιν 317, 19.
 ψυχή μὴ εἰς ἦν 73, 16.

ψυχῆς λαχῆν 73, 21.
 ψυχοδόμος Olympiodorus in
 Phaed.
 ψυχοδόφειν 73, 25.
 ψύχουσαι οἶνον 317, 28.
 ψυχρὸς ἄνθρωπος 116, 21.
 ψωμοκόλακες 116, 23.
 Ψωφίς 317, 18.
 — ὦ 1201.
 ὦ i. q. ὡς 591, 22. 617, 31.
 ὦ sitne articulus 903, 3.
 ὦαι 538, 2.
 ὦαιαι 538, 1.
 ὦγανον 318, 5.
 ὦδε 116, 29. 590, 24. 616, 24.
 ὦδειον 317, 33.
 ὦδή etym. 709, 16.
 ὦδησα 318, 6.
 ὦδικός 116, 31.
 ὦκα 1096.
 ὦκμιον 318, 3.
 ὦπλαῖς 318, 7.
 ὦκυτόκιον 74, 5.
 ὦλέαι 1096.
 ὦλένιον 318, 8.
 ὦλεστικοί 318, 9.
 ὦλλήγγη 318, 10.
 ὦμήλυσσις 318, 16.
 — ὠμι coniunct. 516, 12.
 ὠμοί 536, 28.
 ὠμοκυδιᾶ 318, 19.
 ὠμοργές 318, 15.
 ὠμοργός 318, 15.
 ὠμός δαίμων 74, 1.
 ὠν 495, 7.
 ὠνέται 180, 9.

ἄννησιμῶς 74, 2.

ἄοισι 537, 6.

ἄπλις ἄπλιον 1185.

ἄ πόποι] — λέγομεν δὲ (adver-
 sus Aristarchum) βαρυνεσθαι
 αὐτὸ ὡς τὸ ἄ φλοι ἐκ τῆ ὑπο-
 λαβεῖν ὄνομα εἶναι τὸ πόποι·
 Σκῦθαι γὰρ τὰ παρ' αὐτοῖς
 ἄγάλματα πόπους κελοῦσι, κη-
 θῶς Ἰρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.
 καὶ αὐθις ὁ αὐτὸς περὶ τῶν αὐ-
 τῶν φησὶν ὡς οὐ δεῖ τὰ σχε-
 λιαστικά τῶν ἐπιφθημάτων καὶ
 εὐκτικά, οἰονεὶ βακχικά ὄντα,
 ὑπὸ τῆν Ἰεττεχρον ἐκλουθίαν
 ἄγειν, εἶγε οὐδε μέρη λόγου τι-
 νές εἶναι ταῦτα ἐνόμισαν· πα-
 σχούσης γὰρ ψυχῆς ἢ διακρήρου
 ὑπὸ οἴνου οὔσης ἄλογοι δηλο-
 νότι καὶ αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῆς.
 διὸ ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτι τὸ δασὺ
 πνεῦμα ἄλόγως ἐν τῇ ληγοῦσῃ
 συλλαβῇ ὀρᾷται, ὡς ἔχει τὸ εἰσοῦ,
 εὐῦν, εὐέν. τὸ γὰρ λέγειν εὐ σοι
 ἦν κατ' ἔλλειψιν τοῦ ὦ γέγονεν
 εἰσοῦ κατὰ συγκοπὴν, ἀμφιβολον
 εἰ μὴ ἄρα παρὰ τὸ εὐσοῦ ὁ εὐῖος
 παρήκται. Theognostus f. 103.
 ὠραῖαν 73, 31.

ὠραῖσθαι 116, 30.

τὸ ὠραῖαν ἀναλογώτερόν ἐστι συ-
 στέλλον τὸ Ἦ, ὡς παρ' Ἐδερ-
 πίδῃ τὰ ἔ ἄστρα καὶ τὸν ὠραῖον
 δέρκομαι. ὁ γὰρ ποιητὴς ἐστει-
 νεν αὐτό, εἰπὼν ἦ ἔ αὐτοῦ στρέ-
 φεται καὶ ἔ ὠραῖον δοκίει.
 Choerob. ad Theodos. f. 148.

ὡς 74, 3. 581, 3.

ὡς 523, 24.

ὡς σελινοσ ἀναβάλλει τὸν τόκον
318, 20.

εἰς ὡς ἐπιφύματα Δωρικὰ 580,
33. 1123.

ὡς 1002. 1221.

ὡσολ 318, 22.

ὡσφοροτα 318, 23.

ὡσφοροριον 318, 27.

ὡσφοροροι 318, 25.

ὡτῶν 318, 4. 569, 11. 949, 24.

ὡτιοφόροι 287, 12.

ὡτοκάταξιν 116, 23.

ὡττενύομην 55, 12.

ὡύφιοι Theognostus f. 83.

ὡψ ἄπός — Ἰνψ Ἰνπος 1222.

2.

- Achaëus** 361, 1.
Achilles Tattius 1082,
Aelianus *περὶ προνοίας τρίτης*
 321, 16.
Aelius Dionysius *περὶ ἑλληνισ-
 μῶν λέξεων* 1157.
Aeolenses carent duali 1184.
*praepositionum et coniun-
 ctionum non retrahunt ac-
 centum* 1203.
Aeschines orator 216, 5. 248,
 26. 260, 11. 350, 13. 410, 21.
 463, 17. 472, 1.
κατὰ Κτησιφῶντος 372, 19.
περὶ παρακρησεως 425, 29.
κατὰ Τιμάρχου 332, 26. 410, 6.
Aeschines Socraticus 413, 6.
 1205.
Aeschylus 5, 22. 6, 13 et 17.
 20, 14. 23, 12 et 23. 48, 21.
 72, 15. 321, 21. 336, 30. 337,
 8 et 26. 347, 33. 349, 6. 352,
 19. 360, 30. 363, 17. 368, 30.
 372, 9. 382, 30. 383, 31. 421,
 5. 439, 12. 450, 5 et 29 et
 30. 457, 21. 467, 10. 746, 3.
 786, 9. 1196. Ind. v. *πραταλ-
 πλος. Πάλαμος.*
Ἀγαμέμνονι 212, 7. 325, 14.
 353, 9.
Γλαύκῳ Ποντίῳ 347, 22 et 27.
Ἰκετίῳ 95, 24.
Ἰμῖον 346, 9.
Καίριος 115, 3.
Κήρυξιν 102, 14. 109, 22.
Πέρας 1073.
Προμηθεὶ δεσμώτη 78, 25. 116,
 7 et 18. 783, 14.
Τοξότησιν 351, 6.
Ψυχαγωγός 73, 13.
Agathias *πρώτῳ* 174, 3.
Agathon Ἀλκυωνί 353, 7.
Agessander 377, 30.
Alcaeus 86, 2. 104, 30. 374, 20.
 588, 27. 1183 bis. Ind. v. *κίνδυν.*
Γανυμήδει 84, 26. 102, 29. 103,
 4 et 18. 360, 14.
Ἐνδυμῶνι 91, 17.
Καλλιστοῖ 85, 6.
Πασιγῆ 454, 9.
Alcman 233, 27. 490, 12. 563,
 27. 566, 11. 575, 29. 855, 31.
 946, 12. 949, 21. 1182. Ind.
 v. *οἶκας.*
Alexander Ἐλένη 96, 33.
Alexander Myndius Ind. v. *Ἰδνεῖ.*
Alexander Rhodius 782, 23.
Alexio γ. προύτερος.
Alexis 82, 25. 105, 4. 113, 21.
 115, 14 et 26. 116, 10. 425, 2.

- Διχμαλιώτῳ* 98, 13.
Ἀμπειλουργῶ 82, 4 et 5.
Ἀμφωτίδι 108, 10.
Ἀρχιλόχοις 106, 16.
Ἀταλάντῃ 108, 3.
Ἀχαιῶν 338, 8.
Βοστρύχῳ 115, 12.
Γαλατείᾳ 93, 1.
Δακτυλίῳ 92, 5.
Διαπλευρούσαις 91, 21.
Ἐκπωματοποιῶ 82, 7.
Ἑλένης ἀρπαγῇ 106, 23.
Ἑλένης μνηστῆρων 96, 10, 99, 20.
Ἐπικλήρῳ 81, 20, 104, 24.
Ἐπιστολῇ 112, 9.
Ἰασίδι 83, 15.
Κιθαροφῶν 96, 9.
Κύπριδι 89, 6.
Λοκροῖς 109, 19.
Λυκίῳ 98, 2.
Ὀδυσσεὶ ἀπονηπτομένῳ 98, 17.
Ὀίνῳ 95, 15.
Πεζονίῃ 108, 5.
Προσεδαννυμένῳ 100, 12.
Σικυωνίῳ 84, 3.
Ταραντινοῖς 100, 31.
Τιτθαις 85, 14.
Τροφονίῳ 110, 16.
Φιλαθηναίῳ 111, 12, 112, 3.
Amipsias 113, 26, 365, 31, 403, 5, 405, 15, 435, 9.
Ἀποκοταβάζουσιν 103, 3.
Μοιχοῖς 400, 1.
- Ammonius* 470, 8, 1006, 28, 1264.
Amphis
Δακτυλίῳ 104, 25.
Σαπφοῖ 89, 22.
Anacreon 373, 20, 553, 10, 572, 14, 1287.
Anaxandrides 92, 19, 111, 27, 367, 22, 1208.
Ἀχιλλεῖ 104, 17.
Γεωργάφῳ 104, 32.
Διδύμοις 85, 19.
Θεταλοῖς 106, 10.
Θησεί 96, 4.
Κωμφοδοτραγοφῶντι 87, 23.
Λοκρίαν 106, 25.
Νηρεῖ 87, 5.
Ὀπλομάχῳ 106, 18.
Anaxilas 408, 9.
Ἀγροίῳ 93, 18.
Ἄντιδο 103, 9.
Βοτρυλῶνι 113, 22.
Anaximander 783, 9.
Anaxippus Κεραυνῶ 79, 5.
Andocides 412, 7, 443, 33.
Συμβουλευτικῶ 94, 21.
Andron 782, 19.
Andronicus v. Plato cōm.
Anticlides 783, 13, 786, 8.
Antimachus 261, 19, 342, 12, 1187, 1223. Ind. v. *κάρμαρ*.
Λάδων. Πύδης. τάλας. *)
Antipater Stoicus 647, 24.

An-

*) Apud Hermannum de emend. rat. p. 445, 3 post illa *καρμάρ* *Ἀντιμάχῳ* adde ex Herodiano *περὶ διχρόνων* cod. Βαζοcc. 72. f. 40: οἱ δὲ πάροισθε πόνοιο νετύκασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

- Antiphanes** 96, 12. 98, 15. 112, 24. 116, 8 et 11. 405, 33. 427, 9. 443, 22.
γροβῶ 93, 27. 97, 5. 105, 5. 108, 8.
Ἀδελφαῖς 81, 10.
Ἀδώνιδι 77, 25. 80, 24. 103, 15.
Ἀιγυπτίους 81, 15.
Ἀσιωζομένῳ 89, 2.
Ἀστρώση 106, 5.
Ἀσώτοις 86, 14.
Ἀφροδίτῃ 95, 32.
Βουσίριδι 89, 32.
Γάμοις 84, 13.
Διδύμοις 114, 4.
Ἐπιδαυρίῳ 98, 28. 454, 32.
Ζωγράφῳ 82, 10.
Ἰάσονι 90, 5.
Μηγαρίστῃ 88, 18.
Antiphon 114, 28. 341, 3 et 28. 345, 27. 359, 12. 363, 31. 366, 29. 367, 31. 378, 22. 403, 5. 412, 28. 414, 6. 418, 419, 18. 427, 18. 439, 18. 430, 10. 437, 29. 461, 9. 463, 24. 470, 25. 473, 17.
περὶ ἀληθείας 330, 2. *ἐν ἀληθείαις* πρώτῳ 472, 14.
περὶ ἀνδραποδισμοῦ 352, 27.
πολιτικῶ 78, 20.
πρὸς Πολύευκτον 82, 29.
περὶ φηγορικῆς τέχνης β 78, 6. γ 79, 1. 110, 33.
Apion 348, 9. v. *Λάδων*.
ἐν τῷ περὶ τῶν στοιχείων 784, 10.
- Apolegon** *Διαμαρτυροῦση* 101, 1.
Apollodorus 94, 5. 374, 24. 471, 19.
ἐν νεῶν καταλόγῳ 783, 10.
Apollonius Archibii 782, 20.
Apollonius Dyscolus (496, 21). 763, 29. 798, 18. 800, 1. 850, 28. 882, 2. 920, 16. 1155, 1273. 1279. 1283. 1285. 1289. 1292. *Ἰνδ. v. ἀριθμητικά. εἰμί. ἐπερείδομαι.*
περὶ ἄντωνυμιῶν 491, 12. 552, 3. 557, 29. (581, 30). 612, 18.
περὶ θαλασσίας καὶ ψιλῆς 612, 20.
περὶ ἐπιφθημάτων 616, 30. 622, 27. 1238.
περὶ Ἰάδος 624, 8.
περὶ μετοχῶν 554, 25.
περὶ παιδῶν 567, 15. 568, 8. 580, 29.
ζημετικῶ 672, 34. (882, 2).
περὶ συνθέσεων 543, 18 et 26. 564, 29.
περὶ συντάξεως 530, 29. 532, 31. 535, 25. 542, 12 (conſ. 1080 ima).
περὶ σχημάτων 495, 31. 502, 16. 503, 8.
περὶ διεφωσμένων τόνων 581, 4.
περὶ καταγραφασμένων τόνων 1246.
περὶ ὑποτακτικῶν 512, 15.
περὶ χρόνων 537, 23.
Apollonii D. commentatores 883, 7.
Apollonius Messenius 784, 12.
Apollonius Rhodius 1294.

Appianus 120, 25. 129, 30. 146, 5. 148, 6. 154, 17. 174, 9.
 α. 130, 13. 146, 3. 170, 28 (ubi quod est *τυραννίας*, e *Τυρρήνιας* depravatam arbitratur Schweighauser 3. p. 18).
 β. 120, 19. 146, 7 et 24. 149, 5. 174, 7.
 δ. 170, 31.
 ε. 146, 9. 179, 19.
Αλυπτικῶν β. 179, 21.
 γ. 139, 31.
 δ. 174, 14.
Ἀνιβαϊκῆ 124, 11. 155, 29. 158, 3. (cf. Schweighauser. l. 1.)
Ἐμφυλίων ε. 174, 12.
Πηλοπιδί 173, 33. (cf. Schweighauser. l. 1.)
Κελτικῶ 179, 1.
Μακεδονικοῖς 143, 11.
Μισθριδιανῆ 154, 15. 158, 6.
Παρθικῆ 156, 29.
Ρωμαϊκῶν α. 130, 15.
Συριακῆ 170, 23. 176, 11.

Araros 113, 9.
Ἀδωνίδι 81, 8. 104, 3.
Κωνῆ 81, 32. 99, 30. 112, 18.
Καμπυλιῶν 83, 16. 99, 32. 144, 14.
Παρός γοκαῖς 82, 8. 106, 6.
 Aratus 588, 10. 622, 12.
 Arcadius 1193. Ind. v. ἀμερμηγεῖ. *Ἀδῶν*.
 Archides 453, 21.
 Archilochus 490, 14. 571, 13. 1270. v. *μύκης* *).
 Archinus 783, 21.
 Archippus 113, 20. 343, 15.
Ἀμφιπόων 83, 20. 105, 26.
Ἀμφιπόων δευτέρω 452, 28.
Ἡράκλει γαμοῦντι 371, 28.
 Areopagiticae leges 82, 17. =
 Aridices] Post verbum φέρεται Etym. M. p. 160, 55 haec addit Cod. Paris. 2630: *Ἀρεδίκης δὲ φησι πειρασμῶ τοῦ ᾧ καὶ τοῦ ὄ· εἶναι γὰρ φέρμεγον ἀντι τοῦ φάριγγυ. Ἰδολύμαχος δὲ ὅτι ὁμοίως ἀπα-*

*) Hermannii (de emend. rat. gram. p. 435) conjecturam confirmat Herodotianus περὶ διχρόνων cod. Barocc. 72, nisi quod ὡς habet pro εἰς. Idem paullo ante §. 57 extr. haec addit: οὐχ ἔξει τινα ὀξείαν σπᾶς ἢ κίως, μεταπλασμοὶ γὰρ εἰσιν. Et §. 63: ἢ δὲ τελειοτάτα ἀποτέλλοιτο, γένος θηλυκῶν ὄρναι, πιδίς, κλίμας, λέμμας, βάλιας. διὸ καὶ τὸ μέγιστον ἐπὶ θηλυκοῦ τεθειμένον ἐν ἄν ἰχοι. οὐκ ἄγνωστος δὲ ὡς ἐστὶν ὅτι — ἀλλ' εἰκος αὐτοῖς — ὡς ἔχει τὰ φαλας — σημειώμεθα τὸ γύναξ καὶ τὸ γύλαξ — τὸ ᾧ (εἰσι δὲ τῶντι κύρια ὀνόματα) καὶ τὸ αἰύσαξ (φασὶ δὲ (lacuna τοῦτο ὄσπριον) καὶ τὸ κιδνίξ — δρθίαξ, θορνβίλλαξ. τὰ δὲ σύνθετα βαρύντομα — ἑμμίναξ, ἐριβίλλαξ, πολυπίδαξ. τὰ δὲ ὀξέταμα σύνθετα ἀποτέλλεται τὸ ᾧ, οἷον διωσπᾶξ βλεφαρόπαξ. Apud Etym. M. p. 573, 12 post verbum Hesiodi haec habent codd. Paris. 2630 et 2636 v. μήθεν: ὡς καὶ Ἀρχιλόγος ἴνυς δὲ μέλων ἀπέθρισεν.

- ρει. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ μὴ στα-
 σθαι, ἀσπάργον· κεραιώδη·
 γὰρ εἶναι. οἱ δὲ καὶ πλεονα-
 μὸν τοῦ ῥ ἀσπάργον ὃ τὸν
 φέρονται τὴν φωνήν. ἕως Ἡρω-
 διανός παρὰ τὸ σφάργος πλεο-
 νασμῷ τοῦ ᾠ καὶ ἀσφάργον
 τὸν βρόχον.
- Aristagoras** *Μαμμωνύθω* 85, 25.
 404, 33.
- Aristarchus** 79, 32. 240, 15.
 506, 8. 555, 16. 590, 25. 768,
 2. 1006, 24. 1288. *Ind. v.*
ἔρσι.
- Aristarchus Junior** 1400.
- Aristides** *Quintilianus* 685, 9.
- Aristonymus** *Ἠλίφ. ὀνοῦντι* 81,
 26. 83, 24. 113, 24.
- Aristophanes** 4, 30. 5, 31. 6, 2
 et 18. 8, 27. 10, 7 et 10. 13,
 19 et 28. 18, 25. 23, 16. 31, 1
 35, 32. 40, 32. 44, 2. 45, 4 et
 30. 47, 8. 51, 1. 52, 22. 55,
 29. 57, 14. 58. 10. 71, 13. 78,
 30. 86, 3. 91, 8. 110, 27. 113,
 2. 214, 24. 231, 2. 328, 22.
 331, 25. 335, 33. 336, 31. 342,
 26. 343, 21. 345, 29. 346, 3.
 348. 2. 350, 24. 352, 11. 362,
 9. 367, 23 et 29. 368, 26. 372,
 14. 376, 1. 377, 6. 379, 20 et
 24. 380, 14. 381, 26. 382, 18.
 384. 4. 398, 26. 400, 9 et 38.
 401, 18. 406, 16. 415, 30. 421,
 28. 422, 27. 423, 3. 430, 10
 et 16. 434, 6. 444, 23. 452, 5
 et 22. 468, 8 et 20. 473, 32.
- 474, 7. 475, 10. 476, 12. 703,
 2. 749, 14. 854, 20. 912, 22.
 (969, 5.) 1247. *v. κλέ. ἔχλειος.*
μύκης. ὄξιασ. τὰς
ἀμφιβύβω 81, 24. 81, 15.
Ἀναγύρω 425, 20.
- Ἀνδρομέδα* 106, 24 (cf. Seid-
 ler. de Aristophan. fragm.
 p. 24).
- Ἀχαρεύδων* 97, 17. 334, 33.
 429, 10. 459, 5. 473, 29.
- Βαβυλωνίους* 80, 14. 116, 32.
- Βατρέχοις* 86, 8. 89, 18. 101,
 6. 114, 31. 496, 12.
- Ἐγῶς* 102, 15. 449, 14.
- Γηρυτιάη* 107, 32.
- Ἰαταλεύων* 104, 28. 497, 3.
- Ἰσουλίων* 442, 11. 467, 29.
- Ἰράμωιν* 103, 21.
- Ἐρήνη* 79, 19 et 140, 14, 15.
 86, 28. 358, 7. *Ind. v. ὄρει.*
- Ἐκκλησιάζουσαι* 97, 14.
- Θεομοφραζοῦσαι* 78, 24. 83,
 9. 84, 29. 88, 28. 96, 25. 96,
 12. 382, 8. 410, 15. 451, 1.
- Ἰππῶσιν* 80, 30. 81, 5. 444, 24.
 469, 32.
- Ἀκρίναις* 423, 62.
- Ἀνοιστρέτη* 335, 12. 368, 23.
- Μητροφῶντι* 88, 24.
- Νεφέλις* 78, 5. 88, 1. 98, 1.
 105, 2. 407, 23. 449, 11.
- Νεφέλις δευτέραι* 85, 28.
- Ὀλιάσιν* 82, 28. 340, 31. 474,
 32.
- Ὀρσίους* 1197. 1287. *v. ἦ.*
- Πέλαργοις* 111, 7.

- Πλούτῳ* 78, 11. 84, 6. 88, 8.
 95, 29. 113, 11. 351, 33. 368,
 5. 1185. 1289.
Προαγών 411, 17.
Σφηξίω 118, 26. 439, 4. 461, 22.
Ταγρηστοαῖς 439, 22.
Τελμησσενῶν 386, 6.
Τηρεῖ 383, 17.
Φοινίσσαις 370, 18.
Ωραις 425, 3.
Aristoteles 224, 21. 345, 21. 367,
 25. 411, 2. 436, 2. 442, 1. 647,
 48. 649, 29. 656, 30. 685, 9.
 721, 18. 783, 4. v. *σκήψ. σκώψ.*
περὶ ζώων 89, 24. 370, 27. 377, 28.
περὶ ἰδεῶν 660, 33.
Ὀμηρικοῖς ἐπορήμεσι 84, 26.
Ὀπουνητῶν πόλιται v. *Λαδίων.*
περὶ ποιητικῆς 101, 32.
Aristoxenus *περὶ τραγικῆς ὁρ-*
χῆσεως 101, 17.
Arrianna 131, 16. 139, 10 et 24.
 156, 28. 170, 13. 173, 29. 178, 25.
 α. 179, 26.
 γ. 170, 16.
 δ. 145, 12. 169, 33. 170, 7.
 ε. 154, 10. 178, 15.
 ζ. 158, 32. 170, 5 et 11. 177, 6.
 α. *τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου* 129, 27.
τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου β. 131,
 20. 173, 31. ε. 130, 27.
Asclepiades 784, 8.
Aspasius v. *Procop. Gaz. not.*
Athenaeus 651, 6.
Autocrates 336 26.
Bacchylides 596, 14.
Bellerophon 784, 25.
Cadmus Milesius 780, 30.
 — *Phoenix* 782, 30. 783,
 2. 786, 3.
Calpates v. *Michael.*
Callias Κύκλωφιν 442, 3. 474, 1.
Callicles 1082.
Zacharias Calliergus 1081.
Callimachus 373, 13. 504, 31.
 515, 17. 567, 17. 725, 23 et
 26. 728, 17. 794, 3. 850, 25.
 923, 6. 942, 6. 946, 18. 1154.
 1174. 1176. 1185. 1187. 1188.
 1198. 1207. 1209. 1228. 1253.
 1287. v. *Αρεῖ. Δημοφών.*
*Θαλῆς. ἠηδῆς. τραγώξεν. *)*
Ἐπίλη] v. *μύνης.*
Callistratus 425, 12.
Cantharus 50, 5.
Μηδέα 85, 13 et 80. 97, 10.
Τηρεῖ 79, 11.
Chaeremo Stoicus 515, 15.
Chaeris 663, 10.
Chamaeleon 233, 15.
Io. Charax 1179. 1291.
περὶ ἐγκλινομένων 1149.
Chares (quem *Charisium* esse
 in cod. Marc. 433 testatur
Morellius Biblioth. mss. 1.
 p. 304)
ἀπολογία 191, 30.
κατὰ Διονυσίου 191, 28.

*) Locum ab Etym. M. p. 74, 15 allatum ita legit Choeroboscus in Theodosium: *δυναμένην περὶ βοῦσιν ἐμὴν ἐφίλακτον ἄλωα.*

- Chionides *Ἡρώσει* 97, 8.
 Choerobosci *) orthographia
 1101.
 Choricus 1082.
πρὸς Μθηριανόν 135, 16, 143, 26.
 Christophorus Patricius Mity-
 len. 1089.
 Chrysippus 374, 23. 647, 23.
 Cleasder 10, 9.
 Clidemus 326, 30. 419, 28.
 Clitomachus 728, 9.
 Codex Barocc. 50] 1101.
 72] 1178.
 Coislin. 345] 1065.
 Hamburgensis Dionysii
 Thracis] 1137.
 Marcian. append. 11, 4]
 1140.
 Ottobon. 147] 1158.
 173] 1080.
 Palat. 70] 1140.
 Paris. 1983] 1073.
 2558] 1129.
 2594] 1088.
 2630] 1120.
 2635] 1067.
 2638] 1120.
 2650] 1129.
 2929] 1086.
 Vatic. 14] 1136.
 895] 1077.
 1356] 1161.
 1357] 1088.
 1370] 1127.
 Codex Vatic. 1410] 1066.
 1729] 1162.
 1766] 1162.
 Voss. 76] 1129.
 Comanus 496, 21.
 Constantinus Mönomachus
 1089.
 Corinna v. *Θράνηξ. Αἰδωνί*
 Crates 15, 5. 343, 10.
Ἡρώσει 352, 2.
Παιδιάς 380, 1.
Τόλμαις 93, 16.
 Cratinus 3, 26. 7, 9. 8, 6. 13, 6 et
 17 et 20. 28, 29. 33, 18. 39, 10.
 42, 21. 51, 26. 59, 24. 108, 24.
 336, 15. 337, 18. 339, 31. 346, 2.
 354, 27. 363, 3. 369, 15. 372,
 10. 374, 19. 402, 3. 404, 13.
 406, 11. 410, 31. 415, 1. 428,
 17. 430, 3. 433, 23. 453, 31.
 747, 26. 749, 12.
Ἀλλοτριονόμοισιν 1176.
Βουκόλοις 394, 8. 395, 27.
 429, 24.
Γέλοισιν 144, 27.
Δηλιάσιν 94, 7. 96, 14. 129, 14.
Διονυσιαλεξάνδρῳ 402, 32.
Δραπέλαιον 396, 24. 435, 12.
Θρακί 104, 18.
Μαλθακοῖς 1295.
Νόμοις 371, 1. 422, 9. 436, 9.
Πανόπταις 91, 10.
Πυλάει 105, 23. (Cf. F. VV.
 Tittmann über den Bund

*) *Χοιροβοσκοῦ πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἡμέτεροις κανόνας ζητούν-
 τας καὶ ὁμοιότητας* (Hort. Adon. f. 215) in cod. Vatic. 895 f. 220
 est τοῦ σοφιστάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορίου περὶ γραμματικῆς.

- der Amphiktyonen S. 91.
Anm. 7).
- Σεμφίους 85, 2. 444, 16.
Τροφάρης 358, 2.
Χείρων 335, 15.
Ἦρας 88, 3. 116, 21 et 30.
394, 21.
Critias 382, 49.
Cyrillus εἰς τὸν Ἡσυχίου 153, 27.
lexici codd. 1094. 1096.
Dauus litteras advexit 783, 7.
786, 4.
Demagoras 377, 28.
Demetrius v. προῦναικος.
Demetrius Scepsius 342, 10.
364, 18.
Democritus 374, 14. 781, 23.
1168. Ind. v. Ἰούστην.
Demosthenes 26, 8. 28, 17. 29.
14. 31, 27 et 32. 53, 26. 70,
14. 119, 15. 131, 30. 135, 27
et 29. 145, 5. 154, 9. 159,
32. 216, 4. 217, 28. 249, 33.
307, 24. 331, 23. 344, 4. 345,
26. 360, 29. 366, 16. 369, 14.
375, 13. 380, 5. 402, 23. 403,
8. 408, 1. 415, 1. 419, 23.
421, 1. 429, 11. 431, 23. 440,
4 et 9 et 23. 450, 18. 459,
21. 469, 18 et 20. 734, 20.
περὶ Ἀγνέως κλήσι 401, 29 et 23.
περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-
θηκῶν 120, 33. 121, 6. 150,
13. 174, 31. 400, 25.
περὶ Ἀλονήσου 136, 12 et 16.
κατὰ Ἀνδροκράτους 123, 9. 149,
9. 151, 11. 161, 1. 164, 8.
171, 23. 175, 12. 397, 4. 440,
5. 414, 13. 426, 10.
κατὰ Ἀριστογείτονος 78, 9. 106,
2. 109, 14. 123, 27. 132, 21.
139, 33. 151, 26. 159, 8. 157,
5. 162, 15. 165, 11.
κατὰ Ἀριστοκράτους 79, 4. 90,
7. 122, 13. 123, 3. 132, 31.
133, 3. 138, 15 et 28. 139, 1
et 7. 146, 16 et 18. 155, 11.
157, 3 et 8. 160, 27 et 30.
163, 25 et 30. 164, 3 et 21.
171, 17. 175, 10 et 16. 355, 1.
375, 24. 413, 18. 438, 26.
κατὰ Ἀρόβου 92, 6. 119, 10.
134, 12. 144, 10 et 19. 145, 27.
κατὰ Ἀρόβου πρώτου 128, 31.
462, 13.
κατὰ Δημάδου 335, 30.
κατὰ Διονυσιοδώρου 144, 15.
περὶ τῆς εἰρήνης 131, 3. 161,
23 et 25.
ἐπιστολαὶ 110, 4. 111, 31. 369,
11.
ἐπιστολῆ ἧς ἡ ἀρχὴ περὶ μὲν
τῶν κατ' ἐμαυτὸν 77, 17. 94, 3.
ἐπιστολῆ Φιλίππου 120, 2 et 9
et 12. 131, 24 et 28. 160, 6.
πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν
159, 20. 162, 2.
ἐπιταφίω 354, 10.
περὶ τοῦ ἐπιτιμησαρχήματος 88,
15. 94, 24. 112, 13.
πρὸς Ἐύβουλον 128, 18.
κατ' Εὐέργου 144, 11 et 12.
πρὸς Ζηρόθιμον 149, 13. 459, 29.
πρὸς Καλλιμάχου 428, 7.

κατὰ Κόωνος 113, 10. 262,
19. 367, 27. 465, 17.

πρὸς τὴν Λικυρίου παραγρα-
φὴν 145, 3.

πρὸς Ἀπελώνην 77, 19. 78, 3 et
28. 79, 26. 85, 26. 89, 12. 93,
17. 109, 1. 111, 14. 120, 21.
122, 18. 127, 28. 130, 20. 131,
6. 137, 14 et 18. 148, 20 et
26. 150, 4. 151, 8. 158, 12 et
15. 162, 6. 163, 32. 179, 29.
περὶ Μεγαλοπολιτῶν 148, 22.
154, 29.

κατὰ Μειδίου 80, 4 et 15. 92,
12. 94, 15. 115, 33. 120, 29.

122, 21 et 23 et 27 et 31.
126, 4. 131, 9. 132, 1 et 25
et 27 et 30. 138, 12 et 18

et 23. 141, 32. 150, 6 et 11
et 16. 151, 12 et 14. 155, 6.

156, 7 et 14. 160, 15. 163,
14 et 16 et 21. 175, 4 et 31.

176, 26 et 30. 177, 17. 344,
21. 361, 32. 451, 12. 454, 31.

721, 10. 839, 23.

πρὸς Νανόμαχον καὶ Ξενοπέ-
θην 144, 7 et 14 et 17.

κατὰ Νευίρας 123, 29. 140, 2
et 4. 151, 30. 433, 3. 461, 13.

κατὰ Ὀλυμπιδώρου 145, 6,
404, 18.

Ὀλυμπιακοῖς 135, 31. 136, 1,
πρῶτω 119, 1 et 4 et 6. 127,
20. 149, 22 et 24. 159, 11.

161, 11 et 14. 171, 9.

τρῆτω 119, 11. 136, 5. 148, 9.
156, 3 et 5. 174, 19. 176, 16.

κατὰ Ὀνήτορος δευτέρου 437, 26.

παρὰπροσεβείας 27, 17. 29, 4.
38, 11 et 23. 91, 31. 94, 14.

120, 17. 122, 6 et 12. 125, 9.
126, 26. 132, 14 et 16 et 19.

137, 8 et 12. 138, 4 et 10.
141, 11. 147, 18. 150, 23 et

27 et 32. 151, 1 et 4. 152,
16. 154, 32. 156, 23 et 27 et

32. 163, 4. 171, 14. 175, 8.
176, 22. 177, 12 et 14. 375,

22. 429, 19. 455, 19. 456, 19.
461, 5.

πρὸς Περικλῆ 145, 2.

πρὸς Πολύεγκτον 90, 28.

περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθε-
ρίας 137, 7. 146, 33. 176, 20-
448, 3.

περὶ τοῦ στεφάνου 10, 17. 78,
26. 80, 16 et 18. 87, 29. 93,

20. 97, 16. 102, 11. 121, 9 et
12 et 15 et 18 et 22 et 24

et 27 et 30. 122, 4. 116, 28
et 31 et 32 et 33. 127, 2 et

4 et 6 et 15. 128, 1 et 7 et
14 et 16. 129, 2 et 4 et 6 et

8. 132, 5 et 8 et 11. 136, 21,
137, 23 et 26 et 29 et 31.

138, 1. 147, 3 et 10. 150, 18
et 21. 154, 26. 160, 8 et 12.

162, 13 et 23. 171, 12. 172,
10. 177, 8. 179, 6 et 32. 394,

30. 400, 20. 431, 15. 448, 14.

περὶ συμμοριῶν 136, 28.

περὶ συντάξεως 136, 14 et 26.
πρὸς Τιμοθέον 435, 12.
κατὰ Τιμοκράτους 79, 16. 82,

20. 91, 23. 94, 18. 122, 15.
123, 11 et 15 et 20 et 23 et
25. 146, 20. 149, 11 et 17.
150, 29 et 31. 151, 6 et 20
et 22. 157, 17 et 20. 159, 22
et 28. 165, 6 et 8. 171, 21. 174,
22. 175, 21 et 29. 177, 23 et
26. 335, 27.

πρὸς Θαμίτιον 438, 27.

Φιλιπποῖς 119, 8. 120, 5. 344,
26. 449, 3. 461, 9. 839, 2.

α. 119, 19. 127, 29. 136, 7 et
10. 149, 30. 154, 23.

β. 119, 23. 174, 24.

γ. 119, 27. 149, 28. 159, 13
et 15 et 16. 161, 18 et 20.
174, 27. 180, 9 et 11.

δ. 144, 6. 159, 17. 160, 3.
161, 32.

ε. 127, 26.

ς. 375, 19.

ζ. 375, 27.

κατὰ Φορμίωνος 83, 15.

περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ 130, 17.
136, 19 et 23. 148, 16. 149, 33.
161, 29.

Demosthenes minor ἐπερ Παν-
σανίου 140, 13.

ἐν οἷς ἑαυτὸν προσαγγέλλει 168,
13. 170, 25. 172, 8.

σιωπῇ Σωκράτους 135, 22.

Deucalio 785, 4.

Deuteronomium 126, 8. 153,
33.

Didymus 349, 6. 374, 26. 380,
25. 471, 19. 569, 15. v. Λά-
δων. ψάλυξ.

ἐν τῇ κρητικῇ λέξει 471, 19.

ἐν ὑπομνήματι v. Heraclides.

Dinarchus 331, 23. 353, 5. 407,
32. 409, 32. 426, 24. 433, 2.
435, 10. 437, 14. 440, 26.
465, 14.

κατὰ Ἀρχιστράτου 440, 7.

κατὰ Δημοκλέους 113, 7.

κατὰ Πολυεύκτου 354, 8.

κατὰ Πινθίου 440, 28.

Dinolochns 345, 28.

Ἰλιθάια 82, 30.

Κωμφοδοτραφιδίε 112, 29.

Μηδείε 114, 5.

Τηλέφω 112, 28.

Dio Cassius 119, 25. 124, 17.

160, 17. 164, 11 et 23.

α. 158, 23. 161, 3. 164, 15.
165, 27.

β. 139, 12 et 15 et 17 et 21. 155,
1. 164, 19 et 25. 174, 2. 177, 20.

γ. 120, 24. 130, 23. 139, 26 et
29. 155, 14. 164, 28 et 32.

δ. 135, 8 et 16. 147, 25. 152,
1 et 3.

ε. 140, 10. 175, 19.

ς. 146, 22.

ζ. 123, 32. 133, 19.

η. 124, 1. 165, 13.

θ. 158, 25.

ι. 177, 28.

κα. 131, 12. 133, 23. 140, 20.
165, 23 et 30. 171, 26 et 29.

μβ. 124, 4. 133, 25.

σε. 119, 20.

ςζ. 140, 24.

ση. 133, 30.

- ρθ. 124, 7. 165, 20. 166, 1 et 3
 et 11 et 14.
 ρα. 124, 9.
 ρβ. 149, 25. 166, 5.
 ργ. 136, 30. 166, 8.
 ρα. 137, 1. 134, 20. 140, 25.
 166, 18.
 λγ. 162, 19. 165, 15. 177, 30.
 λε. 165, 17.
 λς. 152, 9. 157, 30. 166, 21 et 25,
 λζ. 166, 27. 178, 1.
 λθ. 124, 20. 155, 4.
 μα. 124, 23. 134, 3. 140, 28.
 146, 6. 167, 4.
 μβ. 155, 17. 158, 18. 167, 1.
 μγ. 157, 33.
 μδ. 124, 26. 141, 3. 166, 31.
 167, 27.
 μς. 141, 7. 167, 7. 171, 32.
 178, 32.
 μζ. 124, 14. 134, 6. 141, 9.
 μη. 124, 30. 125, 1. 134, 9.
 141, 12 et 16. 152, 6 et 12.
 167, 11.
 μθ. 141, 18. 166, 16. 180, 3.
 ν. 140, 17.
 να. 167, 18 et 25.
 νβ. 125, 3 et 6. 141, 25 et 28.
 167, 13.
 νγ. 176, 1.
 νδ. 134, 14. 141, 22. 179, 8.
 νς. 167, 30.
 νη. 134, 17. 167, 20. 172, 4.
 ξα. 167, 33. 178, 4.
 ξβ. 142, 5 et 9. 148, 13.
 ξδ. 142, 11 et 14. 168, 3.
 ξς. 147, 29.
 ξη. 134, 20.
 οδ. 168, 7. 178, 8.
 ος. 152, 18.
 Dioclés 339, 17.
 Βάκχαις 81, 2. 452, 28.
 Μελίσσαις 87, 4. 88, 20. 97, 9.
 350, 14.
 Diodorus 784, 10.
 Diogenianus 1073. v. *Λύδων*.
 Dionysius 362, 3 et 25.
ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων 1037.
 Cf. Aelius.
 Dionysius Halicarnass. 691, 27.
 — Milesius 783, 9.
 — Thrax 672. 723. 1168.
 1279.
 S. Dionysius 130, 3. 161, 27.
 Diophantus *Μετοιχειζομένῳ* 115,
 31.
 Diphilus 33, 33. 99, 17. 109,
 16. 113, 25. 372, 27. *)
Ἀνασωζομένῳ 84, 25.
Ἀποβάτη 101, 10.
Βαλκινέῳ 108, 32.
Ἐγκαλοῦσιν 110, 18.
Ἐλληβοριζομένους 100, 11.
Ἐπιτροπῇ 96, 31.
Ἐντούχῳ 95, 17. 100, 31. 101,
 29.
Πιληθοφόρῳ 101, 4.
Φιλαδέλφοις 80, 29. 110, 17.

*) Post illa Etym. M. p. 490, 40 ἐπιφέρειν τὸ παραδοκῆν
 haec addit cod. Barocc. 50: παρατίθεται δ' ἐνάλοισ Διφιλον λέ-
 γοντα ἐν Ἐμπόρῳ τὴν γύκτα ἐκείνην διεκαρτησίημεν.

- Dosiades 783, 14.
ἐν τῷ βρωμῷ 735, 1.
 Duris 451, 32. 782, 22.
 Empedocles 337, 14. 733, 14.
 734, 14.
 Ephorus 782, 14. 786, 1.
ἐν δευτέρῳ 783, 1.
 Epicharmus 113, 14. 209, 27.
 225, 32. 354, 24. 381, 2. 417,
 20. 782, 29.
Ἀμύκῳ 98, 33.
Στυκαλίῳ 90, 8.
Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ 105, 33.
Ἡρακλείῳ 83, 28.
Ὀδυσσεὶ αὐτομόλῳ 82, 16. 95, 27.
Ὀφιοποιῖα 99, 1.
Πολίταις 105, 19. 112, 16.
Χέλῳ 98, 32.
 Epicurei 367, 22. 649, 26. 667, 13.
 Epicurus 566, 3. 1168.
περὶ φυσικῆς ἀποδείξεως 660, 25.
 Epilycus Κοραλίῳ 411, 17.
 S. Epirhanius 1037.
 Eratosthenes 215, 31. 226, 12.
 725, 20. 1185. v. γάρνξ. *Λύδων*.
 Eriphus *Μελιβοίῃ* 98, 26.
 Eteoneus 782, 16.
 Etymologus M. v. Archilochus,
 Callimachus, Diphilus, Ion,
 Sophron. *)
 Eubulus 90, 1. 433, 32.
- Ἀντιόχῳ* 103, 1. 111, 22.
Λυδαίῳ 108, 14.
Εὐρήνῃ 86, 30.
Κατακολλομένοις 89, 20. 114, 25.
Κορυβάλλῳ 1189.
Παρμενίῳ 101, 30.
Υἱοῦ 108, 28.
 Eucritus 1198.
 Eudæmo. v. *Λύδων*.
 Eudemus 1067.
 Eudoxus 362, 25.
 Euphorio 864, 21. 1185. v. *Βέ-*
*βρυξ. **)*
ἐν Δημοσθένει v. *Ἰλαος*.
ἐν Μο. . . πία 1194.
ἐν Πολυχάρει v. *Θράνξ*.
 Euphrónius 782, 15.
 Eurqlis 4, 24. 5, 13. 13, 31. 16,
 20. 17. 30. 43, 14. 58, 10. 328.
 31. 335, 33. 372, 7. 401, 9.
 428. 13. 436, 4. 463, 19. 702,
 4. 937, 15.
Αἰξίῳ 83, 32. 84, 19. 91, 29.
 92, 9. 1168.
Ἀστριτεῖταισι 475, 12.
Ἀυτολύκῳ 83, 14. 84, 21. 109,
 12. 395, 25. 447, 1.
Βάπτταις 377, 8. 460, 25.
Δήμοις 79, 22. 95, 8. 98, 27.
 99, 28. 328, 18. 442, 8. 462, 3.
Κόλαξιν 96, 17. 1196.

*) Pag. 496, 17 leg. e cod. Paris, 2639: Ἰστέον ὅτι ἡ εὐθεῖα τοῦτω ἢ ζμαιτός εἶχεν εἶναι ἢ ζμαιτός. ἀλλ' ἵσταν φαύσταταιν οὔτε γὰρ ζμαιτός δύναται εἶναι οὔτε ζμαιτός· καὶ ζμαιτός μὲν ὅτι πᾶσα —.

**) Etym. M. p. 480, 18 leg. ρηγομένῳ cum cod. Barocc. 50. Versu superiori non υποβλητήν sed ὑποβλήτην habet cod. Paris. 2630, qui v. 16 post ἐτυμολογῆ addit haec: ἀγροῶν αὐτήν ἀγρομένονος, οἷεται δὲ αὐτήν.

- (Μυκηναϊσμός 111, 5. 467, 12.)
Μαρίκη 79, 10. 99, 12.
Πόλεσιν 399, 30. 402, 30. 425,
 18. 431, 9. 441, 15. 453, 20.
Ταξάρχους 327, 11. 382, 11.
Χρυσῶ γένει 96, 18. 433, 10.
 1290.
 Euripides 6, 1. 101, 14. 323, 20.
 336, 29. 338, 14. 339, 12. 340,
 20 et 24. 343, 32. 346, 11 et
 19. 362, 7 et 9 et 12. 362, 2.
 367, 14. 369, 7 et 18 et 20. 373,
 7. 378, 13. 382, 32. 383, 8.
 396, 12. 414, 15. 440, 32. 444,
 32. 746, 2. 786, 12. 1057, 26.
 1163. 1185. 1187. γ. *Αἰων*,
Ἀκταίων, *Ἐπισον*, *Ἦρών*,
Αἰόλω 105, 26.
Ἀνδρομάχη v. *νήδης*.
Ἀνδρομέδα 78, 21. 339, 5.
Ἀντιόπη 109, 17.
Ἀῶνη 116, 2. 514, 10.
Βάχχαις 87, 30. 88, 22. 90, 30.
 96, 32. 98, 14. 105, 31.
Ἐκάβη 83, 26. 1287, 1293.
Ἡρακλεῖ 116, 13.
Ἰππολύτων 1288.
Ἰριγενεία 97, 29.
Ἴωνι 86, 19.
Κρήσσαις 514, 8.
Κύκλωπι 87, 33. 106, 8.
Μηδεία 99, 10. 346, 25. 1169.
Ὀρέστη 79, 19. 99, 16. 352, 5.
 744, 4.
Πελοῖσιν 95, 23. 106, 27.
Πλεισθένει 107, 19.
Ῥαδαμάνθυι 93, 31.
Συλεῖ 85, 10.
Τρωάσιν 99, 4.
Τρυπύλῃ 93, 26. 109, 15.
Φωκίσσαις 80, 23. 84, 19. 496,
 16. 731, 13. 966, 22.
 Eusebius 157, 10.
λόγῳ δευτέρῳ 156, 10.
 Io. Glycys 1077.
 Gorgias 681, 14.
 Grégorius Nazianzenus *) 134,
 22.

*) ὁ θεολόγος οὐ μόνον *Δημοσθένην* ἀλλὰ καὶ πάντας ὑπεριβύλετο. κἂν τοὺς λόγους παραβάλης, παιδίον εὐρήσεις τὸν *Δημοσθένην*. καὶ τοῦτο δῆλον τοῦ μὲν ἐκ τοῦ πρὸς *Λεπτίνην* καὶ *Ἀριστάρχην*, τοῦ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τοῦ πύλας. εἰς χρεῖαν γὰρ ἐκείνοι πεσόντες καὶ τὸ διασαφῆσαι τοὺς νόμους, ὁ μὲν ἀσθῆς ἂν, εἰ μὴ τοῖς σχήμασιν ἔτερε ποσῶς, διὰ τὴν ἀσάκειαν, ὁ δὲ, μεγάλην προχειρισμένος ἔνοιαν, καὶ τῷ σαφεῖ καὶ τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσι τοῖς καλοῖς πρὸς κολοῖόν φασιν ἄετός. Ἀλλ' ἔτις ἔπει' ὡς κρᾶτιστος περὶ τὸ δικαίον *Δημοσθένης*. ἀλλ' ἀμύνητος ὁ ταῦτα λέγων λόγων *θεωρίας*. ὁ μὲν γὰρ ἀντιτάσιν οὐδ' ὄλωσ' ἐμελέτησε κατὰ τελεῖαν ὑπόθεσιν, τὴν ἐργωδέστραν κωδῶν στάσεων· ὁ δὲ ταύτην διαίρησιν τῶν συντακτικῶν, οὐκ ἀνθρώποι μόνον ἀλλ' εἰ καὶ ἄγγελοι ἦσαν οἱ θῆ-πυρες, ὑπέπεσον ἂν. οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος πρῶτος καὶ μόνος παρὰ πάντας τοὺς παλαιούς, κατὰ πίσω τὴν οἰκονομίαν ἀμύνητός. εἰς δὲ τὸ στοιχειώδην ζήτημα τὸν ἀπολογητικόν, τοσοῦτον μέγεθος ὄντα, ἐνὶ κεφαλῇ περιεγράψατο. καίτοι *Δημοσθένης* συμμυζὸν ἔχων τὸ

- εις τὸ βάπτισμα 152, 21.
 ἐπιταφίῳ 142, 16. 152, 24 et 27.
 περὶ θεολογίας β. 172, 20.
 ἐκ τῆς πρὸς Κληρόνιον ἐπιστο-
 λῆς 148, 28.
 περὶ τῷ ἁγίου πνεύματος 168, 17.
 στηλιτευτικῶν πρώτῳ 174, 33.
 εἰς τὸν συντακτικόν 167, 16.
 168, 20.
 περὶ φιλοπαθίας 172, 25.
 Gregorius Nyssenus 169, 25.
 περὶ ἀρετῆς λόγος δευτέρως 154, 3.
 περὶ καρθενίας 154, 6.
 Gregorius Pardus de syntaxi
 1081. 1169.
 Hagias Ζωγράφου 113, 1.
 Hecataeus (341, 24.) 362, 24.
 783, 10.
 Hegelochus 728, 2.
 Hegesippus 1185.
 Heliodorus 344, 24. 394, 1. 784, 10.
 Heliodorus Tricccensis 1082.
 Hellanicus 351, 22. 362, 25.
 ἐν πρώτῳ 444, 11.

ψεύδος, ὃ μάλιστα ἰσχύει καὶ τοῖς λόγοις, πόσον εἰς τὸν παραπροσ-
 βεῖα ἐλείφθη Αλαρίνου. καὶ ἐν τάλλα, ἵνα μὴ δόξῃ γράφειν ἑγκώ-
 μια. In Siceliota. Idem alio loco: ἡ εὐκρίνεια παρεπομένη, οἷόν
 τινα κῆρι πομπίλος ἐχθύς, τῶν μὲν βλαπτόντων ἀποκρίσει, πρὸς δὲ
 τὰ συνολοῦσι ποδηγεῖ διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐαυτῆς, καθάπερ προῖον-
 τας ἐροῦμεν, ἐξομαλίζουσα καὶ καθαιρούσα τὰ συμπύκνωτα, ἢ μὴ
 συμβαινόντων περιττὴ εἰκότως ἂν εἴη. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο ἀδύνατον
 ἀνδράσι πολιτικοῖς τε καὶ ἐπιστήμοις — οὐδὲν γὰρ περιττὸν αὐτε
 φῆσαι οὔτε τέχνη τῇ μνησμένη τῆν φύσιν —, ταύτην ἐφεύρεν ἡ
 τέχνη, καθάπερ νόσον καθάρσιον, τὴν εὐκρίνειαν προκατασκευάζουσαν
 προεργάουσαν ἐρωτάων προπύκνωσαν μὲντα μεθοδεύουσαν πρὸς τὸ
 πῶσιμα τοὺς ἀκροατὰς ἐπανάγουσαν, οὐ κατὰ τὸν αἰτὸν τρόπον ἑλ-
 λήνων ἤθηροι καὶ χριστιανῶν ἐχειριζομένη. πῶς γὰρ οἷς διάφορος
 ὁ σκοπὸς; ὁ γὰρ Δημοσθένης, ὃν ἐκείνοι θανάτουσι, πανούργος
 ὢν ἄνθρωπος καὶ δεινός, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιεικίμενος μέχρι ἀπα-
 γωγῆς, συγγεῖ τῷ λόγῳ τὰς τάξεις τῶν προεπηγγελμένων καὶ τῶν
 προτεταγμένων, καὶ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ ταῖς ἐρωτήσεσι χάται κα-
 νοῦργος, ἄλλα προθῆς καὶ ἄλλα καταγρασάμενος, καὶ πανταχοῦ τὴν
 λήμην τῶν ἀκροατῶν λυμνιόμενος. ἐφ' οἷς καὶ τὰς μετῴσεις τῶν
 λόγων δοκεῖ μὲν εἰρηρεῖν διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, οὐ μέντοι πρὸς
 αὐτὰς αὐτὰς φέρονται τὰς ἐπαγγελίας, ἐπιφορτίζει δὲ τὸν κτηγο-
 ρούμενον, καὶ πρὸ τοῦ κτηνηφλομετος καὶ ταῖς ἀποδείξεσι θανα-
 τοῖ. καὶ τοῦτο διὰ πολλῶν ἴσκι τῷ φιλοπότῳ καταμαθεῖν, ἐξαιρέ-
 τως δὲ ἐκ τε τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καὶ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους.
 ἐν μὲν γὰρ τῷ ἑτέρως προκατασκευάσει καὶ ἑτέρως τῆ πρὸς τὰς ἀπο-
 δεῖξεις τάξει ἐχρήματο, τοῦτο μεθοδεύσας ὅπερ εἶπον, ἵνα τῆς ἐπαγ-
 γελίας ἐπιλυθομένων τῶν δικαστῶν Αλαρίνης οἰχθῆται, ὃ καὶ συ-
 νέβη. ἐν δὲ τῷ κατὰ φύσιν ἢ οὐ πρῶτον προτεθεικῶς ἀλλὰ δευ-
 τερον, τὴν τῆς Χερρόνησου ὑσφάλειαν, δευτερον ἔθηκε τὸ κατὰ φύ-
 σιν, ὡς ἀπέλλουσι τὴν Χερρόνησον ὁ Χαρίδημος. Οὐ μὴν ὁ θεολόγος
 τοιοῦτος, ἀλλὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον τῷ ἀκουστικῷ ποιῶν τὰς
 τάξεις οὐ συγγεῖ τῶν πραγμάτων οὔτε ἐν ταῖς προκατασκευαῖς οὔτε
 ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν.

Heraclides 585, 21.

ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης 1196.

ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας] ἀρετὴ

ἀρετὴ τίς ἐστιν, ἣν αἰροῦνται

πάντες· οὕτω Ἄλδμος ἐν ὑπό-

μνήματι. ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐν

τῷ περὶ ἐτυμολογίας φησὶ κατὰ

μετάθεσιν ἰρατὴ τις οὐσα ἢ

ἐπέρματος κτήσις. ὡς δὲ ἐν ὑπό-

μνήματι εὔρον Θέωνος, ἀρεστή,

καὶ ἐπιβολῇ τοῦ ὁ ἀρετὴ, ἢ

πῶσιν ἀρέσκουσα. Cod. Paris.

2630. Conf. Etym. M. p. 138,

26 et Zonar. p. 297.

περὶ χρησμῶν 1189.

Heraclides Ponticus

τῶν εἰς Ἀβαριν ἀναφερομένων

145, 22. δευτέρῳ 178, 27.

Hermippus 9, 7. 25, 21. 233,

14. 362, 16. 368, 1. 401, 19.

470, 10.

Ἀθηνᾶς γοναῖς 404, 29. 461, 26.

Ἀρτοκόλισιν 328, 26.

Δημόταις 85, 33. 104, 33. 105,

8. 106, 26.

Κέρκωσιν 85, 29. 88, 29.

Φορμοφόροις 82, 19. 449, 26.

Hermogænes προομιῶν τῶν ἰδῶν

151, 16.

περὶ τῶ ἀπλῶς πολιτικῶ 172, 15.

Herodianus *) 342, 32. 348, 21.

649, 20. 798, 17. 800, 7. 850,

28. 947, 13. 1155. 1195. 1283.

1289. 1290. v. ἀναδενδράς. αἰ-

ξην. εἰμι. ἔπεσον. Ἰγνία. τέττις.]

περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυπο-

τάκτων 1086.

περὶ διχρόνων v. Archilochus.

*) Herodiani de figuris libellum e Marciano 512 edidit Vil-
lois: poterat emendatius e Parisiensibus 2551 (a) et 2929 (b).
Quorum alterius index τοῦ σοφωτάτου Ἡρωδιανοῦ περὶ ἀχημάτων
alterius Ἡρωδιανοῦ περὶ ἀχημάτων διανόσις καὶ λξσεως. Reliquam
lectionis varietatem infra posui, omissis codicum siglis, ubi
ambo consentiunt.

Villois. Anecd. 2. p. 87. v. 5: καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀκατα-
λληλίας] μηδεμίαν αἰτίαν τῆς καταλληλίας. 7. τοσοῦτους τρόπους]
τρόπους τόσους. 14. τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ. 15. ἀριθμητικῇ ὀνο-
ματι] ἀριθμονται ὀνόματι. 16. ἐξάλλωσιν a. 17. ἀμα καὶ]
ἀμα δὲ. 18. ἀντὶ ἀπολίτου 19. ἢ] καὶ ἦτοι] εἶτε.
20. ἦ] οὐ a. 23. ἔχει] δὲ ἔχει. 26 et 27. ὑποφορῶν a.
28. ποτιδέμεναι νίας ἀχαιῶν. 30. αἴτημα. 32. προτέρων.
34. συμπλοκῇ. 35. συμβαίνειν πεποίηκεν, οἷον ἔκτορι.
p. 88, 2. φράσεως. 3. ἐπὶ τετελεσμένῳ — ποιησάμενος.
6. τὰς et ποιούμενος om. 9. λόγον 10. ὅμον δ' ἐναρθρον.
11. ὑπομνηματικῶν πεπονημένων. 14. λξσεως — ἔχουσης.
18. τῇ 20. τῶν γενῶν. 21. τὰ δώματα σταῖζει om. αὐς
διαφόρους. ἐπάγουσιν. 29. κείναι ἐν ἰωνικῶν· λυόμεθα a: κεί-
ται ἐν ἰωνικῶ βουλευόμεθα b: unde legendum ἐν ἰωνι· κωλύο-
μεθα. conf. Ion. 403. 32. χόλον, ἀλλὰ μ' ἔαου. 33. τὸ γὰρ.
37. πρόταξις a. μηδέτω τετελεσμένον τούτων. σημαίνῃ.
40. ἀναβίδωσι. 43. καὶ τὸ ὄφρα.

περὶ ἐγκλινομένων 1142.
 ἐπιμερισμοῖς v. νήσιος. χεῖρ.
 περὶ τοῦ ἡδύ ὕδαρ 1194.
 περὶ τοῦ ἦν 1293.
 ἐν τῇ καθόλου 676, 21, 1173.
 1250, 1255, 1265. v. ἰθύ-
 τρην. μολιβδοτήξ. Συρακόσ-
 ριος. τραπεζίτης. ὁ πόποι.

ἐν τῇ ᾧ τῆς Ὀδύσσειας. δαψ. 1266.
 ἐν τῷ ὀνοματικῷ 1181, 1193,
 1195, 1272. v. αἷς, κίνδυν.
 Κλήμης.
 περὶ ὀρθογραφίας v. βοϊκὰ ζεύγη.
 περὶ παθῶν 1219. v. ἡμιου-
 φοῖνιξ.
 περὶ πνευμάτων v. ὑψός.

- p. 89, 3. δέ] κέ. † 7. ἀφινδύων. 9. λαβούσης. 10. κα-
 κείνο α, κακείνος β. δὴ] δέ. 12. τίθεται. δύκοι] δευτέρου
 προσώπου. 13. τοῦ σφαιτέρου] τῆς λέξεως. 14. γὰρ] γὰς τὸ
 σφαιτέρον. 17. ἐνεστώτι. 19. γὰρ ἂν οὕτως. 20. οἶ] οἶον.
 22. παρὰ α. οἱ τοῖς μέσοις ἀορίστοις καὶ μέλλουσι ἀντι ἐτε-
 ρημῆν τὴν σύνταξιν. 23. εὐτρεπεστέρως τῆς περιουσίας. γιν-
 μένης α. 25. ἐταροῦ] ἐπιλληγῆ α 26. παρὰ] πρὸς.
 32. μή οἱ. ἀπηρευμένως. 34. φαινομένων] φαινομένων.
 36. λέξαι. 37. ἦτορ ἐμπειρίας. 40. προστατοῦν. 41. εἶσαν.
 p. 90, 1. ἐκτερον. 3. τι] τε. ἐκράνεν α. 4. οὐδὲν
 γὰρ θ. h. οὐδὲν γούη θ. α. 6 et 11. λεωδάμαντα α, λεωδάμαντα β.
 8. οὐδὲν οὐδὲν θ. 10. παρὰ λεωδάμαντος ἡταιρικὸς ἀνα-
 φανίς. τὸ δέ. 15. εἰδὲ δέ. 16. ἡ εἰρωνεία. 20. ἰθίως.
 21. ἡ φεύξιμα σε γυίας. 22. μόνοις μόνη. 26. ἐγκατε-
 ρῆτε. τοῖς 27. υποβέβληται. φομορομῶμενα α, φομορο-
 φοῦμενα β. 29. καθίστηται. 31. μετὰ σημειώματος του post
 v. 33: Διασυρμός ἐστι λόγος εἰρωνικός ἐπὶ τὸ διασύρειν τοὺς πλάς
 λεγόμενος, οἷον ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἀνίστη μαρτυρεῖσθαι 36. κατὰ]
 καὶ. 37. δειόντων.
 p. 91, 5. τὰ δέ — 6 ἀποδείξαι οἱ. 8. ἐστὶ λόγος ἐν ἐπε-
 ριγραπτῷ — ἀποτελῶν. 13. τεράκιλοι καὶ δίκωλοι μὲν, οἶον α.
 16. μὲν] ἂν. 17. ψυχῇ] φρένας. 18. χώρα τῆς ἐπικρο-
 θέσεως. 27. παρανομασίαι. 29. ὁμοιόπευτον, ἄλλοιως,
 ὁμοιοκ. 32. καταριθμοῖς. ἀντιστροφίς. 34. προεκπεφ-
 ῆται. 44. χωμῆν.
 p. 92, 5. ὄγγη. ἀναγκαιόμενον α, ἀναγκαιζόμενον β.
 ἐλάμποντος. 6. λέγοντος ἴκον δ. 9. κινήσωμεν. 15. ἄρ-
 χομῆν τῷ λόγῳ α et correctus b. 17. ἀφαιρούμενον. 22. ὡς
 τούτων ἡμῖς] ἡμῖς τούτων.
 p. 93, 5. μετὰ τοῦ. 13. ἀντεστραμμένον. προφορὰ ση-
 μαινομένων. 17. λέξαι] πλάσις. 21. μεθ' ἡμέρας ἐκ μέσου τῆς
 π. ἀντινομασίας. 23. δὲ οἷαν ἢ. ἀνωτομασίας α. 24. μετα-
 λαμβάνοντες διατιθέμεθα κλειοχάρη. 27. δημοσθένην. Legendum
 ἰδίωτ' ἔρχεται. τὸ δια τί παρ — 29. καὶ post Ἀνακρόντι οἱ.
 30. οὐν λεωφίλος μὲν. 31. λεωφίλος δ' ακουε. 32. δὲ
 δισσάνω. 35 φράσις. ἦ] καὶ. Post v. 40: ἄλλοιως δέ
 ἐστὶ τούτο, ὅτε τῇ προκειμένῃ φράσει ἢ ἐπιφερομένη ἔννοια μὴ
 ὁμοιοπῶτως τοῖς φάσμασιν ἐπινοηθῆ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπαγομένην
 ἔννοιαν μεταληφθῆ. Haec uterque: deinde b: οἷον πάσα ἡ ἑλ-

| | |
|----------------------------------|----------------------------------|
| περὶ συζυγίων v. νεῖφω. | 423, 26, 439, 20, 447, 4, 450, |
| ἐν τῇ συντάξει τῶν στοιχείων | 5, 46, 27, 467, 13, 469, 1 et |
| v. τὸ ἴωτα, τὸ Γ. | 2, 743, 17, 782, 15, 783, 3, |
| Herodotus 18, 27, 36, 5, 83, 31. | α. 78, 1 et 14 et 33, 79, ε. 80, |
| 100, 23, 113, 30, 116, 6, 209, | 26, 81, 7 et 31, 85, 23, 86, 33, |
| 5, 293, 32, 306, 21, 309, 15. | 89, 9 et 14, 90, 15, 92, 27, |
| 326, 14, 366, 1, 372, 6, 395, | 93, 14, 94, 26 et 33, 95, 14 |
| 16, 406, 6, 416, 21, 418, 15. | et 22, 99, 19, 100, 15, 102, |

λῆς ἰσθμηγοφορεῖ, ἀντὶ τοῦ οἱ Ἕλληνες, γίνεται δὲ κατὰ πολλοὺς τρόπους· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀριθμῶν καὶ περὶ πτώσεως καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρόνους καὶ περὶ γένη μὲν ὀνομάτων ὑποθέσθω τὸ πρωτογενόμενον παράδειγμα, τὸ πᾶσα ἢ Ἑλλάς ἰσθμηγοφορεῖ. περὶ δὲ ἀριθμῶν, οἷον αἴας (μικρὰς Ζηναεὺς περὶ ἀριθμῶν τῶν κατὰ βίον, eiusd. cod. f. . .) ὁ καθελὼν τὴν Τροίαν, ἀντὶ τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πτώσεως· μῆνιν ἄειδε, θεῖ, ἢ μὴν Ἀχαιοὺς ἀλγέ ἴσθην· ἀπὸ αἰτιατικῆς· γὰρ εἰς εὐθείαν μετέπειος. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον οὐκίτι μεγνήμενοι. περὶ δὲ χρόνους, οἷς τὸ παρεῖμαι τοὺς ὁμόντας μάρτυρας· ἴσθιον ὅτι ἀλλοίως μὲν λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή, μεταβολὴ δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖρονος ἐπὶ τὸ κρείττον· ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ κρείττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή λέγεται. καμπε τεύχων, ἀντὶ τοῦ καμῶν κατεσπύνας· λέγεται καὶ τοῦδε ἀλλοίως. a νετο : αἶν ἐν τῷ χάρις τῷ χῶ τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν ἱεράτευμα τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, δοῖαίης γὰρ πτώσεως προληφθείσης ἐν τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς ἑλλητικῶς καὶ διχα ἀναφορικῶ ἀρθου. ἦν· γὰρ τὸ ἑλλίπες οὕτως, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς. κᾶν μιν ἢ ἐπιφερομένη ἔνοια ὁμοιοπτῶ ἐπιναλίψει ἐπὶ κριο, οὕτω προσηγομένη, ὅς ἐποίησεν ἡμᾶς, οὐδὲν ἡμῖν περὶ τούτου προῦκτο ζήτημα. ἐνεργεῖαν δὲ ὑποστήσας διὰ τοῦ ἐποίησε ῥήματος, ἀναγκᾶς ἐπὶ εὐθείαν πῶσιν ἀποκλίνομεν, τὸν ἐνεργούντα ἐπιποθοῦντες μαθεῖν. καὶ πῶς τούτου ἂν ἐπιγύνομεν; τῆς ὀνομαστικῆς πτώσεως παραλαμβάνομενης, δοῦτι τὸ ἑλλίπες ἀρθρον ἢ ὀνομαστικῆ εὐθεία παροχεν οὕτως ἐξικουεσθαι ἀελλίπῶς, ὅς καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς· βασιλείαν ἱεράτευμα, οἷον ἐπὶ ἡμᾶς εἰς βασιλείαν δόξαν, ἦν δόξαν ἢ ἐχημῆν ἐγγρημος λέξις ἱακή παρασθησαι. αὐτῷ ἢ δοῖα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμην. ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἐπάρειον οὕτως· αὐτῷ ἢ δοῖα καὶ τὸ κράτος τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς ἐν τῷ ἰδίῳ αἰματί. καὶ Εὐριπίδης· ἢ ἀναλλάξσωμεν οἱ με προῦδοσαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ ὁριστοῦ.

p. 94, 2. κατεκλεισμένη. 8. αὐτῆ δὲ ἀπυχοῦντων ἐστὶν ἐφόδιον. 11. ἀλλ' οὐδ'. ἐξελήλαται. 12. ὡς ὁ τυδεὺς.
13. ἀμορῶντα· ἀστάσιον. 19. ξεν' α. 23. τῷ γὰρ
29. οὐπέτινες αὐτῶ. 30. ἀνηνέχθησιν ἀνομνίμενος. ἀνηνέχθησιν b. 37. ἐμπιπραμένους οἰκίης καὶ πατισοικαπτόμενα τεύχη.
p. 95, 5. λόγον, ὡσπερ δια βαθμῶν τιῶν ἀφ' ἐτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνοντες κόμμα ἢ κῶλον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας οἷονε πᾶσι δευτέρῳ παῖωντα (b: πάντων a) καὶ αἰώνια, οἷον οὐκ —

9. 104, 21. 107, 33. 111, 3. 100, 17. 110, 32. 111, 32.
 et 16. 114, 20. 352, 20. 114, 20. 115, 15.
 356, 8. δ. 86, 19. 96, 22. 99, 11. 105, 27
 β. 89, 9. 90, 20. 99, 26. 104, et 30. 112, 1. 113, 32. 114, 31.
 1. 106, 8. 114, 20. 115, 7. ε. 83, 2. 108, 16.
 γ. 77, 21. 79, 8. 84, 22. 94, 20. ζ. 89, 27. 105, 30.
 et 23. 96, 28. 99, 8' et 18 et 27. ζ. 83, 13. 89, 12. 104, 29. 416, 16.

He-

Sed a haec quoque habet: οἷον ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· οὐ γὰρ φόβος ἐντολῶν τηρησῆς, οὐδὲ ἐντολῶν τηρησῆς σαρκῶς κά-
 θαρσῆς, οὐδὲ σαρκῶς κάθαρσῆς Ἰλαμψῆς, οὐδὲ Ἰλαμψῆς πόνον πλή-
 ρωσῆς τοῖς, τὸ μέγιστον ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐπιγέμενος·
 τὸ τοιοῦτον σχῆμα κλιμαξ καλεῖται. ταῦτα om. 6. prim. δι']
 μὲν 7. Versus Homerici ut apud Homerum legantur.

13. οἷον τῶ. 16. ἐκπνεῖ. 18. υἱοῖ. καὶ] ἢ b.
 21. ζεὺς ἐπέδ' οὐν. 23. καὶ τὸ οὐ γὰρ. 28. ἀνυγγέλια
 λείοντων. 30. τοῦ Ἰθους ἐπιφέρειν αἰετὶ παρεδεξάμεθα ἐνικά.
 40. γλαυκῶπιδι κισσάνδρῳ ἱρασιπλόκαμον κόραν πριάμοιο.
 p. 96, 1 φάτις b. 4. νοημάτων] ὄνομάτων. 6. τοιαῦτα.
 12. πόλων ὡκεαδαμυτῆρες ἐπέδου σοφῶ. κύνειος.
 14. τεθῶσι. 16. ἐκ κοινου καὶ ξένου. 17. καὶ ὡς παρὰ τῷ
 Ἡροδότῳ· νόσφιν ἄτερ πόνον καὶ οὐδύος. 19. δὲ ὅταν. γέννηται.
 21. ἐρῆτριον εἶλεν. αὐθις. 33. νοεῖται. 36. προπαρα-
 κευάζουσα b, προσπαρασκευάζουσα a.
 p. 97, 3. οἷον καὶ γὰρ. 4. τ' om. 34. ἢ καὶ διὰ.
 35. οἷον ὁμματα. 37. ἐν] ἴην.

Herodiani qui fertur περι ἀκυρολογίας commentarius est in cod.
 Paris. 2929; hoc initio: Ἀκυρολογία ἐστὶ λέξεων τῶν περὶ τὸν αὐτὸν
 τρόπον ἀνυστρεφομένων οὐ προσεχῆς χρήσις. γίνεται δὲ ἀκυρολογία, ὅταν
 τις ἀκίρῳ φωνῇ χρήσῃται παρὲς τὴν κυριωτέραν, οἷον ἴαν τις εἴπῃ
 ῥύγχος ἀνθρώπου ἀπὲρ τοῦ προσώπου. ῥύγχος μὲν ἐπὶ τετραπόδιον
 ζῶν τάσσεται, ῥάμφος δὲ ἐπὶ πτηνῶν, ὅπως δὲ καὶ πρόσωπον ἐπὶ ἀν-
 θρώπου. διαφέρει δὲ ῥύγχος καὶ πρόσωπον, ὡς περὶ τοῦ φωνῆν τὸ
 ὠρεύσθαι, καὶ τοῦ γημι τὸ γήμασθαι, καὶ τοῦ τεκεῖν τὸ γενῆσαι,
 καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐξῆς ἐπαγομένα κατ' ἀντιπαράθεσιν. Διαφέρει
 μὲν οὖν τὸ φωνεῖν τοῦ ὠρεύσθαι, ὅτι τὸ μὲν φωνεῖν ἐπ' ἀνθρώπου
 τάσσεται, τὸ δὲ ὠρεύσθαι ἐπὶ λύκου. παρατηρητέον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν
 λοιπῶν τὸ οἰκίον ἐκάστου ὄνομα, οἷον μυκασθαι ἐπὶ αἰγῶν, βλη-
 χασθαι ἐπὶ προβάτων, βρωμῆσθαι ἐπὶ ὄνου, χρεμελλεῖν ἐπὶ ἔπταν,
 βρυχασθαι ἐπὶ λέοντων, ἀβήλλειν ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίους, ἀπὸ
 τῆς ἀρ φωνῆς. παρ' ἡμῶν τούτοις τὸ ὑλακτεῖν λέγεται. καὶ ἐπὶ τῶν
 πτηνῶν κρῶζειν μὲν ἐπὶ κορώνων καὶ κοράκων, κοκκύζειν δὲ ἐπὶ
 ἀλεκτρούων καὶ κοκκύγων, τρυγύζειν ἐπὶ τρυγόνων. Quae simillima
 sunt Ammonio p. 144. Nec dissimilia reliqua. Insunt tamen
 quae ad emendandum illum faciunt. Velut p. 37 non γαμῆν
 δὲ μὴ legendum, sed ex Herodiani ἐμοὶ δὲ γαμῆν sumendum
 γαμῆν δ' ἐμοί.

Hesiodus 442, 1. 945, 8. 1182.
1183. 1207. 1209. Scutum
non esse Hesiodi 672, 7.
1165.

Hexiphanes 729, 23.

Himerius 1082.

Hipparchus 647, 10.

Hippasio 472, 31.

Hippocrates 223, 22. 435, 28.
474, 29.

περὶ ἀρχαίας ἰστορίας 169, 23.

περὶ νόσων δευτέρῃ 171, 4.

Hipponax 17, 22. 82, 13. 85,
20. 86, 9. v. τίλας.

δευτέρῃ 85, 23.

Homerus 4, 9. 8, 30. 13, 5. 23,
19. 24, 27 et 33. 25, 24. 28,
32. 37, 25. 38, 13. 42, 15. 44,
10 et 24. 51, 10. 54, 33. 64,
9. 72, 20 et 32. 73, 4. 82, 1.
83, 9 et 32. 84, 22 et 24. 91,
32. 93, 2 et 10. 94, 12 et 31.
97, 6. 111, 3. 112, 7. 120, 27
et 30. 122, 2. 144, 21. 146, 11.

153, 7. 163, 32. 176, 33. 203,
8. 210, 10. 213, 7. 224, 16.

226, 8. 230, 21. 238, 27. 240,
12. 257, 1. 291, 30. 323, 17.

326, 15. 332, 9 et 13 et 20.

335, 22. 347, 21. 356, 18. 361,
7 et 10 et 12 et 14. 379, 11.

380, 21. 382, 14. 398, 23. 411,
29. 412, 11. 416, 12. 417, 10.

422, 13. 424, 28. 426, 23. 428,
22. 453, 29. 454, 25. 456, 23.

457, 13. 460, 5. 467, 26. 468,
3. 475, 28. 476, 15. 678, 17.

727, 19. 752, 19 et 30. 769, 24.

v. Μύνης. Ωρῶν.

Hyperides 101, 22. 104, 7. 111,
28. 335, 24. 365, 9 et 14. 378,
25. 381, 7. 398, 11. 399, 12.

408, 1. 448, 12. 468, 18. 473, 1.

κατ' Ἀρισταγόρου 102, 13.

κατ' Ἀριστοφῶντος 108, 1.

κατ' Ἀρχεστρατίδου 100, 8.

κατ' Αὐτοκλήους 96, 30.

κατὰ Δημοσθένους 444, 22.

ἐπὶ Κρατίου 77, 27. 100, 32.

ἐπὶ Λυκόφρονος 97, 12.

περὶ τῶν ὄρων 79, 12.

κατὰ Πατροκλήους 83, 7. 463, 15.

περὶ τοῦ Πολύεκτου στρατη-

γῆν 78, 18. 330, 19.

*Ροδιακῶ 112, 10.

Iamblichus] Cod. Vat. 997: τίς
τὸν Ἰάμβλιχον.

Οὐδὲν τὸ πῆσαι, ὡς δοκῶ, τοὺς

πρὶν λέγειν

ὡς οὐρανοῦ κάτσει πᾶν ψυχῶν

γένος,

ἀλλ' ἢ πτερωτὸς καὶ τρέχων τὸν

αἰθέρα

καὶ πᾶν πτερῶν ὕψωμα νοῦς

Ἰαμβλίχου.

Ibycus Ind. v. τραπέζισης.

Idomenes 250, 2.

Ioannis apocalypsis 1165.

Ioannes Charax v. Charax.

Ioannes Lydus 170, 19.

Ioannes Philoponus 1177. 1286.

1288.

Ioannes Presbyter 1097.

Ioannis Siceliotae duo supers

Λ α α α α

sunt in Hermogenem commentarii, alter, quo Ruhnkenius usus est εξήγησις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἐρμογότου ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελώτου (cod. Paris. chart., f. max., fol. ferme 200, in-

ter libros Falconeti 10173), alter Ἰωάννου Σικελώτου τοῦ λεγομένου δόξα πικρῆ (infra τοῦ δοξοπατρῆ) εἰς τὸ περὶ εἰρήσεως Ἐρμογότου βιβλίον (cod. Barocc. 175, f. max., fol. 209)*).

*) Ille quem priore loco posui, tali est initio: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐπιειμένους καὶ τοῖς [διῶ] τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλονοίας τὸ γνωστικῶν τῆς ψυχῆς ἀποφύσσει τῆς ὑλικῆς γενέσεως ἐπειγομένοις πρὸς τε τὴν ἀκριβῆ τοῦ συμφέροντος εὐρεῖν τῆ τῆς ἀμαθίας κρηπτομένου περιβολῆ εἰς τὴν ἀσφαλῆ τοῦ κοινού βίου διασωτηρίαν, ἐφ' ὃν τῆς ἀπαθούς καὶ ἀδιπνεύστου πληρώσεως ἀπεξώσθηται, πρὸς τε μελῶν ἢ ἐπίτασιν τῶν ἐν ἡμῖν ἀνομιῶν αἰρέσεων καὶ κινήσεων ἐπὶ τὴν συμμετρον καὶ ἀξίωτη μέσοτητα καὶ ἰσότητά τῶν ἀντιπεριωγομένων ἀκροτήτων, καθ' ἣν ἀλλὰ τις ἐγγίνεται καὶ ἐπίδοσις τῶν τε καλῶν καὶ τῶν μὴ ἰσοῦτων, ἐφ' οἷς ἕκαστοι κροτοῦνται καὶ φόροι, ἔτι τε τοῦ θεαίου λήψιν τε καὶ εὐφύτητα, ἐφ' ἃ προκόπτειν δοκοῦσι οἱ ἐνωγόμενοι, ἀναγκαῖον τὰ τῆς πανδήμου ἠθροικῆς ὄψια καὶ μυστήρια-καὶ τῶν ἀδύτων μεθόδων τοῖς ἐξαγοραῖς αἰ τελεῖται. φιλοσοφίας γὰρ ἐστὶ τὸ κάλλιστον ἔντιμον καὶ χρητικῆ ὁ πρῶτος τοῦ κρείττονος τακτικός, ἕτερον θεῶν ὑποκρίνεται λογικῆ φύσει διατακτομένη καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕνασπον, ψυχῶν τε καὶ σώματων δικαῶν τε καὶ πόλεων ἐπιμελομένη, τῶν ἀμεινόνων τῆ ἐκπτώσει παρτραπέντων καὶ φερομένων ἀτακτα καὶ ἀσυντακτα ταῖς ἀσυναρτήτοις δυνάμει. καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ ὅσον ταῖς ἄλλαις θεωραῖς ἐπιβατεῖται τῶν ὄντων τὸ ἀντιδιχημένον τῆ πρακτικῆ· οὐ γὰρ τὸ λυσίτελές ἀπ' ὀλίγων μόνον ἰσῆ, οὐδ' αὐ ἐτέροις ἐμπεριγράφεται, καθάπερ αἱ γραμμαὶ τοῖς σημείοις καὶ τὰ τῶν φθόγγων τοῖς διαστήμασι, ἀλλὰ κρηπιδ' οὖσαν καὶ βίσεως καὶ κορησεως ἡμιουργός, τὰ τε τῆς νοερας οὐσίας ἡμῶν διαπετλούσασ καὶ παντοῶς διεξαγοῦσα καὶ ἰδύνοῦσα πρὸς τὸ οικονομικὸν ἐπιστή. μεθ' ἣ προαγοῦσα πολιτικούς φιλοσόφους ἀποτελεῖ, πόλεισ διὰς καὶ δήμοις τῶ τῆς γλώττης ἄγοντας πείσματι. τοιοῦτος Θεμιστοκλῆς καὶ ὁς Θεμιστοκλῆς τοῖς τρόποις ἐνήγετο οὐκ εἰάτο καθεῖναι, οἱ μυριάσων πολλῶν, γῆν ἀνδιστασῶν καὶ θάλασσαν καὶ. εὐτελοῦς σημεῖον, τῆς Ἀττικῆς, περιεμένοτο. τοιοῦτος Δημοσθένης, τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῶ μᾶλλον ἢ Κηφισός τε καὶ Ἴλισός, ὁ τοῖς Φιλίππου μηχανήμασι τοῖς ἀργυροῖς ἀντιβαίνων, ὁς ἕπερ εἶχε δύναμιν ὡς τοῖς λόγοις τοῖς Ἀθηναῖους ὑπέκοντας, ἔσβησ' ἂν κοσμοφλεγῆς δηλὸς Ολυμπικῶς, Μακεδόνας δ' ἐλύσθησαν κατασφρακταῖς Παιανίους, ἔθνη δ' ἔκυσαν δῆμον Ἐριχθόνιον. τοιοῦτοι Βασίλειος καὶ Γρηγόριος καὶ ὁ χρυσῶς ἡμῶν ἄκαιος καὶ γλῆκῆς, καὶ ἀπαντα τὰ ὀρμηματὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οἷς ἐσφραίνονται αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, κατακλύζονται δὲ ψυχὰι τε καὶ φύσεισ πονηραὶ καὶ παράνομοι ἄχρημαχοῖς φίλοισ καὶ τοῖς ἐκ μελίνος, μετατίθεται δὲ συμπασα γῆ καὶ μεταγεται πρὸς εὐκοσμίαν τε καὶ ἐπί-

γῶσιν, πᾶν ἄλλως Πλάτων, Πλάτωνος ἀναξίως, καταπαῖν τὸ ἔργο-
 φαῖς πῶρ τὸ κοινωφελές, καὶ σκοπεῖ τοὺς ἀμοίρους πείρη, καθάπερ
 ἐκείνος τὸν Ῥαδάμανθον τοὺς ἀσβεῖς ὑποτίθῃσι. καὶ ἱροίμη
 ἂν Πλάτωνος καὶ τὴν σεμνὴν Ἀκαδημίαν, ἔπειρ τὸ ὄντι τὴν ἐλη-
 θνήν ἔρητορλίαν κωμῶδει, ἀλλὰ μὴ τὴν ῥόθον καὶ παρακεινημέ-
 νης, ὡς ἐξ ἄλλων αὐτοῦ Πλάτωνος ἔνεστι γινῶσαι, ἢ μὴ συνονησαν-
 τές τινες κατεῖπον Πλάτωνος —, πλὴν ἱροίμη ἂν Πλάτωνος γάρον
 τῶν ἀνείσιπτότων, ἂν ἡ πόλις αὐτῶ καὶ πολιτεία τέχνῃς κοσμοποιη-
 καὶ ἐπιστημῆς, ἢν ὑπερ γῆν πᾶ λογῶ ἀνείσθηται, συσταῖται ταῖς ἀνί-
 σοις ἀνταλλαγῆς τε διεθέσει, καὶ ταῦτα πανουργίαις ἀπὸ τῶν τεχ-
 νῶν προσαχρότων. εἰ μὲν γὰρ τις οὐ χρεῖται τῶν κατὰ μέρος πα-
 ρασκευῶν, ἀλλ' ἀποδοκιμάζεται μὲν ἁπτικῆ, ὑφαντικῆ δ' ἀποκρί-
 νεται, σκευὲς τε μετ' ἀποκόπου καὶ οἰνοπώλης ἐξῆς ὁμοίως ἄπαν-
 τος ἄχρηστοι, ἀπαθείμ δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει συμπολιτεύονταί, καὶ πῆς
 χρεῖται τῶν καθ' ἑκάστα ἢ διεξέργεταί, εἰ δὲ μή, τοῖς ἐν γένει δια-
 γνηγομένους πάλιν ὑπόκεινται, οἷς δ' ὑπέστηκε τὸ παθαίνεσθαι, τού-
 τος ἐπιθυμία τε καὶ θυμὸς καὶ τὸ περὶ τὸ μέλλον τυφλὸν συν-
 φέτηκεν. οὐκοῦν ἢ μυθολογία διέθροισ ἢ πόλις οὐχίσταται Πλάτωνος,
 τῶν οἰκητόρων κατ' ἀλλήλων χωροῦντων, ἢ κἀνταῦθα ἔρητορλίαν βρα-
 βύσαι τὸ ἔνομον τε καὶ ἀστασίαστον. εἴτα πᾶς τῶν κἄτω πόλεων
 τῆς δεκατάτορος ἐξακίσταται, ὅπαστε καὶ τῇ ἀερίωσον παραπέτηγε;
 καὶ μὴν εἰ μέρει τὸ ὅλον γινώσκεται — οὕτω γὰρ ἡμῶς ὁ Ἄρλο-
 σος καὶ τὸ ἄληθον τε καὶ ἀστασίαστον —, ἴσθι δὲ πολιτικὸν μέρος ἢ
 ἔρητορλίαν τὸ συνεκτικώτατον τε καὶ κάλλιστον, μεταποιουσα τοὺς
 ἀνθρώπους εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἦτορ ἢ ὡς ὁ μύθος Προμηθεὺς,
 οὐκ εἶδωλον ἔρητορθεν ἀλλ' εἰκῶν καὶ ὁμοίωμα μὴ κινουμένης ἰδίας
 τοῦ ἀταξίαν ὁρίσαντος. εἶδος οὖν ἀλλ' εἶδωλον καὶ ἢ πολιτικῆ, εἴ-
 περ τὸ ὅλον τῷ μέρει ταυτὸν κατὰ τὴν φύσιν. καλτοῖ ἕτερος ὁ ἔρ-
 τῶν πύθοστο, εἴ ποτε ἔργον ἴσθι πολιτικῆς. εἰ μὲν τὸ πόλις ἦθη τε
 αὐ καὶ οἰκίας διατάττειν ὡς εὖ, τὸ νεκρὸν πρὸς ἡμῶν· τούτα γὰρ
 καὶ ὁ θεοῖ Πλάτωνι ἀπήχημα. εἰ δ' ἕτερον πού τι, καὶ διεξάττωσαν
 καὶ ἡμῶς στέφωμεν, καὶ εἰ βαύλοισι γε αἰδοῖ τοῦ καθηγεμόνος ἐν
 ἀποφῆτορος κείσεται. ἀλλ' ὡς ἴσθι, Πλάτωνος ταῖς ὁμωνυμῆς ἀνέχων
 δευτεῖ Σωκράτους κληῖσθαι τοῖς τε τοῦ Μενεξένου καὶ οἷς ἐκείνος
 τὸν διακριτικὸν κινῶνα τὴν διαλεκτικὴν παραδείκνυσιν. ἔθεν τοι
 Σωκράτης καὶ Πύθωσι ὑποκλίνεται, σκίας ὡς ἀληθείας τῶν πρῶτων
 καὶ τὴν Ἀκαδημίαν δεικνύουσι. καὶ πῶς ἂν, ὃ θῆσι Πλάτωνος
 φιλοσοφεῖν ἐξέσται, τῆς πρῆξις οὐχόμένης, εἴπερ εἶδωλον τῆς θεω-
 ρίας ἢ κρηπῆς κατὰ τὰς αἰς ὑποθέσεις; ἐφ' αἷς θάτερον συμβαλ-
 τῶν δυοῖν εἰκός· ἢ Πλάτωνος ἀφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐρεστώε
 βίου στέφωσιν στερεῖς, ἢ τὰ τῆς ἔρητορλίης οὐ σκιά. δέδεικται γὰρ
 ψυχῆς πύθοστον ἐριστικῶντα πᾶν ἐν ἄλλοις ἡμῶν. ὡς ἐπιστήμη ἄρι
 κ. τ. λ. Alter sic incipit: Τῆς τοῦ περὶ εὐρέσεως βιβλίου ἀρχόμε-
 νου ἀνθ' ἑξῆς ἐξηγήσεως δεῖν φησὶμεν πρὸς τῆς κατὰ λέξιν τοῦ κει-
 μένου θεωρίας τὰ εἰωθότα ζητεῖσθαι πρὸ παντὸς τεχνικοῦ συγ-
 γράμματος ζητῆσαι κεφάλαια, φημι δὴ τὸν σκοπὸν, τὸ χρῆσιμον,
 τὸ γνησιον, τὴν τάξιν τῆς ἀναγωγῆς, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγνομῆς,
 τὴν εἰς τὰ μέρη τομῆν, τὸν τρόπον τὸν διδασκαλικόν, τὸν χαρακ-
 τῆρα καὶ τὴν ὑπὸ τί μέρει ἀναφορᾶν. τούτω γὰρ τῶν κεφαλαίων
 ἴσθι μὲν τῶν ἐξηγησμένων τὸ παρὸν βιβλίον οὐδ' ὅλως ἐρητορθη-
 σον —, εἰς δὲ τίς ἢ καὶ τελευτῶν ἀπάντων δόξας καὶ ἀκριβέστερα

ρος (οἶμαι δὲ τοῦτον τὸν τῆ συγκλήτων ἄλλα διαπρόφανα καὶ τὸν ἀρχιερατικὸν τῆς τῶν Σάρδεων μητροπόλεως λαβόντα διέπειν θρόνον εἶναι, ὃς τις καὶ τὸ περὶ τῶν προγυμνασμάτων τοῦ Ἀφθονίου βιβλίον ὑπομνηματίζει νομίζεται), ἀλλὰ δύο μόνον ἢ καὶ τριῶν τῶν τε γὰρ τῶν τοῦ παρότος βιβλίου ἐν πρώτοις φαίνεται παραδιδούσ, εἶτα τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν σκοπὸν. Intercedit, cuius paullo post mentionem facit, in status commentarius: τὸ οἷος τὴν φύσιν ὁ τεχνολόγος ἐγένετο, καὶ ἡ τοῦτον ἐπιγραμῆτις, καὶ ἐν πολλῇ φορᾷ τῶν ὀρθῶν ἤκμασε, καὶ ἄλλα ὅσα περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖται, ἐν τῷ εἰς τὰς στασεις ἡμῖν πορηθέντι ὑπομνήματι εἰρηται. Orationum a se habitatum meminit plurimum, velut in cod. Falconetiano: δεῖ μανθάνειν τὰ βιβλία ἀναγνώσκοντας καὶ γυμνάζεσθαι καὶ ἀσκεῖν ἑαυτοὺς ἐν ταῖς μελέταις καὶ ἱερνῆσι καὶ ἰσιόταται εἴλη πολλῇ, πῶς τὸδε τέθειται καὶ νεοῖται καὶ τέτακται παρὶ τοῦ παλαιοῦ, καὶ δεῖ ἤρτινα αἰτίαν νῦν μὲν οὕτως, ἐν ἐτέρω δὲ ἑτέρως, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλει τι ἴσασθαι προφανὲς ἡμῖν ἐκ τοῦ τοιοῦτου κέρδος. αὐτὸ γὰρ τὸ μὴ ῥαθυμεῖν μὴδὲ καταχωννῆν τὸ τῆς ψυχῆς γνωστικὸν ἐν ῥαθυμῇ καὶ ἀμελείᾳ πολλοῦ ἂν ἄξιον καὶ ἀνθρώπων τῷ ὄντι πρόπον, ἄλλως τε κἂν εἰς χρεῖαν ποτὲ εἰσπέσωμεν ἐκ ταυτομύτου καὶ ἀληθῶμεν γράμια πρὸς τινὰ λόγον ἢ παραπαλόντος καὶ πειράζοντος ἢ σπουδαίοντος, οὐκ ἂν ἀπορησομεν οὐδ' ἀλογηθῶμεν . . . οὕτω γὰρ ἡμεῖς πρὸς τινὰ τῶν πρώτων τῆς συγκλήτου περιβαλλόντες, καὶ νομιζόμενοι ἀνάξιον τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τῆς φιλοσοφίας κλέους τὴν δοξάν φέρειν, καὶ οὐ διὰ τὴν πελοῖαν περιφρονοῦμενοι καὶ ἀδοξίαν, καὶ μὴδὲν ἔχειν περαιτέρω τουτοῦ ὑπολαμβανόμενοι, τὸν τοῦ ἱπποῦ λόγον προσεφωνήσαμεν αὐτοσχεδῶς, καὶ πρὸς ἕτερον τὸν κατὰ Σαρακηνῶν λόγον, μὴδένα προμελετήσας ἢ καὶ προσκεψάμενος, ἀλλ' αὐτομάτως πρὸς ταῦτα καὶ ὡσπερ παύρων ἀποδυσάμενος. οὕτω δ' οὖν μοι καὶ ὁ τοῦ Προμηθεῖως μῦθος ἀνεκκινῆσθη διὰ παντός εἶδος φιλοσοφίας καὶ ἀλληγορίας πεπλουτισμένος. μὲννημαι δ' ἐγὼ ποτε καὶ τὸν βασιλεῖον τὸν δεύτερον προτραπέεις ἐν τοῖς Πικριδίου λόγον εἰπεῖν, οὐ ἢ ἀρχὴ τῶν ὑποθέσεων." κἂν μὴδὲν τούτων ὠφελῆμαι κατὰ τὸν βίον, καὶ ταῦτα περὶ ἰσχυρῆ καὶ ἀπαραμυθῆται παλαιῶν ἀπορητῶ ἐγὼ τε καὶ οἱ σὺν ἐμοῖ. καὶ αὐτὰ δηλῶσον οὐχ ἐν ἑμαυτὸν ἐπάρω κατὰ τὴν παρομιλίαν, ὡσπερ Ἀστυδάμας σαντῆν ἱπαινεῖς γύναι, ὅτι μὴδεῖς ἀφανίστατος ἱμοῦ φανήσεται ποτε, ἄλλως τε καὶ τὸν πλείονα βίον ἐν ἀλμαλώπῃ καὶ νόσοις διαγαγῶν ποικιλίας· ἀλλ' ἐν ἐνδείξωμαι ὅτι τοῦς περὶ τὰς ἐπιστήμιας καὶ μελέτας πότους καὶ προῖκα δεῖ τελειώσωρειν. Et rursus: γέγραπται τις καὶ ἡμῖν γυμνασίας χρεῖν τοιοῦτος λόγος (i. e. πολιτικός), οὐ ἢ ἀρχὴ „ἀλογόν, ὃ παρόντες, ὑπερδύτης ἑούσης ἀγνώσεσθαι τὸν φιλοσοφον. οὐ μὴν ἄλλ' εἰ τις ἐτέρος βίον ἔπειτα μὴ τῶν κριτικῶν ἀντιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν χρεῖω δοξάν ἔχει πρὸς τοὺς βέλτιστους, φιλόανθρωπον διελέχων ὡς φαῖλη κρεῖται τῆς ἀλαστονίας μεταποιεῖται." Pauperem se et delectum saepe queritur. δέεται τὸ διδακτὸν καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἔωθεν δυνάμεως, πένητι δὲ τί ἂν εἴη δοῦναι τῷ διδασκάλῳ, καθάπερ αὐτὸς ἐγὼ, καὶ μάλιστα τοῖς νυκί, ὃ μὴδὲν ὄντες διατέλλονται διδάσκων καὶ τοὺς τῆς ἀναγκαίας χρεῖας στερομένους δίδόναι ἀναγκάζουσι. Et sub finem volaminis: τὸ ἀνεργὲς ὑπαλογιζό-

Ion *) ἐν Ὀμφάῳ 1208.

Iosephus 133, 14.

Irenaeus ὁ περὶ Ἀποκάλυψ. συνη-
θείας γράφας 1037, 10.

Isaacus Porphyrog. 1140.

Isaens 328, 2. 329, 32. 379, 26.

406, 30. 421, 31. 439, 2. 469,

18. 472, 3. Ind. v. Ἀδάμ.

ἐπερ τῆς Μεγαλοῦ Φουγαφός
434, 10.

Isocrates 121, 32. 131, 15. 134,

26. 135, 5 et 7. 137, 10. 142,

1 et 28 et 30 et 32. 143, 1 et 4

et 9 et 13 et 16 et 18. 148, 1.

149, 15. 152, 31. 153, 1 et 3 et

10 et 15. 160, 4. 165, 3. 168,

22 et 24 et 27 et 31. 169, 1.

172, 30 et 33. 173, 3 et 5 et 7

et 10. 176, 6. 179, 11. 333, 26.

341, 23. 344, 25. 365, 12. 400,

28. 418, 3. 430, 7. 473, 21.

Ἀντιόχεια 90, 18 et 21. 92, 14

et 29. 95, 7. 103, 17. 109, 10.

113, 19 et 28. 115, 5. 127,

18 et 31. 128, 23. 135, 11.

1168.

Ἀρεοπαγίτικῆ 125, 20 et 24.

πρὸς Δημόνικον 121, 3. 137,

16. 138, 6. 142, 19 et 23.

149, 1. 161, 6.

περὶ τῆς εἰρήνης 135, 1 et 3. 137,

5. 142, 3. 147, 20. 148, 11.

156, 8 et 10. 158, 20. 176, 4.

Ἑλένη 85, 15. 124, 25.

Ἐναγόρα 83, 5.

πρὸς Εὐθύβιον 128, 12.

μενος — οὐ γὰρ τῶν ἔχοντων ἐγώ, ἀλλὰ τῶν μόλις ἀποζώντων καὶ τοῖς ἀναγκαίοις — ἀνῶ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν (τοῦ ἐπιμελεῖσθαι τινὸς τῶν Δημοσθένους ἢ τῶν Θεολογικῶν). εἰ γὰρ κ' ἔνα λόγον τῶν σπουδαιωτάτων ἐπιμέλεια κατὰ τοὺς ὑποδειχθέντας τύπους ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἐρμογένους μετὰ τῶν προσηκόντων ἐκείσῃ θεωρηματικῶν παραδειγμάτων, ἀλλὰ ποῦ σοφός, ποῦ συζητητῆς τῶν τοιούτων, φησὶν ὁ λόγος ὁ ἱερός; ποῦ βασιλεὺς Μάρκος ἢ Ἀντωνῖνος ἢ Ἀδριανός, ἢ πατριάρχης ἢ ἄλλος τις πρόεδρος, ἔργου; ἀλλ' οὐ λόγοις ἐπὶ ταῦτα προτρέπων; πάντες γὰρ ὡς εἰπεῖν δημοβόροι καὶ τοὺς ἀρχομένους ἐπὶ τὸ ἴσον ὑπάγοντες καὶ τὴν αὐτὴν ἄλογίαν, ὡς περ δεδιότες καὶ ἀλαχυνόμενοι μὴ κριεττόνων ἀρχῶσιν. Eruditionis stae-
mira quaedam edit specimina. Cod. Barocc. f. 54: ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὃς δαμῶ μυστικαῖς κωμῆσας κρύβεται ἀσεβείας, ὁ τὸν κλη-
γορον μελετῶν τῆς μὲν ἐν Μακροβῶνι τοῦ Ἀλκιβιάδου κατὰ τῶν βαρβαρῶν ἀριστείας καὶ τροπαίων οὐ μνημονεύσει —, τῆς δὲ ἀκρα-
σίας αὐτοῦ, ἣν μειράκιον ἔτι ἂν εἶχε, μνημονεύσει. Et f. 56: πόλις μὲν ἢ Κατάνη, ἢ δὲ Ἀττὴν λόφος τις πλημῶων, ἐν ᾧ πῦρ αὐτο-
ματως ἀναβλίσκει· ἢ φασὶ καὶ τὸν Ἡρακλῆα ἐαυτὸν ἐμβαλεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν δοξασανόντων φιλοσόφων καὶ βδύλομένων ἀπα-
θανασισθῆναι. ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ αὐτὸν ἐβάλεν εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ὁ Φιλοκτῆτης ὑπουργήσας τῷ τουτου προστάγματι ἐπὶ μισθῷ τοῖς αὐτοῦ τοῖσιν ἐβάλεν αὐτὸν εἰς ταύς κρητέρας τῆς Ἀττῆς.

*) Ionem pro Ioanne Etym. M. p. 755, 24 habet cod. Paris. 2630 v. ἐνύθη.

- πρὸς Νικολέα 123, 17. 128, 10.
 179, 14. 180, 13.
 Νικολεῖ 134, 29.
 Πανωδηγαίῳ 410, 19. 430, 20.
 Πανηγυρικῶ 123, 6. 125, 13 et
 18. 157, 22. 326, 3. 430, 21.
 449, 1.
 Lascaris (Constantinus) 4169.
 Imp. Leo 1101.
 Linus 783, 18.
 Longinus 1894.
 Lucianus 70, 20.
 Lucius Tarrhaeus 652, 28.
 Lupercus v. ἀσπασδράς. ἐνάων.
 Lycas v. ἄλας.
 Lycophro 1203. v. Βέβρουξ.
 Ἀλεξάνδρου 91, 15.
 Lycurgus 275, 4.
 περὶ διοικήσεως 145, 30.
 Lysias 82, 21. 115, 29. 122, 7.
 155, 26. 169, 27. 345, 20. 354,
 33. 359, 13. 366, 4. 401, 22
 et 25. 412, 26 et 28. 416, 21.
 429, 18. 430, 9 et 11. 431, 22.
 442, 7. 463, 17. 467, 32.
 468, 24.
 πρὸς Ἀισχίνην 132, 23.
 κατ' Ἀποκράτους 110, 29.
 ὑπὲρ Δεῖαν 129, 15 et 18.
 πρὸς Διοχίτην 130, 14. 145, 8.
 κατὰ Διοκλέους 173, 26.
 κατ' Ἐπιγράτους 103, 11.
 ἐπιγραφῶν 129, 21 et 23.
 ὑπὲρ Ἐρατοσθένους 169, 31.
 176, 27.
 κατ' Ἰφικράτους 467, 28.
 κατὰ Καλλίου 95, 25.
 πρὸς Κλεισαν 84, 8.
 πρὸς Λυσίτρον 95, 1.
 πρὸς Πανταλέοντα 100, 16.
 κατὰ τῶν οὐτοπέλων 77, 15.
 πρὸς Σοφονέα 109, 3.
 Σικραίτους ἀπολογία 115, 8.
 πρὸς Φειδοκράτην 115, 27.
 Maniaces 1089.
 Menander 17, 26. 89, 29. 96, 1.
 115, 1. 332, 27. 343, 18. 353,
 3. 360, 4. 368, 8. 373, 11. 374,
 8 et 29. 405, 28. 421, 7. 423,
 9. 436, 23. 447, 22. 452, 7.
 454, 7. 457, 19. 461, 32. 462,
 30. 587, 15. 782, 17. 839, 8.
 854, 21. 857, 23. 871, 9. 1175.
 1290. 1294. v. ἄλς. ἐλεῶ. χοῦ.
 Ἀλαῖου 402, 9.
 Ἀφροδίτῳ 376, 5.
 Γιωργῶ v. ἦν.
 Δημοαυργῶ 83, 31.
 Δις ἑξαπυτῶντι 436, 17.
 Δυσκόλῳ 82, 11.
 Ἐπικλήθῳ 81, 12.
 Ἡρώϊ 1262.
 Θεσσαλοῖς 420, 1.
 Κακηφόρῳ 407, 19. 429, 14.
 Καρῶν 380, 30.
 Καταφροδομένῳ 97, 2.
 Κερυφάλῳ 323, 23. 358, 11.
 Κυβερνηταῖς 438, 9. 462, 5.
 Λευγαδίῳ v. χέλις.
 Μέθῳ 379, 31.
 Μεσσηνίῳ 411, 12.
 Μισούμένῳ 415, 8. 428, 30.
 429, 27.
 Παιδίῳ 436, 15.

- Παλλήνη* 473, 4.
Παρασκευαστήνη 368, 9.
Περικειρομένη 427, 25.
Πικριδίτη 1073.
Πολυμήνους 105, 20.
Ραπιζομένη 399, 3. 402, 13.
Συναριστώσαις 324, 28. 358, 15.
Τριπίδι 359, 14. (923, 10): *)
Υποβολικαία 429, 16.
Χαλκεῖος 411, 2.
Menecrates 782, 19.
Mercurius Iyrae inventor 752,
 11. *litterarum* 774, 15. 783, 17.
Metagenes
Θουριοπύρσαις 114, 1.
Φιλοθύτη 91, 3. 106, 12.
Metrodorus 731, 6.
Michael Calfates 1089.
Michael Syncellus
Michael Psellus
Minerva litterarum inventrix
 781, 30.
Mnaseas 350, 26. 783, 17. 786, 12.
Multus 4089.
Musaeus litterarum inventor
 783, 11. 786, 6.
Musaeus poeta 1082.
Nepho 1129.
Nicander v. Νάρων. Nicandri
 non esse *Theriaca* 1165.
Nicanor 758, 13. 761, 18. 763, 10.
Nicarchus 381, 30.
Nicochares 348, 20. 349, 8. 382,
 27. 400, 30.
Κινταύρη 89, 5. 327, 25.
Nicolaus 367, 26.
Nic. Rhabda 1129.
Nicomachus 337, 11. 349, 10.
Nicophon 109, 9. 113, 23.
Πανδώρα 89, 15. 115, 10 et 24.
Χειρογύστορι 89, 28. 455, 29.
Nicostratus 342, 18.
Olympiodorus 725, 33
Oppius Maximus 888, 8.
Orion 332, 21.
Orpheus 783, 12. 785, 18.
Orus 857, 5. 1185. 1193. 1288.
 v. *καρύκη. Λύδω.*
Palamodes litterarum inventor
 782, 28. 783, 16. 784, 18.
 786, 11.
Pardus v. Gregorius Pardus.
Parthenius 537, 4. v. *Ελαος.*
Pauli apolypsis 1165.
Peripatetici 729, 23. 868, 16.
 1178.
Petrus
εις τὰ περὶ Ἀντωνίου 149, 3.
εις τὰ τῆς μοναρχίας Καίσαρος
 130, 10.
Phaedo Ζωπίρη 107, 3.
Phavorinus 37, 31.
Pherecrates 13, 30. 42, 25. 340,
 4 et 21. 345, 30. 346, 1. 368,
 22. 369, 1. 372, 31. 373, 29.
 379, 1. 383, 30. 401, 18. 412,
 11. 442, 14. 451, 15. 460, 13.
 473, 8. 475, 14 et 15.

*) Cod. Barocc. 50: *καλλις ἢ ἐν τοῖς δικαστηρίοις θύρα, ἀπὸ τοῦ κλέγλου. οὕτω δὲ λέγεται ἡ ἰσοπηγῆς (leg. ἡ οἰοσπηγῆς). καὶ Μένανδρος ἐν Τριπίδι κηλίσιμος φησεν ἀπὸ τοῦ ταραχῶ.*

- Ἀγροίς* 433, 19.
Αἰτωροί 390, 21. 460, 27.
Γρανοί 326, 26. 447, 29.
Δουλοδιδασκάλω 99/23. 113, 5.
 404, 24. 431, 5. 454, 29.
Ἰανῶ 379, 28. 420, 1.
Κοριαντοί 345, 11. 406, 1. 412,
 2. 418, 24.
Κραταπάλλαις (*Κραπατάλαις*
 Porson. Adversar. p. 295)
 86, 18. 89, 30. 399, 32. 418,
 18.
Μυρμηκιογράφος 448, 7.
Πετῶ 358, 7.
 Pherecydes Atheniensis 1196.
 Philemo 102, 22. 457, 19. 476,
 16. 1196. v. ἄρτυξ.
Αἰτωλῶ 96, 6.
Αἰολῆ 87, 27.
Γάλλω 99, 24.
Γαροῦντι 92, 16.
Ἰατρῶ 104, 13.
Κοιωνοίς 88, 25.
Νεμομένοις 436, 7.
Ἰόθω 112, 15.
Παγκρατιάσθ 112, 5.
Παιδαρίω 97, 3.
 Philippiades 113, 33.
Ἀδωνιόξυσσαις 86, 12. 104, 27.
Ἀσασευόσθ 116, 23.
Βασανξομάσθ 92, 22.
Κοθόρνοις 100, 1.
Μασροσθ 80, 32.
Φιλάρω 108, 12.
Φλευριπύθ 112, 31.
 Philistus 428, 2. v. Ἄδρυξ.
 Philo 324, 11.
 Philochorus 86, 22. 239, 11.
 377, 29. 381, 14. 398, 12.
 Philonides Κοθόρνοις 83, 17.
 Philoponus 515, 27.
περὶ προσώδης 683, 11. 1094.
 1177.
 Philostephanus 1185.
 Philoxenus 887, 19. 1184.
 Phyllyllius 381, 6.
Ἀγεί 83, 18.
 Phoenice Actaeonis F. 782, 19.
 783, 33.
 Phoenices litterarum invento-
 res 774, 18.
 Phoenix Amyntoris F. 744, 18.
 781, 29. 782, 22.
 Phoenix Europae et Pronopi
 F. 782, 24. 783, 34.
 Phoenix locus Ephesi 784, 19.
 Phrynichus com. 116, 26. 368,
 32. 371, 23. 406, 9.
Κόνω 79, 2.
Μοροτόπω 87, 8. 99, 14. 344,
 31. 447, 26.
Τραγῶδις 464, 6.
Φονίσσαις 114, 6.
 Phrynichus grammat. 328, 18.
 334, 27. 351, 11. 362, 19.
 367, 19. 369, 24 et 33. 373,
 8. 401, 13.
 Pindarus 386, 27. 397, 17. 442,
 2. 751, 32. 1183. 1202. 1287.
 Ind. v. ὑγέρτα.
Ἐπιτωίς 80, 7.
Θρήνοις 99, 2.
Ὀλυμπιονίκαις 79, 3. 90, 23.
 98, 20. 102, 3.

| | |
|-------------------------------|---------------------------|
| Ἰσχυρίης 80, 8. 339, 29. | 346, 2. 373, 21. 451, 18. |
| Pindarus grammaticus 790, 26. | 749, 15. |
| Pisides 1082. | Ἀδώνιδι 472, 10. |
| Pisistratus 767, 11. | Ἀφιερῶντι 106, 28. |
| Planudes (Maximus) 1401. | Γρυψίν 360, 6. |
| Plato com. 63, 28. 73, 26. | Ἑλλάδι 114, 9. *) |

*) Ea fabula Ἑλλάς vocatur Polluci, Suïdae, Andronici (περὶ τῆς αἰσῆς ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μουσικοί, οἱ δὲ κωμικοί καλούμενοι, καὶ ἕτεροι τραγικοί. ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλείστοι γὰρ ὄντες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὐτοί εἰσι. κατεξαιρέτοι δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἀνωμύως καλούμενοι ποιηταί, καὶ γνώρισμα μὲν λυρικών ποιητῶν τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ἄδεισθαι μέλη, ὡς τὸ τοῦ Πινδάρου καὶ Στυχοῦρου καὶ Ἀνακρέοντος καὶ Ἀλκμαῖος, Ἀλκαίου, Βαχυλλίδου, Σιμωνίδου, Ἰβύκου, καὶ τὰ τῆς μουσικωτάτης Σαπφούς. Μουσῶν δὲ γνώρισμα τὸ μοτοπροσώπως ἀφηγεῖσθαι ὑπόθεσιν οἰανδήτινα, οἷός ἐστιν ὁ Λυκόφρων τὰ τῆς Ἀλεξάνδρας διηγούμενος. Κωμικῶν δὲ ὁ γέλως μετὰ τοῦ καὶ χορευτῆς εἰσέρχει καὶ προσώπα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολῆς, Φερεκράτης. ἀλλ' ἢ μὲν κωμῶδια τρεῖς ἔχει τὴν διαφορὰς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἣς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Κρατίνος, Εὐπολῆς· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἣς ἐπίσημος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λεμπρότατος, οὐχ ὁ φιλοσοφῶν ἀλλ' ἕτερός τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οἱ τίνος τὰ δράματα ταῦτα λέγονται, Γρύπης, Κλειφῶν, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφιστὰι, Στραμαχία, Σκευαί, Ἄδωνις, Ἀφιέρων, Αὐτάλας, Ἑλλάς, Ἐορταί, Εὐρωπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰώ, Λαῖας, Λίκωνες, Μύρμηκες, Μέτεοκοι, Μελέκως, Μαμμάκουθος, Ξάνται, Νίκαι, Νυξ μακρὰ, Πέλσανδρος, Περιάλγος, Ποιητῆς, Σύραξ, Τέρβηλος· ἡ δὲ νέα μὴδ' ὅλας αἰνιγματώδης, πλὴν ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἣς ἐπίσημος Μέσανδρος καὶ παρὰ Ρωμαίους Τερτίτιος καὶ Πλάυτος. χρῆται δὲ προτάσει καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀναστροφῇ ὁ Τερτίτιος, καὶ εἰς πάντα σπηναῖς διαίρει τὸ δράμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιῆ τῆς αὐτοῦ κωμωδίας, Τερτίτιος δ' οὐ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνώρισμα οἶκτοι καὶ συμφοραί, οἷός ἐστιν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τραγωδίας ὁ χορὸς αἰεὶ νουθεσίας ἠθικῶς ἐπιφέρει, ὡς ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σπῶπτε, ἐνίοτε δὲ καὶ νουθετεῖ. Ποιηταὶ δὲ ἀπροσδιόριστοι καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἰσι, οὓς τῶν ταῦτα χαρακτηρεῖ τὰ τέσσαρα, μέτρον ἠρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία ἦτοι παλαιὰ ἀφήγησις, καὶ ποιῶ λέξις ἦτοι ἠρωϊκή καὶ ἀξιοματικὴ καὶ τῷ ἠρωϊκῷ μέτρῳ ἀρμόζουσα, ἀλλ' οὐ κατεγρημμένη καὶ χθαμαλή· μέλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ ἀλληγορικὸς μῦθος ὁ χαρακτηρεῖ τὸν κυρίως ποιητῆ. γεγόνασι τοίνυν πάντων τούτων ποιητῶν ἀνδρῶς ὀνομαστοὶ οὗτοι, Ὀμηρος δ' πολὺς, Ἀγκύμαχος ὁ Κολοφώνιος, Πλανύσιος, Πέλσανδρος ὁ Καμειρεὺς καὶ Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα νῦν λέγειν· μακρὸν γὰρ ἂν εἴη καὶ ὄχληρον.

- Ἐσραταῖς 102, 1.
 Εὐρώπη 42, 5.
 Κλειοφῶντι 9, 10, 79, 20, 418, 27.
 Λαίω 96, 24, 100, 26.
 Λάκωδιω 105, 10.
 Νυκτὶ μακρᾷ 384, 10.
 Παισάνδρω 57, 33, 368, 17.
 Ποιητῇ 106, 30, 116, 22 et 24.
 Σοφισταῖς 79, 30, 89, 26, 103, 8.
 Συμμαχία 104, 8.
 Τριεβόλε 447, 27.
 Φάωνι 459, 15.
 Plato philosophus 6, 14, 7, 13, 27, 14, 31, 18, 56, 10, 100, 8, 210, 15, 322, 6, 329, 31, 334, 20, 335, 21, 336, 28 et 30, 350, 12, 362, 26, 363, 2, 368, 5 et 33, 374, 20, 378, 32, 380, 5, 383, 10, 385, 17, 399, 14, 400, 28, 401, 25, 408, 10 et 11, 412, 27, 420, 26, 427, 31, 429, 12, 434, 13, 441, 20, 446, 5 et 15, 449, 1, 470, 10, 475, 18, 659, 18, 666, 20, Ind, v. ἡ. σφθεῖσα.
 Ἀπολογία 407, 29.
 Γοργία 77, 13, 78, 22, 84, 5, 90, 14, 100, 7 et 9, 104, 6, 114, 33, 115, 30, 116, 29, 128, 23, 664, 7.
 ἐπιστολαῖς 334, 29.
 Εὐθυδήμω 84, 5.
 Θεωνίτῳ 77, 1, 78, 12, 79, 24, 81, 32, 98, 21, 100, 14, 108, 20, 110, 11.
 Ἄνσιδι 447, 16, 454, 31.
 Νόμοις 14, 32, 340, 41, 350, 6, 425, 1, 448, 25.
 ζ. 343, 6, 369, 2, 371, 20.
 ζ. 44, 7.
 σα. 144, 30.
 Πολιτεία 82, 11, 94, 19 et 30, 110, 19, 111, 16, 116, 9 et 25, 334, 8 et 28, 456, 29.
 α. 78, 13, 79, 7, 106, 17, 111, 30.
 β. 27, 28, 31, 19, 77, 9, 78, 10, 79, 7, 99, 9, 100, 10.
 γ. 78, 17 et 23, 80, 31, 82, 2, 88, 19, 93, 23, 99, 13, 107, 26.
 δ. 81, 29, 91, 28, 94, 28, 98, 23 et 29, 100, 20, 102, 25, 110, 7.
 ε. 94, 17, 111, 1.
 ς. 87, 22, 90, 27, 92, 10, 94, 29, 97, 28, 98, 30, 368, 27.
 Πολιτικῇ 362, 2, 400, 3, 422, 17, 467, 21.
 Πρωταγόρω 335, 7.
 Συμπόσιω 346, 15 et 23, 407, 29, Τιμαίω 348, 29, 405, 26, 417, 17, Φυλδρῳ 26, 13, 79, 28, 80, 20, 88, 22, 90, 10 et 11 et 22, 93, 30, 101, 2, 107, 29, 110, 28, 113, 31, 116, 17, 326, 28, 462, 9, 785, 32.
 Φυλδωνι 23, 13, 94, 6, 99, 27, 343, 4, 344, 19, 352, 24, 367, 30.
 Φιλήθῳ 231, 28.
 Χαρμίδῳ 341, 15.
 Polyænus Μύμωνι 129, 31, 130, 1.
 Polemo v. Procop. Gaz. not.
 Polymachus v. Aridices.
 Porphyrius 125, 22.
 ἐν Κρατύλῳ v. ἐπιστήμη.

- Posidippus 104, 19. 350, 21.
424, 26. 462, 32.
Μεταφερομένοις 102, 32.
Φιλοπάτορι 93, 19.
- Posidonius *ἐν τῷ περὶ συνδέσμων*
480, 10 et 25.
- Praxiphanes 348, 15.
- Proclus in Cratylum 1163.
- Procopius Caesarensis 133, 14.
1082.
- Procopius Gazaecus 1082. *)
μονωδία Ἀντιοχείας 125, 26.
153, 21.
εἰς τὸν σωφρόνως ἄρχοντα 139,
22.
περὶ ζαρος 143, 24.
εἰς τὸν γάμον Μαλετίου 169, 6.
εἰς τὸ ῥόδον 146, 26.
ἐπιταφίῳ Σαλαμῖνου 133, 12.
135, 13.
- Theodoros Prodromus s. Pto-
choprodromus 1082. 1137,
ubi quae memorantur *ἐρω-
τήματα*, sunt etiam in Vatic.
1403, chart., form. quadr.,
fol. 278.
- Prometheus litterarum inven-
tor 781, 28. 783, 15. 784, 19.
- Pronapides 783, 24. 786, 17.
- Psellus 1082. v. Michael.
- Ptolemaeus ὁ ἀναλογητικός 508,
6.
- Ptolemaeus Pecipateticus 730,
22.
- Pythagoras 784, 14. 789, 9.
- Pythodorus 783, 6. 786, 4.
- Rhabda v. Nicolaus.
- Rhianus 1182.
- Rhintho 1176. 1194.
- Romanus carere duali 1184.
- Romanus gramm. 1177bis. 1201.
— Imperator 1089.
- Sappho 34, 2. 370, 15. 490, 6.
596, 14. Ind. v. *πίνδον*.
ἑμαξιν.
β. 106, 22.
- Seleucus 224, 13. 608, 17.
- Sergius 1288.
- Seth 1169.
- Simo sutor 728, 8.
- Simonides 780, 31. 781, 2. 782,
27. v. *νήστης τριγλώχην*.
β. 105, 3.
πεντάθλοις 377, 27.
- Simonides Rhodius 1182.
- Sisyphus litterarum iaventor
784, 18.
- Sofon 727, 27.
- Νόμοις* 85, 1. 86, 22. 242, 20.
340, 15. 401, 23. 428, 10.

*) ὁ γράφων μὲν, μὴ περὶ τὴν κελσὶν δὲ πραγματευόμενος ἐνδ
πιερῶ, φαίη τις αὐτῶν, καὶ ὀφθαλμῶν ἐναβρύνεται, καὶ τοῖς τῶν ἰατροῦ
πνημάτων πταίσμασιν ἦτορ ἐπιστάντι, ὡσπερ ὁ Πόλεμος καὶ ὁ
Ἀσπίσιος καὶ ὁ τῆς Γάλης Προκόπιος, ἀκίρως μὲν καὶ κατακόρως
χρῶμενος ταῖς τροπαῖς καὶ ἐπιθέτοις ἐν τοῖς λόγοις, ὑπερταυτίζων
δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς. τοιγαροῦν ἐν τοῖς μὲν ὡς ἐπὶ πᾶν ἁσα-
γῆς ἵσταν, εἰ καὶ γλυκὺς, ἐν δὲ τοῖς ἐπιφυγκοῦ καὶ ἰσθῆς. Νο. Si-
celiota εἰς τῶν ἰδίων.

- Sopater 146, 1.
 Nicolaus Sophianns 1080 ima.
 Sophocles 13, 33. 14, 20. 15, 11.
 18, 3 et 4. 21, 27. 28, 28. 35,
 3. 39, 31. 68, 4. 128, 27. 144,
 24. 229, 1. 323, 16. 325, 22.
 332; 4. 336, 6 et 7. 338, 15.
 339, 9. 340, 20 et 26. 342, 22.
 343, 11. 344, 28. 345, 13. 347,
 25 et 30. 348, 17 et 26. 352,
 17. 353, 4 et 6. 358, 28. 360,
 18. 361, 2 et 23. 362, 21. 363,
 2. 366, 29. 367, 15 et 21 et 32.
 369, 6 et 13. 872, 12 et 14.
 373, 1 et 7 et 13 et 15. 376,
 31 et 32. 383, 4 et 11 et 31.
 385; 16. 407, 12. 412, 19.
 413, 13. 414, 3. 420, 6. 426,
 18. 432, 7. 439, 11. 446, 6.
 447, 5. 450, 26. 459, 31. 467,
 15 et 28 et 31. 470, 13. 472,
 13. 476, 1. 746, 3. 1050. 1195.
 Ind. v. *δόρει. εὐνοίχους. Λά-
 δων. σφθείσα.*
Ἀδάμαντι, 106; 33. Ind. v.
ἀγύνας.
Ἄναντι Λοκρῶ 97, 4.
Ἄναντι μιστιγοφόρῳ 111, 25.
Ἀιχμάλωτίαι 447, 8. v. *Μύνης.*
Ἀλεξάνδρῳ 107, 25. 108, 31.
Ἀντιγόνη 74, 3.
Ἀχιλλῶς ἱρασιταῖς 1267.
Ἰανῆ 85, 118. 90, 31. 97, 31.
Διονύς. Σατυρικῶ 385, 20.
Ἐριδι, 108, 9.
- Ἐρμιόνη* 87, 25.
Ἠλέκτρῳ 356, 20.
Θαμύρει 105, 27.
Θυέστη 94, 8.
Ἰνάχῳ 84, 18. 442, 3. 1169.
Κολχίαι 404, 19.
Μενελάῳ 435, 25.
Μούσαις 83, 22.
Νόμῳ Σατυρικῶ 446, 12.
Ὀδύσει Ἀκωνθοπληγῆ 872, 19.
Ὀιδίποδι τυράννῳ 144, 22.
Πηλεῖ 106, 13. 107, 30.
Ποιμῶν 84, 10.
Τριπολέμῳ 91, 1. 97, 33.
Τυροῖ 89, 19. 98, 11.
Φαλαξίν 82, 32. 83, 21.
Φθιώτιαι 128, 3.
Φρῶν 82, 23.
- Sophon 93, 25. 351, 22. 428,
 23. 452, 30. 567, 10. *)
Προμηθεῖ 85, 24.
 Sotades *Ἐγκλειτομένοις* 102, 28.
 Stephanus ὁ τῶ ἐθνικῶ γράφας
 1201.
λεξιμόν 1094.
 in Aristotelis Rhetoricam
 scholia 1089.
 Stesichorus 444, 23. 786, 11.
 945, 26. v. *μερόνυξ.*
ἐν δευτέρῳ Ὀρεισταῖς 783, 16.
 Stoici 480, 6. 484, 14. 518, 7.
 519, 20. 649, 31. 667, 15.
 668, 2. 721, 25. 842, 19. 862,
 7. 891, 11. 1168. 1179.
 Strattis 22, 21. 85, 9. 421, 14.

*) Etym. M. p. 490, 11 post *ἔργον* adde e cod. Barocc.
 50: *ἴσται καὶ παρὰ Στίφρονι ἐν Ἀκιστοῖς.*

- Ἰαγίγροντι* 83, 27.
Μακεδόσιν 108, 29.
Sudario 748, 18.
Symmachus 224, 13.
Syncellus v. Michael.
Tarasius 1068.
Teleclides 107, 18. 371, 32. 403, 4. 415, 26. 418, 29.
Ἀμφικτύοσιν 464, 30.
Ἡσιόδῳ 91, 4. 110, 25.
Terentius 1461.
Theocritus 64, 16. 856, 23. 1198. 1208. Ind. v. τεττιξ. τήλωθεν.
Theodoretus 1094.
Theodorus Nicaeensis] *κἄν τις*
ισχύη τῇ φύσει, σφάλλεται
μᾶλλον ὑπ' αὐτῆς, εἰς ἃ μὴ
θέμις ἀποφερόμενός τε καὶ
βλαυνόμενος, ὡς ἔπας δυσή-
μιος τὸν χαλινὸν ἐδακῶν, ὡς
ὁ Μελιτήνης Θεοδόσιος καὶ ὁ
Νικαίης Θεόδωρος καὶ τῶν
καθ' ἡμᾶς οὐκ ὀλίγοι. Io.
Sicel. πρὸς τὰς ἰδέας.
Theodorus Prodromus v. Pro-
dromus.
Theodosii ἑρωτήματα 1088,
κανόνες ἑορτῶν 1097.
Theodosius Meliten. v. Theo-
dor. Nic.
Theogenes 729, 22.
Theognostus ἐν τῇ ὀρθογρα-
φίᾳ 367, 8. 1101.
Theologi apocalypsis 1165.
Theon ἐν ὑπομήσοι v. Hera-
clides.
Theophilus ἐν τοῖς Ἀποδήμοις
724, 26.
- Theophrastus περὶ εὐδαμονίας*
104, 31.
περὶ νόμων 443, 26.
ζ. φυτῶν 370, 28.
Theophylacti Simocattae epi-
stolae 1089.
Theopompus com. 362, 29. 385,
15. 399, 20. 401, 16. 403, 25.
444, 26. 468, 8.
Θηοῦ 83, 6. 323, 29. —
Καπηλῶσιν 461, 19.
Πηγελόπη 328, 28.
Theopompus hist. 104, 15. 215,
1. 361, 6. 465, 7.
ἐπιτομῇ Ἡροδότου 80, 27. 104,
16. 115, 18.
Φιλεπικνοῖς 86, 16. 107, 4.
Thomas evangelium 1165.
Tibycydidēs 17, 4. 35, 31. 41,
18. 57, 16. 91, 8. 92, 24. 95,
18 et 19. 107, 11. 114, 19.
159, 25 et 30. 169, 13 et 17.
215, 1. 334, 30. 342, 20. 346,
14. 363, 5 et 8. 367, 24. 378,
14. 394, 9. 399, 17 et 21.
403, 6. 406, 20. 419, 19 et
27. 421, 1. 423, 27. 430,
23. 434, 23. 437, 29. 443,
33. 465, 5. 469, 19. 678,
21. 733, 21. 734, 7. Ind. v.
ἕτος.
α. 82, 24. 83, 5. 90, 17 et 25.
93, 9 et 28. 96, 15. 101, 11.
147, 32. 152, 14. 158, 30. 162,
8 et 11. 164, 30. 169, 19. 178,
13 et 20. 440, 10. 463, 6.
β. 82, 33. 125, 30. 164, 12.
169, 14. 178, 10.

